17
34840
ARISTOP
GRECVS

4°

COMŒDIÆ ARISTOPHAN.

1a
34840

ΑΡΙΣΤΟΦΑ
ΝΟΥΣ ΕΥΤΡΑΠΕΛΩΤΑΤΟΥ
Κωμῳδίαι ἕνδεκα.

ARISTOPHANIS
FACETISSIMI
Comœdiæ undecim.

Πλοῦτος.	Plutus.
Νεφέλαι.	Nebulæ.
Βάτραχοι.	Ranæ.
Ἱππεῖς.	Equites.
Ἀχαρνεῖς.	Acharnes.
Σφῆκες.	Vespæ.
Ὄρνιθες.	Aues.
Εἰρήνη.	Pax.
Ἐκκλησιάζουσαι.	Concionantes.
Θεσμοφοριάζουσαι.	Cereris sacra celebrantes.
Λυσιστράτη.	Lysistrate.

Basileæ, apud And. Cratandrum,
& Ioan. Bebelium. Anno
M. D. XXXII.

AND. CRATANDER LECTORI S.

Habes candide lector, præter nouem hactenus ædi-tas Aristophanis comœdias, duas in calce adiunctas, nimirum Sacrificantes fœminas, Atticamq; Lysistraten. In quibus si quid desiderabitur, in exemplar mutilum & corruptum culpam transferas oportet. Nos studijs tuis fauentes, illas tibi ut inuenimus, minus expolitas, quàm nullas tradere maluimus. In reliquis uerò quid præstiterimus, tute conferendo facilè comperies.

Vale.

Q 1663116 x

SIMON GRYNAEVS

IVVENI STVDIOSO S.

Satis, arbitror, magna causa est, cur sint linguæ peregrinæ discendæ, quòd non solùm testamentũ utrũq; ijs scripta sunt, sed quòd artes etiam bonæ, quæcunq; uel olim extiterunt, uel nunc apud authores leguntur, è Græcis fontibus omnes manarunt: ut nisi ea lingua familiariter nota, reuocari disciplinarum orbis ille, quo sine obscura naturæ uis omnis est, nullo modo posit. Quòd si diuidi linguarũ studium, & uel absq; subiectis rebus uerba, uel absq; uerbis res nudæ percipi potuißent, aut solas è scriptoribus artium res, mißis tantisper uerbis, aut è poëtis uerba, quibus illi selectis & aptis maximè abundant, sola mißis rebus decerperemus: nunc autẽ cum utruncunq; ex his tam arcto uinculo copulatis rebus persequi uelis, alterius curam adhibere necesse sit (nam nec sine uerbis res, nec sine rebus uerba quàm apta sint, quamq; uim habeant intelliguntur) magna difficultas est, è tam corruptis Comici huius moribus, ueluti è spinis, uel (ut rectius dicam) uenenatis herbis, amœnitates illas uerborum colligendi. Est enim in hoc præsertim, magna utriusq; rei copia: ac parum abest, quin inter speciosißimos flores in exitiale maximè uenenum incurras, rem tanto periculosiorem, quanto picturatiores campi huius sunt, & quãto blandius instillatur suauitate uerborũ miranda, quam propter in omnes mox puerorum ludos suauiloquentißimum uatem distractum iri coniecto. Vbi si spurca professor transilit, cupidè magis eruuntur: sin aperit, periculum est teneræ menti. Itaque consilium capiet principio statim magister ille puerorum, ubi prius non tam diligenter commoda lectionis huius quàm incommoda expenderit, quomodo per hæc prata Aristophanica, grege puerorum inducto, tutus faciat iter. De unoquoq; uerbis paucis admoneamus. Disciplinæ publicæ species quædã Comœdia apud ueteres fuit, non ferro, sed stilo & genuino dente, uel morbum publicum, uel priuata hominum præcipuorum uitia castigare, uel succeßus & fortunam subitã sugillare, sæpe etiã causam suam agere consueta, sic ut per lusum, & imaginem ad hoc exquisitam, ea quæ notasset, tacito hominum iudicio relinqueret cogitanda. Qua quidem sibi re sapientiæ nomen comparare partim, partim populi animos tanquam certo beneficio delinire & demereri conabatur. Huic libertati, quam facile plebis tum regnantis potentia protexit, sales & dicacitas histrionica, tum orationis festiuitas & lepos, ue-

lut demulcimentum additi, ut & uoluptate alliceret homines, & doctrinæ specie retineret: fuereq; deliciæ hæ Græcorum summæ quondam, Atheniensium præsertim, multitudine uelut consensu publico comprobante. Et quanquā ubi reipub. imperium Athenis ad optimates peruenit, immensæ libertati modus additus est: semper tamen hæc ualuit in liberis urbibus plurimum, & in theatris regnauit. Hoc institutum suum, ut de commodis ipsius prius dicamus, tam artifici industria poëtæ ueteres exequuntur, ut nō immeritò tam admirabilis eloquentiæ uis solicitarit omnes deinde doctos: tam autem inimitabilis fuerit, ut è Latinis præcipui uestigia horum quomodocunq; consequi, & simiæ uideri contenti sint. Vbi hoc in primis mirum, quòd certa imagine delecta, istuc quod moliri in animis hominum uolunt, ita lucidè, ita clarè efficiūt, ut si multa eadem in re docenda inculcandaq; consumas uolumina, nihilo plus consequi possis. Est enim omnino eloquentiæ uis momentum quoddam in rerum natura, & temporum locorumq; opportunitate sita, magis quàm uel in uerborū copia, uel rerum: ex quibus utrisq; nihil fit tantisper dum non consilium authoris, in subiectas res & uerba, uelut spiritus infusus, cohærens membris, necessitateq; deuinctum corpus quoddam efficit unum. Cuius quidem rei facultas illis uelut in manu fuit. Adde, quòd omnia quæ ad istud quod iam diximus ueluti corpus, & uiuam imaginem utiliter accommodari potuerunt, occasione & opportunitate perspecta, ita loco quidque adhibuerunt, ut ne Momo quidem, quod ad artificiosam eius argumenti dispositionem attinebat, calumniandum quidquam relinqueretur. Ipsa uerò imaginis iam expressio & eloquutio, ita accommodatis, ita aptis uerbis, ita luculenter & expeditè fit, ut mereatur admirationis non minus quàm inuentio ipsa: quas duas res solas ex istis authoribus petimus. Nam uirtutes ipsæ nusquam etiam apud philosophos syncerè, præterquàm in sacris discuntur. Hanc homines isti industriam utinam alijs in rebus exercuissent, quo minus esset periculum eam nobis peruestigare. Nunc autē (nam hæc iam incōmoda ipsius sunt) cum nulla res perniciosa magis sit, quàm specie uirtutis uitia docere, professa autem comœdia uetus disciplinam publicā, qua nihil sanctius, nihil grauius, nihil modestius esse debet, ne micā quidē grauitatis ullius obtineret, nihil moribus publicis, quos perditissimos ipsa habebat, præter scurrilitatem & dexteritatem quandam contulit, quodlibet dictum factū risu excipiendi, naso suspendendi, scommate prehendendi arripiendiq;, adeò ut ea res studio principi Græcorum

populo Atheniensium una fuerit, unde nasus Atticus in prouerbium uenit. quod ex eo accidit, quòd quemadmodum præclarè Cicero scribit, cū magnam speciem doctrinæ sapientiæq; præ se poëtæ ferant, audiuntur, leguntur, discuntur, & penitus in mentibus inhærescunt. Ergo rēpub. illi non iuuabant, sed perdebant, nec emendabant uitia, sed serebant, plebis moribus indulgētes, uitijs adulantes, leuitatem alentes. Quem enim scurræ, & ludiones isti ad uirtutem exemplo suo trahant: in quibus præter linguam, & ingenium, utrunq; mirum quidem, sed uenale, in uniuersa uita nullum est momentum frugis bonæ, sed fuco, risu, simulatione, dissimulatione, & morbo quidq; cauillandi transigitur tota. Equidem cum nihil alienius à disciplina, nihil infestum magis moribus bonis sit, quàm scurrilitas & leuitas dissoluta, spectaculis istis teneram ætatem prorsus exclusit Aristoteles, non ignarus theatrum hoc totum corruptum esse. Vitia risu prosequuntur, quæ ferro & igne magis conueniebat: atq; eas res in publicum ad hominum uoluptatem producunt, quas nefas est nominare. Vnde intelligimus quàm procul à schola christiana genus hoc totum disciplinæ conueniat abesse. Nam ubi primùm cœpit impunè quiduis dici, etiam fieri incipit, ut sit procliue ab istis ludionibus grauitatem disciplinæ christianæ dissolutam iri. Habes qualis Comœdia fuerit olim, adhæc quæ cōmoda, quæ incommoda ferre iuuentuti possit: dicamus nunc quo pacto per illud lubricum suos ita magister ille traducat, ut ex incommodis periculi minimum, è commodis plurimum fructus reportet. Ac de posteriori quidē, id est lucro ex istis authoribus faciundo, quādo inuentionis, dispositionis, eloquutionis exemplum clarissimè præbent, rerum minimè contemnendarū, cum scripta multis multa sint, nil opus est uerbis. Ludit enim & suum & iuuentutis tempus miro modo, quisquis in opere quocunque interpretando, ante omnia non insinuat sese in illud quod diximus scripti momentum, & corporis totius eam compaginem, unde uelut anima & spiritu cætera pendent. Hæc specula, & æditus ille locus est, unde uelut in subiectam totius scripti regionem dispicere, & de singulis ut inter se cohæreant iudicare licet. Cætera ut sunt ætatum, conditionum omnium mores sui, tum affectus, & in illis rebuspub. finis rerū libertas, tum schemata, tropi, Atticæ linguæ proprietas, ut facilè dicuntur, ita tenenda sunt prorsus, si quis introspiciendum dare authorem uelit: quæ omnia & instituti sunt alterius, & uirium maiorum. Superest nunc illud, cuius solius gratia non piguit hanc paginam occupare, & de studijs studiosorum iu-

uenum tantillum temporis suffurari, nempe quomodo spurca illa & leuiā præceptor fidus transmittat, tyrunculorū auribus inoffensis: quibus nisi iudicio nonnihil confirmatis ista minimè proponenda putem, quòd ab his solis & uitia damnari, confodiq;, & uirtutes animaduerti rectè possint. Ergo cum uerruca incidit, non absq; iactura graui teneriorum mentium superanda, professor bonus quemadmodum dux ille periculum nullo pacto dissimulabit, ne tyrones tanquā ab improuiso hoste circūueniantur: sed concione aduocata, ea inuidia grauabit hostem, ea nota inuret, signabitq; uitium, ut non solum in præsentiarum, sed in omne deinceps tempus norit iuuenis tanquam letale uirus obseruandum. Hoc ita meo quidem uidere fiet, si ostendat ipsum per se uitiū, ut exemplum scurrilitatis, obscœnitatis, quàm indignum homine sit mente prædito, & idcirco rebus solū pulcherrimis imbuendo: item sic Ethnicorum prophanos mores esse, ubi quis Ethnicus, quid prophanū sit docebit. Inde ex Euangelio certam sententiam opponet, ut scurrilitati, de quolibet ocioso uerbo reddendam rationem: obscœnitati, tradidit eos per cupiditatem cordium suorum, & in munditiem, ut ignominia afficerent corpora sua: in priore, omne & solū malum ociosum esse, ubi de utilitate & usu sermonis: in posteriore, de cæcitate affectus, utrinq; pro captu iuuenum disputabit. Addet exemplum contrariū, ut obscœnitati castimoniam Iosephi, cum eo affectu quo isthic scriptura infixit. Postremò in comparatione sacrarum & prophanarum literarum, & hic & in toto hoc genere authorum, quotiescunq; de recto & honesto mentio est, assiduus erit. Hoc ubi fecerit, tum poëtæ locū ita producet, ut in singulis rebus mentem pueri ad superiorem scripturæ sententiam & exemplum auertat: ita in uitijs non uitia, sed uirtutem interpretabitur, & illustriorem reddet: quod præcipuum esse in omni puerili institutione consilium debet. Et est præterea uiri boni, qualem præceptorem esse decet, etiam è uitijs fructum facere posse. Quid enim? an non uitiorum omnium seminariū in omnibus æquè est, plus periculi habens scilicet, quàm cum est foris? Ergo non solum non periculosum, sed utile sit, si cautè fiat, ut frugi exemplis radices uirtutum prouocare, ita tetris grauiter & uerè proscissis, dum in fruge sunt uitia, prouidenter occurrere, & penetrabili oratione eradicare, aut cū id non possis, tanquam pestem certam notare. Facilè uenena cauentur, cum sunt deprehensa, cumq; uenena esse constat: quorum utrunq; præceptor diligentia & iudicio suo curabit. Vale.

ΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ
ποιητῶν ὀνόματα καὶ δράματα.

Θεοπόμπου δράματα	ιζ.	Πλάτωνος δράματα	κη.
Στράτιδος δράματα	ις.	Τηλεκλείδου δράματα	ς.
Φερεκράτους δράματα	ιη.	Φρυνίχου δράματα	ι.
Κράτητος δράματα	η.		

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ
δράματος ἐστὶν αὕτη.

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν τὴν οὐσίαν ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ, ἐπερωτᾷ δὲ τὸν θεὸν πῶς ἂν εἰς ἔκδηλον ἁβρόν τε μεταστaίη βίον. τοιόνδε δὲ ἐγγεγύηται ὁ χρησμός, χρᾷ γὰρ αὐτῷ ὁ θεὸς ἐξιόντι τοῦ ναοῦ, τούτῳ ἕπεσθαι ᾧ πρώτῳ συντύχῃ, καὶ δὴ τυφλῷ καὶ γέροντι συντυχὼν, εἵπετο πληρῶν τὸν χρησμόν. ἦν δὲ Πλοῦτος οὗτος, ὕστερον δὲ προσδιαλεχθεὶς αὐτῷ, εἰσάγει εἰς ἀσκληπιοῦ, ἰασόμενος αὐτὸν τῆς πηρώσεως, καὶ οὕτω πλούσιος γίνεται ἐφ᾽ ᾧ δυσχεράνασα ἡ πενία παραγίνεται λοιδορουμένη τοῖς τοῦτο κατορθώσασι πρὸς ἣν καὶ διάλογος οὐκ ἀφυὴς γίνεται, συγκρινομένων τῶν φαύλων διὰ πενίας καὶ τῶν πλούτου ἀγαθῶν ὑπὸ βλεψιδήμου καὶ χρεμύλου, πολλῶν τε ἄλλων ἐπεισρεόντων, γ᾽ ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ τῆς ἀθηνᾶς ἀφιερώσαντων πλούτου ἰνδάλματα. Τὰ μὲν οὖν τῆς ὑποθέσεως τοιαῦτα. Προλογίζει δὲ θεράπων δυσχεραίνων πρὸς τὸν δεσπότην, ὅτι τυφλῷ καὶ γέροντι κατακολουθεῖν οὐκ ᾐσχύνετο.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Καρίων οἰκέτης.
Πλοῦτος.
Βλεψίδημος.
Γυνὴ Χρεμύλου.
Ἕτερος ἀνὴρ ἄδικος.
Γραῦς, ἡ φίλη τοῦ μειρακίου.
Ἑρμῆς.

Χρεμύλος δεσπότης.
Χορὸς ἀγροίκων.
Πενία.
Δίκαιος ἀνήρ.
Συκοφάντης.
Νεανίας.
Ἱερεὺς Διός.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα πεπλασμένα εἰσὶ παρὰ τοῦ ποιητοῦ. Χρεμύλος γὰρ ἀπὸ τοῦ χρέος καὶ τοῦ αἱμύλλω τὸ ἀπατῶ εἴρηται ὁ ἀπατῶν δηλαδὴ τοὺς χρεοφειλέτας διὰ πενίαν, καὶ τὸ Καρίων ἐξελληνιζόμενον τὸν δοῦλον δηλοῖ. Κᾶρες γὰρ οἱ δοῦλοι ὅθεν καὶ παροιμία ἐν Καρὸς αἴσῃ, ἤτοι ἐν δούλου τάξει, καὶ τὸ Βλεψίδημος δὲ ἤγουν πτωχὸς ὁ βλέπων ἀεί ποτε εἰς τὸν δῆμον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΩΜΩΙΔΟΠΟΙΩΝ ΑΡΙΣΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΣ.

Καρίων οἰκέτης.

Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστίν, ὦ Ζεῦ
καὶ θεοί,
Δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦν-
τος δεσπότου.
Ἢν γὰρ τὰ βέλτιστ' ὁ θεράπων
λέξας τύχῃ,
Δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
Τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον
Κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον,
Καὶ ταῦτα μὲν δή, ταῦτα. τῷ δὲ Λοξίᾳ
Ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
Μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
Ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασι, σοφὸς,
Μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην,
Ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ
Τοὐναντίον δρῶν, ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν. cóueniebat
Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα,
Οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, κἀμὲ προσβιάζεται.
Καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένου τὸ παράπαν, οὐδὲ γρύ.
Ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
Ἢν μὴ φράσῃς, ὅτι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
Ὦ δέσποτ', ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.
Οὐ γάρ με τυπτήσεις, στέφανον ἔχοντά γε.

Χρ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον ἢν λυπῇς τί με,
Ἵνα μᾶλλον ἀλγῇς. Καρ. λῆρος. οὐ γὰρ παύσομαι
Πρὶν ἄν φράσῃς μοι, τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσί.
Εὔνους γὰρ ὤν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.
Χρ. Ἀλλ' οὔ σε κρύψω. τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
Πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίστατον.
Ἐγὼ θεοσεβὴς, καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,
Κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν. Καρ. οἶδά τοι.
Χρ. Ἕτεροι δ' ἐπλούτουν ἱερόσυλοι, ῥήτορες,
Καὶ συκοφάνται, καὶ πονηροί. Καρ. πείθομαι.
Χρ. Ἐπερησόμενος οὖν ᾠχόμην ὡς τὸν θεόν,
Τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
Ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον.
Τὸν δ' υἱὸν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει,
Πευσόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους,
Εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδὲ ἕν,
Ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ, νομίσας ξυμφέρειν.
Κα. Τί δῆτα ὁ Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;
Χρ. Πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί,
Ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιών,
Ἐκέλευσε τούτου μὴ μεθίεσθαί μ' ἔτι.
Πείθειν δ' ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.
Κα. Καὶ τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρώτῳ. Χρ. τουτῳί.
Κα. Εἶτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ,
Φράζουσαν ὦ σκαιότατέ σοι σαφέστατα,
Ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;
Χρ. Τῷ τοῦτο κρίνεις; Καρ. δηλονότι καὶ τυφλῷ
Γνῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον,
Τὸ, μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.
Χρ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως, ὁ χρησμὸς εἰς τουτὶ ῥέπει,
Ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον. ἢν δ' ἡμῖν φράσῃ,

ὅς τις

Ὅς τις ποτ' ἐστὶν οὑτοσὶ, καὶ τοῦ χάριν,
Καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῷν ἐνθαδί,
Πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν, ὅ, τι νοεῖ.
Κα. Ἄγε δὴ σὺ πρότερον σαυτὸν ὅστις εἶ, φράσον,
Ἢ, τἀπὶ τούτοις δρῶ. Χρ. λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.
Πλ. Ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι. Καρ. μανθάνεις
Ὅς φησιν εἶναι; Χρ. σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἐμοί.
Σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει.
Ἀλλ' εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,
Ἐμοὶ φράσον. Πλ. κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω.
Κα. Δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.
Χρ. Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα χαιρήσεις ἔτι.
Εἰ μὴ φράσεις γὰρ, ἀπό σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς.
Πλ. Ὦ τᾶν ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. Χρ. πώμαλα.
Κα. Καὶ μὴν ὃ λέγω βέλτιστόν ἐστι δέσποτα,
Ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.
Ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν, κατὰ λιπὼν,
Ἄπειμ' ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών.
Χρ. Ἀλλ' αἶρε ταχέως. Πλ. μηδαμῶς. Χρ. οὔκουν ἐρεῖς;
Πλ. Ἀλλ' ἢν πύθησθέ μ' ὅς τις εἴμ' εὖ οἶδ' ὅτι
Κακόν τί μ' ἐργάσεσθε, κοὐκ ἀφήσετε.
Χρ. Νὴ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ' ἐὰν βούλῃ γε σύ.
Πλ. Μέθεσθέ νύν μου πρῶτον. Χρ. ἤν, μεθίεμεν.
Πλ. Ἀκούετον δή. δεῖ γὰρ ὡς ἔοικ' ἐμὲ
Λέγειν, ἃ κρύπτειν ἦ παρεσκευασμένος.
Ἐγὼ γάρ εἰμι Πλοῦτος. Χρ. ὦ μιαρώτατε
Ἀνδρῶν ἁπάντων, εἶτ' ἐσίγας Πλοῦτος ὤν;
Κα. Σὺ Πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;
Ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, καὶ θεοὶ, καὶ δαίμονες,
Καὶ Ζεῦ, τί φῄς, ἐκεῖνος ὄντως εἶ σύ; Πλ. ναί.
Χρ. Ἐκεῖνος αὐτός; Πλ. αὐτότατος. Χρ. πόθεν οὖν φράσον

Αὐχμῶν βαδίζεις. Πλ. ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι,
ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὅτουπερ ἐγένετο.
Χρ. Τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες, κάτειπέ μοι.
Πλ. Ὁ Ζεύς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν.
Ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον, ἠπείλησ' ὅτι
ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
μόνους βαδιοίμην, ὁ δέ μ' ἐποίησε τυφλόν,
ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδένα.
Οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.
Χρ. Καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστούς γε τιμᾶται μόνους,
καὶ τοὺς δικαίους. Πλ. ὁμολογῶ σοι. Χρ. φέρε, τί οὖν
εἰ πάλιν ἀναβλέψειας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς; Πλ. φήμ' ἐγώ.
Χρ. Ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζοις; Πλ. πάνυ μὲν οὖν.
Πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑώρακα χρόνου.
Χρ. Καὶ θαῦμά γ' οὐδέν. οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.
Πλ. Ἄφετόν με νῦν. ἴστον γὰρ ἤδη τἀπ' ἐμοῦ.
Χρ. Μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἑξόμεσθά σου.
Πλ. Οὐκ ἠγόρευον, ὅτι παρέξειν πράγματα
ἐμέλλετόν μοι; Χρ. καὶ σύ γ' ἀντιβολῶ, πιθοῦ.
Καὶ μή μ' ἀπολίπῃς. οὐ γὰρ εὑρήσεις ἐμοῦ
ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα.
Μὰ τὸν Δί'. οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος, πλὴν ἐγώ.
Πλ. Ταυτὶ λέγουσι πάντες. ἡνίκ' ἂν δέ μου
τύχωσ' ἀληθῶς, καὶ γένωνται πλούσιοι,
ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.
Χρ. Ἔχει μὲν οὕτως. εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί.
Πλ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἁπαξάπαντες. Κα. οἰμώξει μακρά.
Χρ. Σὺ δ' ὡς ἂν εἰδῇς, ὅσα παρ' ἡμῖν ἢν μένῃς
γενήσετ' ἀγαθά, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
Οἶμαι γὰρ οἶμαι, ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται.

Ταύτης

Ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας,
βλέψαι ποιήσας. Πλ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ.
Οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. Καρ. τί φῄς;
Ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.
Πλ. Ὁ Ζεὺς μὲν οὖν εἰδὼς τὰ τούτων μῶρ', ἐμέ, εἰ
πύθοιτ' ἄν, ἐπιτρίψειε. Χρ. νῦν δ' οὐ τοῦτο δρᾷ,
ὅστις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἐᾷ;
Πλ. Οὐκ οἶδ', ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὀρρωδῶ πάνυ.
Χρ. Ἄληθες; ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων.
Οἴει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα,
καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἀξίους τριωβόλου,
ἐάν γ' ἀναβλέψῃς σύ, κἂν μικρὸν χρόνον;
Πλ. Ἆ, μὴ λέγ' ὦ πονηρὲ ταῦτ'. Χρ. ἔχ' ἥσυχος.
Ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ
μείζω δυνάμενον. Πλ. ἐμὲ σύ; Χρ. νὴ τὸν οὐρανόν.
Αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τί ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν;
Κα. Διὰ τἀργύριον. πλεῖστον γὰρ ἔστ' αὐτῷ. Χρ. φέρε,
τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ'. Καρ. ὁδί.
Χρ. Θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί;
Κα. Καὶ νὴ Δί', εὔχονταί γε πλουτεῖν ἄντικρυς.
Χρ. Οὐκοῦν ὅδ' ἐστὶν αἴτιος, καὶ ῥᾳδίως
παύσειεν εἰ βούλοιτο ταῦτ' ἄν. Πλ. ὅτι τί δή;
Χρ. Ὅτ' οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
οὐ βοῦν ἄν, οὐχὶ ψαιστόν, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἕν,
μὴ βουλομένου σοῦ. Πλ. πῶς; Χρ. ὅπως; οὐκ ἔσθ' ὅπως
ὠνήσεται δήπουθεν, ἢν σὺ μὴ παρὼν
αὐτὸς διδῷς τἀργύριον, ὥστε τοῦ Διὸς
τὴν δύναμιν ἢν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.
Πλ. Τί λέγεις, δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ; Χρ. φήμ' ἐγώ.
Καὶ νὴ Δί', εἴ τί γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλόν,
ἢ χαρίεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται.

Ἅπαντα τοῦ πλουτεῖν γάρ ἐσθ᾽ ὑπήκοα.
Κα. Ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.
Χρ. Καὶ τάς γ᾽ ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,
ὅταν μὲν αὐτάς τις πένης πειρῶν τύχῃ,
οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν. ἐὰν δὲ πλούσιος,
τὸν πρωκτὸν αὐτὰς εὐθὺς ὡς τοῦτον τρέπειν.
Κα. Καὶ τούς γε παῖδάς φασι ταὐτὸ τοῦτο δρᾶν,
οὐ τῶν ἐραστῶν, ἀλλὰ τἀργυρίου χάριν.
Χρ. Οὐ τούς γε χρηστούς, ἀλλὰ τοὺς πόρνους. ἐπεὶ
αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί. Κα. Τί δαί;
Χρ. Ὁ μὲν ἵππον ἀγαθόν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικάς.
Κα. Αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως,
ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.
Χρ. Τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα
ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἐσθ᾽ ηὑρημένα.
ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος.
ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκταίνεται.
ὁ δὲ χρυσοχοεῖ, χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών.
ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε νὴ Δί᾽, ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ.
ὁ δὲ κναφεύει τις, ὁ δὲ πλύνει κῴδια.
ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ᾽, ὁ δέ γε πωλεῖ κρόμμυα.
ὁ δ᾽ ἁλοὺς γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.
Πλ. Οἴμοι τάλας. ταυτί μ᾽ ἐλάνθανε πάλαι.
Χρ. Μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ;
Κα. Ἐκκλησία δ᾽ οὐχὶ διὰ τοῦτον γίνεται;
Χρ. Τί δέ, τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.
Κα. Τὸ δ᾽ ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;
Χρ. Ὁ Γάμφιλος δ᾽ οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;
Κα. Ὁ βελονοπώλης δ᾽ οὐχὶ μετὰ τοῦ Γαμφίλου;
Χρ. Ἀγύρριος δ᾽ οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;

Κα. Φιλέψιος

Κα. Φιλέψιος δ᾽ οὐχ ἕνεκά σου μύθους λέγει;
Χρ. Ἡ ξυμμαχία δ᾽ οὐχὶ διὰ σὲ τοῖς Αἰγυπτίοις;
Κα. Ἐρᾷ δὲ Λαῒς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;
Χρ. Ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος; Κα. Ἐμπέσοι γέ σοι.
Χρ. Τὰ δὲ πράγματ᾽ οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται;
μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος,
καὶ τῶν κακῶν, καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ᾽ ὅτι.
Κα. Κρατοῦσι γοῦν κἂν τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε,
ἐφ᾽ οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνος.
Πλ. Ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ᾽ εἷς ὢν ποιεῖν;
Χρ. Καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῷ πλείονα.
ὥστ᾽ οὐδὲ μεστός σου γέγον᾽ οὐδεὶς πώποτε.
τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή.
Ἔρωτος. Κα. Ἄρτων. Χρ. Μουσικῆς. Κα. Τραγημάτων.
Χρ. Τιμῆς. Κα. Πλακούντων. Χρ. Ἀνδραγαθίας. Κα. Ἰσχάδων.
Χρ. Φιλοτιμίας. Κα. Μάζης. Χρ. Στρατηγίας. Κα. Φακῆς.
Χρ. Σοῦ δ᾽ ἐγένετ᾽ οὐδεὶς μεστὸς οὐδεπώποτε.
ἀλλ᾽ ἢν τάλαντά τις λάβῃ τρισκαίδεκα,
πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα.
κἂν ταῦτ᾽ ἀνύσῃ, τετταράκοντα βούλεται,
ἤ φησιν οὐκ εἶναι βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον.
Πλ. Εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ.
πλὴν ἓν μόνον δέδοικα. Χρ. Φράζε τοῦ πέρι.
Πλ. Ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν, ἣν ὑμεῖς φατέ,
ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.
Χρ. Νὴ τὸν Δί᾽. ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
δειλότατόν ἐσθ᾽ ὁ πλοῦτος. Πλ. Ἥκιστ᾽, ἀλλά με
τοιχωρύχος τις διέβαλ᾽. εἰσδὺς γάρ ποτε
οὐκ εἶχεν εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδὲν λαβεῖν,
εὑρὼν ἁπαξάπαντα κατακεκλεισμένα.
εἶτ᾽ ὠνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν, δειλίαν.

Χρ. Μὴ νυν μελέτω σοι μηδέν, ὡς ἐὰν γένῃ
ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς ἐς τὰ πράγματα,
βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως.
Πλ. Πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ὤν.
Χρ. Ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ' ἐξ ὧν εἶπέ μοι
ὁ Φοῖβος αὐτὸς, Πυθικὴν σείσας δάφνην.
Πλ. Κἀκεῖνος οὖν ξυνοῖδε ταῦτα; Χρ. φημ' ἐγώ.
Πλ. Ὁρᾶτε. Χρ. μὴ φρόντιζε μηδὲν ὦγαθέ.
ἐγὼ γὰρ εὖ τοῦτ' ἴσθι, κἂν δέῃ μ' ἀποθανεῖν,
αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. Κα. κἂν βούλῃ γ' ἐγώ.
Χρ. Πολλοὶ δ' ἔσονται χἄτεροι νῷν ξύμμαχοι,
ὅσοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἄλφιτα.
Πλ. Παπαῖ, πονηρούς γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους.
Χρ. Οὔκ, ἤν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμών. Κα. τί δρῶ λέγε.
Χρ. Τοὺς ξυγγεωργοὺς κάλεσον, εὑρήσεις δ' ἴσως
ἐν τοῖσιν ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,
ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθοῖ παρὼν,
ἡμῖν μετάσχῃ τοῦδε τοῦ πλούτου μέρος.
Κα. Καὶ δὴ βαδίζω, τουτὶ δὲ τὸ κρεάδιον,
τῶν ἔνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβών.
Χρ. Ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ'. ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
σὺ δ' ὦ κράτιστε Πλοῦτε πάντων δαιμόνων,
εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἴσιθ', ἡ γὰρ οἰκία
αὐτή 'στιν, ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
μεστὴν ποιῆσαι, καὶ δικαίως κἀδίκως.
Πλ. Ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν νὴ τοὺς θεοὺς,
ἐς οἰκίαν ἑκάστοτ' ἀλλοτρίαν πάνυ.
ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
ἢν μὲν γὰρ ἐς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω,
εὐθὺς κατώρυξέ με κατὰ τῆς γῆς κάτω.

Κἄν τις

Κἄν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος,
αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
ἔξαρνός ἐστι, μηδ' ἰδεῖν με πώποτε.
ἢν δ' ἐς παραπλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,
πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος,
γυμνὸς θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.
Χρ. Μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.
ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πώς εἰμ' ἀεί,
χαίρω τε γὰρ φειδόμενος, ὡς οὐδεὶς ἀνήρ.
πάλιν τ' ἀναλῶν, ἡνίκ' ἂν τούτου δέῃ.
ἀλλ' εἰσίωμεν, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι
καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον,
ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. Πλ. πείθομαι.
Χρ. Τί γὰρ ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τἀληθῆ λέγοι.
Κα. Ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταὐτὸν θύμον φαγόντες,
ἄνδρες φίλοι, καὶ δημόται, καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί,
ἴτ' ἐγκονεῖτε. σπεύδεθ' ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν.
ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ᾗ δεῖ παρόντας ἀμύνειν.
Χο. Οὔκουν ὁρᾷς ὁρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
ὡς εἰκός ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη.
σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι,
ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκεν ἡμᾶς.
Κα. Οὔκουν πάλαι δήπου λέγω. σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.
ὁ δεσπότης γάρ φησιν, ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας
ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου, ζήσειν ἀπαλλαγέντας.
Χο. Ἔστιν δὲ δὴ τί. καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅ φησιν.
Κα. Ἔχων ἀφῖκται δεῦρο πρεσβύτην τιν' ὦ πόνηροι,
ῥυπῶντα, κυφὸν, ἄθλιον, ῥυσὸν, μαδῶντα, νωδόν.
οἶμαι δὲ νὴ τὸν οὐρανὸν, καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.
Χο. Ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν. πῶς φῄς, φράσον μοι.
δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.

Κα. Πρεσβυτικὸν μὲν οὖν κακὸν ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν.
Χο. Μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
Ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;
Κα. Πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ πάντα
Ἡγεῖσθέ μ' εἶναι, κοὐδὲν ἂν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;
Χο. Ὡς σεμνὸς ὁ ὑπίτριπτος. αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν
Ἰοὺ, ἰοὺ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.
Κα. Ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν.
Σὺ δ' οὐ βαδίζεις. ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν.
Χο. Διαρραγείης, ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος,
Ὅστις φενακίζεις, φράσαι δ' οὔπω τέτληκας ἡμῖν,
Ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.
Οἳ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς προθύμως
Δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερῶντες.
Κα. Ἀλλ' οὐκέτ' ἂν κρύψαιμι. τὸν Πλοῦτον γὰρ ὦνδρες ἥκει
Ἄγων ὁ δεσπότης, ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.
Χο. Ὄντως γὰρ ἔστι πλουσίοις ἅπασιν ἡμῖν εἶναι;
Κα. Νὴ τοὺς θεοὺς, Μίδαις μὲν οὖν, ἢν ὦτ' ὄνου λάβητε.
Χο. Ὡς ἥδομαι, καὶ τέρπομαι, καὶ βούλομαι χορεῦσαι
Ὑφ' ἡδονῆς, εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.
Κα. Καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι, θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα
Μιμούμενος, καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων,
Ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες
Βληχώμενοί τε προβατίων
Αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη,
Ἕπεσθ' ἀπεψωλημένοι, τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε.
Χο. Ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν, θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα
Βληχώμενοι σὲ τουτονὶ πεινῶντα καταλαβόντες,
Πήραν ἔχοντα, λάχανά τ' ἄγρια δροσερὰ, καὶ κραιπαλῶντα
Ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
Εἰκῇ δὲ καταδαρθέντα που.

Μέγαν

Μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.
Κα. Ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν,
Ἣ τοὺς ἑταίρους τοῦ Φιλωνίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ
Ἔπεισεν ὡς ὄντας κάπρους
Μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἐμάττεν αὐτοῖς,
Μιμήσομαι πάντας τρόπους,
Ὑμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας,
Ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.
Χο. Οὐκοῦν σὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν
Καὶ μαγγανεύουσαν μολύνουσάν τε τοὺς ἑταίρους,
Λαβόντες ὑπὸ φιληδίας,
Τὸν Λαέρτιου μιμούμενοι, τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν.
Μινθώσομέν θ', ὥσπερ τράγου,
Τὴν ῥῖνα. σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς,
Ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.
Κα. Ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
Ὑμεῖς, ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπε
σθ'. Ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη, λάθρα
Βουλήσομαι, τοῦ δεσπότου
Λαβών τιν' ἄρτον καὶ κρέας
Μασώμενος τὸ λοιπὸν, οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.
Χρ. Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστιν ὦνδρες δημόται,
Ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν, καὶ σαπρόν.
Ἀσπάζομαι δ', ὁτιὴ προθύμως ἥκετε
Καὶ συντεταγμένως, κοὐ κατεβλακευμένως.
Ὅπως δέ μοι καὶ τἄλλα συμπαραστάται
Ἔσεσθε, καὶ σωτῆρες ὄντες τοῦ θεοῦ.
Χο. Θάρρει. βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη.
Δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν εἵνεκα
Ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,
Αὐτὸν δὲ τὸν Πλοῦτον παρείην τῳ λαβεῖν.

2

Χρ. Καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τουτονὶ
προσιόντα. δῆλος δ' ἐστὶν ὅτι τοῦ πράγματος
ἀκήκοέν τι τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.
Βλ. Τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη, πόθεν, καὶ τίνι τρόπῳ,
Χρεμύλος πεπλούτηκ' ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.
Καί τοι λόγος γ' ἦν, νὴ τὸν Ἡρακλέα πολὺς,
Ἐπὶ τοῖσιν κουρείοισι τῶν καθημένων,
Ὡς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.
Ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμαστόν, χ' ὅπως
Χρηστόν τι πράττων, τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
Οὔκουν ἐπιχώριόν τι πρᾶγμ' ἐργάζεται.
Χρ. Ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας, ἐρῶ μὰ τοὺς θεούς
Ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν.
Ὥστε μετέχειν ἔξεστιν. εἶ γὰρ τῶν φίλων.
Βλ. Γέγονας δ' ἀληθῶς ὡς λέγουσι πλούσιος;
Χρ. Ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἢν θεὸς θέλῃ.
Ἔνι γάρ τις ἐνὶ κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.
Βλ. Ποῖός τις. Χρ. οἷος. Βλ. λέγ' ἀνύσας ὅ, τι φῂς ποτέ.
Χρ. Ἢν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν ἀεί.
Ἢν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρῖφθαι τὸ παράπαν.
Βλ. Τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον,
Καί μ' οὐκ ἀρέσκει. τό, τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
Οὕτως ὑπερπλουτεῖν, τό, τ' αὖ δεδοικέναι,
Πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιὲς ἐστ' εἰργασμένου.
Χρ. Πῶς δ' οὐδὲν ὑγιές. Βλ. εἴ τι κεκλοφὼς νὴ Δία,
Ἐκεῖθεν ἥκεις, ἀργύριον ἢ χρυσίον
Παρὰ τοῦ θεοῦ. κἄπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.
Χρ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὔ.
Βλ. Παῦσαι φλυαρῶν ὦ 'γαθ'. οἶδα γὰρ σαφῶς.
Χρ. Σὺ μηδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιοῦτο. Βλ. φεῦ.
Ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστιν οὐδενός.

Ἀλλ' εἰσὶ

Ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες.
Χρ. Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
Βλ. Ὡς πολὺ μετέστηχ' ὧν πρότερον εἶχε τρόπων.
Χρ. Μελαγχολᾷς ὤνθρωπε νὴ τὸν οὐρανόν.
Βλ. Ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει.
Ἀλλ' ἐστὶν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι.
Χρ. Σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις, ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος
Ζητεῖς μεταλαβεῖν. Βλ. μεταλαβεῖν ζητῶ; τίνος;
Χρ. Τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.
Βλ. Μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας; Χρ. κακοδαιμονᾷς.
Βλ. Ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκάς γ' οὐδένα;
Χρ. Οὐ δῆτ' ἔγωγ'. Βλ. ὦ Ἡράκλεις, φέρε, ποῖ τις οὖν
Τράποιτο. τἀληθὲς γὰρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι.
Χρ. Κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά μου.
Βλ. Ὦ τᾶν, ἐγώ σοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνυ
Ἐθέλω διαπρᾶξαι πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν.
Τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασι τῶν ῥητόρων.
Χρ. Καὶ μὴν φίλως γ' ἄν μοι δοκεῖς νὴ τοὺς θεούς,
Τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας γε λογίσασθαι δώδεκα.
Βλ. Ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον.
Ἱκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων,
Καὶ τῆς γυναικός, κοὐ διοίσοντ' ἄντικρυς
Τῶν δ' Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὁτιοῦν, τῶν Παμφίλου.
Χρ. Οὐκ ὦ κακόδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
Ἔγωγε, καὶ τοὺς δεξιούς, καὶ σώφρονας
Ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. Βλ. τί σὺ λέγεις,
Οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας; Χρ. οἴμοι τῶν κακῶν
Ἀπολεῖς. Βλ. Σὺ μὲν οὖν σεαυτὸν ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
Χρ. Οὐ δῆτ'. ἐπεὶ τὸν πλοῦτον ὦ μόχθηρε σύ
Ἔχω. Βλ. σὺ πλοῦτον; ὁποῖον; Χρ. αὐτὸν τὸν θεόν.
Βλ. Καὶ ποῦ 'στιν; Χ. ἔνδον. Β. ποῦ; Χ. παρ' ἐμοί. Β. παρὰ σοί; Χ. πάνυ.

Βλ. Οὐκ, ἐς κόρακας, πλοῦτος παρὰ σοί. Χρ. νὴ τοὺς θεούς.
Βλ. Λέγεις ἀληθῆ; Χρ. φημί. Βλ. πρὸς τῆς ἑστίας;
Χρ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ. Βλ. τὸν θαλάσσιον λέγεις;
Χρ. Εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.
Βλ. Εἶτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;
Χρ. Οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ. Βλ. τί φής;
Οὐ τῷ μεταδοῦναι; Χρ. μὰ Δία. δεῖ γὰρ πρῶτα. Βλ. τί;
Χρ. Βλέψαι ποιῆσαι νώ. Βλ. τίνα βλέψαι; φράσον.
Χρ. Τὸν πλοῦτον ὥσπερ πρότερον ἑνί γέ τῳ τρόπῳ.
Βλ. Τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί; Χρ. νὴ τὸν οὐρανόν.
Βλ. Οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.
Χρ. Ἀλλ' ἢν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται.
Βλ. Οὔκουν ἰατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινα.
Χρ. Τίς δῆτ' ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει;
„ Οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδέν ἐστ', οὔθ' ἡ τέχνη.
Βλ. Σκοπῶμεν. Χρ. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. Βλ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.
Χρ. Μὰ Δί', ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμην
Ἐγώ, κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ,
Κράτιστόν ἐστι. Βλ. πολὺ μὲν οὖν νὴ τοὺς θεούς.
Μή νυν διάτριβ', ἀλλ' ἄνυε πράττων ἕν γέ τι.
Χρ. Καὶ δὴ βαδίζω. Βλ. σπεῦδέ νυν. Χρ. τοῦτ' αὐτὸ δρῶ.
Πε. Ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον.
Τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε.
Ποῖ ποῖ, τί φεύγετον, οὐ μενεῖτον; Χρ. Ἡράκλεις.
Πε. Ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς.
Τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετόν,
Ἀλλ' οἷον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε,
Οὔτε θεός, οὔτ' ἄνθρωπος. ὥστ' ἀπολώλατον.
Χρ. Σὺ δ' εἶ τίς; ὠχρὰ μὲν γὰρ εἶναί μοι δοκεῖς.
Βλ. Ἴσως Ἐρινύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας.
Βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν.

Χρ. Ἀλλ'

Χρ. Ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾶδας. Βλ. οὔκουν κλαύσεται.
Πε. Οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με; Χρ. πανδοκεύτριαν,
Ἢ λεκιθόπωλιν. οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὶ
Ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἠδικημένη.
Πε. Ἀληθές; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον
Ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν;
Χρ. Οὔκουν ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάραθρον γίνεται.
Ἀλλ' ἥτις εἶ, λέγειν ἐχρῆν αὐτίκα μάλα.
Πε. Ἣ σφὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην
Ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ' ἀφανίσαι.
Βλ. Ἆρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἡ 'κ τῶν γειτόνων,
Ἣ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται;
Πε. Πενία μὲν οὖν, ἣ σφῷν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη.
Βλ. Ἄναξ Ἄπολλον, καὶ θεοί, ποῖ τις φύγοι.
Χρ. Οὗτος, τί δρᾷς; ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
Οὐ παραμενεῖς; Βλ. ἥκιστα πάντων. Χρ. οὐ μενεῖς;
Ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;
Βλ. Πενία γάρ ἐστιν ὦ πόνηρ', ἧς οὐδαμοῦ
Οὐδὲν πέφυκε ζῷον ἐξωλέστερον.
Χρ. Στῆθ', ἀντιβολῶ σε στῆθι. Βλ. μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὔ.
Χρ. Καὶ μὴν λέγω δεινότατον ἔργον παραπολὺ
Ἔργων ἁπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
Ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξούμεθα,
Τήνδε δεδιότε, μὴ δὲ διαμαχούμεθα.
Βλ. Ποίοισιν ὅπλοις, ἢ δυνάμει πεποιθότες;
Ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν ἀσπίδα,
Οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη.
Χρ. Θάρρει. μόνος γὰρ οὗτος οἶδ' ὁ θεός, ὅτι
Τρόπαιον ἀναστήσαιτ' ἂν τῶν ταύτης τρόπων.
Πε. Γρύζειν δὲ καὶ τολμᾶτον ὦ καθάρματε
Ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένω;

Χρ. Σὺ δ' ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη τί λοιδορεῖς
Ἡμῖν προσελθοῦσ' οὐδ' ὁπουοῦν ἀδικουμένη;
Πε. Οὐδὲν γὰρ ὦ πρὸς τῶν θεῶν νομίζετε
Ἀδικεῖν με, τὸν πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω
Βλέψαι πάλιν; Χρ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
Εἰ πᾶσιν ἀνθρώποις πορίζομεν ἀγαθόν;
Πε. Τί δ' ἂν γ' ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιτ'; Χρ. ὅ, τι;
Σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.
Πε. Ἐμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετον
Κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώπους; Χρ. ὅ, τι;
Εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες, ἐπιλαθοίμεθα.
Πε. Καὶ μὴν περὶ τούτου σφῷν ἐθέλω δοῦναι λόγον
Τὸ πρῶτον αὐτοῦ. κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην
Ἀγαθῶν ἁπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ
Ὑμῖν, δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς. εἰ δὲ μή,
Ποιεῖτον ἤδη τοῦθ' ὅ, τι γ' ἂν ὑμῖν δοκῇ.
Χρ. Ταυτὶ σὺ τολμᾷς ὦ μιαρωτάτη λέγειν;
Πε. Καὶ σύ γε διδάσκου. πάνυ γὰρ οἶμαι ῥᾳδίως
Ἅπαντ' ἁμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγώ,
Εἰ τοὺς δικαίους φῂς ποιήσειν πλουσίους.
Βλ. Ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἀρήξετε;
Πε. Οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν πρὶν ἂν μάθῃς.
Βλ. Καὶ τίς δύναιτ' ἂν μὴ βοᾶν, ἰοὺ, ἰού,
Τοιαῦτ' ἀκούων; Πε. ὅστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.
Χρ. Τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
Ἐὰν γ' ἁλῷς. Πε. ὅ, τι σοι δοκεῖ. Βλ. καλῶς λέγεις.
Πε. Τὸ γὰρ αὐτὸ γ' ἐὰν ἡττᾶσθε καὶ σφὼ δεῖ παθεῖν.
Βλ. Ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσιν;
Χρ. Ταύτῃ γε. νῷν δέ, δύ' ἀποχρήσουσιν μόνω.
Πε. Οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ'. ἢ τί γ' ἂν
Ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι.

Χο. Ἀλλ'

Χο. Ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφόν, ᾧ νικήσετε τήνδι,
Ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες, μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδέν.
Χρ. Φανερὸν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γνῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶσιν ὁμοίως,
Ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν ἐστὶ δίκαιον.
Τοὺς δὲ πονηροὺς, καὶ τοὺς ἀθέους, τούτων τἀναντία δήπου.
Τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες, μόλις εὕρομεν ὥστε γενέσθαι
Βούλευμα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἔργον.
Ἢν γὰρ ὁ Πλοῦτος νυνὶ βλέψῃ, καὶ μὴ τυφλὸς ὢν περινοστῇ,
Ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται, κοὐκ ἀπολείψει.
Τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται, κᾆτα ποιήσει
Πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου, τά τε θεῖα σέβοντας,
Καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ' ἄμεινον;
Βλ. Οὔτις. ἐγώ σοι τούτου μάρτυς, μηδὲν ταύτην γ' ἀνερώτα.
Χρ. Ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διάκειται,
Τίς ἂν οὐχ ἡγοῖτ' εἶναι μανίαν, κακοδαιμονίαν τ' ἔτι μᾶλλον;
Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πονηροὶ
Ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι. πολλοὶ δ' ὄντες πάνυ χρηστοί,
Πράττουσι κακῶς καὶ πεινῶσι, μετὰ σοῦ τε τὰ πλεῖστα σύνεισιν.
Οὐκοῦν εἶναί φημ' ἢ παύσει ταῦτ', ἢν βλέψῃ ποθ' ὁ Πλοῦτος
Ὁδὸν, ἥν τιν' ἰὼν, τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω πορίσειεν.
Πε. Ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾷστ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ' οὐχ ὑγιαίνειν
Δύο πρεσβύτα ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν.
Εἰ τοῦτο γένοιτ', ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὔ φημ' ἂν λυσιτελεῖν σφῷν.
Εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψειε πάλιν διανείμειέ τ' ἴσον αὑτόν,
Οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων, οὔτε σοφίαν μελετῴη
Οὐδείς, ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν, ἐθελήσει
Τίς χαλκεύειν, ἢ ναυπηγεῖν, ἢ ῥάπτειν, ἢ τροχοποιεῖν,
Ἢ σκυτοτομεῖν, ἢ πλινθουργεῖν, ἢ πλύνειν, ἢ σκυλοδεψεῖν,
Ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον, καρπὸν Δηοῦς θερίσασθαι,
Ἢν ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν, τούτων πάντων ἀμελοῦσιν.
Χρ. Λῆρον ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νυνὶ κατέλεξας

δ

Οἱ θεράποντες μοχθήσουσι. Πε. πόθεν οὖν ἕξεις θεράποντας;
Χρ. Ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου. Π. τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν,
Ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχῃ; Χ. κερδαίνειν βουλόμενός τις
Ἔμπορος ἥκων ἐκ Θετταλίας παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν.
Πε. Ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἁπάντων οὐδείς, οὐδ' ἀνδραποδιστής,
Κατὰ τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις δήπου. τίς γὰρ πλουτῶν ἐθελήσει
Κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὑτοῦ τοῦτο ποιῆσαι; (χθεῖν.
Ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν, τἄλλα τε μο-
Ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν. Χ. εἰς κεφαλήν σοι.
Πε. Ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν, οὐ γὰρ ἔσονται·
Οὔτ' ἐν τάπησιν, τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσίου ὄντος;
Οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθε.
Οὐθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων.
Καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἐστι, πάντων τούτων ἀποροῦντας;
Παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὔπορα πάνθ' ὑμῖν ὧν δεῖσθον. ἐγὼ γὰρ
Τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δέσποιν' ἐπαναγκάζουσα κάθημαι
Διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν, ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἕξει. (νείου,
Χρ. Σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναι' ἀγαθόν, πλὴν φῳδῶν ἐκ βαλα-
Καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων, καὶ γρᾳδίων κολοσυρτόν,
Φθειρῶν τ' ἀριθμόν, καὶ κωνώπων, καὶ ψυλλῶν, οὐδὲ λέγω σοι
Ὑπὸ τοῦ πλήθους αἳ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνιῶσιν,
Ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, πεινήσεις. ἀλλ' ἐπανίστω.
Πρὸς δέ γε τούτοις, ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος. ἀντὶ δὲ κλίνης
Στιβάδα σχοίνων, κόρεων μεστήν, ἣ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει.
Καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρόν. ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου
Λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ. σιτεῖσθαι δ' ἀντὶ μὲν ἄρτων
Μαλάχης πτόρθους. ἀντὶ δὲ μάζης, φυλλεῖ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων.
Ἀντὶ δὲ θράνους, στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος. ἀντὶ δὲ μάκτρας
Πιθάκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν καὶ ταύτην. ἆρά γε πολλῶν
Ἀγαθῶν πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἰτίαν οὖσαν;
Πε. Σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω.

Χρ. Οὐκοῦν

Χρ. Οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.
Πε. Ὑμεῖς γ', οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον.
Ἀλλ' οὐχ οὑμὸς τοῦτο πέπονθε βίος. οὐ μὰ Δί' οὐδέ γε μέλλει.
Πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστὶ μηδὲν ἔχοντα.
Τοῦ δὲ πένητος, ζῆν φειδόμενον, καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα.
Περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδέν, μὴ μέντοι μηδ' ἐπιλείπειν.
Χρ. Ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας,
Εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας, καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.
Πε. Σκώπτειν πειρᾷ καὶ κωμῳδεῖν, τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας,
Οὐ γιγνώσκων, ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίονας ἄνδρας,
Καὶ τὴν γνώμην, καὶ τὴν ἰδέαν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες,
Καὶ γαστρώδεις, καὶ παχύκνημοι, καὶ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς.
Παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχνοί, καὶ σφηκώδεις, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί.
Χρ. Ὑπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ πορίζεις.
Πε. Περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῷν, κἀναδιδάξω,
Ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δ' ἐστὶν ὑβρίζειν.
Χρ. Πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστι, καὶ τοὺς τοίχους διορύττειν;
Βλ. Νὴ τὸν Δί' εἴ γε δεῖ λαθεῖν αὐτόν, πῶς οὐχὶ κόσμιόν ἐστι;
Πε. Σκέψαι τοίνυν γ' ἐν ταῖς πόλεσι τοὺς ῥήτορας, ὡς ὁπόταν μὲν
Ὦσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι.
Πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν, παραχρῆμ' ἄδικοι γεγένηνται.
Ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει, καὶ τῷ δήμῳ πολεμοῦσιν.
Χρ. Ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδὲν καίπερ σφόδρα βάσκανος οὖσα.
Ἀτὰρ οὐχ ἧττόν γ' οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν ταύτῃ γε κομήσῃς,
Ὅτι γε ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείθειν ἡμᾶς, ὡς ἐστὶν ἄμεινον
Πενία πλούτου. Π. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' οὔπω δύνασαι περὶ τούτου,
Ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. Χ. καὶ πῶς φεύγουσί σ' ἅπαντες;
Πε. Ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι μάλιστα (στα
Ἀπὸ τῶν παίδων. τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι, φρονοῦντας ἄρι-
„ Αὐτοῖς. οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον.
Χρ. Τὸν Δία φήσεις ἆρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ κράτιστον;

Κἀκεῖνος γοῦν τὸν πλοῦτον ἔχει. ταύτην δ᾽ ἡμῖν ἀποπέμπει.

Πε. Ἀλλ᾽ ὦ κρονικαῖς γνώμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας ἄμφω.

Ὁ Ζεὺς δήπου πένεται, καὶ τοῦτ᾽ ἤδη φανερῶς σε διδάξω.

Εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ποιῶν αὐτὸς τὸν ὀλυμπικὸν ἀγῶνα,

Ἵνα τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι᾽ ἔτους πέμπτου ξυναγείρει,

Ἀνεκήρυττεν τῶν ἀθλητῶν τοὺς νικῶντας, στεφανώσας

Κοτίνου στεφάνῳ; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐπλούτει.

Χρ. Οὐκοῦν τούτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλοῦτον ἐκεῖνος.

Φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπανᾶσθαι,

Λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, τὸν πλοῦτον ἐᾷ παρ᾽ ἑαυτῷ.

Πε. Πολὺ τῆς πενίας πρᾶγμ᾽ αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι.

Εἰ πλούσιος ὤν, ἀνελεύθερος ἐσθ᾽ οὑτωσὶ καὶ φιλοκερδής.

Χρ. Ἀλλά γε σ᾽ ὁ Ζεὺς ἐξολέσειε, κοτίνου στεφάνῳ στεφανώσας.

Πε. Τὸ γ᾽ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ᾽ ἔστ᾽ ἀγάθ᾽ ὑμῖν

Διὰ τὴν πενίαν; Χρ. Παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι,

Εἴτε τὸ πλουτεῖν, εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ αὕτη

Τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας, δεῖπνον κατὰ μῆνα προσάγειν.

Τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.

Ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γρύξῃς

Ἔτι μηδ᾽ ὁτιοῦν.

Οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ᾽ ἢν πείσῃς.

Πε. Ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ᾽ οἷα λέγει;

Χρ. Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον.

Πε. Τί πάθω τλήμων;

Χρ. Ἔρρ᾽ ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ᾽ ἡμῶν.

Πε. Εἶμι δὲ ποῖ γῆς;

Χρ. Ἐς τὸν κύφων᾽. ἀλλ᾽ οὐ μέλλειν

Χρῆν σ᾽, ἀλλ᾽ ἀνύτειν.

Πε. Ἡ μὴν ὑμεῖς γ᾽ ἔτι μ᾽ ἐνταυθοῖ

Μεταπέμψεσθον.

Χρ. Τότε νοστήσεις, νῦν δὲ φθείρου.

Κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστιν,

Σὲ δ᾽ ἐᾶν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλήν.

Βλ. Νὴ δί᾽ ἐγὼ γοῦν ἐθέλω πλουτῶν

Εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων

Τῆς τε γυναικός, καὶ λουσάμενος

Λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου,

Τῶν χειροτεχνῶν,

Καὶ τῆς πενίας καταπέρδειν.

Χρ. Αὕτη μὲν ἡμῖν ἡ πίτριπτος οἴχεται.

Ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ᾽ ὡς τάχιστα τὸν θεὸν

Ἐγκατακλινοῦντες ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.

Βλ. Καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὖ

Ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποιεῖν.

Χρ. Ὦ παῖ Καρίων τὰ στρώματ᾽ ἐκφέρειν ἐχρῆν,

Αὐτόν τ᾽ ἄγειν τὸν πλοῦτον ὡς νομίζεται,

Καὶ τἄλλ᾽ ὅσ᾽ ἐστὶν ἔνδον ηὐτρεπισμένα. ΧΟΡΟΥ.

Κα. Ὦ πλεῖστα θησείοις μεμυστιλημένοι

Γέροντες ἄνδρες, ἐπ᾽ ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,

Ὡς εὐτυχεῖθ᾽, ὡς μακαρίως πεπράγατε,

Ἄλλοι θ᾽ ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου.

Χο. Τί δ᾽ ἐστὶν ὦ βέλτιστε, τῶν σαυτοῦ φίλων;

Φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.

Κα. Ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα.

Μᾶλλον δ᾽ ὁ πλοῦτος αὐτός. ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ

Ἐξωμμάτωται, καὶ λελάμπρυνται κόρας,

Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.

Χρ. Λέγεις μοι χαράν, λέγεις μοι βοάν.

Κα. Πάρεστι χαίρειν, ἤν τε βούλησθ᾽, ἤν τε μή.

Χο. Ἀναβοάσομαι τὸν εὔπαιδα, καὶ

Μέγα βροτοῖσι φέγγος Ἀσκληπιόν.

Γυ. Τίς ἡ βοή ποτ᾽ ἐστίν; ἆρ᾽ ἀγγέλλεται

Χρυσοῦ τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι
Ἔνδον κάθημαι περιμένουσα τουτονί.
Κα. Ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον ὦ δέσποιν', ἵνα
Κἀυτὴ πίνῃς. φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα.
Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.
Γυ. Καὶ ποῦ 'στιν; Κα. ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.
Γυ. Πέραινε τοίνυν ὅ,τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.
Κα. Ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
Ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ.
Γυ. Μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλήν. Κα. μὴ τἀγαθὰ
Ἃ νῦν γεγένηται; Γυ. μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.
Κα. Ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεόν,
Ἄγοντες ἄνδρα, τότε μὲν ἀθλιώτατον,
Νῦν δ' εἴ τιν' ἄλλον μακάριον κεὐδαίμονα,
Πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,
Ἔπειτ' ἐλοῦμεν. Γυ. νὴ δί' εὐδαίμων ἄρ' ἦν,
Ἀνὴρ γέρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος.
Κα. Ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἦμεν τοῦ θεοῦ.
Ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα
Καθωσιώθη, πέλανος ἡφαίστου φλογί,
Κατεκλίνομεν τὸν πλοῦτον ὥσπερ εἰκὸς ἦν,
Ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.
Γυ. Ἦσαν δέ τινες κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;
Κα. Εἷς μέν γε Νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλός,
Κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν.
Ἕτεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
Ἔχοντες. ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας,
Ἡμῖν παρήγγειλε καθεύδειν, τοῦ θεοῦ
Ὁ πρόπολος, εἰπὼν ἤν τις αἴσθηται ψόφου,
Σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
Κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην. ἀλλά με

Ἀθάρης

Ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη,
Ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς του γραϊδίου,
Ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι.
Ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα,
Τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα, καὶ τὰς ἰσχάδας,
Ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς. μετὰ τοῦτο δὲ
Περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
Εἴπου πόπανον εἴη τι καταλελειμμένον.
Ἔπειτα ταῦθ' ἥγιζεν εἰς σάκταν τινά.
Κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος,
Ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρης ἀνίσταμαι.
Γυ. Ταλάντατ' ἀνδρῶν οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;
Κα. Νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε μὴ φθάσειέ με,
Ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ στέμματα.
Ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προὐδιδάξατο.
Τὸ γραΐδιον δ' ὡς ᾔσθετο δή μου τὸν ψόφον,
Τὴν χεῖρ' ὑφῄρει. κᾆτα συρίξας ἐγώ,
Ὀδὰξ ἐλαβόμην ὡς παρείας ὢν ὄφις.
Ἡ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασεν,
Κατέκειτο δ' αὑτὴν ἐντυλίξασ' ἡσυχῇ,
Ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
Κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων.
Ἔπειτ' ἐπειδὴ μεστὸς ἦν ἀνεπαυόμην.
Γυ. Ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσῄειν; Κα. οὐδέπω.
Μετὰ τοῦτο δ' ἤδη καὶ γέλοιον δῆτά τι
Ἐποίησα. προσιόντος γὰρ αὐτοῦ, μέγα πάνυ
Ἀπέπαρδον. ἡ γαστὴρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.
Γυ. Ἦπου σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἐβδελύττετο.
Κα. Οὐκ. ἀλλ' Ἰασὼ μέν τις ἀκολουθοῦσ' ἅμα,
Ἠρυθρίασε, χ' ἡ Πανάκει' ἀπεστράφη,
Τὴν ῥῖν' ἐπιλαβοῦσ'. οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.

Γυ. Αὐτὸς δ' ἐκεῖνος. Κα. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισεν.
Γυ. Λέγεις ἄγροικον ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν;
Κα. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον. Γυ. αἰ τάλαν.
Κα. Μετὰ ταῦτα γ' εὐθὺς ἐγὼ μὲν συνεκαλυψάμην
Δείσας, ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
Σκοπῶν περιῄει πάντα κοσμίως πάνυ.
Ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυείδιον
Παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κιβώτιον.
Γυ. Λίθινον; Κα. μὰ Δί', οὐ δῆτ' οὐχὶ τό γε κιβώτιον.
Γυ. Σὺ δὲ πῶς ἑώρας ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
Ὃς ἐγκεκαλύφθαι φῄς. Κα. διὰ τοῦ τριβωνίου,
Ὀπὰς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας, μὰ τὸν Δία.
Πρῶτον δὲ πάντων, τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον,
Καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν
Σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων. ἔπειτ' ἔφλα
Ἐν τῇ θυείᾳ, συμπαραμιγνύων ὀπόν,
Καὶ σχῖνον. εἶτ' ὄξει διέμενος Σφηττίῳ,
Κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
Ὀδυνῷτο μᾶλλον. ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν,
Ἔφευγ' ἀνᾴξας. ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη,
Ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,
Ἵν' ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας.
Γυ. Ὡς φιλόπολίς τις ἔσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.
Κα. Μετὰ τοῦτο, τῷ Πλούτωνι παρεκαθέζετο.
Καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο.
Ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβών,
Τὰ βλέφαρα περιέψησεν. ἡ Πανάκεια δὲ
Κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι,
Καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον. εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόππυσεν.
Ἐξηξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεώ,
Ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος. Γυ. ὦ φίλοι θεοί.

Κα. Τούτω

Κα. Τούτω δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἡσυχῇ,
Τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖν.
Καὶ πρὶν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα,
Ὁ Πλοῦτος ὦ δέσποιν' ἀνεστήκει βλέπων.
Ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς,
Τὸν δεσπότην δ' ἤγειρον. ὁ θεὸς δ' εὐθέως
Ἠφάνισεν αὑτὸν οἵ τ' ὄφεις εἰς τὸν νεών.
Οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ, πῶς δοκεῖς
Τὸν Πλοῦτον ἠσπάζοντο, καὶ τὴν νύχθ' ὅλην
Ἐγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
Ἐγὼ δ' ἐπῄνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα,
Ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν Πλοῦτον ταχύ,
Τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησε τυφλόν.
Γυ. Ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν ὦναξ δέσποτα.
Ἀτὰρ φράσον μοι ποῦ 'σθ' ὁ Πλοῦτος. Κα. ἔρχεται.
Ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος.
Οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες, καὶ βίον
Ἔχοντες ὀλίγον, αὐτὸν ἠσπάζοντο, καὶ
Ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.
Ὅσοι δ' ἐπλούτουν οὐσίαν δ' εἶχον συχνήν,
Οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι,
Ὀφρῦς συνῆγον, ἐσκυθρώπαζόν θ' ἅμα.
Οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν, ἐστεφανωμένοι,
Γελῶντες εὐφημοῦντες. ἐκτυπεῖτο δὲ,
Ἐμβὰς γερόντων, εὐρύθμοις προβήμασιν.
Ἀλλ' εἶα ἁπαξάπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου
Ὀρχεῖσθε, καὶ σκιρτᾶτε, καὶ χορεύετε.
Οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ,
Ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.
Γυ. Νὴ τὴν Ἑκάτην κἀγὼ γ' ἀναδῆσαι βούλομαι
Εὐαγγέλιά σ' ἐν κριβανωτῶν ὁρμαθῷ

Τοιαῦτ᾽ ἀπαγγείλαντα. Κα. μὴ νῦν μέλλ᾽ ἔτι.
Ὡς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.
Γυ. Φέρε νῦν ἰοῦσ᾽ εἴσω, κομίσω καταχύσματα,
Ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
Κα. Ἐγὼ δ᾽ ἀπαντῆσαί γ᾽ ἐκείνοις βούλομαι.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

Πλ. Καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον,
Ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον,
Χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος, ἥ μ᾽ ἐδέξατο.
Αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ ξυμφοράς,
Οἵοις ἄρ᾽ ἀνθρώποις ξυνὼν, ἐλάνθανον.
Τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας
Ἔφευγον, εἰδὼς οὐδὲν ὁ τλήμων ἐγώ.
Ὡς οὐδ᾽ ἐκεῖν᾽ ἄρ᾽ οὐδὲ ταῦτ᾽ ὀρθῶς ἔδρων.
Ἀλλ᾽ αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγώ,
Δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅτι
Ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν.
Χρ. Βάλλ᾽ ἐς κόρακας, ὡς χαλεπόν εἰσιν οἱ φίλοι,
Οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ᾽, ὅταν πράττῃ τις εὖ.
Νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια
Ἐνδεικνύμενοι ἕκαστος εὔνοιάν τινα.
Ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε, ποῖος οὐκ ὄχλος
Περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;
Γυ. Ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε.
Φέρε νῦν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
Ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα; Πλ. μηδαμῶς.
Ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
Πρώτιστα, καὶ βλέψαντος, οὐδὲν ἐκφέρειν
Πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.
Γυ. Εἶτ᾽ οὐχὶ δέξει ταῦτα τὰ καταχύσματα;
Πλ. Ἔνδον γε παρὰ τὴν ἑστίαν, ὥσπερ νόμος.

Ἔπειτα

Ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
Οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ,
Ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις
Προβαλόντ᾽, ἐπὶ τούτοισιν ἐπαναγκάζειν γελᾶν.
Γυ. Εὖ πάνυ λέγεις, ὡς δὲ ξίνικος οὑτοσὶ
Ἀνίσταθ᾽ ὡς ἁρπασόμενος τὰς ἰσχάδας. ΧΟΡΟΥ.
Κα. Ὡς ἡδὺ πράττειν, ὦνδρες, ἔστ᾽ εὐδαιμόνως,
Καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ᾽ οἴκοθεν.
Ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν
Ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἠδικηκόσιν.
Οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστιν ἡδὺ πρᾶγμά τι.
Ἡ μὲν σιπύη μεστή ᾽στι λευκῶν ἀλφίτων.
Οἱ δ᾽ ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
Ἅπαντα δ᾽ ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
Τὰ σκευάρια πλήρη ᾽στιν, ὥστε θαυμάσαι.
Τὸ φρέαρ δ᾽ ἐλαίου μεστόν. αἱ δὲ λήκυθοι
Μύρου γέμουσι. τὸ δ᾽ ὑπερῷον, ἰσχάδων.
Ὀξὶς δὲ πᾶσα, καὶ λοπάδιον, καὶ χύτρα,
Χαλκῆ γέγονε. τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπροὺς,
Τοὺς ἰχθυηροὺς, ἀργυροῦς πάρεσθ᾽ ὁρᾶν.
Ὁ δ᾽ ἰπνὸς ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.
Στατῆρσι δ᾽ οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
Χρυσοῖς. ἀποψώμεσθα δ᾽ οὐ λίθοις ἔτι,
Ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε.
Καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ
Ὗν, καὶ τράγον, καὶ κριὸν ἐστεφανωμένος.
Ἐμὲ δ᾽ ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἷός τε γὰρ
Ἔνδον μένειν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.
Δι. Ἕπου μετ᾽ ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
Ἴωμεν. Κα. ἔα τίς ἔσθ᾽ ὁ προσιὼν οὑτοσί.
Δι. Ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ᾽ εὐτυχής.

Κα. Δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις ὡς ἔοικας εἶ.
Δι. Μάλιστ'. Κα. εἶτα τοῦ δέει. Δι. πρὸς τὸν θεὸν
Ἥκω. μεγάλων γάρ μοὐστὶν ἀγαθῶν αἴτιος.
Ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
Λαβὼν, ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,
Εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.
Κα. Ἦπου σε ταχέως ἀπέλιπε τὰ χρήματα.
Δι. Κομιδῇ μὲν οὖν. Κα. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' ἄθλιος;
Δι. Κομιδῇ μὲν οὖν. κἀγὼ μὲν ᾤμην οὓς τέως
Εὐηργέτησα δεομένους, ἕξειν φίλους,
Ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ.
Οἱ δ' ἐξετρέποντο, κοὐκ ἐδόκουν ὁρᾶν μ' ἔτι.
Κα. Καὶ κατεγέλων γ' εὖ οἶδ' ὅτι. Δι. κομιδῇ μὲν οὖν.
Αὐχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.
Κα. Ἀλλ' οὐχὶ νῦν. Δι. ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν
Προσευξόμενος ἥκω δικαίως ἐνθάδε.
Κα. Τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τῶν θεῶν,
Ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί, φράσον.
Δι. Καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.
Κα. Μῶν οὖν ἐμυήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;
Δι. Οὔκ. ἀλλ' ἐνερρίγωσ' ἔτη τριακαίδεκα.
Κα. Τὰ δ' ἐμβάδια. Δι. καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
Κα. Καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὖν; Δι. νὴ τὸν Δία.
Κα. Χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.
Συ. Οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δείλαιος,
Καὶ τρισκακοδαίμων, καὶ τετράκις, καὶ πεντάκις,
Καὶ δωδεκάκις, καὶ μυριάκις. ἰοὺ, ἰού.
Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.
Κα. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, καὶ θεοὶ φίλοι,
Τί ποτ' ἐστὶν ὅ,τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν.
Συ. Οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,

Ἀπολωλεκὼς

Ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τἀκ τῆς οἰκίας
Διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
Πάλιν αὖθις, ἤνπερ μὴ λίπωσιν αἱ δίκαι.
Δι. Ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γινώσκειν δοκῶ.
Προσέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνήρ,
Ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.
Κα. Νὴ Δία καλῶς τοίνυν ποιῶν, ἀπόλλυται.
Συ. Ποῦ ποῦ 'σθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
Ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσειν εὐθέως,
Εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξ ἀρχῆς. ὁ δὲ
Πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκώς.
Κα. Καὶ τίνα δέδρακε δῆτα τοῦτ'. Συ. ἐμὲ τουτονί.
Κα. Ἦ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων.
Συ. Μὰ Δί' οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενὸς,
Κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα.
Κα. Ὡς σοβαρὸς, ὦ Δάματερ, εἰσελήλυθεν
Ὁ συκοφάντης. Δι. δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ.
Συ. Σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως, οὐκ ἂν φθάνοις.
Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
Εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. Κα. οἰμώξ' ἄρα σύ.
Δι. Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα πολλοῦ γ' ἄξιος
Ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς ἐσθ' ὅτι,
Τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.
Συ. Οἴμοι τάλας, μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελᾷς;
Ἐπεὶ πόθεν θοιμάτιον εἴληφας τοδί.
Ἐχθὲς δ' ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.
Δι. Οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος
Τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου, δραχμῆς.
Κα. Ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος.
Συ. Ἆρ' οὐχ ὕβρις πολλὴ ταῦτ' ἐστί; σκώπτετον,
Ὅ,τι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον,

Οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γ' ἐνθάδ' ἔσω σου οὐδενί.
Κα. Μὰ τὸν Δί' οὔκουν τῷ γε σῷ σάφ' ἴσθ' ὅτι.
Συ. Ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ Δία δειπνήσετον.
Δι. Ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
Διαρραγείης, μηδενὸς ἐμπεπλησμένος.
Συ. Ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστὶν ὦ μιαρωτάτω
Πολὺ χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων.
ὖ ὖ. ὖ ὖ. ὖ ὖ. ὖ ὖ. ὖ ὖ. ὖ ὖ.
Κα. Κακόδαιμον, ὀσφραίνει τι; Δι. τοῦ ψύχους γ' ἴσως,
Ἐπεὶ τοιοῦτον ἀμπέχεται τριβώνιον.
Συ. Ταῦτ' οὖν ἀνασχετ' ἐστὶν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
Τούτους ὑβρίζειν εἰς ἐμ'. οἴμ' ὡς ἄχθομαι,
Ὅτι χρηστὸς ὢν καὶ φιλόπολις, πάσχω κακῶς.
Δι. Σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; Συ. ὡς οὐδ' εἷς ἀνήρ.
Δι. Καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι. Συ. τὸ τί.
Δι. Γεωργὸς εἶ; Συ. μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἴει;
Δι. Ἀλλ' ἔμπορος; Συ. ναὶ σκήπτομαί γ' ὅταν τύχω.
Δι. Τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες; Συ. οὐ μὰ τὸν Δία.
Δι. Πῶς οὖν διέζης, ἢ πόθεν, μηδὲν ποιῶν;
Συ. Τῶν τῆς πόλεώς εἰμ' ἐπιμελητὴς πραγμάτων,
Καὶ τῶν ἰδίων πάντων. Δι. σύ; τί μαθών; Συ. βούλομαι.
Δι. Πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστὸς ὦ τοιχωρύχε,
Εἴ σοι προσῆκον μηδὲν, εἶτ' ἀπεχθάνει;
Συ. Οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν
Εὐεργετεῖν μ' ὦ κέπφε, καθ' ὅσον ἂν σθένω;
Δι. Εὐεργετεῖν οὖν ἐστι τὸ πολυπραγμονεῖν;
Συ. Τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις,
Καὶ μὴ 'πιτρέπειν ἤν τις ἐξαμαρτάνῃ.
Δι. Οὔκουν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
Ἄρχειν καθίστησιν; Συ. κατηγορεῖ δὲ τίς;
Δι. Ὁ βουλόμενος. Συ. οὔκουν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ;

Ὥστ' εἰς

Ὥστ' εἰς ἔμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
Δι. Νὴ Δία πονηρόν γ' ἆρα προστάτην ἔχει.
Ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἄν, ἡσυχίαν ἔχων
Ζῆν ἀργός; Συ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
Εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ.
Δι. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις; Συ. οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
Τὸν πλοῦτον αὐτὸν, καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.
Δι. Κατάθου ταχέως θοἰμάτιον. Κα. οὗτος, σοὶ λέγει.
Δι. Ἔπειθ' ὑπόλυσαι. Κα. πάντα ταῦτα σοὶ λέγει.
Συ. Καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
Ὁ βουλόμενος. Κα. οὔκουν ἐκεῖνος εἰμ' ἐγώ;
Συ. Οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν.
Κα. Σὺ γὰρ ἀξιοῖς τἀλλότρια πράττων ἐσθίειν.
Συ. Ὁρᾷς ἃ ποιεῖς; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Κα. Ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν ἦγες μάρτυρα.
Συ. Οἴμοι, περιείλημμαι μόνος. Κα. νυνὶ βοᾷς;
Συ. Οἴμοι μάλ' αὖθις. Κα. δός σύ μοι τὸ τριβώνιον,
Ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί.
Δι. Μὴ δῆθ' ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ πλούτου πάλαι.
Κα. Ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται,
Ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχον;
Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.
Δι. Τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις, εἰπέ μοι;
Κα. Καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα,
Ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτῳί.
Συ. Ἄπειμι. γινώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ
Ὑμῶν. ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινά,
Καὶ σύκινον, τὸν ἰσχυρὸν τοῦτον θεὸν
Ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην.
Ὅτι καταλύει περιφανῶς εἷς ὢν μόνος
Τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλὴν πιθὼν,

Τὴν τῶν πολιτῶν, οὔτε τῇ ἐκκλησίᾳ.

Δι. Καὶ μὴν ἐπειδὴ τῇ πανοπλίᾳ τὴν ἐμὴν
Ἔχων βαδίζεις, εἰς τὸ βαλανεῖον τρέχε.
Ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἑστηκὼς, θέρου.
Κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.

Κα. Ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἕλξει θύραζ' αὐτὸν, λαβὼν
Τῶν ὀρχιπέδων. ἰδὼν γὰρ αὐτὸν, γνώσεται
Ὅτ' ἐστ' ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμματος.
Νῷν δ' εἰσίωμεν ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν.

ΧΟΡΟΥ.

Γρ. Ἆρ' ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
Ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ,
Ἢ τῆς ὁδοῦ τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν;

Χο. Ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη,
Ὦ μειρακίσκη, πυνθάνει γὰρ ὡρικῶς.

Γρ. Φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἔνδοθεν καλέσω τινά.

Χρ. Μὴ δῆτ', ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα.
Ἀλλ' ὅτι μάλιστ' ἐλήλυθας, λέγειν ἐχρῆν.

Γρ. Πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ' ὦ φίλτατε.
Ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
Ἀβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν βίον.

Χρ. Τί δ' ἐστὶν, ἦ που καὶ σὺ συκοφάντρια
Ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; Γρ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.

Χρ. Ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;

Γρ. Σκώπτεις. ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δειλάκρα.

Γρ. Οὔκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;

Γρ. Ἄκουέ νυν. ἦν δή μοι τι μειράκιον φίλον,
Πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν,
Καὶ χρηστόν. εἰ γάρ του δεηθείην ἐγώ,
Ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς.
Ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντα ταῦθ' ὑπηρέτουν.

Χρ. Τί

Χρ. Τί δ' ἦν ὅτι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἑκάστοτε;

Γρ. Οὐ πολλά. καὶ γὰρ ἐκνόμως μ' ᾐσχύνετο.
Ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ᾔτησ' εἴκοσιν
Εἰς ἱμάτιον. ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα.
Καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον.
Ἐκέλευσεν ἂν τῇ μητρί τε θοιμάτιον,
Πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.

Χρ. Οὐ πολλὰ τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτά γε
Εἴρηκας. ἀλλὰ δῆλον, ὅτι σ' ᾐσχύνετο.

Γρ. Καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκεν μισητίας
Αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα.
Ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῇτό μου.

Χρ. Λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.

Γρ. Ἀλλ' οὐχὶ νυνί γ' ὁ βδελυρὸς τὸν νοῦν ἔχει
Τὸν αὐτὸν. ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκε πάνυ.
Ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονί,
Καὶ τἄλλα τἀπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα
Ἐπόντα πεμψάσης, ὑπειπούσης θ' ὅτι
Εἰς ἑσπέραν ἥξοιμι. Χρ. Τί σ' ἔδρασ' εἰπέ μοι.

Γρ. Ἀμητά τε προσέπεμψεν ἡμῖν τουτονί
Ἐφ' ᾧ τ' ἐκεῖσε μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι,
Καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις, εἶπεν ἀποπέμπων, ὅτι
Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

Χρ. Δῆλον, ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρὸς ἦν,
Ἔπειτα πλουτῶν οὐκ ἔθ' ἥδεται φακῇ.
Πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντα κατήσθιεν.
Καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' ὁσημέραι, νὴ τὼ θεὼ,
Ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν αἰεὶ τὴν ἐμήν.

Χρ. Ἐπ' ἐκφοράν. Γρ. μὰ Δί' ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
Ἐρῶν ἀκοῦσαι. Χρ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.

Γρ. Καὶ νὴ Δί', εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοιτό με,

Νηττάριον ἂν καὶ φάττιον ὑπεκορίζετο.
Χρ. Ἔπειτ᾽ ἴσως ᾔτησεν ἂν ὑποδήματα.
Γρ. Μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην
Ἐπὶ τῆς ἁμάξης, ὅτι προσέβλεψέ μέ τις,
Ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ᾽ ὅλην τὴν ἡμέραν.
Οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.
Χρ. Μόνος γὰρ ἥδεθ᾽ ὡς ἔοικεν ἐσθίων.
Γρ. Καὶ τάς γε χεῖρας παγκάλους ἔχειν μ᾽ ἔφη.
Χρ. Ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσιν.
Γρ. Ὄζειν τε τῆς χροιᾶς ἔφασκεν ἡδύ μου.
Χρ. Εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νὴ Δία.
Γρ. Τὸ βλέμμα θ᾽ ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.
Χρ. Οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος, ἀλλ᾽ ἠπίστατο
Γραὸς καπρώσης τἀφόδια κατεσθίειν.
Γρ. Ταῦτ᾽ οὖν ὁ θεός, ὦ φίλ᾽ ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
Φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί.
Χρ. Τί γὰρ ποιήσει φράζε, καὶ πεπράξεται.
Γρ. Ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νὴ Δία,
Τὸν εὖ παθόνθ᾽ ὑπ᾽ ἐμοῦ, πάλιν μ᾽ ἀντευποιεῖν.
Ἢ μηδ᾽ ὁτιοῦν δίκαιον ἀγαθὸν ἔστ᾽ ἔχειν.
Χρ. Οὐκ οὖν καθ᾽ ἑκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι;
Γρ. Ἀλλ᾽ οὐδέποτέ με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.
Χρ. Ὀρθῶς γε. νῦν δέ γ᾽ οὐκ ἔτι ζῆν σ᾽ οἴεται.
Γρ. Ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ᾽ ὦ φίλτατε.
Χρ. Οὔκ, ἀλλὰ κατασέσηπας, ὥς γέ μοι δοκεῖς.
Γρ. Διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἔμεγ᾽ ἂν διελκύσαις.
Χρ. Εἰ τυγχάνει γ᾽ ὁ δακτύλιος ὢν τηλία.
Γρ. Καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,
Οὗπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω,
Ἔοικε δ᾽ ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. Χρ. φαίνεται.
Στέφανόν γέ τοι καὶ δᾷδ᾽ ἔχων πορεύεται.

Νε. Ἀσπάζομαι.

Νε. Ἀσπάζομαι. Γρ. τί φησιν; Νε. ἀρχαία φίλη
Πολιὰ γεγένησαι ταχύ γε νὴ τὸν οὐρανόν.
Γρ. Τάλαιν᾽ ἐγώ, τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι.
Χρ. Ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ᾽ ἑωρακέναι.
Γρ. Ποίου χρόνου ταλαίταθ᾽, ὃς παρ᾽ ἐμοὶ χθὲς ἦν.
Χρ. Τοὐναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα.
Μεθύων γάρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.
Γρ. Οὔκ, ἀλλ᾽ ἀκόλαστός ἐστιν αἰεὶ τοὺς τρόπους.
Νε. Ὦ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί,
Ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει. Γρ. ἆ. ἆ.
Τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερε. Χρ. εὖ μέντοι λέγει.
Ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σπινθὴρ λάβῃ,
Ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται.
Νε. Βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι; Γρ. ποῖ τάλαν;
Νε. Αὐτοῦ λαβοῦσα κάρυα. Γρ. παιδιὰν τίνα;
Νε. Πόσους ἔχεις ὀδόντας; Χρ. ἀλλὰ γνώσομαι
Κἄγωγ᾽. ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας.
Νε. Ἀπότισον. ἕνα γὰρ γομφίον μόνον φορεῖ.
Γρ. Ταλάντατ᾽ ἀνδρῶν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
Πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.
Νε. Ὄναιο μέντ᾽ ἂν εἴ τις ἐκπλύνειέ σε.
Χρ. Οὐ δῆτ᾽, ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ἔχει.
Εἰ δ᾽ ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον,
Ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου γε τὰ ῥάκη.
Γρ. Γέρων ἀνὴρ ὤν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
Νε. Πειρᾷ μὲν οὖν ἴσως σε, καὶ τῶν τιτθίων
Ἐφάπτεταί σου λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.
Γρ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἐμοῦ γ᾽ ὦ βδελυρὲ σύ.
Χρ. Μὰ τὴν Ἑκάτην οὐ δῆτα. μαινοίμην γὰρ ἄν.
Ἀλλ᾽ ὦ νεανίσκ᾽, οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα
Μισεῖν σε ταύτην. Νε. ἀλλ᾽ ἔγωγ᾽ ὑπερφιλῶ.

Χρ. Καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου. Νε. τί κατηγορεῖ;
Χρ. Εἶναί σ' ὑβριστήν φησι, καὶ λέγειν ὅτι
Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.
Νε. Ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι. Χρ. τὸ τί;
Νε. Αἰσχυνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σήν. ἐπεὶ
Οὐκ ἄν ποτ' ἄλλῳ τοῦτ' ἐπέτρεπον ποιεῖν.
Νῦν δ' ἄπιθι χαίρων, συλλαβὼν τὴν μείρακα.
Χρ. Οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν. οὐκ ἔτ' ἀξιοῖς ἴσως
Εἶναι μετ' αὐτῆς. Γρ. ὁ δ' ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς;
Νε. Οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπεκλωμένῃ
Ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε καὶ τρισχιλίων.
Χρ. Ὅμως δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἠξίους πίνειν,
συνεκποτέον ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.
Νε. Ἀλλ' ἔστι κομιδῇ τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά.
Χρ. Οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται.
Νε. Ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω. τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
Ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τούσδ' οὓς ἔχω.
Γρ. Ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι.
Νε. Ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσειμι. Χρ. θάρρει, μὴ φοβοῦ,
Οὐ γὰρ βιάσεται. Νε. πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις.
Ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττουν χρόνον.
Γρ. Βάδιζ'. ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.
Χρ. Ὡς εὐτόνως ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ γρᾴδιον,
Ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσίσχεται.

ΧΟΡΟΙ.

Κα. Τίς ἐσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν;
Οὐδεὶς ἔοικεν. ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
Φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ. Ἑρ. σέ τοι σέ τοι
Λέγω Καρίων ἀνάμεινον. Κα. οὗτος εἰπέ μοι,
Σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὑτωσὶ σφόδρα;
Ἑρ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἔμελλον, εἶτ' ἀνέῳξάς με φθάσας.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχύ,
Ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία,
Ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἶτα τὴν κύνα,
Ἔπειτα σαυτόν, εἶτα τὴν ὗν. Κα. εἰπέ μοι
Τί δ' ἐστίν; Ἑρ. ὁ Ζεὺς ὦ πόνηρε βούλεται
Ἐς ταὐτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρύβλιον,
Ἁπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
Κα. Ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται.
Ἀτὰρ διὰ τί ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
Ἡμᾶς. Ἑρ. ὅτι ἢ δεινότατα πάντων πραγμάτων
Εἰργάσθ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
Ὁ Πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτόν, οὐ δάφνην,
Οὐ ψαιστόν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἓν
Ἡμῖν ἐπιθύει τοῖς θεοῖς. Κα. μὰ Δί', οὐδέ γε
Θύσει. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.
Ἑρ. Καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἧττον μέλει.
Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κἀπιτέτριμμαι. Κα. σωφρονεῖς;
Ἑρ. Πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσιν
Πάντ' ἀγάθ' ἕωθεν εὐθύς, οἰνοῦτταν, μέλι,
Ἰσχάδας, ὅσ' εἰκὸς ἐστὶν Ἑρμῆν ἐσθίειν.
Νυνὶ δὲ πεινῶν, ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
Κα. Οὐκοῦν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν
Ἐνίοτε, τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων. Ἑρ. οἴμοι τάλας,
Οἴμοι πλακοῦντος τοῦ 'ν τετράδι πεπεμμένου.
Κα. Ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα, καὶ μάτην καλεῖς.
Ἑρ. Οἴμοι δὲ κωλῆς ἣν ἐγὼ κατήσθιον.
Κα. Ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.
Ἑρ. Σπλάγχνων τε θερμῶν, ὧν ἐγὼ κατήσθιον.
Κα. Ὀδύνη σε περὶ τὰ σπλάγχν' ἔοικε στρέφειν.
Κα. Οἴμοι δὲ κύλικος, ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.
Κα. Ταύτην ἐπιπιὼν, ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις;

ζ 3

Ερ. Ἆρ' ὠφελήσαις ἄν τι τὸν σαυτοῦ φίλον;
Κα. Εἴ του δεῇ γ' ὧν δυνατός εἰμί σ' ὠφελεῖν.
Ερ. Εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον,
Δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικόν,
Ὧν θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον. Κα. ἀλλ' οὐκ ἐκφορά.
Ερ. Καὶ μὴν ὁπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου
Ὑφέλου ἐγώ σε λανθάνειν ἐποίουν ἀεί.
Κα. Ἐφ' ᾧτε μετέχειν αὐτὸς ὦ τοιχωρύχε.
Ἧκε γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.
Ερ. Ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες.
Κα. Οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί.
Ὁπότε τι ληφθείην πανουργήσας ἐγώ.
Ερ. Μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ φυλὴν κατέλαβες.
Ἀλλ' ἐν συνοίκῳ πρὸς θεῶν δέξασθέ με.
Κα. Ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;
Ερ. Τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστι βελτίω πολύ.
Κα. Τί δέ; γ' αὐτομολεῖν ἀστεῖον εἶναί σοι δοκεῖ;
Ερ. Πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ.
Κα. Τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὤν;
Ερ. Παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἱδρύσασθέ με.
Κα. Στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἐστ' οὐδὲν στροφῶν.
Ερ. Ἀλλ' ἐμπολαῖον. Κα. ἀλλὰ πλουτοῦμεν. τί οὖν
Ἑρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;
Ερ. Ἀλλὰ δόλιον τοίνυν. Κα. δόλιον; ἥκιστά γε.
Οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.
Ερ. Ἀλλ' ἡγεμόνιον. Κα. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει.
Ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεθ' ἔτι.
Ερ. Ἐναγώνιος τοίνυν γ' ἔσομαι, καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς.
Πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον,
Ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.
Κα. Ὡς ἀγαθόν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν.

οὗτος

Οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὑτῷ βίοτον.
Οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
Σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.
Ερ. Οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω; Κα. Καὶ πλῦνέ γε
Αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
Ἵν' εὐθέως διακονικὸς εἶναί μοι δοκῇς.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

Ιερ. Τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στι Χρεμύλος μοι σαφῶς;
Κα. Τί δ' ἔστιν ὦ βέλτιστε. Ιερ. Τί γὰρ ἀλλ' ἢ κακῶς;
Ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Πλοῦτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
Ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ. καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω.
Καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος ἱερεὺς ὢν Διός.
Κα. Ἡ δ' αἰτία τίς ἐστιν ὦ πρὸς τῶν θεῶν.
Ιερ. Θύειν ἔτ' οὐδεὶς ἀξιοῖ. Κα. τίνος οὕνεκα;
Ιερ. Ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι. καίτοι τότε
Ὅτ' εἶχον οὐδέν, ὁ μὲν ἂν ἥκων ἔμπορος,
Ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθείς. ὁ δέ τις ἂν
Δίκην ἀποφυγών. ὁ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις,
Καὶ μετεκάλει τὸν ἱερέα. νῦν δ' οὐδὲ εἷς
Θύει τὸ παράπαν οὐδέν, οὐδ' εἰσέρχεται,
Πλὴν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μύριοι.
Κα. Οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις.
Ιερ. Τὸν οὖν Δία τὸν σωτῆρα καὐτός μοι δοκῶ
Χαίρειν ἐάσας, ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμένειν.
Κα. Θάρρει. καλῶς ἔσται γὰρ ἢν θεὸς θέλῃ.
Ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,
Αὐτόματος ἥκων. Ιερ. πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις.
Κα. Ἱδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκα, ἀλλὰ περίμενε,
Τὸν Πλοῦτον οὗπερ πρότερον ἦν ἱδρυμένος,
Τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.
Ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾷδας ἡμμένας,

ἵν' ἔχων προσκαρτερῇ τῷ θεῷ σύ. Ἱερ. πάνυ μὲν οὖν
ἄρξειν ταῦτα χρή. Κα. τὸν πλοῦτον ἔξω τις καλεῖ.
Γρ. Ἐγὼ δὲ τί ποιῶ; Κα. τὰς χύτρας αἷς τὸν θεὸν
ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
σεμνῶς. ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτὴ ποικίλα.
Γρ. ὧν δ' οὕνεκ' ἦλθον. Κα. πάντα σοι πεπράξεται.
Ἥξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἑσπέραν.
Γρ. Ἀλλ' εἴ γε μέντοι νὴ Δί', ἐγγυᾷ σύ μοι
Ἥξειν ἐκεῖνον ὡς ἔμ', οἴσω τὰς χύτρας.
Κα. Καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τἀναντία
Αὗται ποιοῦσι. ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις,
Ἡ γραῦς ἔπεστ' ἀνωτάτω, ταύτης δὲ νῦν
Τῆς γραός, ἐπιπολῆς ἔπεισιν αἱ χύτραι.
Χο. Οὐκ ἔτι τοίνυν γ' εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν
Εἰς τοὔπισθεν. δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ᾄδοντας ἕπεσθαι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΥ
ΤΕΛΟΣ.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΣ, ΕΣΤΙΝ ΑΥΤΗ.

Ἄνυτος καὶ Μέλιτος Σωκράτει τῷ Σωφρονίσκου βασκήναντες, καὶ αὐτοὶ μὴ δυνάμενοι βλάψαι, ἀργύριον ἱκανὸν Ἀριστοφάνει δεδώκασιν ἵνα δρᾶμα κατ' αὐτοῦ συστήσηται, καὶ ὃς πεισθείς, γέροντά τινα Στρεψιάδην καλούμενον ἔπλασεν ὑπὸ χρεῶν πιεζόμενον, ἃ δὴ ἀνήλωκε περὶ τὴν τοῦ παιδὸς Φειδιππίδου ἱπποτροφίαν. οὕτω δὲ τούτου ἔχοντος, μὴ ἔχων ὁ Στρεψιάδης τί ποιήσει περὶ τὰ χρέα, βουλεύεται προσαγαγεῖν τῷ Σωκράτει τὸν τούτου παῖδα, ἵνα παρ' αὐτοῦ τὸν ἄδικον μάθῃ λόγον, καὶ οὕτω τοὺς δανειστὰς ἀποκρούσηται. Φειδιππίδης μὲν οὖν πολλὰ δεηθέντος τοῦ πατρός, προσελθεῖν οὐκ ἐπείσθη. ἀποτυχὼν δὲ ὁ πρεσβύτης τῆς ἐπ' ἐκείνου ἐλπίδος, καὶ οὐκ ἔχων ὅστις καὶ γένηται, εἰς δεύτερον εἶδε πλοῦν. οὐδὲν γὰρ τῆς ἡλικίας φροντίσας, οὐδ' ἐνθυμηθεὶς ἄτοπος δόξειν ἀνὴρ γέρων οὐδ' ὢν μανθάνειν, καθάπερ κομιδῇ νέος, ἀρχόμενος ἀλλ' εἰς ἓν ἀφεωρακὼς μόνον ἐκεῖνο, ἐὰν ἄρα οἷός τε γένηται τοὺς δανειστὰς διὰ πειθοῦς ἀποστερῆσαι τὰ χρήματα, αὐτὸς πρόσεισι τῷ Σωκράτει. οὐκ ἔχων δὲ ὑπηρετοῦντα τῇ νοήσει τὸν νοῦν, ἀλλὰ τοιοῦτος ὢν οἷος ἐμάνθανεν οἷος καὶ πρὶν τῆς παιδείας ἐφῆφθαι. αὐτὸς μὲν ἀπέγνω παιδεύεσθαι. προσελθὼν δὲ τῷ παιδὶ καὶ αὖθις πολλαῖς πεποίηκε ταῖς δεήσεσιν ἕνα τοῦ Σωκράτους ὁμιλητὴν γενέσθαι. ὃ δὴ καὶ γέγονε καὶ μεμάθηκε. Συνίσταται δὲ τὸ δρᾶμα ἐκ χοροῦ νεφελῶν. ἔχει δὲ κατηγορίαν τοῦ Σωκράτους, ὅτι τοὺς συνήθεις θεοὺς ἀφεὶς καινὰ ἐνόμιζε δαιμόνια, ἀέρα, νεφέλας, καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Στρεψιάδης.	Φειδιππίδης.
Θεράπων Στρεψιάδου.	Μαθητὴς Σωκράτους.
Σωκράτης.	Χορὸς νεφελῶν.
Δίκαιος λόγος.	Ἄδικος λόγος.
Δανειστὴς Πασίας.	Μάρτυς.
Ἕτερος δανειστὴς Ἀμυνίας.	Χαιρεφῶν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ
ὁ πολογίζων.

Ιού, ἰού.
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν, ὅσον
ἀπέραντον, οὐδέποθ᾽ ἡμέρα γενήσεται;
καὶ μὴν πάλαι γ᾽ ἀλεκτρυόνος ἤκουσ᾽ ἐγώ.
οἱ δ᾽ οἰκέται ῥέγκουσιν. ἀλλ᾽ οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.
ἀπόλοιο δῆτ᾽ ὦ πόλεμε πολλῶν οὕνεκα.
ὅτ᾽ οὐδὲ κολάσ᾽ ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὁ χρηστὸς οὑτοσὶ νεανίας,
ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέρδεται
ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.
ἀλλ᾽ εἰ δοκεῖ ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
ἀλλ᾽ οὐ δύναμαι δείλαιος εὕδειν, δακνόμενος
ὑπὸ τῆς δαπάνης, καὶ τῆς φάτνης, καὶ τῶν χρεῶν,
διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων
ἱππάζεταί τε καὶ ξυνωρικεύεται,
ὀνειροπολεῖ θ᾽ ἵππους. ἐγὼ δ᾽ ἀπόλλυμαι,
ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας.
οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἅπτε παῖ λύχνον,
κἄκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν᾽ ἀναγνῶ λαβών,
ὁπόσοις ὀφείλω, καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
φέρ᾽ ἴδω τί ὀφείλω. δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ,
τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ. τί ἐχρησάμην.
ὅτ᾽ ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας,

εἴθ᾽ ἐξεκόπην

εἴθ᾽ ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.
Φε. Φίλων ἀδικεῖς, ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.
Στ. Τοῦτ᾽ ἔστι τοῦτο τὸ κακόν, ὅ μ᾽ ἀπολώλεκεν.
ὀνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικήν.
Φε. Πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρια.
Στ. Ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ᾽ ἐλαύνεις δρόμους.
ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν,
τρεῖς μναῖ διφρίσκου, καὶ τροχοῖν Ἀμυνίᾳ.
Φε. Ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.
Στ. Ἀλλ᾽ ὦ μέλ᾽ ἐξήλικας ἐμέ γ᾽ ἐκ τῶν ἐμῶν,
ὅτε καὶ δίκας ὦφληκα, χἄτεροι τόκου
ἐνεχυράσεσθαί φασιν. Φε. Ἐτεὸν ὦ πάτερ
τί δυσκολαίνεις, καὶ στρέφει τὴν νύχθ᾽ ὅλην.
Στ. Δάκνει με δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
Φε. Ἔασον ὦ δαιμόνιε καταδαρθεῖν τί με.
Στ. Σὺ δ᾽ οὖν κάθευδε, τὰ δὲ χρέα ταῦτ᾽ ἴσθ᾽ ὅτι
εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
φεῦ. εἴθ᾽ ὤφελ᾽ ἡ προμνήστρια πολέσθαι κακῶς,
ἥτις με γῆμ᾽ ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα.
ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος,
εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῆ κείμενος,
βρύων μελίτταις, καὶ προβάτοις, καὶ στεμφύλοις.
ἔπειτ᾽ ἔγημα Μεγακλέους, τοῦ Μεγακλέους
ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὢν ἐξ ἄστεος,
σεμνήν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.
ταύτην ὅτ᾽ ἐγάμουν, συγκατεκλινόμην ἐγὼ
ὄζων τρυγός, τρασιᾶς, ἐρίων, περιουσίας,
ἡ δ᾽ αὖ μύρου, κρόκου, καταγλωττισμάτων,
δαπάνης, λαφυγμοῦ, Κωλιάδος, Γενετυλλίδος.
οὐ μὴν ἐρῶ γ᾽ ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ᾽ ἐσπάθα.
ἐγὼ δ᾽ ἂν αὐτῇ θοἰμάτιον δεικνὺς τοδὶ

πρόφασιν, ἔφασκον, ὦ γύναι λίαν σπαθᾷς.
Θε. Ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.
Στ. Οἴμοι τί γάρ μοι τὸν πότην ἧπτες λύχνον,
Δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλάῃς. Θε. διὰ τί δὴ κλαύσομαι.
Στ. Ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.
Μετὰ ταῦτ' ὅπως νῷν ἐγένεθ' υἱὸς οὑτοσί,
Ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τἀγαθῇ.
Περὶ τοὐνόματος δὴ ταῦτ' ἐλοιδορόμεθα.
Ἡ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοὔνομα,
Ξάνθιππον, ἢ Χάριππον, ἢ Καλλιππίδην.
Ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου τιθέμην Φειδωνίδην.
Τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ', εἶτα τῷ χρόνῳ,
Κοινῇ ξυνέβημεν, κᾀθέμεθα Φειδιππίδην.
Τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο.
Ὅταν σὺ, μέγας ὢν ἅρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
Ὥσπερ Μεγακλέης ξυστίδ' ἔχων. ἐγὼ δ' ἔφην,
Ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ φελλέως,
Ὥσπερ ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐνημμένος.
Ἀλλ' οὐκ ἐπείθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
Ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεε τῶν χρημάτων.
Νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ
Μίαν εὗρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
Ἣν, ἢν ἀναπείσω τουτονὶ, σωθήσομαι.
Ἀλλ' ἐξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
Πῶς δῆτ' ἂν ἥδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι, πῶς,
Φειδιππίδη, Φειδιππίδιον. Φε. τί ὦ πάτερ.
Στ. Κύσον με, καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.
Φε. Ἰδού. τί ἔστιν. Στ. εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
Φε. Νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
Στ. Μή μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον.
Οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἴτιός μοι τῶν κακῶν.

Ἀλλ' εἴπερ

Ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
Ὦ παῖ, πιθοῦ. Φε. τί οὖν πιθοῦμαι δῆτά σοι.
Στ. Ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,
Καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἃ 'ν ἐγὼ παραινέσω.
Φε. Λέγε δὴ τί κελεύεις. Στ. καὶ τί, πείσει. Φε. πείσομαι,
Νὴ τὸν Διόνυσον. Στ. δεῦρό νυν ἀπόβλεπε,
Ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῳκίδιον;
Φε. Ὁρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεὸν ὦ πάτερ.
Στ. Ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
Ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἳ τὸν οὐρανὸν
Λέγοντες ἀναπείθουσιν, ὡς ἔστι πνιγεὺς,
Κἄστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.
Οὗτοι διδάσκουσ' ἀργύριον ἤν τις διδῷ
Λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κἄδικα.
Φε. Εἰσὶ δὲ τίνες; Στ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοὔνομα,
Μεριμνοφροντισταὶ, καλοί τε κἀγαθοί.
Φε. Αἰβοῖ, πονηροί γ' οἶδα, τοὺς ἀλαζόνας,
Τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,
Ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης, καὶ Χαιρεφῶν.
Στ. Ἢ ἤ, σιώπα, μηδὲν εἴπῃς νήπιον,
Ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῴων ἀλφίτων,
Τούτων γενοῦ μοι, σχασάμενος τὴν ἱππικήν.
Φε. Οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον εἰ δοίης γέ μοι
Τοὺς φασιανοὺς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.
Στ. Ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοὶ,
Ἐλθὼν διδάσκου. Φε. καὶ τί σοι μαθήσομαι.
Στ. Εἶναι παρ' αὐτοῖς φασὶν ἄμφω τὼ λόγω,
Τὸν κρείττον' ὅστις ἐστὶ καὶ τὸν ἥττονα,
Τούτοιν τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιν, τὸν ἥττονα,
Νικᾶν λέγοντά φασι τἀδικώτατα.
Ἢν οὖν μάθῃς μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,

Ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σὲ τούτων τῶν χρεῶν,
Οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.
Φε. Οὐκ ἂν πιθοίμην. οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
Τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένος.
Στ. Οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
Οὔτ' αὐτὸς, οὔθ' ὁ ζύγιος, οὔθ' ὁ σαμφόρας,
Ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
Φε. Ἀλλ' οὐ περιόψεταί με ὁ θεῖος Μεγακλέης
Ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.
Στ. Ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσών γε κείσομαι.
Ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσι θεοῖς, διδάξομαι,
Αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.
Πῶς οὖν γέρων ὢν κἀπιλήσμων καὶ βραδὺς,
Λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι.
Ἰτητέον, τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι.
Ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν. παῖ παιδίον.
Μα. Βάλλ' ἐς κόρακας, τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν.
Στ. Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.
Μα. Ἀμαθής γε νὴ Δί' ὅστις οὑτωσὶ σφόδρα
Ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας,
Καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξηυρημένην.
Στ. Συγγνωθί μοι. τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
Ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοὐξημβλωμένον.
Μα. Ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσι λέγειν.
Στ. Λέγε νῦν ἐμοὶ θαρρῶν. ἐγὼ γὰρ οὑτοσὶ
Ἥκω μαθητὴς εἰς τὸ φροντιστήριον.
Μα. Λέξω, νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
Ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης,
Ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας.
Δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν,
Ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Σωκράτους ἀφήλατο.

Στ. Πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτρησε; Μα. δεξιώτατα.
Κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν,
Ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδε.
Κᾆτα ψυγείσῃ περιέφυσαν Περσικαί,
Ταύτας ὑπολύσας, ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.
Στ. Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
Μα. Τί δῆτ' ἂν, ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους
Φρόντισμα. Στ. ποῖον; ἀντιβολῶ κατειπέ μοι.
Μα. Ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος,
Ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι. τὰς ἐμπίδας
Κατὰ τὸ στόμ' ᾄδειν, ἢ κατὰ τοὐρροπύγιον.
Στ. Τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος.
Μα. Ἔφασκεν εἶναι τοὔντερον τῆς ἐμπίδος
Στενὸν, διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
Βίᾳ βαδίζειν εὐθὺ τοὐρροπυγίου.
Ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον,
Τὸν πρωκτὸν ἠχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.
Στ. Σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.
Ὦ τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.
Ἦ ῥᾳδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην,
Ὅστις δίοιδε τοὔντερον τῆς ἐμπίδος.
Μα. Πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφῃρέθη
Ὑπ' ἀσκαλαβώτου. Στ. τίνα τρόπον κατειπέ μοι.
Μα. Ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς,
Καὶ τὰς περιφορὰς, εἶτ' ἄνω κεχηνότος,
Ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.
Στ. Ἥσθην γαλεώτῃ καταχέσαντι Σωκράτους.
Μα. Ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἑσπέρας.
Στ. Εἶεν. τί οὖν πρὸς τἄλφιτ' ἐπαλαμήσατο.
Μα. Κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν,
Κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβὼν,

Ἐκ τῆς παλαίστρας θοἰμάτιον ὑφείλετο. *surripuit*
Στ. Τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν.
Ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον, *perficiens*
Καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη.
Μαθητιῶ γάρ. ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
Ὦ Ἡράκλεις, ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία. *quales bestie*
Μα. Τί ἐθαύμασας, τῷ σοι δοκοῦσιν ἐοικέναι. *cui uident(ur) e(ss)e similes*
Φς. Τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.
Ἀτὰρ τί ποτ' εἰς τὴν γῆν βλέπουσιν οὑτοιί. *hi respiciu(n)t*
Μα. Ζητοῦσιν, οὗτοι τὰ κατὰ γῆς. Στ. Βολβοὺς ἄρα *tubera*
Ζητοῦσι; μὴ νυν τοῦτό γε φροντίζετε. *curate*
Ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
Τί γὰρ οἵδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες. *incurvati*
Μα. Οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν τάρταρον.
Στ. Τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπει.
Μα. Αὐτὸς καθ' αὑτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
Ἀλλ' εἴσιθ' ἵνα μὴ 'κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχῃ. *occurrat*
Στ. Μήπω γε, μήπω γ', ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα *spectent*
Αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.
Μα. Ἀλλ' οὐχ οἷόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
Ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν γ' ἐστὶ χρόνον. *ualde*
Στ. Πρὸς τῶν θεῶν τί γὰρ τάδ' ἐστίν εἰπέ μοι.
Μα. Ἀστρονομία μὲν αὑτηί. Στ. Τουτὶ δὲ τί.
Μα. Γεωμετρία. Στ. Τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον. *utile*
Μα. Γῆν ἀναμετρεῖσθαι. Στ. Πότερα τὴν κληρουχικήν; *hereditariã sorti diuisã*
Μα. Οὔκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. Στ. Ἀστεῖον λέγεις. *re urbanã*
Τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον. *populare et utile*
Μα. Αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης, ὁρᾷς;
Αἵδε μὲν Ἀθῆναι. Στ. Τί σὺ λέγεις, οὐ πείθομαι.
Ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.
Μα. Ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον. *ut*

Στ. Καὶ

Στ. Καὶ ποῦ Κικυννῆς εἰσιν οὑμοὶ δημόται; *populares*
Μα. Ἐνταῦθ' ἔνεισιν. ἡ δέ γ' Εὔβοι' ὡς ὁρᾷς
Ἡδί, παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ. *p(er)ul ualde*
Στ. Οἶδ'. ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.
Ἀλλ' ἡ Λακεδαίμων ποῦ 'στιν; Μα. ὅπου 'στιν, αὑτηί.
Στ. Ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φροντίζετε. *curate*
Ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ. *submouere*
Μα. Ἀλλ' οὐχ οἷόν τε νὴ Δί'. Στ. Οἰμώξεσθ' ἄρα. *plorabitis*
Φέρε, τίς γὰρ οὗτος οὑπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ; *cista*
Μα. Αὐτός. Στ. Τίς αὐτός; Μα. Σωκράτης. Στ. Σώκρατες;
Ἴθ' οὗτος ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα. *i. uoce* *exclama*
Μα. Αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον. οὐ γάρ μοι σχολή. *ociũ*
Στ. Ὦ Σώκρατες,
Ὦ Σωκρατίδιον. Σω. Τί με καλεῖς ὦ 'φήμερε;
Στ. Πρῶτον μὲν ὅτι δρᾷς ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
Σω. Ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. *considero*
Στ. Ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς, *despicis*
Ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς εἴπερ. Σω. Οὐ γὰρ ἄν ποτε
Ἐξηῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,
Εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα, καὶ τὴν φροντίδα, *itelligẽtia cogitat*
Λεπτὴν καταμίξας εἰς τὸν ὅμοιον ἀέρα. *simile*
Εἰ δ' ὢν χαμαί, τἄνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
Οὐκ ἄν ποθ' εὗρον. οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
Ἕλκει πρὸς αὑτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος. *humorẽ cogit*
Πάσχει δὲ ταὐτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα. *nasturtia*
Στ. Τί φῄς; ἡ φροντὶς ἕλκει τὴν ἰκμάδ' εἰς τὰ κάρδαμα;
Ἴθι νυν, καταβῆθ' ὦ Σωκρατίδιον ὡς ἐμέ,
Ἵνα με διδάξῃς ὧνπερ οὕνεκ' ἐλήλυθα. *quor*
Σω. Ἦλθες δὲ κατὰ τί; Στ. Βουλόμενος μαθεῖν λέγειν. *orare*
Ὑπὸ γὰρ τόκων, χρήστων τε δυσκολωτάτων *a feneratorib(us) diffic*
Ἄγομαι φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
agor *. i. pignora mea capiu(n)tur*

Σω. Πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;
Στρ. Νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππική, δεινὴ φαγεῖν.
Ἀλλά με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
Τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὅντιν' ἂν
Πράττῃ μ', ὀμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
Σω. Ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
Ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι. Στρ. Τῷ γὰρ ὄμνυτ' ἢ
Σιδαρέοισιν ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;
Σω. Βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς,
Ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς; Στρ. Νὴ Δί' εἴπερ ἔστι γε.
Σω. Καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς νεφέλαισιν ἐς λόγους,
Ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν; Στρ. Μάλιστά γε.
Σω. Κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.
Στρ. Ἰδοὺ κάθημαι. Σω. Τουτονὶ τοίνυν λαβὲ
Τὸν στέφανον. Στρ. Ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι Σώκρατες,
Ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
Σω. Οὔκ. ἀλλὰ πάντα ταῦτα τοὺς τελουμένους
Ἡμεῖς ποιοῦμεν. Στρ. Εἶτα δὴ τί κερδανῶ;
Σω. Λέγειν γενήσει τρῖμμα, κρόταλον, παιπάλη.
Ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμάς. Στρ. Μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γέ με,
Καταπαττόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟ
ΠΗΝ ΣΤΙΧΩΝ ιβ.

Σω. Εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην, καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακούειν.
Ὦ δέσποτ' ἄναξ ἀμέτρητ' ἀήρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
Λαμπρός τ' αἰθήρ, σεμναί τε θεαὶ νεφέλαι βροντησικέραυνοι,
Ἄρθητε, φάνητ' ὦ δέσποιναι τῷ φροντιστῇ μετέωροι.
Στρ. Μήπω, μήπω γε, πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.
Τὸ δὲ μὴ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.
Σω. Ἔλθετε δῆτ' ὦ πολυτίμητοι νεφέλαι, τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν.
Εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε,

Εἴτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵστατε νύμφαις,
Εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέοις ἀρύεσθε πρόχοισιν,
Ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ', ἢ σκόπελον νιφόεντα Μίμαντος,
Ἐπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν, καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.
Χο. Ἀέναοι νεφέλαι,
Ἀρθῶμεν φανεραί,
Δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,
Πατρὸς ἀπ' Ὠκεανοῦ βαρυαχέος,
Ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ
Δενδροκόμους, ἵνα
Τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα,
Καρπούς τ' ἀρδομέναν θ' ἱερὰν χθόνα,
Καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
Καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον.
Ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀ-
κάματον σελαγεῖται,
Μαρμαρέαισιν ἐν αὐγαῖς.
Ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον
Ἀθανάτας ἰδέας ἐπιδώμεθα,
Τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.
Σω. Ὦ μέγα σεμναὶ νεφέλαι, φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.
Ἤσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου;
Στρ. Καὶ σέβομαί γ' ὦ πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν
Πρὸς τὰς βροντάς. οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι.
Κεἰ θέμις ἐστὶ νυνί γ' ἤδη, κεἰ μὴ θέμις ἐστί, χεσείω.
Σω. Οὐ μὴ σκώψῃς, μηδὲ ποιήσῃς, ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι.
Ἀλλ' εὐφήμει. μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς.

ΑΝΤΩΙΔΗ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗΣ
ΚΩΛΩΝ ιε.

Χο. Παρθένοι ὀμβροφόροι, Ἔλθωμεν λιπαρὰν

Χθόνα Παλλάδος, εὔανδρον γᾶν,
Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον.
Οὗ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν ἵνα,
Μυστοδόκος δόμος,
Ἐν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται,
Οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
Ναοί θ' ὑψερεφεῖς, καὶ ἀγάλματα,
Καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται,
Εὐστέφανοί τε θεῶν
Θυσίαι, θαλίαι τε,
Παντοδαπαῖσιν ὥραις.
Ἦρί τ' ἐπερχομένῳ, Βρομία χάρις.
Εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
Καὶ μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.
Στ. Πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον τίνες εἰσ' ὦ Σώκρατες αὗται
Αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν, μῶν ἡρῷναί τινές εἰσιν;
Σω. Ἥκιστ', ἀλλ' οὐράνιαι νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς.
Αἵπερ γνώμην, καὶ διάλεξιν, καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσιν,
Καὶ τερατείαν, καὶ περίλεξιν, καὶ κροῦσιν, καὶ κατάληψιν.
Στ. Ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχή μου πεπότηται,
Καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν,
Καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νύξασ' ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι.
Ὥστ' εἴ πως ἐστὶν ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερῶς ἐπιθυμῶ.
Σω. Βλέπε νῦν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ', ἤδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας
Ἡσυχῇ αὐτάς. Στρ. φέρε ποῦ δεῖξον. Σω. χωροῦσ' αὗ-
ται πάνυ πολλαί.
Διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων αὗται πλάγιαι. Στ. τί τὸ χρῆμα;
Ὡς οὐ καθορῶ. Σω. παρὰ τὴν εἴσοδον. Στ. ἤδη νῦν μόλις ὁρῶ.
Σω. Νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾷς αὐτάς, εἰ μὴ λημᾷς κολοκύνταις.
Στ. Νὴ Δί' ἔγωγ' ὦ πολυτίμητοι, πάντα γὰρ ἤδη κατέχουσι.
Σω. Ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ᾔδεις, οὐδ' ἐνόμιζες.
Στ. Μὰ

Στ. Μὰ Δί' ἀλλ' ὀμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγούμην καὶ σκιὰν εἶναι.
Σω. Οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὅτι πλείστους αὗται βόσκουσι σοφιστάς,
Θουριομάντεις, ἰατροτέχνας, σφραγιδονυχαργοκομήτας,
Κυκλίων τε χορῶν ᾀσματοκάμπτας, ἄνδρας μετεωροφαίνα-
οὐδὲν δρῶντας, βόσκουσ' ἀργούς, ὅτι ταύτας μουσοποιοῦσιν. (κας
Στ. Ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν δάϊον ὁρμάν,
Πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ, πρημαινούσας τε θυέλλας
Εἶτ' ἀερίας διερὰς γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς, (πινον
Ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν νεφελᾶν, εἶτ' ἀντ' αὐτῶν κατέ-
Κεστραῦ τε μάχη μεγάλαν ἀγαθᾶν, κρέα τ' ὀρνίθια κιχλᾶν.
Σω. Διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως. Στ. λέξον δή μοι τί παθοῦσαι,
Εἴπερ νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν.
Οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται. Σω. φέρε ποῖαι γάρ τινές εἰσιν.
Στ. Οὐκ οἶδα σαφῶς. εἴξασιν δ' οὖν ἐρίοισι πεπταμένοισιν,
Κοὐχὶ γυναιξὶ μὰ Δί' οὐδ' ὁτιοῦν. αὗται δὲ ῥῖνας ἔχουσιν.
Σω. Ἀπόκριναί νυν ἅττ' ἂν ἔρωμαι. Στ. λέγε ταχέως ὅ, τι βούλει.
Σω. Ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην κενταύρῳ ὁμοίαν;
Ἢ παρδάλει, ἢ λύκῳ, ἢ ταύρῳ; Στ. νὴ Δί' ἔγωγ', εἶτα τί τοῦτο;
Σω. Γίνονται πάνθ' ὅ, τι ἂν βούλωνται. κᾆτ' ἢν μὲν ἴδωσι κομήτην
Ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων οἷόνπερ τὸν Ξενοφάντου,
Σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ, κενταύροις ᾔκασαν αὑτάς.
Στ. Τί γὰρ ἢν ἅρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί δρῶσιν;
Σω. Ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ, λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.
Στ. Ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὗται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι,
Ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.
Σω. Καὶ νῦν ὅτι Κλεισθένη εἶδον ὁρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες.
Στ. Χαίρετε τοίνυν ὦ δέσποιναι, καὶ νῦν εἴπερ τινὶ κἄλλῳ,
Οὐρανομήκη ῥήξατε κἀμοὶ φωνὴν ὦ παμβασίλειαι.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟ
ΠΗΝ ΣΤΙΧΩΝ ε.

Χο. Χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα παλαιογενές, θηρατὰ λόγων φιλομούσων.

Σύ τε λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ,τι χρῄζεις.
Οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν,
Πλὴν ἢ Προδίκῳ. τῷ μὲν, σοφίας καὶ γνώμης οὕνεκα. σοὶ δὲ,
Ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς, καὶ τὠφθαλμὼ παραβάλλεις,
Κἀνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει, κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσω-
Στ. Ὦ γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν, καὶ σεμνὸν, καὶ τερατῶδες. (πεῖς.
Σω. Αὗται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί, τἄλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος.
Στ. Ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν φέρε πρὸς τῆς γῆς οὐλύμπιος οὐ θεός ἐστιν;
Σω. Ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ ληρήσεις, οὐδ' ἔστι Ζεύς. Στ. τί λέγεις σύ;
Ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον ἁπάντων.
Αὗται δήπου, μεγάλοις δὲ σημείοις ἐγώ σ' αὐτὸ διδάξω.
Φέρε. ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι.
Καίτοι χρῆν, αἰθρίας ὕειν αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.
Στ. Νὴ τὸν Ἀπόλλω, τούτῳ γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εὖ προσέφυσας.
Καίτοι πρότερον τὸν Δί' ἀληθῶς ᾤμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.
Ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστι, φράσον. τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν.
Σω. Αὗται βροντῶσι κυλινδόμεναι. Στ. τῷ τρόπῳ ὦ πάντα σὺ τολμῶν.
Σω. Ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ, κἀναγκασθῶσι φέρεσθαι
Κατακριμνάμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἶτα βαρεῖαι
Εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι, ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.
Στ. Ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτὰς, οὐχ ὁ Ζεὺς ὥστε φέρεσθαι;
Σω. Ἥκιστ', ἀλλ' αἰθέριος δῖνος. Στ. δῖνος; τουτί μ' ἐλελήθει,
Ὁ Ζεὺς οὐκ ὢν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δῖνος νυνὶ βασιλεύων.
Ἀτὰρ οὐδέπω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.
Σω. Οὐκ ἤκουσάς μου, τὰς νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημί,
Ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα;
Στ. Φέρε τουτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν. Σω. ἀπὸ σαυτοῦ 'γώ σε διδάξω.
Ἤδη ζωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς, εἶτ' ἐταράχθης
Τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν;
Στ. Νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι καὶ τετάρακται.
Χὥσπερ

Χὥσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ, καὶ δεινὰ κέκραγεν.
Ἀτρέμας πρῶτον παππὰξ, κἄπειτ' ἐπάγει παπαπαππάξ.
Χὤταν χέζω κομιδῇ βροντᾷ παπαπαππὰξ ὥσπερ ἐκεῖναι.
Σω. Σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουτουὶ οἷα πέπορδας.
Τὸν δ' ἀέρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον, πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν.
Ταῦτ' ἄρα καὶ τὠνόματ' ἀλλήλοιν, βροντὴ καὶ πορδὴ, ὁμοίω.
Στ. Ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρὶ, τοῦτο δίδαξον
Καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει.
Τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζεὺς ἵησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.
Σω. Καὶ πῶς ὦ μῶρε σὺ, καὶ Κρονίων ὄζων, καὶ βεκκεσέληνε.
Εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς δῆτ' οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν,
Οὐδὲ Κλεώνυμον, οὐδὲ Θέωρον, καίτοι σφόδρα γ' εἰσ' ἐπίορκοι.
Ἀλλὰ τὸν αὑτοῦ γε νεὼν βάλλει, καὶ Σούνιον ἄκρον Ἀθηναίων,
Καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας, τί παθών. οὐ γὰρ δὴ δρῦς ἐπιορκεῖ.
Στ. Οὐκ οἶδ', ἀτὰρ εὖ λέγειν φαίνει. τί γάρ ἐστι δῆθ' ὁ κεραυνός;
Σω. Ὅταν εἰς αὐτὰς ἄνεμος μετεωρισθεὶς κατακλεισθῇ,
Ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ. κἄπειθ' ὑπ' ἀνάγκης
Ῥήξας αὐτὰς, ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα,
Ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ῥύμης, αὐτὸς ἑαυτὸν κατακαίων.
Στ. Νὴ Δί', ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε Διασίοισιν,
Ὀπτῶν γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κᾆτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας.
Ἡ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ', εἶτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτὼ,
Τὠφθαλμώ μου προσετίλησε, καὶ κατέκαυσεν τὸ πρόσωπον.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟ
ΠΗΝ ΣΤΙΧΩΝ κ.

Ὦ τῆς μεγάλης σοφίας ἐπιθυμήσας ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν,
Ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕλλησι γενήσει,
Εἰ μνήμων εἶ, καὶ φροντιστὴς, καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεστιν
Ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις, μήθ' ἑστὼς, μήτε βαδίζων,
Μήτε ῥιγῶν ἄχθει λίαν, μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς.
Οἴνου τ' ἀπέχει, καὶ γυμνασίων, καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων.

Καὶ βέλτιστον τοῦτον νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
Νικᾶν, πράττων καὶ βουλεύων, καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων.
Στρ. Ἀλλ' ἕνεκά γε ψυχῆς στερρᾶς, δυσκολοκοίτου τε μερίμνης,
Καὶ φειδωλοῦ, καὶ τρυσιβίου γαστρὸς, καὶ θυμβρεπιδείπνου,
Ἀμέλει θαρρῶν ἕνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν.
Σω. Ἄλλο τι δῆτ' οὖν, νομιεῖς ἤδη θεὸν οὐδένα, πλὴν ἅπερ ἡμεῖς,
Τὸ χάος τουτὶ, καὶ τὰς νεφέλας, καὶ τὴν γλῶτταν, τρία ταυτί.
Στρ. Οὐδ' ἂν διαλεχθείην ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, οὐδ' ἂν ἀπαντῶν,
Οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν.
Χο. Λέγε νυν ἡμῖν ὅ, τι σοι δρῶμεν θαρρῶν, ὡς οὐκ ἀτυχήσεις
Ἡμᾶς τιμῶν, καὶ θαυμάζων, καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.
Στρ. Ὦ δέσποιναι, δέομαι τοίνυν ὑμῶν, τουτὶ πάνυ μικρὸν,
Τῶν Ἐλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.
Χο. Ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν. ὥστε τὸ λοιπόν γ' ἀπὸ τουδὶ
Ἐν τῷ δήμῳ γνώμας μεγάλας οὐδεὶς νικήσαι πλείονας ἢ σύ.
Στρ. Μή μοι λέγειν γνώμας μεγάλας. οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ,
Ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι, καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.
Χο. Τεύξει τοίνυν ὧν ἱμείρεις. οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.
Ἀλλὰ σεαυτὸν παράδος θαρρῶν τοῖς ἡμετέροις προπόλοισιν.
Στρ. Δράσω τοῦθ' ὑμῖν πιστεύσας. ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει,
Διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας, καὶ τὸν γάμον, ὅς μ' ἐπέτριψεν.
Νῦν οὖν χρήσθων ἀτεχνῶς ὅτι βούλονται
Τουτὶ τό γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσι
Παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν,
Αὐχμεῖν, ῥιγοῦν, ἀσκὸν δέρειν,
Εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι.
Τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δόξω,
Θρασὺς, εὔγλωττος, τολμηρὸς, ἴτης,
Βδελυρὸς, ψευδῶν συγκολλητὴς,
Εὑρησιεπὴς, περίτριμμα δικῶν,
Κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη,

Μάσθλης

Μάσθλης, εἴρων, γλοιὸς, ἀλαζὼν,
Κέντρων, μιαρὸς,
Στρόφις, ἀργαλέος, ματιολοιχὸς,
Ταῦτ' εἴ με λέγουσιν ἀπαντῶντες
Δρώντων ἀτεχνῶς ὅ, τι χρήζουσι.
Κεὶ βούλονται νὴ τὼ Δήμη-
τρ' ἐκ μοῦ χορδὴν,
Τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.
Σω. Λῆμα μὲν πάρεστι τῷδε
Οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἕτοιμον. ἴσθι δ' ὡς
Ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ,
Κλέος οὐρανόμηκες
Ἐν βροτοῖσιν ἕξεις.
Στρ. Τί πείσομαι;
Σω. Τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ
Ζηλωτότατον βίον ἀν-
θρώπων διάξεις.
Στρ. Ἆρά γε τοῦτ' ἄρ' ἐγὼ
Ποτ' ὄψομαι;
Σω. Ὥς τέ σου πολλοὺς
Ἐπὶ ταῖσι θύραις
Ἀεὶ καθῆσθαι,
Βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί
Τε, καὶ εἰς λόγον ἐλθεῖν,
Πράγματα κἀντιγραφὰς
Πολλῶν ταλάντων,
Ἄξια σῇ φρενὶ
Συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.
Χο. Ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην ὅ, τι περ μέλλεις προδιδάσκειν,
Καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ, καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.
Σω. Ἄγε δὴ κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,

Ἵν᾽ αὐτὸν εἰδὼς ὅστις ἐστὶ, μηχανὰς
Ἤδη ᾽πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω.
Στ. Τί δὲ, τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ πρὸς τῶν θεῶν;
Σω. Οὐκ. ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι,
Εἰ μνημονικὸς εἶ. Στ. δύο τρόπω νὴ τὸν Δία.
Εἰ μέν γ᾽ ὀφείλεταί μοι, μνήμων πάνυ.
Ἐὰν δ᾽ ὀφείλω σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ.
Σω. Ἔνεστι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;
Στ. Λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ᾽, ἀποστερεῖν δ᾽ ἔνι.
Σω. Πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν; Στ. ἀμέλει καλῶς.
Σω. Ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν
Περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει.
Στ. Τί δὲ, κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
Σω. Ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὑτοσὶ καὶ βάρβαρος.
Δέδοικά σ᾽ ὦ πρεσβῦτα, μὴ πληγῶν δέει.
Φέρ᾽ ἴδω τί δρᾷς, ἤν τις σε τύπτῃ. Στ. τύπτομαι.
Κᾆπειτ᾽ ἐπισχὼν ὀλίγον, ἐπιμαρτύρομαι.
Εἶτ᾽ αὖθις ἀκαρῆ διαλιπὼν, δικάζομαι.
Σω. Ἴθι νυν κατάθου θοἰμάτιον. Στ. ἠδίκηκά τι;
Σω. Οὐκ. ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.
Στ. Ἀλλ᾽ οὐχὶ φωράσων ἔγωγ᾽ εἰσέρχομαι.
Σω. Κατάθου, τί ληρεῖς; Στ. εἰπὲ δή νυν μοι τοδί,
Ἢν ἐπιμελὴς ὦ καὶ προθύμως μανθάνω,
Τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γενήσομαι.
Σω. Οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.
Στ. Οἴμοι κακοδαίμων, ἡμιθνὴς γενήσομαι.
Σω. Οὐ. μὴ λαλήσεις, ἀλλ᾽ ἀκολουθήσεις ἐμοί,
Ἀνύσας τι, δευρὶ θᾶττον. Στ. εἰς τὼ χεῖρέ νυν
Δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον. ὡς δέδοικ᾽ ἐγὼ
Εἴσω καταβαίνων ὥσπερ εἰς Τροφωνίου.
Σω. Χώρει. τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

ΚΟΜΜΑ-

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΚΩΛΩΝ κ.

Χο. Ἀλλ᾽ ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας Εἵνεκα ταύτης,
Εὐτυχία γένοιτ᾽ ἀν- θρώπῳ, ὅτι προήκων
Ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας, Νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῦ
Πράγμασι χρωτίζεται, Καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΚΩΛΩΝ με.

Ὦ θεώμενοι κατερῶ πρός γ᾽ ὑμᾶς ἐλευθέρως
Τἀληθῆ, νὴ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με,
Οὕτω νικήσαιμ᾽ ἔγωγε καὶ νομιζοίμην σοφός,
Ὡς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιούς,
Καὶ ταύτην σοφώτατ᾽ ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,
Πρώτους ἠξίωσ᾽ ἀναγεῦσ᾽ ὑμᾶς, ἣ παρέσχε μοι
Ἔργον πλεῖστον. εἶτ᾽ ἀνεχώρουν ὑπ᾽ ἀνδρῶν φορτικῶν
Ἡττηθεὶς οὐκ ἄξιος ὤν. ταῦτ᾽ οὖν ὑμῖν μέμφομαι
Τοῖς σοφοῖς ὧν οὕνεκ᾽ ἐγὼ ταῦτ᾽ ἐπραγματευόμην,
Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὧς ὑμῶν ποθ᾽ ἑκὼν προδώσω τοὺς δεξιούς.
Ἐξότου γὰρ ἐνθάδ᾽ ὑπ᾽ ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν
Χ᾽ ὦ σώφρων τε χ᾽ ὠ καταπύγων, ἀρίστ᾽ ἠκουσάτην,
Κἀγὼ παρθένος γὰρ ἔτ᾽ ἦν, κοὐκ ἐξῆν πω μοι τεκεῖν,
Ἐξέθηκα, παῖς δ᾽ ἑτέρα τις λαβοῦσ᾽ ἀνείλετο,
Ὑμεῖς δ᾽ ἐξεθρέψατε γενναίως κἀπαιδεύσατε.
Ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ᾽ ὑμῖν γνώμης ἔσθ᾽ ὅρκια.
Νῦν οὖν Ἠλέκτραν κατ᾽ ἐκείνην ἥδ᾽ ἡ κωμῳδία
Ζητοῦσ᾽ ἦλθεν ἤν που ᾽πιτύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς.
Γνώσεται γὰρ ἤνπερ ἴδῃ, τἀδελφοῦ τὸν βόστρυχον.
Ὡς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει, σκέψασθ᾽, ἥτις πρῶτα μὲν
Οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη σκύτινον καθειμένον
Ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου παχὺ, τοῖς παιδίοις ἵν᾽ ᾖ γέλως,
Οὐδ᾽ ἔσκωψε τοὺς φαλακροὺς, οὐδὲ κόρδαχ᾽ εἵλκυσεν,
Οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τἄπη τῇ βακτηρίᾳ,
Τύπτει τὸν παρόντ᾽ ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα,

Οὐδ' εἰσῆξε δᾳδας ἔχουσ', οὐδ' ἰοὺ ἰοὺ βοᾷ,
Ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεσι πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
Κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς, οὐ κομῶ,
Οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ 'ξαπατᾶν, δὶς καὶ τρὶς ταὔτ' εἰσάγων.
Ἀλλ' αἰεὶ καινὰς ἰδέας εἰσφέρων, σοφίζομαι.
Οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας, καὶ πάσας δεξιάς,
Ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' εἰς τὴν γαστέρα.
Κοὐκ ἔτ' εἰσαῦθις γ' ἐπεπήδησά γ' αὐτῷ κειμένῳ.
Οὗτοι δ' ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος,
Τοῦτον δείλαιον, κολετρῶσ' αἰεὶ, καὶ τὴν μητέρα,
Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσεν,
Ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους ἱππέας κακὸς κακῶς,
Προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην, τοῦ κόρδακος οὕνεκα,
Ἣν Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ', ἣν τὸ κῆτος ἤσθιεν,
Εἶθ' Ἕρμιππος αὖθις πεποίηκεν εἰς Ὑπέρβολον,
Ἄλλοι τ' ἤδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον
Τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
Ὅστις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω.
Ἢν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνησθ' εὑρήμασιν,
Ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὐφρονεῖν δοκήσετε.

ΩΙΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩ
ΛΩΝ ιϐ.

Χο. Ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν,
Ζῆνα τύραννον, εἰς χορὸν
Πρῶτα μέγαν κικλήσκω,
Τόν τε μεγασθενῆ τριαί
νης ταμίαν, γῆς τε καὶ ἅλ
μυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν,
Καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέ
ρ' αἰθέρα σεμνότατον βιοθρέμμονα πάντων.

Τόν θ'

Τόν θ' ἱππονώμαν ὃς ὑπερ
λαμπροῖς ἀκτῖσιν κατέχει
Γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς
Ἐν θνητοῖσί τε δαίμων.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ.

Χο. Ὦ σοφώτατοι θεαταὶ, δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε.
Ἠδικημέναι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον.
Πλεῖστα γὰρ θεῶν ἁπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,
Δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε
Αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἢν γὰρ ᾖ τις ἔξοδος
Μηδενὶ ξὺν νῷ, τότ' ἢ βροντῶμεν ἢ ψεκάζομεν,
Εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην παφλαγόνα
Ἡνίχ' ᾑρεῖσθε στρατηγὸν, τὰς ὀφρῦς συνήγομεν,
Κἀποιοῦμεν δεινά. βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς.
Ἡ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδούς. ὁ δ' ἥλιος
Τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας,
Οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων,
Ἀλλ' ὅμως εἵλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
Τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι. ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
Ἅττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν,
Ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει, ῥᾳδίως διδάξομεν.
Ἢν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἑλόντες καὶ κλοπῆς,
Εἶτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
Αὖθις εἰς τἀρχαῖον, ὑμῖν εἴ τι κἀξημάρτετε,
Ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται.

ΑΝΤΩΙΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟ
ΦΗ ΚΩΛΩΝ ιϐ.

Χο. Ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβ' ἄναξ
Δήλιε, Κυνθίαν ἔχων,
Ὑψικέρατα πέτραν,
Ἥ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγ

ε 3

Χρυσῆν ἔχεις οἶκον. ἐν ᾧ
Κόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν.
Ἥ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεός,
Αἰγίδος ἡνίοχος, πολιοῦχος Ἀθάνα·
Παρνασίαν θ' ὃς κατέχων
Πέτραν, σὺν πεύκαις σελαγεῖ,
Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων,
Κωμαστὴς Διόνυσος.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ.

Χο. Ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
Ἡ Σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν, ἐπέστειλε φράσαι.
Πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις,
Εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε. δεινὰ γὰρ πεπονθέναι,
Ὠφελοῦσ' ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανῶς,
Πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς εἰς δᾷδ' οὐκ ἔλαττον, ἢ δραχμήν.
Ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἑσπέρας,
Μὴ πρίῃ παῖ δᾷδ', ἐπειδὴ φῶς Σεληναίης καλόν,
Ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν ὑμᾶς, οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
Οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν.
Ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἑκάστοτε,
Ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου, κἀπίωσιν οἴκαδε,
Τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες, κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
Κᾆθ' ὅταν θύειν δέῃ, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε.
Πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν
Ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν, ἢ τὸν Μέμνον', ἢ τὸν Σαρπηδόνα
Σπένδεθ' ὑμεῖς, καὶ γελᾶτ'· ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρβολος
Τῆτες ἱερομνημονεῖν, κἄπειθ' ὑφ' ὑμῶν τῶν θεῶν
Τὸν στέφανον ἀφῃρέθη. μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται,
Κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.

Σω. Μὰ τὴν ἀναπνοήν, μὰ τὸ χάος, μὰ τὸν ἀέρα,
Οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα,

οὐδ'

Οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαιόν, οὐδ' ἐπιλήσμονα,
Ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων,
Ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν. ὅμως γε μὴν
Αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
Ποῦ Στρεψιάδης, ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών.

Στ. Ἀλλ' οὐκ ἐῶσί μ' ἐξενεγκεῖν, οἱ κόρεις.
Ἀνύσας τι, κατάθου, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. Στ. ἰδού.

Σω. Ἄγε δὴ τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν,
Ὧν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν, εἰπέ μοι.
Πότερα περὶ μέτρων, ἢ περὶ ἐπῶν, ἢ ῥυθμῶν.

Στ. Περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'. ἔναγχος γάρ ποτε
Ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοίνικῳ.

Σω. Οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ, τι κάλλιστον μέτρον
Ἡγεῖ. πότερον, τὸ τρίμετρον, ἢ τὸ τετράμετρον.

Στ. Ἐγὼ μὲν, οὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέου.

Σω. Οὐδὲν λέγεις ὤνθρωπε. Στ. περίδου νῦν ἐμοί,
Εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον.

Σω. Ἐς κόρακας, ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής,
Ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν σὺ περὶ ῥυθμῶν.

Στ. Τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τἄλφιτα.

Σω. Πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ.
Εἶτ' ἐπαΐειν ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν,
Κατ' ἐνόπλιον, χὠποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.

Στ. Κατὰ δάκτυλον; νὴ τὸν Δί' ἀλλ' οἶδ'. Σω. εἰπὲ δή.

Στ. Τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δακτύλου;
Πρὸ τοῦ μὲν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς, ὄντος οὑτοσί.

Σω. Ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός. Στ. οὐ γὰρ ὦ 'ζυρὲ
Τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν. Σω. τί δαί;

Στ. Ἐκεῖν' ἐκεῖνο τὸν ἀδικώτατον λόγον.

Σω. Ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτου μανθάνειν,
Τῶν τετραπόδων ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρρενα.

Στ. Ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τἄῤῥεν', εἰ μὴ μαίνομαι,
Κριὸς, τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυών.
Σω. Ὁρᾷς ἃ πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλεῖς
Ἀλεκτρυόνα κατὰ ταυτὸ καὶ τὸν ἄῤῥενα.
Στ. Πῶς δὴ φέρε. Σω. πῶς; ἀλεκτρυὼν κἀλεκτρυών.
Στ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;
Σω. Ἀλεκτρύαιναν. τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
Στ. Ἀλεκτρύαιναν; εὖ γε νὴ τὸν ἀέρα.
Ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου,
Διαλφιτώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.
Σω. Ἰδοὺ μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον. τὴν κάρδοπον
Ἄῤῥενα καλεῖς θήλειαν οὖσαν. Στ. τῷ τρόπῳ,
Ἄῤῥενα καλῶ 'γὼ κάρδοπον; Σω. μάλιστά γε.
Ὥσπερ γε καὶ Κλεώνυμον. Στ. πῶς δή; φράσον.
Σω. Ταυτὸν δύναταί σοι κάρδοπος Κλεωνύμῳ.
Στ. Ἀλλ' ὦ 'γάθ' οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμῳ,
Ἀλλ' ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ γ' ἀνεμάττετο.
Ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν; Σω. ὅπως;
Τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.
Στ. Τὴν καρδόπην θήλειαν, ὀρθότερον λέγεις.
Ἐκεῖνο δ' ἦν ἄν, καρδόπη Κλεωνύμη.
Σω. Ἔτι δή γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ.
Ἅττ' ἄῤῥεν' ἐστὶν, ἅττα δ' αὐτῶν θήλεα.
Στ. Ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἃ θήλε' ἐστίν. Σω. εἰπὲ δή.
Στ. Λίσιλλα, Φίλιννα, Κλειταγόρα, Δημητρία.
Σω. Ἄῤῥενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων; Στ. μυρία,
Φιλόξενος, Μελησίας, Ἀμυνίας.
Σω. Ἀλλ' ὦ πόνηρε, ταῦτά γ' ἔστ' οὐκ ἄῤῥενα.
Στ. Οὐκ ἄῤῥεν' ὑμῖν ἐστίν. Σω. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
Πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχὼν Ἀμυνίᾳ;

Στ. Ὅπως

Στ. Ὅπως ἄν, ὡδί, δεῦρο δεῦρ' Ἀμυνία.
Σω. Ὁρᾷς; γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.
Στ. Οὔκουν δικαίως ὅστις οὐ στρατεύεται.
Ἀτὰρ τί ταῦθ' ἃ πάντες ἴσμεν μανθάνω.
Σω. Οὐδὲν μὰ Δί', ἀλλὰ κατακλινεὶς δευρί. Στ. τί δρῶ;
Σω. Ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.
Στ. Μὴ δῆθ' ἱκετεύω σ' ἐνθάδ', ἀλλ' εἴπερ γε χρὴ
Χαμαί μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.
Σω. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. Στ. κακοδαίμων ἐγώ
Οἵαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.
Σω. Φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει
Πάντα τρόπον τε σαυτὸν
Στρόβει πυκνώσας.
Ταχὺς δ' ὅταν γ' εἰς ἄπορον πέσῃς
Ἐς ἄλλο πήδα νόημα φρενός.
Ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων.
Στ. Ἰατταταῖ, ἰατταταῖ.
Σω. Τί πάσχεις, τί κάμνεις;
Στ. Ἀπόλλυμαι δείλαιος ἐκ τοῦ σκίμποδος.
Δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ κορίνθιοι,
Καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσι,
Καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσι,
Καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσι,
Καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσι,
Καί μ' ἀπολοῦσι.
Σω. Μὴ νῦν βαρέως ἄλγει λίαν.
Στ. Καὶ πῶς ὅτε μου
Φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,
Φρούδη ψυχή, φρούδη δ' ἐμβάς,
Καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς,
Φρουρᾶς ᾄδων,

ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι.
Σω. οὗτος τί ποιεῖς, οὐχὶ φροντίζεις; Στ. ἐγώ,
νὴ τὸν Ποσειδῶ. Σω. καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας.
Στ. ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μου τι περιλειφθήσεται.
Σω. ἀπολεῖ κάκιστ'. Στ. ἀλλ' ὦγαθ' ἀπόλωλ' ἀρτίως.
Σω. οὐ μαλθακιστέ', ἀλλὰ περικαλυπτέα.
Εὑρητέος γοῦν νοῦς ἀποστερητικὸς,
κἀπαιόλημ'. Στ. οἴμοι, τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι
ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητίδα.
Σω. φέρε νυν, ἀθρήσω πρῶτον ὅ,τι δρᾷ τουτονί,
οὗτος καθεύδεις; Στ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Σω. ἔχεις τι; Σω. μὰ Δί', οὐδὲν ἔγωγ'. Σω. οὐδὲν πάνυ;
Στ. οὐδέν γε πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.
Σω. οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς;
Στ. περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον ὦ Σώκρατες.
Σω. αὐτὸς ὅ,τι βούλει πρῶτος ἐξευρὼν, λέγε.
Στ. ἀκήκοας μυριάκις ἁ 'γὼ βούλομαι.
περὶ τῶν τόκων ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.
Σω. ἴθι νυν, καλύπτου, καὶ σχάσας τὴν φροντίδα
λεπτὴν, κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν. Στ. οἴμοι τάλας.
Σω. ἔχ' ἀτρέμα, κἂν ἀπορῇς τι τῶν νοημάτων,
ἀφεὶς ἄπελθε, κᾆτα τὴν γνώμην πάλιν,
κίνησον αὖθις αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον.
Στ. ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον. Σω. τί ὦ γέρον.
Στ. ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.
Σω. ἐπίδειξον αὐτήν. Στ. εἰπὲ δή νυν μοι. Σω. τὸ, τί.
Στ. γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλήν,
καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην. εἶτα δὴ
αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,
ὥσπερ κάτοπτρον, κᾆτα τηροίην ἔχων.

Σω. Τί

Σω. Τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέ σ'. Στ. ὅτι,
εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
οὐκ ἂν γ' ἀποδοίην τοὺς τόκους. Σω. τιὴ τί δή.
Στ. ὁτιὴ κατὰ μῆνα γ' ἀργυρείων δανείζεται.
Σω. εὖγ'. ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.
εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας, εἰπέ μοι.
Στ. ὅπως; ὅπως οὐκ οἶδ', ἀτὰρ ζητητέον.
Σω. μὴ νῦν περὶ σαυτὸν εἶλλε τὴν γνώμην ἀεί,
ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα,
λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην, τοῦ ποδός.
Στ. εὕρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην.
ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί. Σω. ποίαν τινά;
Στ. ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον
ταύτην ἑώρας, τὴν καλὴν τὴν διαφανῆ,
ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι; Σω. τὴν ὕαλον λέγεις;
Στ. ἔγωγε. Σω. φέρε, τί δῆτ' ἄν. Στ. εἰ ταύτην λαβὼν
ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς,
ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον,
τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης.
Σω. σοφῶς γε νὴ τὰς χάριτας. Στ. οἴμ' ὡς ἥδομαι,
ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.
Σω. ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον. Στ. τὸ τί.
Σω. ὅπως ἀποτρέψαις ἂν, ἀντιδικῶν δίκην,
μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.
Στ. φαυλότατα καὶ ῥᾷστ'. Σω. εἰπὲ δή. Στ. καὶ δὴ λέγω.
εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσεις δίκης,
πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ' ἀπαγξαίμην τρέχων.
Σω. οὐδὲν λέγεις. Στρ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ' ἐπεὶ
οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην.
Σω. ὑθλεῖς, ἄπερρ', οὐκ ἂν διδαξαίμην σ' ἔτι.

Στ. Ὁτιή, ναὶ πρὸς τῶν θεῶν ὦ Σώκρατες.
Σω. Ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλήθει σύ γ' ἅττ' ἂν καὶ μάθῃς
Ἐπεὶ, τί νυνὶ πρῶτον ἐδιδάσκου, λέγε.
Στ. Φέρ' ἴδω τί μέντοι πρῶτον ἦν. τί πρῶτον ἦν,
Τίς ἦν ἐν ᾗ ματτόμεθα μέντοι τἄλφιτα.
Οἴμοι τίς ἦν. Σω. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
Ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;
Στ. Οἴμοι. τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι.
Ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι, μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
Ἀλλ' ὦ νεφέλαι, χρηστόν τι συμβουλεύσατε.
Χο. Ἡμεῖς μὲν ὦ πρεσβῦτα συμβουλεύομεν,
Εἴ σοί τις υἱός ἐστιν ἐκτεθραμμένος,
Πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.
Στ. Ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλός τε κἀγαθός.
Ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν. τί ἐγὼ πάθω.
Χο. Σὺ δ' ἐπιτρέπεις; Στ. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ.
Κἄστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν κοισύρας.
Ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν. ἢν δὲ μὴ θέλῃ,
Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας,
Ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ια

Χο. Ἆρ' αἰσθάνει πλεῖστα
Δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ'
Ἕξων μόνας θεῶν;
Ὡς ἕτοιμος ὅδ' ἐστὶν
Πάντα δρᾶν ὅσ' ἂν κελεύῃς,
Σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου,
Καὶ φανερῶς ἐπηρμένου,
Γνοὺς, ἀπολέψας ὅτι πλεῖστον δύνασαι.
Ταχέως. φιλεῖ γάρ πως τὰ τοι
αῦθ' ἑτέρως τρέπεσθαι.

Στ. Οὔτοι

Στ. Οὔτοι μὰ τὴν ὁμίχλην ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς,
Ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς μεγακλέους κίονας.
Φε. Ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις ὦ πάτερ,
Οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν δία τὸν ὀλύμπιον.
Στ. Ἰδού γ' ἰδοὺ δί' ὀλύμπιον, τῆς μωρίας,
Τὸν δία νομίζειν ὄντα τηλικουτονί.
Φε. Τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν. Στ. ἐνθυμούμενος
Ὅτι παιδάριον εἶ, καὶ φρονεῖς ἀρχαϊκά.
Ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἵν' εἰδῇς πλείονα.
Καί σοι φράσω πρᾶγμ' ὃ σὺ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει,
Ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.
Φε. Ἰδοὺ τί ἐστιν. Στ. ὤμοσας νυνὶ δία;
Φε. Ἔγωγ'. Στ. ὁρᾷς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
Οὐκ ἔστιν ὦ φειδιππίδη ζεύς. Φε. ἀλλὰ τίς;
Στ. Δῖνος βασιλεύει τὸν δί' ἐξεληλακώς.
Φε. Αἰβοῖ, τί ληρεῖς. Στ. ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.
Φε. Τίς φησι ταῦτα. Στ. Σωκράτης ὁ μήλιος,
Καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.
Φε. Σὺ δ' εἰς τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας,
Ὥστ' ἀνδράσι πείθει χολῶσιν. Στρ. εὐστόμει,
Καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς
Καὶ νοῦν ἔχοντας. ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
Ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ', οὐδ' ἠλείψατο,
Οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος. σὺ δὲ
Ὥσπερ τεθνεῶτος καταλόει μου τὸν βίον.
Ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν, ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.
Φε. Τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν.
Στ. Ἄληθες, ὅσαπερ ἐστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά.
Γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.
Ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθοῖ χρόνον.
Φε. Οἴμοι, τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός.

Πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἕλω,
Ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω.
Στ. Φέρ᾽ ἴδω, σὺ τουτονὶ τίνα νομίζεις, εἰπέ μοι.
Φε. Ἀλεκτρυόνα. Στ. καλῶς γε. ταυτηνὶ δέ, τί.
Φε. Ἀλεκτρυόν᾽. Στ. ἄμφω ταὐτό; καταγέλαστος εἶ.
Μή νυν τὸ λοιπόν, ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν
Ἀλεκτρύαιναν, τουτονὶ δ᾽ ἀλέκτορα.
Φε. Ἀλεκτρύαιναν; ταῦτ᾽ ἔμαθες τὰ δεξιὰ
Εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;
Στ. Χ᾽ ἅτερά γε πόλλ᾽. ἀλλ᾽ ὅτι μάθοιμ᾽ ἑκάστοτε,
Ἐπελανθανόμην ἂν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν.
Φε. Διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοἰμάτιον ἀπώλεσας;
Στ. Ἀλλ᾽ οὐκ ἀπολώλεκ᾽, ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
Φε. Τὰς δ᾽ ἐμβάδας, ποῖ τέτροφας ὦ᾽ νόητε σύ.
Στ. Ὥσπερ Περικλέης, εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα.
Ἀλλ᾽ ἴθι, βάδιζ᾽, ἴωμεν, εἶτα τῷ πατρὶ
Πειθόμενος, ἐξάμαρτε, κἀγώ τοί ποτε
Οἶδ᾽ ἑξέτει σοι τραυλίσαντι πειθόμενος,
Ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον ἡλιαστικόν,
Τούτου πριάμην σοι διασίοις ἁμαξίδα.
Φε. Ἦ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ᾽ ἀχθέσει.
Στ. Εὖ γ᾽ ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ᾽ ὦ Σώκρατες
Ἔξελθ᾽. ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτονί,
Ἄκοντ᾽ ἀναπείσας. Σω. νηπύτιος γάρ ἐστ᾽ ἔτι,
Καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.
Φε. Αὐτὸς σὺ τρίβων εἴης ἄν, εἰ κρέμαιό γε.
Στ. Οὐκ, ἐς κόρακας, καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
Σω. Ἰδοὺ κρέμαιό γ᾽ ὡς ἠλίθιον ἐφθέγξατο,
Καὶ τοῖσι χείλεσιν διερρυηκόσιν.
Πῶς ἂν μάθοι ποθ᾽ οὗτος ἀπόφευξιν δίκης,
Ἢ κλῆσιν, ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν.

Καίτοι

Καί τοι ταλάντου τοῦτ᾽ ἔμαθεν Ὑπέρβολος.
Στ. Ἀμέλει, δίδασκε, θυμόσοφός ἐστι φύσει.
Εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὂν τυννουτονὶ
Ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας, ναῦς τ᾽ ἔγλυφεν,
Ἁμαξίδας δὲ σκυτίνας εἰργάζετο.
Κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.
Ὅπως δ᾽ ἐκείνω τὼ λόγω μαθήσεται,
Τὸν κρείττον᾽ ὅστις ἐστὶ καὶ τὸν ἥττονα.
Ἐὰν δὲ μή, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.
Σω. Αὐτὸς μαθήσεται παρ᾽ αὐτοῖν τοῖν λόγοιν.
Στ. Ἐγὼ δ᾽ ἀπέσομαι. τοῦτο δ᾽ οὖν μέμνησ᾽ ὅπως
Πρὸς πάντα τὰ δίκαι᾽ ἀντιλέγειν δυνήσεται.

ΧΟΡΟΙ.

Δι. Χώρει δευρὶ δεῖξον σαυτὸν
Τοῖσι θεαταῖς καίπερ θρασὺς ὤν.
Ἀδ. Ἴθ᾽ ὅποι χρῄζεις. πολὺ γὰρ μᾶλλον
Σ᾽ ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.
Δι. Ἀπολεῖς σύ; τίς ὤν. Ἀδ. λόγος. Δι. ἥττων γ᾽ ὤν.
Ἀδ. Ἀλλά σε νικῶ, τὸν ἐμοῦ κρείττω
Φάσκοντ᾽ εἶναι. Δι. τί σοφὸν ποιῶν.
Ἀδ. Γνώμας καινὰς ἐξευρίσκων.
Δι. Ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτουσὶ
Τοὺς ἀνοήτους. Ἀδ. οὔκ, ἀλλὰ σοφούς.
Δι. Ἀπολῶ σε κακῶς. Ἀδ. εἰπέ τί ποιῶν.
Δι. Τὰ δίκαια λέγων. Ἀδ. ἀλλ᾽ ἀνατρέψω
Ταῦτ᾽ ἀντιλέγων. οὐδὲ γὰρ εἶναι
Πάνυ φημὶ δίκην. Δι. οὐκ εἶναι φής;
Ἀδ. Φέρε γὰρ ποῦ ᾽στι. Δι. παρὰ τοῖσι θεοῖς.
Ἀδ. Πῶς δῆτα δίκης οὔσης, ὁ Ζεὺς
Οὐκ ἀπόλωλε τὸν πατέρ᾽ αὑτοῦ
Δήσας. Δι. αἰβοῖ, τουτὶ καὶ δὴ

Χωρεῖ τὸ κακόν. δότε μοι λεκάνην.
Ἀδ. Τυφογέρων εἶ κἀνάρμοστος.
Δι. Καταπύγων εἶ κἀναίσχυντος.
Ἀδ. Ῥόδα μ' εἴρηκας. Δι. Καὶ βωμολόχος.
Ἀδ. Κρίνεσι στεφανοῖς. Δι. καὶ πατραλοίας.
Ἀδ. Χρυσῷ πάττων μ' οὐ γινώσκεις.
Δι. Οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολίβδῳ.
Ἀδ. Νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.
Δι. Θρασὺς εἶ πολλοῦ. Ἀδ. σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.
Δι. Διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν
Οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων.
Γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοισιν,
Οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.
Ἀδ. Αὐχμεῖς αἰσχρῶς. Δι. σὺ δέ γ' εὖ πράττεις.
Καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες,
Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,
Ἐκ πηριδίου
Γνώμας τρώγων πανδελετείους.
Ἀδ. Ὤιμοι σοφίας ἧς ἐμνήσθης.
Δι. Ὤιμοι μανίας τῆς σῆς πόλεώς
θ' ἥτις σε τρέφει,
Λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.
Ἀδ. Οὐχὶ διδάξεις τοῦτον κρόνος ὤν.
Δι. Εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ,
Καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.
Ἀδ. Δεῦρ' ἴθι, τοῦτον ἔα μαίνεσθαι.
Δι. Κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλεις;
Χο. Παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.
Ἀλλ' ἐπίδειξαι σύ τε τοὺς προτέρους
Ἅττ' ἐδίδασκες, σύ τε τὴν καινὴν
Παίδευσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῷν

Ἀντιλεγόντοιν

Ἀντιλεγόντοιν, κρίνας φοιτᾷ.
Δι. Δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω. Ἀδ. κἄγωγ' ἐθέλω.
Χο. Φέρε τίς λέξει πρότερος ὑμῶν.
Ἀδ. Τούτῳ δώσω.
Κᾆτ' ἐκ τούτων ὧν ἂν λέξῃ
Ῥηματίοισι καινοῖς αὐτὸν,
Καὶ διανοίαις, κατατοξεύσω.
Τὸ τελευταῖον δ' ἢν ἀναγρύξῃ,
Τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τὠφθαλμὼ
Κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν,
Ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιβ.

Χο. Νῦν δείξετον τὼ πισύνω,
Τοῖς περιδεξίοισιν
Λόγοισι, καὶ φροντίσι, καὶ
Γνωμοτύποις μερίμναις,
Ὁππότερός γ' αὐτοῖν λέγων,
Ἀμείνων φανήσεται.
Νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος
Ἀνεῖται σοφίας,
Ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις
Ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.
Ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας,
Ῥῆξον φωνὴν ἥτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.
Δι. Λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο.
Ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν, καὶ σωφροσύνη 'νενόμιστο.
Πρῶτον μὲν ἔδει φωνὴν παιδὸς γρύξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι.
Εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως, εἰς κιθαρειστοῦ,
Τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεἰ κριμνώδη κατανίφοι.
Εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾆσμ' ἐδίδασκε, τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντας.
Ἢ παλλάδα περσέπολιν δεινὰν, ἢ τηλέπορόν τι βόαμα,

λ

Ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.
Εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ', ἢ κάμψειέ τινα καμπὴν,
Οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους
Ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς, ὡς τὰς μούσας ἀφανίζων.
Ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας, τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
Τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνές.
Εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνισταμένους συμψῆσαι καὶ προνοῆσαι,
Εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖς, τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.
Ἠλείψατο δ' αὖ τοὐμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς, ὑπένερθε τότ' ἂν, ὥς
Τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει. (τε
Οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐρα-
Αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων, τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν. (στὴν ἂν
Οὐδ' ἂν ἑλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος,
Οὐδ' ἂν ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν, οὐδὲ σέλινον,
Οὐδ' ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὼ πόδ' ἐναλλάξ.

Ἀδ. Ἀρχαῖά γε, καὶ διπολιώδη, καὶ τεττίγων ἀνάμεστα,
Καὶ κηκείδου, καὶ βουφονίων. Δι. ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα,
Ἐξ ὧν ἄνδρας μαραθωνομάχους ἡ 'μὴ παίδευσις ἔθρεψεν.
Σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι,
Ὥστε μ' ἀπάγχεσθ' ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον αὐτοὺς,
Τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων, ἀμελῇ τῆς Τριτογενείας.
Πρὸς ταῦτ', ὦ μειράκιον, θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αἱροῦ,
Κἀπιστήσει μισεῖν ἀγορὰν, καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι,
Καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κἂν σκώπτῃ τίς σε φλέγεσθαι.
Καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσι,
Καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας κακουργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν
Αἰσχρὸν ποιεῖν. ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις τἄγαλμ' ἀναπλήσειν,
Μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσιέναι, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνὼς
Μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῇς,
Μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδὲν, μηδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα
Μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθης.

Ἀδ. Εἰ

Ἀδ. Εἰ ταῦτ', ὦ μειράκιον, πείσει τούτῳ, νὴ τὸν Διόνυσον,
Τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις, καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν.
Δι. Ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμνασίοις διατρίψεις,
Οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ' οἷάπερ οἱ νῦν,
Οὐδ' ἑλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου,
Ἀλλ' εἰς Ἀκαδημίαν κατιὼν, ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξεις,
Στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου
Μίλακος ὄζων, καὶ ἀπραγμοσύνης, καὶ λεύκης φυλλοβολούσης
Ἦρος ἐν ὥρᾳ χαίρων ὁπότ' ἂν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ.
Ἢν ταῦτα ποιῇς ἃ 'γὼ φράζω,
Καὶ πρὸς τούτοις προσέχῃς τὸν νοῦν,
Ἕξεις αἰεὶ στῆθος λιπαρὸν,
Χροιὰν λαμπρὰν, ὤμους μεγάλους,
Γλῶτταν βαιὰν, πυγὴν μεγάλην,
Πόσθην μικράν. ἢν δ' ἅπερ οἱ νῦν
Ἐπιτηδεύῃς, πρῶτα μὲν ἕξεις
Χροιὰν ὠχρὰν, ὤμους μικροὺς,
Στῆθος λεπτὸν, γλῶτταν μεγάλην,
Πυγὴν μικρὰν, κωλῆν μεγάλην,
Ψήφισμα μακρὸν, καί σ' ἀναπείσει,
Τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν, καλὸν ἡγεῖσθαι,
Τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν. καὶ πρὸς τούτοις
Τῆς Ἀντιμάχου
Καταπυγοσύνης ἀναπλήσει.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιβ.

Χο. Ὦ καλλίπυργον σοφίαν
Κλεινοτάτην ἐπασκῶν
Ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις
Σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος.
Εὐδαίμονες δ' ἄρ' ἦσαν οἱ
Τότε ζῶντες ἡνίκ' ἦς.

Τῶν προτέρων πρὸς ὃν τάδ᾽ ὠκομψο
Πρεπῆ μοῦσαν ἔχων,
Δεῖ σε λέγειν τι καινόν, ὡς
Εὐδοκίμηκεν ἀνήρ.
Δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν,
Εἴπερ τὸν ἄνδρ᾽ ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ᾽ ὀφλήσεις.
Δι. Καὶ μὴν πάλαι ᾽γὼ ᾽πνιγόμην τὰ σπλάγχνα κἀπεθύμουν
Ἅπαντα ταῦτ᾽ ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι.
Ἐγὼ γὰρ ἥττων μὲν λόγος δι᾽ αὐτὸ τοῦτ᾽ ἐκλήθην
Ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρώτιστος ἐπενόησα,
Καὶ τοῖσι νόμοις, καὶ ταῖς δίκαις τἀναντί᾽ ἀντιλέξαι,
Καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἐστ᾽ ἄξιον στατήρων,
Αἱρούμενον τοὺς ἥττονας λόγους, ἔπειτα νικᾶν.
Σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν ᾗ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω
Ὅστις σε θερμῷ φησὶ λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἐάσειν.
Καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά.
Δι. Ὅτι ἢ κάκιστόν ἐστι, καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
Ἀδ. Ἐπίσχες. εὐθὺς γάρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἄφυκτον.
Καί μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν᾽ ἄνδρ᾽ ἄριστον
Ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόνους πονῆσαι.
Δι. Ἐγὼ μὲν οὐδέν᾽ Ἡρακλέους βελτίον᾽ ἄνδρα κρίνω.
Ἀδ. Ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ᾽ εἶδες ἡράκλεια λουτρά,
Καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν. Δι. ταῦτ᾽ ἐστὶ ταῦτ᾽ ἐκεῖνα
Ἃ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι᾽ ἡμέρας λαλούντων
Πλῆρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.
Ἀδ. Εἶτ᾽ ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις, ἐγὼ δ᾽ ἐπαινῶ.
Εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδέποτ᾽ ἂν ἐποίει,
Τὸν Νέστορ᾽ ἀγορητὴν ἄν, οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἅπαντας.
Ἄνειμι δῆτ᾽ ἐντεῦθεν ἐς τὴν γλῶτταν, ἣν ὁδὶ μὲν
Οὔ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δέ φημι.
Καὶ σωφρονεῖν αὖ φησὶ χρῆναι, δύο κακὼ μεγίστω.
Ἐπεὶ σὺ

Ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν, τῷ, πώποτ᾽ εἶδες ἤδη
Ἀγαθόν τι γενόμενον φράσον, καί μ᾽ ἐξέλεγξον εἰπών.
Δι. Πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.
Ἀδ. Μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
Ὑπέρβολος δ᾽ οὐκ ἐκ λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ
Εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ᾽ οὐ μὰ Δί᾽ οὐ μάχαιραν.
Δι. Καὶ τὴν Θέτιν γ᾽ ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεύς.
Ἀδ. Κᾆτ᾽ ἀπολιποῦσά γ᾽ αὐτὸν ᾤχετ᾽, οὐ γὰρ ἦν ὑβριστής,
Οὐδ᾽ ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασι, τὴν νύκτα παννυχίζειν.
Γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει. σὺ δ᾽ εἶ κρόνιππος.
Σκέψαι γὰρ ὦ μειράκιον ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα
Ἅνεστιν, ἡδονῶν θ᾽ ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
Παίδων, γυναικῶν, κοττάβων, ὄψων, πότων, κιχλισμῶν.
Καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῇς.
Εἶεν πάρειμ᾽ ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας,
Ἥμαρτες, ἠράσθης, ἐμοίχευσάς τι, κᾆτ᾽ ἐλήφθης,
Ἀπόλωλας. ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν, ἐμοὶ δ᾽ ὁμιλῶν,
Χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
Μοιχὸς γὰρ ἢν τύχῃς ἁλούς, τάδ᾽ ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν,
Ὡς οὐδὲν ἠδίκηκας. εἶτ᾽ ἐς τὸν Δί᾽ ἐπανενεγκεῖν,
Κἀκεῖνος ὡς ἥττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν.
Καίτοι σὺ θνητὸς ὤν, θεοῦ πῶς μεῖζον ἂν δύναιο.
Δι. Τί δ᾽ ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πειθόμενός σοι, τέφρᾳ τε τιλθῇ,
Ἕξει τινὰ γνώμην λέγειν, τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;
Ἀδ. Ἢν δ᾽ εὐρύπρωκτος ᾖ, τί πείσεται κακόν.
Δι. Τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ.
Ἀδ. Τί δῆτ᾽ ἐρεῖς ἢν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ;
Δι. Σιγήσομαι. τί δ᾽ ἄλλο. Ἀδ. φέρε δή μοι φράσον.
Συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων.
Δι. Ἐξ εὐρυπρώκτων. Ἀδ. πείθομαι.
Τί δαὶ τραγῳδοῦσ᾽ ἐκ τίνων.

Δι. Ἐξ εὐρυπρώκτων. Ἀδ. σὺ λέγεις,
Καὶ δημαγωγοῦσ' ἐκ τίνων.
Δι. Ἐξ εὐρυπρώκτων. Ἀδ. ἆρα δῆτ'
ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις;
Καὶ τῶν θεατῶν ὁπότεροι πλείους, σκόπει.
Δι. Καὶ δὴ σκοπῶ. Ἀδ. τί δῆτ' ὁρᾷς;
Δι. Πολὺ πλείονας, νὴ τοὺς θεούς,
Τοὺς εὐρυπρώκτους,
Καὶ τουτονὶ γοῦν οἶδ' ἐγώ, κἀκεινονί,
Καὶ τὸν κομήτην τουτονί.
Ἀδ. Τί δῆτ' ἐρεῖς;
Δι. Ἡττώμεθ' ὦ κινούμενοι
Πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μου
Θοἰμάτιον, ὡς
ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟ
ΠΗΝ ΣΤΙΧΩΝ κ.

Σω. Τί δῆτα, πότερον τουτονὶ ἀπάγεσθαι λαβὼν
Βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν.
Στ. Δίδασκε καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως
Εὖ μοι στομώσεις αὐτόν. ἐπὶ μὲν θάτερα,
Οἷαν δικιδίοις, τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον
Στόμωσον, οἵαν εἰς τὰ μείζω πράγματα.
Σω. Ἀμέλει, κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
Φδ. Ὠχρὸν μὲν οὖν οἶμαι, καὶ κακοδαίμονα.
Χο. Χωρεῖτε νυν, οἶμαι δέ
Σοι ταῦτα μεταμελήσειν.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Τοὺς κριτὰς ἃ κερδανοῦσιν, ἤν τι τόνδε τὸν χορὸν
Ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ὑμῖν φράσαι.
Πρῶτα μὲν γὰρ ἢν νεοῦν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγρούς,
Ὕσομεν

Ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
Εἶτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους φυλάξομεν,
Ὥστε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν, μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
Ἢν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς, θνητὸς ὤν, οὔσας θεάς,
Προσεχέτω τὸν νοῦν πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακά,
Λαμβάνων οὔτ' οἶνον, οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
Ἡνίκ' ἂν γὰρ αἵ τ' ἐλάαι βλαστάνωσ' αἵ τ' ἄμπελοι,
Ἀποκεκόψονται, τοιαύταις σφενδόναις παιήσομεν.
Ἢν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν, καὶ τοῦ τέγους
Τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν.
Κἂν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν ἢ τῶν φίλων,
Ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν. ὥστ' ἴσως βουλήσεται
Κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς.
Στ. Πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,
Εἶθ', ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
Δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,
Εὐθὺς μετὰ ταύτην, ἔσθ' ἕνη τε καὶ νέα.
Πᾶς γάρ τις ὄμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
Θείς μοι πρυτανεῖ', ἀπολεῖν μέ φησι κἀξολεῖν,
Ἐμοῦ μέτριά τε καὶ δίκαι' αἰτουμένου,
Ὦ δαιμόνιε τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λάβῃς,
Τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες, οὔ φασί ποτε
Οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λοιδοροῦσί με,
Ὡς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσεσθαί φασί μοι.
Νῦν οὖν δικαζέσθων. ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
Εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
Τάχα δ' εἴσομαι, κόψας τὸ φροντιστήριον.
Παῖ ἠμί παῖ παῖ. Σω. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.
Στ. Κἄγωγε σ', ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ.
Χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον,
Καί μοι τὸν υἱόν, εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον

Ἐκεῖνον, ἀφ᾽, ὃν ἀρτίως ἀπήγαγες.
Σω. Μεμάθηκεν. Στ. εὖ γ᾽ ὦ παμβασίλει᾽ Ἀπαιόλη.
Σω. Ὥστ᾽ ἀποφύγοις ἂν ἥντιν᾽ ἂν βούλῃ δίκην.
Στ. Κεἰ μάρτυρες παρῆσαν ὅτ᾽ ἐδανειζόμην;
Σω. Πολλῷ γε μᾶλλον, κἂν παρῶσι χίλιοι.
Στ. Βοάσομαί τἄρα τὰν ὑπέρτονον
Βοάν. ἰὼ κλάετ᾽ ὦ ὀβολοστάται,
Αὐτοί τε καὶ τἀρχαῖα, καὶ τόκοι τόκων.
Οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσησθ᾽ ἔτι.
Οἷος ἐμοὶ τρέφεται
Τοῖσδ᾽ ἐνὶ δώμασι παῖς,
Ἀμφήκει γλώττῃ
Λάμπων, πρόβολος ἐμός,
Σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς ἀνιαρός,
Λυσανίας πατρῴων μεγάλων κακῶν.
Ὃν κάλεσον τρέχων
Ἔνδοθεν ὡς ἐμέ.
Ὦ τέκνον, ὦ παῖ παῖ,
Ἔξελθ᾽ οἴκων,
Ἄϊε σοῦ πατρός.
Σω. Ὅδ᾽ ἐκεῖνος ἀνήρ.
Στ. Ὦ φίλος, ὦ φίλος.
Σω. Ἄπιθι σὺ λαβών.
Στ. Ἰὼ, ἰὼ τέκνον,
Ἰοῦ. ἰοῦ.
Ὡς ἥδομαί σου πρῶτα τὴν χροιὰν ἰδών.
Νῦν μέν γ᾽ ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἐξαρνητικὸς,
Κἀντιλογικὸς, καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον.
Ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ, τί λέγεις σύ, καὶ δοκεῖν
Ἀδικοῦντ᾽ ἀδικεῖσθαι, καὶ κακουργοῦντ᾽ οἶδ᾽ ὅτι
Ἐπὶ τοῦ προσώπου ᾽στὶν Ἀττικὸν βλέπος.

Νῦν οὖν

Νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ᾽, ἐπεὶ κἀπώλεσας.
Φε. Φοβεῖ δὲ δὴ τί; Στ. τὴν ἕνην τε καὶ νέαν.
Φε. Ἔνη γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἡμέρα;
Στ. Εἰς ἥν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι.
Φε. Ἀπολοῦντ᾽ ἄρ᾽ αὔθ᾽ οἱ θέντες. οὐ γὰρ ἔσθ᾽ ὅπως
Μί᾽ ἡμέρα γένοιτ᾽ ἂν ἡμέραι δύο.
Στ. Οὐκ ἂν γένοιτο. Φε. πῶς γάρ, εἰ μή περ γ᾽ ἅμα
Αὐτὴ γένοιτο γραῦς τε καὶ νέα γυνή.
Στ. Καὶ μὴν νενόμισταί γ᾽. Φε. οὐ γὰρ οἶμαι τὸν νόμον
Ἴσασιν ὀρθῶς ὅ, τι νοεῖ. Στ. νοεῖ δὲ τί;
Φε. Ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς, ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.
Στ. Τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἕνην τε καὶ νέαν.
Φε. Ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν εἰς δύ᾽ ἡμέρας
Ἔθηκεν, εἴς τε τὴν ἕνην τε καὶ νέαν.
Ἵν᾽ αἱ θέσεις γίγνοιντο τῇ νουμηνίᾳ.
Στ. Ἵνα δὴ τί τὴν ἕνην προσέθηκεν. Φε. ἵν᾽ ὦ μέλε
Παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρᾳ μιᾷ
Πρότερον, ἀπαλλάττοιντ᾽ ἑκόντες. εἰ δὲ μή,
Ἕωθεν ὑπανιῷντο τῇ νουμηνίᾳ.
Στ. Πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ,
Ἀρχαὶ, τὰ πρυτανεῖ᾽, ἀλλ᾽ ἕνῃ τε καὶ νέᾳ;
Φε. Ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι παθεῖν,
Ἵν᾽ ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ᾽ ὑφελοίατο.
Διὰ τοῦτο προὐτένθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ.
Στ. Εὖ γ᾽ ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ᾽ ἀβέλτεροι,
Ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι,
Ἀριθμὸς, πρόβατ᾽ ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι.
Ὥστ᾽ εἰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ,
Ἐπ᾽ εὐτυχίαισιν ᾀστέον μοὐγκώμιον.
Μάκαρ ὦ Στρεψίαδες,
Αὐτός τ᾽ ἔφυς ὡς σοφός,

μ

Χ' οἷον τὸν υἱὸν ἐκτρέφεις,
φήσουσι δή μ' οἱ φίλοι,
χ' οἱ δημόται ζηλοῦντες.
ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας,
ἀλλ' εἰσαγαγών σε βούλομαι
πρῶτον ἑστιᾶσαι.

Δαν. Εἶτ' ἄνδρα τῶν αὑτοῦ τι χρὴ προϊέναι;

Γα. Οὐδέποτέ γ' ἀλλὰ κρεῖττον ἦν εὐθὺς τότε
ἀπερυθριᾶσαι γε μᾶλλον, ἢ σχεῖν πράγματα,
ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' οὕνεκα νυνὶ χρημάτων
ἕλκω σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι
ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ,
ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ
ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην. Στ. τίς οὑτοσί;

Δα. Ἐς τὴν ἕνην τε καὶ νέαν. Στ. μαρτύρομαι,
ὅτι εἰς δύ' εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος;

Δα. Τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος
τὸν ψαρὸν ἵππον. Στ. ἵππον; οὐκ ἀκούετε,
οὓς πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἱππικήν;

Δα. Καὶ νὴ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεούς,
τὸ χρέος. Στ. μὰ Δί', οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο
Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.

Δα. Νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ;

Στ. Τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;

Δα. Καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεούς,
ἵν' ἂν κελεύσω 'γώ σε. Στ. τοὺς ποίους θεούς;

Δα. Τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ. Στ. νὴ Δία,
κἂν προσκαταθείην γ' ὥστ' ὀμόσαι τριώβολον.

Δα. Ἀπόλοιο τοίνυν ἕνεκ' ἀναιδείας ἔτι.

Στ. Ἁλσὶ διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὑτοσί.

Δα. Οἴμ' ὡς καταγελᾷς. Στ. ἓξ χοᾶς χωρήσεται.

Δα. Οὔτοι

Δα. Οὔτοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν, καὶ τοὺς θεούς,
ἐμοῦ καταπροίξει. Στ. θαυμασίως ἥσθην θεοῖς,
καὶ Ζεὺς γελοῖος ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.

Δα. Ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ' εἴτε μή,
ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος. Στ. ἔχε νυν ἥσυχος.
ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς.

Δα. Τί σοι δοκεῖ δράσειν; Μαρ. ἀποδώσειν σοι δοκεῖ.

Στ. Ποῦ 'σθ' οὗτος ὁ 'παιτῶν με τἀργύριον; λέγε,
τουτὶ τί ἐστι; Δαν. τοῦθ' ὅ τι ἐστί; κάρδοπος.

Στ. Ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τἀργύριον τοιοῦτος ὤν;
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί,
ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.

Δα. Οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; Στ. οὐχ ὅσον γέ μ' εἰδέναι.
οὔκουν ἀνύσας τι θᾶττον ἀπολιταργιεῖς
ἀπὸ τῆς θύρας. Δα. ἄπειμι. καὶ τοῦθ' ἴσθ' ὅτι
θήσω πρυτανεῖ', ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ.

Στ. Προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα,
καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
ὅτιὴ 'κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.

Ἕτερος δανειστής. Ἰώ μοί μοι. Στ. ἔα,
τίς οὑτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν; ἦ που
τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγξατο.

Δα. Τί δ' ὅστις εἰμὶ τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι,
ἀνὴρ κακοδαίμων. Στ. κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου.

Δα. Ὦ σκληρὲ δαίμον, ὦ τύχαι θραυσάντυγες
ἵππων ἐμῶν, ὦ Παλλάς, ὥς μ' ἀπώλεσας.

Στ. Τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἴργασται κακόν;

Δα. Μὴ σκῶπτέ μ' ὦ τᾶν, ἀλλά μοι τὰ χρήματα
τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἃ 'λαβεν,
ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.

Στ. Τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ᾽. Δα. ἃ 'δανείσατο.
Στ. Κακῶς ἄρ᾽ ὄντως εἶχεν ὥς γ᾽ ἐμοὶ δοκεῖς.
Δα. Ἵππους γ᾽ ἐλαύνων ἐξέπεσον νὴ τοὺς θεούς.
Στ. Τί δῆτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπ᾽ ὄνου καταπεσών.
Δα. Ληρῶ, τὰ χρήματ᾽ ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
Στ. Οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως σύ γ᾽ αὐτὸς ὑγιαίνεις. Δα. τί δαί.
Στ. Τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.
Δα. Σὺ δὲ νὴ τὸν Ἑρμῆν προσκεκλήσεσθαί γέ μοι,
Εἰ μὴ ἀποδώσεις τἀργύριον. Στ. κάτειπέ νυν,
Πότερα νομίζεις καινὸν αἰεὶ τὸν Δία
Ὕειν ὕδωρ ἑκάστοτ᾽, ἢ τὸν ἥλιον
Ἕλκειν κάτωθεν ταὐτὸ τοῦθ᾽ ὕδωρ πάλιν.
Δα. Οὐκ οἶδ᾽ ἔγωγ᾽ ὁπότερον, οὐδέ μοι μέλει.
Στ. Πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τἀργύριον δίκαιος εἶ,
Εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων.
Δα. Ἀλλ᾽ εἰ σπανίζεις τἀργυρίου μοι τὸν τόκον
Ἀπόδος γε. Στ. τοῦτο δ᾽ ἔσθ᾽ ὁ τόκος τί θηρίον.
Δα. Τί δ᾽ ἄλλο γ᾽, ἢ κατὰ μῆνα καὶ κατ᾽ ἡμέραν,
Πλέον πλέον τἀργύριον αἰεὶ γίνεται,
Ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου. Στ. καλῶς λέγεις.
Τί δῆτα, τὴν θάλατταν ἔσθ᾽ ὅτι πλείονα
Νυνὶ νομίζεις, ἢ πρὸ τοῦ. Δα. μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἴσην.
Οὐ γὰρ δίκαιον πλείον᾽ εἶναι. Στ. κᾆτα πῶς,
Αὕτη μὲν ὦ κακόδαιμον οὐδὲν γίνεται
Ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ
Ζητεῖς ποιῆσαι τἀργύριον πλεῖον τὸ σόν.
Οὐκ ἀποδιώξεις σαυτὸν ἐκ τῆς οἰκίας;
Φέρε μοι τὸ κέντρον. Μάρ. ταῦτ᾽ ἐγὼ μαρτύρομαι.
Στ. Ὕπαγε τί μέλλεις, οὐκ ἐλᾷς ὦ σαμφόρα;
Δα. Ταῦτ᾽ οὐχ ὕβρις δῆτ᾽ ἐστίν; Στ. ἄξεις, ἐπιαλῶ
Κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.

φεύγεις;

φεύγεις; ἔμελλόν ἄρα κινήσειν σ᾽ ἐγώ,
Αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΗ.

Χο. Οἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων.
Ὁ γὰρ γέρων ὅδ᾽ ἐρασθεὶς,
Ἀποστερῆσαι βούλεται
Τὰ χρήμαθ᾽ ἃ 'δανείσατο.
Κοὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐ τήμερον λήψεται.
Πρᾶγμ᾽ ὃ τοῦτον ποιήσει
Τὸν σοφιστὴν ὧν πανουργεῖν
Ἤρξατ᾽, ἐξαίφνης τι κακὸν λαβεῖν.
Οἶμαι γὰρ αὐτίχ᾽ εὑρήσειν ὅπερ
Πάλαι ποτ᾽ ἐζήτει,
Εἶναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ,
Γνώμας τ᾽ ἐναντίας λέγειν,
Τοῖσι δικαίοις,
Ὥστε νικᾶν ἅπαντας,
Οἷσπερ ἂν ξυγγένηται,
Κἂν λέγῃ παμπόνηρα,
Ἴσως ἴσως βουλήσεται
Κἄφωνον αὐτὸν εἶναι.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕ
ΡΙΚΟΠΗΝ.

Στ. Ἰοὺ, ἰού.
Ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς, καὶ δημόται,
Ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
Οἴμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς, καὶ τῆς γνάθου.
Ὦ μιαρὲ, τύπτεις τὸν πατέρα; Φε. φήμ᾽ ὦ πάτερ.
Στ. Ὁρᾶθ᾽ ὁμολογοῦντ᾽ ὅτι με τύπτει; Φε. καὶ μάλα.
Στ. Ὦ μιαρὲ, καὶ πατραλοῖα, καὶ τοιχωρύχε.
Φε. Αὖθις με ταὐτὰ ταῦτα καὶ πλείω λέγε.

μ 3

Ἆρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων δὴ κακά.
Στ. Ὦ λακκόπρωκτε. Φε. πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.
Στ. Τὸν πατέρα τύπτεις. Φε. κἀποφανῶ γε νὴ Δία,
Ὡς ἐν δίκῃ σ' ἔτυπτον. Στ. ὦ μιαρώτατε,
Καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ.
Φε. Ἔγωγ' ἀποδείξω, καί σε νικήσω λέγων.
Στ. Τουτὶ σὺ νικήσεις; Φε. πολύ γε καὶ ῥᾳδίως.
Ἑλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.
Στ. Ποίοιν λόγοιν. Φε. τὸν κρείττον' ἢ τὸν ἥττονα.
Στ. Ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ Δί' ὦ μέλε,
Τοῖσι δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
Μέλλεις ἀναπείσειν ὡς δίκαιον καὶ καλὸν,
Τὸν πατέρα τύπτεσθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν υἱέων.
Φε. Ἀλλ' οἴομαι μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε
Οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος, οὐδὲν ἀντερεῖς.
Στ. Καὶ μὴν ὅ,τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ κ.

Χο. Σὸν ἔργον ὦ πρεσβῦτα φροντίζειν ὅπῃ
Τὸν ἄνδρα κρατήσεις,
Ὡς οὗτος εἰ μή τῳ 'πεποίθειν, οὐκ ἂν ἦν
Οὕτως ἀκόλαστος.
Ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασύνεται δῆλόν γε τὸ
λῆμ' ἐστὶ τἀνθρώπου.
Ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι,
Ἤδη λέγειν χρὴ πρὸς χορόν, πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.
Στ. Καὶ μὴν ὅθεν γε τὸ πρῶτον ἠρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι,
Ἐγὼ φράσω· 'πειδὴ γὰρ εἱστιώμεθ' ὥσπερ ἴστε,
Πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέλευσα
Ἆισαι Σιμωνίδου μέλος τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη.
Ὁ δ' εὐθὺς ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν.
Ἄιδειν τε πίνονθ' ὥσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν.

Φε. Οὐ

Φε. Οὐ γὰρ τότ' εὐθὺς χρῆν σ' ἄρα τύπτεσθαι καὶ πατεῖσθαι,
Ἄιδειν κελεύονθ' ὥσπερεὶ τέττιγας ἑστιῶντα;
Στ. Τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ἔλεγεν ἔνδον, οἷάπερ νῦν,
Καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.
Κἀγὼ μόλις μέν, ἀλλ' ὅμως ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον,
Ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα,
Τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι. κᾆθ' οὗτος εὐθὺς εἶπεν.
Ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς,
Ψόφου πλέων, ἀξύστατον στόμφακα, κρημνοποιόν.
Κἀνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν.
Ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακὼν, ἔφην. σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
Λέξον τι τῶν νεωτέρων, ἅττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.
Ὁ δ' εὐθὺς ᾖσ' Εὐριπίδου ῥῆσίν τιν' ὡς ἐκίνει
Ἀδελφὸς, ὦ 'λεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
Ἐγὼ δὲ τοῦτ' οὐκ ἠνεσχόμην, ἀλλ' εὐθὺς ἐξαράττω
Πολλοῖς κακοῖς καἰσχροῖσι, κᾆτ' ἐντεῦθεν οἷον εἰκὸς
Ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ', εἶθ' οὗτος ἐπαναπηδᾷ,
Κἄπειτ' ἔφλα με, κἀσπόδει, κἄπνιγε, κἀπέτριβεν.
Φε. Οὔκουν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς
Σοφώτατον. Στ. σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον, ὦ τί σ' εἴπω,
Ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι. Φε. νὴ τὸν Δί' ἐνδίκως γάρ.
Στ. Καὶ πῶς δικαίως, ὅστις ὦ 'ναίσχυντέ σ' ἐξέθρεψα.
Αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὅ,τι νοοίης.
Εἰ μὲν γε βρῦν εἴποις, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέσχον.
Μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἧκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον,
Κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσαι, κἀγὼ λαβὼν θύραζε
Ἐξέφερον ἂν καὶ προὐσχόμην σε, σὺ δέ με νῦν ἀπάγχων
Βοῶντα, καὶ κεκραγόθ' ὅτι
Χεζητιῴην, οὐκ ἔτλης
Ἔξω 'ξενεγκεῖν ὦ μιαρέ.
Θύραζε μ' ἀλλ' ἀποπνιγόμενος αὐτοῦ 'ποίησα κακκᾶν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ κ.

Χο. Οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
Πηδᾶν, ὅ, τι λέξει.
Εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξειργασμένος,
Λαλῶν ἀναπείσει,
Τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἄν,
Ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου,
Σὸν ἔργον ὦ καινὸν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ,
Πειθώ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.
Φε. Ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασι καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν,
Καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
Ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ μόνῃ τὸν νοῦν προσεῖχον,
Οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἦν, πρὶν ἐξαμαρτεῖν.
Νυνὶ δ' ἐπειδή μ' οὑτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτὸς,
Γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις,
Οἶμαι διδάξειν, ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.
Στ. Ἵππευε τοίνυν νὴ Δί', ὡς ἔμοιγε κρεῖττόν ἐστιν
Ἵππων τρέφειν τέθριππον, ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.
Φε. Ἐκεῖσε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι.
Καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί γε τουτί. παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;
Στ. Ἔγωγέ σ' εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος. Φε. εἰπὲ δή μοι,
Οὐ κἀμέ σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως;
Τύπτειν τ' ἐπειδήπερ τοῦτ' ἐστ' εὐνοεῖν τὸ τύπτειν;
Πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῷον εἶναι,
Τοὐμὸν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κἀγώ.
Κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;
Φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοὔργον εἶναι;
Ἐγὼ δέ γ' ἀντείποιμ' ἂν, ὡς δὶς παῖδες οἱ γέροντες.
Εἰκὸς δὲ μάλιστα τοὺς γέροντας ἢ τοὺς νέους τι κλάειν,
Ὅσωπερ ἐξαμαρτάνειν ἧττον δίκαιον αὐτούς.
Στ. Ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.

Φε. Οὔκουν

Φε. Οὔκουν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεὶς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον,
Ὥσπερ σὺ κἀγὼ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
Ἧττόν τι δῆτ' ἔξεστι κἀμοὶ καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
Θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσι, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν.
Ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
Ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.
Σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας, καὶ τἄλλα τὰ βοτὰ ταυτὶ
Ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται, καίτοι διαφέρουσ' οὐδὲν
Ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσι.
Στ. Τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἅπαντα μιμεῖ,
Οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον, κἀπὶ ξύλου καθεύδεις.
Φε. Οὐ ταὐτὸν ὦ τᾶν ἐστιν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκοίη.
Στ. Πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μὴ σαυτόν ποτ' αἰτιάσει.
Φε. Καὶ πῶς. Στ. ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν.
Σὺ δ' ἢν γένηταί σοι τὸν υἱόν. Φε. ἢν δὲ μὴ γένηται,
Μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει.
Στ. Ἐμοὶ μὲν ὦνδρες ἥλικες δοκεῖ λέγειν δίκαια.
Κἀμοίγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τἀπιεικῆ.
Κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκὸς ἐστ' ἢν μὴ δίκαια δρῶμεν.
Φε. Σκέψαι δὲ χἀτέραν ἔτι γνώμην. Στ. ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.
Φε. Καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθὼν ἃ νῦν πέπονθας.
Στ. Πῶς δὴ, δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.
Φε. Τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπτήσω. Στ. τί δῆτα φὴς σύ.
Τοῦθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν.
Φε. Τί δ' ἢν ἔχων τὸν ἥττω
Λόγον σε νικήσω λέγων,
Τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χρεών.
Στ. Τί δ' ἄλλο γ' ἢν ταυτὶ ποιῇς
Οὐδέν σε κωλύσει, σεαυτὸν ἐμβαλεῖν
Ἐς τὸ βάραθρον μετὰ Σωκράτους,
Καὶ τὸν λόγον τὸν ἥττω.

Ταυτὶ δ᾽ ὑμᾶς ὦ νεφέλαι πέπονθ᾽ ἐγώ,
Ὑμῖν ἀναθεὶς ἅπαντα τἀμὰ πράγματα.

Χο. Αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,
Στρέψας σεαυτὸν εἰς πονηρὰ πράγματα.

Στ. Τί δῆτα ταῦτά γ᾽ οὔ μοι τότ᾽ ἠγορεύετε,
Ἀλλ᾽ ἄνδρ᾽ ἄγροικον καὶ γέροντ᾽ ἐπήρατε.

Χο. Ἀεὶ ποιοῦμεν ταῦθ᾽ ἑκάστοτ᾽ ὅτ᾽ ἄν τινα
Γνῶμεν πονηρῶν ὄντ᾽ ἐραστὴν πραγμάτων.
Ἕως αὐτὸν ἐμβάλωμεν εἰς κακόν,
Ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.

Στ. Οἴμοι, πονηρά γ᾽ ὦ νεφέλαι, δίκαια δέ.
Οὐ γάρ μ᾽ ἐχρῆν τὰ χρήμαθ᾽ ἃ 'δανεισάμην,
Ἀποστερεῖν. νῦν οὖν ὅπως ὦ φίλτατε,
Τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτη,
Ἀπολεῖς μετ᾽ ἐμοῦ γ᾽ ἐλθ᾽, οἳ σε κἄμ᾽ ἐξηπάτων.

Φε. Ἀλλ᾽ οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.

Στ. Ναὶ ναί, καταιδέσθητι πατρῷον δία.

Φε. Ἰδού γε δία πατρῷον, ὡς ἀρχαῖος εἶ.
Ζεὺς γάρ τις ἔστιν; Στ. ἔστιν. Φε. οὐκ ἔστ᾽, ἐπεὶ
Δῖνος βασιλεύει τὸν δί᾽ ἐξεληλακώς.

Στ. Οὐκ ἐξελήλακ᾽, ἀλλ᾽ ἐγὼ τοῦτ᾽ ᾠόμην.
Διὰ τουτονὶ τὸν δῖνον οἴμοι δείλαιος.
Ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.

Φε. Ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληνάφα.

Στ. Οἴμοι παρανοίας ὡς ἐμαινόμην ἄρα,
Ὅτ᾽ ἐξέβαλον καὶ τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη.
Ἀλλ᾽ ὦ φίλ᾽ Ἑρμῆ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
Μηδέ μ᾽ ἐπιτρίψῃς, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
Ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ,
Καί μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ᾽ αὐτοὺς γραφὴν
Διωκάθω γραψάμενος, εἴθ᾽ ὅ, τι σοι δοκεῖ,

ὀρθῶς

Ὀρθῶς παραινεῖς, οὐκ ἐῶν δικορραφεῖν.
Ἀλλ᾽ ὡς τάχιστ᾽ ἐμπιπράναι τὴν οἰκίαν
Τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ᾽ ὦ Ξανθία,
Κλίμακα λαβὼν, ἔξελθε, καὶ σμινύην φέρων,
Κἄπειτ᾽ ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον,
Ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν,
Τὸ τέγος κατάσκαπτ᾽ εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην.
Ἐμοὶ δὲ δᾷδ᾽ ἐνεγκάτω τις ἡμμένην,
Κἀγώ τιν᾽ αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
Ἐμοὶ ποιήσω, κἂν σφόδρ᾽ ὦσ᾽ ἀλαζόνες.

Μα. Ἰού, ἰού.

Στ. Σὸν ἔργον, ὦ δᾲς, ἱέναι πολλὴν φλόγα.

Μα. Ἄνθρωπε τί ποιεῖς. Στ. ὅ, τι ποιῶ. τί δ᾽ ἄλλο γ᾽ ἢ
Διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.

Μα. Οἴμοι, τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν.

Στ. Ἐκεῖνος, οὗπερ θοἰμάτιον εἰλήφατε.

Μα. Ἀπολεῖς, ἀπολεῖς. Στ. τοῦτ᾽ αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,
Ἢν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας,
Ἢ 'γὼ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.

Σω. Οὗτος τί ποιεῖς ἐτεὸν, οὑπὶ τοῦ τέγους.

Στ. Ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

Σω. Οἴμοι τάλας, δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.

Στ. Τί γὰρ μαθὼν ὑβρίζετόν γ᾽ εἰς τοὺς θεούς.

Χαι. Ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι.

Στ. Καὶ τῆς σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἕδραν.
Δίωκε, βάλλε, παῖε, πολλῶν οὕνεκα.
Μάλιστα δ᾽ εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἠδίκουν.

Χο. Ἡγεῖσθ᾽ ἔξω. κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕ
ΛΩΝ ΤΕΛΟΣ.

ΒΑΤΡΑΧΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ
διὰ στίχων.

Μαθὼν παρ' Ἡρακλέους Διόνυσος τὴν ὁδόν,
Πρὸς τοὺς κατοιχομένους πορεύεται, λαβὼν
Τὸ δέρμα καὶ τὴν σκυτάλην, ἀνάγειν θέλων
Εὐριπίδην. λίμνην δὲ διέβαινε κάτω,
Καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν εὔφημος χορός.
Ἔπειτα μυστῶν ἐκδοχή, Πλούτων δ' ἰδὼν,
Ὡς Ἡρακλεῖ προσέκοπτε διὰ τὸν Κέρβερον.
Ὡς δ' ἀνεφάνη, τίθεται τραγῳδίας ἀγών,
Καὶ δὴ στεφανοῦται γ' Αἰσχύλος. τοῦτον δ' ἄγει
Διόνυσος εἰς φῶς, οὐ μὰ Δία γ' Εὐριπίδην.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ξανθίας, ὃς προλογίζει τῷ ἀναφόρῳ τὸν ὦμον θλιβόμενος.

Διόνυσος.	Ἡρακλῆς.
Νεκρός.	Χάρων.
Χορὸς βατράχων.	Ἱερεύς.
Χορὸς μυστῶν.	Αἰακός.
Θεράπαινα Περσεφόνης.	Πανδοκεύτρια.
Ἑτέρα πανδοκεύτρια.	Πλατάνη.
Οἰκέτης Πλούτωνος.	Εὐριπίδης.
Αἰσχύλος.	Πλούτων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΞΑΝΘΙΑΣ Ο ΠΡΟΛΟΓΙΖΩΝ.

ΕἼΠΩ ΤΙ τῶν εἰωθότων ὦ δέσποτα,
Ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;
Δι. Νὴ τὸν Δί' ὅ τι βούλει γε, πλὴν
πιέζομαι.
Τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάνυ γάρ ἐστ'
ἤδη χολή.
Ξα. Μηδ' ἕτερον ἀστεῖόν τι. Δι. πλὴν γ' ὡς θλίβομαι.
Ξα. Τί δαί, τὸ πάνυ γέλοιον εἴπω. Δι. νὴ Δία.
Θαρρῶν γ', ἐκεῖνο μόνον ὅπως μὴ 'ρεῖς. Ξα. τὸ τί.
Δι. Μεταβαλλόμενος τἀνάφορον, ὅτι χεζητιᾷς.
Ξα. Μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φέρων,
Εἰ μὴ καθαιρήσει τίς, ἀποπαρδήσομαι;
Δι. Μὴ δῆθ' ἱκετεύω, πλήν γ' ὅταν μέλλω 'ξεμεῖν.
Ξα. Τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν,
Εἴπερ ποιήσω μηδέν, ὧνπερ Φρύνιχος
Εἴωθε ποιεῖν, καὶ Λύκις, κἀμειψίας,
Σκεύη φοροῦσ' ἑκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ.
Δι. Μὴ νῦν ποιήσῃς, ὡς ἐγὼ θεώμενος
Ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
Πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
Ξα. Ὦ τρισκακοδαίμων, ἄρ' ὁ τράχηλος οὑτοσὶ
Ὅτι θλίβεται μέν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἐρεῖ;
Δι. Εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή;
Ὅτ' ἐγὼ μὲν ὢν Διόνυσος, υἱὸς Σταμνίου,
Αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὀχῶ,
Ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο, μηδ' ἄχθος φέροι;

Ξα. οὐ γὰρ φέρω 'γώ; Δι. πῶς φέρεις γὰρ, ὅς γ' ὀχεῖ;
Ξα. φέρων γε ταυτί. Δι. τίνα τρόπον; Ξα. βαρέως πάνυ.
Δι. οὔκουν τὸ βάρος τοῦθ' ὃ σὺ φέρεις, οὖνος φέρει;
Ξα. οὐ δῆθ' ὅ γ' ἔχω 'γὼ, καὶ φέρω, μὰ τὸν Δί' οὔ.
Δι. πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φέρει;
Ξα. οὐκ οἶδ', ὁ δ' ὦμος οὑτοσὶ πιέζεται.
Δι. σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὔ φῄς σ' ὠφελεῖν,
ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.
Ξα. οἴμοι κακοδαίμων, τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν.
ἦ τἄν σε κωκύειν ἂν ἐκέλευον μακρά.
Δι. κατάβα πανοῦργε. καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας
ἤδη βαδίζων εἰμὶ τῆσδ' οἷ πρῶτά με
ἔδει τραπέσθαι, παιδίον, παῖ, ἠμὶ παῖ.
Ἡρ. τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν, ὡς κενταυρικῶς
ἐνήλαθ' ὅστις, εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν.
Δι. ὁ παῖς. Ξα. τί ἔστιν. Δι. οὐκ ἐνεθυμήθης; Ξα. τὸ τί.
Δι. ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε. Ξα. νὴ Δία μὴ μαίνοιό γε.
Ἡρ. οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν,
καίτοι δάκνω γ' ἐμαυτόν, ἀλλ' ὅμως γελῶ.
Δι. ὦ δαιμόνιε πρόσελθε. δέομαι γάρ τί σου.
Ἡρ. ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἴμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων,
ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.
τίς ὁ νοῦς, τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην,
ποῖ γῆς ἀπεδήμεις. Δι. ἐπεβάτευον Κλεισθένει.
Ἡρ. κἀναυμάχησας; Δι. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς
τῶν πολεμίων, ἢ δώδεκ' ἢ τρισκαίδεκα.
Ἡρ. σφώ; νὴ τὸν Ἀπόλλω. κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην.
Δι. καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεὼς ἀναγινώσκοντί μοι
τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος,
τὴν καρδίαν ἐπάταξε, πῶς οἴει σφόδρα.
Ἡρ. πόθος; πόσος τις. Δι. μικρὸς, ἡλίκος Μόλων.

Ἡρ. Γυναικός;

Ἡρ. γυναικός; Δι. οὐ δῆτ'. Ἡρ. ἀλλὰ παιδός. Δι. οὐδαμῶς.
Ἡρ. ἀλλ' ἀνδρός; Δι. ἀπαπαῖ. Ἡρ. ξυνεγένου Κλεισθένει;
Δι. μὴ σκῶπτέ μ' ὦ δελφ'. οὐ γὰρ, ἀλλ' ἔχω κακῶς.
τοιοῦτος ἵμερός με διαλυμαίνεται.
Ἡρ. ποῖός τις ὦ δελφίδιον. Δι. οὐκ ἔχω φράσαι.
ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ,
ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔτνους;
Ἡρ. ἔτνους; βαβαιὰξ, μυριάκις ἐν τῷ βίῳ.
Δι. ἆρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφὲς, ἢ 'τέρᾳ φράσω.
Ἡρ. μὴ δῆτα περὶ ἔτνους γε. πάνυ γὰρ μανθάνω.
Δι. τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος
Εὐριπίδου, καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος.
κοὐδείς γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων, τὸ μὴ οὐκ
ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον. Ἡρ. πότερον, εἰς ᾅδου κάτω;
Δι. καὶ νὴ Δί' εἴ τί γ' ἐστὶν ἔτι κατωτέρω.
Ἡρ. τί βουλόμενος. Δι. δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ.
οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες, κακοί.
Ἡρ. τί δ' οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; Δι. τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον
ἔτ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθὸν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα.
οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει.
Ἡρ. εἶτ' οὐχὶ Σοφοκλέα πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου
μέλλεις ἀναγαγεῖν, εἴπερ ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν;
Δι. οὔ, πρίν γ' ἂν Ἰοφῶντ' ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον,
ἄνευ Σοφοκλέους, ὅ, τι ποιεῖ κωδωνίσω.
κἄλλως, ὁ μὲν γ' Εὐριπίδης πανοῦργος ὤν,
καὶ ξυναποδρᾶναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι.
ὁ δ' εὔκολος μὲν ἐνθάδ', εὔκολος δ' ἐκεῖ.
Ἡρ. Ἀγάθων δὲ ποῦ 'στιν. Δι. ἀπολιπών μ' ἀποίχεται,
ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
Ἡρ. ποῖ γῆς ὁ τλήμων. Δι. ἐς μακάρων εὐωχίαν.
Ἡρ. ὁ δὲ Ξενοκλῆς. Δι. ἐξόλοιτο νὴ Δία.

Ηρ. Πυθάγγελος δέ. Ξα. περὶ ἐμοῦ δ᾽ οὐδεὶς λόγος,
Ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὑτωσὶ σφόδρα;
Ηρ. Οὔκουν ἕτερ᾽ ἔστ᾽ ἐνταῦθα μειρακύλλια,
Τραγῳδίας ποιοῦντα, πλεῖν ἢ μύρια,
Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα.
Δι. Ἐπιφυλλίδες ταῦτ᾽ ἐστὶ καὶ στωμύλματα,
Χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης,
Ἃ φροῦδα θᾶττον ἢν μόνον χορὸν λάβῃ,
Ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ.
Γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι
Ζητῶν ἄν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.
Ηρ. Πῶς γόνιμον; Δι. ὡδὶ γόνιμον, ὅστις φθέγξεται,
Τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον,
Αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα,
Ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ᾽ ἱερῶν,
Γλῶτταν δ᾽ ἐπιορκήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός.
Ηρ. Σὲ δὲ ταῦτ᾽ ἀρέσκει; Δι. καὶ μάλα πλεῖν ἢ μαίνομαι.
Ηρ. Ἦ μὴν κόβαλά γ᾽ ἐστὶν ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.
Δι. Μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν. ἔχεις γὰρ οἰκίαν.
Ηρ. Καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται.
Δι. Δειπνεῖν με δίδασκε. Ξα. περὶ ἐμοῦ δ᾽ οὐδεὶς λόγος.
Δι. Ἀλλ᾽ ὧνπερ οὕνεκα τήνδε τὴν σκευὴν φέρων
Ἦλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
Τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ
Ἐχρῶ τόθ᾽ ἡνίκ᾽ ἦλθες ἐπὶ τὸν Κέρβερον,
Τούτους φράσον μοι, λιμένας, ἀρτοπώλια,
Πορνεῖ᾽, ἀναπαύλας, ἐκτροπάς, κρήνας, ὁδούς,
Πόλεις, διαίτας, πανδοκευτρίας, ὅπου
Κόρεις ὀλίγιστοι. Ξα. περὶ ἐμοῦ δ᾽ οὐδεὶς λόγος.
Ηρ. Ὦ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ ἰέναι καὶ σύ γε;
Δι. Μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ᾽, ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν

Ὅπως

Ὅπως τάχιστ᾽ ἀφιξόμεσθ᾽ εἰς ᾅδου κάτω.
Καὶ μήτε θερμὴν, μήτ᾽ ἄγαν ψυχρὰν φράσῃς.
Ηρ. Φέρε δὴ τίν᾽ αὐτῶν σοι φράσω πρώτην, τίνα.
Μία μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου,
Κρεμάσαντι σαυτόν. Δι. παῦε πνιγηρὰν λέγεις.
Ηρ. Ἀλλ᾽ ἔστιν ἀτραπὸς σύντομος τετριμμένη
Ἡ διὰ θυείας. Δι. ἆρα κώνειον λέγεις;
Ηρ. Μάλιστά γε. Δι. ψυχράν γε καὶ δυσχείμερον.
Εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τἀντικνήμια.
Ηρ. Βούλει ταχεῖαν καὶ κατάντη σοι φράσω;
Δι. Νὴ τὸν Δί᾽, ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.
Ηρ. Καθέρπυσόν νυν ἐς Κεραμεικόν. Δι. κᾆτα τί.
Ηρ. Ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλόν. Δι. τί δρῶ.
Ηρ. Ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ᾽ ἐντεῦθεν θεῶ.
Κἄπειτ᾽ ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι
Εἶναι, τόθ᾽ εἶναι καὶ σὺ σαυτόν. Δι. ποῖ. Ηρ. κάτω.
Δι. Ἀλλ᾽ ἀπολέσαιμ᾽ ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύω,
Οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην. Ηρ. τί δαί.
Δι. Ἥνπερ σὺ τότε κατῆλθες. Ηρ. ἀλλ᾽ ὁ πλοῦς πολύς,
Εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἥξεις πάνυ
Ἄβυσσον. Δι. εἶτα πῶς γε περαιωθήσομαι.
Ηρ. Ἐν πλοιαρίῳ τυννουτωὶ σ᾽ ἀνὴρ γέρων
Ναύτης διάξει, δύ᾽ ὀβολὼ μισθὸν λαβών.
Δι. Φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ᾽ ὀβολώ,
Πῶς ἠλθέτην κἀκεῖσε. Ηρ. Θησεὺς ἤγαγε.
Μετὰ ταῦτ᾽ ὄφεις καὶ θηρί᾽ ὄψει μυρία,
Δεινότατα. Δι. μή μ᾽ ἔκπληττε μηδὲ δειμάτου.
Οὐ γάρ μ᾽ ἀποτρέψεις. Ηρ. εἶτα βόρβορον πολύν,
Καὶ σκῶρ ἀείνων. ἐν δὲ τούτῳ κειμένους
Εἴ που ξένον τις ἠδίκησε πώποτε,
Ἢ παῖδα κινῶν τἀργύριον ὑφείλετο.

ξ

Ἢ μητέρ᾽ ἠλοίησεν, ἢ πατρὸς γνάθον
Ἐπάταξεν, ἢ ᾽πίορκον ὤμοσεν,
Ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.
Δι. Νὴ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τούτοισι, κεἰ
Τὴν πυῤῥίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.
Ηρ. Ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περίεισι πνοή.
Ὄψει τε φῶς κάλλιστον, ὥσπερ ἐνθάδε,
Καὶ μυῤῥινῶνας, καὶ θιάσους εὐδαίμονας,
Ἀνδρῶν, γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πολύν.
Δι. Οὗτοι δὲ δὴ τίνες εἰσίν. Ηρ. οἱ μεμυημένοι.
Ξα. Νὴ τὸν Δί᾽ ἐγὼ γοῦν ὄνος ἄγων μυστήρια.
Ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον.
Ηρ. Οἵ σοι φράσουσ᾽ ἁπαξάπανθ᾽ ὧν ἂν δέει.
Οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ᾽ αὐτὴν τὴν ὁδὸν
Ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσι θύραις,
Καὶ χαῖρε πόλλ᾽ ὦ ᾽δελφέ. Δι. νὴ Δία καὶ σύ γε.
Ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ᾽ αὖθις λάμβανε.
Ξα. Πρὶν καὶ καταθέσθαι; Δι. καὶ ταχέως μέντοι πάνυ.
Ξα. Μὴ δῆθ᾽ ἱκετεύω σ᾽, ἀλλὰ μίσθωσαί τινα
Τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ᾽ ἔρχεται.
Δι. Ἐὰν δὲ μὴ ᾽ὕρω; Ξα. τότε μ᾽ ἄγειν. Δι. καλῶς λέγεις.
Καὶ γάρ τινα ἐκφέρουσι τουτονὶ νεκρόν,
Οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα,
Ἄνθρωπε, βούλει σκευάρι᾽ εἰς ᾅδου φέρειν;
Νε. Πόσ᾽ ἄττα. Δι. ταυτί. Νε. δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;
Δι. Μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἔλαττον. Νε. ὑπάγεθ᾽ ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.
Δι. Ἀνάμεινον ὦ δαιμόνι᾽ ἐὰν ξυμβῶ τί σοι.
Νε. Εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμὰς, μὴ διαλέγου.
Δι. Λάβ᾽ ἐννέ᾽ ὀβολούς. Νε. ἀναβιῴην νῦν πάλιν.
Ξα. Ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος, οὐκ οἰμώξεται;
Ἐγὼ βαδιοῦμαι. Δι. χρηστὸς εἶ καὶ γεννάδας.

Χωρῶμεν

Χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. Χά. ὢ ὄπ. παραβαλοῦ.
Δι. Τουτὶ τί ἔστι. Ξα. τοῦτο; λίμνη νὴ Δία
Αὕτη ᾽στὶν, ἣν ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ᾽ ὁρῶ.
Νὴ τὸν Ποσειδῶ, κἄστι γ᾽ ὁ Χάρων οὑτοσί.
Δι. Χαῖρ᾽ ὦ Χάρων, χαῖρ᾽ ὦ Χάρων, χαῖρ᾽ ὦ Χάρων.
Χά. Τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων.
Τίς εἰς τὸ λήθης πεδίον, ἢ ᾽ς ὄνου πόκας,
Ἢ ᾽ς Κερβερείους, ἢ ᾽ς κόρακας, ἢ ᾽πὶ Ταίναρον.
Δι. Ἐγώ. Χα. ταχέως ἔμβαινε. Δι. ποῦ σχήσειν δοκεῖς
Ἐς κόρακας ὄντως; Χά. ναὶ μὰ Δία σοῦ γ᾽ εἵνεκα.
Ἔμβαινε δή. Δι. παῖ δεῦρο. Χα. δοῦλον οὐκ ἄγω,
Εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.
Ξα. Μὰ τὸν Δί᾽ οὐ γάρ. ἀλλ᾽ ἔτυχον ὀφθαλμιῶν.
Χά. Οὐκοῦν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην τρέχων.
Ξα. Ποῦ δῆτ᾽ ἀναμενῶ; Χά. παρὰ τὸν αὐαίνου λίθον,
Ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. μανθάνεις; Ξα. πάνυ μανθάνω.
Οἴμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐξιών.
Χά. Κάθιζ᾽ ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἔτι πλεῖ, σπευδέτω.
Οὗτος, τί ποιεῖς. Δι. ὅτι ποιῶ. τί δ᾽ ἄλλο γ᾽ ἢ
Ἵζω ᾽πὶ κώπην οὗπερ ἐκέλευσάς με σύ.
Χά. Οὔκουν καθεδεῖ δῆτ᾽ ἐνθαδὶ γάστρων; Δι. ἰδού.
Χά. Οὔκουν προβαλεῖ τὼ χεῖρε κἀκτενεῖς; Δι. ἰδού.
Χά. Οὐ, μὴ φλυαρήσης ἔχων. ἀλλ᾽ ἀντιβὰς,
Ἐλᾷς προθύμως. Δι. κᾆτα πῶς δυνήσομαι
Ἄπειρος, ἀθαλάττωτος, ἀσαλαμίνιος,
Ὢν εἶτ᾽ ἐλαύνειν. Χα. ῥᾷστ᾽ ἀκούσει γὰρ μέλη
Κάλλιστ᾽ ἐπειδὰν ἐμβάλῃς ἅπαξ. Δι. τίνων;
Χά. Βατράχων, κύκνων θαυμαστά. Δι. κατακέλευε δή.
Χά. Ὠὸπ ὄπ. ὠὸπ ὄπ.
Χο. Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Βα. Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.

Λιμναῖα κρηνῶν τέκνα,
Ξύναυλον ὕμνων βοὰν,
φθεγξώμεθ' εὔγηρυν ἐμὰν ἀοιδὰν,
Κοὰξ, κοὰξ,
Ἣν ἀμφὶ νυσήιον διὸς
Διόνυσον ἐν λίμναισιν ἰαχήσαμεν.
Ἡνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος
Τοῖς ἱεροῖσι χύτροισιν,
Χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.
Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. Ἐγὼ δὲ ταλγεῖν ἄρχομαι,
Τὸν ὄρρον, ὦ κοὰξ, κοάξ.
Χο. Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. Ὑμῖν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει.
Χο. Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. Ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοάξ.
Οὐδὲν γάρ ἐστ' ἀλλ', ἢ κοάξ.
Χο. Εἰκότως ἔγωγ' ὦ πολλὰ πράττων,
Ἐμὲ γὰρ ἔστερξαν εὔλυροί τε μοῦσαι,
Καὶ κεροβάτας πὰν,
Ὁ καλαμόφθογγα παίζων
Προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτὰς ἀπόλλων,
Ἕνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον
Ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.
Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. Ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω,
Χ' ὡ πρωκτὸς ἰδίει πάλαι,
Κἆτ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ
Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Ἀλλ' ὦ φιλῳδὸν γένος παύσασθε.
Χο. Μᾶλλον μὲν οὖν φθεγξόμεσθ', εἰ δή ποτ' εὐ

ηλίοις

ηλίοις ἐν ἁμέραισιν
Ἡλάμεσθα διὰ κυπείρου,
Καὶ φλέω χαίροντες ᾠδῆς
Πολυκολύμβοισι μέλεσιν.
Ἢ διὸς φεύγοντες ὄμβρον,
Ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν
Αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα.
Πομφολυγοπαφλάσμασι
Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. Τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.
Χο. Δεινά γ' ἄρα πεισόμεσθα.
Δι. Δεινότερα δ' ἔγωγ' ἐλαύνων,
Εἰ διαρραγήσομαι.
Χο. Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. Οἰμώζετ' οὐ γάρ μοι μέλει.
Χο. Ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθά
γ' ὁπόσον ἡ φάρυγξ ἂν ἡμῶν
Χανδάνῃ δι' ἡμέρας,
Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. Τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε.
Χο. Οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.
Δι. Οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γε δή με
Οὐδέποτε, κεκράξομαι γάρ.
Κἂν με δέῃ δι' ἡμέρας;
Ἕως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τοῦ κοάξ.
Χο. Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. Ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοάξ.
Χα. Ὦ παῦε παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ
Ἔκβαιν' ἀπόδος τὸν ναῦλον. Δι. ἔχε δὴ τὠβολὼ,
Ὁ Ξανθίας, ποῦ Ξανθίας, ἢ Ξανθίας;
Ξα. Ἰαῦ. Δι. βάδιζε δεῦρο. Ξα. χαῖρ' ὦ δέσποτα.

Δι. Τί δῆτα τἀνταυθοῖ. Ξα. σκότος καὶ βόρβορος.
Δι. Κατεῖδες οὖν που τοὺς πατραλοίας αὐτόθι,
Καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν; Ξα. Σὺ δ' οὔ;
Δι. Νὴ τὸν Ποσειδῶ 'γωγε, καὶ νυνί γ' ὁρῶ.
Ἄγε δὴ τί δρῶμεν. Ξα. προϊέναι βέλτιστα νῷν
Ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν, οὗ τὰ θηρία,
Τὰ δείν' ἔφασκ' ἐκεῖνος. Δι. ὡς οἰμώξεται,
Ἠλαζονεύεθ' ἵνα φοβηθείην ἐγώ,
Εἰδώς με μάχιμον ὄντα φιλοτιμούμενος.
Οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ἔσθ' ὡς Ἡρακλῆς,
Ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινὶ
Λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.
Ξα. Νὴ τὸν Δία, καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός.
Δι. Ποῦ ποῦ 'στ'. Ξα. ὄπισθεν. Δι. ἐξόπισθε νῦν ἴθι.
Ξα. Ἀλλ' ἐστὶν ἐν τῷ πρόσθε. Δι. πρόσθε νῦν ἴθι.
Ξα. Καὶ μὴν ὁρῶ νὴ τὸν Δία θηρίον μέγα.
Δι. Ποῖόν τι. Ξα. δεινὸν παντοδαπὸν γοῦν γίνεται.
Τοτὲ μὲν βοῦς, νυνὶ δ' ὀρεὺς, τοτὲ δ' αὖ γυνὴ,
Ὡραιοτάτη τις. Δι. ποῦ 'στι. φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω.
Ξα. Ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή 'στιν, ἀλλ' ἤδη κύων.
Δι. Ἔμπουσα τοίνυν ἐστί. Ξα. πυρὶ γοῦν λάμπεται
Ἅπαν τὸ πρόσωπον, καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει.
Δι. Νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάτερον.
Ξα. Σάφ' ἴσθι. Δι. ποῖ δῆτ' ἂν τραποίμην. Ξα. ποῖ δ' ἐγώ.
Δι. Ἱερεῦ διαφύλαξόν μ', ἵν' ὦ σοι ξυμπότης.
Ἱερ. Ἀπολούμεθ', ὦ 'ναξ Ἡράκλεις. Δι. οὐ, μὴ καλεῖς
Μ' ὦνθρωφ', ἱκετεύω μηδὲ κατερεῖς τοὔνομα.
Ἱερ. Διόνυσε τοίνυν. Δι. τοῦτο δέ γ' ἧττον θατέρου.
Ξα. Ἴθ' ᾗπερ ἔρχει. δεῦρο δεῦρ' ὦ δέσποτα.
Δι. Τί δ' ἐστί. Ξα. θάρρει, πάντα τἀγαθὰ πεπράγαμεν.
Ἔξεστι δ' ὥσπερ ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν,

Ἐκ κυμάτων

Ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν ὁρῶ,
Ἥμπουσα, φρούδη. Δι. κατόμοσον. Ξα. νὴ Δία.
Δι. Καὖθις κατόμοσον. Ξα. νὴ Δί'. Δι. ὄμοσον. Ξα. νὴ Δία.
Δι. Οἴμοι τάλας, ὡς ὠχρίασ' αὐτὴν ἰδών.
Ὁδὶ δὲ δείσας, ὑπερεπυρρίασέ μου.
Οἴμοι, πόθεν μοι ταυτὶ τὰ κακὰ προσέπεσε.
Τίν' αἰτιάσομαι θεῶν μ' ἀπολλύναι.
Αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα.
Αὐλεῖ τις ἔνδον.
Δι. Οὗτος. Ξα. τί ἐστιν. Δι. οὐ κατήκουσας; Ξα. τίνος;
Δι. Αὐλῶν πνοῆς. Ξα. ἔγωγε καὶ δᾴδων γέ με
Αὔρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.
Ἀλλ' ἠρεμεὶ πτήξαντες ἀκροασώμεθα.
Χο. Ἴακχ' ὦ Ἴακχε. Ἴακχ' ὦ Ἴακχε.
Ξα. Τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο δέσποθ' οἱ μεμυημένοι.
Ἐνταῦθά που παίζουσιν οὓς ἔφραζε νῷν.
Ἄιδουσιν οὖν τὸν Ἴακχον ὅνπερ Διαγόρας.
Δι. Κἀμοὶ δοκοῦσιν, ἡσυχίαν τοίνυν γ' ἄγειν,
Βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.
Χο. Ἴακχ' ὦ πολυτιμήτοις
Ἐν ἕδραις ἐνθάδε ναίων, Ἴακχ' ὦ Ἴακχε
Ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων,
Ὁσίους εἰς θιασώτας,
Πολύκαρπον μὲν τινάσσων
Ἀμφὶ κρατὶ σῷ βρύοντα
Στέφανον μύρτων.
Θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων
Ποδὶ τὰν ἀκόλαστον
Φιλοπαίγμονα τιμὰν
Χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν,
Μέρος ἁγνὰν ἱεράν,

Ὁσίοις μύσταις χορείαν.
Ξα. Ὦ πότνια πολυτίμη τε Δήμητρος κόρη,
Ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.
Δι. Οὔκουν ἀτρέμ' ἕξεις ἤν τι καὶ χορδῆς λάβῃς.
Χο. Ἔγειρε φλογέας λαμπά-
δας. ἐν χερσὶ γὰρ ἥκεις
Τινάσσων ἴακχε,
Νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστὴρ
Φλογὶ, φέγγεται δὲ λειμών,
Γόνυ πάλλεται γερόντων,
Ἀποσείονται δὲ λύπας
Χρονίων τ' ἐτῶν
Παλαιοὺς ἐνιαυτοὺς
Ἱερᾶς ὑπὸ τιμῆς.
Σὺ δὲ λαμπάδι φλέγων
Προβάδην ἔξαγε πὰρ' ἀνθη-
ρὸν ἕλειον δάπεδον,
Χοροποιὸν μάκαρ ἥβαν.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Ἡμ. Εὐφημεῖν χρὴ κἀξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν,
Ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμῃ μὴ καθαρεύει,
Ἢ γενναίων ὄργια μουσῶν μήτ' εἶδε πω, μήτ' ἐχόρευσε,
Μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ' ἐτελέσθη,
Ἢ βωμολόχοις ἔπεσι χαίρει, μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν,
Ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μηδ' εὔκολός ἐστι πολίταις,
Ἀλλ' ἀνεγείρει, καὶ ῥιπίζει, κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν,
Ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται,
Ἢ προδίδωσι φρούριον, ἢ ναῦς, ἢ τἀπόρρητ' ἀποπέμπει
Ἐξ Αἰγίνης, θωρυκίων ὤν, εἰκοστολόγος, κακοδαίμων,
Ἀσκώματα, καὶ λίνα, καὶ πίτταν, διαπέμπων εἰς Ἐπίδαυρον,
Ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶ παρέχειν τινὰ πείθει,
Ἢ κατα-

Ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπάδων,
Ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὤν, εἶτ' ἀποτρώγει
Κωμῳδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ Διονύσου,
Τούτοισιν ἀπαυδῶ, κ' αὖθις ἀπαυδῶ, κ' αὖθις μάλ' ἀπαυδῶ
Ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς, ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε μολπὴν,
Καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἳ τῇδε πρέπουσιν ἑορτῇ.
Ἡμ. Χώρει δὴ νῦν πᾶς ἀνδρείως
Εἰς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους
Λειμώνων ἐγκρούων,
Καὶ σκώπτων καὶ παίζων,
Καὶ χλευάζων ἠρίστηται
Δ' ἐξαρκούντως. ἀλλ' ἔμβα
Χ' ὅπως αἴρεις τὴν σώτειραν γενναίως
Τῇ φωνῇ μολπάζων,
Ἣ τὴν χώραν σώζειν φησ' εἰς τὰς ὥρας,
Κἂν θωρυκίων μὴ βούληται.
Χο. Ἄγε νῦν ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν τὴν καρποφόρον βασίλειαν
Δήμητρα θεὰν ἐπικοσμοῦντες ζαθέαις μολπαῖς κελαδεῖτε.
Δήμητερ ἁγνῶν ὀργίων
Ἄνασσα συμπαραστάτει
Καὶ σῶζε τὸν σαυτῆς χορόν,
Καί μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
Παῖσαί τε καὶ χορεῦσαι,
Καὶ πολλὰ μὲν γελοῖά μ' εἰ-
πεῖν, πολλὰ δὲ σπουδαῖα καὶ
Τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως,
Παίσαντα καὶ σκώψαντα, νι-
κήσαντα ταινιοῦσθαι.
Ἡμ. Ἄγ' εἶα νῦν γε καὶ τὸν ὡραῖον θεὸν
Παρακαλεῖτε δεῦρο,
Ὠιδαῖσι τὸν ξυνέμπορον

Τῆς δὲ τῆς χορείας.

Ημ. Ἴακχε πολυτίμητε μέλος ἑορτῆς

Ἥδιστον εὑρών, δεῦρο συνακολούθει

Πρὸς τὴν θεόν, καὶ δεῖξον ὡς

Ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις.

Ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με.

Σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι

Κἀπ' εὐτελείᾳ τόν δε

Τὸν σανδαλίσκον, καὶ τὸ ῥάκος,

Κἀξεῦρες ὥστ' ἀζημίους

Παίζειν τε καὶ χορεύειν.

Ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με.

Καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης

Νῦν δὴ κατεῖδον καὶ μάλ' εὐπροσώπου

Συμπαιστρίας, χιτωνίου

Παραρραγέντος, τιτθίον προκύψαν.

Ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με.

Ἐγὼ δ' ἀεί πως φιλακόλουθός εἰμι, καὶ μετ' αὐτῆς

Παίζων χορεύειν βούλομαι. Δι. κἄγωγε πρός.

Χο. Βούλεσθε δῆτα κοινῇ

Σκώψωμεν Ἀρχέδημον;

Ὃς ἑπτέτης ὢν, οὐκ ἔφυσε φράτορας.

Νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ

Ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι.

Κἀστὶ τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας,

Τὸν Κλεισθένους δ' ἀκούω

Ἐν ταῖς ταφαῖσι, πρωκτὸν

Τίλλειν ἑαυτοῦ, καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους,

Κἀκόπτετ' ἐγκεκυφώς,

Κἄκλαε, κἀκεκράγει

Σεβῖνον ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος.

Καὶ

Καὶ Καλλίαν γέ φασι

Τοῦτον τὸν Ἱπποβίνου,

Κύσθον λεοντῆ ναυμαχεῖν, ἐνημμένον.

Δι. Ἔχοιτ' ἂν οὖν φράσαι νῷν,

Πλούτων ὅπου 'νθάδ' οἰκεῖ.

Ξένω γάρ ἐσμεν, ἀρτίως ἀφιγμένω.

Χο. Μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς,

Μηδ' αὖθις ἐπανέρῃ με.

Ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.

Δι. Αἴροις ἂν αὖθις ὦ γε παῖ τὰ στρώματα.

Ξα. Τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα.

Ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασι.

Χο. Χωρεῖτε νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς.

Ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος,

Παίζοντες οἷς μετουσία

Θεοφιλοῦς ἑορτῆς.

Δι. Ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσι κόραις

Εἶμι καὶ γυναιξίν,

Οὗ παννυχίζουσι θεᾷ,

Φέγγος ἱερὸν οἴσων.

Χο. Χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους

Λειμῶνας ἀνθεμώδεις,

Τὸν ἡμέτερον τρόπον,

Τὸν καλλιχορώτατον

Παίζοντες, ὃν ὄλβιαι

Μοῖραι ξυνάγουσι.

Μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος

Καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν,

Ὅσοι μεμυήμεθ', εὐ-

σεβῆ τε διήγομεν

Τρόπον περί τε ξένους, καὶ τοὺς ἰδιώτας.

Δι. Ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω, τίνα.
Πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόπτουσιν οἱ ἐπιχώριοι;
Ξα. Οὐ, μὴ διατρίψῃς, ἀλλὰ γεῦσαι τῆς θύρας,
Καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων.
Δι. Παῖ, παῖ. Αἰα. τίς οὗτος. Δι. Ἡρακλῆς ὁ καρτερός.
Αἰα. Ὦ βδελυρὲ, κἀναίσχυντε, καὶ τολμηρὲ σὺ,
Καὶ μιαρὲ, καὶ παμμίαρε, καὶ μιαρώτατε,
Ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν κέρβερον,
Ἀπῆξας ἄγχων, κἀποδρὰς, ᾤχου λαβὼν,
Ὃν ἐγὼ 'φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος,
Τοία Στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα,
Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγής,
Φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες,
Ἔχιδνά θ' ἑκατοντακέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου
Διασπαράξει, πλευμόνων τ' ἀνθάψεται,
Ταρτησία μύραινα, τὼ νεφρὼ δέ σου,
Αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένω,
Διασπάσονται Γοργόνες Τιθράσιαι.
Ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.
Ξα. Οὗτος, τί δέδρακας. Δι. ἐγκέχοδα, κάλει θεόν.
Ξα. Ὦ καταγέλαστ', οὔκουν ἀναστήσει ταχὺ,
Πρίν τινά σ' ἰδεῖν ἀλλότριον. Δι. Ἀλλ' ὡρακιῶ,
Ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιάν.
Ξα. Ἰδοὺ λαβέ. Δι. πρόσθου, ποῦ 'στιν. Ξα. ὦ χρυσοῖ θεοί,
Ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν. Δι. δείσασα γὰρ
Εἰς τὴν κάτω μου κοιλίαν καθείρπυσεν.
Ξα. Ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων. Δι. ἐγώ;
Πῶς δειλὸς, ὅστις σπογγιὰν ᾔτησά σε.
Οὔκουν ἕτερος ταῦτ' εἰργάσατ' ἀνήρ. Ξα. ἀλλὰ τί.
Δι. Κατέκειτ' ἂν ὀσφραινόμενος, εἴπερ δειλὸς ἦν.
Ἐγὼ δ' ἀνέστην, καὶ προσέτ' ἀπεψησάμην.

Ξα. Ἀνδρεῖά γ'

Ξα. Ἀνδρεῖά γ' ὦ Πόσειδον. Δι. οἶμαι νὴ Δία.
Σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν ψόφον τῶν ῥημάτων,
Καὶ τὰς ἀπειλάς; Ξα. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισα.
Δι. Ἴθι νυν, ἐπειδὴ ληματιᾷς κἀνδρεῖος εἶ,
Σὺ μὲν γενοῦ 'γὼ, τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβὼν,
Καὶ τὴν λεοντῆν, εἴπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ.
Ἐγὼ δ' ἔσομαί σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.
Ξα. Φέρε δὴ ταχέως αὔτ', οὐ γάρ. ἀλλὰ πειστέον
Καὶ βλέψον εἰς τὸν ἡρακλειοξανθίαν,
Εἰ δειλὸς ἔσομαι, καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων.
Δι. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας.
Φέρε νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ' αἴρωμαι ταδί.
Θε. Ὦ φίλταθ' ἥκεις Ἡράκλεις; δεῦρ' εἴσιθι.
Ἡ γὰρ θεός σ' ὡς ἐπύθεθ' ἥκοντ' εὐθέως
Ἔπεττεν ἄρτους, ἧψε κατερικτῶν χύτρας
Ἔτνους δύ' ἢ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὅλον,
Πλακοῦντας ὤπτα, κολλάβους. ἀλλ' εἴσιθι.
Ξα. Κάλλιστ', ἐπαινῶ. Θε. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐ μή σ' ἐγὼ
Περιόψομαι ἀπελθόντ' ἐπεί τοι καὶ κρέα
Ἀνέβραττεν ὀρνίθεια, καὶ τραγήματα,
Ἔφρυγε, κῷνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον.
Ἀλλ' εἴσιθ' ἅμ' ἐμοί. Ξα. πάνυ καλῶς. Δι. ληρεῖς ἔχων.
Οὐ γάρ σ' ἀφήσω. Θε. καὶ γὰρ αὐλητρίς γέ σοι
Ἤδ' ἔνδον ἔσθ' ὡραιοτάτη, κὠρχηστρίδες,
Ἕτεραι δύο ἢ τρεῖς. Ξα. πῶς λέγεις ὀρχηστρίδες;
Θε. Ἡβυλλιῶσαι, κἄρτι παρατετιλμέναι.
Ἀλλ' εἴσιθ' ὡς ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τεμάχη
Ἤμελλ' ἀφαιρεῖν, χἡ τράπεζ' εἰσήρετο.
Ξα. Ἴθι νυν φράσον πρώτιστα ταῖς αὐλητρίσι
Ταῖς ἔνδον οὔσαις αὐτὸς ὡς εἰσέρχομαι.
Ὁ παῖς, ἀκολούθει δεῦρο τὰ σκεύη φέρων.

Δι. Ἐπίσχες οὗτος, οὔ τοι που σπουδὴν ποεῖς
Ὁτιή σε παίζων Ἡρακλέα 'νεσκεύασα;
Οὔ, μὴ φλυαρήσεις ἔχων ὦ Ξανθία,
Ἀλλ' ἀράμενός γ' οἴσεις πάλιν τὰ στρώματα.
Ξα. Τί δ' ἐστιν. οὐ δήπου μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ
Ἃ δέδωκας αὐτός; Δι. οὐ τάχ' ἀλλ' ἤδη ποιῶ,
Κατάθου τὸ δέρμα. Ξα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι,
Καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. Δι. ποίοις θεοῖς.
Τὸ δὲ προσδοκῆσαί σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενόν,
Ὡς δοῦλος ὢν καὶ θνητὸς, Ἀλκμήνης ἔσει;
Ξα. Ἀμέλει. καλῶς ἔχ' αὔτ'. ἴσως γάρ τοι ποτὲ
Ἐμοῦ δεηθείης ἄν, εἰ θεὸς θέλοι.
Χο. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστι
Νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας, καὶ
Πολλὰ περιπεπλευκότος,
Μετακυλινδεῖν αὑτὸν ἀεί,
Πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον
Μᾶλλον, ἢ γεγραμμένην
Εἰκόν' ἑστάναι λαβόνθ' ἓν
Σχῆμα. τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
Πρὸς τὸ μαλθακώτερον,
Δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι καὶ φύσει Θηραμένους.
Δι. Οὐ γὰρ δὴ γελοῖον ἦν εἰ
Ξανθίας μὲν δοῦλος ὤν, ἐν
Στρώμασι μιλησίοις
Ἀνατετραμμένος, κυνῶν ὀρ-
χηστρίδ' εἶτ' ᾔτησεν ἀμίδ' ἐ-
γὼ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπων,
Τοὐρεβίνθου 'δραττόμην, οὗ-
τος δ' ἅτ' ὢν αὐτὸς πανοῦργος,
Εἶδε, κᾆτ' ἐκ τῆς γνάθου

Πὺξ

Πὺξ πατάξας μου 'ξέκοψε τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους.
Πα. Πλαθάνη, Πλαθάνη, δεῦρ' ἔλθ', ὁ πανοῦργος οὑτοσί,
Ὃς εἰς τὸ πανδοκεῖον εἰσελθών ποτε,
Ἑκκαίδεκ' ἄρτους κατέφαγεν ἡμῶν. Πλ. νὴ Δία
Ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα. Ξα. κακὸν ἥκει τινί.
Πα. Καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβραστ' εἴκοσιν,
Ἀνημιωβολιαῖα. Ξα. δώσει τις δίκην.
Πα. Καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά. Δι. ληρεῖς ὦ γύναι,
Κοὐκ οἶσθ' ὅ, τι λέγεις. Παν. οὐ μὲν οὐ με προσεδόκας,
Ὁτιὴ κοθόρνους εἶχες, ἀναγνῶναί σ' ἔτι;
Πα. Τί δαί, τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκά πω,
Μὰ Δί', οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρὸν τάλαν.
Ὅνπερ σὺν αὐτοῖσι ταλάροις κατήσθιε.
Κἄπειτ' ἐπειδὴ τἀργύριον ἐπραττόμην,
Ἔβλεψεν εἰς ἐμὲ δριμὺ κἀμυκᾶτό γε.
Ξα. Τούτου πάνυ τοὔργον, οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.
Πα. Καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μαίνεσθαι δοκῶν
Νὴ Δία τάλαινα. Πλ. νὼ δὲ δείσασαί γέ πω,
Ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν.
Ὁ δ' ᾤχετ' ἐξάξας γε τὰς ψιάθους λαβών.
Ξα. Καὶ τοῦτο τούτου τοὔργον, ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν.
Πα. Ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.
Σὺ δ' ἔμοιγ' ἐάνπερ ἐπιτύχῃς Ὑπέρβολον,
Ἵν' αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν. Πλ. ὦ μιαρὰ φάρυγξ,
Ὡς ἡδέως ἄν σου λίθῳ τοὺς γομφίους
Κόπτοιμ' ἄν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.
Πα. Ἐγὼ δέ γ' εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλοιμί σε.
Πλ. Ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτέμοιμί σου,
Δρέπανον λαβοῦσ' ᾧ τὰς κοιλίας κατέσπασας.
Ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τὸν Κλέων', ὃς αὐτοῦ τήμερον
Ἐκπηνιεῖται ταῦτα προσκαλουμένους.

Δι. Κάκιστ' ἀπολοίμην Ξανθίαν ἀμὴ φιλῶ.
Ξα. Οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν, παῦε παῦε τοῦ λόγου.
Οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς ἄν. Δι. μηδαμῶς,
Ὦ Ξανθίδιον. Ξα. καὶ πῶς ἄν, Ἀλκμήνης ἐγὼ
Υἱὸς γενοίμην, δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὤν.
Δι. Οἶδ' οἶδ' ὅτι θυμοῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾷς.
Κἂν εἴ με τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι.
Ἀλλ' ἤν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνου,
Πρόρριζος αὐτός, ἡ γυνή, τὰ παιδία,
Κάκιστ' ἀπολοίμην κἀρχέδημος ὁ γλάμων.
Ξα. Δέχομαι τὸν ὅρκον, κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.
Νῦν σὸν ἔργον ἐστ', ἐπειδὴ
Τὴν στολὴν εἴληφας, ἥνπερ
Εἶχες ἐξ ἀρχῆς πάλιν,
Ἀνανεάζειν σαυτὸν αἰεί,
Καὶ βλέπειν αὖθις τὸ δεινόν,
Τοῦ θεοῦ μεμνημένον.
Ὧιπερ εἰκάζεις σεαυτόν.
Εἰ δὲ παραληρῶν ἁλώσει,
Καὶ βάλῃς τι μαλθακόν,
Αὖθις αἴρεσθαί σ' ἀνάγκη τὶς πάλιν τὰ στρώματα.
Ξα. Οὐ κακῶς ὦ 'νδρες παραινεῖτ',
Ἀλλὰ κἀυτὸς τυγχάνω ταῦ
τ' ἄρτι συννοούμενος.
Ὅτι μὲν οὖν ἢν χρηστὸν ᾖ τι,
Ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πει
ράσεταί μ', εὖ οἶδ' ὅτι,
Ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρέξω
Μαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα,
Καὶ βλέποντ' ὀρίγανον,
Δεῖν δ' ἔοικεν, ὡς ἀκούω τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.

Αἰ. Ξυνδεῖτε

Αἰ. Ξυνδεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον,
Ἵνα δῷ δίκην, ἀνύετον. Δι. ἥκει τῳ κακόν.
Ξα. Οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσιτον. Αἰ. ἄγε, καὶ μάχει;
Ὁ Διτύλας χὠ Σκεβλίας χὠ Παρδόκας
Χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτῳί.
Δι. Εἶτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα; τύπτειν τουτονὶ
Κλέπτοντα πρὸς τἀλλότρια; Ξα. μάλλ' ὑπερφυᾶ.
Αἰ. Σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. Ξα. Καὶ μὴν νὴ Δία
Εἰ πώποτ' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τεθνηκέναι,
Ἢ 'κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός.
Καί σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνυ.
Βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τουτονὶ λαβών,
Κἄν ποτέ μ' ἕλῃς ἀδικοῦντ' ἀπόκτεινόν μ' ἄγων.
Αἰ. Καὶ πῶς βασανίζω. Ξα. πάντα τρόπον, ἐν κλίμακι
Δήσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων,
Στρεβλῶν, ἔτι τε τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων,
Πλίνθους ἐπιτιθείς, πάντα τἆλλα, πλὴν πράσῳ
Μὴ τύπτε τοῦτον, μὴ δὲ γητείῳ νέῳ.
Αἰ. Δίκαιος ὁ λόγος, κἄν τι πηρώσω γέ σοι
Τὸν παῖδα τύπτων, τἀργύριόν σοι κείσεται;
Ξα. Μὴ δῆτ' ἔμοιγ'. οὕτω δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγών.
Αἰ. Αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοι κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ,
Κατάθου σὺ τὰ σκεύη ταχέως, χὤπως ἐρεῖς
Ἐνταῦθα μηδὲν ψεῦδος. Δι. ἀγορεύω τινί,
Ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ', εἰ δὲ μή,
Αὐτὸς σὺ σαυτὸν αἰτιῶ. Αἰ. λέγεις δὲ τί.
Δι. Ἀθάνατος εἶναί φημι Διόνυσος Διός.
Τοῦτον δὲ δοῦλον. Αἰ. ταῦτ' ἀκούεις; Ξα. φήμ' ἐγώ.
Καὶ πολύ γε μᾶλλόν ἐστι μαστιγωτέος,
Εἴπερ θεὸς γάρ ἐστιν, οὐκ αἰσθήσεται.
Δι. Τί δῆτ' ἐπειδὴ καὶ σὺ φῂς εἶναι θεός.

π

Οὐ καὶ σὺ τύπτε, τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί.
Ξα. Δίκαιος ὁ λόγος. χὠπότερον γ' ἂν νῷν ἴδῃς,
Κλαύσαντα πρότερον, ἢ προτιμήσαντά τι
Τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.
Αι. Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ σὺ γεννάδας ἀνήρ.
Χωρεῖς γὰρ εἰς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δή.
Ξα. Πῶς οὖν βασανιεῖς νὼ δικαίως. Αι. ῥᾳδίως.
Πληγὴν παρὰ πληγὴν ἑκάτερον. Ξα. καλῶς λέγεις.
Ἰδού, σκόπει γ', ἤν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδῃς.
Αι. Ἤδη 'πάταξά σ'. Ξα. οὐ μὰ Δί'. Αι. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς.
Ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω. Δι. πηνίκα.
Αι. Καὶ δὴ 'πάταξα. Δι. κᾆτα πῶς οὐκ ἔπταρον.
Αι. Οὐκ οἶδα, τουδὶ δ' αὖθις ἀποπειράσομαι.
Ξα. Οὔκουν ἀνύσεις; ἰατταταῖ. Αι. τί τἀτταταῖ.
Μῶν ὠδυνήθης; Ξα. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐφρόντισα,
Ὁπόθ' Ἡράκλεια, τἀν Διομείοις γίνεται.
Αι. Ἄνθρωπος ἱερός, δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
Δι. Ἰού, ἰού. Αι. τί ἔστιν. Δι. ἱππέας γ' ὁρῶ.
Αι. Τί δῆτα κλάεις. Δι. κρομμύων ὀσφραίνομαι.
Αι. Ἔπειτα προτιμᾷς γ' οὐδέν; Δι. οὐδέν μοι μέλει.
Αι. Βαδιστέον γ' ἄρ' ἐστὶν ἐπὶ τονδὶ πάλιν.
Ξα. Οἴμοι. Αι. τί ἔστι. Ξα. τὴν ἄκανθαν ἔξελε.
Αι. Τί τὸ πρᾶγμα τουτί. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
Δι. Ἄπολλον, ὅσπου Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις.
Ξα. Ἤλγησεν, οὐκ ἤκουσας. Δι. οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ
Ἴαμβον Ἱππώνακτος ἀνεμιμνησκόμην.
Ξα. Οὐδὲν ποιεῖς γάρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει.
Αι. Μὰ τὸν Δί' ἀλλ' ἤδη πάρεχε τὴν γαστέρα.
Δι. Πόσειδον. Ξα. ἤλγησέ τις.
Δι. Ὃς Αἰγαίου πρῶνας, ἢ γλαυκᾶς μέδεις
Ἁλὸς ἐν βένθεσιν.

Αι. Οὔτοι

Αι. Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαί πω μαθεῖν,
Ὁπότερος ὑμῶν ἐστι θεός. ἀλλ' εἴσιτον.
Ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται,
Χἠ Φερσέφαττ', ἅτ' ὄντε κἀκείνω θεώ.
Δι. Ὀρθῶς λέγεις. ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
Πρότερον ποιῆσαι, πρίν με τὰς πληγὰς λαβεῖν.
Χο. Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ
Ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς ἐμᾶς,
Τὸν πολὺν ὀψομένη λαῶν ὄχλον,
Οὗ σοφίαι μυρίαι κάθηνται,
Φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ
Δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις,
Δεινὸν ἐπιβρέμεται
Θρῃκία χελιδών,
Ἐπὶ βάρβαρον ἑζομένη πέταλον.
Κελαδεῖ δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον,
Νόμον, ὡς ἀπολεῖται,
Κἂν ἴσαι γένωνται.
Ημ. Τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
Ξυμπαραινεῖν, καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ,
Ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας, κἀφελεῖν τὰ δείματα.
Κεἴ τις ἥμαρτε σφαλείς τι, Φρυνίχου παλαίσμασιν,
Ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσι τότε
Αἰτίαν ἐκθεῖσι, λῦσαι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.
Εἶτ' ἄτιμόν φημι χρῆναι μηδέν' εἶν ἐν τῇ πόλει.
Καὶ γὰρ αἰσχρόν ἐστι τοὺς μὲν ναυμαχήσαντας μίαν
Καὶ Πλαταιᾶς εὐθὺς εἶναι, κἀντὶ δούλων δεσπότας,
Κοὐδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔχειν.
Ἀλλ' ἐπαινῶ. μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε.
Πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἳ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δή,
Χοἰ πατέρες ἐναυμάχησαν, καὶ προσήκουσι γένει,

τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμφορὰν, αἰτουμένοις.
Ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες ὦ σοφώτατοι φύσει,
Πάντας ἀνθρώπους ἑκόντες ξυγγενεῖς κτησώμεθα,
Κἀπιτίμους, καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυνναυμαχῇ.
Εἰ δὲ ταῦτ᾽ ὀγκωσόμεσθα, κἀποσεμνυνούμεθα,
Τὴν πόλιν καὶ ταῦτ᾽ ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις,
Ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ᾽ αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.
Εἰ δ᾽ ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος,
Ἢ τρόπον, ὅστις ἔτ᾽ οἰμώξεται,
Οὐ πολὺν, οὐδ᾽ ὁ πίθηκος οὗτος ὁ
Νῦν ἐνοχλῶν, Κλειγένης ὁ μικρὸς,
Ὁ πονηρότατος βαλανεὺς, ὁπόσοι
Κρατοῦσι κυκησιτέφρου,
Ψευδονίτρου τε κονίας,
Καὶ κιμωλίας γῆς,
Χρόνον ἐνδιατρίψει, ἰδὼν δὲ τάδ᾽ οὐκ
Εἰρηνικὸς ἔσθ᾽, ἵνα μή ποτε κἀ-
ποδυθῇ μεθύων, ἄ-
νευ ξύλου βαδίζων.
Πολλάκις γ᾽ ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι
Ταυτὸν, ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλούς τε κἀγαθοὺς,
Ἔς τε τἀρχαῖον νόμισμα, καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.
Οὔτε γὰρ τούτοισιν οὖσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις,
Ἀλλὰ καλλίστοις ἁπάντων ὡς δοκεῖ νομισμάτων,
Καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι, καὶ κεκωδωνισμένοις,
Ἔν τε τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ,
Χρώμεθ᾽ οὐδὲν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις,
Χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι.
Τῶν πολιτῶν θ᾽ οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας
Ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους, καὶ καλούς τε κἀγαθοὺς,
Καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις, καὶ χοροῖς, καὶ μουσικῇ,

Προσελοῦμεν

Προσελοῦμεν. τοῖς δὲ χαλκοῖς, καὶ ξένοις, καὶ πυρρίαις,
Καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα,
Ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
Οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῆ ῥᾳδίως ἐχρήσατ᾽ ἄν.
Ἀλλὰ καὶ νῦν ὦ ἀνόητοι μεταβαλόντες τοὺς τρόπους,
Χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις, καὶ κατορθώσασι γὰρ,
Εὔλογον, κἄν τι σφαλῆτ᾽, ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου,
Ἤν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.
Αἰ. Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, γεννάδας ἀνὴρ
Ὁ δεσπότης σου. Ξα. πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας
Ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον.
Αἰ. Τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ᾽ ἐξελέγξαντ᾽ ἄντικρυς,
Ὅτι δοῦλος ὢν, ἔφασκες εἶναι δεσπότης;
Ξα. Οἴμωξε μέντ᾽ ἄν. Αἰ. τοῦτο μέντοι δουλικὸν
Εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.
Ξα. Χαίρεις ἱκετεύων; Αἰ. μάλα γ᾽ ἐποπτεύειν δοκῶ,
Ὅταν καταράσωμαι λάθρα τῷ δεσπότῃ.
Ξα. Τί δὲ τονθορύζων ἡνίκ᾽ ἂν πληγὰς λαβὼν
Πολλὰς ἀπίῃς θύραζε. Αἰ. καὶ τόδ᾽ ἥδομαι.
Ξα. Τί δὲ πολλὰ πράττων; Αἰ. ὡς μὰ Δί᾽ οὐδὲν οἶδ᾽ ἐγώ.
Ξα. Ὁμόγνιε Ζεῦ, καὶ παρακούων δεσποτῶν
Ὅταν λαλῶσι; Αἰ. μάλα γε πλεῖν ἢ μαίνομαι.
Ξα. Τί δὲ τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν; Αἰ. ἐγὼ
Μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ὅταν δρῶ τοῦτο κἀκμιαίνομαι.
Ξα. Ὦ Φοῖβ᾽ Ἄπολλον, ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιὰν,
Καὶ δὸς κύσαι, κἀυτὸς κύσον, καί μοι φράσον
Πρὸς Διὸς, ὃς ἡμῖν ἐστὶν ὁμομαστιγίας,
Τίς οὗτος οὕνδον ἐστὶ θόρυβος χ᾽ ἡ βοὴ,
Χὠ λοιδορησμός. Αἰ. Αἰσχύλου κεὐριπίδου.
Ξα. Ἆ. Αἰ. πρᾶγμα πρᾶγμα γὰρ κεκίνηται μέγα
Ἐν τοῖς νεκροῖσι, καὶ στάσις πολλὴ πάνυ.

Ξα. Ἐκ τοῦ; Αἰ. νόμος τις ἐνθάδ᾽ ἐστὶ κείμενος,
Ἀπὸ τῶν τεχνῶν ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαί,
Τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων,
Σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν.
Θρόνον δὲ τοῦ πλούτωνος ἑξῆς; Ξα. μανθάνω.
Αἰ. Ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
Ἕτερός τις αὐτοῦ. τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.
Ξα. Τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν Αἰσχύλον.
Αἰ. Ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγῳδικὸν θρόνον,
Ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην. Ξα. νυνὶ δὲ τίς.
Αἰ. Ὅτε δὴ κατῆλθεν Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο
Τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖς βαλαντιοτόμοις,
Καὶ τοῖσι πατραλοίαισι, καὶ τοιχωρύχοις,
Ὅπερ ἐστ᾽ ἐν ᾅδου πλῆθος, οἱ δ᾽ ἀκροώμενοι
Τῶν ἀντιλογιῶν, καὶ λυγισμῶν, καὶ στροφῶν,
Ὑπερεμάνησαν, κἀνόμισαν σοφώτατον.
Κἄπειτ᾽ ἐπαρθεὶς, ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
Ἵν᾽ Αἰσχύλος καθῆστο. Ξα. κοὐκ ἐβάλλετο;
Αἰ. Μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν
Ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος.
Ξα. Ὁ τῶν πανούργων; Αἰ. νὴ Δί᾽ οὐράνιόν γ᾽ ὅσον.
Ξα. Μετ᾽ Αἰσχύλου δ᾽ οὐκ ἦσαν ἕτεροι ξύμμαχοι;
Αἰ. Ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν ὥσπερ ἐνθάδε.
Ξα. Τί δῆθ᾽ ὁ Πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται.
Αἰ. Ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν,
Κἄλεγχον αὐτοῖν τῆς τέχνης. Ξα. κἄπειτα πῶς
Οὐ καὶ Σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θρόνου.
Αἰ. Μὰ Δί᾽ οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ᾽ ἔκυσε μὲν Αἰσχύλον
Ὅτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιάν.
Κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου.
Νυνὶ δ᾽ ἔμελλεν ὡς ἔφη κλειδημίδης,

Ἔφεδρος

Ἔφεδρος καθεδεῖσθαι, κἂν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ,
Ἕξειν κατὰ χώραν. εἰ δὲ μὴ, περὶ τῆς τέχνης,
Διαγωνιεῖσθ᾽ ἔφασκε πρός γ᾽ Εὐριπίδην.
Ξα. Τί χρῆμ᾽ ἄρ᾽ ἔσται. Αἰ. νὴ Δί᾽ ὀλίγον ὕστερον,
Κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται.
Καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται.
Ξα. Τί δέ, μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν;
Αἰ. Καὶ κανόνας ἐξοίσουσι, καὶ πήχεις ἐπῶν,
Καὶ πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύσουσί γε,
Καὶ διαμέτρους, καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
Κατ᾽ ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς τραγῳδίας.
Ξα. Ἦπου βαρέως οἶμαι τὸν Αἰσχύλον φέρειν.
Αἰ. Ἔβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.
Ξα. Κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα. Αἰ. τοῦτ᾽ ἦν δύσκολον.
Σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν ηὑρισκέτην.
Οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαινεν Αἰσχύλος.
Ξα. Πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.
Αἰ. Λῆρόν τε τἄλλ᾽ ἡγεῖτο, τοῦ γνῶναι πέρι
Φύσεις ποιητῶν, εἶτα τῷ σῷ δεσπότῃ
Ἐπέτρεψαν, ὅτιὴ τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.
Ἀλλ᾽ εἰσίωμεν ὡς ὅταν γ᾽ οἱ δεσπόται
Ἐσπουδάκωσι κλαύμαθ᾽ ἡμῖν γίγνεται.
Χο. Ἦπου δεινὸν ἐριβρεμέτας,
Χόλον ἔνδοθεν ἕξει.
Ἡνίκ᾽ ἂν ὀξύλαλον περ ἴδῃ,
Θήγοντος ὀδόντα
Ἀντιτέχνου. τότε δὴ
Μανίας ὑπὸ δεινῆς,
Ὄμματα στροβήσεται.
Ἔσται δ᾽ ὑψιλόφων τε λόγων
Κορυθαίολα νείκη,

Σκινδαλμῶν τε παραξόνια,
Σμιλεύματά τ' ἔργων
Φωτὸς ἀμυνομένου.
Φρενοτέκτονος ἀνδρὸς.
Ῥήμαθ' ἱπποβάμονα,
Φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιᾶς
Λασιαύχενα χαίταν,
Δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων,
Βρυχώμενος ἥσει.
Ῥήματα γομφοπαγῆ,
Πινακηδὸν ἀποσπῶν
Γηγενεῖ φυσήματι.
Ἔνθεν δή, στοματουργὸς ἐπῶν
Βασανίστρια λίσπη,
Γλῶσσ' ἀνελισσομένη φθονεροὺς
Κινοῦσα χαλινούς,
Ῥήματα δαιομένη,
Καταλεπτολογήσει,
Πλευμόνων πολὺν πόνον.
Ευ. Οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει.
Κρείττων γὰρ εἶναί φημι τούτου τὴν τέχνην.
Δι. Αἰσχύλε τί σιγᾷς, αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.
Ευ. Ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἑκάστοτε
Ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο.
Δι. Ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγε.
Ευ. Ἐγᾦδα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
Ἄνθρωπον ἀγριοποιόν, αὐθαδόστομον,
Ἔχοντ' ἀχάλινον, ἀκρατές, ἀπύλωτον στόμα,
Ἀπεριλάλητον, κομποφακελορρήμονα.
Αι. Ἄληθες ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ,
Σὺ δή με ταῦτ' ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδη,

Καὶ πτω-

Καὶ πτωχοποιὲ, καὶ ῥακιοσυρραπτάδη.
Ἀλλ' οὔτι χαίρων ταῦτ' ἐρεῖς. Δι. παῦσ' Αἰσχύλε,
Καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κότῳ.
Αι. Οὐ δῆτα, πρίν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς
Τὸν χωλοποιόν, οἷος ὢν θρασύνεται.
Δι. Ἄρν' ἄρνα μέλαιναν παῖδες ἐξενέγκατε.
Τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.
Αι. Ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονῳδίας,
Γάμους δ' ἀνοσίους εἰσφέρων εἰς τὴν τέχνην.
Δι. Ἐπίσχες οὗτος ὦ πολυτίμητ' Αἰσχύλε
Ἀπὸ τῶν χαλαζῶν, ὦ πόνηρ' Εὐριπίδη
Ἄπαγε σεαυτὸν ἐκ ποδῶν, εἰ σωφρονεῖς,
Ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι,
Θενὼν ὑπ' ὀργῆς, ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον.
Σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν Αἰσχύλ', ἀλλὰ πρᾳόνως
Ἔλεγχ' ἐλέγχου, λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει
Ἄνδρας ποιητάς, ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.
Σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.
Ευ. Ἕτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κοὐκ ἀναδύομαι
Δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος εἰ τούτῳ δοκεῖ,
Τἄπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγῳδίας.
Καὶ νὴ Δία τὸν Πηλέα γε, καὶ τὸν Αἴολον,
Καὶ τὸν Μελέαγρον, κἄτι μάλα τὸν Τήλεφον.
Δι. Σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν, λέγ' Αἰσχύλε.
Αι. Ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε.
Οὐκ ἐξ ἴσου γάρ ἐστιν ἀγὼν νῷν. Δι. τιή.
Αι. Ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι.
Τούτῳ δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ' ἕξει λέγειν,
Ὅμως ἐπειδή σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή.
Δι. Ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω,
Ὅπως ἂν εὔξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων,

ρ

Ἀγῶνα κρῖναι τόνδε μουσικώτατα.
Ὑμεῖς δὲ ταῖς μούσαις τι μέλος προσᾴσατε.
Χο. Διὸς ἐννέα παρθένοι, ἁγναὶ
Μοῦσαι, λεπτολόγους
Ξυνετὰς φρένας αἳ καθορᾶτε
Ἀνδρῶν γνωμοτύπων,
Ὅταν εἰς ἔριν ὀξυμερίμνοις
Ἔλθωσι στρεβλοῖσί
τε παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
Ἔλθετ' ἐποψόμεναι,
Δύναμιν δεινοτάτοιν στομάτοιν,
Πορίσασθαι ῥήματα,
Καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν. νῦν γὰρ ἀγὼν
Ὁ δὲ σοφίας μέγας,
Χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.
Δι. Εὔχεσθε δὴ καὶ σφῶ τι, πρὶν τἄπη λέγειν.
Αι. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
Εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.
Δι. Ἐπίθες λαβὼν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. Ευ. καλῶς.
Ἕτεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὔχομαι θεοῖς.
Δι. Ἴδιοί τινές σοι κόμμα καινόν; Ευ. καὶ μάλα.
Δι. Ἴθι νῦν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.
Ευ. Αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώσσης στρόφιγξ,
Καὶ ξύνεσις, καὶ μυκτῆρες ὀσφραντήριοι,
Ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν ὧν ἂν ἅπτωμαι λόγων.
Χο. Καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν
Παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκοῦσαι
Τινὰ λόγων ἐμμέλειαν,
Ἔπιτε δαΐαν ὁδόν.
Γλῶσσα μὲν γὰρ ἠγρίωται,
Λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,

Οὐδ'

Οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.
Προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι
Τὸν μὲν, ἀστεῖόν τι λέξειν,
Καὶ κατερρινημένον.
Τὸν δ', ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις
Τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα
Συσκεδᾶν πολ
λὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.
Δι. Ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν, οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖτον
Ἀστεῖα, καὶ μήτ' εἰκόνας, μήθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι.
Ευ. Καὶ μὴν ἐμαυτὸν μὲν γε τὴν ποίησιν οἷός εἰμι,
Ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω. τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω,
Ὡς ἦν ἀλαζὼν καὶ φέναξ, οἵοις τε τοὺς θεατὰς
Ἐξηπάτα, μώρους λαβὼν παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας.
Πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα τινὰ καθῖσεν ἐγκαλύψας
Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνὺς
Πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί.
Δι. Μὰ τὸν Δί' οὐ δῆθ'. Ευ. ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν ὁρμαθοὺς ἂν
Μελῶν ἐφεξῆς, τέτταρας ξυνεχῶς ἂν οἱ δ' ἐσίγων.
Δι. Ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καί με τοῦτ' ἔτερπεν
Οὐχ ἧττον, ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες. Ευ. ἠλίθιος γὰρ ἦσθα
Σάφ' ἴσθι. Δι. κἀμαυτῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δεῖνα.
Ευ. Ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατὴς προσδοκῶν καθῆτο,
Ὁπόθ' ἡ Νιόβη φθέγξαιτό τι, τὸ δρᾶμα δ' ἂν διῄει.
Δι. Ὦ παμπόνηρος, οἷ' ἄρ' ἐφενακιζόμην ὑπ' αὐτοῦ,
Τί σκορδινᾷ καὶ δυσφορεῖς. Ευ. ὅτι αὐτὸν ἐξελέγχω.
Κἄπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε, καὶ τὸ δρᾶμα
Ἤδη μεσοίη, ῥήματ' ἂν βόεια δώδεκ' εἶπεν,
Ὀφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δείν' ἄττα μορμορωπά,
Ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. Αι. οἴμοι τάλας. Δι. σιώπα.
Ευ. Σαφὲς δ' ἂν εἶπεν οὐδὲ ἕν. Δι. μὴ πρίε τοὺς ὀδόντας.

Ευ. Ἀλλ' ἢ σκαμάνδρους, ἢ τάφρους, ἢ 'πὶ τῶν ἀσπίδων ἐπόντας,
γρυπαέτους χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ' ἱππόκρημνα,
ἃ ξυμβαλεῖν οὐ ῥᾴδιον ἦν. Δι. νὴ τοὺς θεοὺς ἐγὼ γοῦν
ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα
τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν τίς ἐστιν ὄρνις.

Αἰ. Σημεῖον ἐν ταῖς ναυσίν, ὦ 'μαθέστατ', ἐνεγέγραπτο.

Δι. Ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ' ᾤμην Ἔρυξιν εἶναι.

Ευ. Εἶτ' ἐν τραγῳδίαις ἐχρῆν κἀλεκτρυόνα ποιῆσαι;

Αἰ. Σὺ δ', ὦ θεοῖσιν ἐχθρέ, ποῖ' ἄττ' ἐστὶν ἅττ' ἐποίεις.

Ευ. Οὐχ ἱππαλεκτρυόνας μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους ἅπερ σύ,
ἃν τοῖσι παραπετάσμασι τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν,
ἀλλ' ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶτον μὲν εὐθύς,
οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων, καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,
ἴσχνανα μὲν πρώτιστον αὐτήν, καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον,
ἐπυλλίοις, καὶ περιπάτοις, καὶ τευτλίοισι μικροῖς
χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπ' ἠθῶν.
Εἶτ' ἀνέτρεφον μονῳδίαις, Κηφισοφῶντα μιγνύς,
εἶτ' οὐκ ἐλήρουν ὅτι τύχοιμ', οὐδ' ἐμπεσὼν ἔφυρον.
Ἀλλ' οὑξιὼν πρώτιστα μέν μοι τὸ γένος εἶπεν εὐθὺς
τοῦ δράματος. Αἰ. κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νὴ Δί' ἢ τὸ σαυτοῦ.

Ευ. Ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν, οὐδὲν παρῆκ' ἂν ἀργόν.
Ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνή τέ μοι χὡ δοῦλος, οὐδὲν ἧττον.
Χὠ δεσπότης, χἠ παρθένος, χἠ γραῦς ἄν. Αἰ. εἶτα δῆτα
οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτα χρῆν τολμῶντα; Ε. μὰ τὸν Ἀπόλλω.
Δημοκρατικὸν γὰρ αὔτ' ἔδρων. Δι. τοῦτο μὲν ἔασον ὦ τᾶν.
Οὐ σοὶ γάρ ἐστι περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου.

Ευ. Ἔπειτα τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα. Αἰ. φημὶ κἀγώ,
ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὤφελες μέσος διαρραγῆναι.

Ευ. Λεπτῶν τε κανόνων εἰσβολάς, ἐπῶν τε γωνιασμούς,
νοεῖν, ὁρᾶν, ξυνιέναι, στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν,
κάχ' ὑποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα. Αἰ. φημὶ κἀγώ.

Ευ. Οἰκεῖα

Ευ. Οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξύνεσμεν,
ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμην, ξυνειδότες γὰρ οὗτοι,
ἤλεγχον ἄν μου τὴν τέχνην, ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν,
ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον αὐτούς,
Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας, κωδωνοφαλαροπώλους.
Γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κἀμοὺς γ' ἑκατέρου μαθητάς.
Τούτου μὲν ὢν Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ Μάνης,
Σαλπιγγολογχυπηνάδαι, σαρκασμοπιτυοκάμπται.
Οὑμοὶ δέ, Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός.

Δι. Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς εἰς τὰ πάντα,
ὃς ἢν κακοῖς που περιπέσῃ καὶ πλησίον παραστῇ,
πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος ἀλλὰ Κεῖος.

Ευ. Τοιαῦτα μέντοι γὼ φρονεῖν,
τούτοισιν εἰσηγησάμην,
λογισμὸν ἐνθεὶς τῇ τέχνῃ,
καὶ σκέψιν, ὥστ' ἤδη νοεῖν,
ἅπαντα καὶ διειδέναι
τά τ' ἄλλα, καὶ τὰς οἰκίας
οἰκεῖν ἄμεινον ἢ πρὸ τοῦ,
κἀνασκοπεῖν, πῶς τοῦτ' ἔχει,
ποῦ μοι τοδί, τίς τοῦτ' ἔλαβε.

Δι. Νὴ τοὺς θεούς, νῦν γοῦν Ἀθη
ναίων ἅπας τις εἰσιών,
κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας,
ζητεῖ τε ποῦ 'στιν ἡ χύτρα,
τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκε,
τῆς μαινίδος, τὸ τρύβλιον
τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι,
ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθεσινόν,
τίς τῆς ἐλάας παρέτραγε,
τέως δ' ἀβελτερώτατοι

Κεχηνότες μαμμάκυθοι
Καὶ μελιτίδαι κάθηνται.
Χο. Τάδε μὲν λεύσσεις φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Σὺ δὲ τί φέρε πρὸς ταῦτα λέξεις μόνον ὅπως
Μή σ' ὁ θυμὸς ἁρπάσας,
Ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαιῶν.
Δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
Ἀλλ' ὅπως ὦ γεννάδα
Μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις,
Ἀλλὰ συστείλας, ἄκροισι
Χρώμενος τοῖς ἱστίοισιν,
Εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις,
Καὶ φυλάξεις, ἡνίκ' ἂν τὸ
Πνεῦμα λεῖον,
Καὶ καθεστηκὸς λάβῃς.
Ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ,
Καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τὸν κρουνὸν ἀφίει.
Αἰ. Θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καί μου τὰ σπλάγχν' ἀγανακτεῖ,
Εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν, ἵνα μὴ φάσκῃ δ' ἀπορεῖν με,
Ἀπόκριναί μοι, τίνος οὕνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄνδρα ποιητήν.
Ευ. Δεξιότητος, καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν
Τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν. Αἰ. τοῦτ' οὖν εἰ μὴ πεποίηκας
Ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέδειξας,
Τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι. Δι. τεθνάναι, μὴ τοῦτον ἐρώτα.
Αἰ. Σκέψαι τοίνυν οἵους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο πρῶτον,
Εἰ γενναίους, καὶ τετραπήχεις, καὶ μὴ διαδρασιπολίτας,
Μήτ' ἀγοραίους, μήτε κοβάλους ὥσπερ νῦν, μηδὲ πανούργους.
Ἀλλὰ πνέοντας δόρυ, καὶ λόγχας, καὶ λευκολόφους τρυφαλείας
Καὶ πήληκας, καὶ κνημῖδας, καὶ θυμοὺς ἑπταβοείους.
Ευ. Καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν. Δ. κρανοποιῶν αὖ μ' ἐπιτρίψει.
Ευ. Καὶ σὺ τί δὴ δράσας, αὐτοὺς οὕτως ἀνδρείους ἐδίδαξας.

Δι. Αἰσχύλε

Δι. Αἰσχύλε λέξον, μηδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε.
Αἰ. Δρᾶμα ποιήσας Ἄρεος μεστόν. Ε. ποῖον. Αἰ. τοὺς ἑπτ' ἐπὶ θήβας,
Ὃ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ, ἠράσθη δάϊος εἶναι.
Δι. Τουτὶ μέν σοι κακὸν εἴργασται. Θηβαίους γὰρ πεποίηκας
Ἀνδρειοτέρους εἰς τὸν πόλεμον, καὶ τούτου γ' οὕνεκα τύπτου.
Αἰ. Ἀλλ' ὑμῖν αὔτ' ἐξῆν ἀσκεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ἐτράπεσθε.
Εἶτα διδάξας Πέρσας, μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐδίδαξα
Νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.
Δι. Ἐχάρην γοῦν ἡνίκ' ἤκουσα περὶ Δαρείου τοῦ τεθνεῶτος.
Ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τὼ χεῖρ' ὡδὶ ξυγκρούσας, εἶπεν, ἰαυοῖ.
Αἰ. Ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἀπ' ἀρχῆς
Ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηνται.
Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε, φόνων τ' ἀπέχεσθαι,
Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων, καὶ χρησμοὺς. Ἡσίοδος δὲ
Γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους. ὁ δὲ θεῖος Ὅμηρος
Ἀπὸ τοῦ, τιμὴν καὶ κλέος ἔσχε πλὴν τοῦδ' ὅτι χρήστ' ἐδίδαξε,
Τάξεις, ἀρετὰς, ὁπλίσεις ἀνδρῶν. Δι. καὶ μὴν οὐ Παντακλέα γε
Ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον. πρώην γοῦν ἡνίκ' ἔπεμπεν
Τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος, τὸν λόφον ἤμελλ' ἐπιδήσειν.
Αἰ. Ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ Λάμαχος ἥρως.
Ὅθεν ἡ 'μὴ φρὴν ἀπομαξαμένη, πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν.
Πατρόκλων, Τεύκρων, θυμολεόντων, ἵν' ἐπαίροιμ' ἄνδρα πολί
Ἀντεκτείνειν αὑτὸν τούτοις, ὁπόταν σάλπιγγος ἀκούσῃ. (την.
Ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας, οὐδὲ Σθενεβοίας,
Οὐδ' οἶδ' εἰς ἥντιν' ἐρῶσαν πώποτ' ἐποίησα γυναῖκα.
Ευ. Μὰ Δί', οὐ γὰρ ἐπῆν τῆς ἀφροδίτης οὐδέν σοι. Αἰ. μηδέ γ' ἐπείη,
Ἀλλ' ἐπὶ σοί τοι καὶ τοῖς σοῖσι πολλὴ πολλοῦ 'πικαθοῖτο.
Ὥστε γε καὐτόν σε κατ' οὖν ἔβαλεν. Δ. νὴ τὸν Δία τοῦτό γε τοι δή.
Ἃ γὰρ εἰς τὰς ἀλλοτρίας ἐποίεις, αὐτὸς τούτοισιν ἐπλήγης.
Ευ. Καὶ τί βλάπτουσ' ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν τὴν πόλιν ἁμαὶ Σθενέ-
Αἰ. Ὅτι γενναίους καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέπεισας, (βοιαι.

Κώνεια πίνειν, αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελλεροφόντας.
Εὐ. Πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φαίδρας ξυνέθηκα.
Αἰ. Μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ' ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πονηρὸν τόν γε ποιητὴν
Καὶ μὴ παράγειν, μηδὲ διδάσκειν, τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν
Ἔστι διδάσκαλος, ὅστις φράζει, τοῖς δ' ἡβῶσι ποιηταί (τούς,
Πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. Ε. ἢν οὖν σὺ λέγῃς, Λυκαβη-
Καὶ Παρνασῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ διδάσκειν;
Ὃν χρὴ φράζειν ἀνθρωπείως; Αἰ. ἀλλ' ὦ κακόδαιμον ἀνάγκη
Μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν, ἴσα καὶ τὰ ῥήματα τίκτειν.
Κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζοσι χρῆσθαι.
Καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνοτέροισιν,
Ἁ 'μοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμήνω σύ. Εὐ. τί δράσας.
Αἰ. Πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας, ῥάκι' ἀμπίσχων, ἵν' ἐλεεινοὶ
Τοῖς ἀνθρώποις φαίνοντ' εἶναι. Ε. τοῦτ' οὖν ἔβλαψα; τί δράσας.
Αἰ. Οὔκουν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς διὰ ταῦτα,
Ἀλλ' ἐν ῥακίοις περιειλόμενος, κλάει καὶ φησὶ πένεσθαι.
Δι. Νὴ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὔλων ἐρίων ὑπένερθε.
Κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψεν.
Αἰ. Εἶτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας,
Ἣ 'ξεκένωσε τάς τε παλαίστρας καὶ τὰς πυγὰς ἐνέτριψε,
Τῶν μειρακίων στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παράλους ἀνέπεισεν,
Ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσι, καίτοι τότε γ' ἡνίκ' ἐγὼ ζῶν,
Οὐκ ἠπίσταντ', ἀλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι, καὶ ῥυππαπαὶ εἰπεῖν.
Δι. Νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ προσπαρδεῖν γ' εἰς τὸ στόμα τῷ θαλάμακι
Καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον, κἀκβὰς, τινὰ λωποδυτῆσαι.
Νῦν δ' ἀντιλέγει, κοὐκ ἔτ' ἐλαύνει,
Καὶ πλεῖ δευρὶ καὖθις ἐκεῖσε.
Αἰ. Ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἴτιός ἐστ'
Οὐ προαγωγοὺς κατέδειξ' οὗτος;
Καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς,
Καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,

Καὶ

Καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν,
Κᾆτ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν
Ὑπὸ γραμματέων ἀνεμεστώθη,
Καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων,
Ἐξαπατώντων τὸν δῆμον ἀεί,
Λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἷός τε φέρειν,
Ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί.
Δι. Μὰ Δί' οὐ δῆθ', ὥστ' ἀπεφαυάνθην,
Παναθηναίοισι γελῶν ὅτε δὴ
Βραδὺς ἄνθρωπός τις ἔθει κύψας,
Λευκὸς, πίων, ὑπολειπόμενος,
Καὶ δεινὰ ποιῶν, κᾆθ' οἱ κεραμῆς
Ἐν ταῖσι πύλαις, παίουσ' αὐτοῦ
Γαστέρα, πλευρὰς, λαγόνας, πυγήν.
Ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις
Ὑποπερδόμενος
Φυσῶν τὴν λαμπάδ' ἔφευγε.
Χο. Μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἁδρὸς ὁ πόλεμος ἔρχεται.
Χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν, ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιαίως,
Ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται κἀπερείδεσθαι τορῶς.
Ἀλλὰ μὴ 'ν ταὐτῷ κάθησθον.
Ἐσβολαὶ γάρ εἰσι πολλαὶ, χἄτεραι σοφισμάτων.
Ὅ,τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν,
Λέγετον, ἔπιτον, ἀναδαίρετον,
Τά τε παλαιὰ, καὶ τὰ καινά.
Κἀποκινδυνεύετον λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν.
Εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἀμαθία προσῇ,
Τοῖς θεωμένοισιν, ὡς τὰ
Λεπτὰ μὴ γνῶναι λεγόντοιν.
Μηδὲν ὀρρωδεῖτε τοῦθ', ὡς οὐκ ἔθ' οὕτω ταῦτ' ἔχει.
Ἐστρατευμένοι γάρ εἰσι

σ

Βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιά,
Αἱ φύσεις δ' ἄλλως κράτισται.
Νῦν δὲ καὶ παρηκόνηνται.
Μηδὲν οὖν δείσητον, ἀλλὰ
Πάντ' ἐπέξιτον, θεατῶν γ' οὕνεχ', ὡς ὄντων σοφῶν.
Ευ. Καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς προλόγους σου τρέψομαι,
Ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγῳδίας μέρος,
Πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.
Ἀσαφὴς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.
Δι. Καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς. Ευ. πολλοὺς πάνυ.
Πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ Ὀρεστείας λέγε.
Δι. Ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ἀνήρ, λέγ' Αἰσχύλε.
Αι. Ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη
Σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
Ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
Δι. Τούτων ἔχεις ψέγειν τι; Ευ. πλεῖν ἢ δώδεκα.
Δι. Ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταῦτά γ' ἔστ' ἀλλ' ἢ τρία.
Ευ. Ἔχει δ' ἕκαστον εἴκοσίν γ' ἁμαρτίας.
Δι. Αἰσχύλε παραινῶ σοι σιωπᾶν, εἰ δὲ μή,
Πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.
Αι. Ἐγὼ σιωπῶ τῷδ' ἐγ'; Δι. ἂν πείθῃ γ' ἐμοί.
Ευ. Εὐθὺς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐράνιόν γ' ὅσον.
Αι. Ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς. Δι. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.
Αι. Πῶς φῄς μ' ἁμαρτεῖν. Ευ. αὖθις ἐξ ἀρχῆς λέγε.
Αι. Ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη.
Ευ. Οὔκουν Ὀρέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει,
Τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος. Αι. οὐκ ἄλλως λέγω.
Ευ. Πότερ' οὖν τὸν Ἑρμῆν ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο,
Αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χερὸς
Δόλοις λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη;
Αι. Οὐ δῆτ' ἐκεῖνον, ἀλλὰ τὸν ἐριούνιον,

Ἑρμῆν

Ἑρμῆν χθόνιον προσεῖπε, κἀδήλου λέγων,
Ὅτι πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας.
Ευ. Ἔτι μεῖζον ἐξήμαρτες, ἢ 'γὼ βουλόμην.
Εἰ γὰρ πατρῷον τὸ χθόνιον ἔχει γέρας.
Δι. Οὕτω γ' ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.
Αι. Διόνυσε πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν.
Δι. Λέγ' ἕτερον αὐτῷ. σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.
Αι. Σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
Ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
Ευ. Δὶς ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος.
Δι. Πῶς δίς. Ευ. σκόπει τὸ ῥῆμ', ἐγὼ δέ σοι φράσω.
Ἥκω γὰρ ἐς γῆν φησι, καὶ κατέρχομαι.
Ἥκειν δέ, ταυτόν ἐστι τῷ κατέρχομαι.
Δι. Νὴ τὸν Δί', ὥσπερ γ' εἴ τις εἴποι γείτονι,
Χρῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει κάρδοπον.
Αι. Οὐ δῆτα τοῦτό γ' ὦ κατεστωμυλμένε,
Ἄνθρωπε ταὔτ' ἔστ' ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.
Ευ. Πῶς δή. δίδαξον γάρ με καθ' ὅτι δὴ λέγεις.
Αι. Ἐλθεῖν μὲν εἰς γῆν ἔσθ' ὅτῳ μέτῃ πάτρας.
Χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθε.
Φεύγων δ' ἀνήρ, ἥκει τε καὶ κατέρχεται.
Δι. Εὖ νὴ τὸν Ἀπόλλω, τί σὺ λέγεις Εὐριπίδη.
Ευ. Οὔ φημι τὸν Ὀρέστην κατελθεῖν οἴκαδε.
Λάθρα γὰρ ἦλθεν οὐ πιθὼν τοὺς κυρίους.
Δι. Εὖ νὴ τὸν Ἑρμῆν, ὅτι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.
Ευ. Πέραινε τοίνυν ἕτερον. Δι. ἴθι πέραινε σὺ
Αἰσχύλ' ἀνύσας. σὺ δ' εἰς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
Αι. Τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
Κλύειν ἀκοῦσαι. Ευ. τοῦθ' ἕτερον αὖθις λέγει,
Κλύειν ἀκοῦσαι, ταυτὸν ὂν σαφέστατα.
Δι. Τεθνηκόσι γὰρ ἔλεγεν ὦ μόχθηρε σύ,

οἷς οὐδὲ τρὶς λέγοντες ἐξικνούμεθα.
Αἰ. Σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους. Ευ. ἐγὼ φράσω,
Κἄν που δὶς εἴπω ταὐτὸν, ἢ στοιβὴν ἴδῃς
Ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.
Δι. Ἴθι δὴ λέγ'. οὐ γάρ μοὔστιν. ἀλλ' ἀκουστέα,
Τῶν σῶν προλόγων τὴν ὀρθότητα τῶν ἐπῶν.
Ευ. Ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐτυχὴς ἀνήρ.
Αἰ. Μὰ τὸν δί', οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,
Ὅντινά γε πρὶν μὲν ἢ φῦναι Ἀπόλλων ἔφη,
Ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα πρὶν καὶ γεγονέναι,
Πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐτυχὴς ἀνήρ.
Ευ. Εἶτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.
Αἰ. Μὰ τὸν δί' οὐ δῆτ', οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο.
Πῶς γάρ, ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον
Χειμῶνος ὄντος ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ,
Ἵνα μὴ ᾽κτραφεὶς γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς.
Εἶθ' ὡς Πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τὼ πόδε.
Ἔπειτα γραῦν ἔγημεν αὐτὸς ὢν νέος.
Καὶ πρός γε τούτοις, τὴν ἑαυτοῦ μητέρα,
Εἶτ' ἐξετύφλωσεν αὑτόν. Δι. εὐδαίμων ἄρ' ἦν,
Εἰ κἀστρατήγησέν γε μετ' Ἐρασινίδου.
Ευ. Ληρεῖς. ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ.
Αἰ. Καὶ μὴν μὰ τὸν δί', οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω,
Τὸ ῥῆμ' ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσι θεοῖς,
Ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ.
Ευ. Ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς; Αἰ. ἑνὸς μόνου.
Ποιεῖς γὰρ οὕτως, ὥστ' ἐναρμόττειν ἅπαν
Καὶ κῳδάριον, καὶ ληκύθιον, καὶ θυλάκιον,
Ἐν τοῖς ἰαμβείοισι, δείξω δ' αὐτίκα.
Ευ. Ἰδοὺ σὺ δείξεις; Αἰ. φημί. Δι. καὶ δὴ χρὴ λέγειν.
Ευ. Αἴγυπτος ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,

Ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχών. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Τουτὶ τί ἦν τὸ ληκύθιον. οὐ κλαύσεται;
Λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γνῶ πάλιν.
Ευ. Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
Καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κάτα
Πηδᾷ χορεύων. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Οἴμοι πεπλήγμεθ' αὖθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.
Ευ. Ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα. πρὸς γὰρ τουτονὶ
Τὸν πρόλογον οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον,
Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.
Ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς, οὐκ ἔχει βίον,
Ἢ δυσγενὴς ὤν. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Εὐριπίδη. Ευ. τί ἔστιν. Δι. ὑφέσθαι μοι δοκεῖς.
Τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτό γε πνευσεῖται πολύ.
Ευ. Οὐδ' ἂν μὰ τὴν δήμητρα, φροντίσαιμί γε.
Νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἐκκεκόψεται.
Αἰ. Ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον, κἀπέχου τῆς ληκύθου.
Ευ. Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπὼν
Ἀγήνορος παῖς. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν λήκυθον,
Ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν. Ευ. τὸ τί.
Ἐγὼ πρίωμαι τῷδ'. Δι. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί,
Οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἕξω λέγειν,
Ἵν' οὗτος οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον,
Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πῖσαν μολὼν
Θοαῖσιν ἵπποις. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Ὁρᾷς, προσῆψεν αὖθις αὖ τὴν λήκυθον.
Ἀλλ' ὦ γάθ' ἔτι καὶ νῦν ἀπόδος πάσῃ τέχνῃ.
Λήψει γὰρ ὀβολοῦ, πάνυ καλήν γε κἀγαθήν.
Ευ. Μὰ τὸν δί' οὔπω γ'. ἔτι γὰρ εἰσί μοι συχνοί,

Οἰνεὺς ποτ᾽ ἐκ γῆς. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Ευ. Ἔασον εἰπεῖν πρῶθ᾽ ὅλον με τὸν στίχον,
Οἰνεὺς ποτ᾽ ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν,
Θύων ἀπαρχάς. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσε.
Δι. Μεταξὺ θύων, καὶ τίς αὔθ᾽ ὑφείλετο.
Ευ. Ἔα αὐτὸν ὦ τᾶν. πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω,
Ζεὺς ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο.
Δι. Ἀπολεῖς᾽ ἐρεῖ γὰρ ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ᾽ ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου,
Ὥσπερ τὰ σῦκ᾽ ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.
Ἀλλ᾽ οὖν τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τράπου.
Καὶ μὴν ἔχω γ᾽ ὡς αὐτὸν ἀποδείξω κακὸν,
Μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταὔτ᾽ ἀεί.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται.
Φροντίζειν γὰρ ἔγωγ᾽ ἔχω,
Τίν᾽ ἄρα μέμψιν ἐποίσει
Ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλεῖστα δὴ,
Καὶ κάλλιστα μέλη ποιή-
σαντι τῶν ἔτι νυνὶ ὄντων.
Θαυμάζω γὰρ ἔγωγ᾽ ὅπη,
Μέμψαιτό ποτε τοῦτον
Τὸν Βακχεῖον ἄνακτα
Καὶ δέδοιχ᾽ ὑπὲρ αὐτοῦ.
Ευ. Πάνυ γε μέλη θαυμαστὰ δείξει δὴ τάχα.
Εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.
Δι. Καὶ μὴν λογιοῦμαι ταῦτα τῶν ψήφων λαβών.

ΔΙΑΥΛΙΟΝ ΠΡΟΣΑΥΛΕΙ.

Ευ. Φθιῶτ᾽ Ἀχιλλεῦ, τί ποτ᾽ ἀνδροδάϊκτον ἀκούων
Ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ᾽ ἀρωγάν.
Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον

Τίομεν

Τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν,
Ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ᾽ ἀρωγάν.
Δι. Δύο σοι κόπω Αἰσχύλε τούτω.
Ευ. Κύδιστ᾽ Ἀχαιῶν Ἀτρέως
Πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ,
Ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ᾽ ἀρωγάν.
Δι. Τρίτος Αἰσχύλε σοι κόπος οὗτος.
Ευ. Εὐφαμεῖτε μελισσονόμοι
Δόμον ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν,
Ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ᾽ ἀρωγάν.
Δι. Κύριός εἰμι θροεῖν ὅσιον κράτος
Αἴσιον ἀνδρῶν.
Ευ. Ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ᾽ ἀρωγάν.
Δι. Ὦ Ζεῦ Βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.
Ἐγὼ μὲν οὖν εἰς τὸ βαλανεῖον βούλομαι.
Ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὼ νεφρὼ βουβωνιῶ.
Ευ. Μὴ πρίν γ᾽ ἀκούσῃς χἀτέραν στάσιν μελῶν
Ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων εἰργασμένην.
Αἰ. Ἴθι δὴ πέραινε, καὶ κόπον μὴ προστίθει.
Ευ. Ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος ἑλλάδος ἥβαν
Τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ
Σφίγγα δυσαμεριᾶν
Πρύτανιν κύνα πέμπει
Τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ.
Ξὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
Θούριος ὄρνις,
Τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ.
Κυρεῖν παρασχὼν,
Ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις,
Τὸ φλαττοφλαττόθρατ.
Τὸ συγκλινὲς ἐπ᾽ αἴαντι,

Τὸ φλαττοφλαττόθρατ.
Δι. Τί τὸ φλαττόθρατ τοῦτ' ἐστὶν ἐκ μαραθῶνος, ἢ
Πόθεν συνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη.
Αι. Ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
Ἤνεγκον αὔθ' ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυνίχῳ
Λειμῶνα μουσῶν ἱερῶν ὀφθείην δρέπων.
Οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει πορνιδίων
Σκολιῶν μελίτου καὶ καρικῶν αὐλημάτων
Θρήνων, χορείων, τάχα δὲ δηλωθήσεται,
Ἐνεγκάτω τις τὸ λύριον, καί τοι τί δεῖ
Λύρας ἐπὶ τοῦτον, ποῦ 'στιν ἡ τοῖς ὀστράκοις
Αὕτη κροτοῦσα, δεῦρο μοῦσ' Εὐριπίδου,
Πρὸς ἥνπερ ἐπιτήδεια ταῦτ' ᾄδειν μέλη.
Δι. Αὕτη ποθ' ἡ μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὔ.
Αι. Ἀλκυόνες αἳ παρ' ἀενάοις θαλάσσης
Κύμασι στωμύλλεται,
Τέγγουσαι νοτεραῖς πτερῶν,
Ῥανίσι χρόα δροσιζόμεναι,
Αἵ θ' ὑπωρόφιοι κατὰ γωνίας
Εἰ ε ε ε ε ε ειλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες,
Ἱστότονα πηνίσματα
Κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας.
Ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελφὶς
Πρώραις κυανεμβόλοις
Μαντεῖα καὶ σταδίους,
Οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου,
Βότρυος ἕλικα παυσίπονον,
Περίβαλλ' ὦ τέκνον ὠλένας,
Ὁρᾷς τὸν πόδα τοῦτον; Δι. ὁρῶ.
Αι. Τί δαί τοῦτον; ὁρᾷς; Δι. ὁρῶ.
Αι. Τοιαῦτα μέν τοι σὺ ποιῶν,

Τολμᾷς

Τολμᾷς τἀμὰ μέλη ψέγειν
Ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον
Κυρήνης μελοποιῶν;
Τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα, βούλομαι δ' ἔτι
Τὸν τῶν μονῳδιῶν διεξελθεῖν τρόπον.
Ὦ νυκτὸς κελαινοφαὴς
Ὄρφνα, τίνα μοι δύστηνον
Ὄνειρον πέμπεις ἐξ ἀφανοῦς,
Ἀΐδα πρόπολον,
Ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα,
Μελαίνας νυκτὸς παῖδα,
Φρικώδη δεινὰν ὄψιν,
Μελανονεκυείμονα,
Φόνια φόνια δερκόμενον,
Μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα.
Ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἅψατε,
Κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε,
Θέρμετε δ' ὕδωρ,
Ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω.
Ἰὼ πόντιε δαῖμον,
Τοῦτ' ἐκεῖν'. ἰὼ ξύνοικοι,
Τάδε τέρατα θεάσασθε,
Τὸν ἀλεκτρυόνα μου ξυναρπά
σασα φρούδη γλύκη
Νύμφαι ὀρεσίγονοι
Ὦ μανία ξύλλαβε.
Ἐγὼ δ' ἁ τάλαινα προσέχουσ' ἔτυχον,
Ἐμαυτῆς ἔργοισιν
Λίνου μεστὸν ἄτρακτον,
Εἰ ε ειλίσσουσα χεροῖν,
Κλωστῆρα ποιοῦσ' ὅπως κνεφαῖος

Ἐς τὴν ἀγορὰν φέρουσ' ἀποδόμαν.
Ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' εἰς αἰθέρα
Κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς.
Ἐμοὶ δ' ἄχε' ἄχεα κατέλιπεν,
Δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' ὀμμάτων,
Ἔβαλον ἔβαλον ἁ τλάμων.
Ἀλλ' ὦ κρῆτες ἴδης τέκνα,
Τὰ τόξα λαβόντες, ἐπαμύνατε
Τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε κυκλούμενοι
Τὴν οἰκίαν. ἅμα δὲ
Δίκτυννα παῖς ἄρτεμις
Καλὰ, τὰς κυνίσκας
Ἔχουσ' ἐλθέτω διὰ δόμων
Παντᾳχῆ. σὺ δ' ὦ διὸς
Διπύρους ἀνέχουσα λαμπάδας,
Ὀξυτάταιν χεροῖν ἑκάτα
Παράφηνον εἰς γλύκυς, ὅπως
Εἰσελθοῦσα φωράσω.

Δι. Παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν.

Αἰ. Κἀμοί γ' ἅλις.
Ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ ἀγαγεῖν βούλομαι,
Ὅσπερ γ' ἐλέγξει τὴν ποίησιν νῷν μόνος.
Τὸ γὰρ βάρος νῷν βασανιεῖ τῶν ῥημάτων.

Δι. Ἴτε δεῦρο νῦν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
Ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τὴν τέχνην.

Χο. Ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί.
Τὸ δὲ γὰρ ἕτερον αὖ τέρας
Νεοχμὸν, ἀτοπίας πλέων.
Ὃ τίς ἂν ἐπενόησεν ἄλλος;
Μὰ τὸν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν εἴ τις
Ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων

Ἐπειθόμην

Ἐπειθόμην ἀλλ' ᾠόμην ἂν
Αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.

Δι. Ἴθι νῦν παρίστασθον παρὰ τὼ πλάστιγγ'. Αἰ. ἰδού.

Δι. Καὶ λαβομένω, τὸ ῥῆμ' ἑκάτερος εἴπατον,
Καὶ μὴ μεθῆσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῷν κοκκύσω.

Αἰ. Ἐχόμεθα. Δι. τοὔπος νῦν λέγετον εἰς τὸν σταθμόν.

Ευ. Εἴθ' ὤφελ' ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος.

Αἰ. Σπερχειὲ ποταμὲ, βουνομοί τ' ἐπιστροφαί.

Δι. Κόκκυ μεθεῖτε καὶ πολύ γε κατωτέρω
Χωρεῖ τὸ τοῦδε. Ευ. Καὶ τί ποτ' ἐστὶ ταἴτιον;

Δι. Ὅτ' εἰσέθηκε ποταμὸν ἐριοπωλικῶς
Ὑγρὸν ποιήσας τοὔπος ὥσπερ τἄρια.
Σὺ δ' εἰσέθηκας τοὔπος ἐπτερωμένον.

Ευ. Ἀλλ' ἕτερον εἰπάτω τι, κἀντιστησάτω.

Δι. Λάβεσθε τοίνυν αὖθις. Ευ. ἢν ἰδού. Δι. λέγε.

Ευ. Οὐκ ἔστι πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.

Αἰ. Μόνος θεῶν γὰρ θάνατος, οὐ δώρων ἐρᾷ.

Δι. Μεθεῖτε, μεθεῖτε, καὶ τὸ τοῦδε γ' αὖ ῥέπει.
Θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτατον κακῶν.

Ευ. Ἐγὼ δὲ πειθώ γ' ἔπος ἄριστ' εἰρημένον.

Δι. Πειθὼ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον,
Ἀλλ' ἕτερον αὖ ζήτει τι τῶν βαρυστάθμων,
Ὅτι σοι καθέλξει καρτερόν τε καὶ μέγα.

Ευ. Φέρε ποῦ τοιοῦτο δῆτα μοὔστι, ποῦ φράσω.

Δι. Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.
Λέγοιτ' ἂν, ὡς αὕτησὶ λοιπὴ σφῷν στάσις.

Ευ. Σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.

Αἰ. Ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα, καὶ νεκρῷ νεκρός.

Δι. Ἐξηπάτηκεν αὖ σε καὶ νῦν. Ευ. τῷ, τρόπῳ;

Δι. Δύ' ἅρματ' εἰσέθηκε καὶ νεκρὼ δύω.
Οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι.

ΑΙ. Καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν σταθμὸν
Αὐτὸς, τὰ παιδία, χἡ γυνὴ, Κηφισοφῶν,
Ἐμβὰς καθήσθω ξυλλαβὼν τὰ βιβλία.
Ἐγὼ δὲ δύ' ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνα.
ΔΙ. Ἄνδρες σοφοὶ, κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ.
Οὐ γὰρ δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι.
Τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφὸν, τῷ δ' ἥδομαι.
ΠΛ. Οὐδὲν ἄρα πράξεις ὧνπερ ἦλθες οὕνεκα.
ΔΙ. Ἐὰν δὲ κρίνω. ΠΛ. τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπει,
Ὁπότερον ἂν κρίνῃς, ἵν' ἔλθῃς μὴ μάτην.
ΔΙ. Εὐδαιμονοίης. φέρε δὴ πύθεσθέ μου ταδί,
Ἐγὼ κατῆλθον ἐπὶ ποιητήν. ΠΛ. τοῦ χάριν;
ΔΙ. Ἵν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἄγῃ,
Ὁπότερος ἂν οὖν τῇ πόλει παραινέσειν
Μέλλει τι χρηστὸν, τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ.
Πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίν' ἔχετον
Γνώμην ἑκάτερος, ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.
ΑΙ. Ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην. ΔΙ. τίνα;
Ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν.
Ἀλλ' ὅ, τι νοεῖτον, εἴπατον τούτου πέρι.
ΕΥ. Μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
Βραδὺς πέφυκε, μάλα δὲ βλάπτειν ταχὺς,
Καὶ πόριμον αὑτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.
ΔΙ. Εὖ γ' ὦ Πόσειδον, σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις.
ΑΙ. Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν,
Μάλιστα μὲν λέοντα μὴν πόλει τρέφειν,
Ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.
ΔΙ. Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, δυσκρίτως γ' ἔχω,
Ὁ μὲν, σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.
Ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἑκάτερος εἴπατον,
Περὶ τῆς πόλεως ἥντιν' ἔχετον σωτηρίαν.

ΕΥ. Εἴ τις

ΕΥ. Εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ,
Αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.
ΔΙ. Γέλοιον ἂν φαίνοιτο, νοῦν δ' ἔχει τινά.
ΕΥ. Εἰ ναυμαχοῖεν αὖ, κατέχοντες τὰς ὀξίδας
Ῥαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.
Ἐγὼ μὲν οἶδα καὶ θέλω φράζειν. ΔΙ. λέγε.
ΕΥ. Ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα,
Τὰ δ' ὄντ' ἄπιστα πιστά. ΔΙ. πῶς, οὐ μανθάνω,
Ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον.
ΕΥ. Εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν
Τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα
Τούτοισι χρησαίμεσθ', ἴσως σωθεῖμεν ἄν.
Εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
Τἀναντία πράττοντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν.
ΔΙ. Εὖ γ' ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις,
Ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὗρες ἢ Κηφισοφῶν.
ΕΥ. Ἐγὼ μόνος, τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν.
ΔΙ. Τί δαὶ λέγεις σύ. ΑΙ. τὴν πόλιν νῦν μοι φράσον
Πρῶτον, τίσι χρῆται, πότερα τοῖς χρηστοῖς. ΔΙ. πόθεν,
Μισεῖ κάκιστα. ΑΙ. τοῖς πονηροῖς δ' ἥδεται;
ΔΙ. Οὐ δῆτ' ἐκείνη γ' ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.
ΑΙ. Πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,
Ἣ μήτε χλαῖνα, μήτε σισύρα ξυμφέρει.
ΔΙ. Εὕρισκε νὴ Δί', εἴπερ ἀναδύσει πάλιν.
ΑΙ. Ἐκεῖ φράσαιμ' ἄν, ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.
ΔΙ. Μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τἀγαθά.
ΑΙ. Τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
Εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων,
Πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον.
ΔΙ. Εὖ, πλὴν ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.
ΠΛ. Κρίνοις ἄν. ΔΙ. αὕτη σφῷν κρίσις γενήσεται.

τ 3

Αἱρήσομαι γὰρ ὅνπερ ἡ ψυχὴ θέλει.
Ευ. Μεμνημένος νυν τῶν θεῶν οὓς ὤμοσας,
Ἦ μὴν ἀπάξειν μ' οἴκαδ', αἱροῦ τοὺς φίλους.
Δι. Ἡ γλῶττ' ὀμώμοκ', Αἰσχύλον δ' αἱρήσομαι.
Ευ. Τί δέδρακας ὦ μιαρώτατ' ἀνθρώπων; Δι. ἐγώ;
Ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. τιὴ γὰρ οὔ;
Αἰ. Εὔχιστον ἔργον μ' ἐργασάμενος προσβλέπεις.
Δι. Τί δ' αἰσχρόν, ἢν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῆ.
Ευ. Ὦ σχέτλιε, περιόψει με δὴ τεθνηκότα.
Δι. Τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
Τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, καὶ τὸ καθεύδειν κώδιον;
Πλ. Χωρεῖτε τοίνυν ὦ Διόνυσ' εἴσω. Δι. τί δαί;
Πλ. Ἵνα ξενίσω σφὼ πρίν γ' ἀπελθεῖν. Δι. εὖ λέγεις
Νὴ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.
Χο. Μακάριον γ' ἀνὴρ ἔχων
Ξύνεσιν ἠκριβωμένην.
Πάρα δὲ πολλοῖσι μαθεῖν,
Ὅδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας,
Πάλιν ἄπεισιν οἴκαδ' αὖθις,
Ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,
Ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ
Ξυγγενέσι τε καὶ φίλοις,
Διὰ τὸ ξυνετὸς εἶναι.
Χαρίεν οὖν μὴ Σωκράτει
Παρακαθήμενον λαλεῖν,
Ἀποβαλόντα μουσικήν,
Τά τε μέγιστα παραλιπόντα
Τῆς τραγῳδικῆς τέχνης.
Τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσι λόγοις,
Καὶ σκαριφησμοῖσι λήρων
Διατριβὴν ἀργὸν ποιεῖσθαι

Παραφρονοῦντος

Παραφρονοῦντος ἀνδρός.
Πλ. Ἄγε δὴ χαίρων Αἰσχύλε χώρει,
Καὶ σῶζε πόλιν τὴν ἡμετέραν
Γνώμαις ἀγαθαῖς καὶ παίδευσον
Τοὺς ἀνοήτους, πολλοὶ δ' εἰσί,
Καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων,
Καὶ τούτοις τοῖσι ποριςαῖς
Μύρμηκί θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ,
Τόδε δ' ἀρχινόμῳ,
Καὶ φράζ' αὐτοῖς ταχέως ἥκειν
Ὡς ἐμὲ δευρί, καὶ μὴ μέλλειν.
Κἂν μὴ ταχέως ἥκωσι,
Νὴ τὸν Ἀπόλλω στίξας αὐτούς,
Καὶ συμποδίσας
Μετ' Ἀδειμάντου τοῦ λευκολόφου
Κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.
Αἰ. Ταῦτα ποιήσω, σὺ δὲ τὸν θρόνον
Τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν,
Καὶ σώζειν. ἢν ἄρ' ἐγώ ποτε
Δεῦρ' ἀφίκωμαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
Σοφίᾳ κρίνω δεύτερον εἶναι.
Μέμνησο δ' ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνήρ,
Καὶ ψευδολόγος, καὶ βωμολόχος,
Μηδέποτ' εἰς τὸν θᾶκον τὸν ἐμόν,
Μὴ δ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.
Πλ. Φαίνετε, τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ
Λαμπάδας ἱεράς, χἄμα προπέμπετε,
Τοῖς τούτου τοῦτον μέλεσι,
Καὶ μολπαῖς κελαδοῦντες.
Χο. Πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ
Κἂν φάος ὀρνυμένῳ δότε δαίμονες οἱ κατὰ γαῖαν,

Τῇδε πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας.
Πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων Ἀχαίων παυσαίμεθ' ἂν οὕτως
Ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξυνόδων Κλεοφῶν δὲ μαχέσθω,
Κἄλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀρούραις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΑΤΡΑΧΩΝ ΤΕΛΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΠΠΕΩΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

ΠΑΡΑΓΕΙ τινὰ Κλέωνα τὸν καλούμενον Παφλαγόνα, ὃς ἐπὶ βυρσοπώλην πικρότατα κατεσθίοντά πως τὰ κοινὰ χρήματα ἐν παραλογισμοῖς διαφέροντ' ἐρρωμένως ἀλλαντοπώλην, εὐθέως σκατοφάγον πεισθέντα ἐπιθέσθαι σὺν ἱππεῦσι τοῖσιν ἐν χορῷ παροῦσι τῇ τῶν πραγμάτων ἀρχῇ Κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ. ἐγένετο τοῦτο. ἐξέπεσεν ὁ Κλέων παγκάκως, ὁ σκατοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς. Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ Στρατοκλέους ἄρχοντος δημοσίᾳ εἰς Λήναια δι' αὐτοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκα. δεύτερος Κρατῖνος, Σατύροις. τρίτος Ἀριστομένης, Ὑλοφόροις. Ἴστεον ὅτι εἰς δ΄ μέρη διῄρηνται ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς πεντακοσιοδίμνους, εἰς ἱππέας, εἰς ζευγίτας, καὶ εἰς θῆτας.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Δημοσθένης.
Ἀγοράκριτος, ὁ καὶ ἀλλαντοπώλης.
Κλέων.
Νικίας.
Χορὸς ἱππέων.
Δῆμος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΙΠΠΕΙΣ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

ΙΑΤΤΑΤΑΙΑΞ τῶν κακῶν
ἰατταταί.
Κακῶς Παφλαγόνα τὸν νεώνητον
κακὸν
Αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
Ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν,
Πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.
ΝΙ. Κάκιστα δῆθ', οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων,
Αὐταῖς διαβολαῖς. ΔΗ. ὦ κακόδαιμον, πῶς ἔχεις.
ΝΙ. Κακῶς καθάπερ σύ. ΔΗ. δεῦρό νυν πρόσελθ' ἵνα
Ξυναυλίαν κλαύσωμεν, Οὐλύμπου νόμον.
Μῦ μῦ, μῦ μῦ, μῦ μῦ, μῦ μῦ, μῦ μῦ, μῦ μῦ.
Τί κινυρόμεθ' ἄλλως, οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινὰ
Σωτηρίαν νῷν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;
ΝΙ. Τίς οὖν γένοιτ' ἄν, λέγε σύ. ΔΗ. σὺ μὲν οὖν μοι λέγε,
Ἵνα μοι μάχωμαι. ΝΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Ἀλλ' εἰπὲ θαρρῶν, εἶτα κἀγώ σοι φράσω.
ΔΗ. Πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἅ με χρὴ λέγειν.
ΝΙ. Ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε, πῶς ἂν οὖν ποτε
Εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευριπιδικῶς.
ΔΗ. Μή μοί γε μή μοι, μὴ διασκανδικίσῃς,
Ἀλλ' εὑρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου.
ΝΙ. Λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχὲς ὡδὶ ξυλλαβών.
ΔΗ. Καὶ δὴ λέγω μόλωμεν. ΝΙ. ἐξόπισθέ νυν
Αὐτὸ φάθι τοῦ μόλωμεν. ΔΗ. αὐτό. ΝΙ. πάνυ καλῶς
Ὥσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε,

τὸ μόλωμεν. εἶτα δ᾽ αὐτὸ κατεπάγων πυκνόν.
Δη. Μόλωμεν αὐτό, μόλωμεν αὐτομολῶμεν. Νι. ἰδοὺ
οὐχ ἡδύ; Δη. νὴ Δία, πλήν γε περὶ τοῦ δέρματος
Δέδοικα τουτονὶ τὸν οἰωνόν. Νι. τί δαί.
Δη. Ὅτιη τὸ δέρμα τῶν δεφομένων ἀπέρχεται.
Νι. Κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῷν,
Θεῶν ἰόντε προσπεσεῖν ποι πρὸς βρέτας.
Δη. Ποῖον βρετέτας ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς.
Νι. Ἔγωγε. Δη. ποίῳ χρώμενος τεκμηρίῳ.
Νι. Ὅτιη θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ᾽ οὐκ εἰκότως.
Δη. Εὖ προσβιβάζεις με. Νι. ἀλλ᾽ ἑτέρᾳ ποι σκεπτέον.
Δη. Βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσι φράσω.
Νι. Οὐ χεῖρον, ἓν δ᾽ αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
Ἐπίδηλον ἡμῖν, τοῖς προσώποισι ποεῖν,
Ἢν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασι.
Δη. Λέγοιμ᾽ ἂν ἤδη, νῷν γάρ ἐστι δεσπότης
Ἄγροικος ὀργήν, κυαμοτρὼξ, ἀκράχολος,
Δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον,
Ὑπόκωφον, οὗτος τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ
Ἐπρίατο δοῦλον, βυρσοδέψην παφλαγόνα,
Πανουργότατον, καὶ διαβολώτατόν τινα.
Οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
Ὁ βυρσοπαφλαγὼν, ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην,
Ἤκαλλ᾽, ἐθώπευ᾽, ἐκολάκευ᾽, ἐξηπάτα,
Κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαυτὶ λέγων,
Ὦ δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν,
Ἔνθου, ῥόφησον, ἔντραγ᾽, ἔχε τριώβολον.
Βούλει παραθῶ σοι δόρπον; εἶτ᾽ ἀναρπάσας
Ὅτι ἂν τις ἡμῶν σκευάσῃ τῷ δεσπότῃ,
Παφλαγὼν κεχάρισται τοῦτο, καὶ πρῴην γ᾽ ἐμοῦ
Μᾶζαν μεμαχότος ἐν πύλῳ λακωνικὴν,

Πανουρ-

Πανουργότατά πως περιδραμὼν ὑφαρπάσας,
Αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ᾽ ἐμοῦ μεμαγμένην.
Ὑμᾶς δ᾽ ἀπελαύνει, κοὐκ ἐᾷ τὸν δεσπότην
Ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων
Δειπνοῦντος ἑστὼς, ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας.
Ἄδει δὲ χρησμούς, εἶθ᾽ ὁ γέρων σιβυλλιᾷ.
Ὁ δ᾽ αὐτὸν ὡς ὁρᾷ μεμακκοακότα,
Τέχνην πεποίηται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἄντικρυς
Ψευδῆ διαβάλλει. κᾆτα μαστιγούμεθα
Ἡμεῖς. παφλαγὼν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας,
Αἰτεῖ, ταράττει, δωροδοκεῖ, λέγων τάδε,
Ὁρᾶτε τὸν ὕλαν δι᾽ ἐμὲ μαστιγούμενον;
Εἰ μή μ᾽ ἀναπείσετ᾽, ἀποθανεῖσθε σήμερον.
Ἡμεῖς δὲ δίδομεν, εἰ δὲ μὴ, πατούμενοι
Ὑπὸ τοῦ γέροντος, ὀκταπλάσιον χέζομεν.
Νῦν οὖν ἀνύσαντε φροντίσωμεν ὦ 'γαθὲ,
Ποίαν ὁδὸν νῷ τρεπτέον, καὶ πρὸς τίνα.
Νι. Κράτιστ᾽ ἐκείνην τὴν μόλωμεν ὦ 'γαθέ.
Δη. Ἀλλ᾽ οὐχ οἷόν τε τὸν παφλαγόν᾽ οὐδὲν λαθεῖν.
Ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ᾽. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος,
Τὸ μὲν ἐν πύλῳ, τὸ δ᾽ ἕτερον ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
Τοσόνδε δ᾽ αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος,
Ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ᾽ ἐν χάοσιν,
Τὼ χεῖρ᾽ ἐν αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ᾽ ἐν κλωπιδῶν.
Νι. Κράτιστον οὖν νῷν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ σκόπει,
Ὅπως ἂν ἀποθάνωμεν ἀνδρικώτατα.
Δη. Πῶς δῆτα, πῶς γένοιτ᾽ ἂν ἀνδρικώτατα.
Νι. Βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν.
Ὁ θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος.
Δη. Μὰ δί᾽ ἀλλ᾽ ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος.
Ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσώμεθα.

Νι. Ἰδοὺ γ' ἄκρατον, περὶ πότου γοῦν ἐστί σοι;
πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ.
Δη. Ἄληθες οὗτος, κρουνοχυτρολήραιον εἶ,
οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν;
οἴνου γὰρ εὕροις ἄν τι πρακτικώτερον,
ὁρᾷς; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσι δίκας,
εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.
ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἴνου χοᾶ,
τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω, καὶ λέγω τι δεξιόν.
Νι. Οἴμοι τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ ποτῷ.
Δη. Ἀγάθ', ἀλλ' ἐξένεγκ' ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
ἢν γὰρ μεθυσθῶ πάντα ταυτὶ καταπάσω,
βουλευματίων καὶ γνωμιδίων, καὶ νοϊδίων.
Νι. Ὡς εὐτυχῶς, ὅτ' οὐκ ἐλήφθην ἔνδοθεν,
κλέπτων τὸν οἶνον. Δη. εἰπέ μοι παφλαγὼν τί δρᾷ.
Νι. Ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος,
ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις, ὕπτιος.
Δη. Ἴθι νυν ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολύν.
Νι. Σπονδήν λαβὲ δή, καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαίμονος,
ἕλκ' ἕλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ πραμνίου.
Δη. Ὦ δαῖμον ἀγαθέ, σὸν τὸ βούλευμ' οὐκ ἐμόν.
Νι. Εἴπ' ἀντιβολῶ τί ἐστι. Δη. τοὺς χρησμοὺς ταχὺ
κλέψας ἔνεγκε τοῦ παφλαγόνος, ἔνδοθεν,
ἕως καθεύδει. Νι. ταῦτ' ἀτὰρ τοῦ δαίμονος;
δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.
Δη. Φέρε νυν ἐγὼ 'μαυτῷ προσαγάγω τὸν χοᾶ
τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω, καὶ λέγω τι δεξιόν.
Νι. Ὡς μεγάλ' ὁ παφλαγὼν πέρδεται καὶ ῥέγκεται,
ὥστ' ἔλαθον αὐτόν, τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβών,
ὅνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν. Δη. ὦ σοφώτατε.

φέρ' αὐτόν

φέρ' αὐτὸν ἵν' ἀναγνῶ, σὺ δ' ἔγχεον πιεῖν
ἀνύσας τι, φέρ' ἴδω τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι,
ὦ λόγια, δός σύ μοι τὸ ποτήριον ταχύ.
Νι. Ἰδού, τί φησιν ὁ χρησμός. Δη. ἑτέραν ἔγχεον.
Νι. Ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν ἑτέραν ἔγχεον;
Δη. Ὦ Βάκι. Νι. τί ἐστι. Δη. δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.
Νι. Πολλῷ γ' ὁ Βάκις ἐχρῆτο τῷ ποτηρίῳ.
Δη. Ὦ μιαρὲ παφλαγών, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι.
τὸν περὶ σαυτοῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν. Νι. τιή.
Δη. Ἐνταῦθ' ἔνεστιν, αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.
Νι. Καὶ πῶς. Δη. ὅπως, ὁ χρησμὸς ἄντικρυς λέγει,
ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίνεται,
ὃς πρῶτος ἕξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
Νι. Εἷς οὑτοσὶ πώλης, τί τοὐντεῦθεν, λέγε.
Δη. Μετὰ τοῦτον αὖθις προβατοπώλης δεύτερος.
Νι. Δύο τώδε πώλα, καὶ τί τοῦτον χρὴ παθεῖν.
Δη. Κρατεῖν, ἕως ἂν ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
αὐτοῦ γένοιτο. μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.
ἐπιγίνεται γὰρ βυρσοπώλης παφλαγών,
ἅρπαξ, κεκράκτης, κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.
Νι. Τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεὼν
ὑπὸ βυρσοπώλου. Δη. νὴ Δί'; Νι. οἴμοι δείλαιος.
πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἷς μόνος.
Δη. Ἔτ' ἐστὶν εἷς, ὑπέρφυα τέχνην ἔχων.
Νι. Εἴπ' ἀντιβολῶ τίς ἐστιν. Δη. εἴπω; Νι. νὴ Δία.
Δη. Ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξολῶν.
Νι. Ἀλλαντοπώλης, ὦ Πόσειδον τῆς τέχνης.
φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν.
Δη. Ζητῶμεν αὐτόν. Νι. ἀλλ' ὁδὶ προσέρχεται,
ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν. Δη. ὦ μακάριε
ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ' ὦ φίλτατε,

Ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῷν φανείς.
Αλ. Τί ἐστι, τί με καλεῖτε. Δη. δεῦρ' ἔλθ' ἵνα πύθῃ
Ὡς εὐτυχὴς εἶ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.
Νι. Ἴθι δὴ κάθελ' αὐτοῦ τοὐλεόν, καὶ τοῦ θεοῦ
Τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν ὡς ἔχει.
Ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν παφλαγόνα.
Δη. Ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί,
Ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον, καὶ τοὺς θεούς.
Αλ. Ἰδοὺ τί ἐστι. Δη. ὦ μακάρι', ὦ πλούσιε,
Ὦ νῦν μὲν οὐδείς, αὔριον δ' ὑπέρμεγας,
Ὦ τῶν ἀθηναίων ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.
Αλ. Τί μ' ὦγάθ' οὐ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας
Πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελᾷς.
Δη. Ὦ μῶρε, ποίας κοιλίας, δεῦρο βλέπε,
Τὰς στίχας ὁρᾷς γε τῶνδε τῶν λαῶν. Αλ. ὁρῶ.
Δη. Τούτων ἁπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,
Καὶ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν λιμένων, καὶ τῆς πυκνός,
Βουλὴν πατήσεις, καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις,
Δήσεις, φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λαικάσεις.
Αλ. Ἐγώ; Δη. σὺ μέντοι, κοὐδέπω γε πάνθ' ὁρᾷς,
Ἀλλ' ἐπανάβηθι, κἀπὶ τοὐλεὸν τοδί,
Καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἁπάσας ἐν κύκλῳ.
Αλ. Καθορῶ. Δη. τί δαὶ τἀμπόρια, καὶ τὰς ὁλκάδας.
Αλ. Ἔγωγε. Δη. πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὐδαιμονεῖς,
Ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' εἰς Καρίαν
Τὸν δεξιόν, τὸν δ' ἕτερον εἰς Καρχηδόνα.
Αλ. Εὐδαιμονήσω γ' εἰ διαστραφήσομαι.
Δη. Οὔκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρναται.
Γίγνει γὰρ ὡς ὁ χρησμὸς οὑτοσὶ λέγει,
Ἀνὴρ μέγιστος. Αλ. εἰπέ μοι καὶ πῶς ἐγὼ
Ἀλλαντοπώλης ὤν, ἀνὴρ γενήσομαι.

Δη. Δι' αὐτὸ

Δη. Δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο καὶ γίγνει μέγας,
Ὁτιὴ πονηρός, κἀξ ἀγορᾶς εἶ καὶ θρασύς.
Αλ. Οὐκ ἀξιῶ 'γὼ 'μαυτὸν ἰσχύειν μέγα.
Δη. Οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φῂς ἄξιον.
Ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλόν,
Μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν. Αλ. μὰ τοὺς θεοὺς
Εἰ μὴ 'κ πονηρῶν γ'. Δη. ὦ μακάριε τῆς τύχης,
Οἷον πέπονθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πράγματα.
Αλ. Ἀλλ' ὦγάθ', οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,
Πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.
Δη. Τουτί σε μόνον ἔβλαψεν ὅτι καὶ κακὰ κακῶς.
Ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ,
Ἔτ' ἐστὶν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,
Ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν, ἀλλὰ μὴ παρῇς
Ἅ σοι διδόασ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.
Αλ. Πῶς δῆτα φησ' ὁ χρησμός. Δη. εὖ νὴ τοὺς θεούς,
Καὶ ποικίλως πως, καὶ σοφῶς ᾐνιγμένος,
Ἀλλ' ὁπόταν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχήλης
Γαμφηλῇσι δράκοντα κοάλεμον αἱματοπώτην
Δὴ τότε παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκοροδάλμη.
Κοιλιοπώλῃσι δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζει
Αἴκεν μὴ πωλεῖν ἀλλᾶντας μᾶλλον ἕλωνται.
Αλ. Πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν, ἀναδίδασκέ με.
Δη. Βυρσαίετος μὲν ὁ παφλαγὼν ἐσθ' οὑτοσί.
Αλ. Τί δ' ἀγκυλοχήλης ἐστίν. Δη. αὐτό που λέγει,
Ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἁρπάζων φέρει.
Αλ. Ὁ δράκων δὲ πρὸς τί. Δη. τοῦτο περιφανέστατον.
Ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρόν, ἀλλᾶς τ' αὖ μακρόν.
Εἶθ' αἱματοπώτης ἐστὶν ὅ,τ' ἀλλᾶς, χὠ δράκων,
Τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βυρσαίετον,
Ἤδη κρατήσειν, αἴκε μὴ θαλφθῇ λόγοις.

Ἀλ. Τὰ μὲν λόγι' αἰκάλλει με· θαυμάζω δ' ὅπως
Τὸν δῆμον οἷός τ' ἐμ' ἐπιτροπεύειν ἐγώ.
Δη. Φαυλότατον ἔργον, ταῦθ' ἅπερ ποιεῖς ποίει,
Τάραττε καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα
Ἅπαντα, καὶ τὸν δῆμον ἀεὶ προσποιοῦ,
Ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς.
Τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσεστι δημαγωγικά,
Φωνὴ μιαρά, γέγονας κακῶς, ἀγοραῖος εἶ,
Ἔχεις ἅπαντα πρὸς τὴν πολιτείαν ἃ δεῖ,
Χρησμοί τε συμβαίνουσι, καὶ τὸ πυθικόν.
Ἀλλὰ στεφανοῦ, καὶ σπένδε τῷ κοαλέμῳ.
Χὤπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα. Ἀλ. Καὶ τίς ξύμμαχος
Γενήσεταί μοι; καὶ γὰρ οἵ τε πλούσιοι
Δεδίασιν αὐτόν, ὅ,τε πένης βδύλλει λεώς.
Δη. Ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι,
Μισοῦντες αὐτόν, οἳ βοηθήσουσί σοι,
Καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοί τε κἀγαθοί,
Καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός,
Κἀγὼ μετ' αὐτῶν, χὠ θεὸς ξυλλήψεται.
Καὶ μὴ δέδιθ', οὐ γάρ ἐστιν ἐξῃκασμένος.
Ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελε
Τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι, πάντως γε μὴν
Γνωσθήσεται· τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.
Νι. Οἴμοι κακοδαίμων ὁ παφλαγὼν ἐξέρχεται.
Κλ. Οὔτοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαιρήσετον,
Ὅτι 'πὶ τῷ δήμῳ ξυνόμνυτον πάλαι.
Τουτὶ τί δρᾷ τὸ χαλκιδικὸν ποτήριον;
Οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ χαλκιδέας ἀφίστατον,
Ἀπολεῖσθον, ἀποθανεῖσθον ὦ μιαρωτάτω.
Δη. Οὗτος, τί φεύγεις; οὐ μενεῖς ὦ γεννάδα
Ἀλλαντοπῶλα, μὴ προδῷς τὰ πράγματα.

Ἄνδρες

Ἄνδρες ἱππῆς παραγένεσθε, νῦν ὁ καιρός, ὦ σίμων,
Ὦ παναίτι', οὐκ ἐλᾶτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
Ἄνδρες ἐγγύς, ἀλλ' ἀμύνου κἀπαναστρέφου πάλιν,
Ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένων.
Ἀλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε, καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.
Χο. Παῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιππόστρατον,
Καὶ τελώνην, καὶ φάραγγα, καὶ χάρυβδιν ἁρπαγῆς,
Καὶ πανοῦργον, καὶ πανοῦργον, πολλάκις γὰρ αὔτ' ἐρῶ.
Καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας,
Ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε, καὶ τάραττε, καὶ κύκα,
Καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κἀπικείμενος βόα.
Εὐλαβοῦ δὲ μὴ κφύγῃ σε, καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδούς,
Ἅσπερ εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.
Κλ. Ὦ γέροντες ἡλιασταὶ φράτερες τριωβόλου,
Οὓς ἐγὼ βόσκω κεκραγώς, καὶ δίκαια κἄδικα,
Παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.
Χο. Ἐν δίκῃ γ' ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις,
Κἀποσυκάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν,
Ὅστις αὐτῶν ὠμός ἐστιν, ἢ πέπων, ἢ μὴ πέπων,,
Κἄν τιν' αὐτῶν γνῷς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχηνότα,
Καταγαγὼν ἐκ χερρονήσου διαβαλὼν ἀγκυρίσας,
Εἶτ' ἀποστρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐνεκολάβησας,
Καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
Πλούσιος, καὶ μὴ πονηρός, καὶ τρέμων τὰ πράγματα.
Κλ. Ξυνεπίκεισθ' ὑμεῖς, ἐγὼ δ' ὦ 'νδρες δι' ὑμᾶς τύπτομαι,
Ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον, ὡς δίκαιον ἐν πόλει
Ἑστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστιν ἀνδρείας χάριν.
Χο. Ὡς δ' ἀλαζών, ὡς δὲ μάσθλης, εἶδες οἷ' ὑπέρχεται,
Ὡσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται.
Ἀλλ' ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ, ταυτῃὶ πεπλήξεται.
Ἢν δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευρί, πρὸς σκέλος κυρηβάσει.

Φ

Κλ. Ὦ πόλις καὶ δῆμ' ὑφ' οἵων θηρίων γαστρίζομαι.
Χο. Καὶ κέκραγας ὅσπερ ἀεὶ τὴν πόλιν καταστρέφεις.
Ἀλ. Ἀλλ' ἐγώ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτον τρέψομαι.
Χο. Ἀλλ' ἐὰν μέν τοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ.
Ἢν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃς; ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
Κλ. Τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δείκνυμι, καὶ φήμ' ἐξάγειν,
Ταῖσι πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.
Ἀλ. Ναὶ μὰ δία, κἄγωγε τοῦτον ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ
Ἐσδραμὼν εἰς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέα.
Δη. Νὴ δί' ἐξαγαγών γε τὰ πόρρηθ' ἅμ' ἄρτον καὶ κρέας,
Καὶ τέμαχος, οὗ περικλέης οὐκ ἠξιώθη πώποτε.
Κλ. Ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.
Ἀλ. Τριπλάσιον κεκράξομαί σου.
Κλ. Καταβοήσομαι βοῶν σε.
Ἀλ. Κατακεκράξομαί σου κράζων.
Κλ. Διαβαλῶ σ' ἐὰν στρατηγῇς.
Ἀλ. Κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.
Κλ. Περιελῶ σ' ἀλαζονείαις.
Ἀλ. Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου.
Κλ. Βλέψον εἰς ἔμ' ἀσκαρδάμυκτος.
Ἀλ. Ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.
Κλ. Διαφορήσω σ' εἴ τι γρύξεις.
Ἀλ. Κοπροφορήσω σ' εἰ λαλήσεις.
Κλ. Ὁμολογῶ κλέπτειν, σὺ δ' οὐχί.
Ἀλ. Νὴ τὸν ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον,
Κἀπιορκῶ γε βλεπόντων.
Κλ. Ἀλλότρια τοίνυν σοφίζει,
Καί σε φανῶ τοῖς πρυτάνεσιν,
Ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἱε-
ρὰς ἔχοντα κοιλίας.
Χο. Ὦ μιαρὲ καὶ βδελυρὲ,

Καὶ

Καὶ κεκράκτα τοῦ σοῦ θράσους,
Πᾶσα μὲν γῆ πλέα,
Πᾶσα δ' ἐκκλησία,
Καὶ τέλη καὶ γραφαὶ,
Καὶ δικαστήρι' ὦ
Βορβοροτάραξι καὶ
Τὴν πόλιν ἅπασαν ἡ-
μῶν ἀνατετυρβακώς,
Ὅστις ἡμῶν τὰς ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν,
Κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους θυννοσκοπῶν.
Κλ. Οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅθεν πάλαι καττύεται.
Ἀλ. Εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα,
Ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοός,
Τοῖς ἀγροίκοισι πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχύ,
Καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μεῖζον ἦν δυοῖν δοχμαῖν.
Δη. Καὶ νὴ δία, κἀμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταὐτόν, ὥστε καταγέλων
Πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ τοῖς φίλοις παρασχεθεῖν.
Πρὶν γὰρ εἶν' ἐν περγασῇσιν, ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.
Χο. Ἆρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρ-
χῆς ἐδήλους ἀναί-
δειαν, ἥπερ μόνη
Προστατεῖ τῶν ῥητόρων,
Ἧι σὺ πιστεύων, ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,
Πρῶτος ὤν, ὁ δ' ἱπποδάμου λείβεται θεώμενος,
Ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ
Σοῦ μιαρώτερος, ὥστε με χαίρειν,
Ὅς σε παύσει, καὶ πάρεισι, δῆλός ἐστιν αὐτόθεν,
Ἐν πανουργίᾳ τε καὶ θράσει, καὶ κοβαλικεύμασιν.
Ἀλλ' ὦ τραφεὶς ὅθεν περ εἰσὶν ἄνδρες οἵπερ εἰσὶ
Νῦν δεῖξον, ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τεθράφθαι.
Ἀλ. Καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὑτοσὶ πολίτης.

Κλ. Οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; Ἀλ. μὰ Δί', ἐπεὶ κἀγὼ πονηρός εἰμι,
Ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν, πρῶτα διαμαχοῦμαι.
Χο. Ἐὰν δὲ μὴ ταύτῃ γ' ὑπείκῃ, λέγ' ὅτι κἀκ πονηρῶν.
Κλ. Οὐκ αὖ μ' ἐάσεις. Ἀλ. οὐ μὰ Δία. Κλ. ναὶ μὰ Δία. Ἀλ.
μὰ τὸν Ποσειδῶ.
Κλ. Οἴμοι, διαρραγήσομαι. Ἀλ. καὶ μὴν ἐγώ σ' οὐ παρήσω.
Χο. Πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ διαρραγῆναι.
Κλ. Τῷ καὶ πεποιθὼς, ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἐναντία.
Ἀλ. Ὁτιὴ λέγειν οἷός τε κἀγὼ καὶ καρυκοποιεῖν.
Κλ. Ἰδοὺ λέγειν, καλῶς γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα προσπεσόν σοι,
Ὠμοσπάρακτον παραλαβὼν, μεταχειρίσαιο χρηστῶς.
Ἀλλ' οἶσθ' ὅ μοι πεπονθέναι δοκεῖς ὅπερ τὸ πλῆθος,
Εἴπου δικίδιον εἶπας εὖ, κατὰ ξένου μετοίκου,
Τὴν νύκτα θρυλλῶν, καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,
Ὕδωρ τε πίνων, κἀπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,
Ὤιου δυνατὸς εἶναι λέγειν, ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας.
Ἀλ. Τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας ὥστε νυνὶ
Ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν.
Κλ. Ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τίν'; ὅστις εὐθὺς
Θυννεῖα θερμὰ καταφαγὼν, κᾆτ' ἐπιπιὼν ἀκράτου
Οἴνου χοᾶ, κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς;
Ἀλ. Ἐγὼ δέ γ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν
Καταβροχθίσας, κᾆτ' ἐκπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπτος
Λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταράξω.
Χο. Τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων, ἓν δ' οὐ προσίεταί με
Τῶν πραγμάτων, ὁτιὴ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις.
Ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν, Μιλησίους κλονήσεις.
Ἀλ. Ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκὼς, ὠνήσομαι μέταλλα.
Κλ. Ἐγὼ δ' ἐπεισπηδῶν γε τὴν βουλὴν βίᾳ κυκήσω.
Ἀλ. Ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσκης.
Κλ. Ἐγὼ δέ γ' ἐξέλξω σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα.

Χο. Νὴ τὸν Ποσειδῶ, κἀμὲ γὰρ ἤνπερ τοῦτον ἕλκῃς.
Κλ. Οἷόν σε δήσω 'ν τῷ ξύλῳ. Ἀλ. διώξομαί σε δειλίας.
Κλ. Ἡ βύρσα σου θρανεύσεται.
Ἀλ. Δερῶ σε θύλακον κλοπῆς.
Κλ. Διαπατταλευθήσει χαμαί.
Ἀλ. Περικόμματ' ἐκ σοῦ σκευάσω.
Κλ. Τὰς βλεφαρίδας σου περιτιλῶ.
Ἀλ. Τὸν πρηγορεῶνά σου 'κτεμῶ.
Δη. Καὶ νὴ Δί' ἐμβαλόντες αὐ-
τῷ πάτταλον μαγειρικῶς
Εἰς τὸ στόμ' εἶτα γ' ἔνδοθεν
Τὴν γλῶτταν ἐξείραντες αὐ-
τοῦ, σκεψόμεσθ' εὖ κἀνδρικῶς
Κεχηνότος,
Τὸν πρωκτὸν εἰ χαλαζᾷ.
Χο. Ἦν ἄρα πυρός γ' ἕτερα θερμότερα,
Καὶ λόγων ἐν πόλει
Τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι.
Καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἦν φλαῦρον ὧδ'.
Ἀλλ' ἔπιθι καὶ στρόβει,
Μηδὲν ὀλίγον ποίει.
Νῦν γὰρ ἔχεται μέσος.
Ὡς ἂν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
Δειλὸν εὑρήσεις, ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι.
Ἀλ. Ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὢν ἅπαντα τὸν βίον,
Κᾆτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τἀλλότριον ἀμῶν θέρος.
Νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἐκείνους οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,
Ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει, κἀποδόσθαι βούλεται.
Κλ. Οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ζῇ τὸ βουλευτήριον.
Καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον.
Χο. Ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται,

Κἂν μεθίησι τοῦ χρώμα
τος τοῦ προεστηκότος.
Θε. Εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κῴδιον,
Καὶ διδασκοίμην προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίαν.
Χο. Ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι
Δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἵζων,
Εἴθε φαύλως ὥσπερ εὗρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.
Ἄσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον, πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς,
Τὸν ἰουλίου τ' ἂν οἴομαι γέροντα πυῤῥοπίπην,
Ἡσθέντα καὶ παιῶνα δὴ καὶ Βακχέβακχον ἆσαι.
Κλ. Οὔτοι μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδείᾳ, μὰ τὸν Ποσειδῶ,
Ἢ μή ποτ' ἀγοραίου Διὸς σπλάγχνοισι παραγενοίμην.
Ἀλ. Ἔγωγε νὴ τοὺς κονδύλους οὓς πολλὰ δὴ 'πὶ πολλοῖς
Ἠνεσχόμην ἐκ παιδίου μαχαιριδίων τε πληγὰς,
Ὑπερβαλεῖσθαί σ' οἴομαι τούτοισιν, ἢ μάτην γ' ἂν
Ἀπομαγδαλιᾶς σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφείην.
Κλ. Ἀπομαγδαλιᾶς ὥσπερ κύων; ὦ παμπόνηρε, πῶς οὖν
Κυνὸς βορὰν σιτούμενος, μάχει σὺ κυνοκεφάλῳ;
Ἀλ. Καὶ νὴ Δί' ἄλλα γ' ἐστί μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.
Ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους ἐπιλέγων τοιαυτί.
Σκέψασθε παῖδες, οὐχ ὁρᾶθ'; ὥρα νέα, χελιδών.
Οἱ δ' ἔβλεπον, κἀγὼ 'ν τοσούτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον.
Χο. Ὦ δεξιώτατον κρέας, ὡς σοφῶς γε προὐνοήσω·
Ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων, πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.
Ἀλ. Καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'. εἰ δ' οὖν ἴδοι τις αὐτῶν,
Ἀποκρυπτόμενος εἰς τὰ κοχώνα τοὺς θεοὺς ἀπώμνυον.
Ὥστ' εἶπ' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδών με τοῦτο δρῶντα,
Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὅδ', οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει.
Χο. Εὖ γε ξυνέβαλεν αὔτ'· ἀτὰρ δῆλόν γ' ἀφ' οὗ ξυνέγνω,
Ὅτι 'πιώρκεις θ' ἡρπακὼς, καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν.
Κλ. Ἐγώ σε παύσω τοῦ θράσους, οἶμαι δὲ μᾶλλον ἀμφοῖν.

Ἔξειμι

Ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καθιεὶς,
Ὁμοῦ ταράττων τήν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῆ.
Ἀλ. Ἐγὼ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλᾶντας, εἶτ' ἀφήσω,
Κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὔριον, κλάειν σε μακρὰ κελεύων.
Δη. Κἀγωγ' ἐάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.
Κλ. Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπροίξει τάλαντα πολλὰ
Κλέψας Ἀθηναίων. Χο. ἄθρει καὶ τοῦ ποδὸς παρίει·
Ὡς οὗτος ἤδη καικίας ἢ συκοφαντίας πνεῖ.
Κλ. Σὲ δ' ἐκ Ποτιδαίας ἔχοντ' εὖ οἶδα δέκα τάλαντα.
Ἀλ. Τί δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἓν λαβὼν σιωπᾶν;
Χο. Ἀνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι, τούς τε θείους παρίει.
Ἀλ. Τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.
Κλ. Φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας.
Ἀλ. Σὺ δ' ἀστρατείας γ' εἴκοσι
Κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.
Κλ. Ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σε φη
μὶ γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.
Ἀλ. Τὸν πάππον εἶναί φημί σου
Τῶν δορυφόρων. Κλ. ποίων φράσον.
Ἀλ. Τῶν Βυρσίνης τῆς Ἱππίου.
Κλ. Κόβαλος εἶ. Ἀλ. πανοῦργος εἶ.
Χο. Παῖ' ἀνδρικῶς. Κλ. ἰοὺ ἰού.
Τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται.
Χο. Παῖ' αὐτὸν ἀνδρικώτατα,
Γάστριζε καὶ τοῖς ἐντέροις,
Καὶ τοῖς κόλοις,
Χ' ὅπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.
Χο. Ὦ γεννικώτατον κρέας, ψυχήν τ' ἄριστε πάντων,
Καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανεὶς, ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
Ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισιν,
Πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἡδόμεθα.

Κλ. Ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρα μ' οὐκ ἐλάνθανε
Τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἠπιστάμην
Γομφούμενά γε τὰ πάντα καὶ κολλώμενα.
Χο. Οἴμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἁμαξουργοῦ λέγεις.
Ἀλ. Οὔκουν μ' ἐν Ἄργει οἷα πράττεις λανθάνει.
Πρόφασιν μὲν Ἀργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ,
Ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίνεται,
Καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσίν ἐστι συμφυσώμενα,
Ἐγᾦδ', ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.
Χο. Εὖγ' εὖγε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων.
Ἀλ. Καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὔτ' ἐκεῖθεν αὖ,
Καὶ ταῦτά μ' οὔτ' ἀργύρειον οὔτε χρυσίον
Διδοὺς ἀναπείσεις, οὔτε προσπέμπων φίλους,
Ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίοις φράσω.
Κλ. Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' εἰς βουλὴν ἰὼν,
Ὑμῶν ἁπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
Καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐπὶ τῇ πόλει,
Καὶ πάνθ' ἃ μήδοις καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε,
Καὶ τἀκ Βοιωτῶν ταῦτα συντυρούμενα.
Ἀλ. Πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὤνιος.
Κλ. Ἐγώ σε νὴ τὸν Ἡρακλέα παρεστορῶ.
Χο. Ἄγε δὲ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις,
Νυνὶ διδάξεις, εἴπερ ἀπεκρύψω ποτὲ
Ἐς τὰς κοχώνας τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.
Θεύσει γὰρ ᾄξας ἐς τὸ βουλευτήριον.
Ὡς οὗτος ἐμπεσὼν, ἐκεῖσε διαβαλεῖ
Ἡμᾶς ἅπαντας καὶ κραγὸν κεκράξεται.
Ἀλ. Ἀλλ' εἶμι, πρῶτον δ' ὡς ἔχω τὰς κοιλίας,
Καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.
Χο. Ἔχε νυν, ἄλειψον τὸν τράχηλον τουτῳί,
Ἵν' ἐξολισθαίνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.

Ἀλ. Ἀλλ' εὖ

Ἀλ. Ἀλλ' εὖ λέγεις, καὶ παιδοτριβικῶς ταυτάγε.
Χο. Ἔχε νυν, ἐπέγκαψον λαβὼν ταδί. Ἀλ. τί δαί.
Χο. Ἵν' ἄμεινον ὦ τᾶν ἐσκοροδισμένος μάχῃ
Καὶ σπεῦδε ταχέως. Ἀλ. ταῦτα δρῶ. Χο. μέμνησό νυν
Δάκνειν, διαβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθίειν,
Χὤπως τὰ κάλλαι' ἀποφαγὼν, ἥξεις πάλιν.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

Χο. Ἀλλ' ἴθι χαίρων καὶ πράξειας
Κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, καί σε φυλάττοι
Ζεὺς ἀγοραῖος, καὶ νικήσας,
Αὖθις ἐκεῖθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς
Ἔλθοις στεφάνοις κατάπαστος.
Ἡμᾶς δ' ἡμῖν προσέχετε τὸν νοῦν,
Τοῖς ἀναπαίστοις, ὦ παντοίας
Ἤδη μούσης πειραθέντες καθ' ἑαυτούς.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

Εἰ μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμῳδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
Ἠνάγκαζεν ἔπη λέξοντας ἐς τὸ θέατρον παραβῆναι
Οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχε τούτου. νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ ποιητὴς
Ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ τε λέγειν τὰ δίκαια
Καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην.
Ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησὶ πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας,
Καὶ βασανίζειν ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίη καθ' ἑαυτὸν,
Ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευσε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ἁνὴρ
Οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρίβειν, ἀλλὰ νομίζων
Κωμῳδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἁπάντων.
Πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν, ὀλίγοις χαρίσασθαι,
Ὑμᾶς τε πάλαι διαγινώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν ὄντας,
Καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρᾳ προδιδόντας.
Τοῦτο μὲν εἰδὼς ἃ πάθε Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις,
Ὃς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τρόπαια.

Πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἱεὶς καὶ ψάλλων, καὶ πτερυγίζων,
Καὶ λυδίζων, καὶ ψηνίζων, καὶ βαπτόμενος βατραχείοις,
Οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν, ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης,
Ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὤν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη.
Εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῷ ῥεύσας ποτ' ἐπαίνῳ
Διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων, (μνους.
Ἐφόρει τὰς δρῦς, καὶ τὰς πλατάνους, καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύ-
Ἄισαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ, πλὴν Δωροῖ συκοπέδιλε,
Καὶ τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων, οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος.
Νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὁρῶντες παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε,
Ἐκπιπτουσῶν τῶν ἠλέκτρων, καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔτ' ἐνόντος,
Τῶν θ' ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν, ἀλλὰ γέρων ὢν περιέρρει,
Ὥσπερ Κοννᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖον, δίψῃ δ' ἀπολωλώς,
Ὃν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυτανείῳ,
Καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσῳ,
Οἵας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφελισμούς.
Ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν,
Ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας.
Χοὗτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δ' οὐχί.
Ταῦτ' ὀρρωδῶν διέτριβεν ἀεί, καὶ πρὸς τούτοισιν ἔφασκεν,
Ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν.
Κᾆτ' ἐντεῦθεν πρωρατεῦσαι, καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι.
Κᾆτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων οὕνεκα πάντων,
Ὅτι σωφρονικῶς κοὐκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυάρει,
Αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἕνδεκα κώπαις,
Θόρυβον χρηστὸν ληναΐτην,
Ἵν' ὁ ποιητὴς ἀπίῃ χαίρων,
Κατὰ νοῦν πράξας,
Φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ.

ΣΤΡΟΦΗ.

Ἵππι' ἄναξ, Πόσειδον ᾧ

Χαλκοκρότων

Χαλκοκρότων ἵππων κτύπος,
Καὶ χρεμετισμὸς ἁνδάνει,
Καὶ κυανέμβολοι θοαὶ
Μισθοφόροι τριήρεις,
Μειρακίων θ' ἅμιλλα λαμ
πρυνομένων ἐν ἅρμασιν,
Καὶ βαρυδαιμονούντων,
Δεῦρ' ἔλθ' εἰς χορὸν ὦ χρυσοτρίαιν', ὦ
Δελφίνων μεδέων σουνιάρατε,
Ὦ γεραίστιε παῖ Κρόνου,
Φορμίωνί τε φίλτατ', ἐκ
τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀθη
ναίοις πρὸς τὸ παρεστώς.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
Ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι, καὶ τοῦ πέπλου,
Οἵτινες πεζαῖς μάχαισιν, ἔν τε ναυφράκτῳ στρατῷ
Πανταχοῦ νικῶντες ἀεί, τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν,
Οὐδεὶς οὐδεπώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν
Ἠρίθμησεν. ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθὺς ἦν ἀμυνίας,
Εἰ δέ που πέσοιεν εἰς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινί,
Ταῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν. εἶτ' ἠρνοῦντο μὴ πεπτωκέναι,
Ἀλλὰ διεπάλαιον αὖθις, καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἷς
Τῶν πρὸ τοῦ, σίτησιν ᾔτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον.
Νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι, καὶ τὰ σιτία,
Οὐ μαχεῖσθαί φασιν. ὑμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει
Προῖκα γενναίως ἀμύνειν, καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις,
Καὶ πρὸς, οὐκ αἰτοῦμεν οὐδέν, πλὴν τοσουτονὶ μόνον,
Ἤν ποτ' εἰρήνη γένηται, καὶ πόνων παυσώμεθα,
Μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι, μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις.

ἈΝΤῼΔΗ ΚΑΙ ἈΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Ὦ πολιοῦχε Παλλὰς, ὦ
τῆς ἱερωτάτης ἁπα-
σῶν πολέμῳ τε καὶ ποι-
ηταῖς δυνάμει θ' ὑπερφερού-
σης μεδέουσα, χώρας.
Δεῦρ' ἀφικοῦ λαβοῦσα τὴν
ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
ἡμετέραν ξυνεργὸν
Νίκην, ἣ χορικῶν ἐστιν ἑταίρα
τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει.
Νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι, δεῖ
γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά-
σῃ τέχνῃ πορίσαι σε νί-
κην, εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν.

ἈΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Ἀξυνίσμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι.
Ἄξιοι δ' εἴσ' εὐλογεῖσθαι. πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα
Ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, ἐσβολάς τε καὶ μάχας.
Ἀλλὰ τἀν τῇ γῇ μὲν αὐτῶν, οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν,
Ὡς ὅτ' εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
Πριάμενοι κώθωνας οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμμυα,
Εἶτα τὰς κώπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ,
Ἐμβαλόντες ἀνεβρύαξαν ἱππαπαὶ, τίς ἐμβαλεῖ.
Ἀντιλαβοῦ μᾶλλον, τί δρῶμεν, οὐκ ἐλᾷς ὦ σαμφόρα,
Ἐξεπήδων τ' εἰς Κόρινθον, εἶτα δ' οἱ νεώτεροι
Ταῖς ὁπλαῖς ὤρυττον εὐνὰς, καὶ μετῄεσαν στρώματα.
Ἤσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας μηδικῆς
Εἴ τις ἐξέρποι θύραζε, κἀκ βυθοῦ θηρώμενοι.
Ὥστ' ἔφη θέωρος εἰπεῖν καρκίνον κορίνθιον,

Δειναί γ' ὦ πόσειδον, εἰ μήτ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι,
Μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας.

Χο. Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε,
Ὅσην ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα.
Καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
Ἄγγειλον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.

Ἀλ. Τί δ' ἄλλο γ' εἰμὴ νικόβουλος ἐγενόμην.

Χο. Νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσιν ἐστὶν ἐπολολύξαι.
Ὦ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἀμείνον' ἔτι τῶν λόγων
Εἰργασμένε, εἴθ' ἐπέλ-
θοις ἅπαντά μοι σαφῶς,
Ὡς ἐγώ μοι δοκῶ.
Κἂν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν ὥστ' ἀκοῦσαι.
Πρὸς τάδ' ὦ βέλτιστε θαρρήσας λέγ' ὡς ἅ-
παντες ἡδόμεθά σοι.

Ἀλ. Καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
Εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἱέμην.
Ὁ δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη,
Τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων,
Κρημνοὺς ἐρείδων, καὶ ξυνωμότας λέγων,
Πιθανώτατα δ' ἡ βουλή γ' ἅπασ' ἀκροωμένη,
Ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα,
Κἄβλεψε νᾶπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασε.
Κἀγὼ γ' ὅτε δὴ 'γνων ἐνδεχομένην τοὺς λόγους,
Καὶ τοῖσι φενακισμοῖσιν ἐξαπατωμένην.
Ἄγε δὴ σκίταλοι καὶ φένακες ἦν δ' ἐγὼ
Βερέσχεθοί τε καὶ κόβαλοι καὶ μόθωνες,
Ἀγορά τ' ἐν ᾗ παῖς ὢν, ἐπαιδεύθην ἐγώ.
Νῦν μοι θράσος καὶ γλῶσσαν εὔπορον δότε,
Φωνήν τ' ἀναιδῆ, ταῦτα φροντίζοντί μοι,
Ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνήρ.

Κἀγὼ προσέκυσα, κᾆτα τῷ πρωκτῷ θενὼν,
Τὴν κιγκλίδ' ἐξήραξα, κἀναχανὼν μέγα
Ἀνέκραγον, ὦ βουλή, λόγους ἀγαθοὺς φέρων,
Εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι.
Ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατεῤῥάγη,
Οὐπώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.
Τῶν δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήνισεν.
Εἶτ' ἐστεφάνουν μ', εὐαγγέλια κἀγὼ φράσα
Αὐτοῖς, ἀπόῤῥητον, ποιησάμενος ταχύ,
Ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τοὐβολοῦ,
Τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρύβλια.
Οἱ δ' ἀνεκρότησαν, καὶ πρὸς ἔμ' ἐκεχήνεσαν.
Ὁ δ' ὑπονοήσας ὁ Παφλαγών, εἰδὼς ἄρα
Οἷς ἥδεθ' ἡ βουλὴ μάλιστα ῥήμασι,
Γνώμην ἔλεξεν, ἄνδρες ἤδη μοι δοκεῖ,
Ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις,
Εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ,
Ἐπένευσεν εἰς ἐκεῖνον ἡ βουλὴ πάλιν.
Κἀγωγ' ὅτε δ' ἤγνων τοῖς βολίτοις ἡττημένος,
Διακοσίαισι βουσὶν ὑπερηκόντισα,
Τῇ δ' ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλίων παρῄνεσα,
Εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων εἰσαύριον,
Αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τοὐβολοῦ,
Ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ βουλὴ πάλιν.
Ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας, ἐκπλαγεὶς ἐφλήναφα.
Κᾆθ' εἷλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις, χοἰ τοξόται.
Οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἑστηκότες.
Ὁ δ' ἠντιβόλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μεῖναι χρόνον,
Ἵν' ἅτθ' ὁ κῆρυξ οὑκ Λακεδαίμονος λέγει,
Πύθησθ'. ἀφῖκται γὰρ περὶ σπονδῶν λέγων.
Οἱ δ' ἐξ ἑνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον,

Νυνὶ περὶ

Νυνὶ περὶ σπονδῶν, ἐπειδὴ γ' ὦ μέλε
Ἤσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας,
Οὐ δεόμεθα σπονδῶν, ὁ πόλεμος ἑρπέτω
Ἐκεκράγεσάν τε τοὺς πρυτάνεις ἀφιέναι,
Εἶθ' ὑπερεπήδων τοὺς δρυφάκτους πανταχοῦ.
Ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπριάμην ὑποδραμὼν,
Ἅπαντα, τά, τε γήτει' ὅσ' ἦν ἐν τῇ ἀγορᾷ.
Ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα,
Ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα κἀχαριζόμην.
Οἱ δ' ὑπερεπῄνουν ὑπερεπύππαζόν τέ με,
Ἅπαντες οὕτως, ὥστε τῆς βουλῆς ὅλης
Ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Πάντα δὴ πέπραχας οἷα χρὴ τὸν εὐτυχοῦντα.
Εὗρε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον, πολὺ πανουργίαις
Μείζοσι κεκασμένον
Καὶ δόλοισι ποικίλοις,
Ῥήμασί θ' αἱμύλοις.
Ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόντιζε τἀπὶ
λοιπ' ἄριστα, ξυμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὔ
νους, ἐπίστασαι πάλαι.

Ἀλ. Καὶ μὴν ὁ Παφλαγὼν οὑτοσὶ προσέρχεται
Ὠθῶν κολόκυμα, καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν,
Ὡς δὴ καταπιόμενός με, μορμὼ τοῦ θράσους.

Κλ. Εἰ μή σ' ἀπολέσαιμ' εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
Ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῇ.

Ἀλ. Ἥσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις,
Ἀπεπυδάρισα, μόθωνα περιεκόκκυσα.

Κλ. Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρ' ἐὰν μή σ' ἐκφάγω
Ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.

Ἀλ. Ἢν μὴ 'κφάγῃς, ἐγὼ δέ σ' ἢν μὴ 'κπίω,

Κἀπεκροφύσας, αὐτὸς ἐπιδιαρράγω.
Κλ. Ἀπολῶ σε νὴ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ πύλου.
Ἀλ. Ἰδοὺ προεδρίαν, οἷον ὄψομαί σ' ἐγὼ,
Ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον.
Κλ. Ἐν τῷ ξύλῳ δήσω σε νὴ τὸν οὐρανόν.
Ἀλ. Ὡς ὀξύθυμος, φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν,
Ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδιστ' ἄν, ἐπὶ βαλλαντίῳ;
Κλ. Ἐξαρπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τἄντερα.
Ἀλ. Ἀπονυχιῶ σου τἀν πρυτανείῳ σιτία.
Κλ. Ἕλξω σε πρὸς τὸν δῆμον ἵνα δῷς μοι δίκην.
Ἀλ. Κἀγὼ δέ σ' ἕλξω καὶ διαβαλῶ πλείονα.
Κλ. Ἀλλ' ὦ πόνηρε, σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται.
Ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω.
Ἀλ. Ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.
Κλ. Ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται.
Ἀλ. Κᾆθ' ὥσπερ αἱ τίτθαι γε σιτίζεις κακῶς.
Μασώμενος γὰρ, τῷ μὲν ὀλίγον ἐντιθεῖς,
Αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.
Κλ. Καὶ νὴ δί' ὑπό γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς,
Δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν.
Ἀλ. Χὠ πρωκτὸς ὁ ὑμὸς, τουτογὶ σοφίζεται.
Κλ. Οὐκ ὦ 'γάθ' ἐν βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.
Ἴωμεν εἰς τὸν δῆμον. Ἀλ. οὐδὲν κωλύει.
Ἰδοὺ βάδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.
Κλ. Ὦ δῆμε, δεῦρ' ἔξελθε, νὴ δί' ὦ πάτερ.
Ἀλ. Ἔξελθε δῆτ' ὦ δημίδιον φίλτατον.
Δη. Τίνες οἱ βοῶντες, οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;
Τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε.
Κλ. Ἔξελθ' ἵν' εἰδῇς οἷα περιυβρίζομαι.
Δη. Τίς ὦ παφλαγὼν ἀδικεῖ σε. Κλ. διὰ σὲ τύπτομαι,
Ὑπὸ τουτουῒ καὶ τῶν νεανίσκων. Δη. τιή.

Κλ. Ὁτιὴ

Κλ. Ὁτιὴ φιλῶ σ' ὦ δῆμ' ἐραστής τ' εἰμὶ σός.
Δη. Σὺ δ' εἶ τίς ἐτεόν. Ἀλ. ἀντεραστὴς τουτουΐ,
Ἐρῶν πάλαι σου, βουλόμενός τέ σ' εὖ ποιεῖν,
Ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοί τε κἀγαθοί,
Ἀλλ' οὐχ οἷοί τ' ἐσμὲν διὰ τουτονί. σὺ γὰρ
Ὅμοιος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις.
Τοὺς μὲν καλούς τε κἀγαθοὺς οὐ προσδέχει,
Σαυτὸν δὲ λυχνοπώλαισι καὶ νευρορράφοις,
Καὶ σκυτοτόμοις, καὶ βυρσοπώλαισιν δίδως.
Κλ. Εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον. Ἀλ. εἰπέ νυν τί δρῶν.
Κλ. Ὅτι τὸν στρατηγὸν ὑποδραμὼν τὸν ἐκ πύλου,
Πλεύσας ἐκεῖσε τοὺς λάκωνας ἤγαγον.
Ἀλ. Ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου
Ἕψοντος ἑτέρου τὴν χύτραν ὑφειλόμην.
Κλ. Καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν,
Ὦ δῆμ' ἵν' εἰδῇς ὁπότερος νῷν ἐστί σοι
Εὐνούστερος, διάκρινον, ἵν' ἐκεῖνον φιλῇς.
Ἀλ. Ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ πυκνί.
Δη. Οὐκ ἂν καθιζοίμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ,
Ἀλλ' ἐς τὸ πρόσθε χρὴ παριέναι 'ς τὴν πύκνα.
Ἀλ. Οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρων
Οἴκοι μὲν, ἀνδρῶν ἐστὶ δεξιώτατος.
Ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησὶ κάθηται τῆς πέτρας,
Κέχηνεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας.

ΣΤΡΟΦΗ.

Νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ,
Καὶ λῆμα θούριον φορεῖν, καὶ λόγους ἀφύκτους,
Ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἁνὴρ,
Κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους πορίζων,
Πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔσει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν ἄνδρα.
Ἀλλὰ φυλάττου, καὶ πρὶν ἐκεῖνον προσκεῖσθαί σοι, πρότερος σὺ

Τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου, καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλου.

Κλ. Τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίᾳ τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ
Εὔχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγένημαι,
Βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν, καὶ Σαλαβάκχαν,
Ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας, δειπνεῖν ἐν τῷ πρυτανείῳ.
Εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀντιβεβηκώς,
Ἀπολοίμην, καὶ διαπρισθείην διατμηθείην τε λέπαδνα.

Ἀλ. Κἄγωγ' ὦ Δῆμ' εἰ μή σε φιλῶ, καὶ μὴ στέργω κατατμηθεὶς
Ἑψοίμην ἐν περικομματίοις, κεἰ μὴ τούτοισι πέποιθας,
Ἐπὶ ταυτησὶ κατακνησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ,
Καὶ τῇ κρεάγρᾳ τῶν ὀρχιπέδων ἑλκοίμην ἐς κεραμεικόν.

Κλ. Καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλόν σε φιλῶν ὦ Δῆμε γένοιτο πολίτης,
Ὃς πρῶτα μὲν ἡνίκ' ἐβούλευόν σοι, χρήματα πλεῖστ' ἀπέδειξα
Ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄγχων, τοὺς δὲ μεταιτῶν
Οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοὶ χαριοίμην.

Ἀλ. Τοῦτο μὲν ὦ Δῆμ' οὐδὲν σεμνόν. κἀγὼ γὰρ τοῦτό σε δράσω.
Ἁρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοὶ τοὺς ἀλλοτρίους παραθήσω.
Ὡς δ' οὐχὶ φιλεῖ σ' οὐδ' ἐστ' εὔνους, τοῦτ' αὐτό σε πρῶτα διδάξω
Ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὔθ' ὁτιή σου τῆς ἀνθρακιᾶς ἀπολαύει.
Σὲ γὰρ ὃς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας ἐν Μαραθῶνι,
Καὶ νικήσας, ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέδωκας
Ἐπὶ ταῖς πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως.
Οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω, ἀλλ' ἐπαναίρου.
Κᾆτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.

Δη. Ἄνθρωπε τίς εἶ, μῶν ἔκγονος εἶ τῶν Ἁρμοδίου τις ἐκείνων;
Τοῦτό γέ σου τοὔργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ φιλόδημον.

Κλ. Ὡς ἀπὸ μικρῶν εὔνους αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι.

Ἀλ. Καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τούτων δελεάσμασιν εἷλες.

Κλ. Καὶ μὴν εἴ πού τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμύνων,
Ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.

Ἀλ. Καὶ πῶς σὺ φιλεῖς ὃς τοῦτον ὁρῶν οἰκοῦντ' ἐν ταῖσι πιθάκναισιν

Καὶ

Καὶ γυπαρίοις, καὶ πυργιδίοις, ἔτος ὄγδοον οὐκ ἐλεαίρεις,
Ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττεις, ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος
Τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις,
Ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων, αἳ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.

Κλ. Ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λογίοισιν,
Ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντώβολον ἡλιάσασθαι,
Ἢν ἀναμείνῃ. πάντως δ' αὐτὸν θρέψω 'γὼ καὶ θεραπεύσω,
Ἐξευρίσκων εὖ καὶ μιαρῶς, ὁπόθεν τὸ τριώβολον ἕξει.

Ἀλ. Οὐχ ἵνα γ' ἄρξῃ μὰ Δί' Ἀρκαδίας προνοούμενος, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον
Σὺ μὲν ἁρπάζῃς καὶ δωροδοκῇς παρὰ τῶν πόλεων, ὁ δὲ δῆμος
Ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης, ἃ πανουργεῖς μὴ καθορᾷ σου,
Ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ πρός σε κεχήνῃ.
Εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος διατρίψῃ,
Καὶ χῖδρα φαγὼν ἀναθαρρήσῃ, καὶ στεμφύλῳ εἰς λόγον ἔλθῃ
Γνώσεται οἵων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου.
Εἶθ' ἥξει σοι δριμὺς ἄγροικος, ἐπὶ σοῦ τὴν ψῆφον ἰχνεύων,
Ἃ σὺ γινώσκων, τόνδ' ἐξαπατᾷς καὶ ὀνειροπολεῖς περὶ σαυτοῦ.

Κλ. Οὔκουν δεινὸν, ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἐς ἐμέ, καὶ διαβάλλειν,
Πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλείονα χρηστά,
Νὴ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους πολλῷ περὶ τὴν πόλιν ἤδη.

Ἀλ. Ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει. σὺ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζεις,
Ὃς ἐποίησε τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν, εὑρὼν ἐπιχειλῆ,
Καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν,
Ἀφελὼν τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθῦς καινοὺς παρέθηκε;
Σὺ δ' Ἀθηναίους ἐζήτησας μικροπολίτας ἀποφῆναι,
Διατειχίζων καὶ χρησμῳδῶν ὁ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων.
Κἀκεῖνος μὲν φεύγει τὴν γῆν. σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπομάττει.

Κλ. Οὔκουν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν ὦ Δῆμ' ἐστί μ' ὑπὸ τούτου
Ὁτιή σε φιλῶ. Δη. παῦ' οὗτος, καὶ μὴ σκέρβολλε πονηρά.
Πολλοῦ δὲ πολύ με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθεις ἐγκρυφιάζων.

Ἀλ. Μιαρώτατος ὦ Δημακίδιον, καὶ πλεῖστα πανοῦργα δεδρακώς,

Ὁπόταν χασμᾷ, καὶ σὺ καυλοὺς
Τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων,
Καταβροχθίζει, κἀμφοῖν χεροῖν
Μυστιλᾶται τῶν δημοσίων.
Κλ. Οὐ χαιρήσεις, ἀλλά σε κλέπτον-
θ' αἱρήσω 'γὼ τρεῖς μυριάδας.
Τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις,
Μιαρώτατος ὢν περὶ τὸν δῆμον,
Τῶν ἀθηναίων, καί σ' ἐπιδείξω
Νὴ τὴν δήμητρ', ἢ μὴ ζῴην,
Δωροδοκήσαντ' ἐκ μιτυλήνης πλεῖν ἢ μνᾶς τετταράκοντα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶς μέγιστον ὠφέλημα,
Ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίσεις,
Μέγιστος ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις,
Τἀν τῇ πόλει, τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων τρίαιναν,
Ἧ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει, σείων τε καὶ ταράττων,
Καὶ μὴ μεθῇς τὸν ἄνδρ', ἐπειδή σοι λαβὴν δέδωκεν.
Κατεργάσει γὰρ ῥᾳδίως, πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.
Κλ. Οὐκ ὦγαθοὶ ταῦτ' ἐστί πω ταύτῃ, μὰ τὸν ποσειδῶ.
Ἐμοὶ γάρ ἐστ' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον ὥστε
Ἁπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν,
Ἕως ἂν ᾖ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ πύλου τι λοιπόν.
Αλ. Ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσι. λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας.
Οὐ γάρ σ' ἐχρῆν ἄπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
Ταύτας ἐᾶν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.
Ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ' ὦ δῆμε μηχάνημ' ἵν' ἢν σὺ βούλῃ,
Τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονί, σοὶ τοῦτο μὴ 'γγένηται.
Ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ στῖφος, οἷόν ἐστι βυρσοπωλῶν
Νεανιῶν. τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι,
Καὶ τυροπῶλαι. τοῦτο δ' εἰς ἕν ἐστι συγκεκυφός.

Ὥστ' εἰ σὺ βριμήσαιο, καὶ βλέψειας ὀστρακίνδα,
Νύκτωρ καθαρπάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας, θέοντες
Τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν.
Δη. Οἴμοι τάλας. ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πόνηρε,
Ὅσον με παρεκόπτου χρόνον, τοιαῦτα κρουσιδημῶν.
Κλ. Ὦ δαιμόνιε μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' οἰηθῇς
Ἐμοῦ ποτ' εὑρήσειν φίλον βελτίον' ὅστις εἷς ὤν,
Ἔπαυσα τοὺς ξυνωμότας, καί μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν
Ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.
Αλ. Ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας,
Ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν.
Ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
Αἱροῦσι, καὶ σὺ λαμβάνεις, ἢν τὴν πόλιν ταράττῃς.
Ἓν δ' εἰπέ μοι τοσουτονί, σκύτη τοσαῦτα πωλῶν
Ἔδωκας ἤδη τουτῳί γε κάττυμα παρὰ σαυτοῦ
Ταῖς ἐμβάσι, βάσκων φιλεῖν. Δη. οὐ δῆτα μὰ τὸν ἀπόλλω.
Αλ. Ἔγνωκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἷός ἐστιν; ἀλλ' ἐγώ σοι
Ζεῦγος πριάμενος ἐμβάδων, τουτὶ φορεῖν δίδωμι.
Δη. Κρίνω σ' ὅσων ἐγᾦδα περὶ τὸν δῆμον ὄντ' ἄριστον,
Εὐνούστατόν τε τῇ πόλει γὰρ τοῖσι δακτύλοισιν.
Κλ. Οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι,
Ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων πέπονθας, ὅστις
Ἔπαυσα τοὺς κινουμένους, τὸν γρύττον ἐξαλείψας;
Αλ. Οὔκουν σε δῆτα ταῦτα δεινόν ἐστι πρωκτοτηρεῖν,
Παῦσαί τε τοὺς κινουμένους, κοὐκ ἔσθ' ὅπως ἐκείνους
Οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένωνται.
Τοῦτον δ' ὁρῶν ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικουτονί,
Οὐ πώποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν δῆμον ἠξίωσας,
Χειμῶνος ὄντος, ἀλλ' ἐγώ σοι τουτονὶ δίδωμι.
Δη. Τοιουτονὶ θεμιστοκλῆς οὐ πώποτ' ἐπενόησεν,
Καίτοι σοφὸν κἀκεῖν' ὁ πειραιεύς. ἔμοιγε μέντοι

Οὐ μεῖζον εἶν φαίνετ' ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος.
Κλ. Οἴμοι τάλας, οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.
Ἀλ. Οὐκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ' ὅταν χεσείῃ,
Τοῖσι τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χρῶμαι.
Κλ. Ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖς με θωπείαις. ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
Προσαμφιῶ τοδί. σὺ δ' οἴμωζ' ὦ πόνηρε. Δη. αἰβοῖ.
Οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον ὄζων;
Ἀλ. Καὶ τοῦτ' ἐπίτηδές σε περιήμπισχ' ἵνα σ' ἀποπνίξῃ.
Καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι, τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκεῖνον,
Τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον; Δη. οἶδα μέντοι.
Ἀλ. Ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευσ' ἄξιον γενέσθαι,
Ἵν' ἐσθίοιτ' ὠνούμενοι, κἄπειτ' ἐν ἡλιαίᾳ
Βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.
Δη. Νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ κόπριος.
Ἀλ. Οὐ γὰρ τότ' ὑμεῖς βδεόμενοι δήπου 'γένεσθε πυῤῥοί;
Καὶ νὴ Δί' ἦν καὶ τοῦτο πυῤῥάνδρου τὸ μηχάνημα.
Κλ. Οἵοισί μ' ὦ πόνηρε βωμολοχεύμασι ταράττεις.
Ἀλ. Ἡ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαί σ' ἀλαζονείᾳ.
Κλ. Ἀλλ' οὐ με νικήσεις. ἐγὼ γάρ φημί σοι παρέξειν,
Ὦ Δῆμε μηδὲν δρῶντι, μισθοῦ τρύβλιον ῥοφῆσαι.
Ἀλ. Ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν τέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι,
Τἀν τοῖσιν ἀντικνημίοισιν ἑλκύδρια περιαλείφειν.
Κλ. Ἐγὼ δὲ τὰς πολιάς γέ σου κλέγων, νέον ποιήσω.
Ἀλ. Ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγὼ τὠφθαλμιδίω περιψῆν.
Κλ. Ἀπομυξάμενος ὦ Δῆμ' ἐμοῦ πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀπόψω.
Ἀλ. Ἐμοῦ μὲν οὖν, ἐμοῦ μὲν οὖν.
Κλ. Ἐγώ σε ποιήσω τριη
ραρχεῖν, ἀναλίσκοντα τῶν
Σαυτοῦ παλαιὰν ναῦν ἔχον-
τ' εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ
ξεις, οὐδὲ ναυπηγούμενος,

διαμηχα-

Διαμηχανήσομαί θ' ὅπως
Ἂν ἱστίον σαπρὸν λάβῃς.
Χο. Ἁνὴρ παφλάζει, παῦε παῦ'
Ὑπερζέων, ὑφελκτέον
Δὲ τῶν ξύλων, ἀπαρυστέον
Τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.
Κλ. Δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην,
Ἰπούμενος ταῖς εἰσφοραῖς.
Ἐγὼ γὰρ εἰς τοὺς πλουσίους
Σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῇς.
Ἀλ. Ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ-
δέν. εὔχομαι δέ σοι ταδί.
Τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων
Ἐφεστάναι σίζον, σὲ δὲ
Γνώμην ἐρεῖν μέλλοντα περὶ
Μιλησίων καὶ κερδανεῖν,
Τάλαντον ἢν κατεργάσῃ,
Σπεύδειν ὅπως τῶν τευθίδων
Ἐμπλήμενος, φθαίης ἔτ' εἰς
Ἐκκλησίαν ἐλθεῖν. ἔπει-
τα πρὶν φαγεῖν, ἀνὴρ μεθή-
κοι καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
Βουλόμενος ἐ-
σθίων ἀποπνιγείης.
Χο. Εὖ νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω,
Καὶ τὴν Δήμητρα.
Δη. Καί μοι δοκεῖ, καὶ τἄλλα γ' ἐστὶν καταφανῶς,
Ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδείς πω χρόνου,
Ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοὐβολοῦ.
Σὺ δ' ὦ Παφλαγὼν φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορόδισας.
Καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὡς οὐκέτι

Ἐμοὶ ταμιεύσεις. Κλ. ἔχε, τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
Εἰ μή μ' ἐάσεις ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὖ
Ἐμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται.
Δη. Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιος ἔσθ' οὑτοσὶ
Ὁ 'μός. τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται.
Ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ. Ἀλ. φέρ' ἴδω τί σοι σημεῖον ἦν.
Δη. Δημοῦ βοείου θρῖον ἐξωπτημένον.
Ἀλ. Οὐ τοῦτό γ' ἔνεστιν οὐ τὸ θρῖον. Δη. ἀλλὰ τί.
Ἀλ. Λάρος κεχηνὼς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.
Δη. Αἰβοῖ τάλας. Ἀλ. τί ἔστιν. Δη. ἀπόφερ' ἐκποδών
Οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.
Παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν, ταμίευέ μοι.
Κλ. Μὴ δῆτά πω γ' ὦ δέσποτ' ἀντιβολῶ σ' ἐγώ,
Πρὶν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσῃς τῶν ἐμῶν.
Ἀλ. Καὶ τῶν ἐμῶν νυν. Κλ. ἀλλ' ἐὰν τούτῳ πίθῃ,
Μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. Ἀλ. κἄν γε τουτῳὶ
Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τῆς μυρρίνου.
Κλ. Ἀλλ' οἵ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δεῖ
Χώρας ἁπάσης, ἐστεφανωμένον ῥόδοις.
Ἀλ. Οἱ 'μοὶ δέ γ' αὖ λέγουσιν, ὡς ἁλουργίδα
Ἔχων κατάπαστον καὶ στεφάνην, ἐφ' ἅρματος
Χρυσοῦ διώξεις Σμικύθην, καὶ κύριον.
Κλ. Καὶ μὴν ἔνεγκ' αὐτοὺς ἰών, ἵν' οὑτοσὶ
Αὐτῶν ἀκούσῃ. Ἀλ. πάνυ γε. Δη. καὶ σὺ δὴ φέρε.
Κλ. Ἰδού. Ἀλ. ἰδού. Δη. νὴ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ἥδιστον φάος ἡμέρας
Ἔσται τοῖσι παροῦσι, καὶ
Τοῖσιν ἀφικνουμένοισιν,
Ἢν Κλέων ἀπόληται.
Καί τοι πρεσβυτέρων τινῶν

Οἵων ἀργα-

Οἵων ἀργαλεωτάτων
Ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν
Ἤκουσ' ἀντιλεγόντων.
Ὡς εἰ μὴ 'γένεθ' οὗτος ἐν
τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἤ-
στην σκεύη δύω χρησίμω,
Δοίδυξ, οὐδὲ τορύνη,
Ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαυ
μάζω τῆς ὑομουσίας
Αὐτοῦ. φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
Παῖδες οἳ ξυνεφοίτων,
Τὴν δωριστὶ μόνην ἂν ἁρ
μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν,
Ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν,
Κᾆτα τὸν κιθαριστὴν
Ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-
ειν ὡς ἁρμονίαν ὁ παῖς
Οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν,
Ἢν μὴ δωροδοκιστί.

Κλ. Ἰδού, θέασαι κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.
Ἀλ. Οἴμ' ὡς χεσείω, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.
Δη. Ταυτὶ τί ἐστι. Κλ. λόγια. Δη. πάντ'. Κλ. ἐθαύμασας.
Καὶ νὴ Δί' ἔτι γ' ἐστὶ κιβωτὸς πλέα.
Ἀλ. Ἐμοὶ δ' ὑπερῷον, καὶ ξυνοικία δύω.
Δη. Φέρ' ἴδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησμοί ποτε.
Κλ. Οὑμοὶ μέν εἰσι Βάκιδος. Δη. οἱ δὲ σοὶ τίνος.
Ἀλ. Γλάνιδος ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.
Δη. Εἰσὶ δὲ περὶ τοῦ. Ἀλ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Πύλου,
Περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων.
Δη. Οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ. Ἀλ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ φακῆς,
Περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,

ω

Περὶ τῶν μετρούντων τἄλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,
Περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων,
Τὸ πέος αὖ οὑτοσὶ δάκνει.
Δη. Ἄγε νῦν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθ' ἐμοί,
Καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ κεῖνον, ᾧπερ ἥδομαι,
Ὡς ἐν νεφέλῃσιν αἰετὸς γενήσομαι.
Κλ. Ἄκουε δὴ νῦν, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.
Φράζευ Ἐρεχθεΐδη λογίων ὁδόν, ἥν σοι Ἀπόλλων
Ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων,
Σώζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα.
Ὃς πρόσθεν δάκνων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγώς,
Σοὶ μισθὸν ποριεῖ, κἂν μὴ δρᾷ ταῦτ' ἀπολεῖται.
Πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κατακράζουσι κολοιοί.
Δη. Ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅτι λέγει.
Τί γάρ ἐστ' Ἐρεχθεῖ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί.
Κλ. Ἐγὼ μέν εἰμ' ὁ κύων. πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω.
Σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαί μ' ὁ Φοῖβος τὸν κύνα.
Ἀλ. Οὐ τοῦτό φησ' ὁ χρησμός, ἀλλ' ὁ κύων ὁδί,
Ὥσπερ θύρας σου τῶν λογίων παρεσθίει.
Ἐμοὶ γάρ ἐστ' ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.
Δη. Λέγε δή. ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,
Ἵνα μή μ' ὁ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκῃ.
Ἀλ. Φράζευ Ἐρεχθεΐδη κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστήν,
Ὃς κέρκῳ σαίνων ὁπόταν δειπνῇς ἐπιτηρῶν,
Ἐξέδεταί σου τοὔψον, ὅταν σύ ποι ἄλλοσε χάσκῃς,
Ἐς φοιτῶν δ' ἂν τοὐπτάνιον λήσει σε κυνηδόν,
Νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.
Δη. Νὴ τὸν Ποσειδῶ, πολύ γ' ἄμεινον ὦ Γλάνι.
Κλ. Ὦ τᾶν, ἄκουσον, εἶτα διάκρινον τότε.
Ἔστι γυνή, τέξει δὲ λέονθ' ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις.
Ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωψι μαχεῖται.

Ὥστε περὶ

Ὥστε περὶ σκύμνοισι βεβηκώς, ὃν σὺ φύλαξαι
Τεῖχος ποιήσας ξύλινον, πύργους τε σιδηροῦς.
Δη. Ταῦτ' οἶσθ' ὅ,τι λέγει; Ἀλ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Κλ. Ἔφρασεν ὁ θεός σοι σαφῶς σώζειν ἐμέ.
Ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντός εἰμί σοι.
Δη. Καὶ πῶς μ' ἐλελήθεις ἀντιλέων γεγενημένος.
Ἀλ. Ἓν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἑκών,
Ὃ μόνον σιδηροῦν τεῖχός ἐστι καὶ ξύλον,
Ἐν ᾧ σε σώζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.
Δη. Πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός. Ἀλ. τουτονὶ
Δῆσαί σ' ἐκέλευε πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.
Δη. Ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ.
Κλ. Μὴ πείθου, φθονεραὶ γὰρ ἐπικρώζουσι κορῶναι.
Ἀλλ' ἱέρακα φίλει, μεμνημένος ἐν φρεσὶν ὅς σοι
Ἤγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνους.
Ἀλ. Τοῦτό γέ τοι Παφλαγὼν παρεκινδύνευσε μεθυσθείς,
Κεκροπίδη κακόβουλε, τί τοῦτ' ἡγεῖ μέγα τοὔργον.
Καί κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεί κεν ἀνὴρ ἀναθείη,
Ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο, χέσαιτο γὰρ εἰ μαχέσαιτο.
Κλ. Ἀλλὰ τόδε φράζευ, πρὸ Πύλου Πύλον ἥν σοι ἔφραζεν,
Ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο. Δη. τί τοῦτο λέγει πρὸ Πύλοιο.
Ἀλ. Τὰς πυέλους φησὶ καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ.
Δη. Ἐγὼ δ' ἄλουτος τήμερον γενήσομαι.
Ἀλ. Αὐτὸς γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφήρπασεν.
Ἀλλ' οὑτοσὶ γάρ ἐστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
Ὁ χρησμός, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.
Δη. Προσέχω. σὺ δ' ἀναγίνωσκε τοῖς ναύταισί μου.
Ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται.
Ἀλ. Αἰγείδη, φράσαι κυναλώπεκα μή σε δολώσῃ
Λαίθαργον, ταχύπουν, δολίαν κερδὼ πολύιδριν.
Οἶσθ' ὅτι τοῦτο τί ἐστι. Δη. Φιλόστρατος ἡ κυναλώπηξ.

Αλ. Οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἑκάστοτε
Αἰτεῖ ταχείας, ἀργυρολόγους οὑτοσί,
Ταύτας ἀπαυδᾷ μὴ διδόναι σ' ὁ λοξίας.
Δη. Πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ. Αλ. ὅπως,
Ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ χὡ κύων, ταχύ.
Δη. Πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί.
Αλ. Ἀλωπεκίοισι τοὺς στρατιώτας ἤκασεν,
Ὅτι ἡ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.
Δη. Εἶεν, τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἀλωπεκίοισι ποῦ.
Αλ. Ἐγὼ ποριῶ καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.
Ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον ὃν εἶπέ σοι ἐξαλέασθαι,
Χρησμὸν Λητοΐδης, Κυλλήνην μή σε δολώσῃ.
Δη. Ποίαν Κυλλήνην. Αλ. τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησε
Κυλλήνην, ὀρθῶς ὅτι ἡ φήσ' ἔμβαλε κυλλῇ.
Κλ. Οὐκ ὀρθῶς φράζεις, τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
Ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ᾐνίξατο τὴν Διοπείθους.
Ἀλλὰ γὰρ ἔστιν μοι χρησμὸς περὶ σοῦ πτερυγωτὸς
Αἰετὸς ὡς γίνει, καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις.
Αλ. Καὶ γὰρ ἐμοὶ τῆς γῆς, καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης,
Χὤτι γ' ἐν Ἐκβατάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπαστα.
Κλ. Ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ καί μοι δοκεῖ ἡ θεὸς αὐτὴ,
Τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνῃ πλουθυγίειαν.
Αλ. Νὴ Δία καὶ γὰρ ἐγώ, καί μοι δοκεῖ ἡ θεὸς αὐτὴ
Ἐκ πόλεως ἐλθεῖν καὶ γλαῦξ αὐτῇ 'πικαθῆσθαι.
Εἶτα καταντλεῖν ἐκ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ,
Ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκοροδάλμην.
Δη. Ἰοὺ ἰού, οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος.
Καὶ νῦν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ
Γεροντανωγεῖν, κἀναπαιδεύειν πάλιν.
Κλ. Μήπω γ' ἱκετεύω σ' ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ
Κριθὰς ποριῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.

Δη. Οὐκ ἀνέ-

Δη. Οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων, πολλάκις
Ἐξηπατήθην ὑπό τε σοῦ καὶ Θουφάνους.
Κλ. Ἀλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοι ποριῶ σκευασμένα.
Αλ. Ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένας,
Καὶ τοὔψον ὀπτόν, μηδὲν ἀλλ' εἰ μὴ 'σθιε.
Δη. Ἀνύσατε νῦν ὅτι περ ποιήσεθ' ὡς ἐγὼ
Ὁπότερος ἂν σφῷν εὖ με μᾶλλον ἂν ποιῇ,
Τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας.
Αλ. Τρέχοιμ' ἂν ἤδη πρότερος. Κλ. οὐ δῆτ' ἀλλ' ἐγώ.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ὦ Δῆμε καλήν γ' ἔχεις
Ἀρχήν, ὅτε πάντες ἄν
θρωποι δεδίασί σ' ὥσ
περ ἄνδρα τύραννον.
Ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ,
Θωπευόμενός τε χαί
ρεις, κἀξαπατώμενος,
Πρός τε τὸν λέγοντ' ἀεὶ
Κέχηνας. ὁ νοῦς δέ σου
Παρὼν ἀποδημεῖ.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕ
ΡΙΚΟΠΗΝ.

Δη. Νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις
Ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν
Νομίζετ', ἐγὼ δ' ἑκὼν
Ταῦτ' ἠλιθιάζω.
Αὐτός τε γὰρ ἥδομαι
Βρύλλων, τὸ καθ' ἡμέραν,
Κλέπτοντά τε βούλομαι
Τρέφειν ἕνα προστάτην.
Τοῦτον δ' ὅταν ᾖ πλέως,

Ἄρας ἐπάταξα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Οὕτω μὲν ἂν εὖ ποιοῖς
Εἴ σοι πυκνότης ἔνε-
στ' ἐν τῷ τρόπῳ ὡς λέγεις
Τούτῳ πάνυ πολλή.
Εἰ τούσδ' ἐπίτηδες ὥσ-
περ δημοσίους τρέφεις
Ἐν τῇ πνυκί. κᾆθ' ὅταν
Μή σοι τύχῃ ὄψον ὄν,
Τούτων ὃς ἂν ᾖ παχύς,
Θύσας, ἐπιδειπνεῖς.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΤΕΡΟΝ.

Δη. Σκέψασθε δέ μ' εἰ σοφῶς
Αὐτοὺς περιέρχομαι,
Τοὺς οἰομένους φρονεῖν
Καί μ' ἐξαπατύλλειν.
Τηρῶ γὰρ ἑκάστοτ' αὐ-
τούς, οὐδὲ δοκῶν ὁρᾶν,
Κλέπτοντας, ἔπειτ' ἀναγ-
κάζω πάλιν ἐξεμεῖν.
Ὅσ' αὖ κεκλόφωσί μου,
Κημὸν καταμηλῶν.

Κλ. Ἄπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδών. Αλ. σύ γ' ὦ φθόρε.
Κλ. Ὦ δῆμ' ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
Τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.
Αλ. Ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε, καὶ δωδεκάπαλαι,
Καὶ χιλιόπαλαι, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.
Δη. Ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε, τρισμυριόπαλαι,
Βδελύττομαί σφω, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.
Αλ. Οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; Δη. ἄγε μὴ φράσεις γε σύ.

Αλ. Ἄφες

Αλ. Ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί,
Ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου. Δη. δρᾶν ταῦτα χρή,
Ἄπιτον. Αλ. ἰδού. Δη. θέοιτ' ἄν. Κλ. ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ.
Δη. Ἀλλ' ἦ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον,
Ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νὴ Δί' ἢ γὼ θρύπτομαι.
Κλ. Ὁρᾷς, ἐγώ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον,
Ἀλλ' οὐ τράπεζαν. Αλ. ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος.
Κλ. Ἰδοὺ φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγώ,
Ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.
Αλ. Ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
Ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τῇ 'λεφαντίνῃ.
Δη. Ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες ὦ πότνια τὸν δάκτυλον.
Κλ. Ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον, εὔχρων καὶ καλόν,
Ἐτόρυνε δ' αὔθ' ἡ Παλλὰς ἡ πυλαιμάχος.
Αλ. Ὦ δῆμ' ἐναργῶς ἡ θεός σ' ἐπισκοπεῖ.
Καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.
Δη. Οἴει γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν,
Εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν.
Κλ. Τουτὶ τέμαχός σοι δῶκεν ἡ φοβεσιστράτη.
Αλ. Ἡ δ' ὀβριμοπάτρα γ', ἑφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας,
Καὶ χόλικος ἠνύστρου τε καὶ γαστρὸς τόμον.
Δη. Καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη.
Κλ. Ἡ γοργολόφας σ' ἐκέλευε τουτονὶ φαγεῖν
Ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.
Αλ. Λαβὲ καὶ ταδὶ νῦν. Δη. καὶ τί τούτοις χρήσομαι
Τοῖς ἐντερίοις. Αλ. ἐπίτηδες αὔτ' ἔπεμψέ σοι
Εἰς τὰς τριήρεις ἐντερόνειαν ἡ θεός.
Ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν,
Ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
Δη. Ὡς ἡδὺς ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
Αλ. Ἡ τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισε.

Κλ. Λαβὲ νῦν πλακοῦντος πίονα τοῦ 'μοῦ τόμον.
Αλ. Παρ' ἐμοῦ δ' ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.
Κλ. Ἀλλ' οὐ λαγῷ' ἕξεις ὁπόθεν δῷς, ἀλλ' ἐγώ.
Αλ. Οἴμοι πόθεν λαγῷά μοι γενήσεται;
ὦ θυμὲ νυνὶ βωμολόχον ἐξευρέ τι.
Κλ. Ὁρᾷς τάδ' ὦ κακόδαιμον; Αλ. Ὀλίγον μοι μέλει.
Ἀλλ' ἐκεινοιγὶ ὡς ἔμ' ἔρχονται. Κλ. Τίνες;
Αλ. Πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βαλάντια.
Κλ. Ποῦ, ποῦ; Αλ. Τί δέ σοι τοῦτ'; οὐκ ἐάσεις τοὺς ξένους;
ὦ Δημίδιον, ὁρᾷς τὰ λαγῷ' ἅ σοι φέρω;
Κλ. Οἴμοι τάλας, ἀδίκως γε τἀμ' ὑφήρπασας.
Αλ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.
Δη. Εἴπ' ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἁρπάσαι;
Αλ. Τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.
Κλ. Ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ'. Αλ. Ἐγὼ δ' ὤπτησά γε.
Δη. Ἄπιθ', οὐ γάρ, ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις.
Κλ. Οἴμοι κακοδαίμων, ὑπεραναιδευθήσομαι.
Αλ. Τί οὐ διακρίνεις Δῆμ' ὁπότερός ἐστι νῷν
ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα;
Δη. Τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίῳ,
δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσι σοφῶς;
Αλ. Ἐγὼ φράσω σοι, τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν
ξύλλαβε σιωπῇ, καὶ βασάνισον ἅττ' ἔνι,
καὶ τὴν Παφλαγόνος, κἀμέλει κρινεῖς καλῶς.
Δη. Φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔνεστ'; Αλ. Ἀλλ' οὐχ ὁρᾷς κενὴν
ὦ παππίδιον; ἅπαντα γάρ σοι παρεφόρουν.
Δη. Αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.
Αλ. Βάδιζε νῦν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
ὁρᾷς νῦν; Δη. Οἴμοι τῶν ἀγαθῶν ὅσων πλέα,
ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο.
ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀποτεμὼν τυννουτονί.

Αλ. Τοιαῦτα

Αλ. Τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερόν σ' εἰργάζετο.
σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὧν ἐλάμβανεν,
αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα.
Δη. Ὦ μιαρὲ κλέπτων δή με ταῦτ' ἐξηπάτας,
ἐγὼ δέ τοι ἐστεφάνιξα κἀδωρησάμην.
Κλ. Ἐγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.
Δη. Κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτωὶ
αὐτὸν περιθῶ. Αλ. Κατάθου ταχέως μαστιγία.
Κλ. Οὐ δῆτ' ἐπεί μοι χρησμός ἐστι Πυθικός,
φράζων ὑφ' οὗ δεήσει μ' ἡττᾶσθαι μόνου.
Αλ. Τοὔνομά γε φράζων καὶ λίαν σαφῶς.
Κλ. Καὶ μήν σ' ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίῳ,
εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.
Καί σου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι,
παῖς ὢν, ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου.
Αλ. Ἐν ταῖσιν εὕστραις, κονδύλοις ἡρμοττόμην.
Κλ. Πῶς εἶπας, ὥς μου χρησμὸς ἅπτεται φρενῶν.
εἶεν, ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες.
Αλ. Κλέπτων, ἐπιορκεῖν, καὶ βλέπειν ἐναντίον.
Κλ. Ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει.
τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδρούμενος.
Αλ. Ἠλλαντοπώλουν. Κλ. Καὶ τί. Αλ. Καὶ βινεσκόμην.
Κλ. Οἴμοι κακοδαίμων, οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ.
λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.
Καί μοι τοσοῦτον εἰπέ, πότερον ἐν ἀγορᾷ
ἠλλαντοπώλεις ἐτεόν, ἢ 'πὶ ταῖς πύλαις.
Αλ. Ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὗ τὸ τάριχος ὤνιον.
Κλ. Οἴμοι, πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.
κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.
ὦ στέφανε, χαίρων ἄπιθι, καί σ' ἄκων ἐγὼ
λείπω. σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκτήσεται.

Κλέπτης μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.
Αλ. Ἑλλάνιε ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.
Χο. Ὦ χαῖρε καλλίνικε, καὶ μέμνησ' ὅτι
Ἀνὴρ γεγένησε δι' ἐμέ, καί σ' αἰτῶ βραχύ,
Ὅπως γένωμαί σοι φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.
Δη. Ἐμοὶ δὲ λέγ' ὅτι σοι τοὔνομ' εἴπ'. Αλ. Ἀγοράκριτος.
Ἐν τῇ ἀγορᾷ γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην.
Δη. Ἀγορακρίτῳ τοίνυν γ' ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω,
Καὶ τὸν παφλαγόνα παραδίδωμι τουτονί.
Αλ. Καὶ μὴν ἐγώ σ' ὦ δῆμε θεραπεύσω καλῶς,
Ὥσθ' ὁμολογεῖν σε, μηδέν' ἀνθρώπων ἐμοῦ,
Ἰδεῖν ἀμείνω τῇ κεχηναίων πόλει.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ.

Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν, ἢ καταπαυομένοισιν,
Ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν,
Μηδὲν ἐς λυσίστρατον,
Μηδὲ θόμαντιν ἀνέστιον αὖ
Λυπεῖν ἑκούσῃ καρδίᾳ.
Καὶ γὰρ οὗτοσὶ φίλ' ἄπολλον
Πεινῇ, θαλεροῖσι δακρύοις
Σᾶς ἁπτόμενος φαρέτρας
Πυθῶνι δίᾳ, μὴ κακῶς πένεσθαι.
Λοιδορῆσαι τοὺς πονηρούς, οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον.
Ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται.
Εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακά,
Οὗτος ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
Νῦν δ' ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
Ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν, ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.
Ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ συγγενής,
Ἀριφράδης πονηρός, ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται,
Ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρός, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ᾐσθόμην,

Οὐδὲ

Οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι.
Τὴν γὰρ αὑτοῦ γλῶτταν αἰσχραῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται,
Ἐν κασαυρείοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον,
Καὶ μολύνων τὴν ὑπήνην, καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας,
Καὶ πολυμνήστεια ποιῶν καὶ ξυνὼν οἰωνίχῳ.
Ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
Οὔποτ' ἐκ ταὐτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.
Χο. Ἦ πολλάκις ἐννυχίαισι
Φροντίσι συγγεγένημαι,
Καὶ διεζήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φαύλως
Ἐσθίει κλεώνυμος.
Φασὶ γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον
Τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρων,
Οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ σιπύης,
Τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ὁμοίως,
Ἴθ' ὦ ἄνα πρὸς γονάτων
Ἔξελθε καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέζῃ
Φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις ἐς λόγον,
Καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν ἥτις ἦν γεραιτέρα,
Οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ' ὦ παρθένοι τἀν τῇ πόλει;
Φασὶν αἰτεῖσθαί τιν' ἡμῶν ἑκατὸν ἐς καρχηδόνα,
Ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην ὑπέρβολον.
Ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο, κοὐκ ἀνασχετόν.
Καί τιν' εἰπεῖν, ἥτις ἀνδρῶν ἆσσον οὐκ ἐληλύθει
Ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ', ἀλλ' ἐάν με χρή,
Ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι,
Οὐδὲ ναυφάντης γε τῆς ναύσωνος, οὐ δῆτ' ὦ θεοί,
Εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην.
Εἰ δ' ἀρέσκοι ταῦτ' ἀθηναίοισι, καθῆσθαί μοι δοκῶ,
Εἰς τὸ θησεῖον πλεύσαις, ἢ 'πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.
Οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει,

Ἀλλὰ πλέτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας εἰ βούλεται
Τὰς σκάφας ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λύχνους καθελκύσας.
Ἀλ. Εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλῄειν, καὶ μαρτυριῶν ἀπέχεσθαι,
Καὶ τὰ δικαστήρια συγκλῄειν οἷς ἡ πόλις ἥδε γέγηθεν
Ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίαισι παιωνίζειν τὸ θέατρον.
Χο. Ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπίκουρε ὦ φέγγος ἐν ἀθήναις,
Τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἥκεις, ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν ἀγυιάς.
Ἀλ. Τὸν δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν, καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα.
Χο. Καὶ ποῦ 'στι νυνί, ὦ θαυμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας.
Ἀλ. Ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν ἀθήναις.
Χο. Πῶς ἂν ἰδοίμεθα ποίαν ἔχει σκευὴν ἢ ποῖος γεγένηται.
Ἀλ. Οἷόσπερ ἀριστείδῃ πρότερον, καὶ μιλτιάδῃ ξυνεσίτει.
Ὄψεσθε δέ, καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἤδη τῶν προπυλαίων,
Ἀλλ' ὀλολύξατε φαινομέναις ταῖς ἀρχαίαισιν ἀθήναις,
Καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυύμνοις, ἵν' ὁ κλεινὸς δῆμος ἐνοικεῖ.
Χο. Ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι, καὶ ἀριζήλωτοι ἀθῆναι,
Δείξατε τὸν τῆς ἑλλάδος ἡμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε μόναρχον.
Ἀλ. Ὅδ' ἐκεῖνος ὁρᾶν τεττιγοφόρος, ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρός,
Οὐ χοιρινῶν ὄζων, ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνῃ κατάλειπτος.
Χο. Χαῖρ' ὦ βασιλεῦ τῶν ἑλλήνων, καί σοι ξυγχαίρομεν ἡμεῖς.
Τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις, καὶ τοῦ 'ν μαραθῶνι τροπαίου.
Δη. Ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐλθὲ δεῦρ' ἀγοράκριτε,
Ὅσα με δέδρακας ἀγάθ' ἀφεψήσας. Ἀλ. ἐγώ;
Ἀλλ' ὦ μέλ', οὐκ οἶσθ' οἷος ἦσθ' αὐτὸς πάρος
Οὐδ' οἷ' ἔδρας, ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.
Δη. Τί δ' ἔδρων, κάτειπέ μοι πρὸ τοῦ, ποῖός τις ἦ.
Ἀλ. Πρῶτον μὲν ὁπότ' εἴποι τις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
Ὦ δῆμ', ἐραστής εἰμι σός; φιλῶ τέ σε,
Καὶ κήδομαί σου, καὶ προβουλεύω μόνος,
Τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προοιμίοις,
Ἀνωρτάλιζες, κἀκερούτιας. Δη. ἐγώ;

Ἀλ. Εἶτ'

Ἀλ. Εἶτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων ᾤχετο.
Δη. Τί φῄς, τοιαῦτα μ' ἔδρων, ἐγὼ δ' οὐκ ᾐσθόμην.
Ἀλ. Τὰ δ' ὦτα γάρ σου νὴ δί' ἐξεπετάννυτο,
Ὥσπερ σκιάδειον, καὶ πάλιν ξυνήγετο.
Δη. Οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρων;
Ἀλ. Καὶ νὴ δία γ' εἰ δύω λεγοίτην ῥήτορε,
Ὁ μὲν, ποιεῖσθαι ναῦς λέγων, ὁ δ' ἕτερος αὖ,
Καταμισθοφορῆσαι, τοῦτον ὁ τὸν μισθὸν λέγων,
Τὸν τὰς τριήρεις παραδραμὼν ἂν ᾤχετο.
Οὗτος τί κύπτεις, οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;
Δη. Αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις.
Ἀλ. Ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσῃς.
Ἀλλ' οἵ σε ταῦτ' ἐξηπάτων. νῦν δὲ φράσον,
Ἐάν τις εἴπῃ βωμολόχος ξυνήγορος,
Οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφιτα,
Εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην,
Τοῦτον τί δράσεις εἰπὲ τὸν ξυνήγορον.
Δη. Ἄρας μετέωρον, ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
Ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας ὑπέρβολον.
Ἀλ. Τουτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις.
Τὰ δ' ἄλλα φέρ' ἴδω πῶς πολιτεύσει φράσον.
Δη. Πρῶτον μὲν, ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσι μακράς,
Καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω 'ντελῆ.
Ἀλ. Πολλοῖσιν ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.
Δη. Ἔπειθ' ὁ πολίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ,
Οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μεταγραφήσεται,
Ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγράψεται.
Ἀλ. Τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν κλεωνύμου.
Δη. Οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ.
Ἀλ. Ποῦ δῆτα κλεισθένης ἀγοράσει καὶ στράτων.
Τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω τἀν τῷ μύρῳ,

Ἃ στωμυλεῖται τοιαδί, καθήμενα,
Σοφός γ' ὁ φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.
Συστρεπτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικός,
Καὶ γνωμοτυπικὸς, καὶ σαφὴς, καὶ κρουστικός,
Καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.
Χο. Οὐκοῦν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ.
Δη. Μὰ δί' ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
Τούτους ἅπαντας παυσαμένους ψηφισμάτων.
Ἀλ. Ἔχε νυν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν,
Καὶ παῖδ' ἐνόρχην ὅσπερ οἴσει τόν δε σοι,
Κἄν που δοκῇ σοι, τοῦτον ὀκλαδίαν ποίει.
Δη. Μακάριος εἰς τἀρχαῖα δὴ καθίσταμαι.
Ἀλ. Φήσεις γ' ἐπειδὰν τὰς τριακοντούτιδας
Σπονδὰς παραδῶ σοι, δεῦρ' ἴθ' αἱ σπονδαὶ ταχύ.
Δη. Ὦ ζεῦ πολυτίμηθ' ὡς καλαί, πρὸς τῶν θεῶν,
Ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντουτίσαι;
Πῶς ἔλαβες ταύτας ἐτεόν. Ἀλ. οὐ γὰρ ὁ παφλαγὼν
Ἀπέκρυπτε ταύτας ἔνδον ἵνα μή συ λάβῃς.
Νῦν οὖν ἐγώ σοι παραδίδωμ' εἰς τοὺς ἀγροὺς
Αὐτὰς ἰέναι λαβόντα. Δη. τὸν δὲ παφλαγόνα,
Ὃς ταῦτ' ἔδρασεν εἴφ' ὅτι ποιήσεις κακόν.
Ἀλ. Οὐδὲν μέγ', ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἕξει τέχνην.
Ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος
Τὰ κύνεια μιγνὺς τοῖς ὀνείοις πράγμασιν,
Μεθύων τε ταῖς πόρναισι λοιδορήσεται,
Κἀκ τῶν βαλανείων αὖ τὸ λοῦτρον πίεται.
Δη. Εὖ γ' ἐπενόησας οὗπερ ἐστὶν ἄξιος
Πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγέναι,
Καί σ' ἀντὶ τούτων εἰς τὸ πρυτανεῖον καλῶ,
Ἐς τὴν ἕδραν θ' ἵν' ἐκεῖνος ἦν ὁ φαρμακός.
Ἕπου δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα.

Κἀκεῖνον

Κἀκεῖνον ἐκφερέτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τέχνην,
Ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν οὓς ἐλωβᾶθ' οἱ ξένοι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ἱππέων τέλος.

ΑΧΑΡΝΕΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐκκλησίας οὔσης, παραγίνονταί τινες
Παρὰ περσῶν, καὶ παρὰ σιτάλκους πάλιν,
Οἱ μὲν στρατιὰν ἄγοντες, οἱ δὲ χρυσίον.
Παρὰ τῶν λακεδαιμονίων τε μετὰ τούτους τινὲς,
Σπονδὰς φέροντες, οὓς ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς
Εἴασαν, ἀλλ' ἐξέβαλον, ὧν καθάπτεται,
Σκληρῶς ὁ ποιητὴς, αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε
Μεγαρικὸν ὡς ἱκανῶς φησι, καὶ τὸν περικλέα,
Οὐκ τῶν λακώνων, τῶν δὲ πάντων αἴτιον,
Σπονδὰς λύσιν τε τῶν ἐφεστώτων κακῶν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
πρόσωπα.

Δικαιόπολις.	Κῆρυξ.
Ἀμφίθεος.	Πρέσβεις.
Βασιλέως ὀφθαλμός.	Θέωρος.
Χορὸς ἀχαρνέων.	Μήτηρ.
Θυγάτηρ.	Κηφισοφῶν.
Εὐριπίδης.	Λάμαχος.
Μεγαρεύς.	Κόραι.
Συκοφάντης.	Βοιωτός.
Νίκαρχος συκοφάντης.	Ἄγγελος λαμάχου.
Γεωργὸς δερκέτης φυλάσιος.	Θεράπων, ὁ παράνυμφος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν.
ἥσθην δὲ βαιὰ, πάνυ δὲ βαιὰ, τέτταρα,
ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμοκοσιογάργαρα.
Φέρ' ἴδω τί δ' ἥσθην ἄξιον χαιρηδόνος.
Ἐγὼ δ' ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ ηὐφράνθην ἰδὼν
Τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσε.
Ταῦθ' ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας
Διὰ τοῦτο τοὔργον. ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
Ἀλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγῳδικὸν,
Ὅτε δὴ κεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον.
Ὁ δ' ἀνεῖπεν, εἴσαγ' ὦ Θέογνι τὸν χορόν.
Πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν.
Ἀλλ' ἕτερον ἥσθην, ἡνίκ' ἐπὶ μόσχῳ ποτὲ
Δεξίθεος εἰσῆλθ' ᾀσόμενος Βοιώτιον,
Τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδὼν,
Ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
Ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ ὅτου 'γὼ ῥύπτομαι
Οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς,
Ὡς νῦν ὁπότ' οὔσης κυρίας ἐκκλησίας
Ἑωθινῆς, ἔρημος ἡ πνὺξ αὑτηί,
Οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἄνω καὶ κάτω
Τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.
Οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἥκουσιν, ἀλλ' ἀωρίαν

Ἥκοντες

Ἥκοντες, εἶτα δ' ὠστιοῦνται πῶς δοκεῖς,
Ἐλθόντες ἀλλήλοισι, περὶ πρώτου ξύλου,
Ἀθρόοι καταρρέοντες, εἰρήνη δ' ὅπως
Ἔσται προτιμῶσ' οὐδέν, ὦ πόλις πόλις.
Ἐγὼ δ' ἀεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν
Νοστῶν κάθημαι, κᾆτ' ἐπειδὰν ὦ μόνος,
Στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι,
Ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογίζομαι,
Ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρὸν, εἰρήνης ἐρῶν.
Στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν,
Ὃς οὐδεπώποτ' εἶπεν, ἄνθρακας πρίω,
Οὐκ ὄξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ᾔδει πρίω.
Ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χὼ πρίων ἀπῆν.
Νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἥκω παρεσκευασμένος,
Βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,
Ἐάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
Ἀλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ οὑτοιὶ, μεσημβρινοί,
Οὐκ ἠγόρευον τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ 'λεγον,
Εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται;
Κή. Πάριτ' εἰς τὸ πρόσθεν,
Πάριθ' ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.
Ἀμ. Ἤδη τίς εἶπε. Κή. τίς ἀγορεύειν βούλεται.
Ἀμ. Ἐγώ. Κή. τίς ὤν. Ἀμ. Ἀμφίθεος. Κή. οὐκ ἄνθρωπος. Ἀμ. οὔ.
Ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δήμητρος ἦν,
Καὶ Τριπτολέμου, τούτου δὲ Κελεὸς γίνεται.
Γαμεῖ δὲ Κελεὸς, Φαιναρέτην τήθην ἐμήν.
Ἐξ ἧς Λυκῖνος ἐγένετ', ἐκ τούτου δ' ἐγώ,
Ἀθάνατός εἰμ', ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοί,
Σπονδὰς ποιεῖσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ.
Ἀλλ' ἀθάνατος ὢν ὤνδρες ἐφόδι' οὐκ ἔχω,
Οὐ γὰρ διδόασιν οἱ πρυτάνεις. Κή. οἱ τοξόται.

B

Ἀμ. Ὦ τριπτόλεμε ὦ κελεὲ, περιόψεσθέ με;
Δι. Ὦ ἄνδρες πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν,
Τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες ὅστις ἡμῖν ἤθελε
Σπονδὰς ποιῆσαι, καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.
Κή. Κάθησο σίγα. Δι. μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,
Ἢν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι.
Κή. Οἱ παρὰ βασιλέως πρέσβεις.
Δι. Ποίου βασιλέως. ἄχθομαι 'γὼ πρέσβεσι,
Καὶ τοῖς ταῶσι, τοῖς τ' ἀλαζονεύμασι.
Κή. Σίγα. Δι. Βαβαιάξ, ὦ 'κβάτανα τοῦ σχήματος.
Πρ. Ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν,
Μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
Ἐπ' εὐθυμένους ἄρχοντος. Δι. οἴμοι τῶν δραχμῶν.
Πρ. Καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα διὰ τῶν καϋστρίων
Πεδίων ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι,
Ἐφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,
Ἀπολλύμενοι. Δι. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμην ἐγὼ,
Παρὰ τὴν ἔπαλξιν, ἐν φορυτῷ κατακείμενος.
Πρ. Ξενιζόμενοι δὲ, πρὸς βίαν ἐπίνομεν
Ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων, καὶ χρυσίδων
Ἄκρατον οἶνον ἡδύν. Δι. ὦ κραναὰ πόλις,
Ἆρ' αἰσθάνει τὸν κατάγελων τῶν πρέσβεων;
Κή. Οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους
Τοὺς πλεῖστα δυναμένους καταφαγεῖν τε καὶ πιεῖν.
Δι. Ἡμᾶς δὲ λαικαστάς τε καὶ καταπύγονας.
Πρ. Ἔτει τετάρτῳ δ' εἰς τὰ βασίλει' ἤλθομεν,
Ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ᾤχετο, στρατιὰν λαβὼν,
Κἄχεζεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.
Δι. Πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν;
Πρ. Τῇ πανσελήνῳ, κᾆτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε,
Εἶτ' ἐξένιζε, παρετίθει δ' ἡμῖν ὅλους

Ἐκ κριβάνου

Ἐκ κριβάνου βοῦς. Δι. καὶ τίς εἶδε πώποτε
Βοῦς κριβανίτας, τῶν ἀλαζονευμάτων.
Πρ. Καὶ ναὶ μὰ δί' ὄρνιν τριπλάσιον κλεωνύμου
Παρέθηκεν ἡμῖν. ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φέναξ.
Δι. Ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ δύο δραχμὰς φέρων.
Πρ. Καὶ νῦν ἄγοντες ἥκομεν ψευδαρτάβαν
Τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. Δι. ἐκκόψειέ γε
Κόραξ πατάξας τόν γε σὸν τοῦ πρέσβεως.
Κή. Ὁ βασιλέως ὀφθαλμός. Δι. ὦναξ ἡράκλεις
Πρὸς τῶν θεῶν ἄνθρωπε ναύφρακτον βλέπεις,
Ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων, νεώσοικον σκοπεῖς,
Ἄσκωμ' ἔχεις που περὶ τὸν ὀφθαλμὸν κάτω.
Κή. Ἄγε δὴ σὺ, βασιλεὺς ἅττα σ' ἀπέπεμψε φράσον,
Λέξον τ' ἀθηναίοισιν ὦ ψευδαρτάβα.
Ἰαρταμὰν, ἐξάρξαν, ἀπισσονα σάτρα.
Ξυνήκαθ' ὃ λέγει; Δι. μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Κή. Πέμψειν βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον,
Λέγε δὴ σὺ μεῖζον, καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον,
Οὐ ληψιχρυσοχαυνοπρωκτ' ἰαοναῦ.
Οἴμοι κακοδαίμων ὡς σαφῶς. Δι. τί δ' αὖ λέγει.
Κή. Ὅτι χαυνοπρώκτους τοὺς ἰάονας λέγει,
Εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.
Δι. Οὔκ, ἀλλ' ἀχάνας ὅδε γε χρυσίου λέγει.
Κή. Ποίας ἀχάνας. σὺ μὲν ἀλαζὼν εἶ μέγας.
Δι. Ἀλλ' ἄπιθ', ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μόνος.
Ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς πρὸς τουτονί,
Ἵνα μή σε βάψω βάμμα σαρδιανικόν,
Βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον;
Ἀνανεύει, ἄλλως ἄρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων
Ἐπινεύει, ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὑτοιί,
Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν,

Καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονί,
Ἔγωδ' ὅς ἐστι κλεισθένης ὁ σιβυρτίου.
Ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε,
Τοιόνδε δ' ὦ πίθηκε τὸν πώγων' ἔχων
Εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος;
Ὁδὶ δὲ, τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου στράτων;
Κή. Σίγα, κάθιζε,
Τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἡ βουλὴ καλεῖ,
Εἰς τὸ πρυτανεῖον. Δι. ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;
Κἄπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι,
Τοὺς δὲ ξενίζειν, οὐδέποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα.
Ἀλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
Ἀλλ' ἀμφίθεός μοι ποῦ 'στιν. Ἀμ. οὑτοσὶ πάρα.
Δι. Ἐμοὶ σὺ ταυτασὶ λαβὼν ὀκτὼ δραχμὰς,
Σπονδὰς ποίησαι πρὸς λακεδαιμονίους μόνῳ,
Καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι,
Ὑμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε, καὶ κεχήνατε.
Κή. Προσίτω θέωρος ὁ παρὰ σιτάλκους. Θε. ὁδί. Κή. θέωρος.
Δι. Ἕτερος ἀλαζὼν οὗτος εἰσκηρύττεται.
Θε. Χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἦμεν ἐν θράκῃ πολύν.
Δι. Μὰ δί' οὐκ ἂν εἰ μισθόν γε μὴ 'φερες πολύν.
Θε. Εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν θράκην ὅλην,
Καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον.
Ὅτ' ἐνθαδὶ θέογνις ἠγωνίζετο,
Τοῦτον μετὰ σιτάλκους ἔπινον τὸν χρόνον.
Καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς,
Ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθῶς. ὥστε καὶ
Ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ', ἀθηναῖοι καλοί.
Ὁ δ' υἱὸς, ὃν ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα,
Ἤρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ ἀπατουρίων,
Καὶ τὸν πατέρ' ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ,
Ὁ δ' ὤμοσε

Ὁ δ' ὤμοσε σπένδων, βοηθήσειν, ἔχων
Στρατιὰν τοσαύτην, ὥστ' ἀθηναίους ἐρεῖν,
Ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.
Δι. Κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι.
Θε. Καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον θρᾳκῶν γένος,
Ἔπεμψεν ὑμῖν. Δι. τοῦτο μὲν ἤδη σαφές.
Κή. Οἱ θρᾷκες, ἴτε δεῦρ', οὓς θέωρος ἤγαγε.
Δι. Τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν. Κή. ὀδομάντων στρατός.
Δι. Ποίων ὀδομάντων; εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν,
Τίς τῶν ὀδομάντων τὸ πέος ἀπτέθρακεν αὖ.
Θε. Τούτοις ἐὰν δραχμὰς δύο τις μισθὸν διδῷ,
Καταπελτάσονται τὴν βοιωτίαν ὅλην.
Δι. Τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις;
Ὑποστένοι μέντ' ἂν ὁ θρανίτης λεώς
Ὁ σωσίπολις, οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι,
Ὑπὸ τῶν ὀδομάντων, τὰ σκόροδα πορθούμενος.
Θε. Οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ', ὦ μόχθηρε σὺ,
Οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐσκοροδισμένοις.
Δι. Ταυτὶ περιείδεθ' οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με
Ἐν τῇ πατρίδι, καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
Ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
Τοῖς θρᾳξὶ, περὶ μισθοῦ, λέγω δ' ὑμῖν, ὅτι
Διοσημία 'στὶ, κἀ ῥανὶς βέβληκέ με.
Κή. Τοὺς θρᾷκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἕνην.
Οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.
Δι. Οἴμοι τάλας, μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
Ἀλλ' ἐκ λακεδαίμονος γὰρ ἀμφίθεος ὁδί.
Χαῖρ' ἀμφίθεε. Ἀμ. μήπω γε, πρίν γ' ἂν στῶ τρέχων.
Δεῖ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν ἀχαρνέας.
Δι. Τί δ' ἐστί. Ἀμ. σοὶ μὲν δεῦρο γὰρ σπονδὰς φέρων
Ἔσπευδον, οἱ δ' ὤσφροντο πρεσβῦταί τινες

Ἀχαρνικοί, στιπτοὶ γέροντες, πρίνινοι,
Ἀτεράμονες, μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι,
Ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, ὦ μιαρώτατε,
Σπονδὰς φέρεις τῶν ἀμπέλων τετμημένων;
Κἀς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων.
Ἐγὼ δ' ἔφευγον, οἱ δ' ἐδίωκον, κἀβόων.
Δι. Οἱ δ' οὖν βοώντων. ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις.
Ἀμ. Ἔγωγε, φημί, τρία γε ταυτὶ γεύματα.
Αὗται μέν εἰσι πεντέτεις, γεῦσαι λαβών.
Δι. Αἰβοῖ. Ἀμ. Τί ἐστιν. Δι. οὐκ ἀρέσκουσί μ' ὅτι
Ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν.
Ἀμ. Σὺ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών.
Δι. Ὄζουσι χ' αὗται πρέσβεων εἰς τὰς πόλεις,
Ὀξύτατον ὥσπερ διατριβῆς, τῶν συμμάχων.
Ἀμ. Ἀλλ' αὑταιὶ σπονδαί, τριακοντούτιδες
Κατά γῆν τε καὶ θάλατταν. Δι. ὦ διονύσια,
Αὗται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,
Καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
Κἀν τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' ὅπῃ θέλεις,
Ταύτας δέχομαι, καὶ σπένδομαι, κἀκπίομαι.
Δι. Χαίρειν κελεύω πολλὰ τοὺς ἀχαρνέας.
Ἀμ. Ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγείς,
Ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιὼν διονύσια.
Δι. Ἐγὼ δὲ φευξοῦμαί γε τοὺς ἀχαρνέας.

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

Τῇδε πᾶς ἕπου, δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου
Τῶν ὁδοιπόρων ἁπάντων, τῇ πόλει γὰρ ἄξιον.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΑ.

Ἡμ. Ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον, ἀλλά μοι μηνύετε,
Εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων,
Ἐκπέφευγ' οἴχεται

φροῦδος

φροῦδος. Χο. οἴμοι τάλας,
Τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν
Οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεό
τητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων
Ἀνθράκων φορτίον,
Ἠκολούθουν φαΰλῳ τρέχων
Ὧδε φαύλως ἂν ὁ
Σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε δι
ωκόμενος, ἐξέφυγεν.
Οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἀπεπλίξατο.

ΜΕΣΩΔΗ ΚΩΛΩΝ Δ.

Νῦν δ' ἐπειδὴ στερρὸν ἤδη τοὐμὸν ἀντικνήμιον,
Καὶ παλαιῷ λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται,
Οἴχεται, διωκτέος δέ. μὴ γὰρ ἐγχάνῃ ποτέ,
Μηδέπερ γέροντας ὄντας ἐκφυγὼν ἀχαρνέας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩ
ΛΩΝ ΙΑ.

Ὅστις ὦ ζεῦ πάτερ
Καὶ θεοί, τοῖσιν ἐ
χθροῖσιν ἐσπείσατο,
Οἷσιν παρ' ἐμοῦ πόλεμος,
Ἐχθοδοπὸς αὔξεται,
Τῶν ἐμῶν χωρίων.
Κοὐκ ἀνήσω, πρὶν ἂν σχοῖνος αὐ
τοῖσιν ἀντεμπαγῶ,
Ὀξὺς ὀδυνηρός, ἐπί
κωπος, ἵνα μήποτε
Πατῶσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.

ΕΠΩΔΟΣ ΣΤΙΧΩΝ Γ.

Ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα, καὶ βλέπειν βαλλήναδε,
Καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὑρεθῇ ποτε.

Ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκεῖνον, οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθοις.

Δι. Εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

Χο. Σῖγα πᾶς, ἠκούσατ' ἄνδρες ἆρα τῆς εὐφημίας;
Οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
Ἐκποδών. θύσων γὰρ ἁνὴρ ὡς ἔοικ' ἐξέρχεται.

Δι. Εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
Πρόϊθ' ὡς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἡ κανηφόρος,
Ὁ ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν στησάτω.

Μη. Κατάθου τὸ κανοῦν ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.

Θυ. Ὦ μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν,
Ἵν' ἔτνος καταχέω τοὐλατῆρος τουτουΐ.

Δι. Καὶ μὴν καλόν γ' ἔστ' ὦ διόνυσε δέσποτα,
Κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
Πέμψαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν,
Ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγροὺς διονύσια,
Στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα. τὰς σπονδὰς δέ μοι
Καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.

Μη. Ἄγ' ὦ θύγατερ ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς
Οἴσεις, βλέπουσα θυμβροφάγον, ὡς μακάριος
Ὅστις σ' ὀπύσει κἀκποιήσεται γαλᾶς,
Σοῦ μηδὲν ἧττον βδεῖν, ἐπειδὰν ὄρθρος ᾖ.
Πρόβαινε κἀν τὤχλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα,
Μή τις λαθών σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.

Δι. Ὦ ξανθία, σφῷν δ' ἐστὶν ὀρθὸς ἑκτέος
Ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου.
Ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν, ᾄσομαι τὸ φαλλικόν.
Σὺ δ' ὦ γύναι θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους, πρόβα
Φαλῆς, ἑταῖρε βακχείου
Ξύγκωμε, νυκτοπεριπλάνη-
τε μοιχὲ, παιδεραστά.
Ἕκτῳ σ' ἔτει προσεῖπον εἰς

Τὸν δῆμον

Τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος
Σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαυ-
τῷ πραγμάτων τε καὶ μαχῶν,
Καὶ λαμάχων ἀπαλλαγείς.
Πολλῷ γάρ ἐστιν ἥδιον, ὦ φαλῆς, φαλῆς,
Κλέπτουσαν εὑρόνθ' ὡραίαν ὑληφόρον,
Τὴν στρυμοδώρου θρᾷτταν ἐκ τοῦ φελλέως,
Μέσην λαβόντ' ἄραντα κατα-
βαλόντα, καταγιγαρτίσ' ὦ
Φαλῆς, φαλῆς.
Ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίῃς ἐκ κραιπάλης,
Ἕωθεν εἰρήνης ῥοφήσεις τρύβλιον,
Ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.

Χο. Οὗτος αὐτός ἐστιν οὗτος.
Βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε,
Παῖε, παῖε τὸν μιαρόν.
Οὐ βαλεῖς αὖ, οὐ βαλεῖς;

Δι. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐστι, τὴν χύτραν συντρίψετε;

Χο. Σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν ὦ μιαρὰ κεφαλή.

Δι. Ἀντὶ ποίας αἰτίας ὦ ἀχαρνέων γεραίτατοι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ϛ.

Τοῦτ' ἐρωτᾷς; ἀναί-
σχυντος εἶ καὶ βδελυρός,
Ὦ προδότα τῆς πατρίδος,
Ὅστις ἡμῶν μόνος
Σπεισάμενος, εἶτα δύνα-
σαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν.

Δι. Ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην, οὐκ ἴστ', ἀλλ' ἀκούσατε.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩ-
ΛΩΝ Η.

Χο. Σοῦ γ' ἀκούσωμεν; ἀπολεῖ

Κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις
Μηδαμῶς, πρίν γ' ἂν ἀκούσητέ γ', ἀλλ' ἀνάσχεσθ' ὦ 'γαθοί.
Οὐκ ἀνασχήσομαι.
Μὴ δὲ λέγε δὴ σὺ λόγον,
Ὡς μεμίσηκά σε κλέ
ωνος ἔτι μᾶλλον, ὃν ἐ
γὼ κατατεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσί ποτε
Ἐς καττύματα.
Σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακρούς,
Ὅστις ἐσπείσω λάκωσιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.
Δι. Ὦ 'γαθοί, τοὺς μὲν λάκωνας ἐκποδὼν ἐάσατε,
Τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν, ἀκούσατ' εἰ καλῶς ἐσπεισάμην.
Χο. Πῶς δέ γ' ἂν καλῶς λέγοις ἄν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἅπαξ,
Οἷσιν οὔτε βωμός, οὔτε πίστις, οὔθ' ὅρκος μένει.
Δι. Οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς λάκωνας οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,
Οὐχ ἁπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.
Χο. Οὐχ ἁπάντων ὦ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν
Ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἶτ' ἐγώ σου φείσομαι;
Δι. Οὐχ ἁπάντων, οὐχ ἁπάντων, ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὁδί,
Πόλλ' ἂν ἀποφήναιμ' ἐκείνους ἔσθ' ἃ κἀδικουμένους.
Χο. Τοῦτο τοὔπος, δεινὸν ἤδη, καὶ ταραξικάρδιον,
Εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.
Δι. Κἂν γε μὴ λέγω δίκαια, μὴ δὲ τῷ πλήθει δοκῶ,
Ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων, λέγειν.
Χο. Εἰπέ μοι τί φειδόμεσθα τῶν λίθων ὦ δημόται,
Μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς φοινικίδα,
Οἷος αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν.
Δι. Οὐδ' ἀκούσεσθ' ἀκούσεσθ' ἐτεὸν ὦ 'χαρνίδαι;
Χο. Οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. Δι. δεινά γ' ἄρα πείσομαι.
Χο. Ἐξολοίμην ἢν ἀκούσω. Δι. μηδαμῶς ὦ 'χαρνικοί.
Χο. Ὡς τεθνήξων ἴσθι νυνί γε. Δι. δήξομαι γ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.

Ἀνταποκτενῶ

Ἀνταποκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φιλτάτους,
Ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὁμήρους οὓς ἀποσφάξω λαβών.
Χο. Εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοὔπος ἄνδρες δημόται,
Τοῖς ἀχαρνικοῖσιν ὑμῶν, μῶν ἔχει τι παιδίον
Τῶν παρόντων ἔνδον εἵρξας; ἢ 'πὶ τῷ, θρασύνεται.
Δι. Βάλλετ' εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.
Εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τι κήδεται.
Χο. Ὡς ἀπωλόμεσθ' ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμός.
Ἀλλὰ μὴ δράσῃς ὃ μέλλεις, μηδαμῶς ὦ μηδαμῶς.
Δι. Ὡς ἀποκτενῶ κέκραχθ', ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι.
Χο. Ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα.
Δι. Οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ἀρτίως ἠκούσατε.
Χο. Ἀλλὰ νῦν λέγ' εἴ σοι δοκεῖ, τόν τε λακε
δαιμόνιον αὐτόν, ὅτι τῷ τρόπῳ σοὔστι φίλον.
Ὡς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ.
Δι. Τοὺς νῦν μοι λίθους χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε.
Χο. Οὗτοί σοι χαμαί. καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.
Δι. Ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνταί που λίθοι.
Χο. Ἐκσέσεισται χαμᾶζ', οὐχ ὁρᾷς σειόμενον;
Ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος.
Ὡς ὅδε γε σειστὸς ἅμα τῇ στροφῇ γίνεται.
Δι. Ἐμέλλετ' ἄρα πάντες ἀνασείειν, βοῆς
Ὀλίγου τ' ἀπέθανον, ἄνθρακες παρνάσιοι,
Καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν.
Ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῇ μαρίλης μοι, συχνὴν
Ὁ λάρκος ἐνετίλησεν ὥσπερ σηπία.
Δεινὸν γὰρ οὕτως ὀμφακίαν πεφυκέναι,
Τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν
Ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον,
Ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν,
Ὑπὲρ λακεδαιμονίων ἅπανθ' ὅσ' ἂν λέγω,

Καίτοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η.

Χο. Τί οὖν οὐ λέγεις τοὐπίξηνον,
Ἐξενεγκὼν θύραζ᾽
Ὅ τι ποτ᾽ ὦ σχέτλιε,
Τὸ μέγα τοῦτ᾽ ἔχεις.
Πόθος γάρ πάνυ με
Ὅ,τι φρονεῖς ἔχει.
Ἀλλ᾽ ᾗπερ αὐτὸς τὴν δίκην διώρισω,
Θεὶς δεῦρο τοὐπίξηνον, ἐγχείρει λέγειν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Δι. Ἰδοὺ θεᾶσθε, τὸ μὲν ἐπίξηνον, τοδί.
Ὁ δ᾽ ἀνὴρ ὁ λέξων οὑτοσὶ, τυννουτοσί.
Ἀμέλει, μὰ τὸν δί᾽ οὐκ ἐνασπιδώσομαι.
Λέξω δ᾽ ὑπὲρ λακεδαιμονίων ἃ μοι δοκεῖ.
Καίτοι δέδοικα πολλά. τούς τε γὰρ τρόπους
Τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα,
Ἐάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ, καὶ τὴν πόλιν,
Ἀνὴρ ἀλαζὼν καὶ δίκαια, κἄδικα,
Κἀνταῦθα λανθάνουσ᾽ ἀπεμπολώμενοι,
Τῶν τ᾽ αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς, ὅτι
Οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο, πλὴν ψήφῳ δακεῖν,
Αὐτός τ᾽ ἐμαυτὸν ὑπὸ κλέωνος ἃ ᾽παθον,
Ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρυσι κωμῳδίαν.
Εἰσελκύσας γάρ μ᾽ εἰς τὸ βουλευτήριον
Διέβαλλε, καὶ ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου,
Κἀκυκλοβόρει, κἄπλυνεν, ὥστ᾽ ὀλίγου πάνυ
Ἀπωλόμην, μολυνοπραγμονούμενος.
Νῦν οὖν με πρῶτον πρὶν λέγειν ἐάσατε,
Ἐνσκευάσασθαί μ᾽ οἷον ἀθλιώτατον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η.

Χο. Τί ταῦτα στρέφει, τεχνάζει τε,
Καὶ πορίζεις τριβάς.
Λαβὲ δ᾽ ἐμοῦ γ᾽ εἵνεκα
Παρ᾽ ἱερωνύμου,
Σκοτοδασυπυκνότριχα
Τὴν ἄϊδος κυνῆν.
Εἶτ᾽ ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς σισύφου,
Ὡς σκῆψιν αὖ, ἀγὼν οὗτος οὐκ εἰσδέξεται.
Δι. Ὥρα ᾽στὶν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
Καί μοι βαδιστέ᾽ ἐστὶν ὡς εὐριπίδην.
Παῖ, παῖ. Κη. τίς οὗτος. Δι. ἔνδον ἐστ᾽ εὐριπίδης;
Κη. Οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστὶν, εἰ γνώμην ἔχεις.
Δι. Πῶς ἔνδον, εἶτ᾽ οὐκ ἔνδον. Κη. ὀρθῶς ὦ γέρον.
Ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια,
Οὐκ ἔνδον, αὐτὸς δ᾽ ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
Τραγῳδίαν. Δι. ὦ τρισμακάρι᾽ εὐριπίδη.
Ὅθ᾽ ὁ δοῦλος οὑτωσὶ σαφῶς ἀποκρίναται,
Ἐκκάλεσον αὐτόν. Κη. ἀλλ᾽ ἀδύνατον. Δι. ἀλλ᾽ ὅμως,
Οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ᾽, ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
Εὐριπίδη, εὐριπίδιον,
Ὑπάκουσον, εἴπερ δή ποτ᾽ ἀνθρώπων τινὶ
Δικαιόπολις καλεῖ σε, χολλίδης ἐγώ.
Ευ. Ἀλλ᾽ οὐ σχολή.
Δι. Ἀλλ᾽ ἐκκυκλήθητ᾽. Ευ. ἀλλ᾽ ἀδύνατον. Δι. ἀλλ᾽ ὅμως.
Ευ. Ἀλλ᾽ ἐκκυκλήσομαι, καταβαίνειν δ᾽ οὐ σχολή.
Δι. Εὐριπίδη. Ευ. τί λέλακας. Δι. ἀναβάδην ποιεῖς
Ἐξὸν καταβάδην, οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς.
Ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι᾽ ἐκ τραγῳδίας ἔχεις.
Ἐσθῆτ᾽ ἐλεεινήν, οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς;
Ἀλλ᾽ ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ᾽ εὐριπίδη,

Δός μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.
Δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν.
Αὕτη δὲ θάνατον ἢν κακῶς λέξω φέρει.
Ευ. Τὰ ποῖα τρύχη, μῶν ἐν οἷς οἰνεὺς ὁδὶ,
Ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο;
Δι. Οὐκ οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου.
Ευ. Τὰ τοῦ τυφλοῦ φοίνικος; Δι. οὐ φοίνικος οὔ,
Ἀλλ' ἕτερος ἦν φοίνικος ἀθλιώτερος.
Ευ. Ποίας ποτ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων.
Ἀλλ' ἢ φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;
Δι. Οὔκ, ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.
Ευ. Ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα,
Ἃ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὑτοσί;
Δι. Οὐ Βελλεροφόντης, ἀλλὰ κἀκεῖνος μὲν ἦν
Χωλὸς, προσαιτῶν, στωμύλος, δεινὸς λέγειν.
Ευ. Οἶδ' ἄνδρα μυσὸν τήλεφον. Δι. ναὶ τήλεφον.
Τούτου δὸς αὐτιβολῶ σέ μοι τὰ σπάργανα.
Ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ τηλέφου ῥακώματα.
Κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν θυεστείων ῥακῶν,
Μεταξὺ τῶν ἰνοῦς. Θε. ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.
Δι. Ὦ ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῆ.
Ἐν σκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον,
Εὐριπίδη, ἐπειδήπερ ἐχαρίσω μοι ταδὶ,
Κἀκεῖνά μοι δὸς τἀκόλουθα τῶν ῥακῶν,
Τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν, τὸ μύσιον.
Δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον.
Εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμὶ, φαίνεσθαι δὲ μή.
Τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ' ὃς εἰμ' ἐγώ.
Τοὺς δ' αὖ χορευτὰς, ἠλιθίους παρεστάναι.
Ὅπως ἂν αὐτοὺς, ῥηματίοις σκιμαλίσω.
Ευ. Δώσω. πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί.

Δι. Εὐδαι-

Δι. Εὐδαιμονοίης, τηλέφῳ δ' ἁγὼ φρονῶ.
Εὖ γ' οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίπλαμαι.
Ἀτὰρ δέομαι καὶ πτωχικοῦ βακτηρίου.
Ευ. Τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν.
Δι. Ὦ θύμ' ὁρᾷς γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων,
Πολλῶν δεόμενος σκευαρίων. νῦν δὴ γενοῦ,
Γλίσχρος, προσαιτῶν, λιπαρῶν τ' εὐριπίδην,
Δός μοι σπυρίδιον, διακεκαυμένον λύχνῳ.
Ευ. Τί δ' ὦ τάλας σε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος.
Δι. Χρέος μὲν οὐδέν. βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν.
Ευ. Λυπηρὸς ἴσθ' ὢν, κἀποχώρησον δόμων.
Δι. Φεῦ, εὐδαιμονοίης ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.
Ευ. Ἄπελθέ νυν μοι. Δι. μή. ἀλλά μοι δὸς ἓν μόνον
Κυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον.
Ευ. Φέρου λαβὼν ταῦτ', ἴσθ' ὀχληρὸς ὢν δόμοις.
Δι. Οὔπω μὰ δί' οἶσθ' οἷ' αὐτὸς ἐργάζει κακά.
Ἀλλ' ὦ γλυκύτατ' εὐριπίδη, τουτὶ μόνον
Δός μοι χυτρίδιον, σφογγίῳ βεβυσμένον.
Ευ. Ἄνθρωπ' ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν.
Ἄπελθε ταυτηνὶ λαβών. Δι. ἀπέρχομαι.
Καίτοι τί δράσω. δεῖ γὰρ ἑνὸς, οὗ μὴ τυχὼν,
Ἀπόλωλ'. ἄκουσον ὦ γλυκύτατ' εὐριπίδη.
Τουτὶ λαβὼν ἄπειμι, κοὐ πρόσειμ' ἔτι,
Ἐς τὸ σπυρίδιον, ἰσχνά μοι φύλλα δός.
Ευ. Ἀπολεῖς μ' ἰδού σοι φροῦδά μοι τὰ δράματα.
Δι. Ἀλλ' οὐκέτ' ἀλλ' ἄπειμι, καὶ γάρ εἰμ' ἄγαν
Ὀχληρὸς οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν.
Οἴμοι κακοδαίμων ὡς ἀπόλωλ'. Ευ. ἐπελαθόμην
Ἐν ᾧ πέρ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα.
Δι. Εὐριπίδιον γλυκύτατον, ὦ φιλτάτιον,
Κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι σ' αἰτήσαιμ' ἔτι,

Πλὴν ἓν μόνον, τουτὶ μόνον, τουτὶ μόνον,
Σκανδικά μοι δός, μητρόθεν δεδεγμένος.
Ευ. Ἀνὴρ ὑβρίζει, κλεῖε πηκτὰ δωμάτων.
Δι. Ὦ θυμὲ ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα,
Ἆρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα,
Μέλλων ὑπὲρ λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
Πρόβαινε νῦν ὦ θυμέ. γραμμὴ δ' αὐτηί,
Ἕστηκας; οὐκ εἶ καταπιὼν εὐριπίδην;
Ἐπῄνεσ' ἄγε νῦν ὦ τάλαινα καρδία
Ἄπελθ' ἐκεῖσε, κᾆτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
Παράσχες, εἰποῦσ' ἅττ' ἂν αὐτῇ σοι δοκεῖ
Τόλμησον, ἴθι χώρησον, ἄγαμαι καρδίας.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η.

Χο. Τί δράσεις, τί φήσεις,
Ἴσθι νῦν ἀναίσχυντος
Ὢν σιδηροῦς τ' ἀνήρ,
Ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα
Ἅπασι μέλλεις εἷς λέγειν τἀναντία.
Ημ. Ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμα.
Εἶα νῦν ἐπειδήπερ
Αὐτὸς αἱρεῖ λέγειν;
Δι. Μή μοι φθονήσητ' ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
Εἰ πτωχὸς ὤν, ἔπειτ' ἐν ἀθηναίοις λέγειν
Μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῳδίαν ποιῶν.
Τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῳδία.
Ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μέν, δίκαια δέ.
Οὐ γάρ με γε νῦν διαβαλεῖ κλέων, ὅτι
Ξένων παρόντων, τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
Αὐτοὶ γάρ ἐσμεν, οὑπὶ ληναίῳ τ' ἀγών,
Κοὔπω ξένοι πάρεισιν. οὔτε γὰρ φόροι
Ἥκουσιν, οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι,

Ἀλλ' ἐσ

Ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι.
Τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
Ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν λακεδαιμονίους σφόδρα.
Καὐτὸς ὁ ποσειδῶν, οὑπὶ ταινάρῳ θεός,
Σείσας, ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας.
Κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
Ἀτὰρ φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
Τί ταῦτα τοὺς λάκωνας αἰτιώμεθα.
Ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
Μέμνησθε τοῦθ' ὅτ' οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
Ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρὰ παρακεκομμένα,
Ἄτιμα, καὶ παράσημα, καὶ παράξενα,
Ἐσυκοφάντει μεγαρέων τὰ χλανίσκια.
Κεἴπου σίκυον εἶδεν, ἢ λαγῴδιον,
Ἢ χοιρίδιον, ἢ σκόροδον, ἢ χόνδρους ἁλός,
Ταῦτ' ἦν μεγαρικά, κἀπέπρατ' αὐθημερόν.
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρά, κἀπιχώρια.
Πόρνην δὲ σιμαίθαν ἰόντες μέγαράδε,
Νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι.
Κᾆθ' οἱ μεγαρῆς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι
Ἀντεξέκλεψαν ἀσπασίας πόρνα δύο,
Κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
Ἕλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν,
Ἐντεῦθεν ὀργῇ περικλέης οὑλύμπιος
Ἤστραπτεν, ἐβρόντα ξυνεκύκα τὴν ἑλλάδα,
Ἐτίθει νόμους, ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους,
Ὡς χρὴ μεγαρέας μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν ἀγορᾷ,
Μήτ' ἐν θαλάττῃ, μήτ' ἐν ἠπείρῳ μένειν.
Ἐντεῦθεν οἱ μεγαρῆς ὅτε δὴ 'πείνων βάδην
Λακεδαιμονίων ἐδέοντο, ψήφισμ' ὅπως
Μεταστραφείη τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας,

Κοὐκ ἠθέλομεν ἡμεῖς, δεομένων πολλάκις,
Κἀντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων,
Ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν, ἀλλὰ τί χρῆν εἴπατε.
Φέρ' εἰ λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει,
Ἀπέδοτο φήνας κυνίδιον σεριφίων.
Καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ,
Καὶ κάρτα μέντ' ἂν εὐθέως καθείλκετε
Τριακοσίας ναῦς. ἦν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα,
Θορύβου, στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
Μισθοῦ διδομένου, παλλαδίων χρυσουμένων,
Στοᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρουμένων,
Ἀσκῶν, τροπωτήρων, κάδους ὠνουμένων,
Σκορόδων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις,
Στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων,
Τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων,
Τύλων ψοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων,
Αὐλῶν, κελευστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων.
Ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἐδρᾶτε, τὸν δὲ τήλεφον
Οὐκ οἰόμεσθα. νοῦς ἄρ' ὑμῖν οὐκ ἔνι.

Ἡμ. Ἀληθὲς ὦ πίτριπτε, καὶ μιαρώτατε,
Ταυτὶ σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν, ἡμᾶς λέγειν;
Καὶ συκοφάντης εἴ τις ἦν ὠνείδισας;

Ἡμ. Νὴ τὸν ποσειδῶ, καὶ λέγει γ' ἅπερ λέγει,
Δίκαια πάντα, κοὐδὲν αὐτῶν ψεύδεται.

Ἡμ. Εἶτ' εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὔτ' ἐχρῆν;
Ἀλλ' οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.

Ἡμ. Οὗτος σὺ ποῖ θεῖς, οὐ μενεῖς; ὡς εἰ θενεῖς
Τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα.

Ἡμ. Ἰὼ λάμαχ' ἰὼ βλέπων ἀστραπὰς
Βοήθησον ὦ γοργολόφα φανεὶς,
Ἰὼ λάμαχ', ὦ φίλε, ὦ φυλέτα,

Εἴτ' ἐστί τις

Εἴτ' ἐστί τις ταξίαρχος ἢ στρατηγὸς,
Εἰ τειχομάχος ἀνὴρ βοηθησάτω
Τὶς ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος.

Λα. Πόθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας
Ποῖ χρὴ βοηθεῖν, ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν.
Τίς γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος.

Δι. Ὦ λάμαχ' ἥρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων.

Χο. Ὦ λάμαχ' οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι,
Ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ;

Λα. Οὗτος σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν λέγειν τάδε;

Δι. Ὦ λάμαχ' ἥρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
Εἰ πτωχὸς ὢν εἶπόν τι, κἀστωμυλάμην.

Λα. Τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἐρεῖς; Δι. οὐκ οἶδά πω.
Ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ ὢν τῶν ὅπλων, ἰλιγγιῶ.
Ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα.

Λα. Ἰδού. Δι. παράθες νῦν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί.

Λα. Κεῖται. Δι. φέρε νῦν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.

Λα. Τουτὶ πτίλον σοι. Δι. τῆς κεφαλῆς νῦν μου λαβοῦ,
Ἵν' ἐξεμέσω. βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.

Λα. Οὗτος τί δράσεις, τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμεῖν;

Δι. Πτίλον γάρ ἐστιν εἰπέ μοι τίνος ποτέ.

Λα. Ὄρνιθός ἐστιν. Δι. ἆρα κομπολακύθου;

Λα. Οἴμ' ὡς τεθνήσει. Δι. μηδαμῶς ὦ λάμαχε,
Οὐ κατ' ἰσχύν ἐστιν, εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ,
Τί μ' οὐκ ἀπεψώλησας. εὔοπλος γὰρ εἶ.

Λα. Ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν, πτωχὸς ὤν;

Δι. Ἐγὼ γάρ εἰμι πτωχός. Λα. ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ.

Δι. Ὅστις; πολίτης χρηστὸς, οὐ σπουδαρχίδης,
Ἀλλ' ἐξότου περ ὁ πόλεμος, στρατωνίδης.
Σὺ δ' ἐξότου περ ὁ πόλεμος, μισθαρχίδης.

Λα. Ἐχειροτόνησαν γάρ με. Δι. κόκκυγές γε τρεῖς.

Ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐσπεισάμην,
Ὁρῶν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσι,
Νεανίας δ' οἵους σὺ, διαδεδρακότας.
Τοὺς μὲν ἐπὶ θράκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχμὰς,
Τισαμενοφαινίππους, πανουργιππαρχίδας.
Ἑτέρους δὲ παρὰ χάρητι, τοὺς δ' ἐν χάοσι
Γερητοθεοδώρους διομειαλαζόνας.
Τοὺς δ' ἐν καμαρίνῃ, κἀν γέλᾳ, κἀν καταγέλᾳ.
Λα. Ἐχειροτονήθησαν γάρ. Δι. αἴτιον δὲ τί,
Ὑμᾶς μὲν ἤδη μισθοφορεῖν ἀμηγέπου,
Τωνδὶ δὲ μηδέν' ἐτεὸν ὦ μαριλάδη
Ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὸς ὢν ἔτ', ἤ
Ἀνένευσε, καίτοι γ' ἐστὶ σώφρων κἀργάτης.
Τί δαὶ δράκυλλος, καὶ εὐφορίδης, ἢ πρινίδης,
Οἶδεν τις ὑμῶν τἀκβάταν' ἢ τοὺς χάονας;
Οὔ φασιν, ἀλλ' ὁ κοισύρας, καὶ λάμαχος,
Οἷς ὑπὲρ ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρώην ποτὲ,
Ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἑσπέρας,
Ἅπαντες ἐξίστω παρῄνουν οἱ φίλοι.
Λα. Ὦ δημοκρατία, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;
Δι. Οὐ δῆτ' ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε λάμαχος.
Λα. Ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι πελοποννησίοις
Ἀεὶ πολεμήσω, καὶ κατάρξω πανταχῇ,
Καὶ ναυσὶ, καὶ πεζοῖσι κατὰ τὸ καρτερόν.
Δι. Ἐγὼ δὲ κηρύττω καὶ πελοποννησίοις
Ἅπασι καὶ μεγαρεῦσι, καὶ βοιωτίοις,
Πωλεῖν, ἀγοράζειν πρὸς ἐμὲ, λαμάχῳ δὲ μή.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ.

Χο. Ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπείθει
Περὶ τῶν σπονδῶν, ἀλλ' ἀποδύντες, τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίωμεν.

ΠΑΡΑ.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΣΤΙΧΩΝ ΛΑ.

Ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκε τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
Οὔπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων, ὡς δεξιός ἐστιν.
Διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν ἀθηναίοις ταχυβούλοις.
Ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,
Ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς ἀθηναίους μεταβούλους.
Φασὶ δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ἡμῖν ὁ ποιητής.
Παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι,
Μήθ' ἥδεσθαι θωπευομένους, μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας,
Πρότερον δ' ὑμᾶς οἱ πρέσβεις ἀπὸ τῶν πόλεων ἐξαπατῶντες,
Πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν, κἀπειδὴ τοῦτό τις εἴποι,
Εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους, ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.
Εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας, λιπαρὰς καλέσειεν ἀθήνας,
Εὕρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν περιάψας,
Ταῦτα ποιήσας, πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται,
Καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσι δείξας ὡς δημοκρατοῦνται.
Τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες
Ἥξουσιν ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον.
Ὅστις παρεκινδύνευσεν ἀθηναίοις εἰπεῖν τὰ δίκαια.
Οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρρω κλέος ἥκει,
Ὅτε καὶ βασιλεὺς λακεδαιμονίων πρεσβείαν βασανίζων,
Ἠρώτησε πρῶτα μὲν αὐτοὺς, πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν.
Εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους εἴποι κακὰ πολλά.
Τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι,
Καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον ἔχοντας.
Διὰ ταῦθ' ὑμᾶς λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται,
Καὶ τὴν αἴγιναν ἀπαιτοῦσι, καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης,
Οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται.
Ἀλλ' ὑμεῖς τοι μήποτ' ἀφῆσθ', ὡς κωμῳδήσει τὰ δίκαια.
Φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ', ὥστ' εὐδαίμονας εἶναι,
Οὐ θωπεύων, οὐδ' ὑποτείνων μισθοὺς, οὐδ' ἐξαπατύλλων,

Οὔτε πανουργῶν, οὔτε καταπρόδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα δι-
Πρὸς ταῦτα κλέων, καὶ παλαμάσθω, (δάσκων,
Καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω.
Τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ δίκαιον,
Ξύμμαχον ἔσται κοὐ μή ποθ' ἁλῶ,
Περὶ τὴν πόλιν ὢν, ὥσπερ ἐκεῖνος
Δειλὸς καὶ λακκοκαταπύγων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η̄.

Χο. Δεῦρο μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὸν πυρὸς ἔ-
χουσα μένος, ἔντονος ἀχαρνική,
Οἷον δ' ἐξ ἀνθράκων πρινίνων,
Φέψαλος ἀνήλατ' ἐρε-
θιζόμενος οὐρίᾳ ῥιπίδι,
Ἡνίκ' ἐπανθρακίδες ὦσι παρακείμεναι.
Οἱ δὲ θασίαν ἀνακυκλῶσι λιπαράμπυκα,
Οἱ δὲ μάττουσιν, οὕ-
τω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος,
Εὔτονον ἀγροικότονον,
Ὡς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ΕΚ-
ΚΑΙ ΔΕΚΑ.

Χο. Οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ, μεμφόμεσθα τῇ πόλει.
Οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὧν ἐναυμαχήσαμεν,
Γηροβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν. ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,
Οἵτινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐν γραφαῖς,
Ὑπὸ νεανίσκων ἐᾶτε καταγελᾶσθαι ῥητόρων
Οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς, καὶ παρεξηυλημένους.
Οἷς ποσειδῶν ἀσφάλειός ἐστιν, ἡ βακτηρία.
Τονθορύζοντες δὲ γήρᾳ, τῷ λίθῳ προσέσταμεν,
Οὐχ ὁρῶντες οὐδὲν, εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἠλύγην.
Ὁ δὲ νεανίας ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν,

Ἐς τάχος

Ἐς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι,
Κᾆτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν
Ἄνδρα τιθωνὸν, σπαράττων καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν,
Ὁ δ' ὑπὸ γήρως μασταρύζει, κᾆτ' ὄφλων ἀπέρχεται.
Εἶτα λύζει καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους
Οὗ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὄφλων ἀπέρχομαι.

ΑΝΤΩΙΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟ-
ΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΑ.

Χο. Ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντ' ἀπολέ-
σαι, πολιὸν ἄνδρα, περὶ κλεψύδραν,
Πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα καὶ
Θερμὸν ἀπομορξάμενον,
Ἀνδρικὸν ἱδρῶτα δὴ καὶ πολὺν,
Ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν.
Εἶτα μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν ἐδιώκομεν.
Νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονη-
ρῶν σφόδρα διωκόμεθα,
Κᾆτα προσαλισκόμεθα,
Πρὸς τάδε τίς ἀντερεῖ μαρψίας.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ΙΖ.

Τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφὸν, ἡλίκον θουκυδίδην
Ἐξολέσθαι συμπλακέντα τῇ σκυθῶν ἐρημίᾳ.
Τῷδε τῷ κηφισοδήμῳ τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ.
Ὥστ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα, κἀπομορξάμην ἰδὼν,
Ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον.
Ὃς μὰ τὴν δήμητρ' ἐκεῖνος ἡνίκ' ἦν θουκυδίδης,
Οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν ἀχαιὰν ῥᾳδίως ἠνέσχετο,
Ἀλλὰ κατεπάλαισε μὲν ἂν, πρῶτον εὐάθλους δέκα.
Κατεβόησε δ' ἂν κεκραγὼς, τοξότας τρισχιλίους,
Περιετόξευσε δ' ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγγενεῖς.
Ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἐᾶθ' ὕπνου τυχεῖν,

Ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφάς, ὅπως ἂν ᾖ
Τῷ γέροντι μὲν γέρων καὶ νωδὸς ὁ ξυνήγορος,
Τοῖς νέοισι δ᾽ εὐρύπρωκτος καὶ λάλος χὠ Κλεινίου
Κἀξελαύνειν χρὴ τὸ λοιπόν. κἂν φύγῃ τις ζημιοῦν,
Τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.

Δι. Ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἵδε τῆς ἐμῆς,
Ἐνταῦθ᾽ ἀγοράζειν τοῖσι Πελοποννησίοις
Ἔξεστι, καὶ Μεγαρεῦσι, καὶ Βοιωτίοις,
Ἐφ᾽ ᾧτε πωλεῖν πρὸς ἐμέ, Λαμάχῳ δὲ μή.
Ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι,
Τρεῖς τοὺς λαχόντας, τούσδ᾽ ἱμάντας ἐκ Λεπρῶν.
Ἐνταῦθα μήτε συκοφάντης εἰσίτω,
Μήτ᾽ ἄλλος ὅστις φασιανὸς ἐστ᾽ ἀνήρ.
Ἐγὼ δὲ τὴν στήλην καθ᾽ ἣν ἐσπεισάμην,
Μέτειμ᾽ ἵνα στήσω φανερὰν ἐν τῇ ἀγορᾷ.

Με. Ἀγορὰ ν᾽ Ἀθάναις χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα.
Ἐπόθουν τυ ναὶ τὸν Φίλιον ἅπερ ματέρα,
Ἀλλ᾽ ὦ πόνηρα κώρια ἀθλίου πατρὸς
Ἄμβατε ποττὰν μᾶδδαν, αἴχ᾽ εὕρητέ πα.
Ἀκούετον δή, ποτέχετ᾽ ἐμὶν τὰν γαστέρα,
Πότερα πεπρᾶσθαι χρῄδδετ᾽ ἢ πεινῆν κακῶς.

Κό. Πεπρᾶσθαι, πεπρᾶσθαι.

Με. Ἐγώνγα καὐτός φημι, τίς δ᾽ οὕτως ἄνους,
Ὃς ὑμέ κα πρίαιτο φανερὰν ζαμίαν.
Ἀλλ᾽ ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά.
Χοίρους γὰρ ὑμὲ σκευάσας, φασῶ φέρειν,
Περίθεσθε τάσδε τὰς ὁπλὰς τῶν χοιρίων.
Ὅπως δὲ δοξεῖτ᾽ ἦμεν ἐξ ἀγαθᾶς ὑός.
Ὡς ναὶ τὸν Ἑρμᾶν αἴπερ ἵξετ᾽ οἴκαδις,
Τὰ πρᾶτα πειρασεῖσθε τᾶς λιμοῦ κακῶς,
Ἀλλ᾽ ἀμφίθεσθε καὶ ταδὶ τὰ ῥυγχία,

Κἤπειτεν

Κἤπειτεν ἐς τὸν σάκκον ὧδ᾽ ἐσβαίνετε.
Ὅπως δὲ γρυλλιξεῖτε καὶ κοΐξετε,
Χἠσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.
Ἐγὼν δὲ καρυξῶ Δικαιόπολιν, ὅπα.
Δικαιόπολι, ἦ λῇς πρίασθαι χοιρία;

Δι. Τί; ἀνὴρ Μεγαρικός. Με. ἀγοράσοντες ἥκομες.

Δι. Πῶς ἔχετε. Με. διαπεινᾶμες αἰεὶ ποττὸ πῦρ.

Δι. Ἀλλ᾽ ἡδύ τοι νὴ τὸν Δί᾽ ἢν αὐλὸς παρῇ.
Τί δ᾽ ἄλλο πράττεθ᾽ οἱ Μεγαρῆς νῦν. Με. οἷα δή.
Ἀλλὰ γὰρ ὄκα μὲν ἔγωγα τηνόθεν ἐμπορευόμαν
Ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ᾽ ἔπραττον τᾷ πόλει,
Ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ᾽ ἀπολοίμεθα.

Δι. Αὐτίκ᾽ ἄρ᾽ ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. Με. σαμαί,
Τί δ᾽ ἄλλο. Δι. Μεγαροῖ, πῶς ὁ σῖτος ὤνιος.

Με. Παρ᾽ ἁμὲ πολυτίματος, ἅπερ τοὶ θεοί.

Δι. Ἅλας οὖν φέρεις; Με. οὐχ ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε;

Δι. Οὐδὲ σκόροδα; Με. ποῖα σκόροδ᾽ ὑμές, ὧν ἀεὶ
Ὅκκ᾽ ἐσβαλεῖτε τὼς ἀρουραῖοι μύες,
Πάσσακι τὰς ἄγλιθας ἐξορύσσετε;

Δι. Τί δαὶ φέρεις. Με. χοίρους ἐγώνγα μυστικάς.

Δι. Καλῶς λέγεις, ἐπίδειξον. Με. ἀλλὰ μὰν καλαί,
Ἀντεινον αἰ λῇς ὡς παχεῖαι καὶ καλαί.

Δι. Τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα. Με. χοῖρος ναὶ Δία.

Δι. Τί λέγεις σύ; ποδαπὴ δ᾽ ἐστὶ χοῖρος. Με. Μεγαρικά,
Ἦ οὐ χοῖρός ἐσθ᾽ ἅδ᾽. Δι. οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.

Με. Οὐ δεινά; θᾶσθε τῶδε τᾶς ἀπιστίας,
Οὔ φατι τήνδε χοῖρον ἦμεν, ἀλλὰ μὰν
Αἰ λῇς, περίδου νῶν μοι περὶ θυμιτιδᾶν ἁλῶν
Αἰ μή 'στιν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων νόμῳ.

Δι. Ἀλλ᾽ ἔστιν ἀνθρώπου γε. Με. ναὶ τὸν Διοκλέα,
Ἐμά γα, σὺ δέ νιν ἦμεναι τινὸς δοκεῖς,

E

Ἢ λῆς ἀκοῦσαι φθεγγομένας; Δι. νὴ τοὺς θεοὺς
Ἔγωγε. Με. φώνει δὴ σὺ ταχέως χοιρίδιον,
Οὐ χρῆσθα σιγῆς ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα,
Πάλιν τύ γ' ἀποισῶ, ναὶ μὰ τὸν ἑρμᾶν οἴκαδις.
Κό. Κοῒ κοΐ.
Με. Αὕτα 'στὶ χοῖρος. Δι. νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
Ἀτὰρ ἐκτραφείς γε, κύσθος ἔσται πέντ' ἐτῶν.
Με. Σάφ' ἴσθι ποττὰν ματέρ' εἰκασθήσεται.
Δι. Ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὑτηΐ. Με. σὰ μάν;
Πᾷ δ', οὐχὶ θύσιμός ἐστι. Δι. κέρκον οὐκ ἔχει.
Με. Νέα γάρ ἐστιν, ἀλλὰ δελφακουμένα,
Ἑξεῖ μεγάλαν τε καὶ παχεῖαν κἠρυθράν.
Ἀλλ' αἴ τράφειν λῇς, ἅδε τοι χοῖρος καλά.
Δι. Ὡς ξυγγενὴς ὁ κύσθος αὐτῆς θατέρᾳ.
Με. Ὁμοματρία γάρ ἐστι, κἠκ ταὐτῶ πατρός.
Αἰ δ' ἂν παχυνθῇ, κἀναχνοανθῇ τῇ τριχί,
Κάλλιστός ἐστι χοῖρος ἀφροδίτᾳ θύειν.
Δι. Ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τἀφροδίτῃ θύεται.
Με. Οὐ χοῖρος; ἀφροδίτᾳ, μόνᾳ γε δαιμόνων,
Καὶ γίνεταί γα τᾶνδε τῶν χοίρων τὸ κρῆς,
Ἅδιστον, ἂν τὸν ὀδελὸν ἐμπεπαρμένον.
Δι. Ἤδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθίοιεν ἄν.
Με. Ναὶ τὸν ποτειδᾶν, κἂν ἄνευ γα τῶ πατρός.
Δι. Τί δ' ἐσθίει μάλιστα. Με. πάνθ' ἅ κα δίδως.
Αὐτὸς δ' ἐρώτη. Δι. χοῖρε, χοῖρε. Κό. κοῒ κοΐ.
Δι. Τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους; Κό. κοῒ κοΐ.
Δι. Τί δαὶ φιβάλεως ἰσχάδας; Κό. κοῒ κοΐ.
Δι. Τί δέ, σῦκα τρώγοις αὐτὸς ἄν. Κό. κοῒ κοΐ.
Δι. Ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.
Ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων,
Τοῖς χοιριδίοισιν, ἆρα τρώξονται; βαβαί,

οἷον

Οἷον ῥοθιάζουσ' ὦ πολυτίμηθ' ἡράκλεις,
Ποδαπὰ τὰ χοίρι' ὡς τραγασαῖα φαίνεται,
Ἀλλ' οὐχὶ πάσας κατέτραγον τὰς ἰσχάδας.
Με. Ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν.
Δι. Νὴ τὸν Δί' ἀστείω γε τὼ βοσκήματε,
Πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια λέγε.
Με. Τὸ μὲν ἕτερον τούτων, σκορόδων τροπαλλίδος.
Τὸ δ' ἅτερον αἰ λῇς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.
Δι. Ὠνήσομαί σοι, περίμεν' αὐτοῦ. Με. ταῦτα δή.
Ἑρμᾶ 'μπολαῖε, τὰν γυναῖκα τὰν ἐμάν,
Οὕτω μ' ἀποδόσθαι, τάν τ' ἐμαυτῶ ματέρα.
Συ. Ἄνθρωπε, ποδαπός. Με. χοιροπώλας μεγαρικός.
Συ. Τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φανῶ ταδὶ
Πολέμια καὶ σέ. Με. τοῦτ' ἐκεῖν', ἥκει πάλιν
Ὅθενπερ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἁμὶν ἔφυ.
Συ. Κλάων μεγαριεῖς, οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
Με. Δικαιόπολι, δικαιόπολι, φαντάζομαι.
Δι. Ὑπὸ τοῦ, τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν. Με. οἶδ' ἀγορανόμοι.
Δι. Τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξέρξετε;
Τί ἦν μαθὼν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος.
Συ. Οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους; Δι. κλάων γε σὺ
Εἰ μὴ 'τέρωσε συκοφαντήσεις ἰών.
Με. Οἷον τὸ κακὸν ἐν ταῖς ἀθάναις τοῦτ' ἔνι.
Δι. Θάρρει μεγαρίκ' ἀλλ' ἧς τὰ χοιρίδι' ἀπέδου
Τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἅλας,
Καὶ χαῖρε πολλά γ'. Με. ἀλλὰ μὲν οὐκ ἐπιχώριον.
Δι. Πολυπραγμοσύνης νῦν ἐς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοί.
Με. Ὦ χοιρίδια παρῆσθε κἄνις τῶ πατρός.
Παίειν ἐφ' ἁλὶ τὰν μάζαν, αἴ κα τις διδῷ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΚΔ.

Χο. Εὐδαιμονεῖ γ' ἅνθρωπος; οὐκ ἤκουσας οἷ προβαίνει

Τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλεύματος· καρπώσεται γὰρ ἁνὴρ
Ἐν τῇ ἀγορᾷ καθήμενος,
Κἂν εἰσίῃ τις κτησίας,
Ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἰ-
μώζων καθεδεῖται.
Οὐδ᾿ ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖται,
Οὐδ᾿ ἐξομόρξεται πρέπις τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι,
Οὐδ᾿ ὥστε κλεωνύμῳ
Χλαῖναν δ᾿ ἔχων φανὴν, δίει,
Κοὐ ξυντυχὼν ὑπέρβολος,
Δικῶν ἀναπλήσει.
Ὁ δ᾿ ἐντυχὼν ἐν τῇ ἀγορᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων
Κρατῖνος, ἀεὶ κεκαρμένος μοιχὸν, μιᾷ μαχαίρᾳ,
Οὐδ᾿ ὁ περιπόνηρος ἀρτέμων
Ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν
Ὄζων κακὸν, τῶν μαχαλῶν,
Πατρὸς τραγασαίου.
Οὐδ᾿ αὖθις αὖ σε σκώψεται πάνσων ὁ παμπόνηρος,
Λυσίστρατός τ᾿ ἐν ἀγορᾷ χολαργέων ὄνειδος.
Ὁ περιαλουργὸς τοῖς κακοῖς
Ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ
Πλεῖν ἢ τριάκονθ᾿ ἡμέρας
Τοῦ μηνὸς ἑκάστου.
Βοι. Ἴττω ἡρακλῆς, ἐκαμόργα τὰν τύλαν κακῶς,
Κατάθου τὺ τὰν γλάχων᾿ ἀτρέμας ἰσμηνία,
Ὑμὲς δ᾿ ὅσοι θείβαθεν αὐληταὶ πάρα,
Τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός.
Δι. Παῦσ᾿ εἰς κόρακας, οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
Πόθεν προσέπτανθ᾿ οἱ κακῶς ἀπολούμενοι
Ἐπὶ τὴν θύραν μοι χαιριδεῖς, βομβαύλιοι.
Βοι. Νὴ τὸν ἰόλαον ἐπιχαρίτως αὖ γ᾿ ὦ ξένε.

Θείβαθε

Θείβαθι γὰρ φυσᾶντες ἐξόπιθέ μου,
Καὶ τ᾿ ἄνθεα τᾶς γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί,
Ἀλλ᾿ εἴ τι βούλει πρίασθαι τῶν, ἐγὼ φέρω,
Τῶν ὀρταλίχων, ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων.
Δι. Ὦ χαῖρε κολλικοφάγε βοιώτιον.
Τί φέρεις. Βοι. ὅσ᾿ ἐστ᾿ ἀγαθὰ βοιωτοῖς ἁπλῶς,
Ὀρίγανον, γλαχὼ, ψιάθους, θρυαλλίδας,
Νάσσας, κολοιοὺς, ἀτταγᾶς, φαλαρίδας,
Τροχίλους, κολύμβους. Δι. ὥσπερ εἰ χειμὼν ἄρα
Ὀρνιθίας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας;
Βοι. Καὶ μὰν φέρω χᾶνας, λαγῶς, ἀλώπεκας,
Σκάλοπας, ἐχίνως, αἰελούρως, πυκτίδας,
Ἰκτίδας, ἐνύδρους, ἐγχέλεις κωπαΐδας.
Δι. Ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
Δός μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις τὰς ἐγχέλεις.
Βοι. Πρέσβειρα πεντήκοντα κωπαΐδων κορᾶν,
Ἔκβαθι τῷδε κἠπιχάριτται τῷ ξένῳ.
Δι. Ὦ φιλτάτη σὺ καὶ πάλαι ποθουμένη,
Ἦλθες ποθεινὴ μὲν τρυγῳδικοῖς χοροῖς,
Φίλη δὲ μορύχῳ, δμῶες ἐξενέγκατε,
Τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα,
Σκέψασθε παῖδες τὴν ἀρίστην ἔγχελυν,
Ἥκουσαν ἕκτῳ μόλις ἔτει ποθουμένην,
Προσείπατ᾿ αὐτὴν ὦ τέκν᾿ ἄνθρακας δ᾿ ἐγὼ
Ὑμῖν παρέξω τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
Ἀλλ᾿ ἔσφερ᾿ αὐτήν. μηδὲ γὰρ θανών ποτε
Σοῦ χωρὶς εἴην ἐντετευτλανωμένης.
Βοι. Ἐμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε πᾷ γενήσεται.
Δι. Ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί,
Ἀλλ᾿ εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων λέγε.
Βοι. Ἰώγα ταῦτα πάντα. Δι. φέρε πόσου λέγεις

Ε 3

Ἢ φορτί᾽ ἕτερ᾽ ἐνθένδε κεῖσ᾽ ἄξεις ἰών.
Βοι. Ὅτι γ᾽ ἐστ᾽ Ἀθάναις, ἐν Βοιωτοῖσι δὲ μή.
Δι. Ἀφύας ἄρ᾽ ἄξεις πριάμενος φαληρικὰς
Ἢ κέραμον. Βοι. ἀφύας ἢ κέραμον, ἀλλ᾽ ἔντ᾽ ἐκεῖ.
Ἀλλ᾽ ὅτι παρ᾽ ἁμῖν μὴ, τᾷδε δ᾽ αὖ πολύ.
Δι. Ἐγᾦδα, τοίνυν συκοφάντην ἔξαγε,
Ὥσπερ κέραμον ἐνδησάμενος. Βοι. νὴ τὼ σιώ.
Λάβοιμι μέντ᾽ ἂν κέρδος ἀγαγὼν, καὶ πολὺ
Ἅπερ πίθακον, ἀλιτρίας πολλᾶς πλέων.
Δι. Καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.
Βοι. Μικκός γα μᾶκος οὗτος. Δι. ἀλλ᾽ ἅπαν κακόν.
Νι. Ταυτὶ τίνος τὰ φορτί᾽ ἐστί. Βοι. τῶδ᾽ ἐμά,
Θείβαθεν ἴστω Ζεύς. Νι. ἐγὼ τοίνυν γ᾽ ὁδὶ
Φαίνω πολέμια ταῦτα. Βοι. τί δαὶ κακὸν παθὼν,
Ὀρναπετίοισι πόλεμον ἤρω καὶ μάχαν.
Νι. Καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. Βοι. τί ἀδικειμένος.
Νι. Ἐγὼ φάσω σοι τῶν περιεστώτων χάριν,
Ἐκ τῶν πολεμίων εἰσάγεις θρυαλλίδας.
Δι. Ἔπειτα φαίνεις δῆτα διὰ θρυαλλίδας;
Νι. Αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.
Δι. Νεώριον θρυαλλίς; Νι. οἶμαι. Δι. τίνι τρόπῳ.
Νι. Ἐνθεὶς ἂν εἰς τίφην ἀνὴρ Βοιώτιος,
Ἅψας ἂν εἰσπέμψειεν εἰς τὸ νεώριον.
Δι᾽ ὑδρορρόας Βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.
Κἄπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
Σελαγοῖντ᾽ ἂν αἱ νῆες. Δι. ὦ κάκιστ᾽ ἀπολούμενε,
Σελαγοῖντ᾽ ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος;
Νι. Μαρτύρομαι. Δι. ξυλλάμβαν᾽ αὐτοῦ τὸ στόμα,
Δός μοι φορυτὸν, ἵν᾽ αὐτὸν ἐνδήσας φέρω,
Ὥσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος.
Χο. Ἔνδησον ὦ βέλτιστε τῷ ξένῳ καλῶς

Τὴν ἐμπο-

Τὴν ἐμπολὴν οὕτως ὅπως ἂν μὴ φέρων κατάξῃ.
Δι. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτ᾽, ἐπεί τοι καὶ ψοφεῖ
Λάλον τι καὶ πυρορραγὲς, κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.
Χο. Τί χρήσεταί ποτ᾽ αὐτῷ.
Δι. Πάγχρηστον ἄγγος ἔσται,
Κρατὴρ κακῶν, τριπτὴρ δικῶν
Φαίνειν ὑπευθύνους, λυχνοῦχος καὶ κύλιξ,
Τὰ πράγματ᾽ ἐγκυκᾶσθαι.
Χο. Πῶς δ᾽ ἂν πεποιθείη τις ἀγ
γείῳ τοιούτῳ χρώμενος κατ᾽ οἰκίαν,
Τοσόνδ᾽ ἀεὶ ψοφοῦντι.
Δι. Ἰσχυρόν ἐστιν ὦγάθ᾽, ὥς
τ᾽ οὐκ ἂν καταγείη ποτ᾽ εἴ
περ ἐκ ποδῶν
Κατωκάρα κρέμαιτό γε.
Χο. Ἤδη καλῶς ἔχει σοι.
Βοι. Μέλλω γέ τοι θερίδδειν.
Χο. Ἀλλ᾽ ὦ ξένων βέλτιστε συν
θέριζε, καὶ τοῦτον λαβὼν,
Πρόβαλλ᾽ ὅπου βούλει φέρων
Πρὸς πάντα συκοφάντην.
Δι. Μόλις γ᾽ ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον,
Αἶρου λαβὼν τὸν κέραμον ὦ Βοιώτιε.
Βοι. Ὑπόκυπτε τὰν τύλαν ὦ Ἰσμήνιχε,
Χ᾽ ὅπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος.
Πάντως μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑγιὲς, ἀλλ᾽ ὅμως
Κἂν τοῦτο κερδάνῃς ἄγων τὸ φορτίον,
Εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ᾽ οὕνεκα.
Ἀγ. Δικαιόπολι. Δι. τίς ἐστι, τί με βωστρεῖς. Ἀγ. ὅτι
Ἐκέλευσε λάμαχός σε ταύτης τῆς δραχμῆς,
Εἰς τοὺς χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν,

Τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε κωπάιδ' ἐγχέλυν.
Δι. Ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἐγχέλυν.
Ἀγ. Ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν γοργόνα
Πάλλει κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.
Δι. Οὐκ ἂν μὰ Δί' εἰ δοίη γέ μοι τὴν ἀσπίδα,
Ἀλλ' ἐπὶ ταρίχει τοὺς λόφους κραδαινέτω.
Ἢν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
Ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον,
Εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων κιχλῶν καὶ κοψίχων.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ ΙΖ.

Χο. Εἶδες ὦ, εἶδες ὦ,
Πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα τὸν ὑπέρσοφον,
Σπεισάμενον, ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν,
Ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ,
Χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ κατεσθίειν;
Αὐτόματα πάντ' ἀγαθά, τῷδέ γε πορίζεται.
Οὐδέποτ' ἐγὼ πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι,
Οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν ἁρμόδιον ᾄσεται,
Συγκατακλινείς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ
Ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐπικωμάσας,
Εἰργάσατο πάντα κακά, κἀνέτρεπε, κἀξέχει,
Κἀμάχετο, καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένου,
Πῖνε, κατάκεισο λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν,
Τὰς χάρακας ἧπτε πολὺ μᾶλλον ἐν τῷ πυρί
Ἐξέχεθ' ἡμῶν βίᾳ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων,
Τάδ' ἐπὶ τῷ δεῖπνον ἅμα, καὶ μεγάλα γε φρονεῖ.
Τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα, τὰ πτερὰ πρὸ τῶν θυρῶν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Δι. Ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ χάρισι ταῖς φίλαις
Ξύντροφε διαλλαγή,
Ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες.

Πῶς ἂν

Πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔρως ξυναγάγοι λαβών,
Ὥσπερ ὁ γεγραμμένος ἔχων στέφανον ἀνθέμων,
Ἢ πάνυ γερόντιον ἴσως νενόμικάς με σύ,
Ἀλλά σε λαβὼν τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν.
Πρῶτα μὲν ἄν, ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρόν.
Εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συκίδων,
Καὶ τὸ τρίτον, ἡμερίδος ὄρχον ὁ γέρων ὁδί
Καὶ περὶ τὸ χωρίον ἅπαν ἐλαΐδας ἐν κύκλῳ
Ὥστ' ἀλείφεσθαί σ' ἀπ' αὐτῶν κἀμὲ ταῖς νουμηνίαις.
Κή. Ἀκούετε λεῴ, κατὰ τὰ πάτρια τὰς χοὰς
Πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος, ὃς δ' ἂν ἐκπίῃ
Πρώτιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται.
Δι. Ὦ παῖδες, ὦ γυναῖκες, οὐκ ἠκούσατε;
Τί δρᾶτε τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
Ἀναβράττετ' ἐξοπτᾶτε, τρέπετ' ἀφέλκετε,
Τὰ λαγῷα, ταχέως τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
Φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

Χο. Ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας,
Μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας,
Ἄνθρωπε τῆς παρούσης.
Δι. Τί δῆτ' ἐπειδὰν τὰς κίχλας
Ὀπτωμένας ἴδητ'.
Χο. Οἶμαί σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν.
Δι. Τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.
Χο. Ἤκουσας ὡς μαγειρικῶς
Κομψῶς τε καὶ δειπνητικῶς
Αὑτῷ γε διακονεῖται.
Γε. Οἴμοι τάλας. Δι. ὦ ἡράκλεις τίς οὑτοσί.
Γε. Ἀνὴρ κακοδαίμων. Δι. κατὰ σεαυτὸν νῦν τρέπου.
Γε. ὦ φίλτατε, σπονδαὶ γάρ εἰσι σοι μόνῳ,

Z

Μέτρησόν εἰρήνης τί μοι κἂν πέντ' ἔτη.
Τί ἔπαθες. Γε. ἐπετρίβην ἀπολέσας τὼ βόε.
Δι. Πόθεν; Γε. ἀπὸ φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιώτιοι.
Δι. Ὦ τρισκακοδαίμων, εἶτα λευκὸν ἀμπέχει;
Γε. Καὶ ταῦτα μέντοι νὴ Δί' ὥσπερ μ' ἐξεθρεψάτην
Ἐν πᾶσι βολίτοις. Δι. εἶτα νυνὶ τοῦ δέει.
Γε. Ἀπόλωλα, τὼ φθαλμὼ δακρύων τὼ βόε.
Ἀλλ' εἴ τι κήδει Δερκέτου φυλασίου,
Ὑπάλειψον εἰρήνῃ με τὼ φθαλμὼ ταχύ.
Δι. Ἀλλ' ὦ πόνηρ' οὐ δημοσιεύων τυγχάνω.
Γε. Ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ἤν πως κομίσωμαι τὼ βόε.
Δι. Οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλαῖε πρὸς τοὺς Πιττάλου.
Γε. Σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα,
Εἰς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.
Δι. Οὐδ' ἂν στριβιλικίγξ, ἀλλ' ἀπιὼν οἴμωζέ ποι.
Γε. Οἴμοι κακοδαίμων, τοῖν γεωργοῖν βοιδίοιν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

Χο. Ἁνὴρ ἀνεύρηκέ τι ταῖς
Σπονδαῖσιν ἡδύ, κοὐκ ἔοι-
κεν οὐδενὶ μεταδώσειν.
Δι. Κατάχει σὺ τὴν χορδὴν τὸ μέλι,
Τὰς σηπίας στάθευε.
Χο. Ἤκουσας ὀρθιασμάτων;
Δι. Ὀπτᾶτε τἀγχέλεια.
Χο. Ἀποκτενεῖς λιμῷ με καὶ
Τοὺς γείτονας, κνίσῃ τε καὶ
Φωνῇ τοιαῦτα λάσκων.
Δι. Ὀπτᾶτε ταυτὶ καὶ καλῶς ξανθίζετε.
Γα. Δικαιόπολι. Δι. τίς οὑτοσί, τίς οὑτοσί.
Γα. Ἔπεμψέ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα,
Ἐκ τῶν γάμων. Δι. καλῶς ποιῶν ὅστις ἦν.

Γα. Ἐκέλευε

Γα. Ἐκέλευε δ' ἐγχέαι σε τῶν κρεῶν χάριν,
Ἵνα μὴ στρατεύοιτ', ἀλλὰ βινοίη μένων,
Ἐς τὸν ἀλάβαστρον, κύαθον εἰρήνης ἕνα.
Δι. Ἀπόφερ', ἀπόφερε τὰ κρέα, καὶ μή μοι δίδου,
Ὡς οὐκ ἂν ἐγχέαιμι χιλίων δραχμῶν.
Ἀλλ' αὑτηὶ, τίς ἐστιν. Γα. ἡ νυμφεύτρια,
Δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τί σοι λέξαι μόνῳ.
Δι. Φέρε δή, τί σὺ λέγεις, ὡς γέλοιον ὦ θεοὶ
Τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖταί μου σφόδρα,
Ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
Φέρε δεῦρο τὰς σπονδὰς, ἵν' αὐτῇ δῶ μόνῃ.
Ὅτι ἡ γυνή 'στι τοῦ πολέμου τ' οὐκ ἀξία.
Ὑπέχ' ὧδε δεῦρο τοὐξάλειπτρον ὦ γύναι,
Οἶσθ' ὡς ποιεῖτε τοῦτο; τῇ νύμφῃ φράσον
Ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι τουτωὶ
Νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
Ἀπόφερε τὰς σπονδὰς, φέρε τὴν οἰνήρυσιν,
Ἵν' οἶνον ἐγχέω λαβὼν εἰς τοὺς χόας.
Χο. Καὶ μὴν ὁδί τις τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακὼς,
Ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται.
Ἄγ. Ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι.
Λα. Τίς ἀμφιχαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ.
Ἄγ. Ἰέναι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον,
Ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους.
Κἄπειτα τηρεῖν νιφόμενον τὰς εἰσβολὰς,
Ὑπὸ τοὺς χόας γὰρ καὶ χύτρους αὐτοῖσί τις
Ἤγγειλε λῃστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.
Λα. Ἰὼ στρατηγοὶ πλέονες ἢ βελτίονες.
Δι. Οὐ δεινὰ μὴ ξεῖναι με μὴ δ' ἑορτάσαι;
Ἰὼ στράτευμα πολεμολαμαχαϊκόν.
Λα. Οἴμοι κακοδαίμων, καταγελᾷς ἤδη σύ μου;

Δι. Βούλει μάχεσθαι γηρυόνῃ τετραπτίλῳ;
Λα. Αἰαῖ, οἵαν ὁ κῆρυξ ἀγγελίαν ἤγγειλέ μοι.
Δι. Αἰαῖ, τίνα δ᾽ αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν;
Ἄγ. Δικαιόπολι. Δι. τί ἐστιν; Ἄγ. ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ
βάδιζε, τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χοᾶ.
Ὁ τοῦ Διονύσου γάρ σ᾽ ἱερεὺς μεταπέμπεται,
Ἀλλ᾽ ἐγκόνει, δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι.
Τὰ δ᾽ ἄλλα πάντ᾽ ἐστὶν παρεσκευασμένα,
Κλίναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα,
Στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ᾽, αἱ πόρναι πάρα,
Ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρια,
Ὀρχηστρίδες, τὰ φίλταθ᾽ ἁρμοδίου, καλαί.
Ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα σπεῦδε. Λα. κακοδαίμων ἐγώ.
Δι. Καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν γοργόνα,
Σύγκλειε, καὶ δεῖπνόν τις ἐνσκευαζέτω.
Λα. Παῖ παῖ φέρ᾽ ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.
Δι. Παῖ παῖ φέρ᾽ ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί,
Ἅλας θυμίτας οἶσε παῖ καὶ κρόμμυα.
Λα. Ἐμοὶ δὲ τεμάχη. κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι,
Θρίον ταρίχους οἶσε σαπροῦ δεῦρό μοι.
Δι. Κἀμοὶ δὲ δὴ σὺ παῖ θρίον, ὀπτήσω δ᾽ ἐκεῖ.
Λα. Ἔνεγκε δεῦρο τὼ πτερὼ τὼ κ τοῦ κράνους.
Δι. Ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.
Λα. Καλόν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρουθοῦ πτερόν.
Δι. Καλόν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.
Λα. Ὤνθρωπε, παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὅπλων.
Δι. Ὤνθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν ἐς τὰς κίχλας.
Λα. Τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.
Δι. Κἀμοὶ λεκάνιον τῶν λαγῴων δὸς κρεῶν.
Λα. Ἀλλ᾽ ἦ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον.
Δι. Ἀλλ᾽ ἦ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρκυν κατέδομαι.

Λα. Ὤνθρωπε

Λα. Ὤνθρωπε βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;
Δι. Οὔκ. ἀλλ᾽ ἐγὼ χ᾽ὦ παῖς ἐρίζομεν πάλαι,
Βούλει περιδόσθαι κἀπιτρέψαι λαμάχῳ,
Πότερον ἀκρίδες ἥδιόν ἐστιν ἢ κίχλαι;
Λα. Οἴμ᾽ ὡς ὑβρίζεις. Δι. τὰς ἀκρίδας κρίνει πολύ.
Λα. Παῖ παῖ, καθελών μοι τὸ δόρυ δεῦρ᾽ ἔξω φέρε.
Δι. Παῖ παῖ, σὺ δ᾽ ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
Λα. Φέρε τοῦ δόρατος ἀφελκύσωμαι τοὔλυτρον,
Ἔχ᾽ ἀντέχου παῖ. Δι. καὶ σὺ παῖ τοῦδ᾽ ἀντέχου.
Λα. Τοὺς κιλλίβαντας οἶσε παῖ τῆς ἀσπίδος.
Δι. Καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἔκφερε.
Λα. Φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.
Δι. Κἀμοὶ πλακοῦντος τυρόνωτον δὸς κύκλον.
Λα. Ταῦτ᾽ οὐ κατάγελώς ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς.
Δι. Ταῦτ᾽ οὐ πλακοῦς δῆτ᾽ ἐστιν ἀνθρώποις γλυκύς.
Λα. Κατάχει σὺ παῖ τοὔλαιον ἐν τῷ χαλκίῳ,
Ἐνορῶ γέροντα δειλίας φευξούμενον.
Δι. Κατάχει σὺ τὸ μέλι, κἀνθάδ᾽ εὔδηλος γέρων,
Κλάειν κελεύων λάμαχον τὸν γοργάσου.
Λα. Φέρε δεῦρο παῖ θώρακα πολεμιστήριον.
Δι. Ἔξαιρε παῖ θώρακα κἀμοὶ τὸν χοᾶ.
Λα. Ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.
Δι. Ἐν τῷδε πρὸς τοὺς συμπότας θωρήξομαι.
Λα. Τὰ στρώματ᾽ ὦ παῖ δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.
Ἐγὼ δ᾽ ἐμαυτῷ τὸν γύλιον οἴσω λαβών.
Δι. Τὸ δεῖπνον ὦ παῖ δῆσον ἐκ τῆς κίστιδος,
Ἐγὼ δὲ θοἰμάτιον λαβὼν ἐξέρχομαι.
Λα. Τὴν ἀσπίδ᾽ αἴρου, καὶ βάδιζ᾽ ὦ παῖ λαβών,
Νίφει, βαβαιάξ, χειμέρια τὰ πράγματα.
Δι. Αἴρου τὸ δεῖπνον, συμποτικὰ τὰ πράγματα.

ΠΡΟΩΔΟΣ ΚΩΛΩΝ Ζ.

Χο. Ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν,
Ὡς ἀνομοίαν ἔρχεσθον ὁδόν.
Τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ,
Σοὶ δὲ ῥιγῶν καὶ προφυλάττειν,
Τῷ δὲ, καθεύδειν μετὰ παιδίσκης,
Ὡραιοτάτης,
Ἀνατριβομένῳ τε τὸ δεῖνα.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΔΩΔΕΚΑ.

Ἀντίμαχον τὸν ψακάδος,
Τὸν ξυγγραφῆ, τῶν μελέων, τὸν ποιητὴν,
Ὡς μὲν ἁπλῷ λόγῳ, κακῶς,
Ἐξολέσειεν ὁ Ζεύς.
Ὅσγ᾽ ἐμὲ τὸν τλήμονα
Λήναια χορηγῶν, ἀπέλυσ᾽ ἄδειπνον.
Ὅν γ᾽ ἔτ᾽ ἐπίδοιμι τευθίδος
Δεόμενον, ἡ δ᾽ ὠπτημένη
Σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη,
Ὀκέλλοι, κᾆτα μέλ
λοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων,
Ἁρπάσασα φεύγοι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΒ.

Τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἓν
Κᾆθ᾽ ἕτερον νυκτερινὸν γένοιτο.
Ἠπαλῶν γὰρ οἴκαδ᾽ ἐξ
Ἱππασίας βαδίζων,
Εἶτα κατάξειέ τις αὐ
τοῦ μεθύων τὴν κεφαλὴν Ὀρέστης,
Μαινόμενος. ὁ δὲ λίθον βαλεῖν
Βουλόμενος ἐν σκότῳ λάβοι

Τῇ χειρὶ

Τῇ χειρὶ πελεθὸν, ἀρτίως κεχεσμένον.
Ἐπαΐξειεν δ᾽ ἔχων
Τὸν μάρμαρον, κἄπειθ᾽ ἁμαρ
τὼν, βάλοι Κρατῖνον.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Ἀγ. Ὦ δμῶες οἳ κατ᾽ οἶκον ἐστὲ Λαμάχου,
Ὕδωρ ὕδωρ ἐν χυτρίῳ θερμαίνετε,
Ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
Ἔρι᾽ οἰσυπηρά, λαμπάδιον περὶ τὸν σφυρόν,
Ἀνὴρ τέτρωται χάρακι, διαπηδῶν τάφρον,
Καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορρον ἐξεκόκκισεν,
Καὶ τὴν κεφαλὴν κατέαγε περὶ λίθον πεσὼν,
Καὶ γοργόν᾽ ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
Πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου πεσὸν
Πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξηύδα μέλος,
Ὦ κλεινὸν ὄμμα νῦν πανύστατόν σ᾽ ἰδὼν,
Λείπω φάος γε τοὐμὸν, οὐκέτ᾽ εἰμ᾽ ἐγώ,
Τοσαῦτα λέξας, εἰς ὑδρορρόαν πεσὼν,
Ἀνίσταταί τε καὶ ξυναντᾷ δραπέταις,
Ληστὰς ἐλαύνων, καὶ κατασπέρχων δορί.
Ὁδὶ δὲ καὐτός, ἀλλ᾽ ἄνοιγε τὴν θύραν.

Λα. Ἀτταπαττατὰ
Στυγερὰ τάδε γε κρυερὰ πάθεα.
Τάλας ἐγὼ διόλλυμαι
Δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείς,
Ἐκεῖνο δ᾽ ἂν αἰακτὸν ἂν
Οἰμωκτὸν ἂν γένοιτό μοι.
Δικαιόπολις γὰρ ἄν μ᾽ ἴδοι, τετρωμένον
Κατεγχάνοι γε ταῖς ἐμαῖσιν ἂν τύχαις.

Δι. Ἀτταλαττατά

Τῶν τιτθίων ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια,
Φιλήσατόν με μαλθακῶς ὦ χρυσίω,
Τὸ περιπεταστὸν κἀπιμανδαλωτὸν αὖ.
Τὸν γὰρ χοᾶ νῷν πρῶτος ἐκπέπωκά γε.
Λα. Ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
Ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων.
Δι. Ἰὴ ἰή. ὦ χαῖρε λαμαχίππιον.
Λα. Στυγερὸς ἐγώ. Δι. μογερὸς ἐγώ.
Λα. Τί με σὺ κυνεῖς. Δι. τί με σὺ δάκνεις.
Λα. Τάλας ἐγὼ τῆς ἐν μάχῃ
Νῷν ξυμβολῆς βαρείας.
Δι. Τοῖς χουσὶ γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο.
Λα. Ἰὼ ἰώ. παιὰν παιάν.
Δι. Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον παιώνια.
Λα. Λάβεσθέ μου, λάβεσθε τοῦ σκέλους, παπαί,
Προσλάβεσθέ μ' ὦ φίλοι.
Δι. Ἐμοῦ δέ γε σφὼ τοῦ πέους ἄμφω μέσου,
Προσλάβεσθέ μ' ὦ φίλαι.
Λα. Ἰλιγγιῶ κάρα λίθῳ πεπληγμένος,
Καὶ σκοτοδινιῶ.
Δι. Κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι καὶ στύομαι,
Καὶ σκοτοδινιῶ.
Λα. Θύραζέ μ' ἐξενέγκατ' ἐς τὸν πιττάλου,
Παιωνίαισι χερσίν.
Δι. Ὡς τοὺς κριτάς μ' ἐκφέρετε, ποῦ 'στιν ὁ βασιλεὺς
Ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν.
Λα. Λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτά.
Δι. Ὁρᾶτε τουτονὶ κενόν; τήνελλα καλλίνικος.
Χο. Τήνελλα δῆτ', εἴπερ καλεῖς πρέσβυ καλλίνικος.
Δι. Καὶ πρός γ' ἄκρατον ἐγχέας ἄμυστιν ἐξέλαψα.
Χο. Τήνελλα νῦν ὦ γεννάδα χώρει λαβὼν τὸν ἀσκόν.

Δι. Ἕπεσθε

Δι. Ἕπεσθε νῦν ᾄδοντες ὦ τήνελλα καλλίνικος.
Χο. Ἀλλ' ἑψόμεσθα σὴν χάριν,
Τήνελλα καλλίνικον ᾄ-
δοντές σε καὶ τὸν ἀσκόν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΧΑΡ νέων τέλος.

ΣΦΗΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ διὰ στίχων ἰάμβων.

Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα, παῖς εἴρξας ἄφνω,
Αὐτὸς ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκουροῦντά γ' ὅπως,
Μὴ λανθάνῃ, μηδ' ἐξίῃ, διὰ τὴν νόσον.
Ὅδ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ,
Εἶθ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες λεγόμενοι
Σφῆκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα,
Ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἐνεῖναι τισὶ
Φρονοῦντες ἱκανόν. ὁ δὲ γέρων τηρούμενος,
Ξυμπείθετ' ἔνδον διαδικάζειν καὶ βιοῦν,
Ἐπεὶ τὸ δικάζειν κέκρικεν ἐκ παντὸς τρόπου.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ πρόσωπα.

Οἰκέται δύο, Σωσίας καὶ	Ξανθίας.
Βδελυκλέων.	Φιλοκλέων.
Χορὸς γερόντων σφηκῶν.	Παῖδες.
Κύων.	Κῆρυξ.
Κυδαθηναιεύς.	Θεσμοθέτης.
Γυνὴ ἀρτόπωλις.	Ἀνήρ τις εὐρυπίδης.
Κατήγορος.	

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΣΦΗΚΕΣ.

ΣΩΣΙΑΣ.

Οὗτος τί πάσχεις ὦ κακόδαιμον Ξανθία;

Ξα. Φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.

Σω. Κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προὐφείλεις μέγα.
Ἆρ' οἶσθ' οἷον κνώδαλον φυλάττομεν;

Ξα. Οἶδ'· ἀλλ' ἐπιθυμῶ μικρὸν ἀπομεριμνῆσαι.

Σω. Σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ καὐτοῦ γ' ἐμοῦ
Κατὰ τοῖν κόραιν ἤδη τι καταχεῖται γλυκύ.

Ξα. Ἀλλ' ἦ παραφονεῖς ἐτεὸν, ἢ κορυβαντιᾷς.

Σω. Οὔκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου.

Ξα. Τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολᾷς Σαβάζιον.
Κἀμοὶ γὰρ ἀρτίως τις ἐπεστρατεύσατο
Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτὴς ὕπνος,
Καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως.

Σω. Κἄγωγ' ἀληθῶς οἷον οὐδεπώποτε.
Ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. Ξα. ἐδόκουν αἰετὸν
Καταπτάμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ
Ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα,
Φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς εἰς τὸν οὐρανόν.
Κἄπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν κλεώνυμον.

Σω. Οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει κλεώνυμος,
Πῶς δὴ προσερεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων
Ὅ,τι ταὐτὸ θηρίον ἔν τε γῇ κἀν οὐρανῷ,
Κἀν τῇ θαλάττῃ ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα.

Ξα. Οἴμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται,

Ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον. Σω. μὴ φροντίσῃς.
Οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν, οὐ μὰ τοὺς θεούς.

Ξα. Δεινόν γε ποὐστ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὅπλα.
Ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον. Σω. ἀλλ' ἔστι μέγα.
Περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σκάφους ὅλου.

Ξα. Λέγε νυν ἀνύσας τι, τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος.

Σω. Ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ πυκνὶ
Ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα.
Βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια.
Κἄπειτα τούτοις τοῖς προβάτοισί μοὐδόκει,
Δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεύτρια,
Ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπρησμένης ὑός.

Ξα. Αἰβοῖ. Σω. τί ἔστι. Ξα. παῦε παῦε, μὴ λέγε,
Ὄζει κάκιστον τοὐνύπνιον βύρσης σαπρᾶς.

Σω. Εἶθ' ἡ μιαρὰ φάλαιν' ἔχουσα τρυτάνην,
Ἵστη βόειον δημόν. Ξα. οἴμοι δείλαιος,
Τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διιστάναι.

Σω. Ἐδόκει δέ μοι θέωρος αὐτῆς πλησίον
Χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
Εἶτ' ἀλκιβιάδης εἶπε πρός με τραυλίσας,
Ὁλᾷς θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει.

Ξα. Ὀρθῶς γε τοῦτ' ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.

Σω. Οὔκουν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ θέωρος κόραξ
Γιγνόμενος. Ξα. ἥκιστα, ἀλλ' ἄριστον. Σω. πῶς. Ξα. ὅπως;
Ἄνθρωπος ὢν, εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ.
Οὔκουν ἐναργὲς τοῦτο ξυμβαλεῖν, ὅτι
Ἀρθεὶς ἀφ' ἡμῶν, ἐς κόρακας οἰχήσεται.

Σω. Εἶτ' οὐκ ἐγὼ δοὺς δύ' ὀβολοὺς μισθώσομαι,
Οὕτως ὑποκρινόμενον σαφῶς ὀνείρατα.

Ξα. Φέρε νυν κατείπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
Ὀλίγ' ἄτθ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσι, ταδί,

Μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα,
Μὴ δ' αὖ γέλωτα μεγαρόθεν κεκλεμμένον.
Ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος,
Δούλω παραρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις,
Οὔθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος,
Οὐδ' αὖθις ἀνασελγαινόμενος Εὐριπίδης,
Οὐδ' εἰ Κλέων ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
Αὖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.
Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον, γνώμην ἔχον.
Ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον.
Κωμῳδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.
Ἔστι γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσί,
Ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας οὐπὶ τοῦ τέγους,
Οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῷν,
Ἔνδον καθείρξας, ἵνα θύραζε μὴ 'ξίῃ.
Νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
Ἣν οὐδ' ἂν εἷς γνοίη ποτ' οὐδὲ ξυμβάλοι,
Εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν, ἐπεὶ τοπάζετε.
Ἀμυνίας μὲν ὁ προνάπου φήσ' οὑτοσὶ
Εἶναι φιλόκυβον αὐτόν. Σω. ἀλλ' οὐδὲν λέγει.
Ξα. Μὰ Δί' ἀλλ' ἀφ' αὑτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.
Σω. Οὔκ, ἀλλὰ φιλο μέν ἐστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
Ξα. Ὁδὶ δέ φησι σωσίας πρὸς δερκύλον,
Εἶναι φιλοπότην αὐτόν. Σω. οὐδαμῶς γ' ἐπεὶ
Αὕτη γε χρηστῶν ἀνδρῶν ἐστιν ἡ νόσος.
Ξα. Νικόστρατος δ' αὖ φησιν ὁ σκαμβωνίδης,
Εἶναι φιλοθύτην αὐτόν, ἢ φιλόξενον.
Σω. Μὰ τὸν κύν' ὦ νικόστρατ' οὐ φιλόξενος.
Ἐπεὶ καταπύγων ἐστὶν ὅγ' φιλόξενος.
Ξα. Ἄλλως φλυαρεῖτ'. οὐ γὰρ ἐξευρήσετε
Εἰ δ' ἐπιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγᾶτε νῦν.

Φράσω

Φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου,
Φιληλιαστής ἐστιν ὡς οὐδεὶς ἀνήρ,
Ἐρᾷ τε τούτου τοῦ δικάζειν, καὶ στένει.
Ἢν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου.
Ὕπνου δ' ὁρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.
Ἢν δ' οὖν καταμύσει κἂν ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ
Ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.
Ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφον γ' ἔχειν εἰωθέναι,
Τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων, ἀνίσταται,
Ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς νουμηνίᾳ,
Καὶ νὴ Δί' ἢν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον
Τὸν πυριλάμπους ἐν θύρᾳ δῆμον καλόν,
Ἰὼν παρέγραψε πλησίον, κημὸς καλός.
Τὸν ἀλεκτρυόνα δ' ὃς ᾖδ' ἀφ' ἑσπέρας, ἔφη,
Ὡς ὀψ' ἐγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
Παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.
Εὐθὺς ἀπὸ δορπηστοῦ, κέκραγεν ἐμβάδας.
Κἄπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν, προκαθεύδει πρῲ πάνυ,
Ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι.
Ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακράν,
Ὥσπερ μέλιττ' ἢ βομβυλιὸς εἰσέρχεται,
Ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ἀναπεπλασμένος.
Ψήφων δὲ δείσας μὴ δεηθείη ποτέ,
Ἵν' ἔχῃ δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει,
Τοιαῦτ' ἀλύει, νουθετούμενος δ' ἀεί,
Μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν
Μοχλοῖσιν ἐγκλείσαντες, ὡς ἂν μὴ 'ξίῃ.
Ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
Καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος,
Ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον,
Μὴ δ' ἐξιέναι θύραζ', ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο.

Εἶτ' αὐτὸν ἀπέλου, καὶ ἐκάθαιρε καὶ μάλα
Μετὰ ταῦτ' ἐκορυβάντιζ'. ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
Ἀΐξας, ἐδίκαζεν εἰς τὸ καινὸν ἐμπεσών.
Ὅτε δὴ δὲ ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
Διέπλευσεν εἰς αἴγιναν, εἶτα συλλαβὼν
Νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς ἀσκληπιοῦ.
Ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι,
Ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρείομεν.
Ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διά τε τῶν ὑδρορρόων,
Καὶ τῶν ὀπῶν. ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα,
Ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι, κἀπακτώσαμεν.
Ὁ δ' ὡσπερεὶ κολοιὸς αὐτῷ παττάλους
Ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοῖχον, εἶτ' ἐξήλλετο.
Ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις
Καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.
Ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι, Φιλοκλέων,
Ναὶ μὰ Δία. τῷ δ' υἱεῖ γε τῳδί, Βδελυκλέων,
Ἔχων τρόπους, ὀφρυαγμοσεμνακοσίνους.
Βδ. Ὦ ξανθία καὶ σωσία, καθεύδετε;
Ξα. Οἴμοι. Σω. τί ἐστι. Ξα. Βδελυκλέων ἀνίσταται.
Βδ. Οὐ περιδραμεῖται σφῷν ταχέως δεῦρ' ἅτερος;
Ὁ γὰρ πατὴρ εἰς τὸν ἰπνὸν εἰσελήλυθε,
Καὶ μῦς πολεῖ γ' ὅστις καταδεδυκώς, ἀλλ' ἄθρει,
Κατὰ τῆς πυέλου, τὸ τρῆμ' ὅπως μὴ κδύσεται.
Σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. Οἰκ. ταῦτ' ὦ δέσποτα.
Ἄναξ πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ.
Οὗτος τίς εἶ σύ. Φι. καπνὸς ἔγωγ' ἐξέρχομαι.
Βδ. Καπνός; φέρ' ἴδω τίνος ξύλου σύ. Φι. συκίνου.
Βδ. Νὴ τὸν Δί' ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.
Ἀτὰρ οὐκ ἐσερρήσεις γε. ποῦ 'σθ' ἡ τηλία,
Δύου πάλιν, φέρ' ἐπαναθῶσοι καὶ ξύλον.

Ἐνταῦθα

Ἐνταῦθα νῦν ζήτει τιν' ἄλλην μηχανήν.
Ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἴμ' ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἀνὴρ,
Ὅστις πατρὸς νῦν καπνίου κεκλήσομαι.
Οἰκ. Παῖ, τὴν θύραν ὤθει, πίεζε νῦν σφόδρα.
Εὖ κἀνδρικῶς. κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι,
Καὶ τῆς κατακλεῖδος ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μοχλοῦ
Φυλάττεθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται.
Φι. Τί δράσετ', οὐκ ἐκφρήσετ' ὦ μιαρώτατε,
Δικάσοντ' με; ἀλλ' ἐκφεύξεται δρακοντίδης.
Βδ. Σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέρεις. ὁ γὰρ θεὸς
Μαντευομένῳ μ' οὔχρησεν ἐν δελφοῖς ποτὲ,
Ὅταν τις ἐκφύγῃ μ' ἀποσκλῆναι ποτέ.
Φι. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.
Ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ἐκφερέ με, μὴ διαῤῥαγῶ.
Βδ. Μὰ τὸν ποσειδῶ Φιλοκλέων οὐδέ ποτέ γε.
Φι. Διατρώξομαι τοίνυν ὀδὰξ τὸ δίκτυον.
Βδ. Ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας. Φι. οἴμοι δείλαιος,
Πῶς ἄν σ' ἀποκτείναιμι, πῶς δότε ξίφος,
Ὅπως τάχιστ', ἢ πινάκιον τιμητικόν.
Βδ. Ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δράσει κακόν.
Φι. Μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι,
Τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι, τοῖς κανθηλίοις.
Νουμηνία γάρ ἐστιν. Βδ. οὐκοῦν κἂν αὐτὸς αὐτὸν
Αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν. Φι. οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.
Βδ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἄμεινον, ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
Οἰκ. Οἵαν πρόφασιν καθῆκεν ὡς εἰρωνικῶς,
Ἵνα θᾶττον ἐκπέμψειας. Βδ. ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν.
Ταύτην γ' ἐγὼ γὰρ ᾐσθόμην τεχνωμένου,
Ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ.
Ὅπως ἂν ὁ γέρων μηδὲ παρακύψῃ πάλιν.
Κάνθων, τί κλαίεις, ὅτι πεπράσει τήμερον.

Βάδιζε θᾶττον, τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις
Ὀδυσσέα τινά γ'. Οἰκ. ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φέρει
Κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδεδυκότα.
Βδ. Ποῖον. φέρ' ἴδωμαι. Οἰκ. τουτονί. Βδ. τουτὶ τί ἦν.
Τίς εἶ ποτ' ἄνθρωπ' ἐτεόν. Φι. οὔτις νὴ Δία.
Βδ. Οὗτος σὺ ποδαπός. Φι. ἴθακος ἀποδρασιππίδου.
Βδ. Οὔτις μὰ τὸν Δί' οὔτι χαιρήσων γ' ἔσει.
Ὕφελκε θᾶττον αὐτόν, ὦ μιαρώτατος,
Ἵν' ὑποδέδυκεν, ὥστ' ἔμοιγ' ἰνδάλλεται
Ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίῳ.
Φι. Εἰ μή μ' ἐάσεθ' ἥσυχον, μαχούμεθα.
Βδ. Περὶ τοῦ, μάχει νῷν δῆτα. Φι. περὶ ὄνου σκιᾶς.
Βδ. Πονηρὸς εἶ πόῤῥω τέχνης καὶ παράβολος.
Φι. Ἐγὼ πονηρός; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
Νῦν μ' ὄντ' ἄριστον, ἀλλ' ἴσως ὅταν φάγῃς
Ὑπογάστριον γέροντος ἡλιαστικοῦ.
Βδ. Ὤθει τὸν ὄνον καὶ σαυτόν, εἰς τὴν οἰκίαν.
Φι. Ὦ ξυνδικασταί, καὶ Κλέων ἀμύνατε.
Βδ. Ἔνδον κέκραχθι τῆς θύρας κεκλῃσμένης,
Ὤθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
Καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μοχλόν,
Καὶ τῇ δοκῷ προσθεὶς τὸν ὅλμον τὸν μέγαν,
Ἀνύσας τι προσκύλιε. Οἰκ. ὤμοι δείλαιος,
Πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βώλιον.
Οἰκ. Ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοι ποθέν.
Οἰκ. Μῦς οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὑτοσί,
Ὑπὸ τῶν κεραμίδων ἡλιαστὴς ὀροφίας.
Οἰκ. Οἴμοι κακοδαίμων, στροῦθος ἁνὴρ γίγνεται,
Ἐκπτήσεται. ποῦ ποῦ 'στί μοι τὸ δίκτυον
Σοῦ, σοῦ, πάλιν σοῦ, νὴ Δί' ἦ μοι κρεῖττον ἦν,
Τηρεῖν Σκιώνην, ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.

Οἰκ. Ἄγε

Οἰκ. Ἄγε νῦν ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν,
Κοὐκ ἔσθ' ὅπως διαδύς ἂν, ἡμᾶς ἔτι λάθοι,
Τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην.
Βδ. Ἀλλ' ὦ πόνηρ', ἥξουσιν ὀλίγον ὕστερον
Οἱ συνδικασταί, παρακαλοῦντες τουτονὶ
Τὸν πατέρα. Οἰκ. τί λέγεις, ἀλλὰ νῦν ὄρθρος βαθύς.
Βδ. Νὴ τὸν Δί' ὀψὲ γὰρ ἀνεστήκασί γε,
Ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν παρακαλοῦντες μ' ἀεί,
Λύχνους ἔχοντες, καὶ μινυρίζοντες μέλη,
Ἀρχαιομελησιδωνοφρυνιχήρατα,
Οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. Οἰκ. οὐκοῦν ἢν δέῃ,
Ἤδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.
Βδ. Ἀλλ' ὦ πόνηρε, τὸ γένος ἤν τις ὀργίσῃ
Τὸ τῶν γερόντων ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ.
Ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος
Ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες
Πηδῶσι, καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.
Οἰκ. Μὴ φροντίσῃς, ἐάνπερ ἐγὼ λίθους ἔχω,
Πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδῶ.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ ΙΗ.

Χο. Χώρει, πρόβαιν' ἐῤῥωμένως, ὦ Κωμία βραδύνεις;
Μὰ τὸν Δί' οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ' ἱμὰς κύνειος,
Νυνὶ δὲ κρεῖττον ἐστί σου Χαρινάδης βαδίζειν,
Ὦ Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,
Εὐεργίδης ἆρ' ἐστί που 'νταῦθ', ἢ Χάβης ὁ Φλυεύς,
Πάρεσθ' ὃ λοιπόν ἐστιν, ἀππαπαί. παπαί. παπαιάξ
Ἥβης ἐκείνης ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν,
Φρουροῦντ' ἐγώ τε καὶ σύ, κᾆτα περιπατοῦντε νύκτωρ
Τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὅλμον.
Κᾆθ' ἥψαμεν τοῦ κορκόρου, κατασχίσαντες αὐτόν
Ἀλλ' ἐγκονῶμεν ἄνδρες, ὡς ἔσται Λάχητι νυνί

Θ

Σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.
Χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἔφραζ᾽ ἐν ὥρᾳ
Ἥκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηράν
Ἐπ᾽ αὐτὸν ὡς κολωμένους ὧν ἠδίκησεν, ἀλλὰ γὰρ
Σπεύδωμεν ὦνδρες ἥλικες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι.
Χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ διασκοπῶμεν,
Μήπου λαθόντες ἡμᾶς ἐμποδὼν κακόν τι δράσῃ.

Παι. Τὸν πηλὸν ὦ πάτερ σὺ τουτονὶ φύλαξαι.
Χο. Κάρφος χαμᾶθεν νῦν λαβὼν, τὸν λύχνον πρόβυσον.
Παι. Οὔκ, ἀλλὰ τῳδί μοι γε νῦν δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν.
Χο. Τί δὴ μαθὼν, τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ᾽ ὠθεῖς,
Καὶ ταῦτα τοὐλαίου σπανίζοντος ὦ ᾽νόητε σύ;
Οὐ γὰρ δάκνει σ᾽ ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι.
Παι. Εἰ νὴ Δί᾽ αὖθις κονδύλοις νουθετήσεθ᾽ ἡμᾶς,
Ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους, ἄπιμεν οἴκαδ᾽ αὐτοί,
Κἄπειτ᾽ ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτουὶ στερηθεὶς,
Τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων
Χο. Ἦ μὴν ἐγώ σου χ᾽ ἑτέρους μείζονας κολάζω,
Ἀλλ᾽ οὑτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι
Κοὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον
Ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι,
Ἔπεισι γοῦν τοῖσι λύχνοις οὑτοιί μύκητες,
Φιλεῖ δ᾽ ὅταν ᾖ τοῦτ᾽, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα,
Δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἅττα μή ᾽στι πρώϊμα,
Ὕδωρ γενέσθαι, κἀπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς,
Τί χρῆμ᾽ ἄρ᾽ οὑκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστής
Πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος,
Οὐ μὴν πρό τοῦ γ᾽ ἐφολκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
Ἡγεῖτ᾽ ἂν ᾄδων Φρυνίχου καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ
Φιλῳδός, ἀλλά μοι δοκεῖ, στάντας ἐνθάδ᾽ ὦνδρες,
Ἄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἤν τι πως ἀκούσας

Τοῦ ᾽μοῦ

Τοῦ ᾽μοῦ μέλους, ὑφ᾽ ἡδονῆς ἐξέρπύσῃ θύραζε.

ΧΟΡΟΥ ΜΕΛΟΣ

Τί ποτ᾽ οὐ πρὸ θυρῶν φαίνετ᾽ ἄρ᾽ ἡμῖν
Ὁ γέρων, οὐδ᾽ ὑπακούει, μῶν ἀπολώλεκε τὰς ἐμ
βάδας, ἢ προσέκοψ᾽ ἐν τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν που,
Εἶτ᾽ ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος,
Καὶ τάχ᾽ ἂν βουβωνιῴη; ἦ μὴν πολὺ δριμύτατος
Γ᾽ ἦν τῶν παρ᾽ ἡμῖν, καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπείθετο,
Ἀλλ᾽ ὁπότ᾽ ἀντιβολοίη τις, κάτω κύπτων ἂν οὕτω
Λίθον ἕψεις ἔλεγεν, τάχα δ᾽ ἂν
Διὰ τὸν χθεσινὸν γ᾽ ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς διεδύετ᾽
Ἐξαπατῶν, καὶ λέγων ὡς φιλαθήναιος ἦν, καὶ
Τἀν σάμῳ πρῶτος κατείποι, διὰ τοῦτ᾽ ὀδυνηθεὶς,
Εἶτ᾽ ἴσως κεῖται πυρέττων.
Ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνὴρ, ἀλλ᾽ ὦ ᾽γάθ᾽ ἀνίστασο μὴ δ᾽ οὕτω
Σαυτὸν ἔσθιε, μὴ δ᾽ ἀγανάκτει.
Καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει τῶν προδόντων
Τἀπὶ θράκης. ὃν ὅπως αἰχιωεῖς, ἐγχυτριεῖς.

ΟΜΘΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Παι. Ὕπαγ᾽ ὦ παῖ ὕπαγε.
Ἐθελήσεις τί μοι οὖν ὦ
πάτερ ἤν σου τι δεηθῶ;
Χο. Πάνυ γ᾽ ὦ παιδίον, ἀλλ᾽ εἰ

ΣΤΡΟΦΗ.

πὲ τί βούλει με πρίασθαι
Καλὸν, οἶμαι δέ σ᾽ ἐρεῖν ἀ
στραγάλους δήπουθεν ὦ παῖ.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

Παι. Μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ἰσχάδας ὦ παππία, ἥδιον γάρ,
Χο. Οὐκ ἂν μὰ τὸν Δί᾽ εἰ κρέμαισθέ γ᾽ ὑμεῖς.
Παι. Μὰ Δί᾽ οὐκ ἄρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ἀπὸ γὰρ τοῦδέ με τοῦ μισθαρίου,
Τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλφιτα δεῖ, καὶ
Ξύλα, κὤψον. σὺ δὲ νῷν σῦκα μ' αἰτεῖς.
Παῖ. Ἄγε νυν ὦ πάτερ, ἢν μὴ
Τὸ δικαστήριον ἄρχων
Καθίσῃ νῦν, πόθεν ὠνη-
σόμεθ' ἄριστον, ἔχεις ἐλ-
πίδα χρηστήν τινα νῷν, ἢ
Πόρον Ἕλλας ἱερόν.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ἀπαπαῖ φεῦ,
Μὰ Δί', οὐκ ἔγωγε νῷν
Οἶδ' ὅθεν γε δεῖπνον ἔσται.
Παῖ. Τί με δῆτ' ὦ μελέα μῆτερ ἔτικτες,
Ἵν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς.
Χο. Ἀνόνητον ἄρα σ' ὦ θυ-
λάκιον γ' εἶχον ἄγαλμα.
Παῖ. Ἒ ἔ, πάρα νῷν στενάζειν,
Φι. Φίλοι, πάλαι μὲν τήκομαι διὰ τῆς ὀπῆς
Ὑμῶν ὑπακούων, ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἴμ' ᾄδειν
Τί ποιήσω, τηροῦμ' ὑπὸ τῶνδ' ἐπεὶ
Βούλομαί γε πάλιν μεθ' ὑμῶν
Ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδίσκους
Κακόν τι ποιῆσαι.
Ἀλλ' ὦ Ζεῦ, μέγα βρόντα, καί με
Ποίησον καπνὸν ἐξαίφνης,
Ἢ Προξενίδην ἢ τὸν Σελ-
λου τοῦτον τὸν ψευδομάμαξυν,
Τόλμησον ἄναξ χαρίσασθαί μοι
Πάθος οἰκτείρας, ἤ με κεραυνῷ

Δια-

Διατινθαλέῳ σπόδισον ταχέως,
Κἄπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας.
Ἐς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμήν,
Ἢ δῆτα λίθον με ποίησον, ἐφ' οὗ
Τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσιν.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΚΑΙ ΣΤΙΧΩΝ ΙΒ.

Χο. Τίς γάρ ἐσθ' ὁ ταῦτά σ' εἴργων κἀποκλείων τὰς θύρας,
Λέξον, πρὸς εὔνους γὰρ φράσεις.
Φι. Ὁ ὑμὸς υἱός, ἀλλὰ μὴ βοᾶτε, καὶ γὰρ τυγχάνει
Οὑτοσὶ πρόσθεν καθεύδων, ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου.
Χο. Τοῦ δ' ἐφίξειν ὦ μάταιε ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;
Τίνα πρόφασιν ἔχων.
Φι. Οὐκ ἐᾷ μ' ὦνδρες δικάζειν, οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν,
Ἀλλά μ' εὐωχεῖν ἕτοιμός ἐστ', ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.
Χο. Τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χανεῖν ὁ Δημολογοκλέων,
Εἴπερ λέγεις περὶ τῶν νεῶν ἀληθές αὖ;
Φι. Οὐ γὰρ ἄν ποθ' οὗτος ἁνὴρ τοῦτ' ἐτόλμησε λέγειν,
Εἰ μὴ ξυνωμότης τις ἦν.
Χο. Ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν.
Ἥτις σε λάθρα τἀνδρὸς τοῦδε καταβῆναι δεῦρο ποιήσει.
Φι. Τίς ἂν οὖν εἴη ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὡς πᾶν ἔγωγε ποιοίην,
Οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.
Χο. Ἔστιν ὀπὴ δῆθ' ἥντιν' ἂν ἔνδοθεν οἷός τ' εἴης διορύξαι,
Εἶτ' ἐκδῦναι ῥάκεσι κρυφθεὶς ὥσπερ πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Φι. Πάντα πέφρακται, κοὐκ ἔστιν ὀπῆς οὐδ' εἰ σέρφῳ διαδῦναι
Ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς, ὀπίαν δ' οὐκ ἔστι γενέσθαι.
Χο. Μέμνησαι δῆθ' ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβελίσκους
Ἵεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους, ὅτε δή γ' ἡ Νάξος ἑάλω;
Φι. Οἶδ'. ἀλλὰ τί τοῦτ', οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἐκείνῳ προσόμοιον,
Ἥβων γάρ, κἀδυνάμην κλέπτειν, ἴσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ,

Κοὐδείς μ' ἐφύλαττεν, ἀλλ' ἐξῆν μοι
Φεύγειν ἀδεῶς, νῦν δὲ σὺν ὅπλοις
Ἄνδρες ὁπλῖται διαταξάμενοι,
Κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται,
Τὼ δὲ δύ' αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
Ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν
Τηροῦσιν ἔχοντ' ὀβελίσκους.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ ΚΑΙ ΣΤΙΧΩΝ Η.

Χο. Ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε μηχανὴν ὅπως τάχιστα,
Ἕως γὰρ ὦ μελίττιον.

Φι. Διατραγεῖν τοίνυν κράτιστόν ἐστί μοι τὸ δίκτυον,
Ἡ δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου.

Χο. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ' ἀνύοντος ἐς σωτηρίαν,
Ἀλλ' ἔπαγε δὴ τὴν σὴν γνάθον.

Φι. Διατέτρωκται τοῦτό γ', ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς,
Ἀλλὰ τηρώμεσθ' ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ Η

Χο. Μηδὲν ὦ τᾶν δέδιθι μηδέν, ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ' ἐὰν
Γρύξῃ τι, ποιήσω δακεῖν
Τὴν καρδίαν,
Καὶ τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον
Δραμεῖν ἵν' εἰδῇ μὴ πατεῖν,
Τὰ τοῖν θεοῖν ψηφίσματα.
Ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλῴδιον, εἶτα καθίμα
Δήσας σαυτὸν, καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθους

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Φι. Ἄγε νῦν ἢν αἰσθομένω τούτω ζητῆτόν μ' ἐκκαλαμᾶσθαι,
Κἀνασπαστὸν ποιεῖν εἴσω τί ποιήσετε, φράζετε νυνί.

Χο. Ἀμυνοῦμέν σοι, τὸν πρινώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες,
Ὥστ' οὐ δυνατόν σ' εἴργειν τὰ τοιαῦτα ποιήσομεν ἡμεῖς.

Φι. Δράσω

Φι. Δράσω τοίνυν ὑμῖν πίσυνος, καὶ μανθάνετ' ἤν τι πάθω 'γὼ,
Ἀνελόντες καὶ κλαύσαντες, θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις

Χο. Οὐδὲν πάσει, μηδὲν δείσῃς, ἀλλ' ὦ βέλτιστε καθίει
Σαυτὸν θαῤῥῶν, κἀπευξάμενος τοῖσι πατρῴοισι θεοῖσιν

Χι. Ὦ Λύκε δέσποτα, γείτων ἥρως, σὺ γὰρ οἷσπερ ἐγὼ κεχάρησαι.
Τοῖς δακρύοισι τῶν φευγόντων αἰεὶ καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς
Ὤικησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ' ἵνα ταῦτ' ἀκροῷο
Κἀβουλήθης μόνος ἡρώων, παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι,
Ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον.
Κοὐ μή ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω, μὴ δ' ἀποπαρδῶ.

Βδ. Οὗτος, ἐγείρου. Οἰκ. τί τὸ πρᾶγμ'. Βδ. ὥσπερ φωνή με τις
ἐγκεκύκλωται

Οἰκ. Μῶν ὁ γέρων πῃ διαδύεται; Βδ. Μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἀλλὰ καθιμᾷ
Αὐτὸν δήσας. Οἰκ. ὦ μιαρώτατε τί ποιεῖς, οὐ μὴ καταβήσει;

Βδ. Ἀνάβαιν' ἀνύσας ἐπὶ τὴν ἑτέραν, καὶ ταῖσι φυλλάσι παῖε,
Ἤν πως πρύμναν ἀνακρούσηται, πληγεὶς ταῖς εἰρεσιώναις,
Οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλουσιν ἔσεσθαι;

Φι. Ὦ σμικυθίων, καὶ τισιάδη, καὶ χρήμων, καὶ φερέδειπνε,
Πότε δ' εἰ μὴ νῦν ἐπαρήξετέ μοι, πρίν μ' εἴσω μᾶλλον ἄγεσθαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΑ.

Χο. Εἰπέ μοι τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολὴν,
Ἥνπερ ἡνίκ' ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν,
Νῦν ἐκεῖνο νῦν ἐκεῖνο τοὔξυθυμον
ᾯ κολαζόμεσθα κέντρον ἐντέτατ' ὀξύ.
Ἀλλὰ θοἰμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα παιδία,
Θεῖτε, καὶ βοᾶτε, καὶ κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε.
Καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἥκειν,
Ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν,
Ὄντα, κἀπολούμενον,
Ὅτι τόνδε λόγον εἰσφέρει,
Ὡς χρὴ μὴ δικάζειν δίκας.

Βδ. Ὦγαθοὶ τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.
Χο. Νὴ Δί', ἐς τὸν οὐρανόν γ', ὡς τοῦδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.
Βδ. Ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής;
Χο. Ὦ πόλις καὶ Θεώρου θεοισεχθρία,
Κεἴ τις ἄλλος προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ.
Ξαν. Ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν, οὐχ ὁρᾷς, ὦ δέσποτα;
Βδ. Οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου.
Χο. Καὶ σέ γ' αὐτὶς ἐξολοῦμεν, ἀλλ' ἅπας ἐπίστρεφε,
Δεῦρο, κἀξείρας τὸ κέντρον, εἶτ' ἐπ' αὐτὸν ἵεσο
Ξυσταλεὶς εὔτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλησμένος,
Ὡς ἂν εὖ εἰδῇ τὸ λοιπὸν σμῆνος οἷον ὤργισεν.
Ξαν. Τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη νὴ Δί', εἰ μαχούμεθα,
Ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὁρῶν δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.
Χο. Ἀλλ' ἄφιε τὸν ἄνδρ', εἰ δὲ μή, φήμ' ἐγὼ
Τὰς χελώνας μακαριεῖν σε, τοῦ δέρματος.
Φι. Εἶά νυν, ὦ ξυνδικασταί, σφῆκες ὀξυκάρδιοι,
Οἱ μὲν ἐς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν εἰσπέτεσθ' ὠργισμένοι,
Οἱ δὲ τὠφθαλμὼ κύκλῳ κεντεῖτε, καὶ τοὺς δακτύλους.
Βδ. Ὦ Μίδα, καὶ Φρύξ, βοηθεῖτε δεῦρο, καὶ Μασυντία,
Καὶ λάβεσθε τουτουί, καὶ μὴ μεθῆσθε μηδενί.
Εἰ δὲ μή, πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε,
Ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον.
Χο. Εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἕν τί σοι παγήσεται.
Φι. Ὦ Κέκροψ ἥρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν δρακοντίδη,
Περιορᾷς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον;
Οὓς ἐγὼ 'δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίνικα;
Χο. Εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρᾳ κακά;
Δηλαδή· καὶ νῦν γε τούτω τὸν παλαιὸν δεσπότην
Πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
Διφθερῶν, κἀξωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἠμπόλα,
Καὶ κυνᾶς, καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέλει.

Ὥστε

Ὥστε μὴ ῥιγῶν γ' ἑκάστοτ', ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
Οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδὼς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.
Φι. Οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ', ὦ κάκιστον θηρίον,
Οὐδ' ἀναμνησθεὶς ὅθ' εὑρὼν τοὺς βότρυς κλέπτοντά σε,
Προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν, ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς,
Ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι; σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
Ἀλλ' ἄνες με, καὶ σὺ, καὶ σὺ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν.
Χο. Ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
Οὐκέτ' ἐς μακράν, ἵν' εἰδῆθ' οἷός ἐστ' ἀνδρῶν ὁ τρόπος
Ὀξυθύμων, καὶ δικαίων, καὶ βλεπόντων κάρδαμα.
Βδ. Παῖε, παῖ', ὦ Ξανθία, τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
Ξαν. Ἀλλὰ δρῶ τοῦτ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ.
Σω. Οὐχὶ σοῦσθ' ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξύλῳ.
Ξαν. Καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελαρτίου.
Ἆρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ.
Χο. Ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥᾳδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες,
Εἴπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρωκότες.
Ημι. Ἆρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα,
Τοῖς πένησιν ἡ τυραννίς
Ὡς λάθρα γ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσά με,
Εἰ σύ γ', ὦ πονωπόνηρε καὶ κομηταμυνία,
Τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις,
Οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν,
Οὔτε λόγον εὐτράπελον,
Αὐτὸς ἄρχων μόνος.
Βδ. Ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης, καὶ τῆς καθεξείας βοῆς,
Ἐς λόγους ἔλθοιμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς;
Χο. Σοὶ λόγους, ὦ μισόδημε, καὶ μοναρχίας ἐραστά,
Καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ, καὶ φορῶν
Κράσπεδα στεμμάτων, τήν θ' ὑ-
πήνην ἄκουρον τρέφων;

Βδ. Νὴ δί᾽ ἦ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς
Μᾶλλον, ἢ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν ὁσημέραι.
Χο. Οὐδὲ μὴν οὐδ᾽ ἐν σελίνῳ σοῦστιν, οὐδ᾽ ἐν πηγάνῳ,
Τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν,
Ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ᾽ ὅταν ξυνήγορος
Ταῦτα ταὐτά σου καταντλῇ, καὶ ξυνωμότας καλῇ.
Βδ. Ἆρα γ᾽ ἂν πρὸς τῶν θεῶν ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μοι;
Ἢ δέδοκταί μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι᾽ ἡμέρας
Χο. Οὐδέποτέ γ᾽ οὐχ ἕως ἄν τί μου λοιπὸν ᾖ,
Ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ᾽ ἐστάλης.
Βδ. Ὡς ἅπανθ᾽ ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται,
Ἤν τε μεῖζον ἤν τ᾽ ἔλαττον πρᾶγμά τις κατηγορῇ,
Ἧς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοὔνομ᾽ οὐδὲ πεντήκοντ᾽ ἐτῶν
Νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα,
Ὥστε καὶ δὴ τοὔνομ᾽ αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλινδεῖται,
Ἢν μὲν ὠνῆταί τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ,
Εὐθέως εἴρηχ᾽ ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας
Οὗτος ὀψωνεῖν ἔοικ᾽ ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι,
Ἢν δὲ γήτειον προσαιτῇ ταῖς ἀφύαις ἥδυσμά τι,
Ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασα φησὶ, θατέρῳ
Εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς; πότερον ἐπὶ τυραννίδι,
Ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἡδύσματα.
Ξαν. Κἀμέ γ᾽ ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας
Ὅτι κελητίσαι κέλευον, ὀξυθυμηθεῖσά μοι,
Ἤρετ᾽ εἰ τὴν Ἱππίου καθίσαμαι τυραννίδα.
Βδ. Ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἡδέ᾽ εἰ καὶ νῦν ἐγὼ
Τὸν πατέρ᾽ ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
Ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων,
Ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
Ταῦτα δρᾶν, ξυνωμότης ὢν καὶ φρονῶν τυραννίδα.
Φι. Νὴ δί᾽ ἐν δίκῃ γ᾽ ἐγὼ γὰρ οὐδ᾽ ἄν, ὀρνίθων γάλα,

Ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ᾽ ἄν, οὗ με νῦν ἀποστερεῖς,
Οὐδὲ χαίρω βατίσιν, οὐδ᾽ ἐγχέλυσιν, ἀλλ᾽ ἥδιον ἂν
Δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ᾽ ἂν, ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.
Βδ. Νὴ δί᾽ εἰθίσθης γὰρ ἥδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν,
Ἀλλ᾽ ἐὰν σιγῶν ἀνάσχῃ καὶ μάθῃς ἅ᾽γὼ λέγω,
Ἀναδιδάξειν σ᾽ οἴομαί γ᾽ ὡς πάντα ταῦθ᾽ ἁμαρτάνεις.
Φι. Ἐξαμαρτάνω δικάζων; Βδ. καταγελώμενος μὲν οὖν
Οὐκ ἐπαΐεις ὑπ᾽ ἀνδρῶν, οὓς σὺ μόνον οὐ προσκυνεῖς.
Ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. Φι. παῦε δουλείαν λέγων,
Ὅστις ἄρχω τῶν ἁπάντων. Βδ. οὐ σύ γ᾽ ἀλλ᾽ ὑπηρετεῖς
Οἰόμενος ἄρχειν. ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς ὦ πάτερ,
Ἥτις ἡ τιμή ᾽στι σοι, καρπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα.
Φι. Πάνυ γε, καὶ τούτοισί γ᾽ ἐπιτρέψαι θέλω. Βδ. καὶ μὴν ἐγώ
Ἄφετε νῦν ἅπαντες αὐτὸν, καὶ ξίφος γέ μοι δότε
Ἢν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει,
Εἰπέ μοι τί δ᾽ ἢν τὸ δεῖνα τῇ διαίτῃ μὴ ᾽μμένῃς.
Φι. Μηδέποτε πίοιμ᾽ ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος,
Χο. Νῦν δὲ τὸν ἐκ θἠμετέρου
Γυμνασίου λέγειν τι δεῖ
Καινὸν, ὅπως φανήσει,
Βδ. Ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.
Χο. Ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὢν
Ἢν ταῦτα παρακελεύῃ,
Μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
Τόνδε λέγειν, ὁρᾷς γὰρ ὡς
Σοι μέγας ἐστὶν ἀγὼν
Καὶ περὶ τῶν ἁπάντων
Εἴπερ ὃ μὴ γένοιτο νῦν,
Οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι.
Βδ. Καὶ μὴν ὅσ᾽ ἂν λέξῃ γ᾽ ἁπλῶς μνημόσυνα γράψομ᾽ ἐγώ.
Φι. Τί γὰρ φάθ᾽ ὑμεῖς, ἢν ὁδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ,

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η.

Χο. Οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος
Χρήσιμος ἐστ' οὐδ' ἀκαρῆ.
Σκωπτόμενοι γὰρ αὖ ἐν
Ταῖσιν ὁδοῖς ἁπάσαις
Θαλλοφόροι καλοίμεθ', ἀν-
τωμοσιῶν κελύφη.
Ἀλλ' ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσειν
Τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν, πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε.
Φι. Καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω.
Τῆς ἡμετέρας, ὡς οὐδὲ μιᾶς ἥττων ἐστὶ βασιλείας
Τί γὰρ εὔδαιμον ἢ καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστὶ δικαστοῦ,
Ἢ τρυφερώτερον ἢ δεινότερον ζῷον καὶ ταῦτα γέροντος,
Ὃν πρῶτα μὲν ἕρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυφάκτοις
Ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις, κἄπειτ' εὐθὺς προσιόντι
Ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἁπαλὴν, τῶν δημοσίων κεκλοφυῖαν,
Ἱκετεύουσίν θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες
Οἴκτειρόν μ' ὦ πάτερ αἰτοῦμαί σ' εἰ καὐτὸς πώποθ' ὑφείλου
Ἀρχὴν ἄρξας, ἢ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων,
Ὃς ἔμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ᾔδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν ἀπόφυξιν
Βδ. Τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι.
Φι. Εἶτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς τὴν ὀργὴν ἀπομορχθεὶς
Ἔνδον, τούτων ὧν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πεποίηκα,
Ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἱέντων εἰς ἀπόφυξιν,
Φέρ' ἴδω. τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐνταῦθα δικαστῇ
Οἱ μέν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῶν, καὶ προστιθέασιν
Κακὰ πρὸς τοῖσιν οὖσιν, ἕως ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν,
Οἱ δὲ, λέγουσι μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοιον,
Οἱ δὲ, σκώπτουσ' ἵν' ἐγὼ γελάσω, καὶ τὸν θυμὸν καταθῶμαι
Κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει
Τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς τῆς χειρὸς, ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι,

Τὰ δὲ

Τὰ δὲ, συγκύψαντ' ἅμα βληχᾶται, κἄπειθ' ὁ πατὴρ ὑπὲρ αὐτῶν
Ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι,
Εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαις
Εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι
Χ' ἡμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν
Ἆρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἐστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου καταχήνη;
Βδ. Δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράψομαι. τὴν τοῦ πλούτου καταχήνην,
Καὶ τἀγαθά μοι μέμνησ' ἃ ἔχεις φάσκων τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν
Φι. Παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων, αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι,
Κἂν Οἴαγρος εἰσέλθῃ φεύγων οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἂν ἡμῖν
Ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας,
Κἂν αὐλητής γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα,
Ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ηὔλησ' ἀπιοῦσιν.
Κἂν ἀποθνῄσκων ὁ πατήρ τῳ δῷ καταλείπων παῖδ' ἐπίκληρον
Κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν, εἰπόντες τῇ διαθήκῃ,
Καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούσῃ,
Ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπείσῃ,
Καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν. τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀρχή.
Βδ. Τουτὶ γάρ τοι σεμνὸν τούτων ὧν εἴρηκας μακαρίζω.
Τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων.
Φι. Ἔτι δ' ἡ βουλὴ χὡ δῆμος ὅταν κρῖναι μέγα πρᾶγμ' ἀπορήσῃ,
Ἐψήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι
Εἶτ' Εὔαθλος χ' ὡ μέγας οὗτος Κολακώνυμος ἀσπιδαποβλὴς
Οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασὶ, περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖσθαι
Κἂν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
Εἴπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι πρώτιστα μίαν δικάσαντας,
Αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας, μόνους ἡμᾶς οὐ περιτρώγει
Ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων, καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει
Σὺ δὲ τὸν πατέρ' οὐτιδὲν τούτων τὸν σαυτοῦ πώποτ' ἔδρασας
Ἀλλὰ Θέωρος καίτοι 'στὶν ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων,
Τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τἀμβάδι' ἡμῶν περικωνεῖ

I 3

Σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἵων ἀποκλῄεις καὶ κατερύκεις,
Ἣν δουλείαν οὖσαν ἔφασκες ἢ ὑπηρεσίαν ἀποδείξειν.

ΒΔ. Ἔμπλησο λέγων, πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ κἀναφανήσει
Πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου.

ΦΙ. Ὃ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶ πάντων, οὗ 'γὼ 'πιλελήσμην,
Ὅταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κἆτ' ἐλθόνθ' ἅμα πάντες
Ἀσπάζονται διὰ τἀργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
Ἀπονίζῃ, καὶ τὼ πόδ' ἀλείφῃ, καὶ προσκύψασα φιλήσῃ,
Καὶ παππάζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται
Καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν, φυστὴν μᾶζαν προσενέγκῃ
Κἄπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοί, προσαναγκάζῃ φάγε τουτί
Ἔντραγε τουτί, τοῖσιν ἐγὼ γάνυμαι, κοὐ μή με δεήσῃ
Εἰς σὲ βλέψαι, καὶ τὸν ταμίαν, ὁπότ' ἄριστον παραθήσει,
Καταρασάμενος καὶ τονθορύσας ἀλλ' ἢν μή μοι ταχὺ μάξῃ.
Τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρήν
Κἂν οἶνόν μοι μὴ 'γχῇς σύ, τὸν ὄνον τόνδ' ἐσκεκόμισμαι
Οἴνου μεστόν, κᾆτ' ἐγχέομαι κλίνας, οὗτος δὲ κεχηνώς,
Βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου, μέγα καὶ στράτιον κατέπαρδεν,
Ἆρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω,
Καὶ τοῦ Διὸς οὐδὲν ἐλάττω,
Ὅστις ἀκούω ταὔθ' ἅπερ ὁ Ζεύς,
Ἢν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
Πᾶς τις φησὶ τῶν παριόντων
Οἷον βροντᾷ τὸ δικαστήριον,
Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, κἂν ἀστράψω,
Ποππύζουσι κἀγκεχόδασί με
Οἱ πλουτοῦντες καὶ πάνυ σεμνοί,
Καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός,
Νὴ τὴν Δήμητρα δέδοικας, ἐγὼ
Δ' ἀπολοίμην, εἴ σε δέδοικα.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. οὐ

Χο. Οὐπώποθ' οὕτω καθαρῶς
Οὐδενὸς ἠκούσαμεν, οὐ-
δὲ ξυνετῶς λέγοντος.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

ΦΙ. Οὔκ, ἀλλ' ἐρήμας ᾤεθ' οὕτω ῥᾳδίως τρυγήσειν,
Καλῶς γὰρ ᾔδειν ὡς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστός εἰμι.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν,
Κοὐδὲν παρῆλθεν, ὥστ' ἔγω-
γ' ηὐξανόμην ἀκούων,
Κἀν μακάρων δικάζειν,
Αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,
Ἡδόμενος λέγοντι.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

ΦΙ. Ὥσθ' οὗτος ἤδη σκορδινᾶται, κἄστιν οὐκ ἐν ἑαυτοῦ,
Ἦ μὴν ἐγώ σε τήμερον βλέπειν σκύτη ποιήσω.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
Εἰς ἀπόφευξιν παλάμας,
Τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶ-
ναι χαλεπόν, μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι,
Πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι καὶ νεόκοπτον
Ἢν μή τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖξαι.

ΒΔ. Χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μείζονος ἢ 'πὶ τρυγῳδοῖς,
Ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν,
Ἀτὰρ ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη. ΦΙ. παῦσαι καὶ μὴ πατέριζε,
Εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω 'γὼ τουτὶ ταχέως με διδάξεις,
Οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήσει, κἂν χρῇ σπλάγχνων μ' ἀπέχεσθαι.

ΒΔ. Ἀκρόασαί νυν ὦ παππίδιον χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον,
Καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρός
Τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν προσιόντα,

Κἄξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς, καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστὰς,
Πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορὰς, λιμένας, μισθοὺς, καὶ δημιόπρατα
Τούτων πλήρωμα, τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίνεται ἡμῖν,
Ἀπὸ τούτων νῦν μισθὸν κατάθες τοῖσι δικασταῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ,
Ἓξ χιλιάσιν, κοὔπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθε.
Γίγνεται ἡμῖν ἑκατὸν δήπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.
ΦΙ. Οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἆρ' ἐγίγνεθ' ὁ μισθός.
ΒΔ. Μὰ Δί' οὐ μέντοι. καὶ ποῖ τρέπεται δὴ 'πειτα τὰ χρήματα τἄλλα,
ΦΙ. Ἐς τούτους, τοὺς, οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτὸν,
Ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους ἀεί. ΒΔ. σὺ γὰρ ὦ πάτερ αὐτοὺς
Ἄρχειν αἱρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς,
Κᾆθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσι κατὰ πεντήκοντα τάλαντα,
Ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὶ, κἀναφοβοῦντες
Δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω,
Σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς, τοὺς ἀργελόφους περιτρώγων,
Οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ᾔσθοντό γε τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον
Ἐκκηθαρείου λαγαριζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδὲν,
Σὲ μὲν ἡγοῦνται κόννου ψῆφον, τούτοισι δὲ δωροδοκοῦσιν
Ὕρχας, οἶνον, δάπιδας, τυρὸν, μέλι, σήσαμα, προσκεφάλαια
Φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὅρμους, ἐκπώματα, πλουθυγίειαν
Σὺ δὲ γ' ὧν ἄρχεις, πολλὰ μὲν ἐν γῇ πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυλεύσας,
Οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἑψητοῖσι δίδωσι.
ΦΙ. Μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὐτὸς τρεῖς ἄγλιθας μετέπεμψα,
Ἀλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων, ἀποκναίεις.
ΒΔ. Οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία 'στὶν, τούτους μὲν ἅπαντας ἐν ἀρχαῖς
Αὐτούς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων, μισθοφοροῦντας,
Σοὶ δ' ἤν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς ἀγαπᾷν, οὓς αὐτὸς ἐλαύνων
Καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν, ἐκτήσω πολλὰ πονήσας,
Καὶ πρὸς τούτοις, ἐπιταττόμενος φοιτᾷς ὃ μάλιστά μ' ἀπάγχει
Ὅταν εἰσελθὸν μειράκιόν σοι κατάπυγον χαιρέου υἱὸς,
Ὡδὶ διαβὰς διακινηθεὶς τῷ σώματι, καὶ τρυφερανθεὶς,

Ἥκειν

Ἥκειν εἴπῃ πρῷ κἀν ὥρᾳ δικάσονθ' ὡς ὅστις ἂν ὑμῶν
Ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κομιεῖται,
Αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν, δραχμὴν, κἂν ὕστερος ἔλθῃ,
Καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἑτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ,
Ἤν τίς τι διδῷ τῶν φευγόντων ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δύ' ὄντε,
Ἐσπουδάκατον, κᾆθ' ὡς πρίον, ὁ μὲν ἕλκει, ὁ δ' ἀντενέδωκεν
Σὺ δὲ χάσκεις τὸν κωλακρέτην, τὸ δὲ πραττόμενόν σε λέληθεν.
ΦΙ. Ταυτί με ποιοῦσ'; οἴμοι τί λέγεις, ὥς μου τὸν θῖνα ταράττεις,
Καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοὐκ οἶδ' ὅτι χρῆμά με ποιεῖς.
ΒΔ. Σκέψαι τοίνυν ὡς ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἅπασιν
Ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων, οὐκ οἶδ' ὅποι ἐγκεκύκλησαι,
Ὅστις πόλεων ἄρχων πλείστων, ἀπὸ τοῦ πόντου μέχρι Σαρδοῦς.
Οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις ἀκαρῆ, καὶ τοῦτ' ἐρίῳ σοι,
Ἐνστάζουσι κατὰ μικρὸν ἀεὶ τοῦ ζῆν ἕνεχ' ὥσπερ ἔλαιον,
Βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι, καὶ τούτων οὕνεκ' ἐρῶ σοι,
Ἵνα γιγνώσκῃς τὸν τιθασευτὴν, κᾆθ' ὅταν οὗτός γ' ἐπισίξῃ,
Ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρρύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς,
Εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥᾴδιον ἦν ἄν,
Εἰσίν γε πόλεις χίλιαι, αἳ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι
Τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν ἑκάστῃ,
Δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις, vide pro. in lepori
Καὶ στεφάνοισιν, παντοδαποῖσιν, καὶ πυῷ, καὶ πυριάτῃ,
Ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες, καὶ τοῦ 'ν Μαραθῶνι τροπαίου,
Νῦν δ' ὥσπερ ἐλαιολόγοι, χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν ἔχοντι.
ΦΙ. Οἴμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται,
Καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλθακός εἰμι.
ΒΔ. Ἀλλ' ὁπόταν μὲν δείσωσ' αὐτοὶ, τὴν Εὔβοιαν διδόασιν
Ὑμῖν, καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους,
Ποριεῖν, ἔδοσαν δ' οὐπώποτέ σοι, πλὴν πρῴην πέντε μεδίμνους
Καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων;
Ἔλαβες κατὰ χοίνικα κριθῶν,

K

Ὧν εἵνεκ' ἐγώ σ' ἀπέκλῃον ἀεί,
Βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους
Ἐγχάσκειν σοι σομφάζοντας
Καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν
Ὅ,τι βούλει σοι
Πλὴν κωλακρέτου γάλα πίνειν.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ ΙΑ.

Χο. Ἦ που σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκε πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς
Οὐκ ἂν δικάσαις, σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν, πολλῷ δεδόκησαι
Ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας, τοὺς σκίμπωνας καταβάλλω,
Ἀλλ' ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνθιασῶτα
Πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἄφρων γένῃ
Μηδ' ἀτενὴς ἄγαν γ' ἀτεράμων τ' ἀνήρ,
Εἴθ' ὤφελέ μοι κηδεμὼν ἢ ξυγγενὴς
Εἶναί τις, ὅστις δὴ τοιαῦτ' ἐνουθέτει
Σοὶ δὲ νῦν τις τῶν θεῶν παρὼν ἐμφανής,
Ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,
Καὶ δῆλος ἐστι ποιῶν, σὺ δ' αὖ παρὼν δέχου.

Βδ. Καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων
Ὅσα πρεσβύτῃ ξύμφορα, χόνδρον
Λείχειν, χλαῖναν μαλακήν, σισύραν,
Πόρνην ἥτις τὸ πέος τρίψει καὶ τὴν ὀσφῦν,
Ἀλλ' ὅτι σιγᾷ κοὐδὲν γρύζει,
Τοῦτ' οὐ δύναταί με προσέσθαι.

Χο. Νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγματα,
Οἷς τότ' ἐπεμαίνετ', ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως ὅτι
Λογίζεταί τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας,
Ἃ σοῦ κελεύοντος οὐκ ἐπείθετο
Νῦν δ' ἴσως τοῖσι σοῖς λόγοισι πείθεται,
Καὶ φρονεῖ μέντοι μεθιστὰς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον,
Πειθόμενός τε σοι γ'. Φι. ἰώ μοι μοι. Βδ. οὗτος τί μοι βοᾷς,

Φι. Μή

Φι. Μή μοι τούτων μηδὲν ὑπίσχνου
Κείνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν,
Ἵν' ὁ κῆρυξ φησί τίς ἀψήφιστος ἀνιστάσθω,
Κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς
Ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος,
Σπεῦδ' ὦ ψυχή. ποῦ μοι ψυχή,
Πάρες ὦ σκιερά, μὰ τὸν Ἡρακλέα,
Μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς,
Κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.

Βδ. Ἴθ' ὦ πάτερ πρὸς τῶν θεῶν ἐμοὶ πιθοῦ.

Φι. Τί πείθομαί σοι Βδ. λέγ' ὅτι βούλει πλὴν ἑνός,

Φι. Ποίου φέρ' ἴδω. Βδ. τοῦ μὴ δικάζειν. Φι. τοῦτο δέ,
Ἅδης διακρινεῖ πρότερον, ἢ 'γὼ πείσομαι.

Βδ. Σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τούτῳ κεχάρηκας ποιῶν,
Ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε,
Αὐτοῦ μένων, δίκαζε τοῖσιν οἰκέταις.
Περὶ τοῦ, τί ληρεῖς. Βδ. ταὔθ' ἅπερ ἐκεῖ πράττεται,
Ὅτι τὴν θύραν ἀνέῳξεν ἡ σηκὶς λάθρα,
Ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην,
Πάντως δὲ κἀκεῖ ταῦτ' ἔδρας ἑκάστοτε.
Καὶ ταῦτα μὲν νῦν εὐλόγως ἢν ἐξέχῃ
Εἵλη κατ' ὄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον,
Ἐὰν δὲ νείφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος,
Ὕοντος εἴσει, κἂν ἔγρῃ, μεσημβρινός,
Οὐδείς σ' ἀποκλείσει, θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.

Φι. Τουτί μ' ἀρέσκει. Βδ. πρὸς δὲ τούτοις, ἢν δίκην
Λέγῃ μακράν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
Δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογούμενον.

Φι. Πῶς οὖν διαγινώσκειν καλῶς δυνήσομαι,
Ὥσπερ πρότερον τὰ πράγματ' ἔτι μασώμενος.

Βδ. Πολλῷ γ' ἄμεινον, τοῦτο λέγεται γὰρ τουτί,

Ὡς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων,
Μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.
Φι. Ἀνά τοι με πείθεις, ἀλλ' ἐκεῖν' οὔπω λέγεις,
Τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. Βδ. παρ' ἐμοῦ. Φι. καλῶς,
Αἴσχιστα γάρ τοι μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος
Ὁ σκωπτόλης, δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρῴην λαβών,
Ἐλθὼν, διεκερματίζετ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
Κἄπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων,
Κἀγὼ 'νέκαψ', ὀβολοὺς γὰρ ᾠόμην λαβεῖν,
Κᾆτα βδελυχθεὶς, ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα,
Κᾆθ' εἷλκον αὐτόν. Βδ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶφ'. Φι. ὅτι;
Ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν,
Ταχὺ γοῦν καθεψεῖς τἀργύριον, ἦδ' ὃς λέγων.
Βδ. Ὁρᾷς ὅσονπερ δῆτα τοῦτο κερδανεῖς;
Φι. Οὐ πάνυ τι μικρόν, ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποίει.
Βδ. Ἀνάμενέ νυν, ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥξω φέρων.
Φι. Ὅρα τὸ χρῆμα, τὰ λόγι' ὡς περαίνεται,
Ἠκηκόειν γὰρ ὡς Ἀθηναῖοί ποτε,
Δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
Κἀν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσει πᾶς ἀνὴρ
Αὑτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ
Ὥσπερ ἑκάτειον πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.
Βδ. Ἰδοὺ, τί ἔτ' ἐρεῖς, ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω,
Ὅσαπερ γ' ἔφασκον, κἄτι πολλῷ πλείονα,
Ἀμὶς μὲν ἢν οὐρητιάσῃς, αὑτηί,
Παρὰ σοὶ κρεμήσετ' ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.
Φι. Σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον,
Ἐξηῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.
Βδ. Καὶ πῦρ γε τουτὶ καὶ προσέστηκεν φακῆ,
Ῥοφεῖν ἐὰν δέῃ τι. Φι. τοῦτ' αὖ δεξιόν,
Κἂν γὰρ πυρέττω, τόν γε μισθὸν λήψομαι,

Αὐτοῦ

Αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακῆν ῥοφήσομαι,
Ἀτὰρ, τί τὸν ὄρνιν ὡς ἔμ' ἐξηνέγκατε.
Βδ. Ἵνα γ' ἢν καθεύδῃς ἀπολογουμένου τινὸς,
ᾄδων ἄνωθεν ἐξεγείρῃ σ' οὑτοσί.
Φι. Ἓν ἔτι ποθῶ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. Βδ. τὸ τί.
Φι. Θηρῷον εἴ πως ἐκκομίσαις τὸ τοῦ Λύκου.
Βδ. Πάρεστι τουτί, καὐτὸς ὦναξ οὑτοσί.
Φι. Ὦ δέσποθ' ἥρως, ὡς χαλεπὸν ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν
Οἷόσπερ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.
Οἰκ. Οὔκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἥρως ὢν ὅπλα.
Βδ. Εἰ θᾶττον ἐκαθίζου σὺ, θᾶττον ἂν δίκην,
Ἐκάλουν. Φι. κάλει νυν, ὡς κάθημ' ἐγὼ πάλαι.
Βδ. Φέρε νυν, τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην,
Τί τις κακὸν δέδρακεν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ,
Ἡ θρᾶττα προσκαύσασα πρῴην τὴν χύτραν.
Φι. Ἐπίσχες οὗτος, ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας,
Ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν,
Ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν κατεφαίνετο;
Βδ. Μὰ τὸν Δί' οὐ πάρεστιν, ἀλλ' ἐγὼ δραμὼν
Αὐτὸς κομιοῦμαι, τόγε παραυτίκ' ἔνδοθεν,
Τί ποτε τὸ χρῆμ' ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία,
Οἰκ. Βάλλ' ἐς κόρακας, τοιουτονὶ τρέφειν κύνα.
Βδ. Τί δ' ἔστιν ἐτεόν. Οἰκ. οὐ γὰρ ὁ λάβης ἀρτίως
Ὁ κύων παρᾴξας εἰς τὸν ἰπνὸν ἁρπάσας
Τροφαλίδα τυροῦ σικελικὴν, κατεδήδοκε;
Βδ. Τοῦτ' ἄρα πρῶτον τἀδίκημα τῷ πατρὶ
Εἰσακτέον μοι, σὺ δὲ κατηγόρει παρών.
Οἰκ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ἅτερός φησι κύων
Κατηγορήσειν, ἤν τις εἰσάγῃ γραφήν.
Βδ. Ἴθι νυν, ἄγ' αὐτὼ δεῦρο. Οἰκ. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
Φι. Τουτὶ, τί ἐστι. Οἰκ. χοιροκομεῖον ἑστίας.

Φι. Εἶθ' ἱεροσυλήσας φέρεις; Οἰκ. οὐκ, ἀλλ' ἵνα
Ἀφ' ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά.
Φι. Ἀλλ' εἴσαγ' αὐτούς, ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.
Βδ. Φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας, καὶ τὰς γραφάς.
Φι. Οἴμοι διατρίβεις, κἀπολεῖς τριψημερῶν
Ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον,
Ἰδοὺ κάλει νυν. Βδ. ταῦτα δή. Φι. τίς οὑτοσὶ
Ὁ πρῶτός ἐστιν. Βδ. ἐς κόρακας ὡς ἄχθομαι,
Ὁτιὴ 'πιλαθόμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.
Φι. Οὗτος σὺ ποῖ θεῖς. Βδ. ἐπὶ καδίσκους, Φι. μηδαμῶς,
Ἐγὼ γὰρ εἶχον τοὺς δὲ τοὺς ἀρυστίχους.
Βδ. Κάλλιστα τοίνυν, πάντα γὰρ πάρεστι νῷν,
Ὅσων δεόμεθα, πλήν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.
Φι. Ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν, οὐχὶ κλεψύδρα;
Βδ. Εὖ γ' ἐκπορίζεις αὐτά, κἀπιχωρίως,
Ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω,
Καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν,
Ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.
Χο. Καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς καὶ ταῖς εὐχαῖς
Φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν
Ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου
Καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον.
Βδ. Εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.
Χο. Ὦ φοῖβ' ἄπολλον πύθι' ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
Τὸ πρᾶγμ' ὃ μηχανᾶται,
Ἔμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν.
Ἅπασιν ἡμῖν ἁρμόσαι
Ὡς παυσαμένοισι τῶν πλάνων
Ἰήιε παιάν.
Βδ. Ὦ δέσποτ' ἄναξ, γεῖτον ἀγυιεῦ, τοῦ 'μοῦ προθύρου πρὸς πύλας
Δέξαι τελετὴν καινήν, ὦ 'ναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν,
Παῦσόν τ'

Παῦσόν τ' αὐτοῦ τουτὶ τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος,
Ἀντὶ σιραίου, μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας,
Ἤδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις ἤπιον αὐτόν,
Τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον τῶν γραψαμένων,
Κἀπιδακρύειν ἀντιβολούντων,
Καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας,
Ἀπὸ τῆς ὀργῆς, τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ϛ'.

Χο. Ξυνευχόμεθά σοι, κἀπᾴδομεν νέαισιν ἀρχαῖς,
Ἕνεκα γε τῶν προλελεγμένων,
Εὖνοι γάρ ἐσμεν ἐξ ὅτου
Τὸν δῆμον ᾐσθόμεθά σου
Φιλοῦντος ὡς οὐδεὶς ἀνήρ,
Τῶν νῦν γε σοῦ νεωτέρων.
Βδ. Εἴτις θύρασιν ἡλιαστὴς εἰσίτω,
Ὡς ἡνίκ' ἂν λέγωσιν οὐκ εἰς φρήσομεν
Φι. Τίς ἆρ' ὁ φεύγων οὗτος, ὅσον ἁλώσεται
Θε. Ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς ἧς ἐγράψατο,
Κύων κυδαθηναιεύς, λάβητ' αἰξωνέα
Τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιε
Τὸν σικελικόν, τίμημα κλῳὸς σύκινος.
Φι. Θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἢν ἅπαξ ἁλῷ.
Βδ. Καὶ μὴν ὁ φεύγων οὑτοσὶ λάβης πάρα.
Φι. Ὦ μιαρὸς οὗτος, ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει.
Οἷον σεσηρὼς ἐξαπατήσειν μ' οἴεται.
Ποῦ δ' ὁ διώκων, ὁ κυδαθηναιεὺς κύων.
Κύ. Αὖ αὖ. Βδ. πάρεστιν ἕτερος οὗτος αὖ λάβης,
Ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.
Κύ. Σίγα, κάθιζε, σὺ δ' ἀναβὰς κατηγόρει.
Φι. Φέρε νυν, ἅμα τήνδ' ἐγχεάμενος κἀγὼ ῥοφῶ.
Θε. Τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ' ἣν ἐγραψάμην

Ἄνδρες δικασταὶ τουτονί, δεινότατα γὰρ
Ἔργων δέδρακε κἀμὲ, καὶ τὸ ῥυππαπαί,
Ἀποδρὰς γὰρ εἰς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν
Κατεσικέλιζε κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ.

Φι. Νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ δῆλός ἐστ' ἔμοιγέ τοι,
Τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν,
Ὁ βδελυρὸς οὗτος, κοὐ μετέδωκ' αἰτοῦντί μοι
Καίτοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται,
Ἢν μή τι κἀμοί τις προβάλλῃ τῷ κυνί.

Θε. Οὐδὲν μετέδωκεν οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοί.

Φι. Θερμὸς γὰρ ἁνὴρ οὐδὲν ἧττον τῆς φακῆς.

Βδ. Πρὸς τῶν θεῶν μὴ προκαταγίνωσκ' ὦ πάτερ,
Πρὶν ἄν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. Φι. ἀλλ' ὦγαθέ,
Τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν, αὐτὸ γὰρ βοᾷ.

Θε. Μή νυν ἀφῆτέ γ' αὐτὸν ὡς ὄντ' αὖ πολὺ
Κυνῶν ἁπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον
Ὅστις περιπλεύσας τὴν θυείαν ἐν κύκλῳ,
Ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκῖρον ἐξεδήδοκεν.

Φι. Ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.

Κυ. Πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ' οὐ γὰρ ἄν ποτε
Τρέφειν δύναιτ' ἂν μία λόχμη κλέπτα δύο
Ἵνα μὴ κεκλάγγω διακενῆς ἄλλως ἐγώ,
Ἐὰν δὲ μὴ τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγξομαι.

Φι. Ἰοὺ ἰοὺ ὅσας κατηγόρησε τὰς πανουργίας,
Κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρὸς, οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
Ὦ 'λεκτρυὼν, νὴ τὸν Δί' ἐπιμύει γέ τοι.
Ὁ θεσμοθέτης, ποῦ 'σθ' οὗτος, ἀμίδα μοι δότω.

Θε. Αὐτὸς καθελοῦ, τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ
Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι, τρύβλιον
Δοίδυκα, τυρόκνηστιν, ἐσχάραν, χύτραν,
Καὶ τἄλλα τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα,

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἔτι σὺ γ' οὐρεῖς, καὶ καθίζεις οὐδέπω,
Τοῦτον δέ γ' οἶμ' ἐγὼ χεσεῖσθαι τήμερον.

Βδ. Οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,
Καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὀδὰξ ἔχει.

Φι. Ἀνάβαιν' ἀπολογοῦ, τί σεσιώπηκας, λέγε.

Βδ. Ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὅ,τι λέγῃ.

Φι. Οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι
Ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης,
Ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.

Βδ. Πάρεχ' ἐκποδὼν, ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι,
Χαλεπὸν μὲν ὦνδρες ἐστὶ διαβεβλημένου
Ὑπεραποκρίνεσθαι κυνὸς, λέξω δ' ὅμως,
Ἀγαθὸς γάρ ἐστι, καὶ διώκει τοὺς λύκους.

Φι. Κλέπτης μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης,

Βδ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,
Οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι.

Φι. Τί οὖν ὄφελος τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει.

Βδ. Ὅτι σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν,
Καὶ τἄλλ' ἄριστός ἐστιν, εἰ δ' ὑφείλετο,
Σύγγνωθι, κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.

Φι. Ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα,
Ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.

Θε. Ἄκουσον ὦ δαιμόνι' ἐμοῦ τῶν μαρτύρων,
Ἀνάβηθι τυρόκνηστι, καὶ λέξον μέγα,
Σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες, ἀπόκριναι σαφῶς,
Εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἃ 'λαβες.

Βδ. Φησὶ κατακνῆσαι. Φι. νὴ Δί' ἀλλὰ ψεύδεται.

Βδ. Ὦ δαιμόνι' ἐλέει ταλαιπωρουμένους,
Οὗτος γὰρ ὁ Λάβης, καὶ τραχήλι' ἐσθίει,
Καὶ τὰς ἀκάνθας, κοὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένει,
Ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐστιν οἰκουρὸς μόνον,

Λ

Αὐτῶν μόνων γάρ, ἅττ' ἂν ἔσω τις φορῇ,
Τούτων μεταιτεῖ τὸ μέρος, εἰ δὲ μή, δάκνει.

Φι. Αἰβοῖ, τί κακόν ποτ' ἔσθ' ὅτῳ μαλάττομαι.
Κακόν τι περιβαίνει με, κἀναπείθομαι.

Βδ. Ἴθ' ἀντιβολῶ σ' οἰκτείρατ' αὐτὸν ὦ πάτερ,
Καὶ μὴ διαφθείρητε, ποῦ τὰ παιδία,
Ἀναβαίνετ' ὦ πονηρά, καὶ κνυζούμενα,
Αἰτεῖτε, κἀντιβολεῖτε, καὶ δακρύετε.

Φι. Κατάβα, κατάβα, κατάβα. Βδ. καταβήσομαι,
Καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο, πολλοὺς δὴ πάνυ
Ἐξηπάτηκεν, ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.

Φι. Ἐς κόρακας, ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ ῥοφεῖν,
Ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῦν γνώμην ἐμήν.
Οὐδέποτ' ἄν, ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς πεπλησμένος.

Βδ. Οὔκουν ἀποφεύγει δῆτα. Φι. χαλεπὸν εἰδέναι.

Βδ. Ἴθ' ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου,
Τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
Μύσας παρᾷξον, κἀπόλυσον ὦ πάτερ.

Φι. Οὐ δῆτα, κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

Βδ. Φέρε νύν σε τηνδὶ τὴν ταχίστην περιάγω.

Φι. Ὅδ' ἔσθ' ὁ πρότερος. Βδ. οὗτος. Φι. αὕτη 'νταυθενί.

Βδ. Ἐξηπάτηται, κἀπολέλυκεν οὐχ ἑκών.

Φι. Φέρ' ἐξεράσω, πῶς γὰρ ἠγωνίσμεθα.

Βδ. Δείξειν ἔοικεν ἐκπέφευγας ὦ Λάβης,
Πάτερ πάτερ τί πέπονθας; Φι. οἴμοι ποῦ 'σθ' ὕδωρ.

Βδ. Ἔπαιρ' ἔπαιρε σαυτόν. Φι. εἰπέ νυν ἐκεῖνό μοι
Ὄντως ἀπέφυγε; Βδ. νὴ Δί'. Φι. οὐδέν εἰμ' ἄρα.

Βδ. Μὴ φροντίσῃς ὦ δαιμόνι', ἀλλ' ἀνίστασο.

Φι. Πῶς οὖν ἐμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
Φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα, τί ποτε πείσομαι,
Ἀλλ' ὦ πολυτίμητοι θεοί, ξύγγνωτέ μοι,

Ἄκων

Ἄκων γὰρ αὔτ' ἔδρασα, κοὐ τοὐμοῦ τρόπου.

Βδ. Καὶ μηδὲν ἀγανάκτει, ἐγὼ γάρ σ' ὦ πάτερ
Θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῦ,
Ἐπὶ δεῖπνον, εἰς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν,
Ὥσθ' ἡδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον
Κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος
Ἀλλ' εἰσίωμεν. Φι. ταῦτά νυν γ' εἴπερ δοκεῖ.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΚΩΛΩΝ Ζ.

Χο. Ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ', ὑ-
μεῖς δ' ἔγε ταχέως, ὦ μυρι-
άδες ἀναρίθμητοι, νῦν
Μὲν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθαι,
Μὴ πέσῃ φαύλως χαμᾶζ' εὐλαβεῖσθε,
Τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
Ἐστὶ πάσχειν κοὐ πρὸς ὑμῶν.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΣΤΙΧΩΝ λϛ.
ΚΑΙ ΚΩΛΩΝ Θ.

Νῦν αὖτε λεῴ, προσέχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθαρόν τι φιλεῖτε
Μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπιθυμεῖ
Ἀδικεῖσθαι γάρ φησι, πρότερος πόλλ' αὐτοὺς εὖ πεποιηκώς,
Τὰ μὲν οὐ φανερῶς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἑτέροισι ποιηταῖς
Μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν,
Εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς, κωμῳδικὰ πολλὰ χέασθαι,
Μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς ἤδη κινδυνεύων καθ' ἑαυτόν,
Οὐκ ἀλλοτρίων ἀλλ' οἰκείων μουσῶν στόμαθ' ἡνιοχήσας,
Ἀρθεὶς δὲ μέγας, καὶ τιμηθεὶς ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν ὑμῖν,
Οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθείς, οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρόνημα,
Οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν πειρῶν, οὐδ' εἴ τις ἐραστὴς
Κωμῳδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν, ἔσπευδε πρὸς αὐτόν,
Οὐδενὶ πώποτέ φησιν πέθεσθαι γνώμην τιν' ἔχων ἐπιεικῆ,
Ἵνα τὰς μούσας αἷσι χρῆται μὴ προαγωγοὺς ἀποφήνῃ,

Οὐδ' ὅτε πρῶτόν γ' ἦρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις φήσ' ἐπιθέσθαι,
Ἀλλ' ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν,
Θρασέως ξυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι
Οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον
Ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωζομένων ἐλιχμῶν,
Περὶ τὴν κεφαλήν, φωνὴν δ' εἶχε χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας
Φώκης δ' ὀσμήν, λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ κα-
Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὔ φησιν δείσας καταδωροδοκῆσαι, (μήλου
Ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ, φησίν τε μετ' αὐτοῦ,
Τοῖς ἠπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν, καὶ τοῖς πυρετοῖσιν
Οἳ τοὺς πατέρας τ' ἦγχον νύκτωρ, καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνι(γον.
Κατακλινόμενοί τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσιν ἀπράγμοσιν ὑ-
Ἀντωμοσίας, καὶ προσκλήσεις, καὶ μαρτυρίας συνεκόλλων (μῶν
Ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς, ὡς τὸν πολέμαρχον
Τοιόνδ' εὑρόντες ἀλεξίκακον τῆς χώρας τῆσδε καθαρτήν,
Πέρυσιν καταπρούδοτε, καινοτάταις σπείραντ' αὐτὸν διανοίαις
Ἃς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς ὑμεῖς, ἐποιήσατ' ἀναλδεῖς,
Καίτοι σπένδων πόλλ', ἐπὶ πολλοῖσιν ὄμνυσι τὸν διόνυσον,
Μὴ πώποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμῳδικὰ μηδέν' ἀκοῦσαι,
Τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν, τοῖς μὴ γνοῦσιν παραχρῆμα,
Ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενόμισται,
Εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους, τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτριψεν.
Ἀλλὰ τὸ λοιπὸν, τῶν ποιητῶν,
Ὦ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας
Καινόν τι λέγειν κἀξευρίσκειν
Στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε
Καὶ τὰ νοήματα σώζεσθ' αὐτῶν.
Ἐσβάλλετε δ' εἰς τὰς κιβωτοὺς
Μετὰ τῶν μήλων, κἂν ταῦτα ποιῆθ'
Ὑμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων,
Ὀζήσει δεξιότητος.

ΩΔΗ

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΑ.

Χο. Ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς, ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
Ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαισιν
Καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τοῦτο μόνον, ἄνδρες μαχιμώτατοι,
Πρίν ποτ' ἦν πρὶν ταῦτα, νῦν
Δ' οἴχεταί γε, κύκνου τε πολιώτεραι δὴ,
Αἵδ' ἐπανθοῦσι τρίχες,
Ἀλλὰ κἀκ τῶν λειψάνων
Δεῖ τῶνδε ῥώμην νεανικὴν ἔχειν, ἐγὼ
Τοὐμὸν νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ πολ-
λῶν κικκίνους νεανιῶν
Καὶ σχῆμα, κεὐρυπρωκτίαν.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ Κ.

Χο. Εἴ τις ὑμῶν ὦ θεαταὶ τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν
Εἶτα θαυμάζει μ' ὁρῶν μέσον ἐσφηκωμένον, ἥτις
Ἡμῶν ἐστιν ἡ 'πίνοια τῆσδε τῆς ἐγκεντρίδος,
Ῥᾳδίως ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν,
Ἐσμὲν ἡμεῖς οἷς πρόσεστι τοῦτο τοὐρροπύγιον,
Ἀττικοὶ, μόνοι δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες,
Ἀνδρικώτατον γένος, καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν
Ὠφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἡνίκ' ἦλθεν ὁ βάρβαρος
Τῷ καπνῷ τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν, καὶ πυρπολῶν,
Ἐξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τ' ἀνθρήνια,
Εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες, σὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι,
Ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες,
Πᾶς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων,
Ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων, οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν,
Ἀλλ' ὅμως ἀπεωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἑσπέραν
Γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι, τὸν στρατὸν διέπτατο,
Εἶτα δ' εἱπόμεσθα θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους,
Οἱ δ' ἔφευγον, τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κεντούμενοι

Ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι, πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι,
Μηδὲν ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΑ.

Χο. Ἆρα δεινὸς ἦ τόθ', ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι
Καὶ κατεστρεψάμην γε,
Τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν,
Οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
Ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ' οὐδὲ
Συκοφαντήσειν τινά,
Φροντὶς, ἀλλ' ὅς ἂν ἐρέτης
Ἔσοιτ' ἄριστος, τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις,
Μήδων ἑλόντες, αἰτιώτατοι φέρεσθαι,
Καὶ τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμὲν ὃν
Κλέπτουσιν οἱ νεώτεροι.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ Κ.

Χο. Πολλαχοῦ σκοποῦντες, ἡμᾶς εἰς ἅπανθ' εὑρήσετε,
Τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν, σφηξὶν ἐμφερεστάτους,
Πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῷον ἠρεθισμένον,
Μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν, οὐδὲ δυσκολώτερον,
Εἶτα τἄλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶν μηχανώμεθα
Συλλεγέντες γὰρ καθ' ἑσμοὺς ὥσπερεὶ τἀνθρήνια,
Οἱ μὲν, ἡμῶν οὗπερ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἕνδεκα,
Οἱ δ' ἐν ᾠδείῳ δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις,
Ξυμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες εἰς τὴν γῆν, μόλις
Ὥσπερ οἱ σκώληκες, ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι,
Ἔς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἐσμὲν εὐπορώτατοι
Πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα, κἀκπορίζομεν βίον,
Ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσιν ἐγκαθήμενοι,
Οὐκ ἔχοντες κέντρον, οἳ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
Τὸν γόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι,

Τοῦ

Τοῦτο δ' ἐστ' ἄλγιστον, ἡμῶν ἤν τις ἀστράτευτος ὢν
Ἐκροφῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ
Μήτε κώπην, μήτε λόγχην, μήτε φλύκταιναν λαβὼν
Ἀλλά μοι δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἔμβραχυ,
Ὅστις ἂν μὴ 'χῃ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον,

Φι. Οὔτοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,
Ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,
Ὅθ' ὁ Βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.

Βδ. Ἀγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν.

Φι. Μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον,
Καὶ γὰρ πρότερον ἐπ' ἀνθρακίδων πεπλησμένος.
Ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ γναφεῖ τριώβολον.

Βδ. Ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ' ἐπειδήπερ γ' ἅπαξ
Ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν.

Φι. Τί οὖν κελεύεις δρᾶν με. Βδ. τὸν τρίβων' ἄφες,
Τηνδὶ δὲ χλαῖναν ἀναλαβοῦ τριβωνικῶς

Φι. Ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν
Ὅθ' οὑτοσί με νῦν ἀποπνῖξαι βούλεται;

Βδ. Ἔχ' ἀναλαβοῦ, τηνδὶ λαβὼν καὶ μὴ λάλει.

Φι. Τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι πρὸς πάντων θεῶν.

Βδ. Οἱ μὲν καλοῦσι περσίδ', οἱ δὲ καυνάκην

Φι. Ἐγὼ δὲ σισύραν ᾠόμην θυμαιτίδα.

Βδ. Κοὐ θαῦμά γ' ἐς σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας,
Ἔγνως γὰρ ἄν, νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις. Φι. ἐγώ;
Μὰ τὸν Δί' οὐ τοίνυν γ' ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
Ἐοικέναι μάλιστα μορύχου σάγματι.

Βδ. Οὔκ, ἀλλ' ἐν ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.

Φι. Ἐν ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;

Βδ. Πόθεν ὦ 'γαθ', ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις
Ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις, αὕτη γέ τοι
Ἐρίων ταλάντων καταπέπωκε ῥᾳδίως.

Φι. Οὐκοῦν ἐριώλην δῆτ' ἐχρῆν ταύτην καλεῖν,
Δικαιότερόν γ' ἢ καυνάκην. Βδ. ἔχ' ὦ 'γαθέ,
Καὶ στῆθί γ' ἀμπισχόμενος. Φι. οἴμοι δείλαιος,
Ὡς θερμὸν ἡ μιαρά τί μου κατήρυγεν.
Βδ. Οὐκ ἀναβαλεῖ; μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλ' ὦ 'γαθέ
Εἴπερ ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.
Βδ. Φέρ' ἀλλ' ἐγώ σε περιβαλῶ, σὺ δ' οὖν ἴθι.
Φι. Καταθοῦ γε μέντοι καὶ κρεάγραν. Βδ. τιὴ, τί δή.
Φι. Ἵν' ἐξέλῃς με, πρὶν διερρυηκέναι.
Βδ. Ἄγε νῦν, ἀποδύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
Ταςδὶ δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικάς.
Φι. Ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδύσασθαί ποτε,
Ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα.
Βδ. Ἔνθες ποτ' ὦ 'τᾶν κατάβαιν' ἐρρωμένως,
Ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας. Φι. ἀδικεῖς γέ με.
Ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.
Βδ. Φέρε καὶ τὸν ἕτερον. Φι. μηδαμῶς τοῦτόν γ' ἐπεὶ
Πάνυ μισολάκων αὐτοῦ 'στιν εἷς τῶν δακτύλων.
Βδ. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. Φι. κακοδαίμων ἐγὼ
Ὅστις ἐπὶ γήρᾳ χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.
Βδ. Ἄνυσόν ποθ' ὑποδυσάμενος, εἶτα πλουσίως,
Ὡδὶ προβὰς, τρυφερόν τι διασαλακώνισον.
Φι. Ἰδοὺ, θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ.
Μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.
Βδ. Ὅτῳ; δοθιῆνι σκόροδον ἠμφιεσμένῳ.
Φι. Καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.
Βδ. Ἄγε νῦν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν,
Ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν.
Φι. Ἔγωγε. Βδ. τίνα δῆτ' ἂν λέγοις. Φι. πολλοὺς πάνυ
Πρῶτον μὲν ὡς ἡ Λάμι' ἁλοῦσ' ἐπέρδετο,
Ἔπειτα δ' ὡς Καρδοπίων τὴν μητέρα,

Μή

Βδ. Μή μοί γε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,
Οἵους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν.
Φι. Ἐγῷδα τοίνυν τῶν γε πάνυ κατ' οἰκίαν,
Ἐκεῖνον, ὡς οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ.
Βδ. Ὦ σκαιὲ, κἀπαίδευτε Θεογένης ἔφη,
Τῷ κοπρολόγῳ, καὶ ταῦτα λοιδορούμενος·
Μῦς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν.
Φι. Ποίους, τίνας δὲ χρὴ λέγειν. Βδ. μεγαλοπρεπεῖς.
Ὡς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.
Φι. Ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οὐδαμοῦ.
Πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δύ' ὀβολὼ φέρων.
Βδ. Ἀλλ' οὖν λέγειν χρή σ' ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα,
Ἐφουδίων παγκράτιον, Ἀσκώνδα καλῶς
Ἤδη γέρων ὢν καὶ πολιὸς ἔχων δέ τοι
Πλευρὰν βαρυτάτην, καὶ χέρας, λαγόνας τε, καὶ
Θώρακ' ἄριστον. Φι. παῦε παῦ' οὐδὲν λέγεις,
Πῶς δ' ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον θώρακ' ἔχων.
Βδ. Οὕτως διηγεῖσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί,
Ἀλλ' ἕτερον εἰπέ μοι παρ' ἀνδράσι ξένοις,
Πίνων, σεαυτοῦ, ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς,
Ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικώτατον.
Φι. Ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν,
Ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.
Βδ. Ἀπολεῖς με, ποίας χάρακας, ἀλλ' ὡς ἢ κάπρον
Ἐδιώκαθές ποτ' ἢ λαγὼν, ἢ λαμπάδα,
Ἔδραμες, ἀνευρὼν ὅτι νεανικώτατον,
Φι. Ἐγῷδα τοίνυν τό γε νεανικώτατον,
Ὅτε τὸν δρομέα Φάυλλον, ὢν βούπαις ἔτι
Εἷλον διώκων, λοιδορίας, ψήφοιν δυοῖν.
Βδ. Παῦ' ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεὶς, προσμάνθανε,
Ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός,

M

Φι. Πῶς οὖν κατακλινῶ; φράζ᾽ ἀνύσας. Βδ. εὐσχημόνως.
Φι. Ὡδὶ κελεύεις κατακλινῆναι; Βδ. μηδαμῶς.
Φι. Πῶς δαί; Βδ. τὰ γόνατ᾽ ἔκτεινε, καὶ γυμναστικῶς
Ὑγρὸν χύτλασον σαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν,
Ἔπειτ᾽ ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων,
Ὀροφὴν θέασαι, κρεκάδι᾽ αὐλῆς θαύμασον·
Ὕδωρ κατὰ χειρὸς, τὰς τραπέζας εἰσφέρειν,
Δειπνοῦμεν, ἀπονενίμμεθ᾽ ἤδη, σπένδομεν.
Φι. Πρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἑστιώμεθα.
Βδ. Αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν, οἱ δὲ συμπόται
Εἰσὶν, Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανὸς, Κλέων,
Ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀκέστορος.
Τούτοις ξυνὼν, τὰ σκόλι᾽ ὅπως δέξει καλῶς.
Φι. Ἀληθές; ὡς οὐδείς γε Διακρίων δέξεται.
Βδ. Ἐγὼ εἴσομαι. καὶ δὴ γάρ εἰμ᾽ ἐγὼ Κλέων,
Ἄδω δὲ πρῶτος Ἁρμοδίου, δέξει δὲ σύ,
Οὐδεὶς πώποτ᾽ ἀνὴρ ἔγεντ᾽ Ἀθήναις.
Φι. Οὐχ οὕτω γε πανοῦργος κλέπτης.
Βδ. Τουτὶ σὺ δράσεις παραπολεῖ βοώμενος·
Φύσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν,
Καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελᾶν. Φι. ἐγὼ δέ γε
Ἐὰν ἀπειλῇ, νὴ Δί᾽ ἑτέραν ᾄσομαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΔ.

Χο. Ὦνθρωφ᾽ οὗτος ὁ μαινόμενος τὸ μέγα κράτος,
Ἀνατρέψεις ἔτι τὰν πόλιν, ἁδ᾽ ἔχεται ῥοπᾶς.
Τί δ᾽ ὅταν Θέωρος πρὸς ποδῶν κατακείμενος,
ᾄδει, Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,
Ἀδμήτου λόγον ὦ ᾽ταῖρε μαθὼν, τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
Τούτῳ τί λέξεις σκόλιον; Φι. ᾠδικῶς ἐγὼ
Οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν,
Οὐδ᾽ ἀμφοτέροις γίγνεσθαι φίλον,

Βδ. Μετὰ

Βδ. Μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται
Ἀνὴρ σοφὸς, καὶ μουσικὸς, κᾆτ᾽ ᾄσεται
Χρήματα καὶ βίαν,
Κλειταγόρα τε κά-
μοὶ μετὰ Θετταλῶν.
Φι. Πολλὰ δὲ διεκόμισας σύ τε κἀγώ.
Βδ. Τουτὶ μὲν ἐπιεικῶς σύ γ᾽ ἐξεπίστασαι,
Ὅπως δ᾽ ἐπὶ δεῖπνον εἰς Φιλοκτήμονος ἴμεν,
Παῖ παῖ, τὸ δεῖπνον Χρυσὲ συσκεύαζε νῷν,
Ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου, μηδαμῶς,
Κακὸν τὸ πίνειν, ἀπὸ γὰρ οἴνου γίνεται,
Καὶ θυροκοπῆσαι καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
Κᾆπειτ᾽ ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης.
Βδ. Οὐκ, ἢν ξυνῇς γ᾽ ἀνδράσι καλοῖς τε κἀγαθοῖς,
Ἢ γὰρ παρῃτήσαντο τὸν πεπονθότα·
Ἢ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,
Αἰσωπικὸν γέλοιον, ἢ συβαριτικὸν,
Ὧν ἔμαθες ἐν τῷ συμποσίῳ, κᾆτ᾽ εἰς γέλων
Τὸ πρᾶγμ᾽ ἔτρεψας ὥστ᾽ ἀφείς σ᾽ ἀποίχεται.
Φι. Μαθητέον γ᾽ ἆρ᾽ ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
Εἴπερ γ᾽ ἀποτίσω μηδὲν, ἤν τι δρῶ κακόν,
Ἄγε νῦν ἴωμεν, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

ΠΡΟΣΩΔΗ ΚΩΛΩΝ Θ.

Πολλάκις δὴ ᾽δοξα ᾽μαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι,
Καὶ σκαιὸς οὐδεπώποτε,
Ἀλλ᾽ Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μᾶλλον, οὑκ τῶν Κρωβύλου,
Οὗτος, ὅντιν᾽ ἐγώ ποτ᾽ εἶδον, ἀντὶ μήλου καὶ ῥοιᾶς
Δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου,
Πεινῇ γὰρ ἧπερ Ἀντιφῶν.
Ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ εἰς Φάρσαλον ᾤχετ᾽, εἶτ᾽ ἐκεῖ
Μόνος μόνοισι τοῖς Πενέσταισι ξυνῆν τοῖς Θετταλῶν,

Αὐτὸς πονηρὸς ὢν ἐλάττων οὐδενός.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ Θ.

Ὦ μακάρι' Αὐτόμενες, ὥς σε μακαρίζομεν,
Παῖδας ἐφύτευσας, ὅτι χειροτεχνικωτάτους,
Πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον, ἄνδρα τε σοφώτατον,
Τὸν κιθαραοιδότατον ᾧ χάρις ἐφέσπετο,
Τὸν δ' ὑποκριτὴν, ἕτερον, ἀργαλέον ὡς σοφόν,
Εἶτ' Ἀριφράδην, πολύ τι θυμοσοφικώτατον,
Ὅντινά ποτ' ὤμοσε, μαθόντα παρὰ μηδενός,
Ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεως, αὐτόματον ἐκμαθεῖν,
Γλωττοποιεῖν, εἰς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἑκάστοτε.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Θ.

Εἰσί τινες οἵ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλλάγην
Ἡνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος,
Καί με κακίστοις ἔκνισε, κᾆθ' ὅτ' ἀπεδειρόμην,
Οἱ 'κτὸς ἐγέλων μέγα, κεκραγότα θεώμενοι
Οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι,
Σκωμμάτιον εἴ ποτέ τι θλιβόμενος ἐκβάλλω,
Ταῦτα κατιδὼν, ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα,
Εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον,
Θε. Ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
Καὶ τρισμακάριαι τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς ἐμαῖς
Ὡς εὖ κατηρέψασθε, καὶ νουβυστικῶς,
Κεράμῳ, τὸ νῶτον ὥστε τὰς πλευρὰς στέγειν,
Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ.
Χο. Τί δ' ἐστὶν ὦ παῖ, παῖδα γὰρ κἂν ᾖ γέρων
Καλεῖν δίκαιον, ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.
Θε. Οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακόν,
Καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος;
Καίτοι παρῆν Ἵππυλος, Ἀντιφῶν, Λύκων,
Λυσίστρατος, Θούφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον,

Τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ
Εὐθὺς γὰρ ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κἀγαθῶν
Ἐνήλατ', ἐσκίρτα, πεπόρδει, κατεγέλα,
Ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχημένον,
Κἄτυπτε δή με νεανικῶς παῖ παῖ καλῶν,
Εἶτ' αὐτὸν ὡς εἶδ' ᾔκασεν Λυσίστρατος,
Ἔοικας ὦ πρεσβῦτα νεοπλούτῳ τρυγὶ
Κλητῆρί τ' εἰς ἀχυρῶνας ἀποδεδρακότι
Ὁ δ' ἀνακραγὼν, ἀντῄκασ' αὐτὸν πάρνοπι
Τὰ θρῖά γε τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι
Σθενέλῳ τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ
Οἱ δ' ἀνεκρότησαν πλήν γε Θουφράστου μόνου,
Οὗτος δὲ διεμύλλαινεν, ὡς δὴ δεξιός
Ὁ γέρων δὲ τὸν Θούφραστον ἤρετ' εἰπέ μοι,
Ἐπὶ τῷ κομᾷς καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖ
Κωμῳδολοιχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' ἀεί,
Τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
Σκώπτων ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων
Ἀμαθέστατ' οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι
Ἔπειτ' ἐπειδὴ 'μέθυσεν, οἴκαδ' ἔρχεται,
Τύπτων ἅπαντας, ἤν τις αὐτῷ ξυντύχῃ,
Ὁδὶ δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσέρχεται.
Ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι, πρὶν πληγὰς λαβεῖν.
Φι. Ἄνεχε, πάρεχε,
Κλαύσεταί τις τῶν ὄπισθεν
Ἐπακολουθούντων ἐμοί
Οἷον εἰ μὴ 'ρρήσεσθ' ὑμᾶς
Ὦ πόνηροι, ταύτῃ τῇ
Δαΐδι φρυκτοὺς σκευάσω.
Βδ. Ἦ μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δίκην
Ἡμῖν ἅπασι κἂν σφόδρ' εἶ νεανίας,

Ἀθρόοι γὰρ ἥκομέν σε προσκαλούμενοι.
Φι. Ἰὴ ἰού, καλούμενοι,
Ἀρχαῖά γ' ὑμῶν ἆρά γ' ἴ-
σθ' ὡς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι
Δικῶν, ἰαιβοῖ αἰβοῖ,
Τάδε μ' ἀρέσκει, βάλλε κημός,
Οὐκ ἄπιτε; ποῦ 'στιν ἡλιαστὴς ἐκ ποδῶν,
Ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνθιον,
Τῇ χειρὶ τουδὶ λαβομένη τοῦ σχοινίου
Ἔχου, φυλάττου δ' ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον,
Ὅμως γε μέντοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται,
Ὁρᾷς, ἐγώ σ' ὡς δεξιῶς σ' ὑφειλόμην,
Μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας,
Ὧν εἵνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τωδὶ χάριν,
Ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις, οὐδ' ἠπιαλεῖς οἶδ' ὅτι
Ἀλλ' ἐξαπατήσεις, κἀγχανεῖ τούτῳ μέγα,
Πολλοῖς γὰρ ἤδη χἀτέροις αὔτ' εἰργάσω,
Ἐὰν γένῃ δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνή,
Ἐγώ σ' ἐπειδὰν οὑμὸς υἱὸς ἀποθάνῃ,
Λυσάμενος, ἕξω παλλακὴν ὦ χοιρίον,
Νῦν δ' οὐ κρατῶ 'γὼ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων
Νέος γάρ εἰμι, καὶ φυλάττομαι σφόδρα,
Τὸ γὰρ υἱίδιον τηρεῖ με, κἄστι δύσκολον,
Κἄλλως, κυμινοπριστοκαρδαμόγλυφον
Ταῦτ' οὖν περί μου δέδοικε, μὴ διαφθαρῶ,
Πατὴρ γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτῷ, πλὴν ἐμοῦ,
Ὁδὶ δὲ καὐτὸς ἐπὶ σὲ κἄμ' ἔοικε θεῖν
Ἀλλ' ὡς τάχιστα στῆθι, τάσδε τὰς δετάς.
Λαβοῦσ' ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
Οἵως ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων,
Βδ. Ὦ οὗτος, τυφεδανὲ, καὶ χοιρόθλιψ

Ποθεῖν

Ποθεῖν ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ,
Οὔτοι καταπροίξει μὰ τὸν ἀπόλλω τοῦτο δρῶν.
Φι. Ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.
Βδ. Οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα
Τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα; Φι. ποίαν αὐλητρίδα;
Τί ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών.
Βδ. Νὴ τὸν Δί' αὕτη πού 'στί σοί γ' ἡ Δαρδανίς.
Φι. Οὔκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾲς κάεται.
Βδ. Δᾲς ἥδε; Φι. δᾲς δῆτ' οὐχ ὁρᾷς ἐστιγμένην;
Βδ. Τί δαὶ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοὐν μέσῳ.
Φι. Ἡ πίττα δήπου καομένης ἐξέρχεται.
Βδ. Ὁ δ' ὄπισθεν, οὐχὶ πρωκτός ἐστιν οὑτοσί;
Φι. Ὄζος μὲν οὖν τῆς δᾳδὸς οὗτος ἐξέχει.
Βδ. Τί λέγεις σύ, ποῖος ὄζος, οὐκ εἶ δεῦρο σύ.
Φι. Ἆ ἆ, τί μέλλεις δρᾶν. Βδ. ἄγειν ταύτην λαβών,
Ἀφελόμενός σε, καὶ νομίσας εἶναι σαπρόν,
Κοὐδὲν δύνασθαι δρᾶν. Φι. ἄκουσόν νυν ἐμοῦ,
Ὀλυμπίασι γὰρ ἡνίκ' ἐθεώρουν ἐγώ,
Ἐφουδίων ἐμαχέσατ' ἀσκώνδᾳ καλῶς,
Ἤδη γέρων ὤν, εἶτα τῇ πυγμῇ θένων
Ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον,
Πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβῃς ὑπώπια.
Βδ. Νὴ τὸν Δί' ἐξέμαθές γε τὴν ὀλυμπίαν.
Αρ. Ἴθι μοι, πρόσστηθι ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν,
Ὁδὶ γάρ ἐστιν ὅς μ' ἀνὴρ ἀπώλεσε,
Τῇ δᾳδὶ παίων, κἀξέβαλεν ἐντευθενὶ
Ἄρτους δέκ' ὀβολῶν, κἀπιθήκην τέτταρας.
Βδ. Ὁρᾷς ἃ δέδρακας πράγματ' αὖ, δεῖ καὶ δίκας
Ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον. Φι. οὐδαμῶς γ' ἐπεί,
Λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί
Ὥστ' οἶδ' ὅτι ταύτῃ διαλλαχθήσομαι.

Αρ. Οὔτοι μὰ τὼ θεὼ καταπροίξει μυρτίας,
Τῆς ἀγκυλίωνος θυγατρὸς, καὶ σωστράτης,
Οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.

Φι. Ἄκουσον ὦ γύναι, λόγον σοι βούλομαι
Λέξαι χαρίεντα. Αρ. μὰ Δία μή μοι γ' ὦ μέλε.

Φι. Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἑσπέρας,
Θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων,
Κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὦ κύον, κύον,
Εἰ νὴ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν,
Πυροὺς πρίαιο σωφρονεῖν ἄν μοι δοκεῖς.

Αρ. Καὶ καταγελᾷς μου, προσκαλοῦμαί σ' ὅστις εἶ
Πρὸς τοὺς ἀγορανόμους, βλάβης τῶν φορτίων.
Κλητῆρ' ἔχουσα χαιρεφῶντα τουτονί.

Φι. Μὰ Δί' ἀλλ' ἄκουσον, ἤν τί σοι δόξω λέγειν,
Λᾶσος ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ σιμωνίδης,
Ἔπειθ' ὁ λᾶσος εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλει.

Βδ. Ἄληθες οὗτος, καὶ σὺ δή μοι χαιρεφῶν
Γυναικὶ κλητεύειν, ἐοικὼς θαψίνῃ,
Ἰνοῖ κρεμαμένῃ πρὸς ποδῶν εὐριπίδου.

Θε. Ὁδί τις ἕτερος ὡς ἔοικεν ἔρχεται,
Καλούμενός σε· τόν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.

Εὐ. ὤμοι κακοδαίμων, προσκαλοῦμαί σ' ὦ γέρον,
Ὕβρεως. Βδ. ὕβρεως; μὴ μὴ καλέσῃς πρὸς τῶν θεῶν,
Ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ, δίκην δίδωμί σοι,
Ἣν ἂν σὺ τάξῃς, καὶ χάριν προσείσομαι.

Φι. Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι,
Ἑκὼν, ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
Ἀλλ' ἐλθὲ δευρί, πρότερον, ἐπιτρέπεις ἐμοί,
Ὅ, τι χρή μ' ἀποτείσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος
Εἶναι φίλον τὸ λοιπόν; ἢ σύ μοι φράσεις.

Κα. Σὺ λέγε, δικῶν γὰρ οὐ δέομ' οὐδὲ πραγμάτων.

Φι. Ἀνὴρ συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος
Καί πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα,
Ἐτύγχανε γὰρ οὐ τρίβων ὢν ἱππικῆς,
Κἄπειτ' ἐπιστὰς εἶπεν ἀνὴρ αὐτῷ φίλος,
Ἔρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην
Οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' εἰς τὰ πιττάλου.

Βδ. Ὅμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.

Κα. Ἀλλ' οὖν σὺ μέμνησ' αὐτὸς ἂν ἀπεκρίνατο.

Φι. Ἄκουε, μὴ φεῦγ'· ἐν συβάρει γυνή ποτε,
Κατέαξ' ἐχῖνον. Κα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

Φι. Οὑχῖνος οὖν ἔχων, τιν' ἐπεμαρτύρατο;
Εἶθ' ἡ συβαρῖτις εἶπεν, εἰ ναὶ τὰν κόραν
Τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἐάσας, ἐν τάχει,
Ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα.

Κα. Ὕβριζ' ἕως ἂν, τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.

Βδ. Οὔτοι μὰ τὴν δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς,
Ἀλλ' ἀράμενος γ' οἴσω σε. Φι. τί ποιεῖς; Βδ. ὅ, τι ποιῶ,
Εἴσω φέρω σ' ἐντεῦθεν, εἰ δὲ μὴ, τάχα
Κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους.

Φι. Αἴσωπον οἱ δελφοί ποτ'. Βδ. ὀλίγον μοι μέλει,
Φιάλην ἐπῃτιῶντο, κλέψαι τοῦ θεοῦ
Ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς ὡς ὁ κάνθαρός ποτε

Βδ. Οἴμ' ὡς ἀπολεῖς αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΒ.

Χο. Ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας,
Τὸν πρέσβυν οἷ μετέστη
Ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς
Ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθὼν
Ἦ, μεταπεσεῖτ' ἐπὶ
Τὸ τρυφερὸν καὶ μαλακόν,
Τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι

Τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν,
Φύσεως ἣν ἔχει τις ἀεί,
Καίτοι πολλοὶ ταῦτ᾽ ἔπαθον,
Ξυνόντες γνώμαις ἑτέρων
Μετεβάλλοντο τοὺς τρόπους.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΒ.

Πολλοῦ δ᾽ ἐπαίνου παρ᾽ ἐμοὶ
Καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσι,
Τυχὼν ἄπεισι διὰ τὴν
Φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν,
Παῖς ὁ Φιλοκλέωνος, οὐ-
δενὶ γὰρ οὕτως ἀγανῷ,
Ξυνεγγνόμην, οὐδὲ τρόποις
Ἐπεμάνην, οὐδ᾽ ἐξεχύθην,
Τί γὰρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων,
Οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
Τοὺς φύσαντας σεμνοτέροις
Κατακοσμῆσαι πράγμασιν;

Οἰκ. Νὴ τὸν Διόνυσον ἄπορά γ᾽ ἡμῖν πράγματα
Δαίμων τις εἰς κέκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν,
Ὁ γὰρ γέρων ὡς ἔπιε διὰ πολλοῦ χρόνου
Ἤκουσέ τ᾽ αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ πράγματι
Ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται,
Τἀρχαῖ᾽ ἐκεῖν᾽ οἷς Θέσπις ἠγωνίζετο,
Καὶ τοὺς τραγῳδούς φησιν ἀποδείξειν κρόνους,
Τὸν νοῦν διορχησόμενος ὀλίγον ὕστερον.

Φι. Τίς ἐπαυλείοισι θύραις θάσσει.

Οἰκ. Τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.

Φι. Κλῇθρα χαλάσθω τάδε. Οἰκ. καὶ γὰρ δὴ
Σχήματος ἀρχή
Μᾶλλον δ᾽ ἴσως μανίας ἀρχή.

Φι. Πλευρὰν

Φι. Πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥώμης,
Οἷον μυκτὴρ μυκᾶται, καὶ
Σφόνδυλος ἀχεῖ. Οἰκ. πῖθ᾽ ἐλλέβορον.

Φι. Πτήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ.

Οἰκ. Τάχα βαλλήσεις.

Φι. Σκέλος οὐράνιόν γ᾽ ἐκλακτίζων,
Πρωκτὸς χάσκει. Οἰκ. κατὰ σαυτὸν ὅρα,

Φι. Νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις,
Στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών.

Βδ. Οὐκ εὖ μὰ Δί᾽ οὐ δῆτ᾽ ἀλλὰ μανικὰ πράγματα,

Φι. Φέρε νῦν, ἀνείπω, κἀνταγωνιστὰς καλῶ,
Εἴ τις τραγῳδός φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
Ἐμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ᾽ εἰσίτω,
Φησίν τις; ἢ οὐδείς. Βδ. εἷς γ᾽ ἐκεινοσί μόνος.

Φι. Τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν. Βδ. υἱὸς καρκίνου,
Ὁ μέσατος. Φι. ἀλλ᾽ οὗτός γε καταποθήσεται
Ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ κονδύλου,
Ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ᾽. Βδ. ἀλλ᾽ ὦ ᾽ζυρέ,
Ἕτερος τραγῳδὸς καρκινίτης ἔρχεται,
Ἀδελφὸς αὐτοῦ. Φι. νὴ Δί᾽ ὠψώνηκ᾽ ἄρα.

Βδ. Μὰ τὸν Δί᾽ οὐδέν γ᾽ ἄλλο, πλήν γε καρκίνους,
Προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν καρκίνου.

Φι. Τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον, ὀξὶς ἢ φάλαγξ.

Βδ. Ὁ πιννοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους,
Ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ.

Φι. Ὦ καρκίν᾽, ὦ μακάριε, τῆς εὐπαιδίας
Ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων,
Ἀτὰρ καταβατέον γ᾽ ἐπ᾽ αὐτοὺς ὦ ᾽ζυρέ,
Ἅλμην κύκα τούτοισιν, ἢν ἐγὼ κρατῶ.

Χο. Φέρε νῦν, ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν ἅπαντες,
Ἵν᾽ ἐφ᾽ ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυτούς.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ι.

Ἡμι. Ἄγ᾽ ὦ μεγαλώνυμα
Τέκνα τοῦ θαλασσίου,
Πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον,
Καὶ θῖν᾽ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
Καρίδων ἀδελφοί,
Ταχὺν πόδ᾽ ἐν κύκλῳ σοβεῖτε
Καὶ τὸ φρυνίχειον
Ἐκλακτισάτω τις ὅπως
Ἰδόντες ἄνω σκέλος
Ὤζωσιν οἱ θεαταί.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΣΤΙΧΩΝ ι.

Ἡμι. Στρόβει, παράβαινε κύκλω, καὶ γάστριζε σεαυτόν
Ῥῖπτε σκέλος οὐράνιον, βέμβικες ἐγγενέσθων,
Κ᾽ αὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατὴρ προσέρπει,
Ἡσθεὶς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισί, τοῖσι τριόρχαις,
Ἀλλ᾽ ἐξάγετ᾽ εἴ τι φιλεῖτ᾽ ὀρχούμενοι, θύραζε
Ἡμᾶς ταχύ, τοῦτο γὰρ οὐδείς πω πάρος δέδρακεν,
Ὀρχούμενός τις ἀπήλλαξεν χορὸν τραγῳδῶν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
σφηκῶν τέλος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΟΡΝΙΘΩΝ
ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν ἀθήνας δύο τινές,
Οἳ πρὸς τὸν ἔποπα τὸν λεγόμενον τηρέα,
Ἐλθόντες ἠρώτων ἀπραγμόνων πόλιν,
Εἷς δ᾽ ὄρνις ἔποπι συμπαρὼν μετὰ πλειόνων,
Πτηνῶν διδάσκει τί δύναται ὀρνίθων γένος,
Καὶ πῶς ἑαυτοῖς ἐπὶ μέσον τὸν ἀέρα,
Πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα,
Αὐτοὶ παραλήψοντ᾽, ἐκ δὲ τοῦδε τοῦ φαρμάκου,
Πτέρυγάς τ᾽ ἐποίουν, ἠξίωσαν δ᾽ οἱ θεοί,
Ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὁρῶντες γιγνομένην.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Εὔελπις.
Θεράπων ἔποπος.
Ἔποψ.
Κῆρυξ.
Ποιητής.
Γεωμέτρης.
Ψηφισματογράφος.
Ἶρις.
Πατραλοίας.
Πένης συκοφάντης.
Ποσειδῶν.
Ἡρακλῆς.
Ἕτερος ἄγγελος.
Πεισθέταιρος.
Ἕτερος θεράπων τροχίλος.
Χορὸς ὀρνίθων.
Ἱερεύς.
Χρησμολόγος.
Ἐπίσκοπος.
Ἄγγελος.
Ἕτερος κῆρυξ.
Κινησίας διθυραμβοποιός.
Προμηθεύς.
Τριβαλλός.
Οἰκέτης πεισθεταίρου.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΕΥΕΛΠΙΣ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

ΟΡΘΗΝ κελεύεις ἣ τὸ δένδρον
φαίνεται.
Πε. Διαῤῥαγείης, ἥδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.
Ευ. Τί ὦ πόνηρ', ἄνω κάτω πλανύττομεν,
Πε. Ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προ-
φορουμένω.
Τὸ δ' ἐμὲ κορώνῃ πειθόμενον τὸν ἄθλιον,
Ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.
Ευ. Τὸ δ' ἐμὲ κολοιῷ πειθόμενον τὸν δύσμορον,
Ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.
Πε. Ἀλλ' οὐδὲ ποῖ γῆς ἐσμὲν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.
Ευ. Ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που.
Πε. Οὐδ' ἂν μὰ Δία γ' ἐντεῦθεν Ἐξηκεστίδης.
Ευ. Οἴμοι. Πε. σὺ μὲν ὦ 'ταν τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.
Ευ. Ἢ δεινὰ νὼ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων,
Ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
Ὃς τώδ' ἔφασκε νῷν φράσειν τὸν Τηρέα,
Τὸν ἔποφ' ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων,
Κἀπέδοτο τὸν μὲν Θαῤῥελείδου τουτονὶ
Κολοιὸν, ὀβολοῦ, τηνδὲ δὲ τριωβόλου,
Τὼ δ' οὐκ ἄρ' ἤστην οὐδὲν ἄλλο, πλὴν δάκνειν,
Καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν,
Ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις; οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθά τις
Ὁδός. Πε. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.
Ευ. Οὐδ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι.

Πε. Οὔ,

Πε. Οὔ, ταυτὰ κρώζει μὰ Δία νῦν τε καὶ τότε.
Ευ. Τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ; Πε. τί δ' ἄλλο γ' ἤ,
Βρύκουσ' ἀπέδεσθαί φησί μου τοὺς δακτύλους.
Ευ. Οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
Ἐς κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους
Ἔπειτα μὴ 'ξευρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
Ἡμεῖς γὰρ ὦ 'νδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ
Νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ,
Ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς, εἰσβιάζεται,
Ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
Ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενός,
Ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν,
Αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν,
Τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κεὐδαίμονα,
Καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτῖσαι χρήματα,
Οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἕνα μῆν' ἢ δύο
Ἐπὶ τῶν κραδῶν ᾄδουσιν, Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ
Ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον,
Διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν,
Κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν, καὶ μυῤῥίνας,
Πλανώμεθα, ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα
Ὅποι καθιδρυθέντε, διαγενοίμεθ' ἄν,
Ὁ δὲ στόλος νῷν ἐστι παρὰ τὸν Τηρέα
Τὸν ἔποπα παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δεομένω,
Εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν ἢ 'πέπτατο.
Πε. Οὗτος. Ευ. τί ἐστιν. Πε. ἡ κορώνη μοι πάλαι
Ἄνω τι φράζει. Ευ. χὡ κολοιὸς οὑτοσὶ
Ἄνω κέχηνεν ὥσπερεὶ δεικνύς τί μοι,
Κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ' ὄρνεα
Εἰσόμεθα δ' αὐτίκ' ἂν ποιήσωμεν ψόφον,
Ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.

Πι. Σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ' ἵν' ᾖ διπλάσιος ὁ ψόφος.
Ευ. Σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβών. Πι. πάνυ γ' εἰ δοκεῖ.
Ευ. Παῖ, παῖ. Πι. τί λέγεις οὗτος; τὸν ἔποπα παῖ καλεῖς;
Οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδὸς γ' ἐχρῆν ἐποποῖ καλεῖν;
Ευ. Ἐποποῖ, ποιήσεις τί με κόπτειν αὖθις αὖ,
Ἐποποῖ. Θε. τίνες οὗτοι, τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην.
Ευ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.
Θε. Οἴμοι τάλας, ὀρνιθοθήρα τουτωΐ.
Ευ. Οὕτω 'τι δεινὸν, οὐδὲ κάλλιον λέγειν.
Θε. Ἀπολεῖσθον. Ευ. ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπω. Θε. τί δαί.
Ευ. Ὑποδεδιὼς ἔγωγε λιβυκὸν ὄρνεον.
Θε. Οὐδὲν λέγεις. Ευ. καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.
Θε. Ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις, οὐκ ἐρεῖς;
Πι. Ἐπικεχοδὼς ἔγωγε φασιανικός.
Ευ. Ἀλλὰ σὺ τί θηρίον ποτ' εἶ πρὸς τῶν θεῶν.
Θε. Ὄρνις ἔγωγε δοῦλος. Ευ. ἡττήθης τινὸς
Ἀλεκτρυόνος; Θε. οὔκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης
Ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ηὔξατο
Ὄρνιν, ἵν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχῃ.
Ευ. Δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;
Θε. Οὗτος γὰρ οἶμαι πρότερον ἄνθρωπός ποτ' ὤν,
Τότε μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας φαληρικάς,
Τρέχω 'π' ἀφύας ἐγὼ, λαβὼν τὸ τρύβλιον,
Ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορύνης καὶ χύτρας,
Τρέχω 'πὶ τορύνην. Ευ. τροχίλος ὄρνις οὑτοσί
Οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὦ τροχίλε; τὸν δεσπότην
Ἡμῖν κάλεσον. Τρ. ἀλλ' ἀρτίως νὴ τὸν Δία
Εὕδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.
Ευ. Ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. Τρ. οἶδα μὲν σαφῶς,
Ὅτι ἀχθέσεται, σφῷν δ' αὐτὸν εἵνεκ' ἐπεγερῶ.
Πι. Κακῶς σύ γ' ἀπόλοι' ὥς μ' ἀπέκτεινας δέει,
Ευ. Οἴμοι

Ευ. Οἴμοι κακοδαίμων, χὠ κολοιός μ' οἴχεται,
Ὑπὸ τοῦ δέους. Πι. ὦ δειλότατον σὺ θηρίον
Δείσας ἀφῆκας τὸν κολοιόν; Ευ. εἰπέ μοι,
Σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;
Πι. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. Ευ. ποῦ γάρ ἐστιν. Πι. ἀπέπτατο.
Ευ. Οὐκ ἄρ' ἀφῆκας ὦ 'γάθ' ὡς ἀνδρεῖος εἶ.
Επ. Ἄνοιγε τὴν ὕλην ἵν' ἐξέλθω ποτέ.
Ευ. Ὦ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον,
Τίς ἡ πτέρωσις, τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας.
Επ. Τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες. Ευ. οἱ δώδεκα θεοί,
Εἴξασιν ἐπιτρῖψαι σε. Επ. μῶν με σκώπτετον,
Ὁρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἦν γὰρ ὦ ξένοι
Ἄνθρωπος. Ευ. οὐ σοῦ καταγελῶμεν. Επ. ἀλλὰ τοῦ;
Ευ. Τὸ ῥάμφος ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.
Επ. Τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλέης λυμαίνεται
Ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.
Ευ. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον, ὄρνις, ἢ ταὧς.
Επ. Ὄρνις ἔγωγε. Ευ. κᾆτά σοι ποῦ τὰ πτερά.
Επ. Ἐξερρύηκε. Ευ. πότερον, ὑπὸ νόσου τινός;
Επ. Οὔκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τὰ ὄρνεα
Πτερορρυεῖ τε, κᾆθις ἕτερα φύομεν,
Ἀλλ' εἴπατόν μοι σφὼ, τίν' ἐστόν. Ευ. νὼ, βροτώ.
Επ. Ποδαπὼ τὸ γένος. Ευ. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.
Επ. Μῶν ἡλιαστά. Ευ. μὴ ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
Ἀπηλιαστά. Επ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ
Τὸ σπέρμα. Ευ. ὀλίγον ζητῶν ἂν, ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
Επ. Πρᾶγος δὲ δὴ τοῦ, δεομένω δεῦρ' ἤλθετον.
Ευ. Σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω. Επ. τίνος πέρι.
Ευ. Ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νώ ποτε,
Κἀργύριον ὠφείλησας ὥσπερ νώ ποτε,
Κοὐκ ἀποδιδοὺς ἔχαιρες ὥσπερ νώ ποτε,

Εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
Καὶ γῆν ἐπέτου καὶ τὴν θάλατταν ἐν κύκλῳ,
Καὶ πάνθ' ὅσαπερ ἄνθρωπος ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς,
Ταῦτ' οὖν ἱκέται νὼ, πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα,
Εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον,
Ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλινῆναι μαλθακήν.
Ἐπ. Ἔπειτα μείζω τῶν κραναῶν, ζητεῖς πόλιν;
Ευ. Μείζω μὲν οὐδέν, προσφορωτέραν δὲ νῷν.
Ἐπ. Ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν. Ευ. ἐγώ,
Ἥκιστα, καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.
Ἐπ. Ποίαν τιν' οὖν ἥδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν.
Ευ. Ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιάδε,
Ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῴ τις ἐλθὼν τῶν φίλων,
Λέγοι μοι ταδί, πρὸς τοῦ Διὸς τοὐλυμπίου,
Ὅπως παρέσῃ μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία,
Λουσάμενα πρῴ, μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους
Καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσῃς, εἰ δὲ μή,
Μή μοι τότε γ' ἔλθῃς ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.
Ἐπ. Νὴ Δία ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς
Τί δαὶ σύ. Πε. τοιούτων ἐρῶ κἀγώ. Ἐπ. τίνων.
Πε. Ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μέμψεται,
Ὥσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὡραίου πατήρ,
Καλῶς γέ μοι, τὸν υἱὸν ὦ Στιλβωνίδη
Εὑρὼν ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον,
Οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου,
Οὐκ ὠρχιπέδισας, ὢν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.
Ἐπ. Ὦ δειλακρίων σὺ, τῶν κακῶν οἵων ἐρᾷς,
Ἀτὰρ, ἔστι γ' ὁποίαν λέγετον εὐδαίμων πόλις,
Παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν. Ευ. οἴμοι, μηδαμῶς,
Ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται,
Κλητῆρ' ἄγουσ' ἕωθεν ἡ Σαλαμινία,

Ἑλληνικὴν

Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι.
Ἐπ. Τί οὐ τὸν Ἠλεῖον Λέπρεον οἰκίζετον,
Ἐλθόνθ'. Ευ. ὅτι νὴ τοὺς θεοὺς ὅσ' οὐκ ἰδὼν
Βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.
Ἐπ. Ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Ὀπούντιοι,
Ἵνα χρὴ κατοικεῖν. Ευ. ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος,
Οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου,
Οὗτος δὲ δὴ τίς ἔσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος,
Σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς. Ἐπ. οὐκ ἄχαρις εἰς τὴν τριβήν,
Οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλαντίου.
Ευ. Πολλήν γ' ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.
Ἐπ. Νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα,
Καὶ μύρτα, καὶ μήκωνα, καὶ σισύμβρια.
Ευ. Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον.
Πε. Φεῦ φεῦ,
Ἦ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει,
Καὶ δύναμιν ἣ γένοιτ' ἂν εἰ πείθεσθέ μοι.
Ἐπ. Τί σοι πιθώμεσθ'. Πε. ὅ τι πίθοισθε; πρῶτα μέν,
Μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχηνότες,
Ὡς τοῦτ' ἄτιμον τοὔργον ἐστὶν αὐτίκα,
Ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἢν ἐρῇ,
Τίς οὗτος ὄρνις, ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί
Ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος,
Ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένων.
Ἐπ. Νὴ τὸν Διόνυσον εὖ γε μωμᾷ ταυταγί
Τί ἂν οὖν ποιῶμεν. Πε. οἰκίσατε μίαν πόλιν.
Ἐπ. Ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὄρνιθες πόλιν.
Πε. Ἄληθες, ὦ σκαιότατον εἰρηκὼς ἔπος,
Βλέψον κάτω. Ἐπ. καὶ δὴ βλέπω. Πε. βλέπε νῦν ἄνω.
Ἐπ. Βλέπω. Πε. περίαγε τὸν τράχηλον. Ἐπ. νὴ Δία,
Ἀπολαύσομαί τι γ' εἰ διαστραφήσομαι.

Ξ 2

Πε. Εἶδον τί; Ἔπ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
Οὐχ οὗτος οὖν δήπου 'στὶν ὀρνίθων πόλος;
Ἔπ. Πόλος. Πε. τίνα τρόπον, ὥσπερ εἴποι τις, τόπος
Ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται
Ἅπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν πόλος,
Ἢν δ' οἰκίσητε τοῦτο, καὶ φράξηθ' ἅπαξ,
Ἐκ τοῦ πόλου τούτου, κεκλήσεται πόλις,
Ὥστ' ἄρξετ' ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνόπων
Τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ μηλίῳ.
Ἔπ. Πῶς. Πε. ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς,
Εἶθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἢν ἰέναι βουλώμεθα
Πυθῶδε, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα,
Οὕτως ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς
Ἢν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν, οἱ θεοί,
Διὰ τῆς πόλεως ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους
Τῶν μηρίων τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε.
Ἔπ. Ἰοὺ ἰού.
Μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα
Μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω
Ὥστ' ἂν καθοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν
Εἰ ξυνδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.
Πε. Τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο. Ἔπ. σύ
Ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ
Ἐδίδαξα τὴν φωνήν, ξυνὼν πολὺν χρόνον.
Πε. Πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας; Ἔπ. ῥᾳδίως,
Δευρὶ γὰρ ἐμβὰς αὐτίκα μάλ' εἰς τὴν λόχμην,
Ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
Καλοῦμεν αὐτούς, οἱ δὲ νῷν τοῦ φθέγματος
Ἐάνπερ ἐπακούσωσι, θεύσονται δρόμῳ.
Πε. Ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σύ, μή νυν ἕσταθε
Ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' ἄγ' ὡς τάχιστ' εἰς τὴν λόχμην

Ἔσβαινε,

Ἔσβαινε, κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.

ΩΔΗ ΚΩΛΩΝ ΙΔ.

Ἔπ. Ἄγε σύννομέ μοι παῦσαι μὲν ὕπνου,
Χῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων
Οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς,
Τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν,
Ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσι,
Γένυος ξουθῆς καθαρὰ χωρεῖ,
Διὰ φυλλοκόμου σμίλακος ἠχώ,
Πρὸς Διὸς ἕδρας, ἵν' ὁ χρυσοκόμας
Φοῖβος ἀκούων τοῖς σοῖς ἐλέγοις,
Ἀντιψάλλων, ἐλεφαντόδετον
Φόρμιγγα θεῶν ἵστησι χορούς,
Διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ
Ξύμφωνος ὁμοῦ
Θεία μακάρων ὀλολυγή,
Αὐλεῖ τις.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Εὐ. Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τοῦ φθέγματος τοὐρνιθίου,
Οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.
Πε. Οὗτος. Εὐ. τί ἐστιν. Πε. οὐ σιωπήσεις. Εὐ. τί δαί,
Πε. Οὔποψ μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.

ΩΔΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

Ἔπ. Ἐποποί, ποίπο, ποποποί, ποποί,
Ἰώ, ἰώ, ἰτώ, ἰτώ, ἰτώ, ἰτώ,
Ἴτω τις ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων,
Ὅσοι τ' εὐσπόρους ἀγρῶν γύας
Νέμεσθε, φῦλα μυρία κριθοτράγων,
Σπερμολόγων τε γένη ταχὺ πετόμενα,
Μαλθακὴν ἱέντα γῆρυν
Ὅσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ βῶλον

Ἀμφιτιτυβίζεθ' ὧδε
Λεπτὸν ἡδυμελῆ φωνᾷ.

ΕΤΕΡΑ ΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΩΔΗ ΚΩΛΩΝ ΙΓ.

Τιὸ τιό, τιὸ τιό, τιὸ τιό, τιὸ τιό,
Ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κι-
σσοῦ, κλάδεσι νομὸν ἔχει, τά, τε κατ' ὄρεα,
Τά, τε κοτινοτράγα, τά, τε κομαροφάγα,
Ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν αὐδάν.
Τριοτό, τριοτό, τολιοτό, τοβρίξ,
Ὅσα θ' ἑλείας παρ' αὐλῶνας,
Τὰς ὀξυστόμους ἐμπίδας,
Κάμπτεθ', ὅσα τ' εὐδρόσους τε,
Γῆς τόπους ἔχετε, καὶ λειμῶ-
να τὸν ἐρόεντα μαραθῶνος,
Ὄρνις τε πτεροποίκιλος,
Ἀτταγᾶς, ἀτταγᾶς.

ΕΤΕΡΑ ΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΩΔΗ ΚΩΛΩΝ Η.

Ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης
Φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται,
Δεῦρ' ἴτε, πευσόμενοι τὰ νεώτερα,
Πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροΐζομεν
Οἰωνῶν τῶν ταναοδείρων
Ἥκει γάρ τις δριμὺς πρέσβυς
Καινὸς γνώμην,
Καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.

ΕΠΩΔΗ ΚΩΛΩΝ Ε.

Ἀλλ' ἴτ' εἰς λόγους ἅπαντα,
Δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο,
Τορο τορο τορο τορο τορο τίγξ,

Κικκαβαῦ,

Κικκαβαῦ, κικκαβαῦ, Τορο τορο τορο τορολιλιλίγξ.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Πε. Ὁρᾷς τιν' ὄρνιν; Ευ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,
Καίτοι κέχηνά γ' εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων.
Ἄλλως ἄρ' οὔποψ ὡς ἔοικ' εἰς τὴν λόχμην
Ἐμβὰς, ἐπῶζε, χαραδριὸν μιμούμενος.
Επ. Τοροτίγξ, τοροτίγξ.
Πε. Ὦ 'γάθ' ἀλλ' οὑτοσὶ καὶ δή τις ὄρνις ἔρχεται.
Ευ. Νὴ Δί' ὄρνις δῆτα, τίς ποτ' ἐστίν, οὐ δήπου ταὧς;
Πε. Οὗτος αὐτὸς νῷν φράσει, τίς ἐστιν ὄρνις οὑτοσί.
Επ. Οὗτος, οὐ τῶν ἠθάδων τῶνδ' ὧν ὁρᾶθ' ὑμεῖς ἀεί,
Ἀλλὰ λιμναῖος. Πε. Βαβαί, καλός γε καὶ φοινικιοῦς.
Επ. Εἰκότως, καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ φοινικόπτερος.
Πε. Οὗτος, ὦ σέ τοι. Επ. Τί βωστρεῖς. Πε. Ἕτερος ὄρνις οὑτοσί.
Επ. Νὴ Δί' ἕτερος δῆτα χοὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων.
Πε. Τίς ποθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀρειβάτης.
Επ. Ὄνομα τούτῳ Μῆδός ἐστι. Πε. Μῆδος ὦναξ Ἡράκλεις
Εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὢν εἰσέπτατο.
Ευ. Ἕτερος αὖ λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὑτοσί.
Πε. Τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν, οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἔποψ;
Ἀλλὰ χοὗτος ἕτερος. Επ. Οὗτος ἐστὶ μὲν Φιλοκλέους
Ἐξ ἔποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ λέγοις
Ἱππόνικος, Καλλίου, κἀξ Ἱππονίκου Καλλίας.
Πε. Καλλίας ἄρ' οὗτος οὔρνις ἐστίν; ὡς πτερορρυεῖ.
Επ. Ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος, ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται,
Αἵ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.
Πε. Ὦ Πόσειδον, ὡς ἕτερος αὖ τις βαπτὸς ὄρνις οὑτοσί
Τίς ὀνομάζεται ποθ' οὗτος. Επ. Οὑτοσὶ κατωφαγᾶς.
Πε. Ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ Κλεώνυμος;
Πῶς ἂν οὖν Κλεώνυμός γ' ὢν, οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον.
Ευ. Ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἡ λόφωσις ἡ τῶν ὀρνέων,

Ἢ ᾽πὶ τὸν δίαυλον ἦλθον. Ἐπ. ὥσπερ οἱ κᾶρες μὲν οὖν,
Ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν ὦ ᾽γαθ᾽ ἀσφαλείας οὕνεκα.
Πε. Ὦ πόσειδον, οὐχ ὁρᾷς ὅσον συνείλεκται κακὸν;
ὀρνέων; Ευ. ὦναξ ἄπολλον, τοῦ νέφους, ἰοὺ ἰού,
οὐδ᾽ ἰδεῖν ἔτ᾽ ἐσθ᾽ ὑπ᾽ αὐτῶν πετομένων τὴν εἴσοδον.
Πε. Οὑτοσὶ πέρδιξ, ἐκεινοσί γε νὴ Δί᾽ ἀτταγᾶς.
Ευ. Οὑτοσὶ δὲ, πηνέλοψ, ἐκεινοσὶ δέ γ᾽ ἀλκυών.
Ευ. Τίς γάρ ἐσθ᾽ οὑπισθεν αὐτῆς. Πε. ὅστις ἐστί; κηρύλος.
Ευ. Κηρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις. Πε. οὐ γάρ ἐστι σπόργιλος,
Χ᾽ αὑτηί γε γλαύξ. Ευ. τί φῄς τίς γλαῦκ᾽ ἀθήναζ᾽ ἤγαγε
Κίττα, τρυγὼν, κορυδὸς, ἐλεᾶς, ὑποθυμὶς, περιστερὰ
Νέρτος, ἱέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κεβλήπυρις,
Πορφυρὶς, κερχνῄς, κολυμβὶς, ἀμπελὶς, φήνη, δρύοψ.
Πε. Ἰοὺ ἰοὺ τῶν ὀρνέων
Ἰοὺ ἰοὺ τῶν κοψίχων
Οἷα πιππίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες,
Ἆρ᾽ ἀπειλοῦσίν γε νῷν; οἴμοι κεχήνασι γέ τοι,
Καὶ βλέπουσιν εἰς σὲ κἀμέ. Ευ. τοῦτο μὲν κἀμοὶ δοκεῖ.
Χο. Ποποποποποποποποποῖ.
Ποῦ μ᾽ ἄρ᾽ ὃς ἐκάλεσε,
Τίνα τόπον ἄρα νέμεται.
Ἐπ. Οὑτοσὶ πάλαι πάρειμι, κοὐκ ἀποστατῶ φίλων.
Χο. Τι τι τι τι τιμπρό,
Τίνα λόγον ἄρα ποτὲ
Πρὸς ἐμὲ φίλον ἔχων.
Ἐπ. Κοινὸν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδὺν, ὠφελήσιμον,
Ἄνδρε γὰρ λεπτὼ λογιστὰ, δεῦρ᾽ ἀφῖκον θ᾽ ὡς ἐμέ.
Χο. Ποῦ, πᾶ, πῶς φῄς.
Ἐπ. Φήμ᾽ ἀπ᾽ ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο
Ἥκετον δ᾽ ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.
Χο. Ὦ μέγιστον ἐξαμαρτὼν, ἐξ ὅτου ᾽τράφην ἐγὼ,

Πῶς

Πῶς λέγεις. Ἐπ. μήπω φοβηθῇς τὸν λόγον. Χο. τί μ᾽ εἰργάσω.
Ἐπ. Ἄνδρ᾽ ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς συνουσίας.
Χο. Καὶ δέδρακας τοῦτο τοὔργον; Ἐπ. καὶ δεδρακώς γ᾽ ἥδομαι.
Χο. Κἀστὸν ἤδη που. Επ. παρ᾽ ἡμῖν, εἰ παρ᾽ ὑμῖν εἴμ᾽ ἐγώ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η.

Χο. Ἔα, ἔα, προδεδόμεθ᾽ ἀνόσιά τ᾽ ἐπάθομεν,
Ὃς γὰρ φίλος ἦν, ὁμότροφά θ᾽ ἡμῖν
Ἐνέμετο πεδία παρ᾽ ἡμῖν,
Παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,
Παρέβη δ᾽ ὅρκους ὀρνίθων,
Ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσεν, παρέβαλέν τ᾽ ἐμὲ παρὰ
Γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἐξότ᾽ ἐγένετό γ᾽ ἐπ᾽ ἐμοί
Πολέμιόν γ᾽ ἐτράφη.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν ἡμῖν, ἐστὶν ὕστερος λόγος
Τὼ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τώδε δοῦναι τὴν δίκην
Διαφορηθῆναί θ᾽ ὑφ᾽ ἡμῶν. Πε. ὡς ἀπολούμεθ᾽ ἄρα.
Ευ. Αἴτιος μέντοι σὺ νῷν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος,
Ἐπὶ τί γάρ μ᾽ ἐκεῖθεν ἦγες. Πε. ἵν᾽ ἀκολουθοίης ἐμοί.
Ευ. Ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. Πε. τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων
Κάρτα. Ευ. πῶς. Πε. κλαυσεῖ γὰρ ἢν ἅπαξ γε τὠφθαλμὼ

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Θ. (᾽κκοπῇς.

Χο. Ἰὼ ἰὼ, ἔπαγ᾽ ἔπιθ᾽ ἐπίφερε πολέμιον,
Ὁρμὰν φονίαν, πτέρυγά τε πάντα γε.
Ἐπίβαλε περί τε κύκλωσαι,
Ὡς δεῖ τώδ᾽ οἰμώζειν ἄμφω,
Καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν,
Οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν, οὔτε νέφος αἰθέριον
Οὔτε πολιὸν πέλαγος ἐστὶν, ὅτι δέξεται,
Τώδ᾽ ἀποφυγόντε με,
Ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν,

O

Ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος, ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.
Ευ. Τοῦτ' ἐκεῖνο, ποῖ φύγω δύστηνος. Πε. οὗτος οὐ μενεῖς.
Ευ. Ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; Πε. πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς
Ευ. Ἐκφυγεῖν, οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν. Πε. ἀλλ' ἐγώ τί σοι λέγω,
Ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβανομένω τῶν χυτρῶν.
Ευ. Τί δὲ χύτρα νώ γ' ὠφελήσει. Πε. γλαὺξ μὲν οὐ πρόσεισι νῷν
Τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοισδὶ, τὸν ὀβελίσκον ἁρπάσας,
Εἶτα κατάπηξον πρὸς αὐτόν. Ευ. τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί.
Πε. Ὀξύβαφον ἐντευθενὶ πρόσθου λαβὼν, ἢ τρύβλιον.
Ευ. Ὦ σοφώτατ' εὗρες αὐτὸ, καὶ στρατηγικῶς
Ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη νικίαν ταῖς μηχαναῖς.
Χο. Ἐλελελεῦ, χώρει, κάθες τὸ ῥύγχος, οὐ μέλλειν ἐχρῆν
Ἕλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν.
Επ. Εἰπέ μοι τί μέλλετ' ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
Ἀπολέσαι, παθόντες οὐδὲν, ἄνδρε καὶ διασπάσαι,
Τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενέε καὶ φυλέτα.
Χο. Φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς, ἢ λύκων,
Ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι.
Επ. Εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ, τὸν δὲ νοῦν εἰσὶ φίλοι,
Καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἥκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον.
Χο. Πῶς δ' ἂν, οἵ γ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε
Ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς.
Επ. Ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί
Ἡ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα, παρὰ μὲν οὖν φίλου,
Οὐ μάθοις ἂν οὐδὲν, ὁ δ' ἐχθρὸς αὐτὸς ἐξηνάγκασεν,
Αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν κοὐ φίλων,
Ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη, ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς,
Τὸ δὲ μάθημα τοῦτο, σώζει παῖδας, οἶκον, χρήματα.
Χο. Ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
Χρήσιμον, μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.
Πε. Οἵδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν ἐοίκασιν, ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.

Επ. Καὶ

Επ. Καὶ δίκαιόν γ' ἐστὶ, κἀμοὶ δεῖ, νέμειν ὑμᾶς χάριν.
Χο. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἐναντιώμεθα.
Πε. Μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν
Ἡμῖν, ὥστε τήν τε χύτραν
Τώ γε τρυβλίω καθίει,
Καὶ τὸ δόρυ χρὴ τὸν ὀβελίσκον,
Περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
Τῶν ὅπλων ἐντὸς, παρὰ τὴν χύ-
τραν ἄκραν αὐτὴν ὁρῶντας
Ἐγγὺς ὡς οὐ φευκτέον νῷν
Ευ. Ἐτεὸν, ἢν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
Κατορυχθησόμεσθα ποῦ γῆς.
Πε. Ὁ κεραμεικὸς δέξεται νώ
Δημοσίᾳ γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
Φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς
Μαχομένω τοῖσι πολεμίοις,
Ἀποθανεῖν ἐν ὀρνεαῖς.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ζ.

Χο. Ἄναγ' εἰς τάξιν πάλιν εἰς ταυτόν,
Καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύψας
Παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὁπλίτης,
Κἀναπυθώμεθα τούσδε τίνες ποτε,
Καὶ πόθεν ἔμολον
Ἐπὶ τίνα τ' ἐπίνοιαν,
Ἰὼ ἔποψ, σέ τοι καλῶ.
Επ. Καλεῖς δὲ, τοῦ, κλύειν θέλων.
Χο. Τίνες ποθ' οἵδε καὶ πόθεν;
Επ. Ξένω σοφῆς ἀφ' ἑλλάδος.
Χο. Τύχη δὲ ποία κομίζει,
Ποτ' αὐτὼ, πρὸς ὄρνις ἐλθεῖν.
Επ. Ἔρως βίου, διαίτης τε,

Καὶ σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοι,
Καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν. Χο. τί φῄς,
Λέγουσι δὲ δὴ τίνας λόγους.
Ἐπ. Ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.
Χο. Ὁρᾷ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς
Ὅτῳ πέποιθέ μοι ξυνὼν,
Κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν, ἢ
Φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;
Ἐπ. Λέγει μέγαν τιν' ὄλβον, οὔ
τε λεκτὸν, οὔτε πιστὸν, ὡς
Σὰ ταῦτα γὰρ δὴ πάντα, καὶ
Τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε καὶ
Τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων.
Χο. Πότερα μαινόμενος;
Ἐπ. Ἄφατον ὡς φρόνιμος.
Χο. Ἔνι σοφόν τι φρενί;
Ἐπ. Πυκνότατον κίναδος,
Σόφισμα, κύρμα, τρῖμμα, παιπάλημ' ὅλον.
Χο. Λέγειν κέλευέ μοι λέγειν,
Κλύων γὰρ ὧν σύ μοι λέγεις,
Λόγων ἀνεπτέρωμαι.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Ἐπ. Ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν πάλιν
Ταύτην λαβόντε, κρεμάσατον τύχῃ 'γαθῇ,
Εἰς τὸν ἰπνὸν εἴσω, πλησίον τοῦ πιστάτου,
Σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις ξυνέλεξ' ἐγώ,
Φράσον δίδαξον. Πι. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ
Ἤν μὴ διάθωνταί γ' οἵδε διαθήκην ἐμοί,
Ἥνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,
Ὁ μαχαιροποιὸς, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ,
Μήτ' ὀρχίπεδ' ἕλκειν, μήτ' ὀρύττειν. Χο. οὔτι που

Τὸν

Τὸν, οὐδαμῶς. Πι. οὔκ, ἀλλὰ τὼ 'φθαλμὼ λέγω.
Χο. Διατίθεμ' ἔγωγε. Πι. κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.
Χο. Ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς,
Καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. Πι. ἔσται ταυταγί.
Χο. Εἰ δὲ παραβαίην, ἑνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.
Πι. Ἀκούετε λεῴ, τοὺς ὁπλίτας νυνμενὶ
Ἀνελομένους θοὔπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε
Σκοπεῖν δ' ὅτι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΑ.

Χο. Δολερὸν μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον
Πέφυκεν ἄνθρωπος, σὺ δ' ὅμως λέγε μοι,
Τάχα γὰρ τύχοις ἂν,
Χρηστὸν ἐξειπὼν ὅτι μοι παρορᾷς, ἢ
Δύναμίν τινα μείζω,
Παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς
Ἀξυνέτου, σὺ δὲ τοῦθ' ὁρᾷς, λέγ' ἐς κοινόν,
Ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι
Ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.
Ἀλλ' ἐφ' ὅτῳπερ ἂν ἥκεις τῷ σῷ πράγματι γνώμην ἀναπεί-
Λέγε θαρρήσας, ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότεροι παραβῶμεν, (σας
Πι. Καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι
Ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει φέρε παῖ στέφανον, καταχεῖσθε.
Κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. Χο. δειπνήσειν μέλλομεν ἢ τί
Πι. Μὰ Δί' ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαρινὸν ἔπος τι
Ὅτι τὴν τούτων θραύσει ψυχὴν, οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ,
Οἵτινες ὄντες πρότερον βασιλῆς. Χο. ἡμεῖς βασιλῆς; τί-
νος. Πι. ὑμεῖς
Πάντων ὁπόσ' ἔστιν, ἐμοῦ πρῶτον τουδὶ, καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ
Ἀρχαιότεροι, πρότεροί τε Κρόνου, καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε,
Καὶ γῆς. Χο. καὶ γῆς; Πι. νὴ τὸν Ἀπόλλω. Χο. τουτὶ μὰ Δί' οὐκ
ἐπεπύσμην.

Πι. Ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς, κοὐ πολυπράγμων, οὐδ' αἴσωπον πεπάτηκας,
Ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι
Προτέραν τῆς γῆς, κἄπειτα νόσῳ τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀποθνήσκειν,
Γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον, τὴν δ' ἀποροῦσαν,
Ὑπ' ἀμηχανίας, τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι.
Κο. Ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ, νυνὶ κεῖται τεθνεὼς κεφαλῆσιν.
Ἔπ. Οὐκοῦν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο,
Ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων, ὀρθῶς ἐσθ' ἡ βασιλεία,
Εὐ. Νὴ τὸν ἀπόλλω πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν σε τὸ λοιπόν.
Ἔπ. Οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυκολάπτῃ;
Πι. Ὡς δ' οὐχὶ θεοὶ τοίνυν τῶν ἀνθρώπων ἦρχον τὸ παλαιόν
Ἀλλ' ὄρνιθες, κἀβασίλευον πολλ' ἐστὶ τεκμήρια τούτων,
Αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρυόν' ὡς ἐτυράννει,
Ἦρχέ τε περσῶν πρῶτον πάντων, δαρείου καὶ μεγαβύζου,
Ὥστε καλεῖται περσικὸς ὄρνις, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης.
Ἔπ. Διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει
Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν, τῶν ὀρνίθων μόνος, ὀρθήν.
Πι. Οὕτω δ' ἴσχυέ τε, καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολύς, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν
Ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν μόνον ὄρθριον ᾄσῃ
Ἀναπηδῶσι πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς, σκυλοδέψαι,
Σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφιταμοιβοί, τορνευτολυρασπιδοπηγοί
Οἱ δὲ, βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. Εὐ. ἐμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα
Χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς, φρυγίων ἐρίων διὰ τοῦτον,
Ἐς δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς, ὑπέπινον ἐν ἄστει,
Κἄρτι καθηῦδον, καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους, οὗτος ἄρ' ᾖσεν
Κἀγὼ νομίσας ὄρθρον, ἐχώρουν ἁλιμοῦντάδε, κἄρτι προκύπτω,
Ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον,
Κἀγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν, ὁ δ' ἀπέβλισε θοἰμάτιόν μου.
Πι. Ἰκτῖνος δ' οὖν τῶν ἑλλήνων ἦρχε τότε, κἀβασίλευεν.
Ἔπ. Τῶν ἑλλήνων; Πι. καὶ κατέδειξέν γ' οὗτος πρῶτος βασιλεύων,
Προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις. Εὐ. νὴ τὸν διόνυσον ἐγὼ γοῦν
Ἐκυλινδούμην

Ἐκυλινδούμην ἰκτῖνον ἰδὼν, κᾆθ' ὕπτιος ὢν ἀναχάσκων,
Ὀβολὸν κατεβρόχθισα, κᾆτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον.
Πι. Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ φοινίκης πάσης, κόκκυξ βασιλεὺς ἦν,
Χὡπόθ' ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ, τότ' οἱ φοίνικες ἅπαντες,
Τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.
Ἔπ. Τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς, κόκκυ ψωλοὶ πεδίονδε.
Πι. Ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχὴν, ὥστ' εἴ τις καὶ βασιλεύοι,
Ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἑλλήνων, ἀγαμέμνων ἢ μενέλαος,
Ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὅτι δωροδοκοίη.
Εὐ. Τουτὶ τοίνυν οὐκ ᾔδειν γὼ, καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε θαῦμα,
Ὁπότ' ἐξέλθοι πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς,
Ὁ δ' ἀνεστήκει τὸν λυσικράτην τηρῶν ὅτι δωροδοκοίη.
Πι. Ὃ δὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ἁπάντων, ὁ ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων,
Αἰετὸν ἕστηκ' ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βασιλεὺς ὤν,
Ἡ δ' αὖ θυγάτηρ, γλαῦχ', ὁ δ' ἀπόλλων ὥσπερ θεράπων ἱέρακα.
Εὐ. Νὴ τὴν δήμητρ' εὖ ταῦτα λέγεις, τίνος οὕνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν.
Πι. Ἵν' ὅταν θύων τις, ἔπειτ' αὐτοῖς εἰς τὴν χεῖρ' ὡς νόμος ἐστὶ,
Τὰ σπλάγχνα διδῷ, τοῦ διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα
λάβωσιν,
Ὤμνυέ τ' οὐδεὶς τότ' ἀνθρώπων θεὸν, ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντες,
Λάμπων δ' ὄμνυσιν ἔτι καὶ νῦν τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τι.
Οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἁγίους τ' ἐνόμιζον
Νῦν δ' ἀνδράποδ' ἠλιθίους, μανᾶς,
Ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους,
Βάλλουσ' ὑμᾶς, κἂν τοῖς ἱεροῖς
Πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτής,
Ἵστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
Ἕρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς,
Εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους,
Οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες,
Κοὐδ' ἂν ἄπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶσαι,

Ὀπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς
Ἀλλ' ἐπικνῶσιν τυρόν, ἔλαιον,
Σίλφιον, ὄξος, καὶ τρίψαντες,
Κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρόν,
Κἄπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν
Τοῦτο καθ' ὑμῶν,
Αὐτῶν, ὥσπερ κενεβρείων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΑ.

Πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους,
Ἤνεγκας ἄνθρωφ', ὡς
Ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
Πατέρων κάκην, οἳ
Τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων,
Ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν,
Σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ
Συντυχίαν ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σωτήρ,
Ἀναθεὶς γὰρ ἐγώ σοι
Τὰ νεόττια καὶ 'μαυτὸν οἰκήσω δή,
Ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών, ὡς ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν,
Εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.
Πε. Καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι,
Κἄπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ, καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ
Περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς, ὥσπερ Βαβυλῶνα.
Ἔπ. Ὦ Κεβριόνα, καὶ Πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.
Πε. Κἄπειτ' ἂν τοῦτ' ἐπανεστήκῃ, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί' ἀπαιτεῖν
Κἂν μὲν μὴ φῇ μηδ' ἐθελήσῃ, μηδ' εὐθὺς γνωσιμαχήσῃ,
Ἱερὸν πόλεμον προὐδᾶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν,
Διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστηκόσι μὴ διαφοιτᾶν,
Ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον,
Καὶ τὰς Ἀλόπας, καὶ τὰς Σεμέλας, ἤνπερ δ' ἐπίωσι βαλλεῖν
Σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλήν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτι κείνας

Τοῖς

Τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω,
Ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων, θύειν ὄρνισι τὸ λοιπόν,
Κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὖθις, προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως
Τοῖσι θεοῖσι τῶν ὀρνίθων, ὃ ἂν ἁρμόζῃ καθ' ἕκαστον,
Ἢν Ἀφροδίτῃ θύῃ πυροὺς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν,
Ἢν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύῃ, νήττῃ πυροὺς καταγίζειν,
Ἢν δ' Ἡρακλεῖ τις βοῦν, λάρῳ ναστοὺς θύειν μελιτοῦντας,
Κἂν Δὶ θύῃ βασιλεῖ κριόν, βασιλεύς ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις,
ᾯ προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ, σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν.
Εὐ. Ἥσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ, βροντάτω νῦν ὁ μέγας Ζάν.
Ἔπ. Καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι, κοὐχὶ κολοιούς
Οἳ πετόμεσθα, πτέρυγάς τ' ἔχομεν. Πε. λῆρος, καὶ νὴ Δί' ὅ γ' Ἑρμῆς
Πέτεται, θεὸς ὤν, πτέρυγάς τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοί,
Αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν, καὶ νὴ Δί' Ἔρως γε,
Ἶριν δέ γ' Ὅμηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελείῃ.
Ἔπ. Ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας, πέμψει πτερόεντα κεραυνόν;
Πε. Ἢν δ' οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ μηδέν,
Τοὺς δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρὴ στρουθῶν νέφος ἀρθὲν
Καὶ σπερμολόγων, ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἀνακόψαι
Κἄπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυροὺς πεινῶσι μετρείτω.
Ἔπ. Οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν παρέχουσαν.
Πε. Οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσι τὴν γῆν καταροῦσι,
Καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρᾳ,
Εἶθ' ὁ γ' Ἀπόλλων ἰατρὸς ὤν, ἰάσθω, μισθοφορεῖ δέ.
Εὐ. Μὴ πρίν γ' ἂν ἐγὼ τὼ βοιδαρίω τὼ 'μὼ πρώτιστ' ἀποδῶμαι.
Πε. Ἢν δ' ἡγῶνταί σε θεόν, σὲ βίον, σὲ δὲ γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,
Ἀγάθ' αὐτοῖσι πάντα παρέσται. Χο. λέγε δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἕν.
Πε. Πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέδονται,
Ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἰς αὐτούς, καὶ κερχνήδων, ἐπιτρίψει,
Εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται,
Ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν.

Γ

Ἐπ. Πλουτεῖν δ' πόθεν δώσομεν αὐτοῖς, καὶ γὰρ τούτου σφόδρ' ἐρῶσιν.
Πι. Τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις, οὗτοι δώσουσι τὰ χρηστά,
Τάς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας, πρὸς τὸν μάντιν κατεροῦσιν
Ὥστ' οὐκ ἀπολεῖ τῶν ναυκλήρων οὐδείς. Χο. πῶς οὐκ ἀπολεῖ;
Πι. Προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ, περὶ τοῦ πλοῦ,
Νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμὼν ἔσται, νυνὶ πλεῖ κέρδος ἐπέσται.
Ευ. Γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κοὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν.
Πι. Τοὺς θησαυρούς τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὓς οἱ πρότεροι κατέθεντο
Τῶν ἀργυρίων, οὗτοι γὰρ ἴσασι, λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες
Οὐδεὶς οἶδε τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν, πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις.
Ευ. Πωλῶ γαῦλον κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω.
Ἐπ. Πῶς δ' ὑγίειαν δώσουσ' αὐτοῖς οὖσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν.
Πι. Ἢν εὖ πράττωσ' οὐχ ὑγίεια μεγάλη τοῦτ' ἐστὶ, σάφ' ἴσθι,
Ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων, ἀτεχνῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει.
Χο. Πῶς δ' ἐς γῆρας ποτ' ἀφίξονται, καὶ γὰρ τοῦτ' ἐν Ὀλύμπῳ,
Ἢ παιδάριόντ' ἀποθνῄσκειν δεῖ. Πι. μὰ Δί' ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς
Ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη. Χο. παρὰ τοῦ; Πι. παρὰ τοῦ, παρ' ἑαυτῶν,
Οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζώει λακέρυζα κορώνη;
Ευ. Αἰβοῖ, ὡς πολλῷ κρείττους οὗτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν βασιλεύειν.
Πι. Οὐ γὰρ πολλῷ πρῶτον μὲν, οὐ-
χὶ νεὼς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν δεῖ,
Λιθίνους αὐτοῖς, οὐδὲ θυρῶσαι
Χρυσαῖσι θύραις ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις
Καὶ πρινιδίοις οἰκήσουσιν,
Τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς τῶν ὀρνίθων,
Δένδρον ἐλαίας ὁ νεὼς ἔσται,
Κοὐδ' εἰς Δελφοὺς οὐδ' εἰς Ἄμμω-
ν' ἐλθόντες, ἐκεῖ θύσομεν, ἀλλ' ἐν
Ταῖσι κομάροις καὶ τοῖς κοτίνοις,
Στάντες ἔχοντες κριθὰς, πυρούς,
Εὐξόμεθ' αὐτοῖς, ἀνατείνοντες,

Τὼ χεῖρ' ἀγαθῶν διδόναι τι μέρος,
Καὶ ταῦθ' ἡμῖν παραχρῆμ' ἔσται,
Πυροὺς ὀλίγους προβαλοῦσιν.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΒ.

Χο. Ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων,
Οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγώ ποθ' ἑκὼν τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμην,
Ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις,
Ἐπηπείλησα, καὶ κατώμοσα,
Ἢν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
Ὁμόφρονας λόγους δικαίους
Ἀδόλους, ὁσίους,
Ἐπὶ θεοὺς ἴῃς, ἐμοὶ
Φρονῶν ξυνῳδὰ, μὴ πολὺν χρόνον,
Θεοὺς ἔτι σκῆπτρα, τἀμὰ τρίψειν,
Ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξόμεθ' ἡμεῖς
Ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Ἐπ. Καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν ἔτι
Ὥρα 'στὶν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν,
Ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν, πρῶτον δὲ τί
Εἰσέλθετ' εἰς νεοττιάν γε τὴν ἐμὴν,
Καὶ τἀμὰ κάρφη, καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
Καὶ τοὔνομ' ἡμῖν φράσατον, ἀλλὰ ῥᾴδιον.
Πι. Ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισέταιρος. Ἐπ. τῷδε δὲ, τί.
Πι. Εὐελπίδης θριῆθεν. Χο. ἀλλὰ χαίρετον.
Πι. Ἄμφω δεχόμεθα. Ἐπ. δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.
Πι. Ἴωμεν εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς. Ἐπ. ἴθι.
Πι. Ἀτὰρ τὸ δεῖν' ἐπανάκρουσαι πάλιν. Ἐπ. φέρ' ἴδω.
Πι. Φράσον γε νῷν, ὅπως ἐγώ τε χοὖτοσί,
Συνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω.
Ἐπ. Καλῶς. Πι. ὅρα νυν, ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις

Ἐστὶν, λεγόμενον δή τι, τὴν ἀλώπεχ' ὡς
Φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτέ.

Ἔπ. Μηδὲν φοβηθῇς, ἔστι γάρ τι ῥίζιον
Ὃ διατραγόντ', ἔσεσθον ἐπτερωμένω.

Πι. Οὕτω μὲν εἰσίωμεν, ἄγε δὴ ξανθία
Καὶ μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.

Χο. Οὗτος σὲ καλῶ, σὲ λέγω. Ἔπ. τί καλεῖς. Χο. Τούτους μὲν ἄγων με-
Ἀρίστισον, τὴν δ' ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα μούσης, (τὰ σαυτοῦ
Κατάλειφ' ἡμῖν, δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης.

Πι. Ὦ τοῦτο μέντοι νὴ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ,
Ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοὐρνίθιον,
Ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτήν, ἵνα
Καὶ νὼ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.

Ἔπ. Ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῷν, ταῦτα χρὴ δρᾶν, ἡ πρόκνη
Ἔκβαινε, καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.

Πι. Ὦ ζεῦ πολυτίμηθ' ὡς καλὸν τοὐρνίθιον,
Ὡς δ' ἁπαλὸν, ὡς δὲ λευκόν. Εὐ. ἆρά γ' οἶσθ' ὅτι,
Ἐγὼ διαμηρίζοιμ' ἂν αὐτὴν ἡδέως;
Ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν ὥσπερ παρθένος.

Πι. Ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φιλῆσαί μοι δοκῶ.

Εὐ. Ἀλλ' ὦ κακόδαιμον, ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει.

Πι. Ἀλλ' ὥσπερ ᾠὸν νὴ Δί' ἀπολέψαντα χρὴ,
Ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα, κᾆθ' οὕτω φιλεῖν.

Ἔπ. Ἴωμεν. Πει. ἡγοῦ δὴ σὺ νῷν ἀγαθῇ τύχῃ.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΚΩΛΩΝ Θ.

Χο. Ὦ φίλη, ὦ ξουθὴ, ὦ
Φίλτατον ὀρνέων,
Πάντων ξύννομε τῶν ἐμῶν,
Ὕμνων ξύντροφ' ἀηδοῖ,
Ἦλθες ἦλθες, ὤφθης
Ἡδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρου

Σ' ἀλλ'

σ' ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κρέκου
σ' αὐλὸν, φθέγμασιν ἠρινοῖς
Ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΣΤΙΧΩΝ ΛΗ. ΚΑΙ ΚΩΛΩΝ ΙΔ.

Χο. Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι
Ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ' ἀμενηνά,
Ἀπτῆνες, ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοὶ, ἀνέρες εἰκελόνειροι,
Προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰὲν ἐοῦσι,
Τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρως, τοῖσιν ἄφθιτα μηδομένοισιν
Ἵν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς, περὶ τῶν μετεώρων,
Φύσιν οἰωνῶν, γένεσίν τε θεῶν, ποταμῶν τ' ἐρέβους τε χάους τε
Εἰδότες ὀρθῶς, προδίκῳ παρ' ἐμοῦ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν,
Χάος ἦν καὶ νὺξ, ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ τάρταρος εὐρύς
Γῆ δ' οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν, ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις,
Τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον νὺξ ἡ μελανόπτερος, ᾠόν,
Ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις, ἔβλαστεν ἔρως ὁ ποθεινός,
Στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις,
Οὗτος δὲ χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίῳ, κατὰ τάρταρον εὐρὺν
Ἐνεόττευσε γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν εἰς φῶς,
Πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν ἔρως συνέμιξεν ἅπαντα
Ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις, γένετ' οὐρανὸς, ὠκεανός τε
Καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον, ὧδε μέν ἐσμεν
Πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων, ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν ἔρω-
Πολλοῖς δῆλον, πετόμεσθα γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν, (τος,
Πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας, πρὸς τέρμασιν ὥρας
Διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν, διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασταί,
Ὁ μὲν, ὄρτυγα δοὺς, ὁ δὲ πορφυρίων' ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ περσικὸν ὄρ-
Πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ μέγιστα, (νιν,
Πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος, ὀπώρας,
Σπείρειν μὲν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν λιβύην μεταχωρῇ

Γ 3

Καὶ πηδάλιόν τότε ναυκλήρῳ φράζει κρεμάσαντι καθεύδειν,
Εἶτα δ' ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ,
Ἰκτῖνος αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνει,
Ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν, εἶτα χελιδών,
Ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη, καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι,
Ἐσμὲν δ' ὑμῖν ἄμμων, δελφοί, δωδώνη, φοῖβος ἀπόλλων
Ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνεις, οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε
Πρός τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν, καὶ πρὸς γάμον ἀνδρός
Ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει,
Φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί, πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε,
Ξύμβολον, ὄρνιν, φωνὴν, ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν, ὄνον, ὄρνιν,
Ἆρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος ἀπόλλων
Ἢν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεούς,
Ἕξετε χρῆσθαι μάντεσι, μούσαις,
Αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει,
Μετρίῳ πνίγει, κοὐκ ἀποδράντες
Καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι,
Παρὰ ταῖς νεφέλαις ὥσπερ χὡ ζεύς,
Ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
Αὐτοῖς παισί, παίδων παισίν,
Πλουθυγίειαν εὐδαιμονίαν,
Βίον εἰρήνην, νεότητα γέλων
Τὰ χορούς, θαλίας, γάλα τ' ὀρνίθων,
Ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν
Ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν
Οὕτω πλουτήσετε πάντες.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιε.

Μοῦσα λοχμαία,
Τιο τιο τιο τιο τίγξ,
Ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ
Νάπαισι κορυφαῖσί τ' ἐν ὀρείαις

Τιο

Τιο τιο τιο τιο τίγξ,
Δι' ἐμῆς γλώττης ξουθῆς μελέων,
Ἱζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου
Τιὸ τιὸ τιό,
Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω
Σεμνά τε μητρὶ χορεύματ' ὀρείᾳ
Τοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ,
Ἔνθεν ὥσπερ ἡ μέλιττα
Φρύνιχος ἀμβροσίων
Μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν ἀεί,
Φέρων γλυκεῖαν ᾠδήν. Τιο τιο τιο τίγξ.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ιε.

Χο. Εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν ὦ θεαταὶ βούλεται
Διαπλέκειν, ζῶν ἡδέως τὸ λοιπὸν ὡς ἡμᾶς ἴτω,
Ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρατούμενα,
Ταῦτα πάντ' ἐστὶ παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισι καλά
Εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ,
Τοῦτ' ἐκεῖνο καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν, ἤν τις τῷ πατρί,
Προσδραμὼν εἴπῃ πατάξας αἶρε πλῆκτρον εἰ μαχεῖ,
Εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος
Ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται
Εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν φρὺξ μηδὲν ἧττον σπινθάρου,
Φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ φιλήμονος γένους,
Εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ κάρ, ὥσπερ ἐξηκεστίδης,
Φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτερες,
Εἰ δ' ὁ πισίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας
Βούλεται, πέρδιξ γενέσθω τοῦ πατρὸς νεόττιον,
Ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρόν ἐστιν ἐκπερδικίσαι.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιε.

Χο. Τοιάδε κύκνοι,

Τιο τιο τιο τιο τίγξ
Συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ
Πτεροῖσι κρέκοντες, ἴακχον ἀπόλλω
Τιο τιο τιο τιο τίγξ,
Ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' ἕβρον ποταμόν
Τιὸ τιὸ τιὸ τιό,
Διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά,
Πτῆξε δὲ ποικίλα τε φῦλα θηρῶν,
Κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἴθρη
Το το το το το το το το το τίγξ,
Πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' ὄλυμπος,
Εἷλε δὲ θάμβος ἄνακτας
Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος χάριτες
Μοῦσαί τ' ἐπωλόλυξαν
Τιο τιο τιο τίγξ.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ιε.

Χο. Οὐδέν ἐστ' ἄμεινον, οὐδ' ἥδιον, ἢ φῦσαι πτερά,
Αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος
Εἶτα πεινῶν, τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο,
Ἐκπτόμενος ἂν οὗτος, ἠρίστησεν, ἐλθὼν οἴκαδε
Κᾆτ' ἂν ἐμπλησθεὶς, ἐφ' ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτατο,
Εἴτε πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,
Οὐκ ἂν ἐξίδισεν οὗτος θοἰμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο,
Κἀποπαρδὼν κἀναπνεύσας, αὖθις αὖ κατέπτατο,
Εἴτε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστιν, ὅστις τυγχάνει,
Κᾆθ' ὁρᾷ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,
Οὗτος ἂν, πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτατο,
Εἶτα βινήσας, ἐκεῖθεν αὖθις αὖ καθέζετο,
Ἆρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
Ὡς διιτρεφής γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερά,
Ἡρέθη φύλαρχος, εἶθ' ἵππαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενὸς

Μεγάλα

Μεγάλα πράττει, κἀστὶ νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών.
Πε. Ταυτὶ ταυτί, μὰ δί' ἐγὼ μὲν, πρᾶγμά πω
Γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδὲ πώποτε.
Εὐ. Ἐπὶ τῷ γελᾷς; Πε. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις,
Οἶσθ' ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος,
Ἐς εὐτελῆ χῆνα συγγεγραμμένῳ.
Εὐ. Σὺ κοψίχῳ γε σκαφίον ἀποτετιλμένῳ.
Πε. Ταυτὶ μὲν ᾐκάσμεσθα κατὰ τὸν αἰσχύλον
Τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς.
Ἐπ. Ἄγε δὴ, τί χρὴ δρᾶν; Πε. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει,
Θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινὸν, εἶτα τοῖς θεοῖς.
Θῦσαι μετὰ τοῦτο. Ἐπ. ταῦτα κἀμοὶ συνδοκεῖ.
Πε. Φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν ὄνομ' ἔσται τῇ πόλει
Βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοὐκ λακεδαίμονος,
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν. Ἐπ. ἡράκλεις
Σπάρτην γὰρ ἂν, θείμην ἐγὼ τῇ μῇ πόλει,
Οὐδ' ἂν χαμεύνῃ πάνυ γε κειρίαν ἔχων.
Πε. Τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ'. Ἐπ. ἐντευθενί.
Ἐπ. Ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων.
Πε. Χαῦνόν τι πάνυ βούλει, νεφελοκοκκυγίαν.
Ἐπ. Ἰοὺ ἰοὺ, καλόν γ' ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εὗρες τοὔνομα,
Ἆρ' ἐστὶν αὕτη γ' ἡ νεφελοκοκκυγία,
Ἵνα καὶ τὰ θεαγένους τὰ πολλὰ χρήματα
Τά τ' αἰσχίνου γ' ἅπαντα. Πε. καὶ λῷστον μὲν οὖν
Τὸ φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς γηγενεῖς
Ἀλαζονευόμενοι, καθ' ὑπερηκόντισαν.
Ἐπ. Λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως, τίς δαὶ θεὸς
Πολιοῦχος ἔσται, τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον.
Πε. Τί δ' οὐκ ἀθηναίαν ἐῶμεν πολιάδα.
Ἐπ. Καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὔτακτος πόλις,
Ὅπου θεὸς γυνὴ γεγονυῖα, πανοπλίαν

Ἕστηκ' ἔχουσα, κλεισθένης δὲ κερκίδα.
Πι. Τίς δ' αὖ καθέξει τῆς πόλεως τὸ πελαργικόν;
Επ. Ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ περσικοῦ
Ὅς περ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ,
Ἄρεως νεοττός. Πι. ὦ νεοττὲ δέσποτα.
Επ. Ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
Πι. Ἄγε νυν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα,
Καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
Χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον,
Λεκάνην ἀνένεγκε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος.
Φύλακας κατάστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεί,
Κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ καθεῦδ' ἐκεῖ.
Κήρυκα δὲ πέμψον, τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω,
Ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
Κἀκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ. Επ. σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων,
Οἴμωζε παρ' ἐμέ. Πι. ἴθ' ὦ 'γάθ' οἷ πέμπω σ' ἐγώ.
Οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἃ λέγω πέπρακται,
Ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσι θεοῖς,
Τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.
Παῖ, παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ζ.

Χο. Ὁμορροθῶ, συνθέλω,
Συμπαραινέσας ἔχω,
Προσόδια μεγάλα
Σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν,
Ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα
Προβατόν τι θύειν,
Ἴτω ἴτω δὲ πυθιὰς βοὰ τῷ θεῷ,
Συναδέτω δὲ χαῖρις ᾠδάν.

ΑΛΛΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Πι. Παῦσαι σὺ φυσῶν, ἡράκλεις, τουτὶ τί ἦν

Τουτί,

Τουτί, μὰ δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δείν' ἰδών,
Οὔπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβειωμένον.
Επ. Ἱερεῦ, σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

Ἱερ. Δράσω τάδ' ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων,
Εὔχεσθε τῇ ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ
Καὶ τῷ ἰκτίνῳ τῷ ἑστιούχῳ
Καὶ ὄρνισιν ὀλυμπίοις καὶ ὀλυμπίῃσιν,
Πᾶσι καὶ πάσῃσιν,
Ὦ σουνιέρακι χαῖρ' ἄναξ πελαργικέ,
Καὶ κύκνῳ πυθίῳ καὶ δηλίῳ,
Καὶ λητοῖ ὀρτυγομήτρᾳ,
Καὶ ἀρτέμιδι ἀκαλανθίδι.
Πι. Οὐκέτι κολαινίς, ἀλλ' ἀκαλανθὶς ἄρτεμις.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ζ.

Ἱερ. Καὶ φρυγίλῳ, σαβαζίῳ,
Καὶ στρουθῷ μεγάλῃ,
Μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων,
Δέσποινα κυβέλη, στρουθέ, μῆτερ κλεοκρίτου,
Διδόναι νεφελοκοκκυγιεῦσιν,
Ὑγίειαν, καὶ σωτηρίαν,
Αὐτοῖσι καὶ χίοισιν.
Πι. Χίοισιν ἥδομαι πανταχοῦ προσκειμένοις.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η.

Ἱερ. Καὶ ἥρωσι καὶ ὄρνισι καὶ ἡρώων παισίν
Καὶ πορφυρίωνι καὶ πελεκᾶντι,
Καὶ πελεκίνῳ, καὶ φλέξιδι,
Καὶ τέτρακι, καὶ ταῶνι,
Καὶ ἐλεᾷ, καὶ βάσκᾳ,
Καὶ ἐλασᾷ, καὶ ἐρωδιῷ,
Καὶ καταρράκτῃ, καὶ μελαγκορύφῳ,

ρ 2

Καὶ αἰγιθάλλῳ.

Πισ. Παῦσαι καλῶν, ἰοὺ ἰού, παῦσαι καλῶν, ἰοὺ ἰού,
Ἐπὶ ποῖον ὦ κακόδαιμον ἱερεῖον καλεῖς;
Ἁλιαιέτους, καὶ γῦπας, οὐχ ὁρᾷς ὅτι
Ἴκτινος εἷς ἂν συναρπάσας οἴχοιτ' ἂν;
Ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα
Ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτοὶ θύσω μόνος.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η.

Ἱερ. Εἶτ' αὖθις αὖτ' ἄρα σοι
Δεῖ με δεύτερον μέλος
Χέρνιβι θεοσεβὲς
Ὅσιον ἐπιβοᾶν, καλεῖν δὲ
Μάκαρας ἕνα τινὰ μόνον, εἴπερ
Ἱκανὸν ἕξετ' ὄψον,
Τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
Γένειόν ἐστι, καὶ κέρατα.

Πισ. Θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοισι θεοῖς.

Ποι. Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα,
Κλῇσον ὦ μοῦσα
Τεαῖς ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς.

Πισ. Τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπὸς εἰπέ μοι τίς εἶ.

Ποι. Ἐγὼ μελιγλώσσων ἐπέων ἱεὶς ἀοιδάν,
Μουσάων θεράπων,
Ὀτρηρὸς κατὰ τὸν ὅμηρον.

Πισ. Ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις;

Ποι. Οὔκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι,
Μουσάων θεράποντες,
Ὀτρηροὶ κατὰ τὸν ὅμηρον.

Πισ. Οὐκ ἐτὸς ὀτρηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις,
Ἀτὰρ ὦ ποιητὰ κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης.

Ποι. Μέλη πεποίηκ' εἰς τὰς νεφελοκοκκυγίας,

Τὰς

Τὰς ὑμετέρας, κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλά,
Καὶ παρθένεια, καὶ κατὰ τὰ σιμωνίδου.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ Δ.

Πισ. Ταυτὶ σύ ποτ' ἐποίησας, ἀπὸ ποίου χρόνου;

Ποι. Πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν.

Πισ. Οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ;
Καὶ τοὔνομ' ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ 'θέμην.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ζ.

Ποι. Ἀλλά τις ὠκεῖα μουσάων φάτις,
Οἷάπερ ἵππων ἀμαρυγά,
Σὺ δ' ὦ πάτερ κτίστορ αἴτνας,
Ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε, Δὸς ἐμὶν ὅτιπερ
Τεᾷ κεφαλᾷ θέλῃς Πρόφρων δόμεν ἐμὶν τεΐν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ Ε.

Πισ. Τουτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
Εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφευξόμεθα,
Οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα, καὶ χιτῶν' ἔχεις,
Ἀπόδυθι, καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ,
Ἔχε τὴν σπολάδα, πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ Δ.

Ποι. Τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα,
Μοῦσα τόδε δῶρον δέχεται,
Τὺ δέ, τεᾷ φρενὶ μάθε,
Πινδάρειον ἔπος.

Πισ. Ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ Ε.

Ποι. Νομάδεσσι γὰρ ἐν σκύθαις
Ἀλᾶται στράτων
Ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται,

Ἄκλεης δ' ἔβα σπολὰς, ἄνευ χιτῶνος,
Ξύνες ὅ, τι λέγω;

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ Ε.

Ποι. Ξυνίημ' ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν,
Ἀπόδυθι, δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν,
Ἄπελθε τουτονὶ λαβών. Ποι. ἀπέρχομαι,
Κἀς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν, ποιήσω δὴ ταδί.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Δ.

Κλῇσον ὦ χρυσόθρονε ταὰν Τρομερὰν κρυεράν,
Νιφόβολα πεδία πολύπορά
Τ' ἤλυθον ἀλαλαί.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ Ε.

Πι. Νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ γὰρ πέφευγα ταυταγὶ
Τὰ κρυερὰ, τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών,
Τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλπισα
Οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν,
Αὖθις σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα.
Ἱερ. Εὐφημία 'στω. Χρη. μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου.
Πι. Σὺ δ' εἶ τίς. Χρη. ὅστις; χρησμολόγος. Πι. οἴμωζέ νυν.
Χρη. Ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε,
Ὡς ἔστι Βάκιδος χρησμὸς ἄντικρυς, λέγων,
Εἰς τὰς νεφελοκοκκυγίας. Πι. κἄπειτα πῶς
Ταῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ, πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
Τήνδ' οἰκίσαι; Χρη. τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με.
Πι. Ἀλλ' οὐδὲν οἷον ἐς ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.
Χρη. Ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι
Ἐν ταυτῷ τὸ μεταξὺ κορίνθου καὶ σικυῶνος.
Πι. Τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ κορινθίων.
Χρη. Ἠνίξαθ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα,
Πρῶτον πανδώρᾳ θῦσαι λευκότριχα κριόν,
Ὃς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρώτιστα προφήτης,

Τῷ,

Τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν, καὶ καινὰ πέδιλα.
Πι. Ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα. Χρη. λαβὲ τὸ βυβλίον,
Καὶ φιάλην δοῦναι καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐπιπλῆσαι.
Πι. Καὶ σπλάγχνα διδόν' ἔνεστι. Χρη. λαβὲ τὸ βυβλίον,
Κἂν μὲν θέσπιε κοῦρε ποιῇς ταῦθ' ὡς ἐπιτέλλω,
Αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι, αἰ δέ κε μὴ δῷς,
Οὐκ ἔσῃ οὐ τρυγὼν, οὐδ' αἰετὸς, οὐ δρυκολάπτης.
Πι. Καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα. Χρη. λαβὲ τὸ βυβλίον.
Πι. Οὐδὲν ἄρ' ὅμοιός ἐσθ' ὁ χρησμὸς τουτῳί,
Ὃν ἐγὼ παρὰ τἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην
Αὐτὰρ ἐπὴν, ἄνθρωπος ἰὼν ἄκλητος ἀλαζὼν
Λυπῇ θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ,
Δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξύ.
Χρη. Οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε. Πι. λαβὲ τὸ βυβλίον,
Καὶ φείδου μηδὲν, μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι,
Μήτ' ἢν λάμπων ᾖ, μήτ' ἢν ὁ μέγας Διοπείθης.
Χρη. Καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα. Πι. λαβὲ τὸ βυβλίον,
Οὐκ εἶ θύραζ' ἐς κόρακας. Χρη. οἴμοι, δείλαιος.
Πι. Οὔκουν ἑτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων;
Γεω. Ἥκω παρ' ὑμᾶς. Πι. ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν,
Τί δ' αὖ σὺ δράσων, τίς δ' ἰδέα βουλεύματος,
Τίς ἡ 'πίνοια, τίς ὁ κόθορνος τῆς ὁδοῦ;
Γεω. Γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα,
Ὑμῖν διελεῖν τε κατ' ἀγυιάς. Πι. πρὸς τῶν θεῶν
Σὺ δ' εἶ τίς ἀνδρῶν. Γεω. ὅστις εἰμ' ἐγώ; Μέτων,
Ὃν οἶδεν Ἑλλὰς χὠ κολωνός. Πι. εἰπέ μοι
Ταυτὶ δέ σοι τί ἐστι. Γεω. κανόνες ἀέρος,
Αὐτίκα γὰρ ἀήρ ἐστι τὴν ἰδέαν ὅλος,
Κατὰ πνιγέα μάλιστα, προσθεὶς οὖν ἐγὼ
Τὸν κανόν' ἄνωθεν τουτονὶ τὸν καμπύλον,
Ἐνθεὶς διαβήτην, μανθάνεις; Πι. οὐ μανθάνω.

Γεω. Ὀρθῷ μετρήσω κανόνι, προστιθεὶς ἵνα
ὁ κύκλος γένηταί σοι τετράγωνος, κἀμ μέσῳ
ἀγορά, φέρουσαι δ' ὦσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ
ὀρθαί, πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀστέρος
αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος, ὀρθαὶ πανταχῆ,
ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν. Πε. ἄνθρωπος Θαλῆς,
Μέτων. Γεω. τί ἐστιν; Πε. οἶσθ' ὅτιὴ φιλῶ σ' ἐγώ;
κἀμοί γε πειθόμενος, ὑποκίνει τῆς ὁδοῦ.
Γεω. Τί δ' ἐστὶ δεινόν; Πε. ὥσπερ ἐν λακεδαίμονι,
ξενηλατοῦνται, καὶ κεκίνηνταί τινες,
πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ. Γεω. μῶν στασιάζετε;
Πε. Μὰ τὸν δί' οὐ δῆτ'. Γεω. ἀλλὰ πῶς; Πε. ὁμοθυμαδὸν,
σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.
Γεω. Ὑπάγοιμι γὰρ ἄν γε νὴ δί'. Πε. ὡς οὐκ οἶδ' ἂρ εἰ
φθαίης ἄν, ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὐτηί;
Γεω. Οἴμοι κακοδαίμων. Πε. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαχῇ;
Ἐπί. Ποῦ πρόξενοι. Πε. τίς ὁ σαρδανάπαλος οὑτοσί.
Ἐπί. Ἐπίσκοπος ἥκω δεῦρο, τῷ κυάμῳ λαχών,
ἐς τὰς νεφελοκοκκυγίας. Πε. ἐπίσκοπος;
ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο; Ἐπί. φαῦλον βιβλίον,
Τελέου. Πε. τί βούλει δῆτα, τὸν μισθὸν λαβών,
μὴ πράγματ' ἔχειν ἀλλ' ἀπιέναι; Ἐπί. νὴ τοὺς θεούς,
ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἴκοι μένων,
ἔστι γὰρ ἃ δι' ἐμοῦ πέπρακται φαρνάκῃ.
Πε. Ἄπιθι λαβών, ἔστι δ' ὁ μισθὸς οὑτοσί.
Ἐπί. Τουτὶ, τί ἦν. Πε. ἐκκλησία περὶ φαρνάκου.
Ἐπί. Μαρτύρομαι τυπτόμενος, ὢν ἐπίσκοπος.
Πε. Οὐκ ἀποσοβήσεις, οὐκ ἀποίσεις τὼ κάδω,
οὐ δεινά, καὶ πέμπουσιν ἤδη 'πισκόπους
εἰς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθύσθαι τοῖς θεοῖς.

Ψη. Ἐὰν

Ψη. Ἐὰν δ' ὁ νεφελοκοκκυγιεὺς, τὸν ἀθηναῖον ἀδικῇ.
Πε. Τουτὶ τί ἐστιν αὖ κακὸν τὸ βυβλίον.
Ψη. Ψηφισματοπώλης εἰμί, καὶ νόμους νέους
ἥκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων. Πε. τὸ τί;
Ψη. Χρῆσθαι νεφελοκοκκυγίας, τοῖσδε τοῖς
μέτροισι, καὶ σταθμοῖσι, καὶ ψηφίσμασι,
καθάπερ ὀλοφύξιοι.
Πε. Σὺ δ' ᾧπερ οἱ ὠτοτύξιοι χρήσει τάχα.
Ψη. Οὗτος τί πάσχεις; Πε. οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους,
πικροὺς ἐγώ σοι τήμερον δείξω νόμους.
Ἐπί. Καλοῦμαι πεισθέταιρον ὕβρεως,
ἐς τὸν μουνυχιῶνα μῆνα.
Πε. Ἄληθες οὗτος, ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;
Ψη. Ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας,
καὶ μὴ δέχηται κατὰ τὴν στήλην.
Πε. Οἴμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;
Ἐπί. Ἀπολῶ σε, καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς.
Πε. Ἐγὼ δέ σου γε τὼ κάδω διασκεδῶ.
Ἐπί. Μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἑσπέρας.
Πε. Αἰβοῖ, λαβέτω τις αὐτόν, οὗτος, οὐ μενεῖς.
Ἱε. Ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενί,
θύσοντες εἴσω τοῖσι θεοῖσι τὸν τράγον.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΔ

Χο. Ἤδη μοι τῷ παντόπτᾳ
καὶ παντάρχᾳ θνητοὶ πάντες
θύσουσ' εὐκταίαις εὐχαῖσι,
πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεύω,
σῴζω δ' εὐθαλεῖς καρπούς,
κτείνων παμφύλων γένναν,
θηρῶν, οἳ πάντ' ἐν γαίᾳ
ἐκ κάλυκος αὐξανόμενα γένυσι πολυφάγοις,

Δενδρεσί τ' ἐφεζόμενα καρπὸν ἀποβόσκεται
Κτείνω δ' οἳ κήπους εὐώδεις
Φθείρουσι λύμαις ἐχθίσταις,
Ἑρπετά τε καὶ δάκεθ' ὁπόσαπερ αὖ
Ἔστιν, ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος
Ἐν φοναῖς ὄλλυται.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ιε.

Χο. Τῇδε μέντοι θ' ἡμέρᾳ μάλιστ' ἐπαναγορεύεται,
Ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον,
Λαμβάνειν τάλαντον, ἤν τε τῶν τυράννων τίς τινα,
Τῶν τεθνηκότων ἀποκτάνῃ, τάλαντον λαμβάνειν,
Βουλόμεσθ' οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χἠμεῖς ἐνθάδε,
Ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν στρούθιον,
Λήψεται τάλαντον, ἢν δὲ ζῶντ' ἀγάγῃ, τέτταρα,
Ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους, πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ 'βολοῦ
Εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας δείκνυσι καὶ λυμαίνεται,
Τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερά,
Τὰς περιστεράς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν, εἵρξας, ἔχει
Κἀπαναγκάζει παλεύειν, δεδεμένας ἐν δικτύῳ,
Ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν, κἄτις ὄρνιθας τρέφει,
Εἰργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι
Ἢν δὲ μὴ πείθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων,
Αὖθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι, παλεύσετε.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ
ΚΩΛΩΝ ΙΔ.

Χο. Εὔδαιμον φῦλον πτηνῶν,
Οἰωνῶν, οἳ χειμῶνος μὲν,
Χλαίνας οὐκ ἀμπισχνοῦνται,
Οὐδ' αὖ θερμὴ πνῖγος ἡμᾶς
Ἀκτὶς τηλαυγὴς θάλπει,
Ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων,

φύλλων

Φύλλων ἐν κόλποις ναίω,
Ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξὺ μέλος ἀχέτας,
Θάλπεσι μεσημβρινοῖς ὑφ' ἡλίῳ μανεὶς βοᾷ,
Χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις
Νύμφαις οὐρείαις ξυμπαίζων,
Ἠρινά τε βοσκόμεσθα παρθένια
Λευκότροφα μύρτα χαρί- τωντε κηπεύματα.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ιε.

Χο. Τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα, τῆς νίκης πέρι,
Οἷς ἀγάθ' ἢν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,
Ὥστε κρείττω δῶρα πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρου λαβεῖν,
Πρῶτον μὲν γὰρ οὗ μάλιστα πᾶς κριτὴς ἐφίεται,
Γλαῦκες ὑμᾶς οὔποτ' ἐπιλείψουσι λαυριωτικαί,
Ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον ἔν τε τοῖς βαλλαντίοις
Ἐννεοττεύσουσι κἀκλέψουσι μικρὰ κέρματα,
Εἶτα πρὸς τούτοισιν, ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε,
Τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας, ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν,
Κἂν λαχόντες ἀρχίδιον, εἶθ' ἁρπάσαι βούλησθέ τι
Ὀξὺν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν,
Ἢν δέ που δειπνῆτε, πρηγορεῶνας ὑμῖν πέμψομεν,
Ἢν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν,
Ὥσπερ ἀνδριάντες, ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μήνιν ἔχῃ,
Ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκὴν, τότε μάλιστ' οὕτω δίκην
Δώσεθ' ἡμῖν πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.

Πι. Τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστιν, ὦ 'ρνιθες, καλά,
Ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος
Οὐδεὶς ὅτου πευσόμεσθα τἀκεῖ πράγματα,
Ἀλλ' οὑτοσὶ τρέχει τις ἀλφειὸν πνέων.
Ἀγ. Ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ ποῦ 'στι ποῦ,
Ποῦ πισθέταιρός ἐστιν ἄρχων; Πι. οὑτοσί.
Ἀγ. Ἐξῳκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος. Πι. εὖ λέγεις.

Ἀγγ. Κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον,
Ὥσθ' ὑπεράνω μὲν προξενίδης ὁ κομπασεὺς,
Καὶ θεαγένης, ἐναντίω δύ' ἅρματε,
Ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούριος,
Ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην. Πι. ἡράκλεις.
Ἀγγ. Τὸ δὲ μῆκός ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὐτ' ἐγώ,
Ἑκατοντόρογυον. Πι. ὦ πόσειδον τοῦ μάκρους,
Τίνες ᾠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί.
Ἀγγ. Ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ αἰγύπτιος,
Πλινθοφόρος, οὐ λιθουργός, οὐ τέκτων παρῆν,
Ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ,
Ἐκ μέν γε λιβύης ἧκον ὡς τρισμύριαι,
Γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους
Τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν,
Ἕτεροι δ' ἐπλινθοφόρουν πελαργοὶ μυρίοι,
Ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν εἰς τὸν ἀέρα,
Οἱ χαραδριοὶ καὶ τἄλλα ποτάμι' ὄρνεα.
Πι. Ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες; Ἀγγ. ἐρωδιοί,
Λεκάναισι. Πι. τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;
Ἀγγ. Τοῦτ' ὦ 'γάθ' ἐξηύρητο καὶ σοφώτατα,
Οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις
Ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλλον αὐτοῖν τοῖν ποδοῖν.
Πι. Τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίατο.
Ἀγγ. Καὶ νὴ Δί' αἱ νῆτται γε περιεζωσμέναι,
Ἐπλινθοφόρουν, ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
Ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν ὥσπερ παιδία,
Τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.
Πι. Τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
Φέρ' ἴδω, τί δαί, τὰ ξύλινα τοῦ τείχους, τίνες
Ἀπειργάσαντ'; Ἀγγ. ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες,
Σοφώτατοι, πελεκᾶντες, οἳ τοῖς ῥύγχεσιν

Ἀπεπελέκησαν

Ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας, ἦν δ' ὁ κτύπος
Αὐτῶν πελεκώντων, ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ,
Καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις
Καὶ βεβαλάνωται καὶ φυλάττεται κύκλῳ,
Ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται πανταχῆ
Φυλακαὶ καθεστήκασι, καὶ φρυκτωρίαι,
Ἐν τοῖσι πύργοις, ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων,
Ἀπονίψομαι, σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τἄλλα δρᾶ.
Χο. Οὗτος, τί ποιεῖς, ἆρα θαυμάζεις ὅτι,
Οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ;
Πι. Νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε, καὶ γὰρ ἄξιον,
Ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεταί μοι ψεύδεσιν,
Ἀλλ' ὡδί, φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος,
Ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρίχην βλέπων.
Ἀγγ. Ἰοὺ ἰού, ἰοὺ ἰού, ἰοὺ ἰού.
Πι. Τί τὸ πρᾶγμα τουτί. Ἀγγ. δεινότατα πεπόνθαμεν.
Τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διός,
Διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτατ' εἰς τὸν ἀέρα,
Λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.
Πι. Ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος,
Τίς τῶν θεῶν; Ἀγγ. οὐκ ἴσμεν, ὅτι δ' εἶχε πτερά,
Τοῦτ' ἴσμεν. Χο. οὔκουν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν
Πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς; Ἀγγ. ἀλλ' ἐπέμψαμεν
Τρισμυρίους ἱέρακας ἱπποτοξότας,
Χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένος,
Κερχνῆς, τριόρχης, γύψ, κύμινδις, αἰετός,
Ῥύμῃ τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
Αἰθὴρ δονεῖται, τοῦ θεοῦ ζητουμένου,
Κἄστ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που
Ἤδη 'στίν. Χο. οὐκοῦν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν,
Καὶ τόξα. Ἀγγ. χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης

Τοξευέτω πᾶς τις, σφενδόνην τίς μοι δότω.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΑ.

Χο. Πόλεμος αἴρεται, πόλεμος ὁ φατός
Πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς,
Ἀλλὰ φύλαττε πᾶς
Ἀέρα περινέφελον,
Ὃν ἔρεβος ἐτέκετο
Μή σε λάθῃ θεῶν
Τίς ταύτῃ περῶν
Ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν
Ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου,
Δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.
Πι. Αὕτη σὺ, ποῖ ποῖ ποῖ, πέτει, μέν' ἥσυχος
Ἔχ' ἀτρέμας, αὐτοῦ στῆθ' ἐπίσχες τοῦ δρόμου,
Τίς εἶ, ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὁπόθεν ποτ' εἶ;
Ἶρ. Παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν ὀλυμπίων.
Πι. Ὄνομα δέ σοι τί ἐστι, πλοῖον, ἢ κυνῆ;
Ἶρ. Ἶρις ταχεῖα. Πι. πάραλος ἢ σαλαμινία;
Ἶρ. Τί δὲ τοῦτο. Πι. ταυτηνί τις οὐ ξυλλήψεται,
Ἀναπτάμενος, τριόρχης; Ἶρ. ἐμὲ ξυλλήψεται,
Τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν. Πι. οἰμώξει μακράν.
Ἶρ. Ἄτοπόν γε τουτὶ τὸ πρᾶγμα. Πι. κατὰ ποίας πύλας
Εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, ὦ μιαρωτάτη;
Ἶρ. Οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.
Πι. Ἤκουσας αὐτῆς, οἷον εἰρωνεύεται;
Πρὸς τοὺς κολοιάρχας προσῆλθες; οὐ λέγεις;
Σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; Ἶρ. τί τὸ κακόν.
Πι. Οὐκ ἔλαβες. Ἶρ. ὑγιαίνεις μέν. Πι. οὐδὲ σύμβολον.
Ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδείς σοι παρών;
Ἶρ. Μὰ Δί' οὐκ ἐμοί γ' ἐπέβαλεν οὐδείς, ὦ μέλε.
Πι. Κἄπειτα δῆθ' οὕτω σιωπῇ διαπέτει,

Διὰ

Διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;
Ἶρ. Ποίᾳ γὰρ ἄλλῃ χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς.
Πι. Οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε, τῇδε μὲν γὰρ οὔ,
Ἀδικεῖς δὲ καὶ νῦν, ἆρά γ' οἶσθα τοῦθ' ὅτι
Δικαιότατ' ἂν ληφθεῖσα πασῶν ἰρίδων,
Ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;
Ἶρ. Ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'. Πι. ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες
Δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ' ἐμοὶ δοκεῖ,
Εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
Ἀκολαστανεῖτε, κοὐδέπω γνώσεσθ' ὅτι,
Ἀκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων,
Φράσον δέ μοι τὼ πτέρυγε, ποῖ ναυστολεῖς;
Ἶρ. Ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς
Φράσουσα θύειν τοῖς ὀλυμπίοις θεοῖς,
Μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις,
Κνισᾶν τ' ἀγυιάς. Πι. τί σὺ λέγεις, ποίοις θεοῖς;
Ἶρ. Ποίοισιν; ἡμῖν τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.
Πι. Θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; Ἶρ. τίς γάρ ἐστ' ἄλλος θεός;
Πι. Ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσι θεοί,
Οἷς θυτέον αὐτοῖς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Διΐ.
Ἶρ. Ὦ μῶρε, μῶρε μὴ θεῶν κίνει φρένας,
Δεινάς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον,
Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη,
Λιγνὺς δὲ σῶμα, καὶ δόμων περιπτυχάς,
Καταιθαλώσει σου λικυμνίαις βολαῖς.
Πι. Ἄκουσον, αὕτη παῦε τῶν παφλασμάτων,
Ἔχ' ἀτρέμας φέρ' ἴδω, πότερα Λυδὸν, ἢ Φρύγα
Ταυτὶ λέγουσα, μορμολύττεσθαι δοκεῖς,
Ἆρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
Μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους ἀμφίονος
Καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς

Πέμψω δὲ πορφυρίωνας εἰς τὸν οὐρανόν,
Ὄρνις ἐπ' αὐτὸν παρδαλᾶς ἐνημμένους,
Πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν, καὶ δή ποτε
Εἷς πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.
Σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
Πρώτης ἀνατείνας τὼ σκέλει, διαμηριῶ
Τὴν ἶριν αὐτήν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως,
Οὕτω γέρων ὢν στύομαι τριέμβολον.
Ἰρ. Διαρραγείης ὦ μέλ' αὐτοῖς ῥήμασι.
Πε. Οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως; εὐρὰξ πατάξ.
Ἰρ. Ἦ μήν σε παύσει τῆς ὕβρεως οὑμὸς πατήρ.
Πε. Οἴμοι, τάλας, οὔκουν ἑτέρωσε πετομένη;
Καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ζ.

Χο. Ἀποκεκλῄκαμεν
Διογενεῖς θεούς,
Μηκέτι γε τὴν ἐμὴν
Διαπερᾶν πόλιν
Μηδέ τιν' ἱερόθυ-
τον ἀνὰ δάπεδον ἔτι,
Τῇδε βροτὸν θεοῖσι πέμπειν αὖ καπνόν.
Πε. Δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
Οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.
Κη. Ὦ πεισθέταιρ' ὦ μακάρι' ὦ σοφώτατε,
Ὦ κλεινότατ' ὦ σοφώτατ' ὦ γλαφυρώτατε,
Ὦ τρισμακάρι' ὦ κατακέλευσον. Πε. τί σὺ λέγεις;
Κη. Στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὕνεκα
Στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῴ.
Πε. Δέχομαι, τί δ' οὕτως οἱ λεῴ τιμῶσί με;
Κη. Ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
Οὐκ οἶσθ' ὅσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρεις;

Ὅσους

Ὅσους ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις,
Πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν,
Ἐλακωνομάνουν πάντες ἄνθρωποι τότε,
Ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπων, ἐσωκράτουν,
Σκυτάλι' ἐφόρουν, νυνὶ δ' ὑποστρέψαντες αὖ
Ὀρνιθομανοῦσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
Ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες, ἐκμιμούμενοι,
Πρῶτον μὲν εὐθύς, πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
Ἐπέτονθ' ἕωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν,
Κᾆπειτ' αὖ, ἅμα κατῆραν εἰς τὰ βυβλία,
Εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα,
Ὀρνιθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς, ὥστε καὶ
Πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα,
Πέρδιξ μὲν εἷς, κάπηλος ὠνομάζετο,
Χωλός, μενίππῳ δ' ἦν χελιδὼν τοὔνομα,
Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,
Κορυδὸς φιλοκλεῖ, χηναλώπηξ θεαγένει,
Ἶβις λυκούργῳ, χαιρεφῶντι νυκτερίς,
Συρακοσίῳ δὲ κίττα, μειδίας δ' ἐκεῖ,
Ὄρτυξ ἐκαλεῖτο, καὶ γὰρ ἤκειν ὄρτυγι
Ὑπὸ συφοκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ
Ἦδον δ' ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη,
Ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη,
Ἢ πηνέλοψ, ἢ χήν τις, ἢ περιστερά,
Ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ μικρὸν προσῆν,
Τοιαῦτα μὲν τἀκεῖθεν, ἓν δέ σοι λέγω,
Ἥξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο, πλεῖν ἢ μύριοι,
Πτερῶν δεόμενοι, καὶ τρόπων γαμψωνύχων
Ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθεν.
Πε. Οὐκ ἆρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἑστάναι,
Ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰών, τὰς ἀρρίχους

Καὶ σὺ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν.
Μανῆς δὲ, φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά,
Ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.
Χο. Ταχὺ δ' ἂν, πολυάνορα τήνδε πόλιν,
Καλεῖ τις ἀνθρώπων ἄν.
Πι. Τύχη μόνον προσείη.
Χο. Κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.
Πι. Θᾶττον φέρειν κελεύω.
Χο. Τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ,
Καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν,
Σοφία, πόθος, ἀμβροσία, χάριτες
Τό, τε τῆς ἀγανόφρονος ἡσυχίας,
Εὐήμερον πρόσωπον.
Πι. Ὡς βλακικῶς διακονεῖς
Οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις;
Χο. Φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν,
Σὺ δ' αὖτις αὖ 'ξόρμα,
Τύπτων γε τοῦτον ὡδί,
Πάνυ γὰρ βραδύς τίς ἐστιν ὥσπερ ὄνος.
Πι. Μανῆς γάρ ἐστι δειλός.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ε.

Χο. Σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
Διάθες τάδε κόσμῳ,
Τά τε μουσίχ' ὁμοῦ, τά τε μαντικὰ, καὶ
Τὰ θαλάττι', ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
Πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν πτερώσεις.
Πι. Οὔτοι μὰ τὰς κερχνῄδας ἔτι σου σχήσομαι
Οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.
Πι. Γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας
Ὡς ἂν ποταθείην ἀτρυγέτου
Γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.

Πι. Ἔοικεν

Πι. Ἔοικεν οὐ ψευδαγγελὴς εἶν' ἄγγελος,
Ἄδων γὰρ ὅδε τις αἰετοὺς προσέρχεται.
Πα. Αἰβοῖ οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον,
Ἐρῶ δ' ἔγωγε τῶν ἐν ὄρνισι νόμων
Ὀρνιθομανῶ γὰρ, καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι
Οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κἀπιθυμῶ τῶν νόμων.
Πι. Ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.
Πα. Πάντων, μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται,
Τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.
Πι. Καὶ νὴ Δί' ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν
Ὃς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα νεοττὸς ὤν.
Πα. Διὰ ταῦτα μέντοι, δεῦρ' ἀνοικισθεὶς ἐγὼ
Ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα, καὶ πάντ' ἔχειν.
Πι. Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος
Παλαιὸς, ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν,
Ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
Πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,
Δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.
Πα. Ἀπέλαυσά γ' ἄρα νὴ τὸν Δί' ἐλθὼν ἐνθαδί,
Εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.
Πι. Οὐδέν γ' ἐπειδήπερ γὰρ ἦλθες ὦ μέλε,
Εὔνους, πτερώσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν
Σοὶ δ' ὦ νεανίσκ' οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
Ἀλλ' οἷάπερ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦν, σὺ γὰρ
Τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε, ταυτηνὶ λαβὼν,
Τὴν πτέρυγα, καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θἀτέρᾳ,
Νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν γε τὸν λόφον,
Φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε,
Τὸν πατέρ' ἔα ζῆν, ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
Εἰς τἀπὶ Θρᾴκης ἀποπέτου κἀκεῖ μάχου.
Πα. Νὴ τὸν Διόνυσον εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν,

Καὶ πείσομαί σοι. Πι. νοῦν ἄρ' ἕξεις νὴ δία.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ ΕΤΕΡΟΣΤΡΟΦΟΝ.

Κι. Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς ὄλυμπον
Πτερύγεσσι κούφαις, πέτομαι δ' ὁδὸν,
Ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων.
Πι. Τουτὶ τὸ πρᾶγμα, φορτίου δεῖται πτερῶν,
Κι. Ἀφόβῳ φρενὶ
Σώματι γενεὰν ἐφέπων.
Πι. Ἀσπαζόμεσθα φιλλύρινον κινησίαν
Τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν, ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
Κι. Ὄρνις γενέσθαι βούλομαι
Λιγύμυθος ἀηδών.
Πι. Παῦσαι μελῳδῶν, ἀλλ' ὅ,τι λέγεις εἰπέ μοι.
Κι. Ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς, βούλομαι μετάρσιος
Ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν,
Ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς,
Πι. Ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἀναβολὰς λάβοι,
Κρέμαται μὲν οὖν γ' ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη,
Τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίνεται
Ἀέρια καὶ σκότιά γε καὶ κυαναυγέα,
Καὶ πτεροδόνητα, σὺ δὲ κλύων, εἴσει τάχα.
Πι. Οὐ δῆτ' ἔγωγε. Κι. νὴ τὸν ἡρακλέα σύ γε
Ἅπαντα γὰρ δίειμί σοι τὸν ἀέρα,
Εἴδωλα πετεινῶν αἰθεροδρόμων,
Οἰωνῶν ταναοδείρων.
Πι. Ὠόπ. Κι. τὸν ἁλάδρομον ἁλάμενος
Ἅμ' ἀνέμων πνοιαῖσι βαίην.
Πι. Νὴ δί' ἐγώ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.
Κι. Τοτὲ μὲν, νοτίαν στείχων πρὸς ὁδὸν,
Τοτὲ δ' αὖ βορέᾳ σῶμα πελάζων

Ἀλίμενον

Ἀλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων.
Χαρίεντά γ' ὦ πρεσβῦτ' ἐσοφίσω καὶ σοφά.
Πι. Οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;
Κι. Ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
Ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητός εἰμ' ἀεί;
Πι. Βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων,
Λεωτροφίδῃ χορὸν πετομένων ὀρνέων,
Κεκροπίδα φυλήν. Κι. καταγελᾷς μου δῆλος εἶ,
Ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι τοῦτ' ἴσθ' ὅτι
Πρὶν ἂν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα.
Συ. Ὄρνιθες τίνες οἵδε,
Οὐδὲν ἔχοντες πτεροποίκιλοι,
Τανυσίπτεροι ποικίλα χελιδοῖ.
Πι. Τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν,
Ὅδ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.
Συ. Τανυσίπτερε ποικίλα μάλ' αὖθις.
Πι. Ἐς θοιμάτιον τὸ σκόλιον ᾄδειν μοι δοκεῖ,
Δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.
Συ. Τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους.
Πι. Ὁδὶ πάρεστιν, ἀλλ' ὅτου χρὴ, δεῖ λέγειν.
Συ. Πτερῶν, πτερῶν δεῖ, μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον.
Πι. Μῶν εὐθὺ πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;
Συ. Μὰ δί' ἀλλὰ κλητήρ εἰμι νησιωτικός,
Καὶ συκοφάντης. Πι. ὦ μακάριε τῆς τέχνης.
Συ. Καὶ πραγματοδίφης, εἶτα δέομαι πτερὰ λαβὼν
Κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.
Πι. Ὑπαὶ πτερύγων τί προσκαλεῖν σοφώτερον;
Συ. Μὰ δί' ἀλλ' ἵν' οἱ λῃσταί γε μὴ λυπῶσί με,
Μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν
Ἀνθ' ἕρματος, πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.
Πι. Τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοὔργον εἰπέ μοι,

Νεανίας ὢν, συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
Συ. Τί γὰρ πάθω, σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
Πι. Ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νὴ Δί' ἔργα σώφρονα,
Ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρὴν τοσουτονὶ
Ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον, ἢ δικοῤῥαφεῖν.
Συ. Ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ' ἀλλὰ πτέρου.
Πι. Νῦν ταῦτα λέγων πτερῶ σε. Συ. καὶ πῶς ἂν λόγοις
Ἄνδρα πτερώσειας σύ. Πι. πάντες τοῖς λόγοις
Ἀναπτεροῦνται. Συ. πάντες; Πι. οὐκ ἀκήκοας
Ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε,
Τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί
Δεινῶς γέ μου τὸ μειράκιον ὁ Διιτρέφης
Λέγων ἀνεπτέρωκεν ὥσθ' ἱππηλατεῖν;
Ὁ δέ τις τὸν αὑτοῦ φησιν ἐπὶ τραγῳδίᾳ
Ἀνεπτερῶσθαι, καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας;
Συ. Λόγοισι τἄρα καὶ πτεροῦνται. Πι. φήμ' ἐγώ,
Ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται,
Ἐπαίρεταί τ' ἄνθρωπος, οὕτω καί σ' ἐγώ,
Ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις
Τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον. Συ. ἀλλ' οὐ βούλομαι.
Πι. Τί δαὶ ποιήσεις; Συ. τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ
Παππῷος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι,
Ἀλλὰ πτέρου με, ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
Ἱέρακος, ἢ κεγχρηίδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους
Καλεσάμενος, κᾆτ' ἐγκεκληκὼς ἐνθαδί,
Κᾆτ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε. Πι. μανθάνω,
Ὡδὶ λέγεις, ὅπως ἂν ὠφλήκῃ δίκην,
Ἐνθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξένος. Συ. πάνυ μανθάνεις.
Πι. Κᾆπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει,
Ἁρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ. Συ. πάντ' ἔχεις
Βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. Πι. μανθάνω,

Βέμβικα,

Βέμβικα, καὶ μὴν ἔστι μοι νὴ τὸν Δία,
Κάλλιστα κερκυραῖα τοιαυτὶ πτερά.
Συ. Οἴμοι τάλας μάστιγ' ἔχεις; Πι. πτερὼ μὲν οὖν,
Οἷσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν.
Σό. Οἴμοι τάλας, οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
Πι. Οὐκ ἀπολιβάξεις ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;
Πικρὰν τάχ' ὄψει, στρεψοδικοπανουργίαν
Ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΓ.

Χο. Πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυ-
μάστ' ἐπετόμεσθα,
Καὶ δεινὰ πράγματ' εἴδομεν
Ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
Ἔκτοπόν τι, καρδίας
Ἀπωτέρω κλεώνυμος,
Χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἄλ-
λως δὲ δειλὸν, καὶ μέγα,
Τοῦτο μὲν ἦρος αἰεὶ
Βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ,
Τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν
Τὰς ἀσπίδας φυλλοῤῥοεῖ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ΙΒ

Ἔστι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ
Τῷ σκότῳ πόῤῥω τις ἐν
Τῇ λύχνων ἐρημίᾳ,
Ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω-
ποι συναριστῶσι, καὶ
Ξύνεισι, πλὴν τῆς ἑσπέρας
Τηνικαῦτα δ' οὐκ ἔτ' ἦν
Ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν,
Εἰ γὰρ ἐντύχῃ τίς ἥρωϊ

Τῶν

Τῶν βροτῶν νύκτωρ ὀρέστῃ
Γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐ-
τοῦ πάντα τἀπιδέξια.

Προ. Οἴμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὄψεται.
Ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν; Πι. ἔα τουτὶ τί ἦν;
Τίς ὁ συγκαλυμμός; Προ. τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα
Ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα; Πι. μὰ τὸν Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
Τίς δ' εἶ σύ; Προ. πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;
Πι. Ὁ πηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
Ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; Προ. βουλυτὸς ἢ περαιτέρω;
Πι. Οἴμ' ὡς βδελύττομαί σε. Προ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;
Ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ;
Πι. Οἴμωζε μεγάλ'. Προ. οὕτω μὲν ἐκκαλύψομαι.
Πι. Φίλε Προμηθεῦ. Προ. παῦε, παῦε, μὴ βόα.
Πι. Τί γὰρ ἔστι; Προ. σίγα, μὴ κάλει μου τοὔνομα,
Ἀπὸ γάρ μ' ὀλεῖς, εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.
Ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τἄνω πράγματα,
Τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε,
Ἄνωθεν, ὡς ἂν μή μ' ὁρῶσιν οἱ θεοί.
Πι. Ἰοὺ ἰού, εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς,
Ὑπόδυθι ταχὺ δή, κᾆτα θαρρήσας λέγε.
Προ. Ἄκουε δὴ νυνί. Πι. ὡς ἀκούοντος λέγε.
Προ. Ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς. Πι. πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο;
Προ. Ἐξ οὗπερ ὑμεῖς ᾠκίσατε τὸν ἀέρα,
Θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
Θεοῖσιν, οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἄπο
Ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου,
Ἀλλ' ὥσπερ εἰ Θεσμοφορίοις, νηστεύομεν,
Ἄνευ θυηλῶν, οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ
Πεινῶντες ὥσπερ Ἰλλυριοί, κεκριγότες
Ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διί,

Εἰ μὴ

Εἰ μὴ παρέξει τἀμπόρι' ἀνεῳγμένα,
Ἵν' εἰσάγοιντο σπλάγχνα κατατετμημένα.
Πι. Εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοί τινες,
Ἄνωθεν ὑμῶν; Προ. οὐ γάρ εἰσι βάρβαροι,
Ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδης;
Πι. Ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
Τί ἐστιν; Προ. ὅ, τι ἐστί; Τριβαλλοί. Πι. μανθάνω.
Ἐντεῦθεν ἄρα τοὐπιτριβείης ἐγένετο.
Προ. Μάλιστα πάντων, ἓν δέ σοι λέγω σαφές,
Ἥξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
Παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω,
Ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιδῷ,
Τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν
Καὶ τὴν Βασίλειάν σοι γυναῖκ' ἔχειν διδῷ.
Πι. Τίς ἐστιν ἡ Βασίλεια. Προ. καλλίστη κόρη,
Ἥπερ ταμιεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διός,
Καὶ τἄλλ' ἁπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
Τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεώρια,
Τὴν λοιδορίαν, τὸν κωλακρέτην, τὰ τριώβολα.
Πι. Ἅπαντά γ' ἆρ' αὐτῷ ταμιεύει; Προ. φήμ' ἐγώ,
Ἣν γ' ἢν σὺ παρ' ἐκείνου λάβῃς, ἅπαντ' ἔχεις,
Τούτων ἕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι,
Ἀεί ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὔνους εἴμ' ἐγώ.
Πι. Μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν.
Προ. Μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεούς, ὡς οἶσθα σύ.
Πι. Νὴ τὸν Δί' ἀεὶ δῆτα θεομισὴς ἔφυς.
Προ. Τίμων, καθαρός, ἀλλ' ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν,
Φέρε μοι σκιάδειον, ἵνα με κἂν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
Ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ.
Πι. Καὶ τὸν δίφρον φόρει τονδὶ λαβών.
Χο. Πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσι λι-

V

μυκτὴς ἐς ἄλουτος οὗ
Ψυχαγωγεῖ σωκράτης,
Ἔνθα καὶ πείσανδρος ἦλθεν
Δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν ἣ
Ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ς.

Σφάγι' ἔχων κάμηλον,
Ἀμνόν τιν', ἧς λαιμοὺς τεμὼν
Ὥσπερ ὁ δυσσεὺς ἀπῆλθεν,
Κᾆτ' ἀνῆλθεν αὐτῷ κάτωθεν,
Πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου,
Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.

Πο. Τὸ μὲν πόλισμα τῆς νεφελοκοκκυγίας,
Ὁρᾶν τοδὶ πάρεστιν, οἷ πρεσβεύομεν,
Οὗτος τί δρᾷς; ἐπ' ἀριστέρ' οὕτως ἀμπέχει,
Οὐ μεταβαλεῖς θοἰμάτιον, ὡς ὧδ' ἐπὶ δεξιά,
Τί ὦ κακόδαιμον λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν
Ὦ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε,
Εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί.
Τρ. Ἕξεις ἀτρέμας. Πο. οἴμωζε πολὺ γὰρ δή σ' ἐγώ,
Ἑώρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν
Ἄγε δὴ τί δρῶμεν ἡράκλεις. Ηρ. ἀκήκοας
Ἐμοῦ γ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι,
Ὅστις ποτ' ἐσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.
Πο. Ἀλλ' ὦ 'γάθ' ᾑρήμεθα περὶ διαλλαγῶν
Πρέσβεις. Ηρ. διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.
Πε. Τὴν τυρόκνηστιν τις δότω, φέρε σίλφιον,
Τυρὸν φερέτω τις, πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας.
Ηρ. Τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν,
Τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. Πε. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.
Ηρ. Τὰ κρέα δὲ τοῦ, ταῦτ' ἐστίν. Πε. ὄρνιθές τινες,
Ἐπανιστάμενοι

Ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις
Ἔδοξαν ἀδικεῖν. Ηρ. εἶτα δῆτα σίλφιον
Ἐπικνᾷς πρότερον αὐτοῖσιν. Πε. ὦ χαῖρ' ἡράκλεις,
Τί ἐστι. Ηρ. πρεσβεύοντες ἐνθάδ' ἥκομεν
Παρὰ τῶν θεῶν, περὶ πολέμου καταλλαγῆς.
Πε. Ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.
Ηρ. Καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθεια λιπαρὰ γ' εἶναι πρέπει.
Πο. Ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες, οὐ κερδαίνομεν,
Ὑμεῖς τ' αὖ, ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι,
Ὄμβριον ὕδωρ ἂν, εἴχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν
Ἀλκυονίδας τ' ἂν, ἤγεθ' ἡμέρας ἀεί,
Τούτων πέρι πάντων αὐτοκράτορες ἥκομεν.
Πε. Ἀλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν,
Πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν εἰ δοκεῖ
Ἐάν τι δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δρᾶν
Σπονδὰς ποιεῖσθαι, τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί
Τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισι πάλιν,
Τὸν δί' ἀποδοῦναι, καὶ διαλλαττώμεθα,
Ἐπὶ τοῖσδε, τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.
Ηρ. Ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.
Πο. Τί ὦ κακόδαιμον ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ,
Ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;
Πε. Ἀληθες, οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοί
Ἰσχύσετ' ἢν ὄρνιθες ἄρξωσι κάτω,
Νῦν μέν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
Κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ἡμᾶς οἱ βροτοί,
Ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνεις ἔχητε συμμάχους,
Ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν δία,
Ὁ κόραξ προσελθὼν τοὐπιορκοῦντος λάθρα
Προσπτάμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θενών.
Πο. Νὴ τὸν ποσειδῶ ταῦτά γε καλῶς λέγεις,

Κἀμοὶ δοκεῖ. Πι. τί δαὶ σὺ φῄς. Τρ. ναβαισατρεῦ.
Πι. Ὁρᾷς, ἐπαινεῖ χοὖτος, ἕτερον νῦν ἔτι
Ἀκούσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν,
Ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖον τῷ θεῷ
Εὐξάμενος, εἶτα διασοφίζηται λέγων,
Μενετοὶ θεοί, καὶ μὴ 'ποδιδῷ, μισητίᾳ
Ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. Πο. φέρ' ἴδω τῷ τρόπῳ.
Πι. Ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ
Ἄνθρωπος οὗτος ἢ καθῆται λούμενος,
Καταπτάμενος ἰκτῖνος ἁρπάσας λάθρᾳ,
Προβάτοιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.
Ηρ. Τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι,
Τούτοις ἐγώ. Πο. τὸν τριβαλλόν γε νῦν ἐροῦ.
Ηρ. Ὁ τριβαλλὸς οἰμώζειν δοκεῖ σοι. Τρ. σαυνάκα
Βακταρικροῦσα. Ηρ. φησίν μ' εὖ λέγειν πάνυ.
Πο. Εἴ τινι δοκεῖ σφῷν, ταῦτα κἀμοὶ συνδοκεῖ.
Ηρ. Οὗτος δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, τοῦ σκήπτρου πέρι.
Πι. Καὶ νὴ Δί' ἕτερόν γ' ἐστὶν, οὗ 'μνήσθην ἐγώ,
Τὴν μὲν γὰρ Ἥραν, παραδίδωμι τῷ Διί
Τὴν δὲ Βασίλειαν τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοί,
Ἐκδοτέον ἐστίν. Πο. οὐ διαλλαγῶν ἐρᾷς,
Ἀπίωμεν οἴκαδ' αὖθις. Πι. ὀλίγον μοι μέλει,
Μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.
Ηρ. Ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρει;
Ὑμᾶς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;
Πο. Τί δαὶ ποιῶμεν. Ηρ. ὅτι διαλλαττώμεθα.
Πο. Τί ὦ 'ζύρ' οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
Βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν, ἢν γὰρ ἀποθάνῃ
Ὁ Ζεὺς παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
Πένης ἔσει σύ, σοῦ γὰρ ἅπαντα γίνεται,
Τὰ χρήμαθ' ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνῄσκων καταλίπῃ.

Πι. Οἴμοι τάλας γ' οἷόν σε περισοφίζεται,
Δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω,
Διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος ὦ πόνηρε σύ
Τῶν γὰρ πατρῴων οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι,
Κατὰ τοὺς νόμους, νόθος γὰρ εἶ κοὐ γνήσιος.
Ηρ. Ἐγὼ νόθος; τί λέγεις. Πι. σὺ μέντοι νὴ Δία,
Ὤν γε ξένης γυναικός, ἢ πῶς ἄν ποτε
Ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
Οὖσαν θυγατέρ' ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
Ηρ. Τί δ' ἢν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα
Νόθῳ 'ξαποθνῄσκων. Πι. ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.
Οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος ὃς ἐπαίρει σε νῦν
Ἀνθέξεταί σου τῶν πατρῴων χρημάτων,
Φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
Ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον,
Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχι-
στείαν, παίδων ὄντων γνη-
σίων, ἐὰν δὲ παῖδες
Μὴ ὦσι γνήσιοι, τοῖς
Ἐγγυτάτω τοῦ γένους,
Μετεῖναι τῶν χρημάτων.
Ηρ. Ἐμοὶ δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῴων χρημάτων
Μέτεστιν; Πι. οὐ μέντοι νὴ Δία, λέξον δέ μοι
Ἤδη σ' ὁ πατὴρ εἰσήγαγ' εἰς τοὺς φράτερας;
Ηρ. Οὐ δῆτ' ἔμεγε, καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον πάλαι.
Πι. Τί δῆτ' ἄνω κέχηνας αἰκίαν βλέπων,
Ἀλλ' ἢν μεθ' ἡμῶν ᾖς, καταστήσω σ' ἐγὼ
Τύραννον, ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα.
Ηρ. Δίκαι' ἔμοιγε καὶ πάλαι δοκεῖς λέγειν,
Περὶ τῆς κόρης, κἄγωγε παραδίδωμί σοι.
Πι. Τί δαὶ σὺ φῄς; Πο. τἀναντία ψηφίζομαι.

Πε. Ἐν τῷ τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα, τί σὺ λέγεις;
Τρ. Καλάνι κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλιναῦ
ὄρνιτο παραδίδωμι. Ηρ. παραδοῦναι λέγει;
Πο. Μὰ τὸν Δί' οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει,
εἰ μὴ βαδίζει ὥσπερ αἱ χελιδόνες.
Πε. Οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσι λέγει.
Πο. Σφὼ νῦν διαλλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε,
ἐγὼ δ' ἐπειδὴ σφῷν δοκεῖ, σιγήσομαι.
Ηρ. Ἡμῖν ἃ λέγεις σὺ, πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ,
ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς εἰς τὸν οὐρανὸν
ἵνα τὴν βασιλείαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.
Πε. Ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὑτοιί,
ἐς τοὺς γάμους. Ηρ. βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων, ὑμεῖς δ' ἴτε.
Πο. Ὀπτᾷς σὺ κρέα; πολλήν γε τενθείαν λέγεις,
οὐκ εἶ μεθ' ἡμῶν; Ηρ. εὖ γε μέντ' ἂν διετέθην.
Πε. Γαμικὴν χλανίδα δότω τις δεῦρό μοι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

Χο. Ἔστι δ' ἐν φαναῖσι, πρὸς τῇ
κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ-
γλωττογαστόρων γένος,
οἳ θερίζουσί τε καὶ σπεί-
ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
ταισι, συκάζουσί τε,
βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος,
Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι,
κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστόρων ἐκείνων τῶν Φιλίππων,
πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς, ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Αγγ. Ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου,
ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,

Δέχεσθε

Δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις,
προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε παμφαὴς
ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ,
οὔθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
τοιοῦτον ἐξέλαμψεν, οἷον δ' ἔρχεται
ἔχων γυναικὸς κάλλος, οὐ φατὸν λέγειν,
πάλλων κεραυνὸν πτεροφόρον Διὸς βέλος,
ὀσμὴ δ' ἀνωνόμαστος εἰς βάθος κύκλου
χωρεῖ, καλὸν θέαμα θυμιαμάτων,
αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.
ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν, ἀλλὰ χρὴ θεᾶς
μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὔφημον στόμα.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΒ.

Ημ. Ἄναγε, δίεχε, δίαγε, πάραγε, πάρεχε,
περιπέτεσθε τὸν μάκαρα
μάκαρι σὺν τύχᾳ·
ὦ φεῦ φεῦ, τῆς ὥρας, τοῦ κάλλους
ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον
τῇδε τῇ πόλει γήμας.
Ημ. Μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
γένος ὀρνίθων,
διὰ τόνδε τὸν ἄνδρα.
ἀλλ' ὑμεναίοισι καὶ νυμφιδίοις
δέχεσθ' ᾠδαῖς
αὐτὸν καὶ τὴν βασιλείαν.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ Ε.

Χο. Ἥρᾳ ποτ' ὀλυμπίᾳ
τῶν ἠλιβάτων θρόνων
ἄρχοντα θεοῖς μέγαν
Μοῖραι ξυνεκόμισαν,
ἐν τοιῷδ' ὑμεναίῳ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. Ε

Ὁ δ' ἀμφιθαλὴς ἔρως Χρυσόπτερος, ἡνίας
Εὔθυνε παλιντόνους, Ζηνὸς πάροχος γάμων,
Τῆς τ' εὐδαίμονος ἥρας.

ΕΠΩΔΗ ΚΩΛΩΝ ς.

Ὑμὴν ὦ ὑμέναι' ὦ ὑμήν.
Πι. Ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ᾠδαῖς,
Ἄγαμαι δὲ λόγων, ἄγε νυν αὐτοῦ,
Καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντάς,
Τάς, τε πυρώδεις Διὸς ἀστραπάς,
Δεινόν τ' ἀργῆτα κεραυνόν.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΑΙ ΩΔΗ
ΚΩΛΩΝ ΙΗ.

Χο. Ὦ μέγα χρύσεον ἀστραπῆς φάος,
Ὦ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον
Βαρυαχέες ὀμβροφόροι θ' ἅμα,
Βρονταί, αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει,
Διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας, καὶ
Πάρεδρον Βασίλειαν ἔχει Διός.
Ημ. Ὑμὴν ὦ, ὑμέναι' ὦ Ἕπεσθέ νυν γάμοισιν ὦ
Φῦλα πάντα συννόμων
Πτεροφόρ' ἐπὶ πέδον Διός,
Καὶ λέχος γαμήλιον
Ὄρεξον ὦ μάκαιρα σὴν
Χεῖρα, καὶ πτερῶν ἐμῶν
Λαβοῦσα, συγχόρευσον,
Αἴρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ
Ἀλαλαὶ ἰὴ παιών,
Τήνελλα καλλίνικος ὦ
Δαιμόνων ὑπέρτατε.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΟΡΝΙ-
θων τέλος.

Ἤδη τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου κεκμηκότας τοὺς ἀθηναίους καὶ τοὺς σύμπαντας ἕλληνας Ἀριστοφάνης ἰδών, ἱκανῶς γὰρ διηνύκει πολεμούντων αὐτῶν χρόνος, τὸ δρᾶμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις, καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλονεικίαν ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς προτέρας ἔχθρας ἑλέσθαι, παρεισάγει τοίνυν γεωργόν τινα τρυγαῖον τοὔνομα, μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιούμενον, ὃς ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ πολέμῳ, εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν δία πευσόμενος παρ' αὐτοῦ, δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτρέπει τὰ τῶν ἑλλήνων πράγματα τοσοῦτον ποιήσαντα πόλεμον αὐτοῖς, ὃν δὴ διαποροῦντα τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν πορείαν ποιήσει, παρεισάγει τρέφοντα κάνθαρον ὡς ἀναπτησόμενον εἰς οὐρανὸν δι' αὐτοῦ, Βελλεροφόντου δίκην, προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, οἷς τὸ ἐκτρέφειν προστέτακτο τὸν κάνθαρον δυσφοροῦντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ σιτίοις. Ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ, ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἔκ τινων ἀνδρῶν ἀττικῶν γεωργῶν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Οἰκέτης.	Ἕτερος οἰκέτης.
Τρυγαῖος.	Παιδίον τρυγαίου.
Ἑρμῆς.	Πόλεμος.
Κυδοιμός.	Χορὸς γεωργῶν ἀθμονέων.
Θεράπων τρυγαίου.	Ἱεροκλῆς.
Δρεπανουργός.	Λοφοποιός.
Θωρακοπώλης.	Σαλπιγγοποιός.
Κρανοπώλης.	Δορυξόος.
Παῖς λαμάχου.	Παῖς κλεωνύμου.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗ.

ΟΙΚΕΤΗΣ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

Αἶρ' αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ.
Ἑτ. ἰδού. Οἰκ. δὸς αὐτῷ τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ.
Ἑτ. Καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδίω φάγοι.
Οἰκ. Δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.
Ἑτ. Ἰδοὺ μάλ' αὖθις. Οἰκ. ποῦ γὰρ ἣν νυνδὴ 'φερες;
Οὐ κατέφαγε; Ἑτ. μὰ τὸν Δί' ἀλλ' ἐξαρπάσας
Ὅλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.
Οἰκ. Ἀλλ' ὡς τάχιστα τρίβε πολλὰς καὶ πυκνάς.
Ἑτ. Ἄνδρες κοπρολόγοι προσλάβεσθε πρὸς θεῶν,
Εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιιδεῖν.
Οἰκ. Ἑτέραν ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρηκότος,
Τετριμμένης γάρ φησιν ἐπιθυμεῖν. Ἑτ. ἰδού,
Ἑνὸς μὲν ὦνδρες ἀπολελύσθαι μοι δοκῶ,
Οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.
Οἰκ. Αἰβοῖ, φέρ' ἄλλην, χἀτέραν μοι, χἀτέραν,
Καὶ τρίβ' ἑτέρας γε. Ἑτ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.
Αὐτὴν ἄρ' οἴσω προσλαβὼν τὴν ἀντλίαν.
Οἰκ. Νὴ τὸν Δί' ἐς κόρακάς γε, καὶ σαυτόν γε πρός.
Ἑτ. Ὑμῶν δέ γ' εἴ τις οἶδέ μοι κατειπάτω,
Πόθεν ἂν πριαίμην ῥῖνα μὴ τετρημένην,
Οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον,
Ἢ κανθάρῳ μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν,
Ὗς μὲν γὰρ ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων,
Φαύλως ἐρείδει, τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος,

Βρενθύεταί τε

Βρενθύεταί τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ,
Ἢν μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης,
Ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην,
Ἀλλ' εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς, σκέψομαι,
Τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ,
Ἔρειδε, μὴ παύσαιο μήποτ' ἐσθίων
Τέως, ἕως σαυτὸν λάθῃς διαρραγείς,
Οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει,
Ὥσπερ παλαιστὴς παραβαλὼν τοὺς γομφίους,
Καὶ ταῦτα τὴν κεφαλήν τε καὶ τὼ χεῖρέ πως,
Ὡδὶ περιάγων ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία
Τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὁλκάδας,
Μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορόν,
Χὥτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολή.
Οἰκ. Οὐκ οἶδ' ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὔ μοι φαίνεται
Οὐ μὴν χαρίτων γε, τοῦ γάρ ἐστ'; οὐκ ἔσθ' ὅπως
Τοῦτ' ἐστὶ τὸ τέρας οὐ Διὸς καταιβάτου.
Ἑτ. Οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
Νεανίας δοκησίσοφος, τὸ δὲ πρᾶγμα, τί
Ὁ κάνθαρος δὲ πρὸς τί, κᾆτ' αὐτῷ γ' ἀνὴρ
Ἰωνικός τις φησὶ παρακαθήμενος
Δοκέω μὲν ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίσσεται,
Ὡς κεῖνος ἀναιδέως τὴν σπατίλην ἐσθίει,
Ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν.
Οἰκ. Ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις,
Καὶ τοῖσιν ἀνδρίοισι, καὶ τοῖς ἀνδράσι
Καὶ τοῖς ὑπερτάτοισιν ἀνδράσι φράσω,
Καὶ τοῖς ὑπερηνορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα,
Ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον,
Οὐχ ὅνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καινὸν πάνυ,
Δι' ἡμέρας γὰρ ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων,

πόλει κεχηνὼς, λοιδορεῖται τῷ Διί
Καὶ φησὶν ὦ Ζεῦ, τί ποτε βουλεύῃ ποιεῖν,
Κατάθου τὸ κόρημα, μὴ κόρει τὴν ἑλλάδα,
Ἔα ἔα,
Σιγήσαθ', ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.
Τρ. Ὦ Ζεῦ, τί δρασείεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεὼν,
Λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας;
Οἰκ. Τοῦτ' ἐστὶ δῆτα τὸ κακὸν αὔθ' ὅ 'γὼ 'λεγον,
Τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε,
Ἃ δ' εἶπε πρῶτον ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολὴ,
Πεύσεσθ' ἔφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐνθαδὶ,
Πῶς ἂν ποτ' ἀφικοίμην ἂν εὐθὺ τοῦ Διὸς,
Ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος,
Πρὸς ταῦτ' ἀνερριχᾶτ' ἂν εἰς τὸν οὐρανὸν
Ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταρρυείς
Ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεὶς, οὐκ οἶδ' ὅποι,
Εἰσήγαγ' αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον
Κἄπειτα τοῦτον ἱπποκομεῖν μ' ἠνάγκασε,
Καὐτὸς καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον,
Ὦ πηγάσιόν μοι φησὶ γενναῖον πτερὸν,
Ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβὼν
Ἀλλ' ὅ, τι ποιεῖ, τηδὶ διακύψας ὄψομαι,
Οἴμοι τάλας, ἴτε δεῦρο δεῦρ' ὦ γείτονες,
Ὁ δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἴρεται,
Ἱππηδὸν εἰς τὸν ἀέρ' ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ ΑΝΟΜΟΙΟΜΕΡΕΣ.

Τρ. Ἥσυχος ἥσυχος ἠρέμα κάνθων
Μή μοι σοβαρῶς χώρει λίαν
Εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμῃ πίσυνος,
Πρὶν ἂν ἰδίῃς καὶ διαλύσῃς

Ἄρθρων

Ἄρθρων ἶνας πτερύγων ῥύμῃ,
Καὶ μὴ πνεῖ μοι κακὸν ἀντιβολῶ
Σ', εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο κατ' οἴκους
Αὐτοῦ μένον τοὺς ὑμετέρους.
Οἰκ. Ὦ δέσποτ' ἄναξ ὡς παραπαίεις. Τρ. σίγα σίγα.
Οἰκ. Ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς.
Τρ. Ὑπὲρ ἑλλήνων πάντων πέτομαι,
Τόλμημα νέον παλαμησάμενος.
Οἰκ. Τί πέτει, τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;
Τρ. Εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον
Μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν,
Τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σιγᾶν,
Τούς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας,
Καινοῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν,
Καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἀποκλείειν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΤΕΡΟΝ.

Οἰκ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ' ἢν μή μοι φράσῃς,
Ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ. Τρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
Ὡς τὸν Δί' εἰς τὸν οὐρανόν. Οἰκ. τίνα νοῦν ἔχων.
Τρ. Ἐρησόμενος ἐκεῖνον ἑλλήνων πέρι,
Ἁπαξαπάντων ὅτι ποιεῖν βουλεύεται.
Οἰκ. Ἐὰν δὲ μή σοι καταγορεύσῃ. Τρ. γράψομαι
Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν ἑλλάδα.
Οἰκ. Μὰ τὸν Διόνυσον οὐδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.
Τρ. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'. Οἰκ. ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰού,
Ὦ παιδί' ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται,
Ὑμᾶς ἐρήμους εἰς τὸν οὐρανὸν λάθρα,
Ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ' ὦ κακοδαίμονα.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΤΕΡΟΝ ΑΝΟΜΟΙΟΜΕΡΕΣ.

Παι. Ὦ πάτερ, ὦ πάτερ ἆρ' ἔτυμός γ' ἄρ

Δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἥκει,
Ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων προλιπὼν ἐμὲ
Ἐς κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος,
Ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως, ἀλλ' εἴπ' ὦ πάτερ εἴ τι φιλεῖς με.
Τρ. Δοξάσαι ἔστι κόραι, τὸ δ' ἐτήτυμον ἄχθομαι ὑμῖν,
Ἡνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον πάππαν με καλοῦσαι,
Ἔνδον δ' ἀργυρίου, μηδὲ ψακὰς ᾖ πάνυ πάμπαν,
Ἢν δ' ἐγὼ εὖ πράξας, ἔλθω πάλιν, ἕξετ' ἐν ὥρᾳ,
Κολλύραν μεγάλην, καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.
Πα. Καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται,
Ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.
Τρ. Πτηνὸς πορεύσει πῶλος, οὐ ναυσθλώσομαι.
Πα. Τίς δ' ἡ 'πίνοια σοῦ 'στιν, ὥστε κάνθαρον
Ζεύξαντ' ἐλαύνειν εἰς θεούς, ὦ παππία.
Τρ. Ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη,
Μόνος πετεινῶν εἰς θεοὺς ἀφιγμένος.
Πα. Ἄπιστον εἶπας μῦθον ὦ πάτερ πάτερ,
Ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν εἰς θεούς.
Τρ. Ἦλθεν κατ' ἔχθραν αἰετοῦ πάλαι ποτέ,
Ὤ' ἐκκυλίνδων, κἀντιτιμωρούμενος.
Πα. Οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερόν,
Ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.
Τρ. Ἀλλ' ὦ μελέα μοι σιτίων διπλῶν ἔδει,
Νῦν δ' ἅττ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
Τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.
Πα. Τί δ' ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος,
Πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὢν δυνήσεται.
Τρ. Ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι,
Τὸ πλοῖον δ' ἔσται, ναξιουργὴς κάνθαρος.
Πα. Λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον;
Τρ. Ἐν Πειραιεῖ δήπου 'στὶ κανθάρου λιμήν.

Πα. Ἐκεῖνο

Πα. Ἐκεῖνο τήρει μὴ σφαλεὶς καταρρυῇς,
Ἐντεῦθεν, εἶτα χωλὸς ὤν, Εὐριπίδῃ
Λόγον παράσχῃς, καὶ τραγῳδία γένῃ.
Τρ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἀλλὰ χαίρετε,
Ὑμεῖς δέ γ' ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνους ἐγὼ πονῶ,
Μὴ βδεῖτε, μηδὲ χέζεθ' ἡμερῶν τριῶν,
Ὡς εἰ μετέωρος οὗτος ὢν ὀσφρήσεται,
Κατωκάρα ῥίψας με βουκολήσεται,
Ἀλλ' ἄγε Πήγασε χώρει χαίρων,
Χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων,
Διακινήσας φαιδροῖς ὠσίν,
Τί ποιεῖς τί ποιεῖς, ποῖ παρακλίνεις,
Τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας,
Ἵει σαυτὸν θαρρῶν ἀπὸ γῆς,
Κᾆτα δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων
Ὀρθῶς χώρει Διὸς εἰς αὐλάς,
Ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων,
Ἀπό θ' ἡμερινῶν σιτίων πάντων,
Ἄνθρωπε τί δρᾷς οὗτος ὁ χέζων
Ἐν Πειραιεῖ παρὰ ταῖς πόρναις,
Ἀπολεῖς, οὐ κατορύξεις,
Κἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν;
Κἀπιφυτεύσεις ἕρπυλλον ἄνω
Καὶ μύρον ἐπιχεῖς, ὡς ἤν τι πεσὼν
Ἐνθένδε πάθω, τοῦ μοῦ θανάτου
Πέντε τάλανθ' ἡ πόλις ἡ Χίων
Διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει,
Οἴμ' ὡς δέδοικα κοὐκέτι σκώπτων λέγω
Ὦ μηχανοποιέ, πρόσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμέ,
Ἤδη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλόν,
Κεἰ μὴ φυλάξεις, χορτάσω τὸν κάνθαρον,

Ἀτὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ,
Καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τοῦ Διός,
Τίς ἐν Διὸς θύραισιν, οὐκ ἀνοίξετε;
Ἑρ. Πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ᾽ ὦναξ Ἡράκλεις,
Τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν. Τρ. ἱπποκάνθαρος.
Ἑρ. Ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρέ, κἀναίσχυντε σύ,
Καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε, καὶ μιαρώτατε,
Πῶς δεῦρ᾽ ἀνῆλθες ὦ μιαρῶν μιαρώτατε,
Τί σοι ποτ᾽ ἐστὶ τοὔνομ᾽ οὐκ ἐρεῖς; Τρ. μιαρώτατος.
Ἑρ. Ποδαπὸς τὸ γένος εἶ; φράζε μοι. Τρ. μιαρώτατος.
Ἑρ. Πατὴρ δέ σοι τίς ἐστιν; Τρ. ἐμοί, μιαρώτατος.
Ἑρ. Οὔτοι μὰ τὴν γῆν ἔσθ᾽ ὡς οὐκ ἀποθανεῖ,
Εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ᾽ ὅ, τι ποτ᾽ ἐστί σοι.
Τρ. Τρυγαῖος, Ἀθμονεύς, ἀμπελουργὸς δεξιός,
Οὐ συκοφάντης, οὐδ᾽ ἐραστὴς πραγμάτων.
Ἑρ. Ἥκεις δὲ κατὰ τί; Τρ. τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.
Ἑρ. Ὦ δειλακρίων, πῶς ἦλθες, ὦ γλίσχρων. Τρ. ὁρᾷς,
Ὡς οὐκέτ᾽ εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος,
Ἴθι νυν, κάλεσόν μοι τὸν Δί᾽. Ἑρ. ἰῆ, ἰῆ, ἰή,
Ὅτ᾽ οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν,
Φροῦδοι γάρ εἰσιν ἐχθὲς ἐξῳκισμένοι.
Τρ. Ποῖ γῆς; Ἑρ. ἰδοὺ γῆς. Τρ. ἀλλὰ ποῖ; Ἑρ. πόῤῥω πάνυ
Ὑπ᾽ αὐτὸν ἀτεχνῶς τοὐρανοῦ τὸν κύτταρον.
Τρ. Πῶς οὖν σὺ δῆτ᾽ ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος;
Ἑρ. Τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
Χυτρίδια, καὶ σανίδια, κἀμφορείδια.
Τρ. Ἐξῳκίσαντο δ᾽ οἱ θεοί, τίνος οὕνεκα;
Ἑρ. Ἕλλησιν ὀργισθέντες, εἶτ᾽ ἐνταῦθα μὲν
Ἵν᾽ ἦσαν αὐτοὶ τὸν πόλεμον κατῴκισαν,
Ὑμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ, τι βούλεται,
Αὐτοὶ δ᾽ ἀνῳκίσανθ᾽ ὅπως ἀνωτάτω,

Ἵνα

Ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι,
Μηδ᾽ ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοίατο.
Τρ. Τοῦ δ᾽ εἵνεχ᾽ ἡμᾶς ταῦτ᾽ ἔδρασαν; εἰπέ μοι.
Ἑρ. Ὅτι πολεμεῖν ᾑρεῖσθ᾽ ἐκείνων πολλάκις,
Σπονδὰς ποιούντων, κεἰ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
Ὑπερβάλοιντο μικρόν, ἔλεγον ἂν ταδί,
Ναὶ τὼ σιώ, νῦν ὡττικίων δώσει δίκαν,
Εἰ δ᾽ αὖ τι πράξαιντ᾽ ἀγαθὸν ὡττικωνικοί,
Κἄλθοιεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
Ἐλέγετ᾽ ἂν ὑμεῖς εὐθύς, ἐξαπατώμεθα,
Νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, νὴ Δί᾽ οὐχὶ πειστέον,
Ἥξουσι καὖθις ἢν ἔχωμεν τὴν Πύλον,
Ὁ γὰρ χαρακτὴρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων,
Ὧν οὕνεκ᾽ οὐκ οἶδ᾽ εἴ ποτ᾽ εἰρήνην ἔτι,
Τὸ λοιπὸν ὄψεσθ᾽. Τρ. ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
Ἑρ. Ὁ πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ᾽ εἰς ἄντρον βαθύ.
Τρ. Εἰς ποῖον; Ἑρ. εἰς τουτὶ τὸ κάτω, κἄπειθ᾽ ὁρᾷς,
Ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων,
Ἵνα μὴ λάβητε μηδέποτ᾽ αὐτήν; Τρ. εἰπέ μοι,
Ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν παρασκευάζετε;
Ἑρ. Οὐκ οἶδα πλὴν ἕν, ὅτι θυείαν ἑσπέρας,
Ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσενήνοχεν.
Τρ. Τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυείᾳ χρήσεται;
Ἑρ. Τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται,
Ἀλλ᾽ εἶμι καὶ γὰρ ἐξιέναι γνώμην ἐμὴν
Μέλλει, θορυβεῖ γοῦν ἔνδον. Τρ. οἴμοι δείλαιος,
Φέρ᾽ αὐτὸν ἀποδρῶ, καὶ γὰρ ὥσπερ ᾐσθόμην,
Καὐτὸς θυείας φθέγμα πολεμιστηρίας.
Πο. Ἰὼ βροτοί, βροτοὶ βροτοὶ πολυτλήμονες,
Ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.
Τρ. Ὦναξ Ἄπολλον τῆς θυείας τοῦ πλάτους,

X

Ὅσον κακόν, καὶ τοῦ πολέμου τοῦ βλέμματος,
Ἆρ' οὗτός ἐστ' ἐκεῖνος ὃν καὶ φεύγομεν;
Ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;

Πο. Ἰὼ πρασιαὶ τρισάθλιαι καὶ πεντάκις
Καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον.

Τρ. Τουτὶ μὲν ἄνδρες οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω
Τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς λακωνικῆς.

Πο. Ἰὼ μέγαρα μέγαρ', ὡς ἐπιτρίψεσθ' αὐτίκα,
Ἁπαξάπαντα καταμεμοττωμένα.

Τρ. Βαβαὶ βαβαιάξ, ὡς μεγάλα καὶ δριμέα
Τοῖσι μεγαρεῦσιν ἐνέβαλε τὰ κλαύματα.

Πο. Ἰὼ σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι,
Οἵα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται,
Φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τἀττικόν.

Τρ. Οὗτος, παραινῶ μέλιτι χρῆσθαι θατέρῳ,
Τετρώβολον τοῦτ' ἐστί, φείδου τἀττικοῦ.

Πο. Παῖ παῖ κυδοιμέ. Κυ. τί με καλεῖς. Πο. κλαύσει μακρά
Ἕστηκας ἀργός, οὑτοσὶ γάρ κόνδυλος,
Ὡς δριμύς. Κυ. οἴμοι μοι τάλας ὦ δέσποτα,
Μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλες εἰς τὸν κόνδυλον;

Πο. Οἴσεις ἀλετρίβανον τρέχων. Κυ. ἀλλ' ὦ μέλε
Οὐκ ἔστιν ἡμῖν, ἐχθὲς εἰσῳκίσμεθα.

Πο. Οὐκοῦν παρ' ἀθηναίων μεταθρέξει ταχύ.

Κυ. Ἔγωγε νὴ Δί', εἰ δὲ μή γε κλαύσομαι.

Τρ. Ἄγε δὴ τί δρῶμεν ὦ πονήρ' ἀνθρώπια.

Κυ. Ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας;
Εἴπερ γὰρ ἥξει τὸν ἀλετρίβανον φέρων,
Τούτῳ ταράξει τὰς πόλεις καθήμενος,
Ἀλλ' ὦ Διόνυσ' ἀπόλοιτο, καὶ μὴ 'λθοι φέρων.

Πο. Οὗτος. Κυ. τί ἐστιν. Πο. οὐ φέρεις. Κυ. τὸ δεῖνα γάρ
Ἀπόλωλ' ἀθηναίοις ἀλετρίβανος ὁρᾷς,

ὁ βυρσοπώ-

Ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν ἑλλάδα.

Τρ. Εὖ γ' ὦ δέσποινα πότνι' ἀθηναία ποιῶν
Ἀπόλωλ' ἐκεῖνος, κἀν δέοντι τῇ πόλει
Ἢ πρίν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι.

Πο. Οὔκουν ἕτερον δῆτ' ἐκ λακεδαίμονος μέτει,
Ἀνύσας τι. Κυ. ταῦτ' ὦ δέσποθ'. Πο. ἧκέ νυν ταχύ.

Τρ. Ὦ 'νδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μέγας,
Ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ τυγχάνει
Μεμυημένος, νῦν ἐστὶν εὔξασθαι καλόν,
Ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τὼ πόδε.

Κυ. Οἴμοι τάλας, οἴμοι γε, κἄτ' οἴμοι μάλα.

Πο. Τί ἐστι, μῶν οὐκ αὖ φέρεις; Κυ. ἀπόλωλε γάρ
Καὶ τοῖς λακεδαιμονίοισι κακὸς ἀλετρίβανος.

Πο. Πῶς ὦ πανοῦργ'. Τρ. ἐς τὰ 'πὶ θράκης χωρία,
Χρήσαντες ἑτέροις αὐτόν, εἶτ' ἀπώλεσαν.

Τρ. Εὖ γ' εὖ γε, ποιήσαντες ὦ Διοσκόρω,
Ἴσως ἂν εὖ γένοιτο, θαρρεῖτ' ὦ βροτοί.

Πο. Ἀπόφερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν
Ἐγὼ δὲ δοίδυκ' εἰσιὼν ποιήσομαι.

Τρ. Νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ Δάτιδος μέλος,
Ὁ δεφόμενός ποτ' ᾖδε τῆς μεσημβρίας,
Ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ χαίρομαι,
Νῦν ἐστιν ἡμῖν ὦ ἄνδρες ἕλληνες καλόν,
Ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν,
Ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν εἰρήνην φίλην,
Πρὶν ἕτερον αὖ δοίδυκα κωλῦσαι τινά,
Ἀλλ' ὦ γεωργοὶ κἄμποροι καὶ τέκτονες,
Καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι
Καὶ νησιῶται δεῦρ' ἴτ' ὦ πάντες λεῴ,
Ὡς τάχιστ' ἄμας λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία
Νῦν γὰρ ἡμῖν ἁρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δαίμονος.

Χο. Δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας,
Ὦ πανέλληνες, βοηθήσωμεν εἴπερ πώποτε,
Τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν
Ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος
Πρὸς τάδ' ἡμῖν εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε κἀρχιτεκτόνει
Οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τήμερον
Πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
Τὴν θεῶν πασῶν, μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.
Τρ. Οὐ σιωπήσεσθ' ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι,
Τὸν πόλεμον ἐκζωπυρήσετ' ἔνδοθεν κεκραγότες.
Χο. Ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος
Οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.
Τρ. Εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνον τὸν κέρβερον καὶ δεδίττεσθε,
Μὴ παφλάζων καὶ κεκραγὼς ὥσπερ ἡνίκ' ἐνθάδ' ἦν
Ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ 'ξελκύσαι.
Χο. Οὔτι καὶ νῦν ἐστιν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται,
Ἢν ἅπαξ εἰς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς, ἰοῦ, ἰοῦ.
Τρ. Ἐξολεῖτέ μ' ὦνθρωποι εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε,
Ἐκδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῖν ποδοῖν.
Χο. Ὡς κυκάτω καὶ πατείτω πάντα, καὶ ταραττέτω
Οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἄν.
Τρ. Τί τὸ κακόν, τί πάσχετ' ὦνδρες, μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
Πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.
Χο. Ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βούλομ' ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς
Οὐκ ἐμοῦ κινοῦντος, αὐτὼ τὼ σκέλη χορεύετον.
Τρ. Μή τι καὶ νυνί γ' ἔτ', ἀλλὰ παῦε παῦ' ὀρχούμενος.
Χο. Ἢν ἰδού, καὶ δὴ πέπαυμαι. Τρ. φῄς γε, παύει δ' οὐδέπω.
Ἓν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἑλκύσαι, καὶ μηκέτι.
Τρ. Τοῦτό νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσησθ' ἔτι.
Χο. Οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ' εἴπερ ὠφελήσαιμέν τί σε.
Τρ. Ἀλλ' ὁρᾶτ' οὔπω πέπαυσθε. Χο. τουτογὶ νὴ τὸν Δία

Τὸ σκέλος

Τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.
Τρ. Ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.
Χο. Ἀλλὰ καὶ τἀριστερόν τοί μ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον
Ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα, καὶ πέπορδα καὶ γελῶ,
Μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς, ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.
Τρ. Μηκέτ' οὖν νυνί γε χαίρετ' οὐ γὰρ ἴστε πω σαφῶς
Ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτήν, τηνικαῦτα χαίρετε,
Καὶ βοᾶτε, καὶ γελᾶτε,
Ἤδη δ' ἐξέσται τόθ' ὑμῖν
Πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθεύδειν,
Ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν,
Ἑστιᾶσθαι κοτταβίζειν,
Συβαρίζειν, ἰοὺ ἰοὺ κεκραγέναι.
Χο. Εἰ γάρ μοι γένοιτ' ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν ποτέ,
Πολλὰ γὰρ ἠνεσχόμην,
Πράγματά τε καὶ στιβάδας ἃς ἔλαχε φορμίων,
Κοὐκέτ' ἄν μ' εὕροις δικαστὴν δριμὺν οὐδὲ δύσκολον
Οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρὸν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
Ἀλλ' ἁπαλόν γ' ἄν μ' ἴδοις,
Καὶ πολὺ νεώτερον, ἀ-
παλλαγέντα πραγμάτων,
Καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀ-
πολλύμεθα καὶ κατατετρίμμεθα πλανώμενοι,
Ἐς λύκειον, κἀκ λυκείου
Σὺν δορὶ σὺν ἀσπίδι τε
Ἀλλ' ὅ, τι μάλιστα χαριούμεθα ποιοῦντες ἄγε,
Φράζε, σὲ γὰρ αὐτοκράτο-
ρ' εἵλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη.
Τρ. Φέρε δὴ κατίδω ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν.
Ἑρ. Ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρέ, τί ποιεῖν διανοεῖ.
Τρ. Οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ' ὅπερ καὶ κιλλικῶν.

Ἑρ. Ἀπόλωλας ὦ κακόδαιμον. Τρ. οὐκοῦν ἣν λάχω
Ἑρμῆς γὰρ ὢν κλήρῳ ποιήσεις οἶδ' ὅτι.
Ἑρ. Ἀπόλωλας, ἐξόλωλας. Τρ. εἰς τίν' ἡμέραν.
Ἑρ. Ἐς αὐτίκα μάλ'. Τρ. ἀλλ' οὐδὲν ἠμπόληκά πω
Οὔτ' ἄλφιτ' οὔτε τυρὸν, ὡς ἀπολούμενος.
Ἑρ. Καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε. Τρ. κᾆτα τῷ τρόπῳ
Οὐκ ᾐσθόμην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών.
Ἑρ. Ἆρ' οἶσθα θάνατον ὅτι προεῖφ' ὁ Ζεὺς, ὃς ἂν
Ταύτην ἀνορύττων εὑρεθῇ; Τρ. νῦν ἆρά με
Ἅπας ἀνάγκη 'στ' ἀποθανεῖν; Ἑρ. εὖ ἴσθ' ὅτι.
Τρ. Ἐς χοιρίδιόν μοι νῦν δάνεισον τρεῖς δραχμάς.
Δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.
Ἑρ. Ὦ Ζεῦ κεραυνοβρόντα. Τρ. μὴ, πρὸς τῶν θεῶν
Ἡμῶν κατείπῃς ἀντιβολῶ σε δέσποτα.
Ἑρ. Οὐκ ἂν σιωπήσαιμι. Τρ. ναὶ πρὸς τῶν κρεῶν,
Ἁ 'γὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.
Ἑρ. Ἀλλ' ὦ μέλε ὑπὸ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι,
Εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.
Τρ. Μὴ νῦν λακήσῃς, λίσσομαί σ' ὦρμίδιον,
Εἰπέ μοι, τί πάσχετ' ὦνδρες, ἔστατ' ἐκπεπληγμένοι,
Ὦ πόνηροι; μὴ σιωπᾶτ' εἰ δὲ μὴ, λακήσετε.
Χο. Μηδαμῶς ὦ δέσποθ' ἑρμῆ, μηδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς
Εἴ τι κεχαρισμένον,
Χοιρίδιον οἶδα παρ' ἐμοῦ γε κατεδηδοκώς
Τοῦτο μὴ φαῦλον νομίζων ἐν τῷδε τῷ πράγματι.
Τρ. Οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ' ὦναξ δέσποτα.
Χο. Μὴ γένῃ παλίγκοτος ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν γε,
Ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν,
Ἀλλὰ χάρισ' ὦ φιλαν-
θρωπότατε καὶ μεγαλο-

δωρότατε

δωρότατε δαιμόνων,
Εἴ τι πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς,
Καί σε θυσίαισιν ἱε-
ραῖσι προσόδοισί τε μεγά-
λαισι διαπαντὸς ὦ
Δέσποτ' ἀγαλοῦμεν ἀεί.
Τρ. Ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα,
Ἐπεί σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
Ἑρ. Κλέπται γάρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
Τρ. Καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
Ὃ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.
Ἑρ. Ἴθι δὴ κάτειπ', ἴσως γὰρ ἂν πείσαις με.
Τρ. Ἡ γὰρ σελήνη χὠ πανοῦργος ἥλιος,
Ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε πολὺν ἤδη χρόνον,
Τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν ἑλλάδα.
Ἑρ. Ἵνα τί δὲ τοῦτο δρᾶτον; Τρ. ὅτι νὴ τὸν δία
Ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν τούτοισι δὲ,
Οἱ βάρβαροι θύουσι, διὰ τοῦτ' εἰκότως,
Βούλοιντ' ἂν ὑμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
Ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.
Ἑρ. Ταῦτ' ἆρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτέτην,
Καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἁρματωλίας.
Τρ. Ναὶ μὰ δία, πρὸς ταῦτ' ὦ φίλ' ἑρμῆ ξύλλαβε,
Ἡμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσον,
Καί σοι τὰ μεγάλ' ἡμεῖς παναθήναι' ἄξομεν,
Πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
Μυστήρι' ἑρμῇ, διιπόλει', ἀδώνια,
Ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεπαυμέναι κακῶν,
Ἀλεξικάκῳ θύσουσιν ἑρμῇ πανταχοῦ,
Χἄτερ' ἔτι πόλλ' ἕξεις ἀγαθὰ, πρῶτον δέ σοι
Δῶρον δίδωμι τήνδ' ἵνα σπένδειν ἔχῃς.

Ἑρ. Οἴμ᾽ ὡς ἐλεήμων εἴμ᾽ ἀεὶ τῶν χρυσίδων,
Ὑμέτερον ἔντευθεν ἔργον ὦνδρες, ἀλλὰ ταῖς ἄμαις
Εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.
Χο. Ταῦτα δράσομεν, σὺ δ᾽ ἡμῖν ὦ θεῶν σοφώτατε,
Ἅττα χρὴ ποιεῖν, ἐφεστὼς φράζε δημιουργικῶς,
Τἄλλα δ᾽ εὑρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κακούς.
Τρ. Ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
Ἔργῳ φιαλοῦμεν εὐξάμενοι τοῖσι θεοῖς.
Ἑρ. Σπονδὴ σπονδή,
Εὐφημεῖτε εὐφημεῖτε.
Τρ. Σπένδοντες εὐχόμεσθα, τὴν νῦν ἡμέραν,
Ἕλλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν,
Χὤστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων,
Τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ᾽ ἀσπίδα.
Χο. Μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἐν εἰρήνῃ διάγειν τὸν βίον,
Ἔχονθ᾽ ἑταίραν καὶ σκαλεύοντ᾽ ἄνθρακας.
Τρ. Ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
Μηδέποτε παύσασθ᾽ αὐτὸν ὦ Διόνυσ᾽ ἄναξ,
Ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον.
Χο. Κεἴ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοι φθονεῖ,
Εἰς φῶς ἀνελθεῖν, ὦ πότνιά γ᾽ ἐν ταῖς μάχαις.
Πάσχοι γε τοιαῦθ᾽ οἷάπερ Κλεώνυμος.
Τρ. Κεἴ τις δορυξὸς ἢ κάπηλος ἀσπίδων
Ἵν᾽ ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
Ληφθεὶς ὑπὸ λῃστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.
Χο. Κεἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβοι
Ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ᾽ ἕλκοιτο μαστιγούμενος,
Ἡμῖν δ᾽ ἀγαθὰ γένοιτ᾽ ἰὴ παιών, ἰή.
Τρ. Ἄφελε τὸ παίειν, ἀλλ᾽ ἰὴ μόνον λέγε.
Χο. Ἰὴ τοίνυν γ᾽, ἰὴ μόνον λέγω.

Τρ. Ἑρμῇ

Τρ. Ἑρμῇ, Χάρισιν, Ὥραισιν, Ἀφροδίτῃ, Πόθῳ.
Χο. Ἄρει δὲ. Τρ. μὴ μή. Χο. μηδ᾽ Ἐνυαλίῳ γε. Τρ. μή.
Χο. Ὑπότεινε δὴ πᾶς καὶ κατάγετε τοῖσιν κάλως.
Ἑρ. Ὦ εἶα.
Χο. Εἶα μάλα.
Ἑρ. Ὦ εἶα.
Χο. Εἶα ἔτι μάλα.
Ἑρ. Ὦ εἶα, ὦ εἶα.
Τρ. Ἀλλ᾽ οὐχ ἕλκουσ᾽ ἅνδρες ὁμοίως,
Οὐχὶ ξυλλήψεσθ᾽ οἱ ὀγκύλλε-
σθ᾽ οἰμώξεσθ᾽ οἱ Βοιωτοί.
Ἑρ. Εἶα νῦν.
Τρ. Εἶα, ὤ.
Χο. Ἄγετε, ξυνέλκετε καὶ σφώ.
Τρ. Οὔκουν ἕλκω κἀξαρτῶμαι,
Κἀπεμπίπτω καὶ σπουδάζω.
Ἑρ. Πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοὔργον.
Χο. Ὦ Λάμαχ᾽, ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος,
Οὐδὲν δεόμεθ᾽ ὤνθρωπε τῆς σῆς μορμόνος.
Ἑρ. Οὐδ᾽ οἵδε γ᾽ εἷλκον, οὐδὲν Ἀργεῖοι πάλαι,
Ἀλλ᾽ ἢ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων
Καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφιτα.
Τρ. Ἀλλ᾽ οἱ Λάκωνες ὦγάθ᾽ ἕλκουσ᾽ ἀνδρικῶς.
Ἑρ. Ἆρ᾽ οἶσθ᾽ ὅσοι γ᾽ αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
Μόνοι προθυμοῦντ᾽, ἀλλ᾽ ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ.
Χο. Οὐδ᾽ οἱ Μεγαρῆς δρῶσ᾽ οὐδέν, ἕλκουσι δ᾽ ὅμως
Γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια,
Ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νὴ Δί᾽ ἐξολωλότες.
Τρ. Οὐδὲν ποιοῦμεν ὦνδρες, ἀλλ᾽ ὁμοθυμαδὸν
Ἅπασιν ἡμῖν αὖθις ἀντιληπτέον.
Ἑρ. Ὦ εἶα.

Τρ. Εἶα μάλα.
Ἑρ. Ὦ εἶα.
Τρ. Εἶα νὴ δία.
Ἑρ. Ὦ εἶα, ὦ εἶα.
Χο. Μικρόν γε κινοῦμεν. Τρ. οὐ δεινόν,
Τοὺς μὲν, τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾶν;
Χο. Πληγὰς λήψεσθ' ὦ 'ργεῖοι.
Ἑρ. Εἶα νῦν.
Τρ. Εἶα ὦ
Χο. Ὡς κακόνοι τινὲς εἰσὶν ἐν ὑμῖν,
Ὑμεῖς μὲν οὖν οἱ κιττῶντες
Τῆς εἰρήνης, σπᾶτ' ἀνδρικῶς
Ἀλλ' εἰσί τινες οἱ κωλύουσιν.
Τρ. Ἄνδρες μεγαρῆς, οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;
Μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη,
Πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε,
Καὶ τοῖς ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω,
Ἐντεῦθεν ἐχομένοις ὅθεν νῦν ἕλκετε,
Οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε,
Ἀλλ' εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελκύσαι,
Πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.
Χο. Ἄγ' ὦ 'νδρες αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.
Ἑρ. Χωρεῖ γε δή, τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον ὦ 'νδρες ὑμῖν.
Χο. Χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν, ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ.
Τρ. Οἱ γεωργοὶ τοὔργον ἐξέλκουσι, κἄλλος οὐδείς.
Χο. Ἄγε νῦν, ἄγε πᾶς
Καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδ' ἐγγύς
Μὴ νῦν ἀνῶμεν, ἀλλ' ἐπεν-
τείνωμεν ἀνδρικώτερον,
Ἤδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο
Ὦ εἶα νῦν, ὦ εἶα πᾶς,

Ὦ εἶα,

Ὦ εἶα, ὦ εἶα, εἶα εἶα,
Ὦ εἶα, ὦ εἶα πᾶς.
Τρ. Ὦ πότνια βοτρυόδωρε, τί προσείπω σ' ἔπος,
Πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον,
Ὅτῳ προσείπω σ' οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν,
Ὦ χαῖρ' ὀπώρα, καὶ σὺ δ' ὦ θεωρία,
Οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον ὦ θεωρία,
Οἷον δὲ πνεῖς ὡς ἡδὺ κατὰ τῆς καρδίας
Γλυκύτατον ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου,
Μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ;
Ἑρ. Ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος,
Τοῦ μὲν γάρ, ὄζει κρομμυοξυρεγμίας,
Ταύτης δ' ὀπώρας ὑποδοχῆς διονυσίων,
Αὐλῶν, τραγῳδῶν, σοφοκλέους μελῶν κιχλῶν
Ἐπυλλίων εὐριπίδου. Τρ. κλαύσ' ἄρα σύ
Ταύτης καταψευδόμενος, οὐ γὰρ ἥδεται
Αὕτη ποιητῇ ῥηματίων δικανικῶν
Κιττοῦ, τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων,
Κόλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἰπνόν,
Δούλης μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χοῶς,
Ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν. Ἑρ. ἴθι νῦν ἄθρει,
Οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις,
Διαλλαγεῖσαι, καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι
Ἀπαξάπασαι, καὶ κυάθοις προσκείμεναι.
Τρ. Καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει,
Τὰ πρόσωφ' ἵνα γνῷς τὰς τέχνας. Ἑρ. αἰβοῖ τάλας.
Ἐκεινονὶ γοῦν τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁρᾷς,
Τίλλονθ' ἑαυτόν; ὁ δὲ γε τὰς σμινύας ποιῶν
Πέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ κεινουί.
Τρ. Ὁ δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὁρᾷς ὡς ἥδεται;

Καὶ τὸν δρυξόον οἷον ἐσκιμάλισεν;
Ἑρ. Ἴθι νυν ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.
Τρ. Ἀκούετε λεῴ· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι,
Τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας εἰς ἀγρὸν
Ὡς τάχιστ' ἄνευ δορατίου καὶ ξίφους κἀκοντίου,
Ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στὶ μεστὰ τἀνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς,
Ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας.
Χο. Ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
Ἄσμενός γ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους,
Τάς τε συκᾶς ἃς ἐγὼ 'φύτευον ὢν νεώτερος;
Ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν γὰρ ἐστὶ πολλοστῷ χρόνῳ.
Τρ. Νῦν μὲν οὖν ὦνδρες προσευξώμεσθα πρῶτον τῇ θεῷ
Ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε καὶ τὰς γοργόνας,
Εἶθ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' εἰς τὰ χωρία,
Ἐμπολήσαντες τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.
Ἑρ. Ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται,
Καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.
Τρ. Νὴ Δί', ἡ γὰρ σφῦρα, λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξωπλισμένη,
Αἵ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον,
Ἦ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον,
Ὥστ' ἔγωγ' ἤδη 'πιθυμῶ καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρόν,
Καὶ τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γήδιον,
Ἀλλ' ἀναμνησθέντες ὦνδρες
Τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,
Ἣν παρεῖχ' αὕτη ποθ' ἡμῖν,
Τῶν τε παλλασίων ἐκείνων
Τῶν τε σύκων, τῶν τε μύρτων
Τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας
Τῆς ἰωνιᾶς τε τῆς πρὸς
Τῷ φρέατι
Τῶν τ' ἐλαῶν ὧν ποθοῦμεν

Ἀντὶ

Ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ
Τὴν θεὸν προσείπατε.
Χο. Χαῖρε χαῖρ' ὦ φιλτάτη ὡς
Ἀσμένοισιν ἡμῖν ἦλθες,
Σῷ γὰρ ἐδάμημεν πόθῳ,
Δαίμονα βουλόμενοι
Εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι,
Ἦσθα γὰρ τὸ μέγιστον ἡμῖν
Κέρδος ὦ ποθουμένη
Πᾶσιν, ὅσοι γεωργι-
κὸν βίον ἐτρίβομεν,
Μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις,
Πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν,
Πρίν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκεία,
Κἀδάπανα καὶ φίλα,
Τοῖς ἀγροίκοισι γὰρ ἦσθα
Χίδρα καὶ σωτηρία,
Ὥστε σε τά τ' ἀμπέλια
Καὶ τὰ νέα συκίδια
Τἄλλα θ' ὅσ' ἐστὶ φυτά,
Προσγελάσονταί σε λαβόντ' ἄσμενα,
Ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν ἤδη χρόνον
Ἥδε, τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον ὦ θεῶν εὐνούστατε.
Ἑρ. Ὦ σοφώτατοι γεωργοί, τἀμὰ δὴ ξυνίετε,
Ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο,
Πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἦρξε Φειδίας πράξας κακῶς
Εἶτα Περικλέης φοβηθεὶς μὴ μετάσχῃ τῆς δίκης,
Τὰς φύσεις ἡμῶν δεδοικὼς, καὶ τὸν αὐτοδὰξ τρόπον
Πρὶν παθεῖν τι δεινὸν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν,
Ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος,
Ἐξεφύσησεν γὰρ τοσοῦτον πόλεμον, ὥστε τῷ καπνῷ

Πάντας Ἕλληνας δακρῦσαι, τούς τ' ἐκεῖ τούς τ' ἐνθάδε,
Ὡς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον ἤκουσ' ἐψόφησεν ἄμπελος,
Καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισε πίθῳ,
Οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἥδε δ' ἠφανίζετο.

Τρ. Ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ 'πεπύσμην οὐδενός,
Οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἠκηκόειν.

Χο. Οὐδ' ἔγωγε, πλήν γε νυνί, ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν,
Οὖσα συγγενὴς ἐκείνου, πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.

Ερ. Κᾆτ' ἐπειδὴ 'γνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις ὧν ἤρχετε,
Ἠγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,
Πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν τοὺς φόρους φοβούμεναι,
Κἀνέπειθον τῶν Λακώνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν,
Οἱ δ' ἅτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι,
Τήνδ' ἀπορρίψαντες, αἰσχρῶς τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν,
Κᾆτα τἀκείνων γε κέρδη, τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά.
Αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι,
Οὐδὲν αἰτίων ἂν ἀνδρῶν γε τὰς κράδας κατήσθιον.

Χο. Ἐν δίκῃ μὲν οὖν, ἐπεί τοι τὴν κορώνεών γέ μου
Ἐξέκοψαν, ἣν ἐγὼ φυτεύσας ἐξεθρεψάμην.

Τρ. Νὴ Δί' ὦ μέλ' ἐνδίκως δῆτά γ' ἐπεὶ κἀμοῦ τὸν λίθον
Ἐμβαλόντες ἓξ μέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.

Ερ. Κᾆτα δ' ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὑργάτης λεώς,
Τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐλάνθανεν,
Ἀλλ' ἅτ' ὢν ἄνευ γιγάρτων, καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας,
Ἔβλεπε πρὸς τοὺς λέγοντας, οἱ δὲ γινώσκοντες εὖ
Τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας, κἀποροῦντας ἀλφίτων,
Τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασι,
Πολλάκις φανεῖσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθῳ,
Τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,
Αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονεῖ τὰ Βρασίδου,
Εἶτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κυνίδι' ἐσπαράττετε,

Ἡ πόλις

Ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα κἀν φόβῳ καθημένη,
Ἅττ' ἂν διαβάλλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἥδιστ' ἤσθιεν,
Οἱ δὲ, τὰς πληγὰς ὁρῶντες ἃς ἔτυπτον, οἱ ξένοι,
Χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύουν τὸ στόμα,
Ὥστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἡ δ' Ἑλλὰς ἂν
Ἐξερημωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθεν, ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
Βυρσοπώλης. Τρ. παῦε παῦ' ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ μὴ λέγε,
Ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὗπερ ἐστὶν κάτω,
Οὐ γὰρ ἡμέτερός τις ἐστ' ἐκεῖνος ἀνήρ, ἀλλὰ σός,
Ἅττ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκεῖνον
Κεἰ πανοῦργος ἦν ὅτ' ἔζη,
Καὶ λάλος καὶ συκοφάντης,
Καὶ κύκηθρον καὶ τάρακτρον,
Ταῦθ' ἁπαξάπαντα νυνὶ
Τοὺς σεαυτοῦ λοιδορεῖς,
Ἀλλ' ὅ,τι σιωπᾷς ὦ πότνια, κάτειπέ μοι.

Ερ. Ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρός γε τοὺς θεωμένους,
Ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς ὧν ἔπαθε πολλὴν ἔχει.

Τρ. Ἡ δ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον.

Ερ. Εἴφ' ὅ,τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἔμ' ὦ φιλτάτη,
Ἴθ' ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη,
Εἶεν ἀκούω, ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω,
Ἀκούσαθ' ὑμεῖς ὧν ἕνεκα μομφὴν ἔχει,
Ἐλθοῦσα φησὶν αὐτομάτη μετὰ τὰν Πύλῳ,
Σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν,
Ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.

Τρ. Ἡμάρτομεν ταῦτ' ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
Ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν.

Ερ. Ἴθι νυν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο
Ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,
Χ' ὅστις φίλος κἄσπευδεν εἶναι μὴ μάχας.

Τρ. Εὐνούστατος μὲν ἦν μακρῷ κλεωνύμου.
Ἑρ. Ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ
Ὁ κλεώνυμος. Τρ. ψυχήν γ' ἄριστος πλήν γ' ὅτι
Οὐκ ἦν ἄρ' ὥσπερ φησὶν εἶναι τοῦ πατρός,
Εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως
Ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίνετο.
Ἑρ. Ἔτι νυν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο,
Ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πνυκί.
Τρ. Ὑπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον,
Αὕτη, τί ποιεῖς, τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις;
Ἑρ. Ἀποστρέφεται τὸν δῆμον ἀχθεσθεῖσ' ὅτι
Αὑτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.
Τρ. Ἀλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χρησόμεσθ' οὐδέν, ἀλλὰ νῦν
Ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὤν,
Τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.
Ἑρ. Πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ' ἐρωτᾷ τῇ πόλει.
Τρ. Εὐβουλότεροι γενησόμεθα τρόπῳ τινί,
Ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὤν, πρὸ τοῦ μὲν οὖν
Ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα,
Νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.
Ἑρ. Ὢ ὤ
Οἷά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου. Τρ. τὰ τί.
Ἑρ. Πάμπολλα, καὶ τἀρχαῖ' ἃ κατέλιπεν τότε,
Πρῶτον δ' ὅ τι πράττει Σοφοκλέης ἀνήρετο.
Τρ. Εὐδαιμονεῖ· πάσχει δὲ θαυμαστόν. Ἑρ. τὸ τί.
Τρ. Ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίνεται σιμωνίδης.
Ἑρ. Σιμωνίδης; πῶς. Τρ. ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρός,
Κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.
Ἑρ. Τί δὲ κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν; Τρ. ἀπέθανεν,
Ὅθ' οἱ λάκωνες ἐνέβαλον. Ἑρ. τί παθών; Τρ. ὅ τι,
Ὡρακιάσας, οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο,

ἰδὼν

ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων,
Χ' ἅτερα πόσ' ἄττ' οἴει γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει,
Ὥστ' οὐδέποτ' ὦ δέσποιν' ἀφεξόμεσθά σου.
Ἑρ. Ἴθι νυν ἐπὶ τούτοις τὴν ὀπώραν λάμβανε,
Γυναῖκα σαυτῷ τήνδε, κᾆτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
Ταύτῃ ξυνοικῶν, ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς.
Τρ. Ὦ φιλτάτη δεῦρ' ἐλθὲ καὶ δός μοι κύσαι,
Ἆρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ
Ὦ δέσποθ' ἑρμῆ τῆς ὀπώρας κατελάσας;
Ἑρ. Οὔκ, εἴ γε κυκεῶν' ἐπιπίοις βληχωνίαν,
Ἀλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν θεωρίαν,
Ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβὼν ἧσπερ ποτ' ἦν.
Τρ. Ὦ μακαρία σὺ βουλὴ τῆς θεωρίας
Ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν,
Ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἑφθὰς καὶ κρέα,
Ἀλλ' ὦ φίλ' ἑρμῆ, χαῖρε πολλά. Ἑρ. καὶ σύ γε
Ὤνθρωπε χαίρων ἄπιθι καὶ μέμνησό μου.
Τρ. Ὦ κάνθαρ', οἴκαδ' οἴκαδ' ἀποπετώμεθα.
Ἑρ. Οὐκ ἐνθάδ' ὦ τᾶν οὗτοσί. Τρ. ποῖ γὰρ οἴχεται;
Ἑρ. Ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.
Τρ. Πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἕξει σιτία.
Ἑρ. Τὴν τοῦ γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.
Τρ. Πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; Ἑρ. θάρσει καλῶς,
Τηδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν. Τρ. δεῦρ' ὦ κόραι,
Ἕπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θᾶττον, ὡς πολλοὶ πάνυ
Ποθοῦντες ὑμᾶς, ἀναμένουσ' ἐστυκότες.
Χο. Ἀλλ' ἴθι χαίρων, ὑμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη παραδόντες,
Τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σῴζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα,
Περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν
Ἀλλὰ φυλάττετε σὺ ταῦτ' ἀνδρείως, ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς,
Ἣν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἴπωμεν, χ' ὅσα τε νοῦς αὐτὸς ἔχει.

Ω

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς,
Αὐτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις,
Εἰδ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διὸς, ὅστις ἄριστος
Κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται,
Ἄξιος εἶναι φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
Πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν,
Ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ, καὶ τοῖς φθειρσὶ πολεμοῦντας,
Τούς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκείνους,
Τοὺς φεύγοντας κἀξαπατῶντας καὶ τυπτομένους ἐπιτηδὲς
Ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους κατέλυσεν,
Οὓς ἐξῆγον κλαίοντας ἀεὶ καὶ τούτους οὕνεκα τουδὶ,
Ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς ἐπανέροιτο,
Ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες, μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέν σοι
Εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ, κἀδενδροτόμησε τὰ νῶτα;
Τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ, καὶ φόρτον, καὶ βωμολοχεύματ' ἀγεννῆ
Ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν, κἀπύργωσ' οἰκοδομήσας
Ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις, καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις,
Οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν, οὐδὲ γυναῖκας,
Ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ἐπεχείρει
Διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς δεινὰς, κἀπειλὰς βορβοροθύμους
Καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι
Οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον
Ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων, ἐλιχμῶντο,
Περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχε χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας
Φώκης δ' ὀσμὴν, λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου
Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὐ κατέδεισ' ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων
Ἀντεῖχον ἀεὶ, καὶ τῶν ἄλλων νήσων, ὧν εἵνεκα νυνὶ
Ἀποδοῦναι τὴν χάριν εἰκὸς ὑμᾶς, καὶ μνήμονας εἶναι,
Καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν, οὐχὶ παλαίστρας
Παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν, εὐθὺς ἐχώρουν,
Παῦρ'

Παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας,
Πάντα παρασχὼν τὰ δέοντα,
Πρὸς ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ,
Καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας,
Καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν
Ξυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης,
Πᾶς γάρ τις ἐρεῖ νικῶντος ἐμοῦ
Κἀπὶ τραπέζῃ καὶ ξυμποσίοις,
Φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ,
Τῶν τρωγαλίων, καὶ μὴ ἀφαίρει,
Γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν
Ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος.

Χο. Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους
Ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ
Τοῦ φίλου χόρευσον,
Κλείουσα θεῶν τε γάμους,
Ἀνδρῶν τε δαῖτας,
Καὶ θαλίας μακάρων,
Σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει,
Ἢν δέ σε καρκίνος ἐλθὼν
Ἀντιβολῇ μετὰ τῶν παί-
δων χορεῦσαι
Μήθ' ὑπακούσῃς, μήτ' ἔλ-
θῃς συνέριθος αὐτοῖς,
Ἀλλὰ νόμιζε πάντας
Ὄρτυγας οἰκογενεῖς,
Γυλιαύχενας ὀρχηστὰς
Ναννοφυεῖς, σφυράδων,
Ἀποκνίσματα,
Μηχανοδίφας
Καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατὴρ

Ὁ παρ' ἐλπίδας
Εἶχε τὸ δρᾶμα, γαλῆν
Τῆς ἑσπέρας ἀπάγξαι
Τοιάδε χρὴ Χαρίτων
Δαμώματα καλλικόμων
Τὸν σοφὸν ποιητὴν
Ὑμνεῖν, ὅταν ἠρινὰ μὲν
Φωνῇ χελιδὼν
Ἑζομένη κελαδῇ
Χορὸν δὲ μὴ χῃ Μόρσιμος,
Μηδὲ Μελάνθιος, οὗ δὴ
Πικροτάτην ὄπα γηρύ-
σαντος ἤκου-
σ', ἡνίκα τῶν τραγῳδῶν
Τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-
φός τε καὶ αὐτὸς ἄμφω,
Γοργόνες ὀψοφάγοι,
Βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι,
Γραοσόβαι, μιαροὶ
Τραγομάσχαλοι
Ἰχθυολῦμαι,
Ὧν καταχρεμψαμένη
Μέγα καὶ πλατὺ
Μοῦσα θεά, μετ' ἐμοῦ
Ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

Τρ. Ὡς χαλεπὸν ἦν ἐλθεῖν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν,
Ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τὰ σκέλη,
Μικροὶ δ' ὁρᾶν ἄνωθεν ἦστ', ἔμοιγέ τοι,
Ἀπ' οὐρανοῦ φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ,
Ἐντευθενὶ δέ, πολύ τι κακοηθέστεροι.

Θε. Ὦ δέσποθ' ἥκεις; Τρ. ὡς ἐγὼ πυθόμην τινός.

Θε. Τί δ'

Θε. Τί δ' ἔπαθες. Τρ. ἤλγουν τὼ σκέλη μακρὰν ὁδὸν
Διεληλυθώς. Θε. ἴθι νυν κάτειπέ μοι. Τρ. τὸ τί.

Θε. Ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα,
Πλανώμενον πλὴν σαυτόν; Τρ. οὔκ, εἰ μή γέ που
Ψυχὰς δύ' ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.

Θε. Τί δ' ἔδρων; Τρ. ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι,
Τὰς ἐνδιαεριαυερινηχέτους τινάς.

Θε. Οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἃ λέγουσι κατὰ τὸν ἀέρα;
Ὡς ἀστέρες γινόμεθ' ὅταν τις ἀποθάνῃ;

Τρ. Μάλιστα. Θε. καὶ τίς ἐστιν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ;

Τρ. Ἴων ὁ Χῖος, ὅσπερ ἐποίησε πάλαι,
Ἐνθάδε τὸν Ἀοῖόν ποθ' ὡς τ' ἦλθ' εὐθέως,
Ἀοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.

Θε. Τίνες γάρ εἰσ' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
Οἳ καόμενοι θέουσιν. Τρ. ἀπὸ δείπνου τινὲς
Τῶν πλουσίων οὗτοι βαδίζουσ' ἀστέρων
Ἰπνοὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ,
Ἀλλ' εἴσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβών
Καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ,
Στόρνυτέ μοι καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος,
Καὶ ταῦτα δράσας, ἧκε δεῦρ' αὖθις πάλιν,
Ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ βουλῇ τέως.

Θε. Πόθεν δ' ἔλαβες ταύτας σύ; Τρ. πόθεν ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Θε. Οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον,
Εἰ πορνοβοσκοῦσ' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.

Τρ. Οὔκ, ἀλλὰ κἀκεῖ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές.

Θε. Ἄγε νυν ἴωμεν, εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
Ταύτῃ τι; Τρ. μηδέν, οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν,
Οὔτ' ἄρτον, οὔτε μᾶζαν, εἰωθυῖ' ἀεὶ
Παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.

Θε. Λείχειν ἄρ' αὐτῇ κἀνθάδε σκευαστέον.

Ω 3

Χο. Εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρεσ-
βύτης ὅσα γ' ὧδ' ἰδεῖν,
τὰ νῦν τάδε πράττει.
Τρ. Τί δῆτ' ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα.
Χο. Ζηλωτὸς ἔσει γέρον
αὖθις νέος ὢν πάλιν,
μύρῳ κατάλειπτος.
Τρ. Οἶμαι τί δῆθ' ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ἔχωμαι,
Εὐδαιμονέστερος φανεὶς τῶν καρκίνου στροβίλων,
Οὔκουν δικαίως, ὅστις εἰς ὄχημα κανθάρου βάς,
Ἔσωσα τοὺς Ἕλληνας, ὥστ' ἐν τοῖς ἀγροῖσιν αὐτοὺς
Ἅπαντας ὄντας, ἀσφαλῶς κινεῖντε καὶ καθεύδειν.
Θε. Ἡ παῖς λέλουται, καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά,
Ὁ πλακοῦς πέπεπται, σησαμῆ ξυμπλάττεται,
Καὶ τ' ἄλλ' ἁπαξάπαντα, τοῦ πέους δὲ δεῖ.
Τρ. Ἴθι νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν θεωρίαν,
Ἀνύσαντε τῇ βουλῇ. Θε. τίς ἐστ' αὕτη, τί φῄς;
Τρ. Αὕτη θεωρία 'στὶν, ἣν ἡμεῖς ποτε
Ἐπαίομεν Βραυρῶνάδ' ὑποπεπωκότες,
Σάφ' ἴσθι κἀλήφθη γε μόλις. Θε. ὦ δέσποτα,
Ὅσην ἔχει τὴν προκτοπεντετηρίδα.
Τρ. Εἶεν, τίς ἐσθ' ὑμῶν δίκαιος, τίς ποτε,
Τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ βουλῇ λαβών,
Οὗτος τί περιγράφεις; Θε. τὸ δεῖν' ἐς ἴσθμια,
Σκηνὴν ἐμαυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω.
Τρ. Οὔπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων; δεῦρο σύ
Καταθήσομαι γὰρ εἰς μέσους αὐτὸς ἄγων.
Θε. Ἐκνεοῦσι νῦν δή. Τρ. τίς. Θε. ὅστις; ἀριφράδης,
Ἄγειν παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν. Τρ. ἀλλ' ὦ μέλε,
Τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται,
Ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί,

Βουλή,

Βουλή, πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν θεωρίαν;
Σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδίδωμι φέρων,
Ἔστ' εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τὼ σκέλη
Ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάρρυσιν,
Τουτὶ δ' ὁρᾶτε τοὐπτάνιον ὑμῖν ὡς καλόν,
Διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικ' ἄρ' ἐνταῦθα γὰρ
Πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ βουλῇ ποτ' ἦν,
Ἔπειτ' ἀγῶνά γ' εὐθὺς ἐξέσται ποιεῖν
Ταύτην ἔχουσιν αὔριον καλὸν πάνυ,
Ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἑστάναι,
Καὶ παγκράτιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς,
Παίειν, ὀρύττειν, πὺξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει;
Τρίτῃ δὲ μετὰ ταῦθ' ἱπποδρομίαν ἄξετε
Ἡνίκα δὲ κέλης κέλητα παρακελητιεῖ,
Ἅρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα,
Φυσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσετε,
Ἕτεροι δὲ κείσονταί γ' ἀπεψωλημένοι,
Περὶ ταῖσι καμπαῖς ἡνίοχοι πεπτωκότες,
Ἀλλ' ὦ πρυτάνεις δέχεσθε τὴν θεωρίαν,
Ἴθ' ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο,
Ἀλλ' οὐκ ἄν, εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει,
Ἀλλ' εὗρον ἄν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.
Χο. Ἦ χρηστὸς ἀνὴρ πολί-
της ἐστὶν ἅπασιν, ὅσ-
τις γ' ἐστὶ τοιοῦτος.
Τρ. Ὅταν τρυγᾶτ' εἴσεσθε πολλῷ μᾶλλον οἷός εἰμι.
Χο. Καὶ νῦν σύ γε δῆλος εἶ
Σωτὴρ γὰρ ἅπασιν ἀν-
θρώποις γεγένησαι.
Τρ. Φήσεις τί δῆτ' ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου λεπαστήν.
Χο. Καὶ πλήν γε τῶν θεῶν, ἀεί σ' ἡγησόμεσθα πρῶτον.

Τρ. Πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος ἀθμονεὺς ἐγώ,
Δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων τὸν δημότην ὅμιλον
Καὶ τὸν γεωργικὸν λεών, ὑπέρβολόν τε παύσας.
Χο. Ἄγε δὴ τί νῷν ἐντευθενὶ ποιητέον;
Τρ. Τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἱδρυτέον.
Χο. Χύτραισιν, ὥσπερ μεμφόμενον ἑρμίδιον;
Τρ. Τί δαὶ δοκεῖ, βούλεσθε λαρινῷ βοΐ;
Χο. Βοΐ μηδαμῶς ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέοι.
Τρ. Ἀλλ' ὑῒ παχείᾳ καὶ μεγάλῃ. Χο. μὴ μή; Τρ. τιή.
Χο. Ἵνα μὴ γένηται θεαγένους ὑηνία.
Τρ. Τί δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν. Χο. ὀΐ.
Τρ. Ὀΐ; Χο. ναὶ μὰ Δί'. Τρ. ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔστ' ἰωνικὸν
Τὸ ῥῆμά γ'. Χο. ἐπίτηδές γ' ἵν' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
Ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγῃ τις, οἱ καθήμενοι
Ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' ἰωνικῶς, ὀΐ.
Τρ. Εὖ τοι λέγεις. Χο. καὶ τἄλλα γ' ὦσιν ἤπιοι,
Ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους,
Καὶ τοῖσι συμμάχοισι, πρᾳότεροι πολύ.
Τρ. Ἴθι νυν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών,
Ἐγὼ δὲ πορίσω βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.
Χο. Ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ γε, χ' ἡ τύχη κατορθοῖ,
Χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἑτέρῳ
Τούτων, κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.
Τρ. Ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἔσθ', ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ δή.
Χο. Ἐπείγετε νῦν ἐν ὅσῳ,
Σοβαρὰ θεόθεν,
Κατέχει πολέμου,
Μετάτροπος αὔρα,
Νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς,
Εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει,
Τὸ κανοῦν πάρεστιν, ὀλὰς ἔχον καὶ στέμμα, καὶ μάχαιραν,

Καὶ πῦρ γε τουτί, κοὐδὲν ἴσχει πλὴν τὸ πρόβατον ἡμᾶς.
Χο. Οὔκουν ἁμιλλήσεσθον
Ὡς ἢν χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ
Πρόσεισιν αὐλήσων ἄκλη-
τος, κᾆτα τοῦτ' εὖ οἶδ' ὅτι
Φυσῶντι καὶ πονουμένῳ
Προσδώσετε δήπου.
Τρ. Ἄγε δὴ τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα
Περίιθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπὶ δεξιά.
Θε. Ἰδού, λέγοις ἂν ἄλλο, περιελήλυθα,
Φέρε δὴ τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω λαβών
Σεῖου σὺ ταχέως, σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν
Καὐτός τε χερνίπτου παραδοὺς ταύτην ἐμοί,
Καὶ τοῖσι θεαταῖς ῥίπτει τῶν κριθῶν. ἰδού.
Τρ. Ἔδωκας ἤδη. Θε. νὴ τὸν ἑρμῆν, ὥστε γε
Τούτων ὅσοιπέρ εἰσι τῶν θεωμένων,
Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει.
Τρ. Οὐχ αἱ γυναῖκές γ' ἔλαβον. Θε. ἀλλ' εἰς ἑσπέραν
Δώσουσιν αὐταῖς ἄνδρες, ἀλλ' εὐχώμεθα,
Τίς τῇδε; ποῦ ποτ' εἰσί, πολλοὶ κἀγαθοί,
Τοῖσι φέρε δῶ, πολλοὶ γάρ εἰσι κἀγαθοί.
Τρ. Τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμισας. Θε. οὐ γὰρ οἵτινες
Ἡμῶν καταχεόντων ὕδωρ τοσουτονὶ
Ἐς ταυτὶ τοῦτ' ἑστᾶσ' ἰόντες χωρίον,
Ἀλλ' ὡς τάχιστ' εὐχώμεθα, εὐχώμεθα δή.
Τρ. Ὦ σεμνοτάτη βασίλεια θεά
Πότνι' εἰρήνη
Δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
Δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.
Θε. Δέξαι δῆτ' ὦ πολυτιμήτη
Νὴ Δία, καὶ μὴ ποίει γ' ἅπερ αἱ

Μοιχευόμεναι δρῶσι γυναῖκες,
Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
Τῆς αὐλείας παρακύπτουσι
Κἄντις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς
Ἀναχωροῦσι,
Κᾆτ' ἢν ἀπίῃ, παρακύπτουσι
Τούτων σὺ ποίει μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.
Τρ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σαυτὴν,
Γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς.
Ἡμῖν, οἳ σοῦ τρυχόμεθ' ἤδη,
Τρία καὶ δέκ' ἔτη,
Λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγάς,
Ἵνα λυσιμάχην σε καλῶμεν,
Παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
Τὰς περικόμψους, αἷς στωμυλλόμε-
θ' εἰς ἀλλήλους, μῖξον δ' ἡμᾶς
Τοὺς Ἕλληνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς
Φιλίας χυλῷ, καὶ συγγνώμῃ
Τινὶ πραοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν,
Καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
Ἐμπλησθῆναι μεγάλων σκορόδων,
Σικύων πρῴων, μήλων, ῥοιῶν,
Δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν,
Κἀκ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν,
Χῆνας, νήττας, φάττας, τροχίλους,
Καὶ κωπάδων ἐλθεῖν σπυρίδας,
Καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους
Ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι,
Μορύχῳ, τελέᾳ, γλαυκέτῃ, ἄλλοις
Τένθαις πολλοῖς, κᾆτα μελάνθιον
Ἥκειν ὕστερον εἰς τὴν ἀγορὰν,

τὰς

Τὰς δὲ πεπρᾶσθαι, τὸν δ' ὀτοτύζειν,
Εἶτα μονῳδεῖν ἐκ μηδείας,
Ὀλόμαν ὀλόμαν ἀποχηρωθεὶς,
Τᾶς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας
Τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν,
Ταῦτ' ὦ πολυτίμητ' εὐχομένοις ἡμῖν δίδου,
Λαβὲ τὴν μάχαιραν, εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς
Σφάξεις τὸν οἶν. Τρ. ἀλλ' οὐ θέμις. Θε. τιὴ τί δή.
Τρ. Οὐχ ἥδεται δήπουθεν εἰρήνη σφαγαῖς,
Οὐδ' αἱματοῦται βωμὸς, ἀλλ' εἴσω φέρων
Θύσας, τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε
Χοὔτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται,
Χο. Σὲ δὴ θύρασι χρὴ μένοντα τοίνυν
Σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως
Τά, τε πρόσφορ' ἅπαντ' ἐπὶ τούτοις.
Τρ. Οὔκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;
Χο. Πῶς δ' οὐχὶ, τί γάρ σε πέφευγ' ὅσα χρὴ
Σοφὸν ἄνδρα, τί δ' οὐ σὺ φρονεῖς ὁπόσα
Ἐστὶ χρεὼν τόνγε σοφῇ δόκιμον,
Φρενὶ καὶ πορίμῳ τῇ τόλμῃ.
Τρ. Ἡ σχίζα γοῦν ἐνημμένη, τὸν στιλβίδην πιέζει,
Καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει,
Τίς οὐκ ἂν ἐπαινέσει-
εν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅσ-
τις, πόλλ' ἀνατλὰς, ἔσω-
σε τὴν ἱερὰν πόλιν,
Ὥστ' οὐχὶ παύσει ποτ' ἂν,
Ζηλωτὸς ἅπασιν.
Θε. Ταυτὶ δέδραται, τίθεσο τὼ μηρὼ λαβών,
Ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἶμι καὶ θυλήματα.
Τρ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἀλλ' ἥκειν ἐχρῆν.

Θε. Ἰδοὺ πάρειμι, μῶν ἐπέχειν σοι δοκῶ;
Τρ. Ὄπτα καλῶς νυν ταῦτα, καὶ γὰρ οὑτοσὶ
Προσέρχεται δάφνῃ τις ἐστεφανωμένος,
Τίς ἄρα ποτ' ἐστίν; Θε. ὡς ἀλαζὼν φαίνεται,
Μάντις τίς ἐστιν. Τρ. οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ἱεροκλέης.
Θε. Αὐτός γε πού 'σθ' ὁ χρησμολόγος, οὑξ ὠρεοῦ
Τί ποτ' ἄρα λέξει; Τρ. δῆλος ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι
ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς.
Θε. Οὔκ, ἀλλὰ διὰ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθεν.
Τρ. Μή νυν ὁρᾶν δοκῶμεν αὐτόν. Θε. εὖ λέγεις.
Ἱερ. Τίς ἡ θυσία ποθ' αὑτηί, καὶ τῷ θεῶν.
Τρ. Ὄπτα σὺ σιγῇ, κἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.
Ἱερ. Ὅτῳ δὲ θύετ' οὐ φράσεθ'; Τρ. ἡ κέρκος ποιεῖ
Καλῶς. Θε. καλῶς δῆτ' ὦ πότνι' εἰρήνη φίλη.
Ἱερ. Ἄγε νυν ἀπάρχου, κᾆτα δὸς τἀπάργματα.
Τρ. Ὀπτᾶν ἄμεινον πρῶτον. Ἱερ. ἀλλὰ ταυταγὶ
Ἤδη 'στὶν ὀπτά. Τρ. πολλὰ πράττεις ὅστις εἶ,
Κατάτεμνε, ποῦ τράπεζα, τὴν σπονδὴν φέρε.
Ἱερ. Ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. Τρ. μεμνήμεθα.
Ἱερ. Ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον. Θε. ἢν φράσῃς. Τρ. μὴ διαλέγου
Νῷν μηδέν, εἰρήνῃ γὰρ ἱερὰ θύομεν.
Ἱερ. Ὦ μέλεοι θνητοὶ καὶ νήπιοι. Τρ. ἐς κεφαλὴν σοί.
Ἱερ. Οἵτινες ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ ἀΐοντες,
Συνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις.
Θε. Αἰβοῖ αἰβοῖ. Τρ. τί γελᾷς. Θε. ἥσθην χαροποῖσι πιθήκοις
Ἱερ. Καὶ κέπφοι τρήρωνες, ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,
Ὧν δόλιαι ψυχαί, δόλιαι φρένες. Τρ. εἴθε σου εἶν,
Ὤφελεν, ὦ 'λαζὼν οὑτοσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων.
Ἱερ. Εἰ γὰρ μὴ νύμφαι γε θεαὶ Βάκιν ἐξαπάτασκον,
Μὴ δὲ Βάκις θνητούς, μηδ' αὖ νύμφαι Βάκιν αὐτόν.
Τρ. Ἐξώλης ἀπόλοι' εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.

Ἱερ. οὔπω

Ἱερ. οὔπω θέσφατον ἦν εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι,
Ἀλλὰ τόδε πρῶτον. Τρ. τοῖς ἅλσί γε πάσσε ταυτί.
Ἱερ. Οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ,
Ὡς ἡ σφονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ,
Χ' ἡ κώδων ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη, τυφλὰ τίκτει
Τουτάκις οὔπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.
Τρ. Ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς, οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας;
Ἢ διακαυνιάσαι, πότεροι κλαυσούμεθα μεῖζω,
Ἐξὸν σπεισαμένοις κοινῇ, τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν.
Ἱερ. Οὔποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
Τρ. Οὔποτε δειπνήσεις ἐπὶ τοῦ λοιποῦ γ' ἐν πρυτανείῳ
Οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.
Ἱερ. Οὐδέποτ' ἂν θείης λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
Τρ. Ἆρα φενακίζων ποτ' ἀθηναίους ἔτι παύσει;
Ἱερ. Ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν
Τρ. Ὅνπερ κάλλιστον δήπου πεποίηκεν ὅμηρος,
Ὣς οἱ μὲν, νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο,
Εἰρήνην εἵλοντο, καὶ ἱδρύσανθ' ἱερείῳ,
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Ἔσπενδον δεπάεσσιν, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον,
Χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κώθωνα φαεινόν.
Ἱερ. Οὐ μετέχω τούτων, οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε σίβυλλα.
Τρ. Ἀλλ' ὁ σοφός τοι νὴ Δί' ὅμηρος, δεξιὸν εἶπεν,
Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
Ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
Ἱερ. Φράζεο δή, μή πως σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
Ἰκτῖνος μάρψῃ. Τρ. τουτὶ μέντοι σὺ φυλάττου,
Ὡς οὗτος φοβερὸς τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χρησμός,
Ἔγχει δὴ σπονδήν, καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί.
Ἱερ. Ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ 'μαυτῷ βαλανεύσω,

Τρ. Σπονδὴ, σπονδή.
Ἱερ. Ἔγχει δὴ κἀμοὶ καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον.
Τρ. Ἀλλ' οὔπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
Ἀλλὰ τόδε πρότερον σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελθεῖν,
Ὦ πότνι' εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.
Ἱερ. Πρόσφερε τὴν γλῶτταν. Τρ. σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἀπένεγκε.
Ἱερ. Σπονδή. Τρ. καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θᾶττον.
Ἱερ. Οὐδεὶς δώσει μοι τῶν σπλάγχνων; Τρ. οὐ γὰρ οἷόν τε
Ἡμῖν πρὶν δοῦναι, πρὶν ἂν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.
Ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. Τρ. ἄλλως ὦ τᾶν ἱκετεύεις,
Οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον,
Ἄγε δὴ θεαταὶ δεῦρο συσπλαγχνεύετε
Μετὰ νῷν. Ἱερ. τί δ' ἔγωγε; Τρ. τὴν σίβυλλαν ἔσθιε.
Ἱερ. Οὔτοι μὰ τὴν γῆν, ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
Ἀλλ' ἁρπάσομαι σφῷν αὐτὰ, κεῖται δ' ἐν μέσῳ.
Τρ. Παῖε παῖε τὸν βάκιν. Ἱερ. μαρτύρομαι.
Ἱερ. Κἀγὼ γ' ὅτι τένθης εἶ κἀλαζὼν ἀνήρ
Παῖ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.
Θε. Σὺ μὲν οὖν, ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κωδίων
Ἃ λάμβαν' αὐτὸς ἐξαπατῶν, ἐκβολβιῶ,
Οὐ καταβαλεῖς τὰ κῴδι' ὦ θυηπόλε;
Ἱερ. Ἤκουσας ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' ἐξ ὠρεοῦ;
Θε. Οὐκ ἀποπετήσει θᾶττον εἰς ἐλύμνιον.
Χο. Ἥδομαι ἥδομαι,
Κράνους ἀπηλλαγμένος
Τυροῦ τε καὶ κρομμύων
Οὐ γὰρ φιλήδω μάχαις,
Ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλκων
Μετ' ἀνδρῶν ἑταίρων φίλων
Οὐκ ἐᾶς τῶν ξύλων ἅττ' ἂν ᾖ
Δανότατα τοῦ θέρους

Ἐκπε-

Ἐκπεπρισμένα
Κἀνθρακίζων τοὐρεβίνθου,
Τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων
Χἄμα τὴν θρᾷτταν κυνῶν
Τῆς γυναικὸς λουμένης.
Χο. Οὐ γάρ ἐστιν ἥδιον, ἢ τυχεῖν μὲν ἤδη 'σπαρμένα,
Τὸν θεὸν δ' ἐπιψακάζειν, καί τιν' εἰπεῖν γείτονα
Εἰπέ μοι τί τηνικάδε δρῶμεν ὦ κωμαρχίδη,
Ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς,
Ἀλλ' ἄφαυε τῶν φασήλων ὦ γύναι τρεῖς χοίνικας
Τῶν τε πυρῶν μῖξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε,
Τόν τε μανῆν ἡ σύρα βωστρησάτω τοῦ χωρίου,
Οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον,
Οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον,
Κἀξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὼ σπίνω,
Ἦν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον, καὶ λαγῷα τέτταρα,
Εἴ τι μὴ 'ξήνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς ἑσπέρας,
Ἐψόφει γοῦν ἔνδον, οὐκ οἶδ' ἅττα κἀκυδοιδοπᾶ,
Ὧν ἔνεγκ' ὦ παῖ τρί' ἡμῖν, ἓν δὲ δοῦναι τῷ πατρί,
Μυρρίνας αἴτησον ἐξ αἰσχινάδου τῶν καρπίμων
Χἄμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, χαρινάδην τις βωσάτω,
Ὡς ἂν ἐμπίῃ μεθ' ἡμῶν
Εὖ ποιοῦντος κὠφελοῦντος
Τοῦ θεοῦ τἀρώματα,
Ἡνίκ' ἂν ἀχέτας
ᾄδῃ τὸν ἡδὺν νόμον,
Διασκοπῶν ἥδομαι
Τὰς λημνίας ἀμπέλους,
Εἰ πεπαίνουσιν ἤδη
Τὸ γὰρ φῖτυ πρῷον φύσει
Τόν τε φίληχ' ὁρῶν οἰδαίνον-

τ', εἶθ' ὁπόταν ᾖ πέπων,
ἐσθίω κἀπέχω,
χἄμα φήμ', ὧραι φίλαι, καὶ
τοῦ θύμου τρίβων κυκῶμαι,
κᾆτα γίνομαι παχὺς,
τηνικαῦτα τοῦ θέρους
μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων
τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ,
ἣν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα σαρδιανικόν,
ἢν δέ που δέῃ μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα κυζικηνικόν,
κᾆτα φεύγει πρῶτος ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν
τοὺς λόφους σείων, ἐγὼ δ' ἕστηκα λινοπτώμενος,
ἡνίκα δ' ἂν οἴκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνασχετά,
τοὺς μὲν, ἐγγράφοντες ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε καὶ κάτω,
ἐξαλείφοντες δὶς ἢ τρὶς, αὔριον γ' ἔσθ' ἡ ἔξοδος
τῷδε σιτί' οὐκ ἐώνητ' οὐ γὰρ ᾔδειν ἐξιών,
εἶτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν πανδίονος,
εἶδεν αὐτὸν, κἀπορῶν, ἔθει τὸ κακὸν βλέπων ὀπόν,
ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι, τοὺς δ' ἐξ ἄστεος,
ἧττον, οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσι ῥιψάσπιδες,
ὧν ἔτ' οὐ θύσας ἐμοὶ δώσουσιν ἢν θεὸς θέλῃ,
πολλὰ γάρ δή μ' ἠδίκησαν
ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες,
ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.

Τρ. Ἰοὺ, ἰού,
ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐπὶ τοὺς γάμους,
ἔχ' ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί,
πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελος ἔστ' αὐτῆς ἔτι,
ἔπειτ' ἐπεισφέρε τὰς ἀμύλους, καὶ τὰς κίχλας,
καὶ τῶν λαγῴων πολλὰ, καὶ τοὺς κολλάβους,

Δρ. Ποῦ

Δρ. Ποῦ ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν. Τρ. ἀναβάπτω κίχλας.
Δρ. Ὦ φίλτατ' ὦ Τρυγαῖ' ὅσ' ἡμᾶς τἀγαθὰ
δέδρακας, εἰρήνην ποιήσας, ὡς πρὸ τοῦ
οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλάβου,
νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ,
ὁδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους εἰς τοὺς ἀγρούς.
ἀλλ' ὦ Τρυγαῖε, τῶν δρεπάνων τε λάμβανε
καὶ τῶνδ' ὅτι βούλει, προῖκα γὰρ ταυτὶ δέχου,
ἀφ' ὧν γ' ἄρ' ἀπεδόμεθα κἀκερδαίνομεν,
τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν εἰς τοὺς γάμους.
Τρ. Ἴθι νυν καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ', εἴσιτε
ἐπὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα, καὶ γὰρ οὑτοσὶ
ὅπλων κάπηλος, ἀχθόμενος προσέρχεται.
Λο. Οἴμ' ὡς προθέλυμνόν μ' ὦ Τρυγαῖ' ἀπώλεσας.
Τρ. Τί δ' ἐστὶν ὦ κακόδαιμον, οὔτι που λοφᾷς.
Λο. Ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην, καὶ τὸν βίον,
καὶ τουτονὶ, καὶ τοῦ δορυξοῦ κἀνονί.
Τρ. Τί δῆτα τουτοινὶ καταθῶ σοι τοῖν λόφοιν.
Λο. Αὐτὸς σὺ, τί δίδως. Τρ. ὅτι δίδωμ' αἰσχύνομαι,
ὅμως δ' ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πόνον πολύν,
δοίην ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας,
ἵν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτῳί.
Λο. Ἔνεγκε τοίνυν εἰσιὼν τὰς ἰσχάδας,
κρεῖττον γὰρ ὦ τᾶν ἐστιν ἢ μηδὲν λαβεῖν.
Τρ. Ἀπόφερ' ἀπόφερ' ἐν κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας,
τριχορρυεῖτον, οὐδέν ἐστον τὼ λόφω,
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς.
Θω. Τί δαὶ δεκάμνῳ τῷδε θώρακος κύτει,
ἐνημμένῳ κάλλιστα χρήσομαι τάλας.
Τρ. Οὗτος μὲν οὐ μή σοι ποιήσει ζημίαν,
ἀλλ' αἶρέ μοι τουτόνγε τοῦ ἰσωνίας,

Bb

Ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ' ἐπιτήδειον πάνυ.

Θω. Παῦσαι μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασι.

Τρ. Ἴθι δὴ παραθέντι τρεῖς λίθους οὐ δεξιῶς.

Θω. Ποίᾳ δ' ἀποψήσει ποτ' ὦ μαθέστατε.

Τρ. Ταυτηὶ διεὶς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμιᾶς,
Καὶ τῇδε τἄμ'. Θω. ἀμφοῖν δῆτ'. Τρ. ἔγωγε νὴ Δία
Ἵνα μή γ' ἁλῶ τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς.

Θρ. Ἔπειτ' ἀντὶ δεκάμνου χεσεῖ καθήμενος;

Τρ. Ἔγωγε νὴ Δί' ὦ 'πίτριπτ'· οἴει γὰρ ἂν
Τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλίων δραχμῶν;

Θω. Ἴθι δὴ 'ξένεγκε τἀργύριον. Τρ. ἀλλ' ὦ 'γαθὲ
Θλίβει τὸν ὄρρον ἀπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι.

Σαλ. Τί δ' ἆρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι,
Ἣν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἑξήκοντ' ἐγώ.

Τρ. Μόλιβδον εἰς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγχέας,
Ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεὶς ὑπομάκρον,
Γενήσεταί σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων,

Σαλ. Οἴμοι καταγελᾷς. Τρ. ἀλλ' ἕτερον παραινέσω.
Τὸν μὲν μόλιβδον, ὥσπερ εἶπον ἔγχεον,
Ἐντεῦθενὶ δὲ σπαρτίοις ἠρτημένην.
Πλάστιγγα πρόσθες, καὐτός σοι γενήσεται.
Τὰ σῦκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἱστάναι.

Κρ. Ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον ὥς μ' ἀπώλεσας
Ὅτ' ἀντέδωκα γ' ἀντὶ τῶνδε μνᾶν ποτε
Καὶ νῦν τί δράσω, τίς γὰρ αὔτ' ὠνήσεται;

Τρ. Πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς αἰγυπτίοις
Ἔστι γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.

Δο. Οἴμοι ὦ κρανοποιὲ ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν.

Τρ. Οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν. Κρ. ἀλλὰ τί
Ἔτ' οὖν τοῖσι κράνεσιν ὅ, τι τις χρήσεται

Τρ. Ἐὰν τοιαυτασὶ μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,

Ἄμεινον

Ἄμεινον ἢ νῦν αὔτ' ἀποδώσεται πολύ.

Κρ. Ἀπίωμεν ὦ δορυξέ. Τρ. μηδαμῶς, ἐπεὶ
Τουτωνί γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταυτ' ὠνήσομαι.

Δο. Πόσον δίδως δῆτ'. Τρ. εἰ διαπρισθεῖεν δίχα
Λάβοιμ' ἂν αὔτ' ἐπὶ χάρακας ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.

Δο. Ὑβριζόμεσθα, χωρῶμεν ὦ τᾶν ἐκ ποδῶν.

Τρ. Νὴ τὸν Δί' ὡς τὰ παιδία γ' ἤδη 'ξέρχεται
Οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ' ἵνα
Ἅττ' ᾄσεται, προαναβάληταί μοι δοκεῖ,
Ἀλλ' ὅτι περ ᾄδειν ἐπινοεῖς ὦ παιδίον
Αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρότερον ἀναβαλοῦ 'νθαδί.

Παι. Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα. Τρ. παῦσαι
Ὁπλοτέρους ᾄδων, καὶ ταῦτ' ὦ τρισκακόδαιμον
Εἰρήνης οὔσης, ἀμαθές γ' εἶ καὶ κατάρατον.

Παι. Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας.

Τρ. Ἀσπίδας; οὐ παύσει μεμνημένος ἀσπίδος ἡμῖν.

Παι. Ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.

Τρ. Ἀνδρῶν οἰμωγή, κλαύσει νὴ τὸν Διόνυσον
Οἰμωγὰς ᾄδων, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.

Παι. Ἀλλὰ τί δῆτ' ᾄδω, σὺ γὰρ εἰπέ μοι, οἷς τισι χαίρεις.

Τρ. Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα καὶ τὰ τοιαυτί
Ἄριστον προτίθεντο καὶ ἅττ' ἥδιστα μάσασθαι.

Παι. Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὐχένας ἵππων,
Ἔκλυον ἱδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν.

Τρ. Εἶεν, ἐκόρεσθεν τοῦ πολέμου κᾆτ' ἤσθιον
Ταυτὶ ᾆδε, ταῦθ' ὡς ἤσθιον κεκορημένοι.

Παι. Θωρήσσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι. Τρ. ἄσμενοι.

Παι. Πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

Τρ. Κάκιστ' ἀπόλοιο παιδάριον αὐταῖς μάχαις,
Οὐδὲν γὰρ ᾄδεις, πλὴν πολέμους. τοῦ καί ποτ' εἶ;

Παι. Ἐγώ. Τρ. σὺ μέντοι νὴ δί᾽. Παι. υἱὸς Λαμάχου.
Τρ. Αἰβοῖ,
Ἦ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων εἰ σὺ μὴ εἴης
Ἀνδρὸς βουλομάχου, καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός,
Ἄπερρε, καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ᾆδ᾽ ἰών,
Ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου ᾽στὶ παιδίον,
ᾆσον πρὶν εἰσιέναι τι, σὺ γὰρ εὖ οἶδ᾽ ὅτι
Οὐ πράγματ᾽ ᾄσεις, σώφρονος γὰρ εἶ πατρός.
Παι. Ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ,
Ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
Παι. Εἰπέ μοι ὦ πόσθων εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ᾽ ᾄδεις.
Τρ. Ψυχὴν δ᾽ ἐξεσάωσα. Τρ. κατῄσχυνάς γε τοκήων,
Ἀλλ᾽ εἰσίωμεν, εὖ γὰρ οἶδ᾽ ἐγὼ σαφῶς
Ὅτι ταῦθ᾽ ὅσ᾽ ᾖσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος,
Οὐ μὴ ᾽πιλάθῃ ποτ᾽ αὖ ἐκείνου τοῦ πατρός,
Ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη ᾽νταῦθα τῶν μενόντων
Φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν,
Καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν,
Ἀλλ᾽ ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον,
Καὶ σμήχετ᾽ ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν,
Οὐδὲν γὰρ ὦ πόνηροι
Λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστίν,
Ἢν μή τι καὶ μασῶνται,
Ἡμῖν μελήσει ταῦτα γ᾽ εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων,
Ἀλλ᾽ ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λαγῴων,
Ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν,
Πλακοῦσιν ἐστὶν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις,
Πρὸς ταῦτα βρύκετ᾽ ἢ τάχ᾽ ὑμῖν φημὶ μεταμελήσειν,
Εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κομίζειν,
Δᾷδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεὼν συγχαίρειν κἀπικελεύειν
Καὶ τὰ σκεύη πάλιν εἰς τὸν ἀγρὸν νῦν χρὴ πάντα κομίζειν,
ὀρχησαμένους

ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ Ὑπέρβολον ἐξελάσαντας
Κἀπευξαμένους τοῖσι θεοῖσι
Διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἕλλησι,
Κριθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
Πάντας ὁμοίως, οἶνόν τε πολὺν
Σῦκά τε τρώγειν,
Τάς τε γυναῖκας τίκτειν ἡμῖν,
Καὶ τἀγαθὰ πάνθ᾽ ὅσ᾽ ἀπωλέσαμεν,
Συλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς
Λῆξαι δ᾽ αἴθωνα σίδηρον,
Δεῦρ᾽ ὦ γύναι εἰς ἀγρόν,
Χ᾽ ὅπως μετ᾽ ἐμοῦ καλὴ
Καλῶς κατακείσει
Ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ, ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ,
Ὦ τρισμάκαρ ὡς δικαίως
Τἀγαθὰ νῦν ἔχεις
Ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ
Ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ
Τί δράσομεν αὐτήν
Τί δράσομεν αὐτήν,
Τρυγήσομεν αὐτήν,
Τρυγήσομεν αὐτήν,
Ἀλλ᾽ ἀράμενοι φέρωμεν
Οἱ προτεταγμένοι οἱ χορευταὶ ἀναλαβόντες,
Τὸν νυμφίον ὦ ᾽νδρες,
Ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ, ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ
Οἰκήσετε γοῦν καλῶς
Οὐ πράγματ᾽ ἔχοντες,
Ἀλλὰ συκολογοῦντες
Ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ, ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ
Τοῦ μὲν μέγα καὶ παχύ,

Τῆς δ᾽ ἡδὺ τὸ σῦκον,
Φήσεις γοῦν ὅταν ἐσθίῃς,
Οἶνόν τε πίνῃς πολὺν
Ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ.

ΛΕΙΠΕΙ.

Πλακοῦντας ἐσθίειν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
εἰρήνης τέλος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐν τοῖς σκίροις τὰ γύναι᾽ ἔκρινε στολαῖς ἀνδρῶν προκαθίζοντα γενομένης ἐκκλησίας περιθέμεναι πώγωνας ἀλλοτρίων τριχῶν, ἐποίησαν οὕτως ὑστεροῦντος οὖν στολαῖς, ἀνδρῶν γυναικῶν ἐκάθισαν, καὶ δὴ μία δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσας τὴν ὅλων τὴν ἐπιτροπὴν, βέλτιον ἄρξειν μυρίων, ἐκέλευσέ τ᾽ εἰς τὸ κοινὸν φέρειν τὰ χρήματα καὶ χρῆσθαι τοῖς νόμοις.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Γυνή τις πραξαγόρα.
Χορός.
Ἕτερος ἀνὴρ Βλέπυρος.
Ἄλλος ἀνὴρ φειδωλός.
Γραῦς.
Νέος.
Θεράπαινα.
Ἑτέρα γυνή.
Ἀνήρ τις.
Ἕτερος ἀνὴρ ἀπ᾽ ἐκκλησίας χρέ
Κῆρυξ. (μης.
Ἑτέρα γραῦς.
Νέα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

Ὦ ΛΑΜΠΡΟΝ ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύ
Κάλλιστ᾽ ἐν εὐσκόποισιν ἐξητημένον (χνου.
Γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν,
Τροχῷ γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς ῥύμης ἄπο
Μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις,
Ὅρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα,
Σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν εἰκότως, ἐπεὶ
Κἀν τοῖσι δωματίοισιν ἀφροδίτης τρόπων
Πειρωμέναισι πλησίον παραστατεῖς,
Χορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην,
Ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων,
Μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
Λάμπεις ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα,
Στοάς τε καρποῦ Βακχίου τε νάματος,
Πλήρεις ὑποιγνύουσαι συμπαραστατεῖς
Καὶ ταῦτα συνδρῶν, οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον,
Ἀνθ᾽ ὧν συνείσει καὶ τὰ νῦν βουλεύματα,
Ὅσα σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις,
Ἀλλ᾽ οὐδεμία πάρεστιν ἃς ἥκειν ἐχρῆν,
Καίτοι πρὸς ὄρθρον γ᾽ ἐστὶν ἡ δ᾽ ἐκκλησία,
Αὐτίκα μάλ᾽ ἔσται καταλαβεῖν ἡμᾶς ἕδρας,
Ἃς σφυρόμαχός ποτ᾽ εἶπεν εἰ μέμνησθ᾽ ἔτι
Δεῖ τὰς ἑταίρας κἀγκαθιζομένας λαθεῖν,
Τί δῆτ᾽ ἂν εἴη, πότερον οὐκ ἐρραμμένους
Ἔχουσι τοὺς πώγωνας οὓς εἴρητ᾽ ἔχειν,
Ἢ θοἰμάτια τἀνδρεῖα κλέψασαις λαθεῖν

Ἦν χαλεπὸν αὐταῖς, ἀλλ' ὁρῶ τονδὶ λύχνον
Προσιόντα, φέρε νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
Μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνῃ.

Γυ. Ὥρα βαδίζειν ὡς ὁ κῆρυξ ἀρτίως
Ἡμῶν προσιόντων, δεύτερον κεκόκκυκεν.

Πρ. Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγρηγορῶ
Τὴν νύκτα πᾶσαν, ἀλλὰ φέρε τὴν γείτονα
Τήνδ' ἐκκαλέσωμαι θρυγονῶσα τὴν θύραν,
Δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν. Γυ. ἤκουσά τοι
Ὑποδουμένη τὸ κνίσμα σου τῶν δακτύλων,
Ἅτ' οὐ καταδαρθοῦσ' ὁ γὰρ ἀνὴρ ὦ φιλτάτη
Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν ᾧ ξύνειμ' ἐγώ,
Τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,
Ὥστ' ἄρτι τουτὶ θοἰμάτιον αὐτοῦ λαβεῖν,
Καὶ μὴν ὁρῶ καὶ κλειναρέτην καὶ σωστράτην
Προσιοῦσαν ἤδη τήνδε καὶ φιλαινέτην.

Πρ. Οὔκουν ἐπείξεσθ' ὡς γλύκη κατώμοσε
Τὴν ὑστάτην ἥκουσαν οἴνου τρεῖς χοᾶς,
Ἡμῶν ἀποτίσειν κἀρεβίνθων χοίνικα,
Τὴν σμικυθίωνος δ' οὐχ ὁρᾷς μελιστίχην
Σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν, καί μοι δοκεῖ
Κατὰ σχολὴν παρὰ τἀνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη.

Γυ. Τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὁρᾷς γευσιστράτην
Ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα,
Καὶ τὴν φιλοδωρήτου τε καὶ χαιρητάδου;

Πρ. Ὁρῶ προσιούσας χἀτέρας πολλὰς πάνυ,
Γυναῖκας, ὅτι πέρ ἐστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.

Γυ. Καὶ πάνυ ταλαιπώρως ἔγωγ' ὦ φιλτάτη,
Ἐκδρᾶσα παρέδυν, ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην
Ἔβηττε τριχίδων ἑσπέρας ἐμπλησμένος.

Πρ. Κάθησθε τοίνυν ὡς ἀνέρωμαι τάδε

Ὑμᾶς,

Ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας ὁρῶ,
Ὅσα σκίροις ἔδοξεν, εἰ δεδράκατε.

Γυ. Ἔγωγε, πρῶτον μέν γ' ἔχω τὰς μασχάλας,
Λόχμης δασυτέρας καθάπερ ἦν ξυγκείμενον,
Ἔπειθ' ὁπότ' ἀνὴρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μου,
Ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας,
Ἐχλιαινόμην ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.

Γυ. Κἄγωγε τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας
Ἔρριψα πρῶτον ἵνα δασυνθείην ὅλη,
Καὶ μηδὲν εἴην ἔτι γυναικὶ προσφερής.

Πρ. Ἔχετε δὲ τοὺς πώγωνας οὓς εἴρητ' ἔχειν
Πάσαισιν ἡμῖν ὁπότε συλλεγοίμεθα;

Γυ. Νὴ τὴν ἑκάτην καλόν γ' ἔγωγε τουτονί.

Ετ. Κἄγωγ' ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα.

Πρ. Ὑμεῖς δὲ, τί φατε. Γυ. φασὶ κατανεύουσι γοῦν.

Πρ. Καὶ μὴν τά γ' ἄλλ' ὑμῖν ὁρῶ πεπραγμένα,
Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
Καὶ θοἰμάτια τἀνδρεῖα καθάπερ εἴπομεν.

Γυ. Ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην,
Τὸ τοῦ λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρα.

Πρ. Τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο τῶν σκυτάλων ὧν πέρδεται,
Νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρα, ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν,
Τὴν τοῦ πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος,
Εἴπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸν δήμιον.

Γυ. Λέγοισθ' ὅπως καὶ τἀπὶ τούτοις δράσομεν,
Ἕως ἔτ' ἐστὶν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν
Ἡ 'κκλησία δ' εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
Ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἕω γενήσεται;

Πρ. Νὴ τὸν δί' ὥστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἕδρας
Ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πρυτάνεων κατ' ἀντικρύ.

Ἀλ. Ταυτί γέ τοι νὴ τὸν δί' ἐφερόμην ἵνα

Γυ

πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας.

Πρ. Πληρουμένης τάλαινα. Γυ. νὴ τὴν ἄρτεμιν
ἔγωγε, τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροῴμην ἅμα
ξαίνουσα, γυμνὰ δ' ἐστί μου τὰ παιδία.

Πρ. ἰδού γε σε ξαίνουσαν ἣν τοῦ σώματος
οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει,
οὐκοῦν καλά γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι
ὁ δῆμος ὤν, κἄπειθ' ὑπερβαίνουσά τις
ἀναβαλλομένη δείξειε τὸν φορμίσιον,
ἢν δ' ἐγκαθιζώμεσθα πρότεραι λήσομεν
ξυστειλάμεναι θαἰμάτια, τὸν πώγωνά τε,
ὅταν καθῶμεν ὃν περιδησόμεσθ' ἐκεῖ,
τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁρῶν,
ἀγύρριος γοῦν τὸν προνόμου πώγων' ἔχων,
λέληθε, καίτοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή,
νυνὶ δ' ὁρᾷς πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει,
τούτου γέ τοι νὴ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν
τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον, οὕνεκα
ἤν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
δυνώμεθ' ὥστ' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν
νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν.

Γυ. Καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία
δημηγορήσει. Πρ. πολὺ μὲν οὖν ἄριστά που,
λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
πλεῖστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν,
ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.

Γυ. οὐκ οἶδα, δεινὸν δ' ἐστὶν ἡ 'μὴ 'μπειρία.

Πρ. οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθάδε,
ὅπως προμελετήσωμεν ἃ 'κεῖ δεῖ λέγειν,
οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη,
ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που.

Γυ. Τίς

Γυ. Τίς δ' ὦ μέλ' ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται.

Πρ. ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ, καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ,
ἐγὼ δὲ θεῖσα τοὺς στεφάνους περιδήσομαι
κ' αὐτὴ μεθ' ὑμῶν, ἤν τι μοι δόξῃ λέγειν.

Γυ. Δεῦρ' ὦ γλυκυτάτη πραξαγόρα σκέψαι τάλαν
ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται.

Πρ. Πῶς καταγέλαστον. Γυ. ὥσπερ εἴ τις σηπίαις
πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις.

Πρ. ὁ περιστίαρχος, περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν,
πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν, ἀρίφραδες παῦσαι λαλῶν,
κάθιζε παριών, τίς ἀγορεύειν βούλεται.

Γυ. Ἐγώ. Πρ. περίθου δὴ τὸν στέφανον τύχ' ἀγαθῇ.

Γυ. ἰδού. Πρ. λέγοις ἄν. Γυ. εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω;

Πρ. ἰδοὺ πιεῖν. Γυ. τί γὰρ ὦ μέλ' ἐστεφανωσάμην.

Πρ. ἄπιθ' ἐκποδῶν τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς εἰργάσω
ἐκεῖ. Γυ. τί δ' οὐ πίνουσι κἀν τῇ 'κκλησίᾳ.

Πρ. ἰδού γέ σοι πίνουσι. Γυ. νὴ τὴν ἄρτεμιν
καὶ ταῦτά γ' εὔζωρον, τὰ γοῦν βουλεύματα
αὐτῶν ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις
ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα,
καὶ νὴ δία σπένδουσί γ', ἢ τίνος χάριν
τοσαῦτ' ἐπηύχοντ' εἴπερ οἶνος μὴ παρῆν,
καὶ λοιδοροῦνταί γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότες,
καὶ τὸν παροινοῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.

Πρ. Σὺ μὲν βάδιζε, καὶ κάθιζ' οὐδὲν γὰρ εἶ.

Γυ. Νὴ τὸν δί' ἦ μοι μὴ γενειᾶν κρεῖττον ἦν,
δίψει γὰρ ὡς ἔοικεν ἀφαυανθήσομαι.

Πρ. Ἔσθ' ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν. Γυ. ἐγώ.

Πρ. Ἴθι δὴ στεφανοῦ καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται,
ἄγε νῦν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς,
διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ.

Γυ. Ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἠθάδων,
Λέγειν τὰ βέλτισθ᾽ ἵν᾽ ἐκαθήμην ἥσυχος,
Νῦν δ᾽ οὐκ ἐάσω, κατά γε τὴν ἐμὴν μίαν,
Ἐν τοῖσι καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν,
Ὕδατος, ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τὼ θεώ.
Πρ. Μὰ τὼ θεὼ τάλαινα ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;
Γυ. Τί δ᾽ ἔστιν, οὐ γὰρ δὴ πιεῖν ᾔτησά σε.
Πρ. Μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἀνὴρ ὢν τὼ θεὼ κατώμοσας
Καίτοι τά γ᾽ ἄλλ᾽ εἰποῦσα δεξιώτατα.
Γυ. Ὢ νὴ τὸν ἀπόλλω. Πρ. παῦε τοίνυν ὡς ἐγὼ
Ἐκκλησιάσουσ᾽ οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα
Τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ᾽ ἀκριβωθήσεται.
Γυ. Φέρε τὸν στέφανον, ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.
Οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς
Ἐμοὶ γὰρ ὦ γυναῖκες αἱ καθήμεναι,
Πρ. Γυναῖκας αὖ δύστηνε τοὺς ἄνδρας λέγεις.
Γυ. Μὰ Δί᾽ ἐπίγονόν γ᾽ ἐκεῖνον, ἀποβλέψασα γὰρ
Ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας ᾠόμην λέγειν.
Πρ. Ἄπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησ᾽ ἐντευθενί.
Αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ᾽ ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ,
Τονδὶ λαβοῦσα τοῖς θεοῖς μὲν εὔχομαι,
Τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα,
Ἐμοὶ δ᾽ ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα,
Ὅσονπερ ὑμῖν, ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω,
Τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα.
Ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην,
Ἀεὶ πονηροῖς, κἂν τις ἡμέραν μίαν
Χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται,
Ἐπέτρεψας ἑτέρῳ, πλεῖον ἔτι δράσει κακά,
Χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν
Οἱ τοὺς φιλεῖν βουλομένους δεδοίκατε,

Τοὺς δ᾽ οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ᾽ ἑκάστοτε,
Ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ᾽ οὐκ ἐχρώμεθα,
Οὐδὲν τὸ παράπαν ἀλλὰ τόν γ᾽ ἀγύρριον
Πονηρὸν ἡγούμεθα, νῦν δὲ χρωμένων,
Ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον, ὑπερεπῄνεσεν
Ὁ δ᾽ οὐ λαβὼν εἶναι θανάτου φήσ᾽ ἀξίους,
Τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τἠκκλησίᾳ.
Γυ. Νὴ τὴν ἀφροδίτην εὖ γε ταυταγὶ λέγεις.
Πρ. Τάλαιν᾽ ἀφροδίτην ὤμοσας, χαρίεντά γ᾽ ἂν
Ἔδρασας εἰ τοῦτ᾽ εἶπας ἐν τἠκκλησίᾳ.
Γυ. Ἀλλ᾽ οὐκ ἂν εἴπω. Πρ. μὴ δ᾽ ἐθίζου νῦν λέγειν.
Γυ. Τὸ συμμαχικὸν αὖ τοῦθ᾽ ὅτ᾽ ἐσκοπούμεθα
Εἰ μὴ γένοιτ᾽ ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν,
Ὅτε δ᾽ ἤγ᾽ ἐγένετ᾽ ἤχθοντο, τῶν δὲ ῥητόρων
Ὁ τοῦτ᾽ ἀναπείσας εὐθὺς ἀποδρὰς ᾤχετο
Ναῦς δεῖ καθέλκειν τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
Τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς, οὐ δοκεῖ
Κορινθίοις ἄχθεσθε, κἀκεῖνοί γε σοι
Νῦν εἰσὶ χρηστοί, καὶ σὺ νῦν χρηστὸς γενοῦ,
Ἀργεῖος ἀμαθής, ἀλλ᾽ ἱερώνυμος σοφός,
Σωτηρία παρέκυψεν ἀλλ᾽ ὀργίζεται
Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.
Γυ. Ὡς ξυνετὸς ἀνήρ. Πρ. νῦν καλῶς ἐπῄνεσας,
Ὑμεῖς γάρ ἐστ᾽ ὦ δῆμε τούτων αἴτιοι
Τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα
Ἰδίᾳ σκοπεῖσθ᾽ ἕκαστος, ὅ, τι τις κερδανεῖ
Τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ αἴσιμος κυλίνδεται,
Ἢν οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθ᾽ ἔτι,
Ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημὶ χρῆναι τὴν πόλιν
Ὑμᾶς παραδοῦναι, καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
Ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.

Γυ. Εὖ γ' εὖ γε νὴ Δί' εὖ γε, λέγε λέγ' ὦ 'γαθέ,
Ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες,
Ἐγὼ διδάξω, πρῶτα μὲν γὰρ τἄρια
Βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
Ἁπαξάπασαι, κοὐχὶ μεταπειρωμένας
Ἴδοις ἂν αὐτάς, ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις
Εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσῴζετο,
Εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιηργάζετο,
Καθήμεναι φρύγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
Τὰ θεσμοφόρι' ἄγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
Τοὺς ἄνδρας ἐπιτρίβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
Μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
Αὑταῖς ὀψωνοῦσιν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
Τὸν οἶνον εὔζωρον φιλοῦσ', ὥσπερ πρὸ τοῦ,
Βινούμεναι χαίρουσιν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
Ταύταισιν οὖν ὦνδρες παραδόντες τὴν πόλιν
Μὴ περιλαλῶμεν μηδὲ πυνθανώμεθα
Τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἁπλῷ τρόπῳ,
Ἐῶμεν ἄρχειν σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα,
Ὡς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὖσαι μητέρες
Σῴζειν ἐπιθυμήσουσιν, εἶτα σιτία
Τίς τῆς τεκούσης μᾶλλον ἐπιπέμψειεν ἄν,
Χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή,
Ἄρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθείη ποτέ,
Αὐταὶ γάρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰθισμέναι,
Τὰ δ' ἄλλ' ἐάσω, ταῦτα κἂν πείθησθέ μοι,
Εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε.
Γυ. Εὖ γ' ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα καὶ δεξιῶς
Πόθεν ὦ τάλαινα ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς.
Πρ. Ἐν ταῖς φυγαῖς μετ' ἀνδρὸς ᾤκησ' ἐν πυκνί

Ἔπειτ'

Ἔπειτ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.
Γυ. Οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὦ μέλ' ἦσθα δεινὴ καὶ σοφή,
Καί σε στρατηγὸν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
Αἱρούμεθ' ἢν ταῦθ' ἃ 'πινοεῖς κατεργάσῃ
Αὐτὰρ ἢν Κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρείς,
Πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
Πρ. Φήσω παραφρονεῖν αὐτόν; Γυ. ἀλλὰ τοῦτό γε
Ἴσασι πάντες. Πρ. ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾶν.
Γυ. Καὶ τοῦτ' ἴσασιν. Πρ. ἀλλὰ καὶ τὰ τρύβλια,
Κακῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.
Γυ. Τί δ' ἢν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ.
Πρ. Τούτῳ μὲν εἶπον ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν.
Γυ. Τί δ' ἢν ὑποκρούωσί σε. Πρ. προσκινήσομαι
Ἅτ' οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κρουμάτων.
Γυ. Ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον ἤν σ' οἱ τοξόται
Ἕλκωσιν ὅτι δράσεις ποτέ. Πρ. ἐξαγκωνιῶ,
Ὡδί, μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι.
Γυ. Ἡμεῖς δέ γ' ἢν αἴρωσ' ἐᾶν κελεύσομεν.
Πρ. Ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς.
Γυ. Ἐκεῖνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ,
Τὰς χεῖρας αἴρειν μνημονεύσομεν τότε,
Εἰθισμέναι γὰρ ἐσμὲν αἴρειν τὰ σκέλη.
Πρ. Χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ' ὅμως δὲ χειροτονητέον,
Ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα,
Ἄγε νυν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτώνια
Ὑποδεῖσθε δ' ὡς τάχιστα τὰς Λακωνικάς,
Ὥσπερ τὸν ἄνδρα θεᾶσθ' ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν
Μέλλοι βαδίζειν ἢ θύραζ' ἑκάστοτε,
Ἔπειτ' ἐπειδὰν ταῦτα πάντ' ἔχῃ καλῶς,
Περιδεῖσθε τοὺς πώγωνας, ἡνίκ' ἂν δέ γε
Τούτους ἀκριβώσητε περιηρμοσμέναι

Καὶ θοἰμάτια τἀνδρεῖα τἄπερ ἐκλέψατε
Ἐπαναβάλλεσθε, κᾆτα ταῖς βακτηρίαις
Ἐπερειδόμεναι, βαδίζετ' ᾄδουσαι μέλος,
Πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
Τὸν τῶν ἀγροίκων. Γυ. εὖ λέγεις, ἡμεῖς δέ γε,
Προΐωμεν αὐτῶν, καὶ γὰρ ἑτέρας οἴομαι
Ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὴν πνύκ' ἥξειν ἄντικρυς
Γυναῖκας, ἀλλὰ σπεύσαθ' ὡς εἴωθ' ἐκεῖ
Τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις εἰς τὴν πνύκα,
Ὑπαποτρέχειν ἔχουσι, μὴ δὲ πάτταλον.

Χο. Ὥρα προβαίνειν ὦνδρες ἡμῖν ἐστι, τοῦτο γὰρ χρὴ
Μεμνημένας ἀεὶ λέγειν ὡς μήποτ' ἐξολίσθῃ
Ἡμᾶς, ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρὸς ἢν ἁλῶμεν
Ἐνδυόμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικοῦτον,
Χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν ὦνδρες, ἠπείλησε γὰρ
Ὁ θεσμοθέτης ὡς ἂν μὴ πρῷ πάνυ τοῦ κνέφους
Ἥκῃ κεκονισμένοις βλέπων ὑπότριμμα,
Στέργων σκοροδάλμῃ μὴ δώσειν τριώβολον
Ἀλλ' ὦ χάριτι μία ἢ καὶ σμίκυθε καὶ δράκης
Ἕπου κατεπείγων σαυτὸν προσέχων ὅπως
Μηδὲν παραχορδιεῖς ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι,
Ὅπως δὲ τὸ σύμβολον λαβόντες ἔπειτα πλη-
σίοι καθεδούμεθ' ὡς ἂν χειροτονῶμεν,
Ἅπανθ' ὁπόσ' ἂν δέῃ τὰς ἡμετέρας φίλας
Καί τοι τί λέγω, φίλους γὰρ χρῆν μ' ὀνομάζειν,
Ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομαι τούσδε τοὺς ἐξ ἄστεως
Ἥκοντας ὅσοι προτοῦ μὲν ἡνίκ' ἐλθόντ' ἔδει
Λαβεῖν ὀβολὸν μόνον, καθῆντο λαλοῦντες,
Νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν, ἀλλ' οὐχὶ μυρωνίδης
Ὅτ' ἦρχεν ὁ γεννάδας, οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
Τὰ τῆς πόλεως διοικεῖν, ἀργύριον φέρων,

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἧκεν ἕκαστος ἐν ἀσκιδίῳ φέρων
Πιεῖν ἅμα τ' ἄρτον αὖ καὶ δύο κρομμύω
Καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας, νυνὶ δὲ τριώβολον,
Ζητοῦσι λαβεῖν, ὅταν πράττωσί τι κοινὸν ὥσ-
περ πηλοφοροῦντες.

Βλ. Τί τὸ πρᾶγμα, ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φρούδη 'στί μοι,
Ἐπεὶ πρὸς ἕω νῦν γ' ἐστὶν, ἡ δ' οὐ φαίνεται,
Ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν
Τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ,
Καὶ θοἰμάτιον, ὅτε δ' ἤδη 'κεῖνο ψηλαφῶν,
Οὐκ ἐδυνάμην εὑρεῖν, ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν
Ἐπεῖχε κρούων ὁ κοπρεαῖος, λαμβάνω
Τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοΐδιον
Καὶ τὰς ἐκείνης περσικὰς ὑφέλκομαι,
Ἀλλ' ἐν καθαρῷ ποῦ ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι,
Ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός ἐστιν ἐν καλῷ,
Οὐ γάρ με νῦν χέζοντά γ' οὐδεὶς ὄψεται,
Οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὢν ἠγόμην
Γυναῖχ', ὅσας εἴμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν,
Οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθε,
Δράσουσ' ὅμως δ' οὖν ἐστιν ἀποπατητέον.

Αν. Τίς ἐστιν, οὐ δήπου βλέπυρος ὁ γειτνιῶν.

Βλ. Νὴ τὸν Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. Αν. εἰπέ μοι
Τί τοῦτό σοι τὸ πυρρόν ἐστιν οὔ τί που
Κινησίας σου κατατετίληκεν. Βλ. πόθεν
Οὔκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθα,
Τὸ κροκώτιον ἀμπισχόμενος, ὃ 'νδύεται.

Αν. Τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποῦ 'στιν. Βλ. οὐκ ἔχω φράσαι
Ζητῶν γὰρ αὐτ' οὐχ εὗρον ἐν τοῖς στρώμασιν.

Αν. Εἶτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκ' ἐκέλευσάς σοι φράσαι.

Βλ. Μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἔνδον οὖσα τυγχάνει,

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἐκτετρύπηκε λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν
Ὃ καὶ δέδοικα μή τι δρᾷ νεώτερον.
Αν. Νὴ τὸν ποσειδῶ, ταυτὰ τοίνυν ἄντικρυς
Ἐμοὶ πέπονθας, καὶ γὰρ ἡ ξυνοῦσά μ' ἐγώ,
Φρούδη 'στ' ἔχουσα θοιμάτιον οὗ 'γὼ 'φόρουν,
Κοὐ τοῦτό πω λυπεῖ μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας
Οὐκ οὖν λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.
Βλ. Μὰ τὸν διόνυσον, οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμὰς
Λακωνικὰς, ἀλλ' ὡς ἔτυχε χεζητιῶν,
Ἐς τὼ κοθόρνω τὼ πόδ' ἐνθεὶς ἵεμαι,
Ἵνα μὴ 'γχέσαιμ' εἰς τὴν σισύραν, φανὴ γὰρ ἦν,
Τί δῆτ' ἂν εἴη, μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ
Κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; Βλ. γνώμην γ' ἐμήν.
Αν. Οὐκ οὖν πονηρά γ' ἐστὶν ὅτι κἄμ' εἰδέναι,
Ἀλλὰ σὺ μὲν, ἱμονιὰν τίν' ἀποπατεῖς, ἐμοὶ
Δ' ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν,
Ἤνπερ λάβω θοιμάτιον ὅπερ ἦν μοι μόνον,
Κἀγώ γ' ἐπειδὰν ἀποπατήσω, νυνὶ δέ μου,
Ἀχράς τις ἐγκλείσασ' ἔχει τὰ σιτία.
Αν. Μῶν ἣν θρασύβουλος εἶπε τοῖς λακωνικοῖς;
Βλ. Νὴ τὸν διόνυσον ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα,
Ἀτὰρ τί δράσω καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
Μόνον τὸ λυποῦν ἐστιν, ἀλλ' ὅταν φάγω,
Ὅποι βαδιεῖταί μοι τὸ λοιπὸν ἡ κόπρος,
Νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
Ὅστις ποτ' ἔσθ' ἄνθρωπος ἀχραδούσιος
Τίς ἂν οὖν ἰατρόν μοι μετέλθοι καὶ τίνα,
Τίς τῶν κατὰ πρωκτῶν δεινός ἐστι τὴν τέχνην
Ἆρ' οἶδ' ἀμύνων, ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται,
Ἀντισθένην τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ,
Οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων,

Οἶδε

Οἶδε τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν,
Ὦ πότνι' εἰλείθυια μή με περιίδῃς,
Διαῤῥαγέντα μηδὲ βεβαλανωμένον
Ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμῳδική.
Χρ. Οὗτος τί ποιεῖς, ὅτι πο χέζεις; Βλ. ἐγώ.
Οὐ δῆτ' ἔγωγε μὰ τὸν δί' ἀλλ' ἀνίσταμαι.
Χρ. Τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει χιτώνιον.
Βλ. Ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβών,
Ἀτὰρ πόθεν ἥκεις ἐτεόν. Χρ. ἐξ ἐκκλησίας.
Βλ. Ἤδη λέλυται γάρ. Χρ. νὴ τὸν δί' ὄρθριόν μὲν οὖν
Καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος ὦ ζεῦ φίλτατε
Γέλων παρέσχεν ἣν προσέῤῥαινον κύκλῳ.
Βλ. Τριώβολον δῆτ' ἔλαβες. Χρ. εἰ γὰρ ὤφελον,
Ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι,
Μὰ τὸν δί' οὐδὲν ἄλλον ἢ τὸν θύλακον.
Βλ. Τὸ δ' αἴτιον τί. Χρ. πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος
Ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθεν ἀθρόως εἰς τὴν πνύκα,
Καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμοις ἠκάζομεν
Ὁρῶντες αὐτοὺς, οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς
Ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ 'κκλησία,
Ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι συχνοί.
Βλ. Οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθών; Χρ. πόθεν
Οὐδ' εἰ μὰ δία τότ' ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον
Ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετο. Βλ. οἴμοι δείλαιος,
Ἀντίλοχ' ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου
Τὸν ζῶντα μᾶλλον, τἀμὰ γὰρ διοίχεται,
Ἀτὰρ, τί τὸ πρᾶγμ' ἦν ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου
Οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη. Χρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
Ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
Γνώμας καθεῖναι τῆς πόλεως, κᾆτ' εὐθέως
Πρῶτος νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν,

Δδ 2

Κᾆπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς,
Οὐ δεινὰ τολμᾶν τουτονὶ δημηγορεῖν
Καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου
Ὃς αὐτὸς αὑτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο,
Ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη,
Τί δαί με χρῆν δρᾶν. Βλ. σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπῷ,
Τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ
Σαυτῷ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας
Ἔγωγ' ἂν εἶπον εἰ παρὼν ἐτύγχανον.
Χρ. Μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δεξιώτατος
Παρῆλθε γυμνὸς ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν
Αὐτός γε μέντοι φάσκων ἱμάτιον ἔχειν,
Κᾆπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους,
Ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας
Τετραστατῆρος καὐτὸν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ,
Ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε,
Ἢν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς
Χλαίνας ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τράπῃ,
Πλευρῖτις ἡμῶν οὐδὲν ἂν λάβοι ποτέ,
Ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι μηδὲ στρώματα
Ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονενιμμένους,
Ἐς τῶν κυνοδεψῶν, ἢν δ' ἀποκλίνῃ τῇ θύρᾳ
Χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.
Βλ. Νὴ τὸν Διόνυσον χρηστά γ' εἰ δ' ἐκεῖνά γε
Προσέθηκεν οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν
Τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας
Δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλάειν μακρά,
Ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικύδους τἀγαθόν.
Χρ. Μετὰ τοῦτο τοίνυν εὐπρεπὴς νεανίας
Λευκός τις ἀνεπήδησεν ὅμοιος Νικίᾳ,
Δημηγορήσων κἀπεχείρησε λέγειν

Ὡς χρὴ

Ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν
Εἶτ' ἐθορύβησαν κἀνέκραγον ὡς εὖ λέγοι
Τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος, οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
Ἀνεβορβόρυξαν. Βλ. νοῦν γὰρ εἶχον νὴ Δία.
Χρ. Ἀλλ' ἦσαν ἥττους, ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ
Τὰς μὲν γυναῖκας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ
Πολλὰ κακά. Βλ. καὶ τί εἶπε. Χρ. πρῶτον μέν σ' ἔφη
Εἶναι πανοῦργον. Βλ. καὶ σέ. Χρ. μήπω τοῦτ' ἔρῃ
Κᾆπειτα κλέπτην. Βλ. ἐμὲ μόνον. Χρ. καὶ νὴ Δία
Καὶ συκοφάντην. Βλ. ἐμὲ μόνον. Χρ. καὶ νὴ Δία
Τωνδὶ τὸ πλῆθος. Βλ. τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει.
Χρ. Γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νουβαστικὸν
Καὶ χρηματοποιὸν, κοὔτ' ἀπόρρητ' ἔφη
Ἐκ Θεσμοφόροιν ἑκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν,
Σὲ δὲ κἀμὲ βουλεύοντε τοῦτο δρᾶν ἀεί.
Βλ. Καὶ νὴ τὸν Ἑρμῆν τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο.
Χρ. Ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη,
Ἱμάτια, χρυσί', ἀργύριον, ἐκπώματα,
Μόνας μόναις οὐ μαρτύρων γ' ἐναντίον
Καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα κοὐκ ἀποστερεῖν,
Ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν.
Βλ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ μαρτύρων γ' ἐναντίον.
Χρ. Οὐ συκοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
Δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλά τε κἀγαθά
Ἕτερά τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας εὐλόγει.
Βλ. Τί δῆτ' ἔδοξεν. Χρ. ἐπιτρέπειν σε τὴν πόλιν
Ταύταις, ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
Οὔπω γεγενῆσθαι. Βλ. καὶ δέδοκται. Χρ. φήμ' ἐγώ.
Βλ. Ἅπαντά τ' αὐταῖς ἐστι προστεταγμένα
Ἃ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελλεν. Χρ. οὕτω ταῦτ' ἔχει.
Βλ. Οὐδ' ἐς δικαστήριον ἄρ' εἶμ' ἀλλ' ἡ γυνή;

Δδ 3

Χρ. Οὐδ' ἔτι σὺ θρέψεις οὐδ' ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.
Βλ. Οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἆρά μοι.
Χρ. Μὰ Δί' ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἤδη μέλει,
Σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.
Βλ. Ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισι νῷν,
Μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας,
Ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν. Χρ. τί δρᾶν.
Βλ. Κινεῖν ἑαυτάς. Χρ. ἢν δὲ μὴ δυνώμεθα,
Ἄριστον οὐ δώσουσιν. Βλ. σὺ δέ γε νὴ Δία
Δρᾶ ταῦθ' ἵν' ἀριστᾷς τε καὶ κινῇς ἅμα
Τὸ πρὸς βίαν δεινότατον. Χρ. ἀλλ' εἰ τῇ πόλει
Τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ' ἄνδρα δρᾶν
Λόγος τέ τοι τίς ἐστι τῶν γεραιτέρων
Ὅσ' ἂν ἀνόητα καὶ μῶρα βουλευσώμεθα,
Ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν,
Καὶ ξυμφέροιγ' ὦ πότνια παλλὰς καὶ θεοί,
Ἀλλ' εἶμι σὺ δ' ὑγίαινε. Βλ. καὶ σύ γ' ὦ χρέμης.
Χο. Ἔμβα χώρει,
Ἆρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ,
Στρέφου σκόπει,
Φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι
Μή πού τις ἐκ τοὔπισθεν ὢν, τὸ σχῆμα καταφυλάξῃ,
Ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυποῦσα βάδιζε,
Ἡμῖν δ' αἰσχύνην φέροι,
Πάσαισι, παρὰ τοῖς ἀνδράσι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐλεγχθέν,
Πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυτήν,
Καὶ περισκοπουμένη κἀκεῖσε καὶ τἀκ δεξιᾶς,
Μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα,
Ἀλλ' ἐγκονῶμεν, τοῦ τόπου γὰρ ἐγγὺς ἐσμὲν ἤδη,
Ὅθενπερ εἰς ἐκκλησίαν ὡρμώμεθ' ἡνίκ' ἦμεν
Τὴν δ' οἰκίαν ἔξεστ' ὁρᾶν ὅθενπερ ἡ στρατηγός

Ἔσθ'

Ἔσθ' ἡ τὸ πρᾶγμ' εὑροῦσ' ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις,
Ὥστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔτ' ἀναμενούσας,
Πώγωνας ἐξηρτημένας, μὴ καί τις ὄψεθ' ἡμᾶς,
Χ' ἡμῶν ἴσως κατείπῃ, ἀλλ' εἶα δεῦρ' ἐπὶ τῆς σκιᾶς
Ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον παραβλέπουσα, θατέρῳ
Πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις ἥπερ ἦσθα,
Καὶ μὴ βράδυν', ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν ἡμῶν
Χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὁρῶμεν, ἀλλ' ἐπείγου
Ἅπασα καὶ μίσει σάκον πρὸς ταῖν γνάθοιν ἔχουσα,
Χ' αὗται γὰρ ἥκουσι πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.
Πρ. Ταυτὶ μὲν ἡμῖν ὦ γυναῖκες εὐτυχῶς,
Τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν, ἃ βουλεύσαμεν,
Ἀλλ' ὡς τάχιστα πρίν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν
Ῥιπτεῖτε χλαίνας, ἐμβὰς ἐκποδὼν ἴτω,
Χάλα συναπτοὺς ἡνίας λακωνικάς
Βακτηρίας ἄφεσθε, καὶ μέντοι σὺ μὲν
Ταύτας κατευτρέπιζ' ἐγὼ δὲ βούλομαι
Εἴσω παρερπύσασα πρὶν τὸν ἄνδρα με
Ἰδεῖν, καταθέσθαι θοἰμάτιον αὐτοῦ πάλιν,
Ὅθενπερ ἔλαβον τἄλλα θ' ἃ ξηνέγκαμεν.
Χο. Κεῖται δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας, σὸν δ' ἔργον τἄλλα διδάσκειν,
Ὅτι σοι δρῶσαι, ξύμφορον ἡμεῖς, δόξομεν ὀρθῶς ἐπακούειν,
Οὐδεμίᾳ γὰρ δεινοτέρᾳ σου ξυμμίξασ' οἶδα γυναικί.
Πρ. Περιμείνατε νῦν ἵνα τῆς ἀρχῆς ἣν ἄρτι κεχειροτόνημαι
Ξυμβούλοισιν ἁπάσαις ὑμῖν χρήσωμαι, καὶ γὰρ ἐκεῖ μοι
Ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς, ἀνδρειόταται γεγένησθε,
Αὕτη πόθεν ἥκεις πραξαγόρα. Πρ. τί δ' ὦ μέλε
Σοὶ τοῦθ' Αν. ὅ,τι μοι τοῦτ' ἐστίν. Πρ. ὡς εὐηθικῶς,
Οὔτοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις. Αν. οὐκ ἴσως,
Ἑνός γε. Πρ. καὶ μὴν βασανίσαι τουτί γέ σοι
Ἔξεστι. Αν. πῶς. Πρ. εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζω μύρου.

Αν. Τί δ' οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἄνευ μύρου;
Γρ. Οὐ δῆτα τάλαιν' ἔγωγε. Αν. πῶς οὖν ὄρθριον
ᾤχου σιωπῇ θοἰμάτιον λαβοῦσά μου;
Γρ. Γυνή μέ τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη
Μετεπέμψατ' ὠδίνουσα. Αν. κᾆτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ
Φράσασαν ἰέναι; Γρ. τῆς λεχοῦς δ' οὐ φροντίσαι
Οὕτως ἐχούσης ὦνερ; Αν. εἰποῦσάν γέ μοι.
Ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι κακόν. Γρ. μὰ τὼ θεώ,
Ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ᾠχόμην, ἐδεῖτο δὲ
Ἥπερ μετῆκέ μ' ἐξιέναι πάσῃ τέχνῃ.
Αν. Εἶτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιον ἐχρῆν σ' ἔχειν,
Ἀλλ' ἔμ' ἀποδύσασ' ἐπιβαλοῦσα τοὔγκυκλον,
ᾤχου καταλιποῦσ' ὥσπερεὶ προκείμενον,
Μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.
Γρ. Ψῦχος γὰρ ἦν, ἐγὼ δὲ λεπτὴ κἀσθενής,
Ἔπειθ' ἵνα ἀλεαίνοιμι τοῦτ' ἠμπεσχόμην,
Σὲ δ' ἐν ἀλέᾳ κατακείμενον καὶ στρώμασι
Κατέλιπον ὦνερ. Αν. αἱ δὲ δὴ λακωνικαὶ
ᾤχοντο μετὰ σοῦ κἄστιχ' ἡ βακτηρία
Γρ. Ἵνα θοἰμάτιον σώσαιμι μεθυπεδησάμην
Μιμουμένη σε καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν,
Καὶ τοὺς λίθους παίουσα τῇ βακτηρίᾳ.
Αν. Οἶσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἑκτέα;
Ὃν χρῆν ἔμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι.
Γρ. Μὴ φροντίσῃς, ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον,
Ἡ 'κκλησία. Γρ. μὰ Δί' ἀλλ' ἐφ' ἣν ἔγωγ' ᾠχόμην
Ἀτὰρ γεγένηται; Αν. ναὶ μὰ Δί' οὐκ ᾔδησθά με
Φράσαντά σοι χθές; ἄρτι γ' ἀναμιμνήσκομαι.
Αν. Οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα. Γρ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
Αν. Καθῆσθε τοίνυν σηπίας μασωμένη,
Ὑμῖν δέ φασι παραδεδόσθαι τὴν πόλιν.

Γρ. Τί

Γρ. Τί δρᾶν, ὑφαίνειν. Αν. οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ἄρχειν. Γρ. τίνος.
Αν. Ἁπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.
Γρ. Νὴ τὴν Ἀφροδίτην, μακαρία γὰρ ἡ πόλις
Ἔσται τὸ λοιπόν. Αν. κατὰ τί; Γρ. πολλῶν οὕνεκα,
Οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾶν
Ἔσται τὸ λοιπόν, οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
Οὐ συκοφαντεῖν. Βλ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
Τουτὶ ποιήσῃς, μὴ δ' ἀφέλῃς μου τὸν βίον.
Αν. Ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν τὴν γυναῖκ' ἔα λέγειν.
Γρ. Μὴ λωποδυτῆσαι μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον,
Μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μηδένα,
Μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ 'νεχυραζόμενον φέρειν.
Αν. Νὴ τὸν Ποσειδῶ, μεγάλ' εἰ μὴ ψεύσεται.
Γρ. Ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ' ὥστ' ἐμοί γε μαρτυρεῖν.
Καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί.
Χο. Νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ
Φιλόσοφον ἐγείρειν φροντίδ' ἐπισταμένην
Ταῖσι φίλαισιν ἀμύνειν, κοινῇ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν
Ἔρχεται γλώττης ἐπίνοια, πολίτην,
Δῆμον ἐπαγλαϊοῦσα, μυρίαισιν εὐτυχίαισι βίου,
Δηλοῦν ὅτιπερ δύναται καιρός,
Δεῖται γάρ τοί γε σοφοῦ τινος ἐξευρήματος ἡ πόλις ἡμῶν
Ἀλλὰ πέραινε μόνον μήτε δεδραμένα, μή
τ' εἰρημένα πω πρότερον,
Μισοῦσι γὰρ ἢν τὰ παλαιὰ πολλάκις θεῶνται,
Ἀλλ' οὐ μέλλειν ἀλλ' ἅπτεσθαι, καὶ δὴ χρὴ ταῖς διανοίαις
Ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλεῖστον παρὰ τοῖσι θεαταῖς.
Γρ. Καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω, πιστεύω, τοὺς δὲ θεατὰς
Εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσι καὶ μὴ τοῖς ἤθεσι λίαν
Τοῖς τ' ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' ὃ μάλιστα δέδοικα.
Βλ. Περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσῃς, τοῦτο γὰρ ἡμῖν

Δρᾶν αὖτ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστι, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελῆσαι.

Πρ. Μή νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπῃ μηδ' ὑποκρούσῃ,
Πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν, καὶ τοῦ φράζοντος ἀκοῦσαι,
Κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι, πάντων μετέχοντας,
Κἀκ ταὐτοῦ ζῆν, καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν τὸν δ' ἄθλιον εἶναι,
Μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλήν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ ταφῆναι,
Μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ' ἀκολούθῳ,
Ἀλλ' ἕνα ποιῶ κοινὸν πᾶσι βίοτον, καὶ τοῦτον ὅμοιον.

Βλ. Πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασι. Πρ. κατέδει πέλεθον πρότερός μοι.

Βλ. Τῶν πελέθων κοινωνοῦμεν; Πρ. μὰ Δί' ἀλλ' ἔφθης μ' ὑποκρούσας.
Τοῦτο γὰρ ἤμελλον ἐγὼ λέξειν, τὴν γῆν πρώτιστα ποιήσω
Κοινὴν πάντων, καὶ τἀργύριον, καὶ τἄλλ' ὁπόσ' ἐστὶν ἑκάστῳ.
Εἶτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς
Ταμιευόμεναι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γνώμην προσέχουσαι.

Βλ. Πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δὲ
Καὶ δαρεικούς, ἀφανῆ πλοῦτον. Πρ. τοῦτ' εἰς τὸ μέσον καταθήσει.
Καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει. Βλ. κἀκτήσατο γὰρ διὰ τοῦτο,
Ἀλλ' οὐδέν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ. Βλ. κατὰ δὴ τί;

Πρ. Οὐδεὶς οὐδὲν πενίᾳ δράσει, πάντα γὰρ ἕξουσιν ἅπαντες
Ἄρτους, τεμάχη, μάζας, χλαίνας, οἶνον, στεφάνους, ἐρεβίνθους.
Ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι, σὺ γὰρ ἐξευρὼν ἀπόδειξον.

Βλ. Οὔκουν καὶ νῦν οὗτοι μᾶλλον κλέπτουσ' οἷς ταῦτα πάρεστι.

Πρ. Πρότερόν γ' ὦταῖρ' ὅτε τοῖσι νόμοισι διεχρώμεθα τοῖς προτέροι-
Νῦν δ' ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ καταθεῖναι. (σιν

Βλ. Ἢν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ, καὶ βούληται σκαλαθῦραι
Ἕξει τούτων ἀφελὼν δοῦναι, τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθέξει
Ξυγκαταδαρθών. Πρ. ἀλλ' ἐξέσται προῖκ' αὐτῷ ξυγκαταδαρθεῖν
Καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι ξυγκατακεῖσθαι
Καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ. Βλ. πῶς οὖν εἰ πάντες ἴασιν
Ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητοῦσιν ἐρείδειν.

Πρ. Αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς καθεδοῦνται

Κᾆτ'

Κᾆτ' ἢν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν πρῶθ' ὑποκρούσει.

Βλ. Καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας ἢν ταῖς αἰσχραῖσι ξυνῶμεν
Οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον, πρὶν ἐκεῖσ' οἷ φῂς ἀφικέσθαι.

Πρ. Οὐχὶ μαχοῦνται. Βλ. περὶ τοῦ. Πρ. τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν.

Βλ. Καί σοι τοιοῦτον ὑπάρξει,
Τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἔχει, προβεβούλευται γὰρ ὅπως ἂν
Μηδεμιᾶς ᾖ τρύπημα κενόν, τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει,
Φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ δὲ τοὺς καλοὺς βαδιοῦνται.

Πρ. Ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φαυλότεροι τοὺς καλλίους ἀπιόντας
Ἀπὸ τοῦ δείπνου, καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσι δημοσίοισιν
Οἱ φαυλότεροι, κοὐκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς καταδαρθεῖν,
Ταῖς γυναιξὶ πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς χαρίσωνται.

Βλ. Ἡ Λυσικράτους ἄρα νυνὶ ῥὶς ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρονήσει.

Πρ. Νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δημοτική γ' ἡ γνώμη καὶ καταχήνη
Τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλή, καὶ τῶν σφραγῖδας ἐχόντων,
Ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἴπῃ, πρότερος παραχώρει, κᾆτ' ἐπιτήρει
Ὅταν ἤδη 'γὼ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτεριάζειν.

Βλ. Πῶς οὖν οὕτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὑτοῦ παῖδας ἕκαστος
Ἔσται δυνατὸς διαγινώσκειν. Πρ. τί δὲ δεῖ, πατέρας γὰρ ἅπαν-
Τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισι νομιοῦσιν. (τας

Βλ. Οὔκουν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἑξῆς τὸν πάντα γέροντα
Διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ' ὄντα
Ἄγχουσι, τί δῆθ' ὅταν ἀγνὼς ᾖ, πῶς οὐ τότε κἀπιχεσοῦνται.

Πρ. Ἀλλ' ὁ παρεστὼς οὐκ ἐπιτρέψει, τότε δ' αὐτοῖς οὐκ ἔμελ' οὐδὲν
Τῶν ἀλλοτρίων ὅστις τύπτοι, νῦν δ' ἢν πληγέντος ἀκούσῃ,
Μὴ αὐτὸν ἐκεῖνον τύπτῃ, δεδιὼς τοῖς δρῶσι τούτων μαχεῖται.

Βλ. Τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς, εἰ δὲ προσελθὼν Ἐπίκουρος
Ἢ Λευκολόφος πάππαν με καλεῖ, τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκοῦσαι.

Πρ. Πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἐστι. Βλ. τὸ ποῖον;

Πρ. Εἴ σε φιλήσειεν Ἀρίστυλλος φάσκων αὑτοῦ πατέρ' εἶναι.

Βλ. Οἰμώζοι γ' ἂν καὶ κωκύοι. Πρ. σὺ δέ γ' ὄζοις ἂν καλαμίνθης.

Ἀλλ' ὅτε μὲν πρότερον γέγονε πρὶν τὸ ψήφισμα γενέσθαι,
ὥστ' οὐχὶ δέος μή σε φιλήσῃ. Βλ. δεινὸν μέντἂν ἐπεπόνθειν.
τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων; Γρ. οἱ δοῦλοι. σοὶ δὲ μελήσει
ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῷ χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον.
Βλ. Περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐρέσθαι.
Γρ. Τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοιφ' ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.
Βλ. Ἓν ἔτι ζητῶ πῶς ἤν τις ὄφλῃ παρὰ τοῖς ἄρχουσι δίκην τῳ,
πόθεν ἐκτίσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ δίκαιον.
Γρ. Ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται, τουτὶ πόσους ἐπιτρίψει.
Βλ. Κἀγὼ ταύτην γνώμην ἐθέμην. Γρ. τοῦ γὰρ τάλαν οὕνεκ' ἔσονται;
Βλ. Πολλῶν γ' ἕνεκεν νὴ τὸν Ἀπόλλω, πρῶτον δ' ἑνὸς εἵνεκα δήπου
ἤν τις ὀφείλων ἐξαρνῆται. Γρ. πόθεν οὖν ἐδάνειζ' ὁ δανείσας;
ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων. Βλ. κλέπτων δήπου 'στ' ἐπίδηλος.
Γρ. Νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ γε διδάσκεις. Βλ. τουτὶ τοίνυν φρασάτω μοι
τῆς αἰκίας οἱ κλέπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὰν
εὐωχηθέντες ὑβρίζωσι; τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀπορήσειν.
Γρ. Ἀπὸ τῆς μάζης ἧς σιτεῖται, ταύτην γὰρ ὅταν τις ἀφαιρῇ,
οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὕτως τῇ γαστρὶ κολασθείς. (τοῦ
Βλ. Οὐδ' αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται. Γρ. πῶς γὰρ κλέψαι τὸ μετόν-
Βλ. Οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν. Γρ. οὐκ ἢν οἴκοι γε καθεύδῃς,
οὐδ' ἤν γε θύραζ' ὥσπερ πρότερον, βίοτος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει,
ἢν δ' ἀποδύῃ γ' αὐτὸς δώσει, τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα μάχεσθαι,
ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ, κρεῖττον κομιεῖται ἐκείνου.
Βλ. Οὐδὲ κυβεύσουσ' ἄρ' ἄνθρωποι. Γρ. περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει.
Βλ. Τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις. Γρ. κοινὴν πᾶσι, τὸ γὰρ ἄστυ
μίαν οἴκησιν φημὶ ποιήσειν συρρήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα
ὥστε βαδίζειν ὡς ἀλλήλους. Βλ. τὸ δὲ δεῖπνον ποῦ παραθήσεις.
Γρ. Τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιὰς, ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω.
Βλ. Τὸ δὲ βῆμα, τί σοι χρήσιμον ἔσται; Γρ. τοὺς κρατῆρας καταθήσω
καὶ τὰς ὑδρίας καὶ ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισι
τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, κεἴ τις δειλὸς γεγένηται

ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι. Βλ. νὴ τὸν Ἀπόλλω χαρίεντά γε.
Τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; Γρ. εἰς τὴν ἀγορὰν καταθήσω
κᾆτα στήσασα παρ' Ἁρμοδίῳ κληρώσω πάντας ἕως ἂν
εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπίῃ χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ,
καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀκολουθεῖν,
τὴν βασίλειον δειπνήσοντας, τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν παρὰ ταύτην,
τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάππ' εἰς τὴν στοιὰν χωρεῖν τὴν ἀλφιτόπωλιν,
ἵνα κάμπτωσι. Βλ. μὰ Δί' ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν ὅτῳ δὲ τὸ γράμ
μὴ ἐξελκυσθῇ καθὸ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν ἅπαντας. (μα
Γρ. Ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο παρ' ἡμῖν,
πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν,
ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ
πᾶς τις ἄπεισι τὴν δᾷδα λαβών,
αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους
προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου,
τάδε λέξουσιν, δεῦρο παρ' ἡμᾶς,
ἐνθάδε μεῖραξ ἔσθ' ὡραία
παρ' ἐμοὶ δ' ἑτέρα φήσει τις ἄνω-
θ' ἐξ ὑπερῴου καὶ καλλίστη,
καὶ λευκοτάτη, πρότερον μέντοι
δεῖ σε καθεύδειν αὐτῆς παρ' ἐμοί,
τοῖς δ' εὐπρεπέσιν ἀκολουθοῦντες
καὶ μειρακίοις οἱ φαυλότεροι
τοιάδ' ἐροῦσιν, ποῖ θεῖς οὗτος,
πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθών,
τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς
ἐψήφισται προτέροις βινεῖν
ὑμᾶς δὲ τέως θρῖα λαβόντας διφόρου συκῆς
ἐν τοῖς προθύροις δέφεσθαι
φέρε νυν φράσον μοι ταῦτ' ἀρέσκει σφῷν. Βλ. πάνυ.
Γρ. Βαδιστέον ἄρ' ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοί

Ἵν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα
Λαβοῦσα κηρύκαιναν εὔφωνόν τινα,
Ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ᾑρημένην
Ἄρχειν, καταστῆσαί τε τὰ ξυσσίτια
Ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον σήμερον.

Βλ. Ἤδη γὰρ εὐωχησόμεθα. Πρ. φήμ' ἐγώ
Ἔπειτα τὰς πόρνας καταπαῦσαι βούλομαι
Ἁπαξαπάσας. Βλ. ἵνα τί. Πρ. δῆλον τουτοτί,
Ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὗται τὰς ἀκμάς,
Καὶ τάς γε δούλας, οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
Τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν κύπριν
Ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον,
Κατωνάκην τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.

Βλ. Φέρε νυν ἐγώ σοι παρακολουθῶ πλησίον,
Ἵν' ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσί μοι ταδί,
Τὸν τοῦ στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θαυμάζετε.

Πρ. Ἐγὼ δ' ἵν' εἰς ἀγορὰν γε τὰ σκεύη φέρω,
Προχειριοῦμαι κἀξετάσω τὴν οὐσίαν.

Ἀν. Χώρει σὺ δεῦρο κιναχύρα καλὴ καλῶς
Τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
Ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῇς
Πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψασα ἐμούς,
Ποῦ 'σθ' ἡ διφροφόρος, ἡ χύτρα δεῦρ' ἔξιθι
Νὴ Δία μέλαινά γ' οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον
Ἑψοῦσ' ἔτυχες ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται,
Ἵστω παρ' αὐτήν. δεῦρ' ἴθι κομμώτρια
Φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρε
Ἐνταῦθα, σὺ δὲ δεῦρ' ἡ κιθαρῳδὸς, ἔξιθι
Πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν
Ἀωρὶ νυκτῶν διὰ τὸν ὄρθριον νόμον
Ὁ τὴν σκάφην λαβών, προΐτω τὰ κηρία

Κόμιζε

Κόμιζε τοὺς θαλλοὺς καὶ καθίστη πλησίον,
Καὶ τὼ τρίποδε δεῦρ' ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον,
Τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε.

Φι. Ἐγὼ καταθήσω τἀμά, κακοδαίμων ἄρα
Ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος
Μὰ τὸν Ποσειδῶ γ' οὐδέποτ' ἀλλὰ βασανιῶ,
Πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέψομαι
Οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἱδρῶτα καὶ φειδωλίαν
Οὐδὲν πρὸς ἔπος ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
Πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει,
Οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται,
Πότερον μετοικιζόμενος ἐξενήνοχας
Αὔτ' ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων. Ἀν. οὐδαμῶς.

Φι. Τί δῆτ' ἐπὶ στοίχου 'στὶν οὕτως ὅτι μή
Ἱέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴ πέμπεται.

Φι. Μὰ Δί' ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει,
Εἰς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους.

Φι. Μέλλεις ἀποφέρειν. Ἀν. πάνυ γε. Φι. κακοδαίμων ἄρ' εἶ
Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα. Ἀν. πῶς; Φι. πῶς ῥᾳδίως.

Ἀν. Τί δ' οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ.

Φι. Ποίοισιν ὦ δύστηνε; Ἀν. τοῖς δεδογμένοις.

Φι. Δεδογμένοισιν, ὡς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα.

Ἀν. Ἀνόητος. Φι. οὐ γὰρ ἠλιθιώτατος μὲν οὖν,
Ἁπαξαπάντων. Ἀν. ὅτι τὸ ταττόμενον ποιῶ;
Τὸ ταττόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σώφρονα,
Μάλιστα πάντων. Φι. τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον.

Ἀν. Σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοεῖ. Φι. φυλάξομαι,
Πρὶν ἂν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὅτι βουλεύεται.

Ἀν. Τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
Τὰ χρήματ' εἰσίν. Φι. ἀλλ' ἰδὼν ἐπειθόμην.

Ἀν. Λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς. Φι. λέξουσι γάρ.

Αν. Καὶ φασὶν οἴσειν ἀράμενοι. Φε. φύσουσι γάρ.
Αν. Ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'. Φε. ἀπιστήσουσι γάρ.
Αν. Ὁ Ζεύς σ' ἐπιτρίψειεν. Φε. ἐπιτρίψουσι γάρ.
Αν. Οἴσειν δοκεῖς τιν'. Φε. ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει.
Αν. Οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστίν. Φε. ἀλλὰ λαμβάνειν
ἡμᾶς μόνον δεῖ. Αν. νὴ Δία καὶ γὰρ οἱ θεοί·
γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε, καὶ τἀγάλματα,
ὅταν γὰρ εὐχώμεσθα διδόναι τἀγαθά,
ἕστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπτίαν
οὐχ ὥς τι δώσοντ', ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.
Αν. Ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἔα με τῶν προὔργου τι δρᾶν
ταυτὶ γάρ ἐστι συνδετέα. ποῦ μοὔσθ' ἱμάς.
Φε. Ὄντως γὰρ οἴσεις. Αν. ναὶ μὰ Δία, καὶ δὴ μὲν οὖν
τωδὶ ξυνάπτω τὼ τρίποδε. Φε. τῆς μωρίας,
τὸ μὴ δὲ περιμείναντα τοὺς ἄλλους ὅτι
δράσουσιν, εἶτα τηνικαῦτ' ἤδη. Αν. τί δρᾶς;
Φε. Ἐπαναμένειν, ἔπειτα διατρίβειν ἔτι.
Αν. Ἵνα δὴ τί. Φε. σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις
ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξειεν γαλῆ,
παύσαιντ' ἂν εἰσφέροντες, ὦμβρόντητε σύ.
Αν. Χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἂν εἰ μὴ 'χοιμ' ὅποι,
ταῦτα καταθείμην. Φε. μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι
θάρρει καταθήσεις κἂν ἔνης ἔλθῃς. Αν. τιή.
Φε. Ἐγᾦδα, τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχύ
ἅττ' ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνουμένους.
Αν. Οἴσουσιν ὦ τᾶν. Φε. ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
Αν. Ἀμέλει κομιοῦσι. Φε. ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
Αν. Μαχούμεθ' αὐτοῖς. Φε. ἢν δὲ κρείττους ὦσι, τί;
Αν. Ἄπειμ' ἐάσας. Φε. ἢν δὲ πωλῶσ' αὐτά, τί;
Αν. Διαρραγείης. Φε. ἢν διαρραγῶ δέ, τί;
Αν. Καλῶς ποιήσεις. Φε. σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν.

Αν. Ἔγωγε

Αν. Ἔγωγε, καὶ γὰρ τοὺς ἐμαυτοῦ γείτονας
ὁρῶ φέροντας. Φε. πάνυ γ' ἂν οὖν ἀντισθένης
αὔτ' εἰσενέγκοι, πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον,
πρότερον χέσαι, πλεῖν, ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.
Αν. Οἴμωζε. Φε. καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
αὐτοῖσιν εἰσοίσει τι πλεῖον καλλίου.
Αν. Ὤνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.
Φε. Δεινά γε λέγεις. Αν. τί δεινὸν ὥσπερ οὐχ ὁρῶν
αἰεὶ τοιαῦτα γινόμενα ψηφίσματα;
οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' οὔδοξε τὸ περὶ τῶν ἁλῶν.
Φε. Ἔγωγε. Αν. τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκείνους ἡνίκα
ἐψηφισάμεθ' οὐκ οἶσθα. Φε. καὶ κακόν γέ μοι
τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο, πωλῶν γὰρ βότρυς,
μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων,
κἄπειτ' ἐχώρουν ἐς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα
ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον
ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ μὴ δέχεσθαι μηδένα
χαλκοῦν, τὸ λοιπὸν, ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.
Αν. Τὸ δ' ἔναγχος οὐχ ἅπαντες ὠμνύμεν
τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει
τῆς τεσσαρακοστῆς, ἣν ἐπόρισ' εὐριπίδης
κεὐθὺς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ εὐριπίδην,
ὅτε δ' ἦν δ' ἀνασκοπουμένοις ἐφαίνετο
ὁ Διὸς κόρινθος καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρκεσεν
πάλιν κατεπίττου πᾶς ἀνὴρ εὐριπίδην.
Φε. Οὐ ταυτὸν ὦ τᾶν, τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν
νῦν δ' αἱ γυναῖκες ἃς ἐγὼ φυλάξομαι
νὴ τὸν ποσειδῶ μὴ καθουρήσωσί μου.
Αν. Οὐκ οἶδ' ὅτι ληρεῖς, φέρε σὺ τἀνάφορον ὁ παῖς.
Κη. Ὦ πάντες ἀστοί, νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει,
χωρεῖτ' ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος.

ζζ

Ὅπως ἂν ἡμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις
Φράσῃ καθ' ἕκαστον ἄνδρ' ὅποι δειπνήσετε.
Ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενασμέναι
Ἀγαθῶν ἁπάντων καὶ παρεσκευασμέναι
Κλῖναί τε σισυρῶν καὶ δαπίδων νενασμέναι
Κρατῆρα συγκιρνᾶσιν αἱ μυροπώλιδες
Ἑστῶσ' ἐφεξῆς, τὰ τεμάχη ῥιπίζεται,
Λαγῷ' ἀναπηγνύασι, πόπανα πέττεται,
Στέφανοι πλέκονται, φρύγεται τραγήματα
Χύτρας ἔτνους ἕψουσιν αἱ νεώταται,
Σμοῖος δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων
Τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλια,
Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδα
Ἔχων, καγχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου,
Ἐμβὰς δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐρριμμένος,
Πρὸς ταῦτα χωρεῖθ' ὡς τὴν μάζαν φέρων
Ἕστηκεν, ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.

Αν. Οὔκουν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἕστηκ' ἔχων
Ἐνταῦθ' ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ.

Κυ. Καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθεὶς τὴν οὐσίαν;

Ομ. Ἐπὶ δεῖπνον. Κυ. οὐ δῆτ' ἤν γ' ἐκείναις νοῦς ἐνῇ
Πρίν γ' ἀπενέγκῃς. Ομ. ἀλλ' ἀποίσω. Κυ. πηνίκα.

Ομ. Οὐ τοὐμὸν ὦ τᾶν ἐμποδὼν ἔσται. Κυ. τί δή.

Ομ. Ἑτέρους ἀποίσειν φημ' ἔθ' ὑστέρους ἐμοῦ.

Κυ. Βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅπως. Ομ. τί γὰρ πάθω
Τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν,
Τοὺς εὖ φρονοῦντας. Κυ. ἢν δὲ κωλύσωσι, τί.

Ομ. Ὁμόσ' εἶμι κύψας. Κυ. ἢν δὲ μαστιγῶσι, τί.

Ομ. Καλούμεθ' αὐτάς. Κυ. ἢν δὲ καταγελῶσι, τί

Ομ. Ἐπὶ ταῖς θύραις ἑστώς. Κυ. τί δράσεις εἰπέ μοι.

Ομ. Τῶν εἰσφερόντων ἁρπάσομαι τὰ σιτία.

Ὁ καταθεὶς

Ὁ καταθεὶς βάδιζε τοίνυν ὕστερος, σὺ δ' ὦ σίκων
Καὶ παρμένων αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.

Ομ. Φέρε νῦν ἐγώ σοι ξυμφέρω, ὁ καταθεὶς, μὴ μηδαμῶς,
Δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι
Ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χρημάτων.

Ομ. Νὴ τὸν Δία δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος
Ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήμαθ' ἕξω, τοῖς δέ γε
Τῶν ματτομένων κοινῇ, μεθέξω πως ἐγώ,
Ὀρθῶς ἔμοιγε φαίνεται βαδιστέον,
Ὁμόσ' ἐστὶ δειπνήσοντα κοὐ μελλητέον.

Γρ. Τί ποτ' ἄνδρες οὐχ ἥκουσιν, ὥρα δ' ἦν πάλαι
Ἐγὼ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ
Ἕστηκα καὶ κροκωτὸν ἠμφιεσμένη,
Ἀργὸς μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος,
Παίζουσ' ὅπως ἂν περιλάβοιμ' αὐτῶν τινα
Παριόντα, μοῦσαι δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοὐμὸν στόμα,
Μελύδριον εὑροῦσαί τι τῶν ἰωνικῶν.

Αλ. Νῦν μέν με παρακύψασα προὔφθης ὦ σαπρά,
Ὤου δ' ἐρήμας οὐ παρούσης ἐνθάδε
Ἐμοῦ τρυγήσειν, καὶ προσάξεσθαί τινα
Ἄδουσ', ἐγὼ δ' ἢν τοῦτο δρᾷς ἀντᾴσομαι,
Καὶ γὰρ δι' ὄχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις
Ὅμως ἔχει τερπνόν τι, καὶ κωμῳδικόν.

Γρ. Τούτῳ διαλέγου κἀπιχώρησον, σὺ δὲ
Φιλοττάριον αὐλητὰ τοὺς αὐλοὺς λαβὼν
Ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος.

Γρ. Εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται
Παθεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χρὴ καθεύδειν,
Οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔ-
νεστιν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείροις,
Οὐδέ τοι στέργειν ἂν ἐθέλοι

Μᾶλλον ἢ 'γὼ τὸν φίλον
ὅπερ ξυνείην, ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἂν ἐπέτου.
Νε. Μὴ φθόνει ταῖσι νέαισι·
Τὸ τρυφερὸν γὰρ ἐμπέφυκε
Τοῖς ἁπαλοῖς μηρίοις,
Κἀπὶ τοῖς μήλοις ἐπανθεῖ, σὺ δ' ὦ
Γραῦ παραλέλεξαι, κἀντέτριψαι τῷ
Θανάτῳ μέλημα.
Γρ. Ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα
Τό τ' ἐπίκλιντρον ἀποβάλοις,
Βουλομένη σποδεῖσθαι,
Κἀπὶ τῆς κλίνης ὄφιν εὕροις
Καὶ προσελκύσαιο βουλομένη φιλῆσαι.
Νε. Αἰαῖ, τί ποτε πείσομαι, οὐχ ἥκει μοὐταῖρος,
Μόνη δ' αὐτοῦ λείπομ' ἡ
Γάρ μοι μήτηρ, ἄλλῃ βέβηκε
Καὶ τἄλλ' οὐδέν με ταῦτα δεῖ λέγειν,
Ἀλλ' ὦ μαῖ' ἱκετεύομαι
Κάλει τὸν ὀρθαγόραν, ὅπως
Σαυτῆς κατόναι' ἀντιβολῶ σε.
Γρ. Ἤδη τὸν ἀπ' ἰωνίας
Τρόπον τάλαινα κνησιᾷς
Δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα κατὰ τοὺς λεσβίους
Ἀλλ' οὐκ ἄν ποθ' ὑφαρπάσαιο
Τἀμὰ παίγνια, τὴν δ' ἐμὴν
Ὥραν οὐκ ἀπολεῖς, οὐδ' ἀπολήψει.
Νε. Ἄιδ' ὁπόσα βούλει καὶ παράκυφθ' ὥσπερ γαλῆ,
Οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἴσεισ' ἀντ' ἐμοῦ.
Γρ. Οὐκοῦν ἐπ' ἐκφοράν γε; Νε. καινόν γ' ὦ σαπρά.
Γρ. Οὐ δῆτα. Νε. τί γὰρ ἂν, γραῦς ταλαινά τις λέγοι.
Γρ. Οὐ τοὐμὸν ὀδυνήσει σε γῆρας. Νε. ἀλλὰ τί.

Γρ. Ἤγχουσα

Γρ. Ἤγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμμύθιον.
Νε. Τί μοι διαλέγει. Γρ. σὺ δὲ τί διακύπτεις. Νε. ἐγώ;
Γρ. Ἄδω πρὸς ἐμαυτὴν Ἐπιγένει τὠμῷ φίλῳ.
Νε. Σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος ἢ γέρης.
Γρ. Δείξει γε καὶ σοί, τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ
Ὁδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν ὁ σοῦ γ' ὤλεθρε
Δεόμενος οὐδέν. Νε. νὴ Δί' ὦ φθίνυλλα σύ
Δείξει τάχ' αὐτός, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι.
Γρ. Κἄγωγ' ἵνα γνῷς ὡς πολύ σου μεῖζον φρονῶ.
Νε. Εἴθ' ἐξῆν παρὰ τῇ νέᾳ καθεύδειν
Καὶ μηδὲν πρότερον διασποδῆσαι,
Ἀνάσιμον ἢ πρεσβύτερον, οὐ γὰρ ἀνασχετὸν
Τοῦτό γ' ἐλευθέρῳ.
Γρ. Οἰμώζων ἄρα νὴ Δία σποδήσεις,
Οὐ γὰρ τἀπὶ χαριξένης τάδ' ἐστίν
Κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν
Ἐστὶ δίκαιον εἰ δημοκρατούμεθα,
Ἀλλ' εἶμι τηρήσουσ' ὅ τι καὶ δράσεις ποτέ.
Ἀν. Εἴθ' ὦ θεοὶ λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην
Ἐφ' ἣν πεπωκὼς ἔρχομαι πάλιν ποθῶν.
Νε. Ἐξηπάτησα τὸ κατάρατον γραΐδιον,
Φρούδη γάρ ἐστιν, οἰομένη μ' ἔνδον μενεῖν.
Νε. Ἀλλ' οὑτοσὶ γὰρ αὐτὸς οὗ μεμνήμεθα
Δεῦρο δή, δεῦρο δή, φίλον ἐμὸν δεῦρό μοι
Πρόσελθε καὶ ξύνευνός μοι
Τὴν εὐφροσύνην ὅπως ἔσει, πάνυ γάρ τις ἔρως με δονεῖ
Τῶνδε τῶν σῶν βοστρύχων,
Ἄτοπος δ' ἔγκειταί μοι τίς πόθος
Ὅς με διακναίσας ἔχει,
Μέθες ἱκνοῦμαί σ' ἔρως, καὶ ποίησον τόνδ' εἰς εὐνὴν
Τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι. Νε. δεῦρο δή, δεῦρο δὴ καὶ σύ μοι

Καταδραμοῦσα τὴν θύραν ἄνοιξον
Τήνδ', εἰ δὲ μὴ καταπεσὼν κείσομαι
Φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῷ βούλομαι κόλπῳ
Πληκτίζεσθαι μετὰ τῆς σῆς πυγῆς,
Κύπρι τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ
Μέθες ἱκνοῦμαί σ' ἔρως, καὶ ποίησον τήνδ' εἰς εὐνὴν
Τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι, καὶ ταῦτα μέν μοι μετρίως
Πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην εἰρημέν' ἐστὶ, σὺ δέ μοι
Φίλτατον ὦ ἱκετεύω
Ἄνοιξον ἀσπάζου τε, διά τοι σε πόνους ἔχω
Ὦ χρυσοδαίδαλμον ἐμὸν μέλημα,
Κύπριδος ἔρνος, μέλιττα μούσης, χαρίτων θρέμμα τρυφῆς
Ἄνοιξον ἀσπάζου με, διά τοι σε πόνους ἔχω. (πρόσωπον.

Γρ. Οὗτος τί κόπτεις, μῶν ἐμὲ ζητεῖς. Νέ. πόθεν.
Γρ. Καὶ τὴν θύραν γ' ἤραττες. Νέ. ἀποθάνοιμ' ἄρα.
Γρ. Τοῦ δὲ δεόμενος δᾷδ' ἔχων ἐλήλυθας.
Νέ. Ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον. Γρ. τίνα.
Νέ. Αὐτὸν σε βινοῦνθ' ὃν σὺ προσδοκᾷς ἴσως.
Γρ. Νὴ τὴν ἀφροδίτην ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
Νέ. Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέτεις
Εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαῦθις ἀναβεβλήμεθα
Τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.
Γρ. Ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν ὦ γλύκων,
Νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.
Νέ. Τῷ βουλομένῳ γε κατὰ τὸν ἐν παισὶ νόμον.
Γρ. Ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
Νέ. Οὐκ οἶδ' ὅτι λέγεις, τήνδε δ' ἡμοὶ κρουστέον.
Γρ. Ὅταν γε κρούσῃς τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν.
Νέ. Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.
Γρ. Οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι, νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι
Θύρασι μ' εὗρες, ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.

Νέ. Ἀλλ'

Νέ. Ἀλλ' ὦ μέλ' ὀρρωδῶ τὸν ἐραστήν σου. Γρ. τίνα.
Νέ. Τὸν τῶν γραφέων ἄριστον. Γρ. οὗτος δ' ἐστὶ τίς.
Νέ. Ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους
Ἀλλ' ἄπιθ' ὅπως μή σ' ἐπὶ θύρασιν ὄψεται.
Γρ. Οἶδ' οἶδ' ὅτι βούλει. Νέ. καὶ γὰρ ἐγώ σε νὴ δία.
Γρ. Μὰ τὴν ἀφροδίτην ἥ μ' ἔλαχε κληρουμένη
Μὴ 'γώ σ' ἀφήσω. Νέ. παραφρονεῖς ὦ γραΐδιον.
Γρ. Ληρεῖς ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τἀμὰ στρώματα.
Νέ. Τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν
Ἐξὸν καθέντα γραΐδιον τοιουτονί,
Ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν.
Γρ. Μὴ σκῶπτέ μ' ὦ τάλαν, ἀλλ' ἕπου δεῦρ' ὡς ἐμέ.
Νέ. Ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μοὐστίν, εἰ μὴ τῶν ἐμῶν
Τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.
Γρ. Νὴ τὴν ἀφροδίτην, δεῖ σε μέντοι γ' ὡς ἐγώ,
Τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἥδομαι.
Νέ. Ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι
Κοὐκ ἂν πιθοίμην οὐδέποτ'. Γρ. ἀλλὰ νὴ δία
Ἀναγκάσει τουτί σε. Νέ. τοῦτο δ' ἐστὶ τί.
Γρ. Ψήφισμα καθ' ὅ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.
Νέ. Λέγ' αὐτὸ τί ποτε κἄστι. Γρ. καὶ δή σοι λέγω
Ἔδοξε ταῖς γυναιξὶν, ἢν ἀνὴρ νέος
Νέας ἐπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν, πρὶν ἂν
Τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον, ἢν δὲ μὴ θέλῃ
Πρότερον προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας
Ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξὶν ἔστω τὸν νέον
Ἕλκειν ἀνατεὶ λαβομένας τοῦ παττάλου.
Νέ. Οἴμοι προκρούστης τήμερον γενήσομαι.
Γρ. Τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.
Νέ. Τί δ' ἢν ἀφαιρῆταί μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
Ἢ τῶν φίλων ἐλθών τις. Γρ. ἀλλ' οὐ κύριος

Ὑπὲρ μέδιμνον ἐστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι.
Νε. Ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν. Γρ. οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς.
Νε. Ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι. Γρ. κλάει σύ.
Νε. Τί δῆτα χρὴ δρᾶν. Γρ. δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.
Νε. Καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοὔστι. Γρ. Διομήδειά γε.
Νε. Ὑποστόρεσαί νυν πρῶτα τῆς ὀριγάνου
Καὶ κλήματ' ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα
Καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθου τὰς ληκύθους,
Ὕδατός τε κατάθου τοὔστρακον πρὸ τῆς θύρας.
Γρ. Ἦ μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.
Νε. Νὴ τὸν Δί' ἤνπερ ᾖ γέ που τῶν κηρίνων
Οἶμαι γὰρ ἔνδον διαπεσεῖσθαί σ' αὐτίκα.
Νε. Ποῖ τοῦτον ἕλκεις σύ. Γρ. τὸν ἐμαυτῆς εἰσάγω.
Νε. Οὐ σωφρονοῦσά γ' οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει,
Παρά σοι καθεύδειν τηλικοῦτος ὤν, ἐπεὶ
Μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή,
Ὥστ' εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
Τὴν γῆν ἅπασαν οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.
Γρ. Ὦ παμβδελύρα, φθονοῦσα τὸν δὲ τὸν νόμον
Ἐξηῦρες, ἀλλ' ἐγώ σε τιμωρήσομαι.
Νε. Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα κεχάρισαί γέ μοι
Ὦ γλυκύτατον τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου
Ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἑσπέραν,
Μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.
Γρ. Αὕτη σύ, ποῖ παραβᾶσα τόνδε τὸν νόμον,
Ἕλκεις παρ' ἐμοὶ τῶν γραμμάτων εἰρηκότων
Πρότερον καθεύδειν αὐτόν. Νε. Οἴμοι δείλαιος
Πόθεν ἐξέκυψας ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη
Τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
Γρ. Βάδιζε δεῦρο. Νε. μηδαμῶς με περιίδῃς,
Ἑλκόμενον ὑπὸ τῆσδ' ἀντιβολῶ σ'. Γρ. ἀλλ' οὐκ ἐγώ,

Ἀλλ' ὁ νόμος ἕλκει. Νε. οὐκ ἐμέ γ' ἀλλ' ἔμπουσά τις
Ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἠμφιεσμένη.
Γρ. Ἕπου μαλακίων δεῦρ' ἀνύσας, καὶ μὴ λάλει.
Νε. Ἴθι νυν ἔασον εἰς ἄφοδον πρώτιστά με
Ἐλθόντα θαρρῆσαι πρὸς ἐμαυτόν, εἰ δὲ μή
Αὐτοῦ τι δρῶντα, πυρρὸν ὄψει μ' αὐτίκα,
Ὑπὸ τοῦ δέους. Γρ. θάρρει βάδιζ' ἔνδον χεσεῖ.
Νε. Δέδοικα κἀγὼ μὴ πλέον ἢ βούλομαι
Ἀλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο,
Ἀξιόχρεως. Γρ. μή μοι καθίστη. Ἀλ. ποῖ σύ, ποῖ
Χωρεῖς μετ' αὐτῆς. Νε. οὐκ ἔγωγ' ἀλλ' ἕλκομαι
Ἀτὰρ εἴ τις εἶ γε πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι
Ὅτι μ' οὐ περιεῖδες ἐπιτριβέντ', ὦ Ἡράκλεις
Ὦ Πᾶνες, ὦ Κορύβαντες, ὦ Διοσκόρω
Τοῦτ' αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον,
Ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἐστ' ἀντιβολῶ τουτί ποτε,
Πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,
Ἢ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν νεκρῶν.
Γρ. Μὴ σκῶπτέ με ἀλλὰ δεῦρ' ἕπου. Ἀλ. γρ. δευρὶ μὲν οὖν
Γρ. Ὡς οὐκ ἀφήσω σ' οὐδέποτε. Ἀλ. γρ. οὐ δὲ μὴν ἐγώ.
Νε. Διασπάσεσθέ μ' ὦ κακῶς ἀπολούμεναι.
Γρ. Ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ἔδει κατὰ τὸν νόμον.
Ἀλ. γ. Οὐκ ἢν ἑτέρα γε γραῦς ἔτ' αἰσχίων φανῇ.
Νε. Ἢν οὖν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
Φέρε πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι.
Γρ. Αὐτὸς σκόπει σύ, τάδε δέ σοι ποιητέον.
Νε. Ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ.
Γρ. Οὐκ οἶσθα βαδιεῖ δεῦρο. Νε. ἀφέτω νυν μ' αὑτηί
Ἀλ. γ. Δευρὶ μὲν οὖν ἴθ' ὡς ἐμέ. Νε. ἢν ἡδί γ' ἀφῇ.
Γρ. Ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ Δία σε. Ἀλ. οὐ δὲ μὴν ἐγώ.
Γρ. Χαλεπαί γ' ἂν ἦστε γενόμεναι πορθμῆς. Γρ. τιή.

Νε. Ἕλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.
Γρ. Σιγῇ βάδιζε δεῦρο. Αλ. μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽, ὡς ἐμέ.
Νε. Τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸν κανόνα σαφῶς
ψήφισμα βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον,
πῶς οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρας δυνήσομαι.
Γρ. Καλῶς ἐπειδὰν καταφάγῃς βολβῶν χύτραν.
Νε. Οἴμοι κακοδαίμων ἐγγὺς ἤδη τῆς θύρας
ἑλκόμενός εἰμι. Αλ. ἀλλ᾽ οὐδὲν ἔσται σοι πλέον
ξυνεισπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ. Νε. μὴ πρὸς θεῶν
ἑνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν.
Γρ. Νὴ τὴν Ἑκάτην, ἐάν τε βούλῃ γ᾽ ἤν τε μή.
Νε. Ὦ τρισκακοδαίμων, εἰ γυναῖκα δεῖ σαπρὰν
βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,
κἄπειτ᾽ ἐπειδὰν τῆσδ᾽ ἀπαλλαγῶ πάλιν
Φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις
ἆρ᾽ οὐ κακοδαίμων εἰμί, βαρυδαίμων μὲν οὖν
νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ᾽ ἀνὴρ καὶ δυστυχής,
ὅστις τοιούτοις θηρίοις συνείρξομαι
ὅμως δ᾽ ἐάν τι πολλάκις πάθω,
ὑπὸ ταῖνδε ταῖν κασαλβάδοιν δεῦρ᾽ εἰσπλέων,
θάψαι μ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ στόματι τῆς εἰσβολῆς
καὶ τὴν ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος,
ζῶσαν καταπιττώσαντες, εἶτα τὼ πόδε
μολυβδοχοήσαντες κύκλῳ περὶ τὰ σφυρά,
ἄνω ᾽πιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.
Θε. Ὦ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαίμων δ᾽ ἐγώ,
αὐτή τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
ὑμεῖς δ᾽ ὅσαι πάρεστ᾽ ἐπὶ ταῖς θύραις,
οἵ γείτονές γε πάντες οἵ τε δημόται,
ἐγώ τε πρὸς τούτοισιν ἡ διάκονος,
ἥτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν,

Ἀγαθοῖσιν

Ἀγαθοῖσιν ὦ Ζεῦ· πολὺ δ᾽ ὑπερπέπαικεν αὖ
τούτων ἁπάντων τὰ θάσι᾽ ἀμφορείδια,
ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον,
τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἀπανθήσαντα πάντα πέπταται,
ὥστ᾽ ἐστὶ πολὺ δὴ βέλτιστα, πολὺ δῆτ᾽ ὦ θεοί.
Κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ᾽ ὅλην
ἐκλεγομένας ὅ τι ἂν μάλιστ᾽ ὀσμὴν ἔχῃ,
ἀλλ᾽ ὦ γυναῖκες φράσατέ μοι τὸν δεσπότην
τὸν ἄνδρ᾽ ὅπου ᾽στὶ τῆς ἐμῆς κεκτημένης.
Χο. Αὐτοῦ μένουσ᾽ ἡμῖν γὰρ ἐξευρεῖν δοκεῖς.
Θε. Μάλισθ᾽ ὁδὶ γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται,
ὦ δέσποτ᾽ ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε.
Δε. Ἐγώ. Θε. σὺ μέντοι νὴ Δί᾽ ὡς γ᾽ οὐδεὶς ἀνήρ
τίς γὰρ γένοιτ᾽ ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος
ὅστις πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων,
ὄντων τὸ πλῆθος, οὐ δεδείπνηκας μόνος.
Χο. Εὐδαιμονικόν γ᾽ ἄνθρωπον εἴρηκας σαφῶς.
Θε. Ποῖ ποῖ βαδίζεις. Δε. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.
Θε. Νὴ τὴν Ἀφροδίτην πολύ γ᾽ ἁπάντων ὕστατος,
ὅμως δ᾽ ἐκέλευσε συλλαβοῦσάν μ᾽ ἡ γυνὴ
ἄγειν σε, καὶ τασδὶ μετὰ σοῦ τὰς μείρακας
οἶνος δὲ χῖος ἐστὶ περιλελειμμένος
καὶ τἄλλ᾽ ἀγαθὰ πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε,
καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὔνους τυγχάνει,
καὶ τῶν κριτῶν εἰ μή τις ἑτέρωσε βλέπει,
ἴτω μεθ᾽ ἡμῶν, πάντα γὰρ παρέξομεν,
οὔκουν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς
καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν, ἀλλ᾽ ἐλευθέρως
καλεῖν γέροντα μειράκιον παιδίσκον, ὡς
τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἐστ᾽ ἐπεσκευασμένον,
ἁπαξάπασιν, ἢν ἀπίωσιν οἴκαδε,

Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη ᾽πείξομαι
Ἔχουσά τι καὶ δᾷδα ταυτηνὶ καλῶς,
Τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ᾽ οὐκ ἄγεις
Τασδὶ λαβὼν, ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
Ἐπᾴσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν,
Σμικρὸν δ᾽ ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι
Τοῖς σοφοῖσι μὲν τῶν σοφῶν μεμνημένοις κρίνειν ἐμέ
Τοῖς γελῶσι δ᾽ ἡδέως, διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ
Σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ
Μὴ δὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
Ὅτι προείληχ᾽ ἀλλ᾽ ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους
Μὴ ᾽πιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς ἀεί,
Μὴ δὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις τόν γε τρόπον προσεικέναι
Αἳ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων ἀεί,
Ὢ ὢ ὥρα δὴ φίλαι
Γυναῖκες εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν
Ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν, κρητικῶς οὖν τὼ πόδε
Καὶ σὺ κίνει. Ημ. τοῦτο δρῶ, Καὶ τάσδε νῦν λαγαράς
Τοῖν σκελίσκοιν τὸν ῥυθμὸν τάχα γὰρ ἔπεισι
Λοπαδοτεμαχοσελαχογαλεο,
Κρανιολειψανοδριμυποτριμματο,
Σιλφιοπαραομελιτοκατακεχυμενο,
Κινκλεπικοσσυφοπεριστερά
Λεκτρυονοπτεκεφαλλιοκιγκλοπε
Λειολαγωοσιραιοβαφητραγανοπτερύγων,
Σὺ δὲ ταῦτ᾽ ἀκροασάμενος τάχυ καὶ ταχέως
Λαβὲ τρύβλιον, εἶτα λαβὼν κόνισαι
Λέκιθον ἵν᾽ ἐπιδειπνῇς.
Ημ. Ἀλλὰ λαιμάττουσί που
Αἴρεσθ᾽ ἄνω, ἰαὶ εὐαί, Δειπνήσομεν εὐοῖ εὐαί
Εὐαίως ἐπὶ νίκῃ εὐαί, εὐαί, εὐαί, εὐαί, εὐαί.

ΤΕΛΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Μνησίλοχος κηδεστὴς Εὐριπίδου.

Εὐριπίδης.	Θεράπων.
Ἀγάθων.	Χορός.
Κῆρυξ.	Γυνὴ τὶς.
Ἑτέρα γυνή.	Ἑτέρα γυνή.
Κλεισθένης.	Ἡμιχόριον γυναικῶν.
Ἠχώ.	Σκύθης.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ΚΗΔΕΣΤΗΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

Ὦ ΖΕῦ χελιδὼν ἆρα πότε φανήσεται,
Ἀπολεῖ μ᾽ ἀλοῶν ἅνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ,
Οἷόν τε πρὶν τὸν σπλῆνα κομιδῇ μ᾽ ἐκβαλεῖν,
Παρὰ σοῦ πυθέσθαι ποῖ μ᾽ ἄγεις ὦ Εὐριπίδη.
Ευ. Ἀλλ᾽ οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ᾽ ὅσ᾽ αὐτίκα
Ὄψει παρεστώς. Μν. πῶς λέγεις, αὖθις φράσον,
Οὐ δεῖ μ᾽ ἀκούειν; Ευ. οὐχ ἅ γ᾽ ἂν μέλλεις ὁρᾶν.
Μν. Οὐδ᾽ ἆρ᾽ ὁρᾶν δεῖ μ᾽. Ευ. οὐχ ἅ γ᾽ ἂν ἀκούειν δέῃ.
Μν. Πῶς μοι παραινεῖς, δεξιῶς μέντοι λέγεις,
Οὐ φῂς σὺ χρῆναί μ᾽ οὔτ᾽ ἀκούειν, οὔθ᾽ ὁρᾶν,
Χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου ᾽στὶν ἡ φύσις
Τοῦ μήτ᾽ ἀκούειν, μήθ᾽ ὁρᾶν; Ευ. εὖ ἴσθ᾽ ὅτι.
Μν. Πῶς χωρίς; Ευ. οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε,
Αἰθὴρ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
Καὶ ζῷ᾽ ἐν αὑτῷ ξυνετίκτε κινούμενα,
ᾯ μὲν βλέπειν χρὴ πρῶτα μηχανήσατο,

Ὀφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῷ
Ἀκοῆς δὲ χοάνην ὦτα διετετρήνατο.
Μν. Διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω, μήθ' ὁρῶ,
Νὴ τὸν Δί' ἥδομαί γε τουτὶ προσμαθών
Οἷόν τι που 'στιν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.
Ευ. Πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ. Μν. πῶς ἂν οὖν.
Ευ. Πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ἐξεύροιμ' ὅπως
Ἔτι προσμάθοι, μὴ χωλὸς εἶναι τὼ σκέλη,
Βάδιζε δευρὶ καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. Μν. ἰδού.
Ευ. Ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο. Μν. νὴ τὸν Ἡρακλέα
Οἶμαί γε. Ευ. σίγα νῦν. Μν. σιωπῶ τὸ θύριον.
Ευ. Ἄκου'. Μν. ἀκούσω καὶ σιωπῶ τὸ θύριον.
Ευ. Ἐνταῦθ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει
Ὁ τραγῳδοποιός. Μν. ποῖος οὗτος Ἀγάθων
Ἐστιν, τίς Ἀγάθων; μῶν ὁ μέλας ὁ καρτερός.
Ευ. Οὐκ ἀλλ' ἕτερός τις οὐχ ἑώρακας πώποτε;
Μν. Μῶν ὁ δασυπώγων. Ευ. οὐχ ἑώρακας πώποτε;
Μν. Μὰ τὸν Δί' οὔτοι γ' ὥστε, κἀμέ γ' εἰδέναι,
Καὶ μὴν βεβίνηκας σύ γ' ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως
Ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν ὡς ἐξέρχεται,
Θεράπων τις αὐτοῦ πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας
Προθυσόμενος ἔοικε τῆς ποιήσεως.
Θε. Εὔφημος πᾶς ἔστω λεώς
Στόμα συγκλείσας ἐπιδημεῖ γὰρ
Θίασος μουσῶν ἔνδον μελάθρων
Τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν
Ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ,
Κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδείτω
Γλαυκόν Μν. Βομβάξ.
Ευ. Σίγα, τί λέγεις;
Θε. Π ιωῶντε γένη κατακοιμάσθω

Θηρῶντ'

Θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
Μὴ λυέσθων.
Μν. Βομβαλοβομβάξ.
Θε. Μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων
Πρόμος ἡμέτερος,
Μν. Μῶν βινεῖσθαι.
Ευ. Τίς ὁ φωνήσας.
Θε. Νήνεμος αἰθήρ,
Δρυόχους τιθέναι δραμάτων ἀρχάς,
Κάμπτει δὲ νέας ἁψῖδας ἐπῶν,
Τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ
Καὶ γνωμοτυπεῖ, κἀντονομάζει,
Καὶ κηροχυτεῖ, καὶ γογγυλίζει,
Καὶ χοανεύει.
Μν. Καὶ λαικάζει.
Θε. Τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγκοῖς
Ὅς ἕτοιμος σοῦ τοῦ τε πεκτοῦ
Τοῦ καλλιεποῦς, τοῦ θριγκοῦ,
Γογγυλίσας καὶ συστρέψας
Τουτὶ τὸ πέος, χοανεῦσαι,
Ἦ που νέος γ' ὢν ἦσθ' ὑβριστὴς ὦ γέρων.
Ευ. Ὦ δαιμόνιε τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὺ δὲ
Ἀγάθωνά μοι δεῦρ', ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ.
Θε. Μηδὲν ἱκέτευ', αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα,
Καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται χειμῶνος οὖν
Ὄντος κατακάμπτειν, τὰς στροφὰς οὐ ῥᾴδιον
Ἢν μὴ προΐῃ θύρασι πρὸς τὸν ἥλιον.
Μν. Τί οὖν ἐγὼ δρῶ. Ευ. περίμεν' ὡς ἐξέρχεται.
Μν. Ὦ Ζεῦ τί δρᾶσαι διανοεῖ μετήμερον.
Ευ. Νὴ τοὺς θεοὺς, ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι,
Τί τὸ πρᾶγμα τουτί, τί στένεις, τί δυσφορεῖς,

οὐ χρή σε κρύπτειν, ὄντα κηδεστὴν ἐμόν.
Μν. Ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον,
Ευ. Ποῖόν τι. Μν. τῇδε θ' ἡμέρα κριθήσεται,
Εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν. εἴτ' ἀπόλωλ' εὐριπίδης.
Ευ. Καὶ πῶς, ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
Μέλλει δικάζειν, οὔτε βουλῆς ἐσθ' ἕδρα,
Ἐπεὶ τρίτη 'στὶ, θεσμοφορίων, ἡ μέση.
Μν. Τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κἀπολεῖν με προσδοκῶ
Αἱ γὰρ γυναῖκες ἐπιβεβουλεύκασί μοι
Κἀν θεσμοφόροιν μέλλουσι περὶ ἐμοῦ τήμερον
Ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ. Ευ. τιὴ τί δή.
Μν. Ὁτιὴ τραγῳδῶ καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω.
Ευ. Νὴ τὸν ποσειδῶ καὶ δίκαι' ἂν πάθοις,
Ἀτὰρ τίν' ἐκ ταύτης σὺ μηχανὴν ἔχεις.
Μν. Ἀγάθωνα πεῖσαι τὸν τραγῳδοδιδάσκαλον
Ἐς θεσμοφόροιν ἐλθεῖν. Ευ. τί δράσοντ' εἰπέ μοι.
Μν. Ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γυναιξὶν, κἂν δέῃ
Λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. Ευ. πότερα φανερὸν ἢ λάθρα,
Μν. Λάθρα, στολὴν γυναικὸς ἠμφιεσμένον
Τὸ πρᾶγμα κομψὸν, καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου
Τοῦ γὰρ τεχνάζειν, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
Ευ. Σίγα. Μν. τί δ' ἔστιν. Ευ. ἀγάθων ἐξέρχεται.
Μν. Καὶ ποῖός ἐστιν οὗτος. Ευ. οὑκκυκλούμενος.
Μν. Ἀλλ' ἦ τυφλὸς μὲν εἰμὶ, ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ,
Ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα, κυρήνην δ' ὁρῶ.
Ευ. Σίγα, μελῳδεῖν, αὖ παρασκευάζεται.
Μν. Μύρμηκος ἀτραποὺς, ἢ τί διαμινυρίζεται.
Αγ. Ἱερὰν χθονίαις δεξάμεναι
Λαμπάδα κοῦραι ξὺν ἐλευθέρᾳ
Πατρίδι χορεύσασθε βοάν.
Χο. Τίνι δαιμόνων ὁ κῶμος λέγε νῦν

Εὐπίστως

Εὐπίστως δὲ τοὐμὸν
Δαίμονας ἔχει σεβίσαι.
Αγ. Ἄγε νῦν ὄπλιζε μοῦσα
Χρυσέων ῥύτορα τόξων
Φοῖβον, ὃς ἱδρύσατο χώρας
Γύαλα σιμουντίδι γᾷ.
Χο. Χαῖρε καλλίσταις ἀοιδαῖς
Φοῖβ' ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
Γέρας ἱερὸν προφέρων.
Αγ. Ταύτ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοι
Σικόραι ἀείσατ' ἄρ-
τεμιν ἀγροτέραν.
Χο. Ἕπομαι, κλήζουσα σεμνὸν
Γόνον ὀλβίζουσα λατοῦς
Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ.
Αγ. Λατώ τε κρούματά τ' ἀσιάδος
Ποδὶ παράρυθμ' εὔρυθμα φρυγίων
Διανεύματα χαρίτων.
Χο. Σέβομαι λατώ τ' ἄνασσαν
Κίθαρίν τε ματέρ' ὕμνων
Ἄρσενι βοᾷ, δοκίμῳ.
Τᾷ φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις ὄμμασιν,
Ἡμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὀπός
Ὧν χάριν ἄνακτ' ἄγαλλε φοῖβον τιμᾷ,
Χαῖρ' ὄλβιε παῖ λατοῦς. Ὀλολύζει γέρων.
Μν. Ὡς ἡδὺ τὸ μέλος ὦ πότνιαι γενετυλλίδες
Καὶ θηλυδριῶδες, καὶ κατεγλωττισμένον
Καὶ μανδαλωτὸν ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκροωμένου
Ὑπὸ τὴν ἕδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος,
Καὶ σ' ὦ νεανίσχ' εἴ τις εἶ κατ' αἰσχύλον
Ἐκ τῆς λυκουργίας ἐρέσθαι βούλομαι

Ποδαπὸς ὁ γύννις, τίς πάτρα, τίς ἡ στολή,
Τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου, τί βάρβιτος
Λαλεῖ κροκωτῷ, τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ,
Τί λήκυθος, καὶ στρόφιον ὡς οὐ ξύμφορον,
Τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία.
Τίς δ' αὐτὸς ὦ παῖ πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει,
Καὶ ποῦ πέος, ποῦ χλαῖνα, ποῦ λακωνικαί,
Ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ' εἶτα, ποῦ τὰ τιτθία,
Τί φῄς, τί σιγᾷς, ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
Ζητῶ σ' ἐπειδή γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι.

Ἀγ. Ὦ πρέσβυ πρέσβυ τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
Ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην,
Ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἅμα γνώμῃ φορῶ,
Χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα
Ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν
Αὐτίκα γυναικεῖ' ἢν ποιῇ τις δράματα
Μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.

Μν. Οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν φαίδραν ποιῇς.

Ἀγ. Ἀνδρεῖα δ' ἂν ποιῇ τις ἐν τῷ σώματι
Ἔνεσθ' ὑπάρχον τοῦθ' ἃ δ' οὐ κεκτήμεθα,
Μίμησις ἤδη ταῦτα, συνθηρεύεται.

Μν. Ὅταν σατύρους τοίνυν ποιῇς καλεῖν ἐμέ
Ἵνα συμποιῶ σοὔπισθεν ἐστυκὼς ἐγώ.

Ἀγ. Ἀλλ' ὥστ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
Ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν, σκέψαι δ' ὅτι
Ἴβυκος ἐκεῖνος κἀνακρέων ὁ τήιος,
Κ' ἀλκαῖος, οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν
Ἐμιτροφόρουν τε, καὶ διεκίνων ἰωνικῶς,
Καὶ φρύνιχος, τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας,
Αὐτός τε καλὸς ἦν καὶ καλῶς ἠμπείχετο,
Διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ καλὰ ἦν τὰ δράματα,

Ὅμοια

Ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.

Μν. Ταῦτ' ἄρ' ὁ φιλοκλῆς αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποιεῖ,
Ὁ δ' αὖ ξενοκλῆς ὢν κακὸς κακῶς ποιεῖ,
Ὁ δ' αὖ θεόγνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποιεῖ,
Ἅπας. Αγ. ἀνάγκη, ταῦτα γάρ τοι γνοὺς ἐγὼ
Ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα. Μν. πῶς πρὸς τῶν θεῶν.

Ἀγ. Παῦσαι βαΰζων, καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν
Ὢν τηλικοῦτος ἡνίκ' ἠρχόμην ποιεῖν.

Μν. Μὰ τὸν Δί' οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως,
Ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκ' ἦλθον, ἔα μ' εἰπεῖν. Αγ. λέγε.

Μν. Ἀγάθων σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅστις ἐν βραχεῖ
Πολλοὺς καλῶς οἷόν τε συντέμνειν λόγους,
Ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος
Ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ. Αγ. τοῦ χρείαν ἔχων.

Μν. Μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον
Τοῖς θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.

Ἀγ. Τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστιν ὠφέλειά σοι.

Μν. Ἡ πᾶσα, ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρα,
Ἐν ταῖς γυναιξὶν ὡς δοκῶν εἶναι γυνή,
Ὑπεραποκρίνῃ μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ,
Μόνος γὰρ ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ.

Ἀγ. Ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών.

Μν. Ἐγὼ φράσω σοι, πρῶτα μὲν γινώσκομαι,
Ἔπειτα πολιός εἰμι καὶ πώγων' ἔχω,
Σὺ δ' εὐπρόσωπος λευκὸς ἐξυρημένος,
Γυναικόφωνος, ἁπαλός, εὐπρεπὴς ἰδεῖν.

Ἀγ. Εὐριπίδη. Ευ. τί ἐστιν. Αγ. ἐποίησάς ποτε
Χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς.

Ευ. Ἔγωγε. Αγ. μὴ νῦν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν
Ἡμᾶς ὑφέξειν, καὶ γὰρ μαινοίμεθ' ἄν,
Ἀλλ' αὐτὸς ὅ γε σόν ἐστιν οἰκείως φέρε,

Τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασιν
Φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
Μν. Καὶ μὴν σύ γ' ὦ καταπύγων εὐρύπρωκτος εἶ
Οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
Ευ. Τί δ' ἐστὶν ὅτι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε.
Ἀγ. Κάκιον ἀπολοίμην ἂν ἢ σύ. Ευ. πῶς; Ἀγ. ὅπως
Δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερείσια
Κλέπτειν ὑφαρπάζειν τε θήλειαν κύπριν.
Ευ. Ἰδού γε κλέπτειν νὴ δία κινεῖσθαι μὲν οὖν,
Ἀτὰρ πρόφασίς γε νὴ δί' εἰκότως ἔχει.
Ἀγ. Τί οὖν ποιήσεις ταῦτα. Ευ. μὴ δόκει γε σύ.
Ἀγ. Ὦ τρισκακοδαίμων ὡς ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.
Μν. Ὦ φίλτατ' ὦ κηδεστὰ μὴ σαυτὸν προδῷς.
Ευ. Πῶς οὖν ποιήσω δῆτα. Μν. τοῦτον μὲν μακρὰ
Κλάειν κέλευ', ἐμοὶ δ' ὅτι βούλει χρῶ λαβών.
Ευ. Ἄγε νῦν ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοί
Ἀπόδυθι τουτὶ θοἰμάτιον. Μν. καὶ δὴ χαμαί.
Ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν με. Ευ. ἀποξυρεῖν ταδὶ
Τὰ κάτω δ' ἀφεύειν. Μν. ἀλλὰ πρᾶττ' εἴ σοι δοκεῖ.
Ἢ μὴ διδόναι γ' ὤφελόν ποτε.
Ευ. Ἀγάθων σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἑκάστοτε,
Χρῆσόν τι νῦν ἡμῖν ξυρόν. Ἀγ. αὐτὸς λάμβανε
Ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης. Ευ. γενναῖος εἶ,
Κάθιζε φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.
Μν. ὤμοι. Ευ. τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον
Ἢν μὴ σιωπᾷς. Μν. ἀτταταῖ ἀτταταῖ.
Ευ. Οὗτος σὺ ποῖ θεῖς. Μν. εἰς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν,
Οὐ γὰρ μὰ τὴν δήμητρα γ' ἐνταυθοῖ μενῶ
Τεμνόμενος. Ευ. οὔκουν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει
Τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων.
Μν. Ὀλίγον μέλει μοι. Ευ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν

Προδῷς

Προδῷς με, χώρει δεῦρο. Μν. κακοδαίμων ἐγώ.
Ευ. Ἔχ' ἀτρέμα σαυτόν, κἀνάκυπτε, ποῖ στρέφει.
Μν. Μῦ μῦ. Ευ. τί μύζεις; Μν. πάντα πεποίηται καλῶς,
Οἴμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.
Ευ. Μὴ φροντίσῃς, ὡς εὐπρεπὴς φανεῖ πάνυ,
Βούλει θεάσασθαι σεαυτόν. Μν. εἰ δοκεῖ φέρε.
Ευ. Ὁρᾷς σεαυτόν. Μν. οὐ μὰ δί' ἀλλὰ κλεισθένην.
Ευ. Ἀνίστασ' ἵν' ἀφεύσω σε κἀγκύψας ἔχε.
Μν. Οἴμοι κακοδαίμων δελφάκιον γενήσομαι.
Ευ. Ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν δᾷδ' ἢ λύχνον,
Ἐπίκυπτε· τὴν κέρκον φυλάττου νῦν ἄκραν.
Μν. Ἐμοὶ μελήσει νὴ δία, πλήν γ' ὅτι κάομαι
Οἴμοι τάλας, ὕδωρ ὕδωρ ὦ γείτονες
Πρὶν ἀντιλαβέσθαι πρωκτὸν τῆς φλογός.
Ευ. Θάρρει. Μν. τί θαρρῶ καταπεπυρπολημένος.
Ευ. Ἀλλ' οὐκέτ' οὐδὲν πρᾶγμά σοι, τὰ πλεῖστα γὰρ
Ἀποπεπόνηκας. Μν. φεῦ ἰοὺ τῆς ἀσβόλου,
Αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.
Ευ. Μὴ φροντίσῃς· ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ.
Μν. Οἰμώζετ' ἄρ' εἴ τις τὸν ἐμὸν πρωκτὸν πλυνεῖ.
Ευ. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδοῦναι φθονεῖς,
Ἀλλ' ἱμάτιον γοῦν χρῆσον ἡμῖν τουτῳὶ
Καὶ στρόφιον, οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἔστ' ἐρεῖς.
Ἀγ. Λαμβάνετε καὶ χρῆσθ' οὐ φθονῶ. Ευ. τί οὖν λάβω;
Ἀγ. Ὅτι; τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λαβών.
Ευ. Νὴ τὴν ἀφροδίτην ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου.
Ἀγ. Σύζωσον ἀνύσας αἶρε νῦν στρόφιον. Ευ. ἰδού.
Μν. Ἴθι νῦν κατάστειλόν με τὰ περὶ τὼ σκέλη.
Ευ. Κεκρυφάλου δεῖ καὶ μίτρας. Ἀγ. ἥδε μὲν οὖν
Κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.
Ευ. Νὴ τὸν δί' ἀλλὰ κἀπιτηδεία πάνυ.

Μν. Ἦρ' ἁρμόσῃ μοι. Αγ. νὴ δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει.
Ευ. Φέρ' ἔγκυκλον. Αγ. τουτὶ λάμβαν' ἀπὸ τοῦ κλινιδίου.
Ευ. Ὑποδημάτων δεῖ. Αγ. τἀμὰ ταυτὶ λάμβανε.
Μν. Ἆρ' ἁρμόσει μοι. Αγ. χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φορῶν,
Σὺ τοῦτο γίνωσκ' ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὧν δέει.
Μν. Εἴσω τις ὡς τάχιστά μ' εἰς κυκλησάτω.
Ευ. Ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὑτοσὶ καὶ δὴ γυνὴ
Τόδ' εἶδος, ἢν λαλῇς δ' ὅπως τῷ φθέγματι,
Γυναικιεῖς εὖ καὶ πιθανῶς. Μν. πειράσομαι.
Ευ. Βάδιζε τοίνυν. Μν. μὰ τὸν ἀπόλλω οὐκ ἤν γε μὴ
Ὀμόσῃς ἐμοί. Ευ. τί χρῆμα. Μν. συσσώσειν ἐμὲ
Πάσαις τέχναις ἤν μοι τι περιπίπτῃ κακόν.
Ευ. Ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ' οἴκησιν διός,
Τί μᾶλλον, ἢ τὴν ἱπποκράτους ξυνοικίαν,
Ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς.
Μν. Μέμνησο τοίνυν ταῦθ' ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν,
Ἡ γλῶττα δ' οὐχ ὁμώμοκ' οὐδ' ὥρκωσ' ἐγώ
Ὀλολύζουσί τε, ἱερῶν ὠθεῖται.
Ευ. Ἔκσπευδε ταχέως, ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
Σημεῖον ἐν τῷ θεσμοφορείῳ φαίνεται,
Ἐγὼ δ' ἄπειμι. Μν. δεῦρο νῦν ὦ θρᾷττ' ἕπου
Ὦ θρᾷττα θέασαι, καομένων τῶν λαμπάδων,
Ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τοῦ λιγνύος,
Ἀλλ' ὦ περικαλλῆ θεσμοφόρω, δέξασθαί με,
Ἀγαθῇ τύχῃ, καὶ δεῦρο πάλιν οἴκαδε
Ὦ θρᾷττα τὴν κίστην κάθελε, κᾆτ' ἔξελε
Τὸ πόπανον ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θεαῖν,
Δέσποινα πολυτίμητε δήμητερ φίλη,
Καὶ φερσέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι
Θύειν ἔχουσαν, εἰ δὲ μή, ἀλλὰ νῦν λαθεῖν,
Καὶ τὴν θυγατέρα, χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν

Πλουτοῦντος

Πλουτοῦντος ἄλλως τ' ἠλιθίου κἀβελτέρου
Καὶ πρὸς θάλαμον νοῦν ἔχειν μοι τὸ πόσθιον
Ποῦ ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ τῶν ῥητόρων
Ἵν' ἐξακούω, σὺ δ' ἄπιθ' ὦ θρᾷττ' ἐκποδών
Δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.
Κή. Εὐφημία ἔστω
Εὐφημία ἔστω
Εὔχεσθε ταῖν θεσμοφόροιν,
Τῇ δήμητρι, καὶ τῇ κόρῃ,
Καὶ τῷ πλούτῳ καὶ τῇ καλλιγενείᾳ,
Καὶ τῇ κουροτρόφῳ τῇ γῇ,
Καὶ τῷ ἑρμῇ, καὶ χάρισιν,
Ἐκκλησίαν τήνδε, καὶ σύνοδον τὴν νῦν,
Κάλλιστα καὶ ἄριστα ποιῆσαι,
Πολυωφελῶς μὲν πόλει τῇ ἀθηναίων
Τυχηρῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς,
Καὶ τὴν δρῶσαν, τὴν ἀγορεύουσαν
Τὰ βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον τὸν ἀθηναίων
Καὶ τὸν τῶν γυναικῶν
Ταύτην νικᾶν
Ταῦτ' εὔχεσθε, καὶ ὑμῖν αὐταῖς τἀγαθά,
Ἰὴ παιὼν, ἰὴ παιὼν, ἰὴ παιὼν, χαίρωμεν.
Χο. Δεχόμεθα καὶ θεῶν γένος
Λιτόμεθα ταῖς δ' ἐπ' εὐχαῖς
Φανέντας ἐπιχαρῆναι,
Ζεῦ μεγαλώνυμε, χρυσολύρα τε,
Δῆλον ὡς ἔχεις ἱερὰν,
Καὶ σὺ παγκρατὲς κόρα
Γλαυκῶπι χρυσόλογχε,
Πόλιν οἰκοῦσα περιμάχητον ἐλθὲ δεῦρο
Καὶ πολυώνυμε, θηροφόνε παῖ

Λατοῦς χρυσώπιδος ἔρνος
Σύ τε πόντιε σεμνὲ Πόσειδον
Ἁλιμέδον, προλιπὼν
Μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον
Νηρέως, εἰνάλιαί τε κόραι,
Νύμφαι τ' ὀρεῖπλαγκτοι,
Χρυσέα τε φόρμιγξ, ἰαχήσειεν ἐπ' εὐχαῖς
Ἡμετέραις, τελέως
Δ' ἐκκλησιάσαιμεν ἀθηναίων
Εὐγενεῖς γυναῖκες.

Κή. Εὔχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς ὀλυμπίοις,
Καὶ ταῖς ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς πυθίοις,
Καὶ ταῖσι πυθίαισι, καὶ τοῖς δηλίοις,
Καὶ ταῖσι δηλίαισι, καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς
Εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακόν,
Τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ 'πικηρυκεύεται,
Εὐριπίδῃ μήδοις ἐπὶ βλάβῃ τινί,
Τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ,
Ἢ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἢ παιδίον
Ὑποβαλλομένης, κατεῖπεν τις, ἢ δούλη τινός
Προαγωγὸς οὖσ' ἐνετρύλλισεν τῷ δεσπότῃ,
Ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
Ἢ μοιχὸς εἴ τις ἐξαπατᾷ ψευδῆ λέγων,
Καὶ μὴ δίδωσιν ἃ ἂν ὑπόσχηταί ποτε,
Ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχῷ γραῦς γυνή,
Ἢ καὶ δέχεται προδιδοῦσ' ἑταίρα τὸν φίλον,
Κεἴ τις κάπηλος, ἢ καπηλὶς τοῦ χοός,
Ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται
Κακῶς ἀπολέσθαι, τοῦτον αὐτὸν κ' οἰκίαν
Ἀρᾶσθε· ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς
Εὔχεσθε πάσαις, πολλὰ δοῦναι κἀγαθά.

Χο. Ξυνευχό-

Χο. Ξυνευχόμεθα τέλεα μὲν
Πόλει, τέλεα τε δήμῳ,
Τὰ δ' εὔγματα γενέσθαι,
Τὰ δ' ἄρισθ' ὅσαι προσήκει.
Νικᾶν λεγούσαις ὁπόσαι
Δ' ἐξαπατῶσι παραβαίνου-
σί τε τοὺς ὅρκους
Τοὺς νενομισμένους
Κερδῶν ἕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ
Ἢ ψηφίσματα, καὶ νόμον
Ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάναι,
Τἀπόρρητά τε, τοῖσιν ἐ-
χθροῖς τοῖς ἡμετέροις λέγουσι,
Ἢ μήδους ἐπάγουσι τῆς
Χώρας οὕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
Ἀσεβοῦσιν, ἀδικοῦσί τε τὴν
Πόλιν, ἀλλ' ὦ παγκρατὲς
Ζεῦ ταῦτα κυρώσειας ὥσ-
θ' ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν
Καίπερ γυναιξὶν οὔσαις.

Κή. Ἄκουε πᾶς, ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε
Τῇ τῶν γυναικῶν· τιμόκλει' ἐπεστάτει,
Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν, εἶπε σωστράτη
Ἐκκλησίαν ποιεῖν ἕωθεν τῇ μέσῃ
Τῶν θεσμοφορίων, ᾗ μάλισθ' ἡμῖν σχολή,
Καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ εὐριπίδου
Ὅ τι χρὴ παθεῖν ἐκεῖνον, ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
Ἡμῖν ἁπάσαις, τίς ἀγορεύειν βούλεται.
Γυ. Ἐγώ. Κή. περίθου νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν.
Γυ. Σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χρέμπτεται γὰρ ἤδη
Ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες, μακρὰν ἔοικε λέξειν

Φιλοτιμίᾳ μὲν οὐδεμιᾷ μὰ τὼ θεώ
Λέξουσ' ἀνέστην ὦ γυναῖκες, ἀλλὰ γὰρ
Βαρέως φέρω τάλαινα, πολὺν ἤδη χρόνον,
Προπηλακιζομένας ὁρῶσ' ὑμᾶς ὑπὸ
Εὐριπίδου τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας
Καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακά.
Τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῇ τῶν κακῶν
Ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληκεν ὅπουπερ ἐν βραχὺ
Εἰσὶν θεαταὶ, καὶ τραγῳδοὶ, καὶ χοροὶ
Τὰς μυχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν,
Τὰς οἰνοπότιδας, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,
Τὰς οὐδὲν ὑγιὲς, τὰς μέγ' ἀνδράσι κακόν,
Ὥστ' εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων
Ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς σκοποῦνταί τ' εὐθέως,
Μὴ μοιχὸς ἔνδον ἤ τις ἀποκεκρυμμένος,
Δρᾶσαι δ' ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ὧνπερ καὶ πρὸ τοῦ
Ἔξεστι, τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακὰ
Τοὺς ἄνδρας ἡμῶν, ὥστ' ἐάν τις πλέκῃ
Γυνὴ στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ, κἂν ἐκβάλῃ
Σκεῦός τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
Ἀνὴρ ἐρωτᾷ τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα
Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ κορινθίῳ ξένῳ.
Κάμνει κόρη τις, εὐθὺς ἀδελφὸς λέγει,
Τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
Εἶεν γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
Ἀποροῦσα παίδων, οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν,
Ἄνδρες γὰρ ἤδη παρακάθηνται πλησίον
Πρὸς τοὺς γέροντάς θ', οἳ πρὸ τοῦ τὰς μείρακας
Ἤγοντο, διαβέβληκεν ὥστ' οὐδεὶς γέρων
Γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοῦ 'πος τοδί,
Δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή,

Εἶτα

Εἶτα διὰ τοῦτο ταῖς γυναικωνίτισιν
Σφραγῖδας ἐπιβάλλουσιν, ἤδη καὶ μοχλοὺς
Τηροῦντες ἡμᾶς, καὶ προσέτι μολοττικοὺς
Τρέφουσι μορμολύκεια τοῖς μυχοῖς κύνας,
Καὶ ταῦτα μὲν ξύγγνωσθ' ἃ δ' ἦν ἡμῖν πρὸ τοῦ
Αὐταῖς ταμιεύεσθαι προαιρούσαις λαβεῖν,
Ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι
Ἔξεστιν, οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία
Αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτὰ κακοηθέστατα,
Λακωνικ' ἄττα τρεῖς ἔχοντα γομφίους
Πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν, ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν
Ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου,
Νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ὠκότριψ Εὐριπίδης,
Ἐδίδαξεν θριπήδεστ' ἔχειν σφραγίδια
Ἐξαψαμένους, νῦν οὖν ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ
Ὄλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἁμωσγέπως
Ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μιᾷ γέ τῃ τέχνῃ
Ὅπως ἀπολεῖται, ταῦτ' ἐγὼ φανερῶς λέγω,
Τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆς γραμματέως συγγράψομαι.

Χο. Οὐπώποτε ταύτης
Ἤκουσα πολυπλοκωτέρας
Γυναικὸς, οὐδὲ δεινότερον λεγούσης,
Πάντα γὰρ λέγει δίκαια, πάσας δ' ἰδέας
Ἐξήτασεν, πάντα δ' ἐβάστασεν φρενὶ
Πυκνῶς τε ποικίλους λόγους
Ἀνηῦρεν εὖ διεζητημένους,
Ὥστ' ἂν εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν Ξενοκλῆς ὁ Καρκίνου
Δοκεῖν ἂν αὐτὸν
Ὡς ἐγῷμαι πᾶσιν ὑμῖν ἄντικρυς μηδὲν λέγειν.

Ἑτ. γ. Ὀλίγων ἕνεκ' αὐτὴ παρῆλθον ῥημάτων
Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα, αὕτη κατηγόρηκεν εὖ,

k 2

Ἀλλ' ἐγὼ πέπονθα ταῦτα λέξαι βούλομαι,
Ἐμοὶ γὰρ ἁνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν κύπρῳ
Παιδάρια πέντε καταλιπὼν, ἁ'γὼ μόλις
Στεφανηπλοκοῦσ' ἔβοσκον ἐν ταῖς μυρρίναις,
Τέως μὲν οὖν ἀλλ' ἡμικακῶς ἐβοσκόμην,
Νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσι τραγῳδίαις ποιῶν
Τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεούς,
Ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδ' εἰς ἥμισυ
Νῦν οὖν ἁπάσαισι παραινῶ καὶ λέγω,
Τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὕνεκα,
Ἄγρια γὰρ ἡμᾶς ὦ γυναῖκες δρᾷ κακὰ,
Ἅτ' ἐν ἀγρίοισι λαχάνοις αὐτὸς τραφεὶς,
Ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι, δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
Πλέξαι στεφάνους, συνθηματιαίους εἴκοσιν.

Χο. Ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο
Κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνεν,
Οἷα κατεστωμύλατο
Οὐκ ἄκαιρα φρένας ἔχουσα,
Καὶ πολύπλοκον νόημα, οὐδ' ἀσύνετ' ἀλλὰ
Πιθανὰ πάντα, δεῖ δὲ ταύτης,
Τῆς ὕβρεως ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι δίκην.

Κηδ. Τὸ μὲν ὦ γυναῖκες ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα
Εὐριπίδῃ τοιαῦτ' ἀκουσάσαις κακὰ
Οὐ θαυμάσιόν ἐστ' οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολὴν,
Καὐτὴ γὰρ ἔγωγ' οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων,
Μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον εἰ μὴ μαίνομαι,
Ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρὴ δοῦναι λόγον,
Αὐταὶ γὰρ ἐσμὲν κοὐδεμί' ἐκφορὸς λόγου,
Τί ταῦτ' ἔχουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα,
Βαρέως τε φέρομεν, εἰ δύ' ἡμῶν ἢ τρία
Κακὰ ξυνειδὼς, εἶπε δρώσας μυρία

Ἐγὼ

Ἐγὼ γὰρ αὐτὴ, πρῶτον ἵνα μὴ ἄλλην λέγω
Ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πόλλ' ἐκεῖνο δ' οὖν
Δεινότατον ὅτε νύμφη μὲν ἦν τρεῖς ἡμέρας,
Ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθηῦδεν ἦν δέ μοι φίλος,
Ὅσπερ με διεκόρευσεν ἑπτέτιν οὖσαν,
Οὗτος πόθῳ μου 'κνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν,
Κατ' εὐθὺς ἔγνων, εἶτα καταβαίνω λάθρᾳ
Ὁ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ, ποῖ σὺ καταβαίνεις, ὅποι
Στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ' ὦνερ κ' ὠδύνη,
Ἐς τὸν κοπρῶν' οὖν ἔρχομαι, βάδιζε νῦν,
Κᾆθ' ὁ μὲν ἔτριβεν, κεδρίδας, ἄννηθον, σφάκον,
Ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ,
Ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχὸν, εἶτ' ἠρειδόμην
Παρὰ τὸν ἀγυιᾶ κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης,
Ταῦτ' οὐδεπώποτ' εἶφ' ὁρᾶτ' Εὐριπίδης,
Οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κώρεω κόμων
Σποδούμεθ' ἢν μὴ 'χωμεν ἕτερον οὐ λέγει,
Οὐδ' ὡς ὅτ' ἂν μάλιστ' ὑπό του κινώμεθα,
Τὴν νύχθ' ἕωθεν σκορόδια μασώμεθα,
Ἵν' ὀσφραινόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ τείχους εἰσιὼν
Μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῇ, ταῦθ' ὁρᾷς
Οὐ πώποτ' εἶπεν, εἰ δὲ φαίδραν λοιδορεῖ
Ἡμῖν τί τοῦτ' ἐστ' οὐδ' ἐκεῖν' εἴρηκέ πω,
Ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τἀνδρὶ τοὔγκυκλον
Ὑπ' αὐγὰς οἷόν ἐστιν ἐγκεκαλυμμένον
Τὸν μυχὸν ἐξέπεμψεν, οὐκ εἴρηκέ πω,
Ἑτέραν δ' ἐγῷδ' ἣ 'φασκεν ὠδίνειν γυνὴ
Δέχ' ἡμέρας ἕως ἐπρίατο παιδίον,
Ὁ δ' ἀνὴρ περιῄει χ' ὠκυτόκια ὠνούμενος
Τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον
Ἵνα μὴ βοῴη κηρίῳ βεβυσμένον

I i 3

Εἶθ' ὡς ἔνευσεν ἡ φέρουσ' εὐθὺς βοᾷ,
Ἄπελθ' ἄπελθ', ἤδη γάρ ὦ 'νερ μοι δοκῶ
Τέξειν, τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισεν,
Χ' ὁ μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν, ἡ δ' ἐξέσπασεν
Ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου, τὸ δ' ἀνέκραγεν,
Εἶθ' ἡ μιαρὰ γραῦς ἢ 'φερε τὸ παιδίον
Θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ λέγει,
Λέων, λέων σοι γέγονεν αὔτ' ἄγμα σόν,
Τά τ' ἄλλ' ἁπαξάπαντα, καὶ τὸ πόσθιον
Τῷ σῷ προσόμοιον στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον,
Ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακὰ νὴ τὴν ἄρτεμιν
Ἡμεῖς γε, κατ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα
Οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν.

Χο. Τουτὶ μέντοι θαυμαστὸν
Ὁπόθεν εὑρέθη τὸ χρῆμα
Χ' ἥτις ἐξέθρεψε χώρα.
Τήνδε τὴν θρασεῖαν οὕτω,
Τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανοῦργον
Κατὰ τὸ φανερὸν ὧδ' ἀναιδῶς,
Οὐκ ἂν ᾤμην ἐν ἡμῖν οὐδὲ τολμῆσαι ποτ' ἄν
Ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη
Τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ
Τὴν παλαιάν, ὑπολίθῳ γὰρ
Παντί που χρὴ μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀθρεῖν,
Ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν
Οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα πλὴν ἄρ' ἢ γυναῖκες.

Γυ. Οὔτοι μὰ τὴν ἄγλαυρον ὦ γυναῖκες εὖ φρονεῖτε,
Ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ' ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ' ἄλλο,
Ταύτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν
Ἡμᾶς ἁπάσας, εἰ μὲν οὖν τίς ἐστιν· εἰ δὲ μὴ ἡμεῖς
Αὐταί γε καὶ τὰ δουλάρια τέφραν ποθὲν λαβοῦσαι

Ταύτης

Ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοῖρον ἵνα διδαχθῇ,
Γυνὴ γυναῖκας οὖσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.

Κή. Μὴ δῆτα τόν γε χοῖρον ὦ γυναῖκες, εἰ γὰρ οὔσης
Παρρησίας κἀξὸν λέγειν ὅσαι πάρεσμεν ἀσταί,
Εἶτ' εἶπον ἃ γίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
Διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν;

Γυ. Οὐ γάρ σε δεῖ δοῦναι δίκην, ἥτις μόνη τέτληκας,
Ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν ὃς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέδρακας
Ἐξεπίτηδες εὑρίσκων λόγους ὅπου γυνὴ πονηρὰ
Ἐγένετο μελανίππας ποιῶν φαίδρας τε πηνελόπην δὲ
Οὐ πώποτ' ἐποίησεν ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν εἶν.,

Κή. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τ' αἴτιον, μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις,
Τῶν νῦν γυναικῶν πηνελόπην φαίδρας
Ἁπαξαπάσας.

Γυ. Ἀκούετ' ὦ γυναῖκες οἷ' εἴρηκεν ἡ πανοῦργος
Ἡμᾶς ἁπάσας αὖθις αὖ. Κή. καὶ νὴ Δί' οὐδέπω γε,
Εἴρηχ' ὅσα ξύνοιδ' ἐπεὶ βούλεσθε πλεῖον εἴπω.

Γυ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἔτ' ἔχοις, ὅσα γὰρ ᾔδεις ἐξέχεας ἅπαντα.

Κή. Μὰ δί' οὐδὲ τὴν μυριοστὴν μοῖραν ὧν ποιοῦμεν,
Ἐπεὶ τάδ' οὐκ εἴρηχ' ὁρᾷς ὡς στλεγγίδας λαβοῦσαι
Ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν σῖτον. Γυ. ἐπιτριβείης.

Κή. Ὥστ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς διδοῦσαι
Ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμέν. Γυ. τάλαιν' ἐγὼ φλυαρεῖς.

Κή. Οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεπέδησεν,
Οὐκ εἶπον οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἄνδρ' ἔμηνεν
Οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρυξέν ποτε ἐξόλοιο,
Ἀχαρνικὴ τὸν πατέρα. Γυ. ταυτὶ δῆτ' οὐκ ἀκούειν.

Κή. Οὐδ' ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν, εἶτα σαυτῇ
Τοῦθ' ὑπεβάλου, τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ.

Γυ. Οὔτοι μὰ τὼ θεὼ σὺ καταπροίξει λέγουσα ταυτί,
Ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας.

Κη. Οὐ δὲ μὰ δία σύγ' ἄλλη.
Γυ. Καὶ μὴν ἰδοὺ, καὶ μὴν ἰδοὺ, λάβε θοιμάτιον Φιλίστη.
Κη. Πρόσθες μόνον, κἀγώ σε νὴ τὴν ἄρτεμιν. Γυ. τί δράσεις;
Κη. Τὸν σησαμοῦνθ' ὃν κατέφαγες τοῦτον χεσεῖν ποιήσω.
Χο. Παύσασθαι λοιδορούμεναι, καὶ γὰρ γυνή τις ἡμᾶς
Ἐσπουδακυῖα προστρέχει, πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
Σίγαθ' ἵν' αὐτῆς κοσμίως, πυθώμεθ' ἅττα λέξει.
Κλ. Φίλαι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου,
Ὅτι μὲν φίλος εἴμ' ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις,
Γυναικομανῶ γὰρ, προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί,
Καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
Ὀλίγῳ τι πρότερον, κατ' ἀγορὰν λαλούμενον
Ἥκω φράσων τοῦτ' ἀγγελῶν θ' ὑμῖν ἵνα
Σκοπεῖτε, καὶ τηρεῖτε, καὶ μὴ προσπέσῃ
Ἡμῖν ἀφράκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.
Χο. Τί δ' ἔστιν ὦ παῖ, παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν
Ἕως ἂν οὕτως, τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.
Κλ. Εὐριπίδην ἔφασ' ἄνδρα κηδεστήν τινα
Αὐτοῦ γέροντα, δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον.
Χο. Πρὸς ποῖον ἔργον ἢ τίνος γνώμης χάριν.
Κλ. Ἵν' ἅττα βουλεύοισθε, καὶ μέλλοιτε δρᾶν
Ἐκεῖνος εἴη τῶν λόγων κατάσκοπος.
Χο. Καὶ πῶς λέληθεν, ἐν γυναιξὶν ὢν ἀνήρ.
Κλ. Ἀφεῦσεν αὐτὸν κἀπέτιλ' Εὐριπίδης,
Καὶ τἄλλ' ἅπανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν.
Κη. Πείθεσθε τούτῳ ταῦτα, τίς δ' οὕτως ἀνήρ;
Ἠλίθιος, ὅστις τιλλόμενος ἠνείχετο
Οὐκ οἴομ' ἔγωγ' ὦ πολυτιμήτω θεώ.
Κλ. Ληρεῖς, ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν
Εἰ μὴ πεπύσμην, ταυτὶ τῶν σάφ' εἰδότων.
Χο. Τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται,

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὦ γυναῖκες οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν
Ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα καὶ ζητεῖν ὅπου
Λέληθεν ὑμᾶς κρυπτὸς ἐγκαθήμενος,
Καὶ σὺ συνεξεύρ' αὐτὸν, ὡς ἂν τὴν χάριν
Ταύτην τε κἀκείνην ἔχῃς, ὦ πρόξενε.
Κλ. Φέρ' ἴδω τίς εἶ πρώτη σύ. Κη. ποῖ τις τρέψεται.
Κλ. Ζητητέαι γάρ ἐστε. Κη. κακοδαίμων ἐγώ.
Γυ. Ἔμ' ἥτις ἤρου κλεωνύμου γυνή.
Κλ. Γιγνώσκεθ' ὑμεῖς ἥτις ἐσθ' ἥδε γυνή.
Χο. Γιγνώσκομεν δῆτ' ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει.
Κλ. Ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν, ἡ τὸ παιδίον
Ἔχουσα, τίτθην νὴ Δί' ἐμή. Κη. διοίχομαι.
Κλ. Αὕτη σὺ ποῖ στρέφει μέν' αὐτοῦ τί τὸ κακόν.
Κη. Ἔασον οὐρῆσαί μ'. Κλ. ἀναίσχυντος εἶ,
Σὺ δ' οὖν ποίει τοῦτ', ἀναμενῶ γὰρ ἐνθάδε.
Χο. Ἀνάμενε δῆτα καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σφόδρα,
Μόνην γὰρ αὐτὴν ὦ 'νερ οὐ γιγνώσκομεν.
Κλ. Πολύν γε χρόνον οὐρεῖς σύ. Μν. νὴ δί' ὦ μέλε,
Στραγγουριῶ γὰρ, ἐχθὲς ἔφαγον κάρδαμα.
Κλ. Τί καρδαμίζεις, οὐ βαδιεῖ δεῦρ' ὡς ἐμέ;
Μν. Τί δῆτά μ' ἕλκεις ἀσθενοῦσαν, εἰπέ μοι.
Κλ. Τίς ἐστ' ἀνήρ σοι. Μν. τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνει;
Τὸν δεῖνα γιγνώσκεις τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν.
Κλ. Τὸν δεῖνα ποῖον ἐσθ' ὁ δεῖν' ὅς καί ποτε.
Μν. Τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα. Κλ. ληρεῖν μοι δοκεῖς
Ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο, πρότερον. Μν. νὴ δία.
Κλ. Ὅσ' ἔτη γε, καὶ τίς σοῦ 'στιν συσκηνήτρια.
Μν. Ἡ δεῖν' ἔμοιγε. Κλ. οἴμοι τάλας οὐδὲν λέγεις.
Γυ. Ἄπελθ' ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς
Ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρυσι, σὺ δ' ἀπόστηθί μοι
Ἵνα μὴ 'πακούσῃς ὢν ἀνήρ, σὺ δ' εἰπέ μοι,

Κκ

Ὅτι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυε,
Φέρ' ἴδω τί πρῶτον ἦν. Μν. ἐπίνομεν.
Γυ. Τί δαὶ μετὰ τοῦτο δεύτερον. Μν. προὔπίνομεν.
Γυ. Ταυτὶ μὲν ἤκουσάς τινος, τί δὲ τρίτον.
Μν. Σκάφιον Ξένυλλ' ᾔτησεν, οὐ γὰρ ἦν ἀμίς.
Γυ. Οὐδὲν λέγεις, δεῦρ' ἐλθὲ δεῦρ' ὦ Κλείσθενες,
Ὅδ' ἐστὶν ἀνὴρ ὃν λέγεις. Κλ. τί οὖν ποιῶ;
Γυ. Ἀπόδυσον αὐτόν, οὐδὲν ὑγιὲς γὰρ λέγει.
Μν. Κἄπειτ' ἀποδύσετ' ἐννέα παίδων μητέρα.
Γυ. Χάλα ταχέως τὸ στρόφιον ὦ 'ναίσχυντε σύ
Ὡς καὶ στιβαρά τις φαίνεται, καὶ καρτερά,
Καὶ νὴ Δία τιτθούς γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει.
Μν. Στερίφη γάρ εἰμι, κοὐκ ἐκύησα πώποτε.
Γυ. Νῦν τότε δὲ μήτηρ ἦσθα παίδων ἐννέα,
Ἀνίστασ' ὀρθός, ποῖ τὸ πέος ὠθεῖς κάτω.
Μν. Τοδὶ δή. Γυ. ἔκυψε καὶ μάλ' εὔχρων ὦ τάλαν.
Κλ. Καὶ ποῦ 'στιν. Μν. αὖθις εἰς τὸ πρόσθεν οἴχεται.
Κλ. Οὐκ ἐνταυθί; Μν. ἀλλὰ δεῦρ' ἥκει πάλιν.
Κλ. Τὸ πέος διέλκεις πυκνότερον κορινθίων.
Γυ. Ὁ μιαρὸς οὗτος ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου
Ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο. Μν. κακοδαίμων ἐγώ,
Εἰς οἷ' ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα.
Γυ. Ἄγε δὴ τί δρῶμεν, τουτονὶ φυλάττετε
Καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγὼν οἰχήσεται,
Ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς πρυτάνεσιν ἀγγελῶ.
Χο. Ἡμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἁψαμένας χρὴ
Ξυζωσαμένας εὖ κἀνδρείως, τῶν θ' ἱματίων ἀποδύσας
Ζητεῖν εἴπου κἄλλος τις ἀνὴρ εἰσελήλυθεν, καὶ περιθρέξαι
Τὴν πύκνα πᾶσαν, καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς διόδους
Ἀθρῆσαι. Ἡμιχ. γυναικῶν,
Εἶα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ἐξορμᾶν πόδα,

Καὶ

Καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ, μόνον δὲ χρὴ πανταχῇ
Μὴ βραδύνειν ὡς ὁ καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι,
Ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρὴ ὡς τάχιστ' ἤδη κύκλῳ,
Εἶα νῦν ἴχνευε, καὶ μάτευε ταχὺ πάν-
τ' εἴ τις ἐν τόποις ἑδραῖος ἄλλος αὖ λέληθεν ὤν
Πανταχῇ διάρριψον ὄμμα,
Καὶ τὰ τῇδε, καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκόπει καλῶς,
Ἢν γάρ με λάθῃ, δράσας ἀνόσια,
Δώσει τε δίκην, καὶ πρὸς τούτῳ
Τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἔσται
Παράδειγμ' ὕβρεως ἀδίκων τ' ἔργων,
Ἀθέων τε τρόπων
Φήσει δ' εἶναί τε, θεοὺς φανερῶς
Δείξει τ' ἤδη
Πᾶσιν ἀνθρώποις, σεβίζειν δαίμονας
Δικαίως τ' ἐφέποντας
Ὅσια καὶ νόμιμα μηδομένους
Ποιεῖν, ὅτι καλῶς ἔχει,
Κἂν μὴ ποιῶσι ταῦτα τοιάδ' ἔσται,
Αὐτῶν ὅτ' ἂν ληφθῇ τις ὅσια δρῶν
Μανίαις, φλέγων
Λύσσῃ παράκοπος,
Εἴ τι δρῴη πᾶσιν ἐμφανὴς ὁρᾶν
Ἔσται γυναιξὶ καὶ βροτοῖς
Ὅτι τὰ παράνομα τά τ' ἀνόσια θεὸς
Ἀποτίνεται,
Παραχρῆμά τε γίνεται.
Χο. Ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκέφθαι καλῶς,
Οὐχ ὁρῶμεν γοῦν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.
Γυ. Ἆ
Ποῖ σὺ φεύγεις, οὗτος οὗτος, μενεῖς,

Τάλαιν' ἐγὼ τάλαινα καὶ τὸ παιδίον,
ἐξαρπάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.
Μν. Κέκραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμιεῖς
ἢν μή μ' ἀφεῖτ', ἀλλ' ἐνθάδε ὑπὸ τῶν μηρίων
πληγὲν μαχαίρᾳ, τοῦτο φοινίας φλέβας
καθαιματώσει βωμόν. Γυ. ὦ τάλαιν' ἐγώ,
γυναῖκες, οὐκ ἀρήξετ' οὐ πολλὴν βοὴν
στήσεσθε τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μόνου
τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην.
Χο. Ἔα ἔα
ὦ πότνιαι μοῖραι, τί δέδορκα
νεοχμὸν αὖ τέρας,
ὡς ἅπαν γὰρ οὖν, τόλμης ἔργα κἀναισχυντίας
οἷον αὖ δέδρακεν ἔργον οἷον αὖ φίλαι τόδε.
Μν. Οἷον ὑμῶν ἐξάρξω τὴν ἄγαν αὐθαδίαν.
Χο. Ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαιτέρω.
Γυ. Δεινὰ δῆθ' ὅστις γ' ἔχει μου 'ξαρπάσας τὸ παιδίον.
Χο. Τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτα τις, ὅτε
τοιαῦτα ποιῶν οὗτος ἀναισχυντεῖ.
Μν. Κοὔπω μέντοι γε πέπαυμαι.
Γυ. Ἀλλ' οὖν ἥκεις ὅθεν, ἥκεις
φαύλως τ' ἀποδρὰς οὐ λέξεις
οἷον δράσας διέδυς ἔργον
λήψει δὲ κακόν.
Μν. Τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς ἀπεύχομαι.
Χο. Τίς οὖν σοι τίς ἂν σύμμαχος ἐκ θεῶν
ἀθανάτων ἔλθοι ξυναδίκοις ἔργοις.
Μν. Μάτην λαλεῖτε, τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω,
ἀλλ' οὐ μὰ τὼ θεὼ τάχ' οὐ
χαίρων ἴσως ἐνυβρίσεις,
λόγους τε λέξεις ἀνοσίους

Ἀθέοις

Ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἀντα
μειψόμεσθά σ' ὥσπερ εἰκὸς ἀντὶ τῶνδε
τάχα δέ σε μεταβαλοῦ-
σ' ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον
ἐπέχει τις τύχη,
ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρή σ' ἐκφέρειν τε τῶν ξύλων,
καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον πυρπολεῖν θ' ὅσον τάχος
ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας ὦ Μανία,
κἀγώ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.
Μν. Ὕφαπτε, καὶ κάταιθε· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν
ἀπόδυθι ταχέως, τοῦ θανάτου δ' ὦ παιδίον,
μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα,
τουτὶ τί ἐστιν, ἀσκὸς ἐγένεθ' ἡ κόρη
οἴνου πλέως, καὶ ταῦτα περσικὰς ἔχων
ὦ θερμόταται γυναῖκες, ὦ ποτίσταται,
κἀκ παντὸς ὑμεῖς μηχανώμεναι πιεῖν,
ὦ μέγα καπήλοις ἀγαθόν, ἡμῖν δ' αὖ κακόν,
κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις, καὶ τῇ κρόκῃ.
Γυ. Παράβαλλε πολλὰς κληματίδας ὦ Μανία
παράβαλλε δῆτα, σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί,
τουτὶ τεκεῖν φῄς, δέκα μῆνας αὔτ' ἐγὼ
ἤνεγκον. Γυ. ἤνεγκας σύ; Γυ. νὴ τὴν ἄρτεμιν.
Γυ. Τρικότυλον ἢ πῶς; εἰπέ μοι. Γυ. τί μ' εἰργάσω
ἀπέδυσας ὦ 'ναίσχυντέ μου τὸ παιδίον
τυννοῦτον ὄν. Γυ. τυννοῦτο. Γυ. μικρὸν νὴ Δία.
Γυ. Πόσ' ἔτη δὲ γέγονεν. Γυ. τρεῖς χοᾶς ἢ τέτταρας
σχεδὸν τοσοῦτον καὶ ὅσον ἐκ Διονυσίων.
ἀλλ' ἀπόδος αὐτόν. Γυ. μὰ τὸν ἀπόλλω τουτονί.
Γυ. Ἐμπρήσομεν τοίνυν σε. Μν. πάνυ γ' ἐμπίμπρατε
αὕτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα.
Γυ. Μὴ δῆθ' ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἐμὲ ὅ τι χρήζεις ποίει,

ὑπέργε τούτου. Γυ. Φιλότεκνός τις εἶ φύσει,
Ἀλλ᾽ οὐδὲν ἧττον ἥδ᾽ ἀποσφαγήσεται.

Γυ. Οἴμοι τέκνον, δός μοι τὸ σφαγεῖον μανία.

Γυ. Ἵν᾽ οὖν τό γ᾽ αἷμα τοῦ τέκνου τοὐμοῦ λάβω.

Γυ. Ὑπέχ᾽ αὐτόν, χαριοῦμαι γάρ ἔν γε τοῦτό σοι.

Γυ. Κακῶς ἀπόλοι᾽ ὡς φθονερὸς εἶ καὶ δυσμενής,
Τουτὶ τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γίγνεται.

Γυ. Τί τῆς ἱερείας γίγνεται, τουτὶ λαβέ.

Ἀλ. γ. Ταλαντάτη, μίκα, τίς ἐξεκόρησέ σε,
Τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σου ᾽ξηρύσατο,
Ὁ πανοῦργος οὗτος, ἀλλ᾽ ἐπειδήπερ πάρει
Φύλαξον αὐτὸν ἵνα λαβοῦσα Κλεισθένη,
Τοῖσιν πρυτάνεσιν ἃ πεποίηχ᾽ οὗτος φράσω.

Μν. Ἄγε δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας,
Τίς πεῖρα, τίς ἐπίνοια, ὁ μὲν γὰρ αἴτιος
Κἄμ᾽ εἰσκυλίσας εἰς τοιαυτὶ πράγματα,
Οὐ φαίνετ᾽ ὅπω, φέρε τίν᾽ οὖν ἄγγελον
Πέμψαι μ᾽ ἐπ᾽ αὐτόν, οἶδ᾽ ἐγὼ καὶ δὴ πόρον,
Ἐκ τοῦ Παλαμήδους ὡς ἐκεῖνος τὰς πλάτας
Ῥίψω γράφων, ἀλλ᾽ οὐ πάρεισιν αἱ πλάται,
Πόθεν οὖν γένοιτ᾽ ἄν μοι πλάται πόθεν,
Τί δ᾽ ἂν εἰ ταδὶ τἀγάλματ᾽ ἀντὶ τῶν πλατῶν
Γράφων διαρρίπτοιμι, βέλτιον πολύ,
Ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα, κἀκεῖν᾽ ἦν ξύλον,
Ὦ χεῖρες ἐμαί,
Ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ ποριμῷ
Ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι
Δέξασθε σμίλης ὁλκὸς
Κήρυκας, ἐμῶν μόχθων οἴμοι
Τουτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρόν,
Χώρει, χώρει, ποίαν αὔλακα

Βάσκετ᾽

Βάσκετ᾽ ἐπείγετε, πάσας καθ᾽ ὁδοὺς
Κείνᾳ, ταύτᾳ ταχέως χρή.

Χο. Ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λέξωμεν παραβᾶσαι
Καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φῦλον κακὰ πόλλ᾽ ἀγορεύει
Ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις, κἀξ ἡμῶν ἐστιν ἅπαντα,
Ἔριδες, νείκη, στάσεις, ἀργαλέα λύπη, πόλεμος,
Φέρε δὴ νῦν
Εἰ κακόν ἐσμεν, τί γαμεῖθ᾽ ἡμᾶς, εἴπερ ἀληθῶς κακόν ἐσμεν,
Κἀπαγορεύετε μήτ᾽ ἐξελθεῖν, μήτ᾽ ἐγκύψασαν ἁλῶναι,
Ἀλλ᾽ οὑτωσὶ πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε φυλάττειν
Κἂν ἐξέλθῃ τὸ γύναιόν ποι κᾆθ᾽ εὕρητ᾽ αὐτὸ θύρασιν,
Μανίας μαίνεσθ᾽ οὓς χρῆν σπένδειν καὶ χαίρειν,
Εἴπερ ἀληθῶς
Ἔνδοθεν εὕρετε φροῦδον τὸ κακόν, καὶ μὴ κατα-
λαμβάνετ᾽ ἔνδον,
Κἂν καταδαρθῶμεν ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι,
Καὶ κοπιῶσαι,
Πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ, περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν
Κἂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν ζητεῖ τὸ κακόν τε θεᾶσθαι,
Κἂν αἰσχυνθεῖσ᾽ ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ,
Αὖθις παρακύψασαν ἰδεῖν τὸ κακόν, οὕτως ἡμεῖς
Ἐπιδήλως,
Ὑμῶν ἐσμὲν πολὺ βελτίους, βάσανός τε πάρεστιν
Ἰδέσθαι,
Βάσανον δῶμεν πότεροι χείρους, ἡμεῖς μὲν γὰρ
Φαμὲν ὑμᾶς
Ὑμεῖς δ᾽ ἡμᾶς σκεψώμεσθα δὴ κἀντιτιθῶμεν πρὸς
Ἕκαστον,
Παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τἀνδρὸς
Τοὔνομ᾽ ἕκαστος,
Ναυσιμάχης μὲν ἥττων ἐστὶ Χαρμῖνος, δῆλα δὲ τἄργα,

Καὶ μὴν δὴ καὶ Κλεοφῶν χεῖρον πάντως δήπου
Σαλαβακχοῦς,
Πρὸς ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ προσηκέ-
νην τὴν μαραθῶνι,
Καὶ στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ᾽ ἐγχειρεῖ πολεμίζειν,
Ἀλλ᾽ εὐβούλης, τῶν πέρυσιν τὶς βουλευτής
Ἐστὶν ἀμείνων,
Παραδοὺς ἑτέρῳ τὴν βουλείαν οὐδ᾽ αὐτὸς τοῦτό γε
φήσεις,
Οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθ᾽ εἶναι
Οὐδ᾽ ἂν κλέψασα γυνὴ ζεύγει, κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
Ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων, ἀλλ᾽ ἢν τὰ μέγιστα
Ὑφέληται,
Φορμὸν πυρῶν τἀνδρὸς κλέψασα αὐθημερὸν
Αὔτ᾽ ἀπέδωκεν,
Ἀλλ᾽ ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
Ἀποδείξομεν ταῦτα ποιοῦντας,
Καὶ πρὸς τούτοις, γαστρίδας ἡμῶν
Ὄντας μᾶλλον, καὶ λωποδύτας,
Καὶ βωμολόχους, κἀνδραποδιστάς,
Καὶ μὲν δήπου τὸ πατρῷόν γε
Χείρους ἡμῶν εἰσὶν σώζειν,
Ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
Ταντίον, ὁ κανὼν, οἱ καλαθίσκοι
Τὸ σκιάδειον,
Τοῖς δ᾽ ἡμετέροις ἀνδράσιν τούτοις,
Ἀπόλωλε μὲν, πολλοῖς ὁ κανὼν
Ἐκ τῶν οἴκων αὐτῇ λόγχῃ,
Πολλοῖς δ᾽ ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων
Ἐν ταῖς στρατιαῖς
Ἔρριπται τὸ σκιάδειον,

Πόλλ᾽

Πόλλ᾽ ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ᾽ ἂν
Τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως ἓν δ᾽ ὑπερφυέστατον,
Χρῆν γὰρ ἡμῶν εἰ τέκοι τὶς ἄνδρα χρηστὸν τῇ πόλει,
Ταξίαρχον ἢ στρατηγὸν, λαμβάνειν τιμήν τινα,
Προεδρίαν τ᾽ αὐτῇ δίδοσθαι, Στηνίοισι, καὶ Σκίροις
Ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς αἷσιν ἡμεῖς ἤγομεν.
Ἢν δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνή,
Ἢ τριήραρχον πονηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακόν,
Ὑστέραν αὐτὴν καθῆσθαι σκάφιον ἀποκεκαρμένην
Τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης, τῷ γὰρ εἰκὸς ὦ πόλεις,
Τὴν ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ᾽ ἠμφιεσμένην,
Λευκὰ καὶ κόμας καθεῖσαν πλησίον τῆς λαμάχου,
Καὶ δανείζειν χρήματα, ᾗ χρῆν, εἰ δανείσειέ τινι,
Καὶ τόκον πράττοιτο διδόναι μηδέν᾽ ἀνθρώπων τόκον
Ἀλλ᾽ ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ τὰ χρήματα, τ᾽ εἰπόντας τοδί
Ἀξία γοῦν εἶ τόκου τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον.

Μν. Ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν ὁ δ᾽ οὐδέ πω
Τί δῆτ᾽ ἂν εἴη τοὐμποδών οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως
Οὐ τὸν παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ᾽ αἰσχύνεται,
Τῷ δῆτ᾽ ἂν αὐτὸν προσαγαγοίμην δράματι,
Ἐγᾦδα τὴν καινὴν ἑλένην μιμήσομαι,
Πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.

Γυ. Τί αὖ σὺ κυρκανᾷς, ἢ τί κοικύλλεις ἔχων
Πικρὰν ἑλένην ὄψει τάχ᾽ εἰ μὴ κοσμίως
Ἕξεις ἕως ἂν τῶν πρυτανέων τὶς φανῇ.

Μν. Νείλου μὲν αἵδε καλλιπάρθενοι ῥοαί
Ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος αἰγύπτου πέδον
Λευκῆς νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεών.

Γυ. Πανοῦργος εἶ νὴ τὴν ἑκάτην τὴν φωσφόρον.

Μν. Ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος,
Σπάρτη, πατὴρ δὲ τυνδάρεως. Γυ. σοί τ᾽ ὤλεθρε,

ΑΛ

Πατὴρ ἐκεῖνός ἐστι φρουρῶν δ' ἄς μὲν οὖν.
Μν. Ἑλένη δ' ἐκλήθην. Γυ. αὖθις αὖ γίγνῃ γυνή,
Πρὶν τῆς ἑτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην.
Μν. Ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἐμ' ἐπὶ Σκαμανδρίαις
Ῥοαῖσιν ἔθανον. Γυ. ὤφελες δὲ καὶ σύγε.
Μν. Κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἰμ'· ὁ δ' ἄθλιος πόσις
Οὑμὸς μενέλαος οὐδέπω προσέρχεται,
Τί οὖν ἔτι ζῶ τῶν κοράκων πονηρίᾳ,
Ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμήν,
Μὴ ψεῦσον ὦ Ζεῦ τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.
Ευ. Ὡς προσδύς,
Τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος
Ὅστις ξένους δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ,
Κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις.
Μν. Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα.
Ευ. Ποίου πρωτέως.
Γυ. Ὦ τρισκακόδαιμον ψεύδεται νὴ τὼ θεώ,
Ἐπεὶ τέθνηκε πρωτέας, ἔτη δέκα.
Ευ. Ποίαν δὲ χώραν, εἰσεκέλσαμεν σκάφει.
Μν. Αἴγυπτον, ὦ δύστηνος οἳ πεπλώκαμεν.
Γυ. Πείθει τι τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ,
Ληροῦντι λῆρον θεσμοφόρειον τουτογί.
Ευ. Αὐτὸς δὲ πρωτεὺς ἔνδον ἐστ' ἢ 'ξώπιος.
Γυ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιᾷς ἔτ' ὦ ξένε,
Ὅστις ἀκούσας ὅτι τέθνηκε πρωτέας,
Ἔπειτ' ἐρωτᾷς ἔνδον ἐστ' ἢ 'ξώπιος.
Ευ. Αἰαῖ, τέθνηκεν, ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ.
Μν. Τόδ' ἐστὶν αὐτοῦ σῆμ' ἐφ' ᾧ καθήμεθα.
Γυ. Κακῶς ἄρ' ἐξόλοιο κἀξολεῖ γέτοι,
Ὅστις γε τολμᾷς, σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.
Ευ. Τί δὲ σὺ θάσσεις, τάσδε τυμβήρεις ἕδρας

φαρει

Φάρει καλυπτὸς ὦ ξένη. Μν. βιάζομαι,
Γάμοισι πρωτέως παιδὶ συμμῖξαι λέχος.
Γυ. Τί ὦ κακόδαιμον ἐξαπατᾷς αὖ τὸν ξένον,
Οὗτος πανοῦργος δεῦρ' ἀνῆλθεν ὦ ξένε
Ὡς τὰς γυναῖκας, ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσίου.
Μν. Βαΰζε τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ.
Ευ. Ξένη, τίς ἡ γραῦς ἡ κακορροθοῦσά σε.
Μν. Αὕτη θεονόη πρωτέως μὰ τὼ θεώ.
Γυ. Εἰ μὴ κριτύλλα γ' αὐτὶ θεοῦ γαργηττόθεν,
Σὺ δ' εἶ πανοῦργος. Μν. ὁπόσα τοι βούλει λέγε,
Οὐ γὰρ γαμοῦμαι σῷ κασιγνήτῳ ποτέ.
Προδοῦσα μενέλαον τὸν ἐμὸν ἐν τροίᾳ πόσιν.
Ευ. Γύναι τί εἶπας, στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.
Μν. Αἰσχύνομαί σε, τὰς γνάθους ὑβρισμένη.
Ευ. Τουτὶ τί ἐστιν, ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει,
Ὦ θεοί, τίν' ὄψιν εἰσορῶ, τίς εἶ γύναι.
Μν. Σὺ δ' εἶ τίς, αὐτὸς γάρ σε κἄμ' ἔχει λόγος.
Ευ. Ἑλληνὶς εἶ τίς, ἢ 'πιχωρία γυνή;
Μν. Ἑλληνίς, ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
Ευ. Ἑλένῃ σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον γύναι.
Μν. Ἐγὼ δὲ μενέλαον σ' ὅσα γ' ἐκ τῶν ἀφύων.
Ευ. Ἔγνως ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.
Μν. Ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας,
Λαβέ με, λαβέ με πόσι,
Περίβαλλε δὲ χέρας,
Φέρε σε κύσω, ἄπαγέ μ' ἄπαγ' ἄπαγέ με,
Λαβὼν ταχὺ πάνυ. Γυ. κλαύσετ' ἄρα νὴ τὼ θεώ
Ὅστις σ' ἀπάξει τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.
Ευ. Σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμέ,
Τὴν τυνδάρεω παῖδ' ἐπὶ σπάρτην ἄγειν.
Γυ. Οἴμ' ὡς πανοῦργος καὐτὸς εἶναί μοι δοκεῖς,

Λλ 2

Καὶ τοῦ δέ τις ξύμβουλος οὐκ ἐτὸς πάλαι
Ἠγυπτιάζετ'. ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην,
Προσέρχεται γὰρ ὁ πρύτανις χ' ὡ τοξότης.

Ευ. Τουτὶ πονηρόν, ἀλλ' ὑπαποκινητέον.

Μν. Ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων, τί δρῶ. Ευ. μέν' ἥσυχος
Οὐ γάρ ποτε προδώσω σ', οὐδέποτ' ἤνπερ ἐν πνέω
Ἢν μὴ προλείπωσ' αἱ μυρίαι με μηχαναί.

Γυ. Αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.

Πρύτανις.

Ὅδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος, ὃν ἔλεγεν ἡμῖν κλεισθένης,
Οὗτος τί κύπτεις; δῆσον αὐτὸν εἰσάγων,
Ὦ τοξότ', ἐν τῇ σανίδι, κἄπειτ' ἐνθαδὶ
Στήσας φύλαττε, καὶ προσιέναι μηδένα
Ἔα πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων
Παῖ', ἢν προσίῃ τις. Γυ. νὴ Δί' ὡς νῦν δή τ' ἀνὴρ,
Ὀλίγου μ' ἀφείλετ' αὐτόν,
Ἱστιοῤῥάφος.

Μν. Ὦ πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς ἥνπερ φιλεῖς
Κοίλην προτείνειν ἀργύριον ἤν τις διδῷ,
Χάρισαι βραχύ τί μοι καίπερ ἀποθανουμένῳ.

Πρυ. Τί σοι χαρίσωμαι. Μν. γυμνὸν ἀποδύσαντά με,
Κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην,
Ἵνα μὴ 'ν κροκωτοῖς καὶ μίτραις γέρων ἀνὴρ
Γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἑστιῶν.

Πρ. Ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ βουλῇ σε δεῖν,
Ἵνα τοῖς παριοῦσι δῆλος ᾖς πανοῦργος ὤν.

Μν. Ἰατταταιάξ, ὦ κροκώθ' οἷ' εἴργασαι,
Κοὐκ ἔστιν ἔτ' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας.

Χο. Ἄγε νῦν ἡμεῖς παίσωμεν ἅπερ νόμος ἐνθάδε
Ταῖς γυναιξὶν
Ὅταν ὄργια σεμνὰ θεαῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχω-

μεν

μεν, ἅπερ καὶ
Παύσων σέβεται καὶ νηστεύει,
Πολλάκις αὐταῖν ἐκ τῶν ὡρῶν
Ἐς τὰς ὥρας ξυνεπευχόμενος
Τοιαῦτα μέλειν θἄμ' ἑαυτῷ.
Ὅρμα χώρει
Κοῦφα ποσὶν ἄγ' ἐς κύκλον
Χειρὶ σύναπτε χεῖρα ῥυθμὸν χορείας
Ὕπαγε πᾶσα, βαῖνε καρπαλίμοιν ποδοῖν
Ἐπισκοπεῖν δὲ πανταχῇ
Κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χοροῦ κατάστασιν,
Ἅμα δὲ καὶ
Γένος ὀλυμπίων θεῶν
Μέλπε καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.
Εἰ δέ τις
Προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν,
Ἐν ἱερῷ γυναῖκά μ' οὖσαν ἄνδρας
Οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ,
Ἀλλὰ χρὴ
Ὥσπερ ἔργον αὖ τι καινόν,
Πρῶτον εὐκύκλου χορείας εὐφυᾶ στῆσαι βάσιν
Πρόβαινε ποσὶ τὸν εὐλύραν
Μέλπουσα, καὶ τὴν τοξοφόρον
Ἄρτεμιν ἄνασσαν ἁγνήν,
Χαῖρ' ὦ ἑκάεργε, ὄπαζε δὲ νίκην,
Ἥραν τε τὴν τελείαν
Μέλψωμεν ὥσπερ εἰκός,
Ἣ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμ-
παίζει τε, καὶ κλῇδας γάμου φυλάττει,
Ἑρμῆν τε νόμιον ἄντομαι
Καὶ Πᾶνα, καὶ νύμφας φίλας,

ΑΛ ϑ

Ἐπιγελάσαι προθύμως
Ταῖς ἡμετέραις χαρεῖσα χορείαις,
Ἔξαρχε δὴ προθύμως
Διπλῆν χάριν χορείας
Παίσωμεν ὦ γυναῖκες οἷ-
άπερ νόμος, νηστεύωμεν δὲ πάντως,
Ἀλλ' εἶ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδί
Τόρνευε πᾶσαν ᾠδήν
Ἡγοῦ δέ γ' ὧδ' αὐτός,
Σὺ κισσοφόρε Βακχεῖε δέσποτ' ἐγὼ δὲ κώμοις
Σὲ φιλοχόροισιν μέλψω
Εὔιον ὦ Διόνυσε
Βρόμιε, καὶ Σεμέλας παῖ
Χοροῖς τερπόμενος, κατ' ὄρεα νυμφᾶν
Ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις,
Εὔιον, εὔιον, εὐοῖ ἀναχορεύων
Ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται
Κιθαιρώνιος ἠχώ
Μελάμφυλλά τ' ὄρη δάσκια καὶ νάπαι
Πετρώδεις βρέμονται,
Κύκλῳ δὲ περί σε κισσός
Εὐπέταλος, ἕλικι θάλλει.

Τοξότης.

Ἐνταῦθα νῦν οἰμώξει πρὸς τὴν αἰθρίαν.
Μν. Ὦ τοξόθ' ἱκετεύω σε. Τοξ. μή μ' ἱκετεύσῃ σύ.
Μν. Χάλασον τὸν ἧλον. Τοξ. ἀλλὰ ταῦτα δρᾶς ἐγώ.
Μν. Οἴμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούσεις σύ γε.
Τοξ. Ἔτι μᾶλλον βούλις. Μν. ἀτταταί, τατταταί
Κακῶς ἀπόλοιο. Τοξ. σίγα κακοδαίμων γέρον
πὸρ ἐγὼ ξενίγκι πορμὸς ἵνα πυλάξι σοι.
Μν. Ταυτὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλαυκ' Εὐριπίδου

Ἔα

Ἔα θεοί, Ζεῦ σῶτερ εἰσὶν ἐλπίδες,
Ἀνὴρ ἔοικεν οὐ προδώσειν, ἀλλά μοι
Σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμών
Ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν πάντως δέ μοι
Τὰ δέσμ' ὑπάρχει, δῆλον οὖν ἔσθ' ὅτι
Ἥξει με σώσων, οὐ γὰρ ἂν παρέπτατο.
Ευ. Φίλαι παρθένοι φίλαι
Πῶς ἂν ἀπέλθοιμι καί
Τὸν Σκύθην, λάθοιμι
Κλύεις ὦ
Προσᾳδοῦσαι τὰς ἐν ἄντρῳ
Κατάνευσον ἔασον ὡς
Τὴν γυναῖκά μ' ἐλθεῖν.
Μν. Ἄνοικτος ὅς μ' ἔδησε τὸν
Πολυπονώτατον βροτῶν
Μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγὼν
Σαπρὰν ἀπωλόμην ὅμως,
Ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ
Πάλαι ἐφέστηκ' ὀλοὸν
Ἄφιλον ἐκρέμασε κόραξι
Δεῖπνον ὁρᾷς, οὐ χοροῖσιν
Οὐδ' ὑφ' ἡλίκων νεανίδων,
Ψῆφον κημὸν ἕστηκ' ἔχου-
σ' ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπληγμένη,
Κήτει βορά, γλαυκέτῃ πρόκειμαι,
Γαμηλίῳ μὲν οὐ ξυμ-
παιῶνι, δεσμίῳ δέ
Γοᾶσθέ μ' ὦ γυναῖκες ὡς
Μέλεα μὲν πέπονθα μέλεος,
Ὦ τάλας ἐγὼ τάλας,
Ἀπὸ δὲ συγγόνων, ἀλλ' ἂν

Ἄνομα πάθεα φῶτα λιτομέναν,
Πολύδακρυν ἀίδα γόον φλέγουσαν,
Αἰαῖ αἰαῖ αἒ
Ὃς ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον,
Ὃς ἐμὲ κροκόεντ' ἐνέδυσεν,
Ἐπὶ δὲ τοῖσδε, τόδ' ἀνέπεμψεν
Ἱερὸν ἔνθα γυναῖκες
Ἰώ μοι μοίρας ἀνέτικτε δαίμων
Ὢ κατάρατος ἐγὼ, τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
Πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσία
Εἴθε με, πυρφόρος αἰθέρος ἀστὴρ
Τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν,
Οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν
Ἐστὶν ἐμοὶ φίλον ὡς ἐκρεμάσθην
Λαιμότμητ' ἄχη δαιμόνων αἰόλαν
Νέκυσιν ἐπὶ πορείαν.

Ευ. Χαῖρ' ὦ φίλη παῖ, τὸν δὲ πατέρα κηφέα
Ὅς σ' ἐξέθηκεν ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

Μν. Σὺ δ' εἶ τις ἥτις τοὐμὸν ᾤκτειρας πάθος.

Ηχ. Ἠχὼ λόγων ἀντῳδὸς ἐπικοκκάστρια,
Ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταυτῷ χωρίῳ
Εὐριπίδῃ καὐτὴ ξυνηγωνιζόμην,
Ἀλλ' ὦ τέκνον, σὲ μὲν τὰ σαυτῆς χρὴ ποιεῖν
Κλαίειν ἐλεινῶς. Μν. σὲ δ' ἐπικλαίειν ὕστερον.

Ηχ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ' ἀλλ' ἄρχου λόγων.

Μν. Ὦ νὺξ ἱερά,
Ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις
Ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύου-
σ' αἰθέρος ἱερᾶς,
Τοῦ σεμνοτάτου δι' ὀλύμπου. Ηχ. δι' ὀλύμπου.

Μν. Τί ποτ' ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν,

Μέρος ἐξέλαχον. Ηχ. Μέρος ἐξέλαχον.

Μν. Θανάτου τλήμων. Ηχ. Θανάτου τλήμων.

Μν. Ἀπολεῖς μ' ὦ γραῦ στωμυλωμένη.

Ηχ. Στωμυλωμένη.

Μν. Νὴ δία, ὀχληρά γ' εἰσήρρηκας
Λίαν. Ηχ. Λίαν.

Μν. Ὦ 'γάθ' ἔασόν με μονῳδῆσαι,
Καὶ χαριεῖ μοι,
Παῦσαι. Ηχ. Παῦσαι.

Μν. Βάλλ' ἐς κόρακας. Ηχ. Βάλλ' ἐς κόρακας.

Μν. Τί τὸ κακόν. Ηχ. Τί τὸ κακόν.

Μν. Ληρεῖς. Ηχ. Ληρεῖς.

Μν. Οἴμωζε. Ηχ. Οἴμωζε.

Μν. Ὀτότυζε. Ηχ. Ὀτότυζε.

Σκ. Οὗτος τί λαλεῖς. Ηχ. Οὗτος τί λαλεῖς.

Σκ. Πρυτάνεις καλέσω. Ηχ. Πρυτάνεις καλέσω.

Σκ. Σὶ κακόν. Ηχ. Σὶ κακόν.

Σκ. Πωτέτοπωνή. Ηχ. Πωτετοπωνή.

Σκ. Σὺ λαλεῖς. Ηχ. Σὺ λαλεῖς.

Σκ. Κλαύσαιμι. Ηχ. Κλαύσαιμι.

Σκ. Κακκάσκιμοι. Ηχ. Κακκάσκιμοι.

Σκ. Μὰ δί' ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὐτῆ.

Ηχ. Πλησίον αὔτη.

Σκ. Ποῦ 'σθ' ἡ μιαρά,
Καὶ δὴ φεύγει,
Ποῖ ποῖ φεύγεις οὐκ αἰρήσεις,
Ἔτι γὰρ γρύζεις. Ηχ. Ἔτι γὰρ γρύζεις.

Σκ. Λαβὲ τὴν μιαρᾶ. Ηχ. Λάβε τὴν μιαρᾶ,
Λαλο καὶ κατάρατο γύναικο.

Ευ. Ὡς περσεύς,
Ὦ θεοὶ τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα,

Ταχεῖ πεδίλῳ, διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
Τέμνων κέλευθον πόδα τίθημι ὑπόπτερον,
Περσεὺς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ γοργόνος
Κάρα κομίζων. Σκ. τί λέγι τὴν γοργόνος πέρι
Τὸ γραμματέο σὺ τὴν κεφαλὴν τὴν γοργόνος.
Εὐ. Ἔγωγε φημί. Σκ. γοργό τοι κἀγὼ λέγι.
Εὐ. Ἔα τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ καὶ παρθένον
Θεαῖς ὁμοίαν ναῦν ὅπως ὡρμισμένην.
Κη. Ὦς ἀνδρομέδη.
Ὦ ξένε κατοίκτειρόν με τὴν παναθλίαν,
Λῦσόν με δεσμῶν. Σκ. οὐκὶ μὴ λαλῆς σύ
Κατάρατε τολμᾷς, ἀποθανουμένη λαλᾶς.
Εὐ. Ὦ παρθέν' οἰκτείρω σε κρεμαμένην ὁρῶν.
Σκ. Οὐ παρτένος ἐστὶν ἀλλὰ ἁμαρτωλὴ γέρων
Καὶ κλέπτο καὶ πανοῦργο. Εὐ. ληρεῖς ὦ σκύθα,
Αὕτη γάρ ἐστιν ἀνδρομέδα παῖς κηφέως,
Σκέψαι τὸ σκυτομῆτι, μικτὸν φαίνεται,
Φέρε δεῦρο, δεῦρό μοι τὴν χεῖρ' ἵν' ἅψωμαι κόρης,
Φέρε σκύθ' ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
Ἅπασιν ἐστίν, ἐμὲ δὲ καὐτὸν τῆς κόρης
Ταύτης ἔρως εἴληφεν. Σκ. οὐ ζηλῶ τί σε,
Ἀτὰρ εἰ τῷ πρωκτῷ δεῦρο περιεστραμμένον,
Οὐκ ἐφθόνησας αὐτὸ πυγίζειν ἄγων.
Εὐ. Τί δ' οὐκ ἐᾷς λύσαντά μ' αὐτὴν ὦ σκύθα
Πεσεῖν, ἐς τὴν εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος.
Σκ. Εἰ σπόδρ' ἐπιτυμεῖς τὴν γεροντοπύγιο
Τὴν σανίδο τρύσας ἐξόπισθο πρώκτισον.
Εὐ. Μὰ δί' ἀλλὰ λύσω δέμας. Σκ. μαστιγῶσ' ἄρα.
Εὐ. Καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο κεφαλῆς ἄρα.
Σκ. Τὸ ξιφομάχαιραν ἀποκεκόψοι τουτί.
Μν. Αἰαῖ τί δράσω πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους

Ἀλλ'

Ἀλλ' οὐκ ἂν δέξαιτο βάρβαρος φύσις,
Σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφά,
Μάτην ἀναλίσκοις ἂν ἀλλ' ἄλλην τινά,
Τούτῳ πρέπουσαν, μηχανὴν προσοιστέον.
Σκ. Μιαρὸς ἀλώπηξ οἷον ἐπιτηκίζει μοι.
Μν. Μέμνησο Περσεῦ μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.
Σκ. Ἔτι γὰρ σὺ τὴν μάστιγα ἐπιτυμεῖς λαβεῖν.
Χο. Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ
Δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς
Χορὸν παρθένον
Ἄζυγα κούρην,
Ἣ πόλιν ἡμετέραν ἔχει,
Καὶ κράτος φανερὸν μόνη
Κλῃδοῦχος τε καλεῖται
Φάνηθ' ὦ τυράννους
Στυγοῦσ' ὥσπερ εἰκός,
Δῆμος τοί σε καλεῖ γυναι-
κῶν, ἔχουσα δέ μοι μόλοις
Εἰρήνην φιλέορτον
Ἥκετ' εὔφρονες, ἵλαοι
Πότνιαι ἄλσος ἐς ὑμέτερον,
Οὗ δὴ ἀνδράσιν οὐ
Θεμιτὸν εἰσορᾶν,
Ὄργια σεμνὰ θεαῖν
Ἵνα λαμπάσι φαί-
νετον ἄμβροτον ὄψιν
Μόλετον, ἔλθετον, αὐτόμεθ' ὦ
Θεσμοφόρω πολὺ πότνια,
Εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω
Ἤλθετον, νῦν ἀφίκε-
σθον, ἱκετεύομεν ἐνθάδ' ἡμῖν.

Μμ 2

Εὐ. Γυναῖκες εἰ βούλεσθε, τὸν λοιπὸν χρόνον
Σπονδὰς ποιήσασθαι, πρὸς ἐμὲ νυνὶ πάρα
Ἐφ' ᾧ τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμὰ
Κακὸν τὸ λοιπὸν ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι.
Χο. Χρεία δὲ ποίᾳ τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον.
Εὐ. Ὅδ' ἐστὶν οὑν τῇ σανίδι κηδεστὴς ἐμός
Ἢν οὖν κομίσωμαι, τοῦτον οὐδὲν μή ποτε
Κακῶς ἀκούσητ' ἢν δὲ μὴ πείθησθέ μοι,
Ἃ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
Ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.
Χο. Τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα,
Τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πεῖσαι σύ.
Εὐ. Ἐμόν γ' ἔργον ἐστὶ καὶ σὸν ὦ 'λάφιον ἅ σοι
Καθ' ὁδὸν ἔφραζον, ταῦτα μεμνῆσθαι ποιεῖν,
Πρῶτον μὲν οὖν δίελθε κἀνακόλπασον,
Σὺ δ' ὦ τερήδων ἐπαναφύσα περσικόν.
Σκ. Τί τὸ βόμβο τοῦτο, κωμοτίς ἀνεγείρει μοι.
Εὐ. Ἡ παῖς ἔμελλε προμελετᾶν ὦ τοξότα,
Ὀρχησομένη γὰρ ἔρχετ' ὡς ἄνδρας τινάς,
Ὀρχῆσι, καὶ μελετῆσι. Σκ. οὐ κωλύσ' ἐγώ
Ὡς ἐλαφρὸς ὥσπερ ψυλλοκατὰ τὸ κώδιο.
Εὐ. Ὡς γραῦς,
Φέρε θοἰμάτιον ἄνωθεν ὦ τέκνον τοδί
Καθιζομένη δ' ἐπὶ τοῖς γόνασι τοῦ σκύθου
Τὼ πόδε πρότεινον ἵν' ὑπολύσω. Σκ. ναίκι ναί
Κάτησο, κάτησο, ναίκι, ναὶ τυγάτριον,
Οἴμ' ὡς στεριπὸ τὸ τιττί' ὥσπερ γογγύλη.
Εὐ. Αὔλει σὺ θᾶττον, ἔτι δέδοικας τὸν σκύθην.
Σκ. Καλό γε τὸ πυγή. Γυ. κλαυσεῖ γ' αὖ μὴ 'νδον μενῇς,
Ἀνακύπτει καὶ παρακύπτει ἀπεψωλημένος.
Σκ. Εἶεν καλὴ τὸ σκῆμα περὶ τὸ ποσίον.

Γυ. Καλῶς

Γυ. Καλῶς ἔχει, λαβὲ θοἰμάτιον ὥρα 'στιν νῷν
Ἤδη βαδίζειν. Σκ. τί οὐκ ἐπιλήσει πρῶτά με;
Εὐ. Πάνυ γε, φίλησον αὐτόν. Σκ. παπαπαπαπαῖ,
Ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ' ὥσπερ ἀττικὸς μέλις
Τί οὐ κατεύδει παρ' ἐμέ. Γυ. χαῖρε τοξότα,
Οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦτο. Σκ. ναὶ γράδιον
Ἐμοὶ χάρισαι τοῦτο. Γυ. δώσεις οὖν δραχμήν.
Σκ. Ναὶ ναίκι δῶσι. Γυ. τἀργύριον τοίνυν φέρε.
Σκ. Ἀλλ' οὐκ ἔκ' οὐδέν, ἀλλὰ τὸ συμβύνην λάβε.
Γυ. Ἔπειτα κομίζεις αὐτοῖς. Σκ. ἀκολούτι τέκνον,
Σὺ δὲ τοῦτο τήρει, τῇ γεροντο γράδιο,
Ὄνομα δέ σοι τί ἐστιν. Γυ. ἀρτεμισία.
Σκ. Μεμνῆσι τοίνυν τοὔνομ' ἀρταμουξία.
Εὐ. Ἑρμῆ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς,
Σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε, παιδάριον τουτὶ λαβών,
Ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,
Ὅταν λυθῇς τάχιστα φεύξει καὶ τενεῖς
Ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδί' οἴκαδε.
Κη. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα γ' ἢν ἅπαξ λυθῶ.
Εὐ. Λέλυσο σὸν ἔργον, φεῦγε πρὶν τὸν τοξότην
Ἥκοντα καταλαβεῖν. Κη. ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ.
Σκ. Ὦ γράδι' ὡς χαρίεντό σοι τὸ τυγάτριον
Κοὐ δύσκολ' ἀλλὰ πρᾶο. ποῦ τὸ γράδιο,
Οἴμ' ὡς ἀπόλωλον, ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευθενί,
Ὦ γράδι' ὦ γρᾶο, οὐκ ἐπαινῶ γράδιο,
Ἀρταμουξία
Διέβαλλέ μ' ὁ γραῦς, ἀπότρεχ' ὡς τάχιστα σύ,
Ὀρτῶς δὲ σὺ βύνη 'στι, καταβυνῆσι γάρ
Οἴμοι, τί δράσει, ποῖ τὸ γράδιο,
Ἀρταμουξία.
Χο. Τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἣ φέρεν τὰς πηκτίδας.

Σκ. Ναὶ ναίκι, εἶδες αὐτό. Χο. ταύτην οἴχεται.
Σκ. Αὐτὴ τ' ἐκάνη; Χο. καὶ γέρον τις εἵπετο.
Σκ. Κροκωτ' ἐχοῦσα τῷ γέροντι. Χο. φήμ' ἐγώ,
Ἔτ' ἂν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτηί.
Σκ. Ὦ μιαρὸ γρᾶυ, πότερα τρέξι τὴν ὁδόν,
Ἀρταμουξία.
Χο. Ὀρθὴν ἄνω δίωκε, ποῖ θεῖς, οὐ πάλιν,
Τηδὶ διώξεις, τοὔμπαλιν τρέχεις σύ γε.
Σκ. Κακόδαιμον ἀλλὰ τρέξι ἀρταμουξία.
Χο. Τρέχε νυν κατὰ τοὺς κόρακας ἐπουρίσας,
Ἀλλὰ πέπυσται μετρίως ἡμῖν, ὥσθ' ὥρα δή 'στι βαδίζειν
Οἴκαδ' ἑκάστῃ
Τὼ θεσμοφόρω δ' ἡμῖν ἀγαθὴν
Τούτων χάριν ἀνταδοῖτην.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΘΕΣΜΟΦΟ-
ριαζουσῶν τέλος.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Λυσιστράτη.	Καλονίκη.
Μυῤῥίνη.	Λαμπιτώ.
Χορὸς ἀνδρῶν γερόντων.	Δράκης.
Στυμμόδωρος.	Χορὸς γυναικῶν.
Στρατυλλίς.	Πρόβουλος.
Ἄγγελος γερόντων.	Ὑπηρέτης.
Ἄλλη τις γυνή.	Κινησίας.
Ἀθηναῖος.	Λάκων.
Θεράπων.	Χορὸς Λακεδαιμονίων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ ΚΑ-
λέσασα τὰς πολίτιδας.

Ἀλλ' εἴ τις εἰς βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
Ἢ 'ς πανὸς ἢ 'πὶ κωλιάδ' ἢ 'ς γενετυλλίδος
Οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων
Νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή,
Πλὴν ἥ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται,
Χαῖρ' ὦ καλονίκη. Καλ. καὶ σύ γ' ὦ λυσιστράτη.
Τί συντετάραξαι, μὴ σκυθρώπαζ' ὦ τέκνον,
Οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.
Λυ. Ἀλλ' ὦ καλονίκη κάομαι τὴν καρδίαν,
Καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι
Ὁτιὴ παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα
Εἶναι πανοῦργοι. Καλ. καὶ γάρ ἐσμεν νὴ δία.
Λυ. Εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε
Βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος
Εὕδουσι κοὐχ ἥκουσιν. Καλ. ἀλλ' ὦ φιλτάτη
Ἥξουσι, χαλεπή τοι γυναικῶν ἔξοδος,
Ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν,
Ἡ δ' οἰκέτην ἤγειρεν, ἡ δὲ παιδίον
Κατέκλινεν, ἡ δ' ἔλουσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν.
Λυ. Ἀλλ' ἕτερα γὰρ ἦν τῶνδε προὐργιαίτερα
Αὐταῖς. Καλ. τί δ' ἐστὶν ὦ φίλη λυσιστράτη,
Ἐφ' ὅτι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς,
Τί τὸ πρᾶγμα πηλικόν τι. Λυ. μέγα. Κα. μῶν καὶ παχύ;
Λυ. Καὶ νὴ δία παχύ. Καλ. κᾆτα πῶς οὐχ ἥκομεν
Λυ. Οὐχ οὗτος ὁ τρόπος, ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν,

Ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον,
Πολλαῖσί τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον.

Κα. Ἦ πού τι λεπτόν ἐστι τοὐρριπτασμένον.

Λυ. Οὕτω γε λεπτὸν, ὥσθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος,
Ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστιν ἡ σωτηρία.

Κα. Ἐν ταῖς γυναιξὶν, ἐπ' ὀλίγου γὰρ ὀχεῖτο.

Λυ. Ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
Ἢ μηκέτ' εἶναι μὴ δὲ Πελοποννησίους.

Κα. Βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἶναι νὴ Δία.

Λυ. Βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλέναι.

Κα. Μὴ δῆτα πάντας, ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγχέλεις.

Λυ. Περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
Τοιοῦτον οὐδὲν, ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι,
Ἢν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε,
Αἵ τ' ἐκ Βοιωτῶν, αἵ τε Πελοποννησίων,
Ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.

Κα. Τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίατο,
Ἢ λαμπρὸν, αἳ καθήμεθ' ἐξηνθισμέναι,
Κροκωτοφοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι,
Καὶ κιμβερικὴ ὀρθοστάδια, καὶ περιβαρίδας
Χ' ἤγχουσα, καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.

Λυ. Ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι, κἄσθ' ἃ σώσειν προσδοκῶ,
Τὰ κροκωτίδια, καὶ τὰ μύρα, χ' αἱ περιβαρίδες.

Κα. Τίνα δὴ τρόπον ποτ'. Λυ. ὥστε τῶν νῦν μηδένα
Ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἴρεσθαι δόρυ.

Κα. Κροκωτὸν ἄρα νὴ τὼ θεὼ 'γὼ βάψομαι.

Λυ. Μὴ δ' ἀσπίδα λαβεῖν. Κα. κιμβερικὸν ἐνδύσομαι.

Λυ. Μὴ δὲ ξιφίδιον. Κα. κτήσομαι περιβαρίδας.

Λυ. Ἆρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν.

Κα. Οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἥκειν πάλαι.

Λυ. Ἀλλ' ὦ μέλ' ὄψει γε σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικὰς,

Ἅπαντα

Ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον,
Ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα
Οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος. Καλ. ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι
Ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὄρθριαι.

Λυ. Οὐδ' ἃς προσεδόκων κἀλογιζόμην ἐγὼ
Πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
Γυναῖκας, οὐχ ἥκουσιν. Καλ. ἡ γοῦν Θεαγένους
Ὡς δεῦρ' ἰοῦσα τἀκάτιον ἤρετο,
Ἀτὰρ αἵδε καὶ δή σοι προσέρχονταί τινες.
Αἱ δ' αὖθ' ἕτεραι χωροῦσι τινές, ἰοὺ ἰού,
Πόθεν εἰσίν. Λυ. Ἀναγυρουντόθεν. Καλ. νὴ τὸν Δία
Ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ.

Μυ. Μῶν ὕστεραι πάρεσμεν ὦ Λυσιστράτη;
Τί φής, τί σιγᾷς. Λυ. οὐκ ἐπαινῶ Μυῤῥίνη
Ἥκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.

Μυ. Μόλις γὰρ εὗρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον,
Ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ ταῖς παρούσαισιν λέγε.

Λυ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' εἵνεκα
Τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν, τάς τε Πελοποννησίων,
Γυναῖκας ἐλθεῖν. Μυ. πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις,
Ἡδὶ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτὼ προσέρχεται.

Λυ. Ὦ φιλτάτη Λάκαινα χαῖρε Λαμπιτοῖ,
Οἷον τὸ κάλλος ὦ γλυκυτάτη σου φαίνεται,
Ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου
Κἂν ταῦρον ἄγχοις. Λαμ. μάλα γὰρ οἰῶ ναὶ σιὼ
Γυμνάδδομαί γε καὶ ποτὶ πυγὰν ἅλλομαι.

Λυ. Ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τῶν τιτθίων ἔχεις.

Λαμ. Ἇπερ ἱαρεῖον τοί μ' ὑποψαλάσσετε.

Λυ. Ἡδὶ δὲ ποδαπὴ ἡ νεᾶνις ἡτέρα.

Λαμ. Πρέσβειρά τοι ναὶ τὼ σιὼ Βοιωτία,
Ἵκει ποθ' ὑμέ. Λυ. νὴ Δί' ὦ Βοιωτία

Νν

Καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον. Λαμ. καὶ νὴ Δία
Κομψότατα τὰν βληχὼ γα παρατετιλμένα.
Λυ. Τίς δ' ἡτέρα παῖς. Λαμ. χαΐα μὲν ναὶ τὼ σιὼ
Κορινθία δ' αὖ. Λυ. χαΐα νὴ τὸν Δία
Δήλη 'στιν οὖσα ταυταγὶ τἀντευθενί.
Λαμ. Τίς δ' αὖ ξυναλίαξε τόνδε τὸν στόλον
Τὸν τᾶν γυναικῶν. Λυ. ἥδ' ἐγώ. Λαμ. μυσιδδέτω
Ὅτι λῇς ποθ' ἁμέ. Λυ. νὴ Δί' ὦ φίλη γύναι.
Μυ. Λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅτι τοῦτ' ἐστί σοι.
Λυ. Λέγοιμ' ἂν ἤδη, πρὶν λέγειν ὑμᾶς τοδί,
Ἐπερήσομαί τι μικρόν. Μυ. ὅτι βούλει γε σύ.
Λυ. Τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
Ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας. Μυ. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
Πάσαισιν ὑμῖν ἐστιν ἀποδημῶν ἀνήρ.
Λυ. Ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας ὦ τάλαν
Ἄπεστιν ἐπὶ Θρᾴκης φυλάττων Εὐκράτην.
Μυ. Ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἑπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.
Λαμ. Ὁ δ' ἐμός γε καὖ ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλσοι ποκα
Πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.
Λυ. Ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ,
Ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προὔδοσαν Μιλήσιοι
Οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκτωδάκτυλον,
Ὃς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη 'πικουρία.
Ἐθέλοιτ' ἂν οὖν εἰ μηχανὴν εὕροιμ' ἐγώ
Μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον; Μυ. νὴ τὼ θεώ
Ἔγωγ' ἂν οὖν κἂν εἴ με χρείη τοὔγκυκλον
Τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.
Καλ. Ἐγὼ δέ κἂν κἂν ὥσπερ ψῆτταν δοκῶ
Δοῦναι ἂν ἐμαυτῆς παρταμοῦσα θἤμισυ.
Λαμ. Ἐγὼ δὲ καί κα ποττὰ Ταΰγετόν γ' ἄνω
Ἔλσοιμ', ὅπα μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν.

Λυ. Λέγοιμ'

Λυ. Λέγοιμ' ἄν, οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον,
Ἡμῖν γὰρ ὦ γυναῖκες εἴπερ μέλλομεν
Ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,
Ἀφεκτέ' ἐστίν. Καλ. τοῦ φράσον. Λυ. ποιήσετ' οὖν;
Καλ. Ποιήσομεν κἂν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέῃ.
Λυ. Ἀφεκτέα τοίνυν ἡμῖν ἐστὶ τοῦ πέους,
Τί μοι μεταστρέφεσθε, ποῖ βαδίζετε
Αὗται τί μοι μυᾶτε κἀνανεύετε,
Τί χρὼς τέτραπται, τί δάκρυον κατείβεται
Ποιήσετ' ἢ οὐ ποιήσετ' ἢ τί μέλλετε.
Μυ. Οὐκ ἂν ποιήσαιμ' ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.
Καλ. Μὰ Δί' οὐδ' ἐγὼ γάρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.
Λυ. Ταυτὶ σὺ λέγεις ὦ ψῆττα, καὶ μὴν ἄρτι γε,
Ἔφασκες αὑτῆς κἂν παρατεμεῖν θἤμισυ.
Καλ. Ἀλλ' ὅτι βούλει κἄν με χρῇ διὰ τοῦ πυρὸς
Ἐθέλω βαδίζειν, τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους
Οὐδὲν γὰρ οἷον ὦ φίλη Λυσιστράτη.
Λυ. Τί δαὶ σύ. Λαμ. κἀγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.
Λυ. Ὦ παγκατάπυγον θἠμέτερον ἅπαν γένος,
Οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι,
Οὐδὲν γάρ ἐσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη,
Ἀλλ' ὦ φίλη Λάκαινα, σὺ γὰρ ἐὰν γένῃ,
Μόνη μετ' ἐμοῦ τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσαίμεσθ' ἔτι
Ξυμψήφισαί μοι. Λαμ. χαλεπὰ μὲν ναὶ τὼ σιώ,
Γυναῖκας ὑπνῶν ἐστ' ἄνευ ψωλᾶς μόνας
Ὅμως γε μ' ἂν δεῖ, τᾶς γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ.
Λυ. Ὦ φιλτάτη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.
Καλ. Εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οὗ σὺ δὴ λέγεις
Ὁμοὶ γένοιτο, μᾶλλον ἂν διὰ τουτογί.
Λυ. Γένοιτ' ἂν εἰρήνη. Καλ. πολύ γε νὴ τὼ θεώ.
Λυ. Εἰ γὰρ καθήμεθ' ἔνδον ἐντετριμμέναι

Κἀν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς ἀμοργίνοις,
Γυμναὶ παρίοιμεν δέλτα παρατετιλμέναι·
Στύοιντ' ἂν ἅνδρες κἀπιθυμοῖεν πλεκοῦν,
Ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν, ἀλλ' ἀπεχοίμεθα;
Σπονδὰς ποιήσαιντ' ἂν ταχέως εὖ οἶδ' ὅτι.
Λαμ. Ὁ γοῦν μενέλαος τᾶς ἑλένας τὰ μᾶλά πα
Γυμνᾶς παρενιδὼν ἐξέβαλ' οἰῶ τὸ ξίφος.
Καλ. Τί δ' ἢν ἀφιῶσ' ἄνδρες ἡμᾶς ὦ μέλε.
Λυ. Τὸ τοῦ φερεκράτους κύνα δέρειν δεδαρμένην.
Καλ. Φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα
Ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ
Ἕλκωσιν ἡμᾶς. Λυ. ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
Καλ. Ἐὰν δὲ τύπτωσιν. Λυ. παρέχειν χρὴ κακῶς,
Οὐ γὰρ ἔνι τούτοις ἡδονὴ τοῖς πρὸς βίαν,
Κἄλλως ὀδυνᾶν χρή, κἀμέλει ταχέως πάνυ
Ἀπεροῦσιν, οὐ γὰρ οὐδέποτ' εὐφρανθήσεται
Ἀνήρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.
Καλ. Εἴ τοι δοκεῖ ταῦτα σφῷν ταῦτ' ἄχ ἡμῖν ξυνδοκεῖ.
Λαμ. Καὶ τὼς μὲν ἁμῶν ἄνδρας ἁμὲς πείσομες,
Παντᾷ δικαίως ἄδολον εἰρανὰν ἄγειν,
Τὸν τῶν ἀσαναίων γα μὰν ῥυγχάχετον
Πᾶ κα τίς ἂν πείσειεν αὖ μὴ πλαδδιῆν.
Λυ. Ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
Λαμ. Οὐχ ἇς ποδὰς ἔχοντι ταὶ τριήρεες
Καὶ τ' ἀργύριον τὤβυσσον ᾖ παρὰ τᾷ σιῷ.
Λυ. Ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον,
Καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον,
Ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
Ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
Θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.
Λαμ. Παντᾷ κ' ἔχοι καὶ τᾶδε γὰρ λέγεις καλῶς.

Λυ. Τί

Λυ. Τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστα λαμπιτοῖ
Ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀρρήκτως ἔχῃ.
Λαμ. Πάρφαινε μὰν τὸν ὅρκον ὡς ὀμώμεθα.
Λυ. Καλῶς λέγεις, ποῦ 'σθ' ἡ σκύθαινα, ποῖ βλέπεις,
Θὲς εἰς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα,
Καί μοι δότω τὰ τόμια τίς. Καλ. λυσιστράτη,
Τίν' ὅρκον ὁρκώσεις ποθ' ἡμᾶς. Λυ. ὅντινα;
Εἰς ἀσπίδ' ὥσπερ φασ' ἐν αἰσχύλῳ ποτέ,
Μηλοσφαγούσας. Καλ. μὴ σύ γ' ὦ λυσιστράτη
Εἰς ἀσπίδ' ὀμόσῃς, μηδὲν εἰρήνης πέρι.
Λυ. Τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὅρκος. Καλ. εἰ λευκόν ποθεν.
Ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐκτεμοίμεθα.
Λυ. Ποῖ λευκὸν ἵππον. Καλ. ἀλλὰ πῶς ὀμόμεθα
Ἡμεῖς. Λυ. ἐγώ σοι νὴ δί' ἢν βούλει φράσω
Θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν,
Μηλοσφαγοῦσαι θάσιον οἴνου σταμνίον
Ὀμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.
Καλ. Φεῦ δᾶ τὸν ὅρκον ἄφατον ὡς ἐπαινῶ,
Φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.
Λυ. Ὦ φίλταται γυναῖκες κεραμεὼν ὅσος
Ταύτην μὲν ἄν τις εὐθὺς ἡσθείη λαβών,
Καταθεῖσα ταύτην, προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου,
Δέσποινα πειθοῖ, καὶ κύλιξ φιλοτησία
Τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὐμενής.
Καλ. Εὔχρων γε θαἷμα κἀποπυτίζει καλῶς.
Λαμ. Καὶ μὰν ποτόδδει γ' ἁδὺ ναὶ τὸν κάστορα.
Λυ. Ἐᾶτε πρώτην μ' ὦ γυναῖκες ὀμνύναι.
Καλ. Μὰ τὴν ἀφροδίτην οὐκ ἔαν γε μὴ λάχῃς.
Λυ. Λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος ὦ λαμπιτοῖ,
Λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἅπερ ἂν κἀγὼ λέγω,
Ὑμεῖς δ' ἐπομεῖσθε ταῦτα κἀμπεδώσετε.

Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὐδὲ μοιχὸς οὐδ' ἀνήρ.
Καλ. Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὐδὲ μοιχὸς οὐδ' ἀνήρ.
Λυ. Ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκώς, λέγε.
Καλ. Ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκώς, παπαί,
Ὑπολύεταί μου τὰ γόνατ' ὦ Λυσιστράτη.
Λυ. Οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον.
Καλ. Οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον.
Λυ. Κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη.
Καλ. Κροκωτοφοροῦσα, καὶ κεκαλλωπισμένη.
Λυ. Ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.
Καλ. Ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.
Λυ. Κοὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τὠμῷ πείσομαι.
Καλ. Κοὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τὠμῷ πείσομαι.
Λυ. Ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ.
Καλ. Ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ.
Λυ. Κακῶς παρέξω κοὐχὶ προσκινήσομαι.
Καλ. Κακῶς παρέξω κοὐχὶ προσκινήσομαι.
Λυ. Οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ περσικά.
Καλ. Οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ περσικά.
Λυ. Οὐ στήσομαι λέαινα, ἐπὶ τυροκνήστιδος.
Καλ. Οὐ στήσομαι λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος.
Λυ. Ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν, πίοιμ' ἐντευθενί.
Καλ. Ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν, πίοιμ' ἐντευθενί.
Λυ. Εἰ δὲ παραβαίην ὕδατος ἐμπλησθῇ κύλιξ.
Καλ. Εἰ δὲ παραβαίην ὕδατος ἐμπλησθῇ κύλιξ,
Συνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι. Μυ. νὴ Δία.
Λυ. Φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε. Καλ. τὸ μέρος τ' ὦ φίλη,
Ὅπως ἂν ὦμεν εὐθὺς ἀλλήλων φίλαι.
Λαμ. Τίς ὠλολυγά. Λυ. ταῦτ' ἐκεῖν' οὐκ ἐγὼ 'λεγον·
Αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ
Ἤδη κατειλήφασιν ἀλλ' ὦ Λαμπιτοῖ,

Σὺ

Σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει,
Τασδὶ δ' ὁμήρους κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε,
Ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει,
Ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλούς.
Καλ. Οὔκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἴει,
Τοὺς ἄνδρας εὐθύς; Λυ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
Οὐ γὰρ τοσαύτας οὐδ' ἀπειλὰς οὐδὲ πῦρ
Ἥξουσ' ἔχοντες, ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας
Ταύτας, ἐὰν μὴ 'φ' οἷσιν ἡμεῖς εἴπομεν.
Καλ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτέ γ', ἄλλως γὰρ ἂν
Ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἄν.

Χορὸς ἀνδρῶν γερόντων.

Χώρει Δράκης, ἡγοῦ βάδην εἰ καὶ τὸν ὦμον ἀλγεῖς,
Κορμοῦ τοσουτονὶ φέρων βάρος χλωρᾶς ἐλαίας.
Δρα. Ἦ πόλλ' ἄελπτ' ἔνεστιν ἐν
Τῷ μακρῷ βίῳ φεῦ,
Ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἤλπισ' ὦ
Στυμμόδωρ' ἀκοῦσαι,
Γυναῖκας ἃς ἐβόσκομεν
Κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακόν,
Κατὰ μὲν ἅγιον ἔχειν βρέτας,
Κατά τ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν,
Μοχλοῖσιν δὲ καὶ κλήθροισιν,
Τὰ προπύλαια πακτοῦν.
Στυ. Ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν ὦ Φιλοῦργε,
Ὅπως ἂν αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
Ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον
Μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
Πάσας, ὑπὸ ψήφου μιᾶς πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος,
Οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐμοῦ
Ζῶντος ἐγχανοῦνται,

Ἐπεὶ οὐδ' ἐν κλεομένης ὃς αὐ-
τὴν κατέσχε πρῶτος
Ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλ-
λ' ὅμως λακωνικὸν πνέων
ᾤχετ' ὅπλα παραδοὺς ἐμοί
Σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
Πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράτιλτος,
Ἓξ ἐτῶν ἄλουτος,
Οὕτω δ' ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ὤμως
Ἐφ' ἑπτακαίδεκ' ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων
Τασδὶ δὲ τὰς εὐριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
Ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὼν τολμήματος τοσούτου
Μήνυν ἔτ' ἐν τῇ τετραπόλει τοὐμὸν τρόπαιον εἴη,
Ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ
Λοιπὸν ἐστὶ χωρίον
Τὸ πρὸς πόλιν τὸ σιμὸν οἷ σπουδὴν ἔχω,
Χ' ὅπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν
Τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου,
Ὡς ἐμοῦ γε τὼ ξύλω τὸν ὦμον ἐξιπώκατον,
Ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,
Καὶ τὸ πῦρ φυσητέον
Μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ,
Φῦ, φῦ,
Ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ
Ὡς δεινὸν ὦναξ ἡράκλεις
Προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας
Ὥσπερ κύων λυττῶσα τὠφθαλμὼ δάκνει,
Κἄστιν λήμνιον τὸ πῦρ
Τοῦτο πάσῃ μηχανῇ,
Οὐ δὲ γὰρ ποθ' ὧδ' ὀδὰξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ
Σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν

Καὶ

Καὶ βοήθει τῇ θεῷ
Εἴποτ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν ὦ λάχης ἀρήξομεν,
Φῦ φῦ,
Ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ
Τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ζῇ,
Οὔκουν ἂν εἰ τὼ μὲν ξύλω θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ
Τῆς ἀμπέλου δ' εἰς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες,
Ἅψαντες, εἶτ' εἰς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν,
Κἂν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες
Ἐμπιπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν,
Θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον, φεῦ τοῦ καπνοῦ βαβαιάξ,
Τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν σάμῳ στρατηγῶν,
Ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπαυται,
Σὸν δ' ἐστὶν ἔργον ὦ χύτρα τὸν ἄνθρακ' ἐξεγείρειν
Τὴν λαμπάδ' ἡμμένην ὅπως πρῶτον ἐμοὶ προσοίσεις
Δέσποινα νίκη ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
Τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τρόπαιον ἡμᾶς.

Χ. γυ. Ὡς πυρὸς καομένου σπευστέον ἐστὶ θᾶττον
Λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν ὦ γυναῖκες.

Ἡμ. γ. Πέτου πέτου νικοδίκη,
Πρὶν ἐμπεπρῆσθαι καλύκην
Τέ καὶ κριτύλλαν περιφυσήτω
Ὑπό τε νόμων ἀργαλέων,
Ὑπό τε γερόντων ὀλέθρων.

Ἡμ. Ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε, μῶν ὑστερόπους βοηθῶ;
Νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαία,
Μόγις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου,
Καὶ πατάγου χυτρείου,
Δούλαισιν ὠστιζομένη
Στιγματίαις θ' ἁρπαλέως
Ἡραμένη ταῖσιν ἐμαῖς

Δημότισιν καομέναις
φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ,
Ἤκουσα γὰρ τυφογέροντας
Ἄνδρας ἔρρειν στελέχη
Φέροντας ὥσπερ βαλανεύσοντας
Ἐς πόλιν ὡς τριτάλαντον βάρος,
Δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν,
Ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν,
Ἅς ὦ θεὰ μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἴδοιμι,
Ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένας
Ἑλλάδα καὶ πολίτας,
Ἐφ' οἷσπερ ὦ χρυσολόφα
Πολιοῦχε σὰς ἔσχον ἕδρας,
Καί σε καλῶ σύμμαχον ὦ
Τριτογένει', ἤν τις ἐκείνας
Ὑποπίμπρησιν ἀνήρ,
Φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.
Στρ. Ἔασον ὦ, τουτὶ τί ἦν, ὦνδρες πονωπόνηροι,
Οὐ γάρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων οὐδ' εὐσεβεῖς τάδ' ἄνδρες.

Χορὸς ἀνδρῶν γερόντων.

Τουτὶ τὸ πρᾶγμα ἡμῖν ἀπροσδόκητον ἥκει,
Ἑσμὸς γυναικῶν, οὑτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.
Χ.γυ. Τί βδύλλεσθ' ἡμᾶς, οὔ τί που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι,
Καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὁρᾶτ' οὔπω τὸ μυριοστόν.
Χ.γε. Ὦ Φαιδρία, ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τοσαυτί;
Οὐ περικατάξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρῆν τιν' αὐτάς;
Χ.γυ. Θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χ' ἡμεῖς, ὅπως ἄν
Ἤν προσφέρῃ τὴν χεῖρά τις, μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίζῃ.
Χ.γε. Εἰ νὴ Δία τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δὶς ἢ τρὶς
Ἔκοψεν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.
Στρ. Καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις, στᾶσ' ἐγὼ παρέξω

Κοὐ

Κοὐ μή ποτ' ἄλλη σου κύων τῶν ὄρχεων λάβηται.
Χο. Εἰ μὴ σιωπήσει, θενὼν ἐκκοκκιῶ τὸ γῆράς σου.
Στρ. Ἅπτου μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.
Χο. Τί δ' ἢ ἀποδῶ τοῖς δακτύλοις, τί μ' ἐργάσῃ τὸ δεινόν
Στρ. Βρύκουσά σου τοὺς πνεύμονας καὶ τἄντερ' ἐξαμήσω.
Χο. Οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποιητής,
Οὐδὲν γὰρ ὧδε θρέμμ' ἀναιδές ἐστιν, ὡς γυναῖκες.
Στρ. Αἰρώμεθ' ἡμεῖς ὕδατος τὴν κάλπιν ὦ Ῥοδίππη.
Χο. Τί δ' ὦ θεοῖσιν ἐχθρὰ σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου.
Στρ. Τί δὲ σὺ πῦρ ὦ τύμβ' ἔχων ὡς σεαυτὸν ἐμπυρεύσων.
Χο. Ἐγὼ μὲν ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
Στρ. Ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέσαιμι.
Χο. Τοὐμὸν σὺ πῦρ κατασβέσεις; Στρ. Τοὔργον τάχ' αὐτὸ δείξει.
Χο. Οὐκ οἶδας εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω.
Στρ. Εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρὸν ἐγὼ παρέξω.
Χο. Ἐμοὶ σὺ λουτρὸν ὦ σαπρά. Στρ. Καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.
Χο. Ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους. Στρ. Ἐλευθέρα γάρ εἰμι.
Χο. Σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς. Στρ. Ἀλλ' οὐκέθ' ἡλιάξεις.
Χο. Ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας. Στρ. Σὸν ἔργον ὦ 'χελῷε.
Χο. Οἴμοι τάλας.
Στρ. Μῶν θερμὸν ἦν.
Χο. Ποῖ θερμόν, οὐ παύσει; τί δρᾷς;
Στρ. Ἄρδω σ' ὅπως ἂν βλαστάνῃς.
Χο. Ἀλλ' αὖος εἰμ' ἤδη τρέμων.
Στρ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.
Πρ. Ἆρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ
Χ' ὠ τυμπανισμὸς χ' οἱ πυκνοὶ Σαβάζιοι,
Ὅ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὑπὶ τῶν τεγῶν,
Οὗ 'γώ ποτ' ὢν ἤκουον ἐν τῇ 'κκλησίᾳ,
Ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὥρασι μὲν Δημόστρατος
Πλεῖν εἰς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη

Αἰαῖ Ἄδωνιν φησίν, ὁ δὲ Δημόστρατος
Ἔλεγεν ὁπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων
Ἡ δ᾽ ὑποπεπωκυῖα, ἡ γυνὴ ᾽πὶ τοῦ τέγους
Κόπτεσθ᾽ Ἄδωνιν φησίν, ὁ δ᾽ ἐβιάζετο
Ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μιαρὸς Χολοζύγης,
Τοιαῦτ᾽ ὑπ᾽ αὐτῶν ἐστὶν ἀκόλαστ᾽ ᾄσματα.

Ἀγ. γ. Τί δῆτ᾽ ἂν εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶν δ᾽ ὕβριν
Αἳ τἄλλα θ᾽ ὑβρίκασι, κἀκ τῶν καλπίδων
Ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θ᾽ αἱματίδια
Σείειν πάρεστιν, ὥσπερ ἐνουρηκότας.

Γρ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἁλυκὸν δίκαιά γε.
Ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα
Ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,
Τοιαῦτ᾽ ἀπ᾽ αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα,
Οἳ λέγομεν ἐκ τῶν δημιουργῶν τοιαδί,
Ὦ χρυσοχόε, τὸν ὅρμον ὃν ἐσκεύασας
Ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἑσπέρας,
Ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος,
Ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ᾽ εἰς Σαλαμῖνα πλευστέα,
Σὺ δ᾽ ἢν σχολάσῃς πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑσπέραν
Ἐλθὼν ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἐνάρμοσον,
Ἕτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει
Νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ᾽ οὐ παιδικόν,
Ὦ σκυτοτόμε, τῆς μου γυναικὸς τοὺς πόδας
Τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ζυγόν,
Ἅθ᾽ ἁπαλὸν ὄν, τοῦτ᾽ οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
Ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχῃ,
Τοιαῦτ᾽ ἀπήντηκ᾽ εἰς τοιαυτὶ πράγματα
Ὅτε γ᾽ ὢν ἐγὼ πρόβουλος ἐκπορίσας ὅπως
Κωπῆς ἔσονται τἀργύριον νυνὶ δέον
Ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλεισμαι τῶν πυλῶν,

Ἀλλ᾽

Ἀλλ᾽ οὐδὲν ἔργον ἑστάναι, φέρε τοὺς μοχλοὺς
Ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω,
Ποῖ κέχηνας ὦ δύστηνε; ποῖ δ᾽ αὖ σὺ βλέπεις;
Οὐδὲν ποιῶν ἀλλ᾽ ἢ καπηλεῖον σκοπῶν,
Οὐχ ὑποβαλόντε τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
Ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ᾽, ἐνθένδ᾽ ἐγὼ
Συνεκμοχλεύσω. Λυ. μηδὲν ἐκμοχλεύσετε,
Ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη, τί δεῖ μοχλῶν,
Οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον, ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.

Ὑπ. Ἀληθὲς ὦ μιαρὰ σύ, ποῦ ᾽σθ᾽ ὁ τοξότης
Ξυλλάμβαν᾽ αὐτὴν κ᾽ ὠπίσω τὼ χεῖρε δεῖ.

Λυ. Εἴτ᾽ ἄρα νὴ τὴν Ἄρτεμιν τὴν χεῖρά μοι,
Ἄκραν προσοίσει δημόσιος ὢν κλαύσεται.

Ὑπ. Ἔδεισας οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσην;

Λυ. Καὶ σὺ μετὰ τούτου κ᾽ ἀνύσαντε δήσετον.

Στρ. Εἴτ᾽ ἄρα νὴ τὴν Πάνδροσον ταύτῃ μόνον
Τὴν χεῖρ᾽ ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.

Ὑπ. Ἰδού γ᾽ ἐπιχεσεῖ, ποῦ ᾽στιν ἕτερος τοξότης
Ταύτην προτέραν ξυνδήσον ὅτι καὶ λαλεῖ.

Στρ. Εἴτ᾽ ἄρα νὴ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ᾽ ἄκραν
Ταύτῃ προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.

Ὑπ. Τουτὶ τί ἦν, ποῦ τοξότης, ταύτης ἔχου
Παύσω τιν᾽ ὑμῶν τῆς δ᾽ ἐγὼ τῆς ἐξόδου.

Στρ. Εἴτ᾽ ἄρα νὴ τὴν Ταυροπόλον ταύτῃ πρόσει,
Ἐκκοκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.

Ὑπ. Οἴμοι κακοδαίμων ἐπιλέλοιπ᾽ ὁ τοξότης
Ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποτ᾽ ἔσθ᾽ ἡττητέα
Ἡμῖν ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς ὦ Σκύθαι,
Ξυνταξάμενοι. Λυ. νὴ τὼ θεὼ γνώσεσθ᾽ ἄρα
Ὅτι καὶ παρ᾽ ἡμῖν εἰσὶ τέτταρες λόχοι
Μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.

Ὑπ. Ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν ὦ σκύθαι.
Λυ. Ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,
Ὦ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,
Ὦ σκοροπανδοκευτριαρτοπώλιδες,
Οὐκ ἐξέλκετ'; οὐ παιήσετ', οὐκ ἀρήξετε,
Οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀναισχυντήσετε,
Παύσασθ' ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.
Ὑπ. Οἴμοι κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
Λυ. Ἀλλὰ τί γὰρ ᾤου, πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
Ἥκειν ἐνόμιζες ἢ γυναιξὶν οὐκ οἴει
Χολὴν ἐνεῖναι; Ὑπ. μὰ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα
Πολλήν γ' ἐὰν πλησίον κάπηλος ᾖ.
Χο. Ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη πρόβουλε τῆσδε γῆς
Τί τοῖσδε σαυτὸν εἰς λόγον τοῖς θηρίοις συνάπτεις
Οὐκ οἶσθα λουτρὸν οἷον αἵδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
Ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας.
Χ. γυ. Ἀλλ' ὦ μέλ' οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῆ
Τὴν χεῖρ', ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη
Ἐπεὶ θέλω 'γὼ σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι
Λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδὶ κινοῦσα μηδὲ κάρφος
Ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κἀρεθίζῃ.
Χ. ἀν. Ὦ Ζεῦ τί ποτε χρησόμεθα
Τοῖσδε τοῖσιν κνωδάλοις,
Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ τάδ' ἀλλὰ βασανιστέον
Τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ,
Ὅτι βουλόμεναί ποτε τὴν κραναὰν
Κατέλαβον, ἐφ' ὅ τι τε
Μεγαλόπετρον ἄβατον
Ἀκρόπολιν ἱερὸν τέμενος,
Ἀλλ' ἀνερώτα καὶ μὴ πείθου καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους,
Ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν τὸ τοιοῦτο πρᾶγμα μεθέντας.

Πρ. Καὶ

Πρ. Καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν Δία πρῶτα πυθέσθαι,
Ὅτι βουλόμεναι, τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε
Τοῖς μοχλοῖς.
Λυ. Ἵνα τἀργύριον σῶον παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό.
Πρ. Διὰ τἀργύριον πολεμοῦμεν γάρ; Λυ. καὶ τἆλλά τε πάντ' ἐκυκήθη
Ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοἰ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες
Ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων, οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὕνεκα δρώντων,
Ὅ τι βούλονται, τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.
Πρ. Ἀλλὰ τί δράσεις; Λυ. τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.
Πρ. Ὑμεῖς ταμιεύσετε τἀργύριον; Λυ. τί δὲ δεινὸν τοῦτο νομίζεις,
Οὐ καὶ τἄνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν;
Πρ. Ἀλλ' οὐ ταὐτόν. Λυ. πῶς οὐ ταὐτόν. Πρ. πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου
Λυ. Ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν. Πρ. πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως
Λυ. Ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. Πρ. ὑμεῖς; Λυ. ἡμεῖς μέντοι. Πρ. σχέτλιόν γε.
Λυ. Ἀλλ' ἀποκτέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως. Πρ. νὴ τὴν Δήμητρ' ἄδικόν γε,
Λυ. Σωστέον ὦ τᾶν. Πρ. κεἰ μὴ δέομαι. Λυ. τοῦδ' εἵνεκα πολὺ μᾶλλον.
Πρ. Ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης ἐμέλησεν. (δή
Λυ. Ἡμεῖς φράσομεν. Πρ. λέγε δὴ ταχέως ἵνα μὴ κλάῃς. Λυ. ἀκροῶ
Καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν. Πρ. ἀλλ' οὐ δύναμαι χαλεπὸν γὰρ
Ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴσχειν. Λυ. κλαύσει τοίνυν πολὺ μᾶλλον
Τοῦ μὲν ὦ γραῦς αὐτῇ κρώξαις, σὺ δέ μοι λέγε.
Λυ. Ταῦτα ποιήσω,
Ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν χρόνον ἠνεσχόμεθα
Ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας τῶν ἀνδρῶν ἅττ' ἂν ποιεῖτε
Οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς, κατ' οὐκ ἤρεσκετ' ἡμᾶς,
Ἀλλ' ᾐσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν, καὶ πολλάκις ἔνδον ἂν οὖσαι
Ἠκούσαμεν ἄν τι κακῶς ὑμᾶς, βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα
Εἶτ' ἀλγοῦσαι τἄνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γελάσασαι,
Τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι
Ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν, τί δέ σοι ταῦτ' ἦδ' ὃς ἂν ἁνήρ
Οὐ σιγήσει; κἀγὼ σίγων. Αλ. γυ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγώ ποτ' ἐσίγων.

Λυ. Κἂν ᾤμωζές γ' εἰ μὴ σίγας, τὶ γὰρ ἔγωγ' ἐσίγων,
Ἕτερόν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν
Εἶτ' ἠρόμεθ' ἂν πῶς ταῦτ' ὦ 'νερ διαπράττεσθ' ὧδ' ἀνοήτως,
Ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἔφασκε, κεἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω
Ὀτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.
Γρ. Ὀρθῶς γε λέγων νὴ Δί' ἐκεῖνος. Λυ. πῶς ὀρθῶς ὦ κακόδαιμον
Εἰ μηδὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποθέσθαι,
Ὅτε δ' ἤδ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερῶς ἠκούομεν ἤδη,
Οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ μὰ Δί' οὐ δῆθ' ἕτερός τις
Μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ
Ταῖς γυναιξὶν συλλεχθείσαις, ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι,
Ἢν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν, ἐθελήσητ' ἂν ἀκροᾶσθαι
Κἀντισιωπᾶθ' ὥσπερ χ' ἡμεῖς ἐπανορθώσαιμεν ὑμᾶς.
Γρ. Ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κοὐ τλητὸν ἔμοιγε.
Λυ. Σιῶπα,
Σοί γ' ὦ κατάρατε. Γρ. σιωπῶ 'γώ; Λυ. καὶ ταῦτα καλύμματα
Περὶ τὴν κεφαλήν, μή νυν ζώην, ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι (φέρε
Παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν
Ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλήν,
Κᾆτα σιώπα,
Καὶ τουτονὶ τὸν καλαθίσκον,
Κᾆτα ξαίνειν συζωσάμενος
Κυάμους τρώγων,
Πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.
Χο. Αἴρεσθ' ὦ γυναῖκες ἀπὸ τῶν καλπίδων ὅπως ἂν
Ἐν τῷ μέρει χ' ἡμεῖς τι ταῖς φίλαισι ξυλλαβῶμεν,
Ἐγὼ γὰρ οὔποτε κάμοιμ' ἂν ὀρχουμένη,
Οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος ἕλοι μου καματηρός,
Ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἰέναι
Μετὰ τῶν δ' ἀρετῆς ἕνεχ' αἷς
Ἔνι φύσις, ἔνι χάρις,

Ἔνι

Ἔνι δὲ θράσος, ἔνι δὲ
Σοφὸν, ἔνι φιλόπολις
Ἀρετὴ φρόνιμος.
Ἀλλ' ὦ τήθων ἀνδρειοτάτων καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν,
Χωρεῖτ' ὀργῇ, καὶ μὴ τέγγεσθ', ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.
Λυ. Ἀλλ' ἤνπερ ὁ γλυκύθυμος ἔρως χ' ἡ κυπρογενὴς ἀφροδίτη
Ἵμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ,
Κᾆτ' ἐντέξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλινὸς,
Οἶμαί ποτε λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἕλλησι καλεῖσθαι.
Γρ. Τί ποιησάσας; Λυ. ἢν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ξυνόπλοισιν
Ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους, νὴ τὴν παφίαν ἀφροδίτην,
Νῦν μὲν γὰρ δὴ καὶ ταῖσι χύτραις καὶ τοῖς λαχάνοις ὁμοίως
Περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξυνόπλοις ὥσπερ κορύβαντες.
Γρ. Νὴ Δία, χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους. Λυ. καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα γέλοιον
Ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ γοργόνα τις, κᾆτ' ὠνῆται κορακίνους.
Αλ. Νὴ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' ἵππου
Εἰς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός,
Ἕτερος δὲ θρᾷξ πέλτην σείων κἀκόντιον ὥσπερ ὁ Τηρεύς
Ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν, καὶ τὰς δρυπεπεῖς κατέπινεν.
Γρ. Πῶς οὖν ὑμεῖς δυνάσεσθε παῦσαι τεταραγμένα πράγματα πολλὰ
Ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλῦσαι; φαύλως πάνυ, πῶς ἀπόδειξ'.
Χ.γυ. Ὥσπερ κλωστῆρ' ὅτ' ἂν ἡμῖν ᾖ τεταραγμένος ὧδε λαβοῦσαι
Ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθὶ τὸ δ' ἐκεῖσε
Οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσαιμεν ἤν τις ἐάσῃ,
Διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθί, τὸ δ' ἐκεῖσε.
Γρ. Ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινὰ
Παύσειν οἴεσθ' ὦ ἀνόητοι; Λυ. κἂν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνῆν νοῦς
Ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα.
Γρ. Πῶς δὴ φέρ' ἴδω; Λυ. πρῶτον μὲν ἐχρῆν ὥσπερ πόκον ἐν βαλᾶ
Ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ κλίνης
Ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς, καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι,

Oo

Καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς θλίβοντας ἑαυτοὺς
Ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτῖλαι,
Εἶτα ξαίνειν εἰς καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν ἅπαντας,
Καταμιγνύντας τούς τε μετοίκους κεἴ τις ξένος ἢ φίλος ὑμῖν
Κεἴ τις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ καὶ τούτους ἐγκαταμῖξαι,
Καὶ νὴ Δία τάς γε πόλεις ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἄποικοι
Διαγινώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ κατάγματα κεῖται,
Χωρὶς ἕκαστον, κᾆτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας,
Δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἕν, κἄπειτα ποιῆσαι
Τολύπην μεγάλην, κᾆτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.
Γρ. Οὔκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίζειν καὶ τολυπεύειν
Αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου. Λυ. καὶ μὴν ὦ παγκατάρατε
Πλεῖν ἤ γε διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν, πρώτιστον μέν γε τεκοῦσαι
Κἀκπέμψασαι παῖδας ὁπλίτας. Γρ. σίγα μὴ μνησικακήσῃς.
Λυ. Εἶθ' ἡνίκα χρῆν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἥβης ἀπολαῦσαι,
Μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς, καθ' ἡμέτερον μὲν ἐᾶτε,
Περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀνιῶμαι.
Γρ. Οὔκουν χἄνδρες γηράσκουσι. Λυ. μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον,
Ὁ μὲν γὰρ ἥκων κἂν ᾖ πολιὸς ταχὺ παῖδα κόρην γεγάμηκεν,
Τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρός, κἂν τούτου μὴ 'πιλάβηται
Οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὀττευομένη δὲ κάθηται.
Ἀλλ' ὅστις ἔτι στύσαι δυνατός.
Ἀλ.γ. Σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις,
Χωρίον ἐστί, σορὸν ὠνήσει,
Μελιτοῦτταν, ἐγὼ καὶ δὴ μάξω,
Λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι,
Καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ,
Καὶ τουτονὶ λαβὲ τὸν στέφανον,
Τοῦ δέοι, τί ποθεῖς,
Χώρει εἰς τὴν ναῦν,
Ὁ Χάρων σε καλεῖ,

Σὺ δὲ

Σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.
Γρ. Εἶτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ,
Νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἄντικρυς
Ἐμαυτὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὡς ἔχω.
Λυ. Μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προὐθέμεσθά σε,
Ἀλλ' εἰς τρίτην γοῦν ἡμέραν πρῲ πάνυ
Ἥξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐσκευασμένα.
Χ.γε. Οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος,
Ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ' ἄνθρωποι τουτῳὶ τῷ πράγματι,
Ἤδη γὰρ ὄζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων
Πραγμάτων μοι δοκεῖ,
Καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς ἱππίου τυραννίδος,
Καὶ πάνυ δέδοικα μὴ
Τῶν λακώνων τινὲς
Δεῦρο συνεληλυθότες,
Ἄνδρες ἐκκλεισθένους
Τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλῳ
Καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν
Τόν τε μισθὸν ἔνθεν ἔζων ἐγώ,
Δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
Καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὔσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
Καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν λακωνικοῖς
Οἷσι πιστὸν οὐδὲν εἰ μὴ περ λύκῳ κεχηνότι,
Ἀλλὰ ταῦθ' ὕφηναν ἡμῖν ἄνδρες ἐπὶ τυραννίδι,
Ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσιν, ἐπεὶ φυλάξομαι,
Καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
Ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἑξῆς ἀριστογείτονι
Ὧδε θ' ἑστήξω παρ' αὐτόν, αὐτὸς γάρ μοι γίνεται
Τοῖσι θεοῖσιν ἐχθρᾶς πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον.
Χ.γυ. Οὐ γὰρ εἰσιόντας οἴκαδ' ἡ τεκοῦσα γνώσεται,
Ἀλλὰ θώμεσθ' ὦ φίλαι γρᾶδες ταδὶ πρῶτον χαμαί,

Ἡμεῖς γὰρ ὦ πάντες ἀστοὶ λόγων κατάρχομεν
Τῇ πόλει χρησίμων
Εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με,
Ἑπτὰ μὲν ἔτη γεγῶσα
Εὐθὺς ἠῤῥηφόρουν,
Εἶτ' ἀλετρὶς ἦ δεκέτις
Οὖσα τἀρχηγέτι,
Καταχέουσαν κροκωτὸν ἄρκτος ἦ Βραυρωνίοις,
Κἀκανηφόρουν ποτ' οὖσα
Παῖς καλὴ ἔχουσ' ἰσχάδων ὁρμαθόν.
Πρ. Ἆρα προὐφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;
Χ.γυ. Εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι
Ἢν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων,
Τοὐράνου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας εἰσφέρω,
Τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεστ' ὑμῖν, ἐπεὶ
Τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῷον ἐκ τῶν μηδικῶν
Εἶτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντις φέρετε τὰς εἰσφοράς,
Ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν,
Ἆρα γρυκτὸν ἐστὶν ὑμῖν, εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
Τῷδε γ' ἀψήκτῳ πατάξω τῷ κοθόρνῳ τὴν γνάθον.
Πρ. Ταῦτ' οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ
Πολλὴ κἀπιδώσειν μοι δοκεῖ
Τὸ χρῆμα μᾶλλον,
Ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ' ἀνήρ.
Χ.γε. Ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυώμεθ' ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ
Ἀνδρὸς ὄζειν εὐθὺς, ἀλλ' οὐκ ἐντεθριῶσθαι πρέπει,
Ἀλλ' ἄγετε λυκόποδες
Οἵπερ ἐπὶ λειψύδριον
Ἤλθομεν ὅτ' ἦμεν ἔτι
Νῦν δεῖ
Νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν,

Κἀνα-

Κἀναπτερῶσαι
Πᾶν τὸ σῶμα, κἀποσείσα-
σθαι τὸ γῆρας τόδε,
Εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβήν
Οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαρᾶς χειρουργίας,
Ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κἀπιχειρήσουσ' ἔτι
Ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς ὥσπερ Ἀρτεμισία,
Ἢν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἱππέας,
Ἱππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κἄποχον γυνή
Κοὐκ ἂν ἀπολίσθοι τρέχοντος, τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει,
Ἃς Μίκων ἔγραψεν ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσι,
Ἀλλὰ τούτων χρὴν ἁπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον
Ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τονδὶ τὸν αὐχένα,
Χ.γυ. Εἰ νὴ τὼ θεὼ μ' ἐζωπυρήσεις
Λύσω τὴν ἐμαυτοῦ ὗν ἐγὼ δὴ, καὶ
Ποιήσω τήμερον,
Τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον,
Ἀλλὰ χ' ἡμεῖς ὦ γυναῖκες θᾶττον ἐκδυώμεθα,
Ὡς ἂν ὄζωμεν γυναικῶν αὐτοδὰξ ὠργισμένων.
Νῦν πρὸς ἔμ' ἴτω τις ἵνα
Μήποτε φάγῃ σκόροδα,
Μὴ δὲ κυάμους μέλανας
Ὡσεί
Καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς,
Ὑπερχολῶ γάρ,
Αἰετὸν τίκτοντα κάνθα-
ρός σε μαιεύσομαι.
Ἀλ. Οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἂν ἦν ἐμοὶ ζῇ Λαμπιτὼ
Ἥ τε Θηβαία φίλη παῖς εὐγενὴς Ἰσμηνία,
Οὐ γὰρ ἔσται δύναμις οὐδ' ἢν ἑπτάκις σὺ ψηφίσῃ
Ὅστις ὦ δύστην' ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν,

Ὥστε κἀχθὲς τῇ ἑκάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ
Τοῖσι παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων
Παῖδα χρηστὴν κἀγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν,
Οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα,
Κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων πρὶν ἂν
Τοῦ σκέλους λαβών ὑμᾶς τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.
Ἄνασσα πράγους τοῦδε κἀβουλεύματος,
Τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων.

Λυ. Κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρὴν
Ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.

Ἀλ.γ. Τί φῄς, τί φῄς.

Λυ. Ἀληθῆ, ἀληθῆ.

Ἀλ.γ. Τί δ' ἐστὶ δεινὸν φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.

Λυ. Ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν, καὶ σιωπῆσαι βαρύ.

Ἀλ.γ. Μή νύν με κρύψῃς, τί πεπόνθαμεν κακόν;

Λυ. Βινητιῶμεν ἡ βράχιστον τοῦ λόγου.

Ἀλ.γ. Ἰὼ Ζεῦ.

Λυ. Τί Ζῆν' ἀϋτεῖς, ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει,
Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀπείργειν οὐκέτι
Οἵα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν, ἀποδιδράσκουσι γάρ
Τὴν μέν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν
Κατέλαβον, ἣ τοῦ Πανός ἐστι ταὐλίον,
Τὴν δ' ἐκ τροχιλίας αὖ κατειλυσπωμένην,
Τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρουθοῦ μίαν
Ἤδη πέτεσθαι διανοουμένην κάτω
Εἰς ὀρσιλόχου χθὲς, τῶν τριχῶν κατέσπασα
Πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε
Ἕλκουσιν, ἤδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται,
Αὕτη σὺ ποῖ θεῖς. Γυ. οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι,
Οἴκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι μιλήσια
Ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα. Λυ. ποίων σέων

Οὐκ

Οὐκ εἶ πάλιν. Γυ. ἀλλ' ἥξω ταχέως νὴ τὼ θεώ
Ὅσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.

Λυ. Μὴ διαπετάννυε μηδ' ἀπέλθῃς μηδαμῇ,
Ἀλλ' ἐῶ 'πολέσθαι τ' ἄρια, ἢν τοῦτο δέῃ.

Ἀλ.γ. Τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα, τῆς ἀμοργίδος,
Ἣν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιπ'. Λυ. αὑτηὶ τέρα
Ἐπὶ τὴν ἄμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται
Χώρει πάλιν δεῦρο. Γυ. ἀλλὰ νὴ τὴν φωσφόρον
Ἐγὼ δ' ἀποδείρας αὐτίκα μάλ' ἀπέρχομαι.

Λυ. Μὴ μὴ ἀποδείρῃς, ἢν γὰρ ἄρξῃ τοῦτο σύ,
Ἑτέρα γυνὴ ταυτὸν ποιεῖν βουλήσεται.

Ἀλ.γ. Ὦ πότνι' εἰλήθυ' ἐπίσχες τοῦ τόκου
Ἕως ἂν εἰς ὅσιον μόλω 'γὼ χωρίον.

Λυ. Τί ταῦτα ληρεῖς. Γυ. αὐτίκα μάλα τέξομαι.

Λυ. Ἀλλ' οὐκ ἐκύεις σύ γ' ἐχθές. Γυ. ἀλλὰ τήμερον
Ἀλλ' οἴκαδέ μ' ὡς τὴν μαῖαν ὦ λυσιστράτη
Ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα. Λυ. τίνα λόγον λέγεις,
Τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν. Γυ. ἄρρεν παιδίον.

Λυ. Μὰ τὴν ἀφροδίτην οὐ σύ γ' ἀλλ' ἢ χαλκίον,
Ἔχειν τι φαίνει κοῖλον, εἴσομαι δ' ἐγώ,
Ὦ καταγέλαστ' ἔχουσα τὴν ἱερὰν κυνῆν
Κυεῖν ἔφασκες; Γυ. καὶ κυῶ γε νὴ Δία.

Λυ. Τί δῆτα ταύτην εἶχες. Γυ. ἵνα μ' εἰ καταλάβοι
Ὁ τόκος ἐν πόλει, τέκοιμ' εἰς τὴν κυνῆν
Ἐσβᾶσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί.

Λυ. Τί λέγεις, προφασίζει· περιφανῆ τὰ πράγματα,
Οὐ τ' ἀμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;

Ἀλ.γ. Ἀλλ' οὐ δύναμ' ἔγωγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,
Ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρόν ποτε.

Ἀλ.γ. Ἐγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι,
Ταῖς ἀγρυπνίαισι κακκαβιζουσῶν ἀεί.

Λυ. Ὦ δαιμόνιαι παύσασθε τῶν τερατευμάτων
Ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας, ἡμᾶς δ' οὐκ οἴει
Ποθεῖν ἐκείνους γ' ἀργαλέας τ' εὖ οἶδ' ὅτι
Ἄγουσιν νύκτας, ἀλλ' ἀνάσχεσθ' ὦ 'γαθαί,
Καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτι γ', ὀλίγον χρόνον
Ὡς χρησμὸς ἡμῖν ἐστὶν ἐπικρατεῖν, ἐὰν
Μὴ στασιῶμεν, ἔστι δ' ὁ χρησμὸς οὑτοσί.
Ἀλ. Λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅτι λέγει. Λυ. σιγᾶτε δή.
Ἀλλ' ὁπότ' ἂν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἕνα χῶρον,
Τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνταί τε φαλήτων,
Παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης. Γυ. ἐπ' ἄνω κατακεισόμεθ' ἡμεῖς.
Λυ. Ἢν δ' ἀποστῶσι κ' ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν
Ἐξ ἱεροῦ ναοῖο χελιδόνες, οὐκέτι δόξει
Ὄρνεον οὐδ' ὁτιοῦν καταπυγωνέστερον εἶναι.
Χ.γυ. Σαφὴς ὁ χρησμὸς νὴ δί' ὦ πάντες θεοί
Μὴ νῦν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,
Ἀλλ' εἰσίωμεν, καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογί
Ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν.
Χ.αν. Μῦθον βούλομαι λέξαι
Τίν' ὑμῖν, ὅν ποτ' ἤκου-
σ' αὐτὸς ἔτι παῖς ὤν
Οὕτως,
Ἦν νεανίσκος Μελανίων τις, ὃς
φεύγων γάμον
Ἀφίκετ' εἰς ἐρημίαν, κἀν
Τοῖς ὄρεσιν ᾤκει,
Κᾆτ' ἐλαγοθήρει
Πλεξάμενος ἄρκυς
Καὶ κύνα τιν' εἶχεν,
Κοὐκέτι κατῆλθεν πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους

Οὕτω,

Οὕτω,
Τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
Κεῖνος, ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἧττον
Τοῦ Μελανίωνος οἱ σώφρονες.
Γρ. Βούλομαί σε γραῦ κύσαι,
Κρόμυον γὰρ οὐκ ἔδει,
Κἀνατείνας τὸ σκέλος λακτίσαι,
Τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς,
Καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν
Τραχὺς ἐντεῦθεν, μελαμπύ-
γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν,
Ὡς δὲ καὶ Φορμίων.
Χ.γυ. Κἀγὼ βούλομαι
Μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι,
Τῷ Μελανίωνι,
Τίμων τις
Ἦν ἀΐδρυτος ἀβάτοισιν ἐν
σκώλοι-
σι τὸ πρόσωπον περιειργμένος
Ἐρινύων ἀπορρώξ
Οὗτος οὖν ὁ Τίμων
ᾤχεθ' ὑπὸ μίσους
Πολλὰ κατηρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς,
Οὕτω,
Κεῖνος ὑμῶν ἀντεμίσει
Τοὺς πονηροὺς ἄνδρας ἀεί,
Ταῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φίλτατος.
Τὴν γνάθον βούλει θένω;
Χ.αν. Μηδαμῶς σ' ἔδεισά γε.
Χ.γυ. Ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει.
Χ.αν. Τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς;

Ἐπ

Χ.γυ. Ἀλλ᾽ ὅμως αὖ οὐκ ἴδοις
Καίπερ οὔσης γραὸς ὄντ᾽ αὐ-
τὸν κομήτην, ἀλλ᾽ ἀπεψι-
λωμένον τῷ λύχνῳ.
Λυ. Ἰοὺ ἰοὺ γυναῖκες, ἴτε δεῦρ᾽ ὡς ἐμὲ
Ταχέως. Γυ. τί δ᾽ ἐστὶν εἰπέ μοι τίς ἡ βοή;
Λυ. Ἄνδρ᾽ ὁρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον,
Τοῖς τῆς ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.
Ἀλ.γ. Ὦ πότνια κύπρου, καὶ κυθήρων καὶ πάφου
Μεδέουσ᾽, ἴθ᾽ ὀρθὴν ἥνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν.
Γυ. Ποῦ δ᾽ ἐστὶν ὅστις ἐστί. Λυ. παρὰ τὸ τῆς χλόης,
Ὦ νὴ Δί᾽, ἔστι δῆτα τίς κἄστιν ποτέ,
Ὁρᾶτε, γινώσκει τίς ὑμῶν. Μυ. νὴ Δία
Ἔγωγε κἄστιν οὑμὸς ἀνὴρ κινησίας.
Λυ. Σὸν ἔργον εἴη τοῦτον ὀπτᾶν καὶ στρέφειν,
Κἀξηπεροπεύειν, καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν
Καὶ πάνθ᾽ ὑπέχειν πλὴν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ.
Μυ. Ἀμέλει ποιήσω ταῦτ᾽ ἐγώ. Λυ. καὶ μὴν ἐγώ
Συνηπεροπεύσω παραμένουσ᾽ ἐνθαδί,
Καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον, ἀλλ᾽ ἀπέλθετε.
Κι. Οἴμοι κακοδαίμων οἷος ὁ σπασμός μ᾽ ἔχει,
Χὠ τέτανος ὥσπερ ἐν τροχῷ στρεβλούμενον.
Λυ. Τίς οὗτος οὑντὸς τῶν φυλάκων ἑστώς; Κι. ἐγώ.
Λυ. Ἀνήρ; Κι. ἀνὴρ δῆτα. Λυ. οὐκ ἄπει δῆτ᾽ ἐκ ποδῶν;
Κι. Σὺ δ᾽ εἶ τίς ἡ ᾽κβάλλουσά με. Λυ. ἡμεροσκόπος.
Κι. Πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι μυρρίνην.
Λυ. Ἰδού, καλέσω ᾽γὼ τὴν μυρρίνην σοι, σὺ δὲ τίς εἶ;
Κι. Ἀνὴρ ἐκείνης, παιονείδης κινησίας.
Λυ. Ὦ χαῖρε φίλτατ᾽, οὐ γὰρ ἀκλεὲς τοὔνομα
Τὸ σὸν παρ᾽ ἡμῖν ἐστιν οὐδ᾽ ἀνώνυμον,
Ἀεὶ γὰρ ἡ γυνή σ᾽ ἔχει διὰ στόμα,

Καὶ

Καὶ ᾠὸν ἢ μῆλον λάβῃ κινησίᾳ
Τουτὶ γένοιτο φησίν. Κι. ὢ πρὸς τῶν θεῶν.
Λυ. Νὴ τὴν ἀφροδίτην καὶ περὶ ἀνδρῶν γ᾽ ἐμπέσῃ
Λόγος τις, εἴρηκεν εὐθέως ἡ σὴ γυνή,
Ὅτι λῆρός ἐστι τἄλλα πρὸς κινησίαν.
Κι. Ἴθι νυν κάλεσον αὐτήν. Λυ. τί οὖν δώσεις τί μοι;
Κι. Ἔγωγε νὴ τὸν Δί᾽ ἢν βούλῃ γε σύ,
Ἔχω δὲ τοῦθ᾽, ὅπερ οὖν ἔχω δίδωμί σοι.
Λυ. Φέρε νυν καλέσω, καταβᾶσά σοι. Κι. ταχύ νυν πάνυ
Ὡς οὐδεμίαν ἔχωγε τῷ βίῳ χάριν,
Ἐξ οὗπερ αὕτη ξυνῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας,
Ἀλλ᾽ ἄχθομαι μὲν εἰσιών, ἔρημα δέ
Εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις
Χάριν οὐδεμίαν οἶδ᾽ ἐσθίων, ἔστυκα γάρ.
Μυ. Φιλῶ φιλῶ ᾽γὼ τοῦτον, ἀλλ᾽ οὐ βούλεται
Ὑπ᾽ ἐμοῦ φιλεῖσθαι, σὺ δέ με τούτῳ μὴ κάλει.
Κι. Ὦ γλυκύτατον μυρρινίδιον, τί ταῦτα δρᾷς;
Κατάβηθι δεῦρο. Μυ. μὰ Δί᾽ ἐγὼ μὲν αὐτόσ᾽ οὔ.
Κι. Ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει μυρρίνη.
Οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ.
Κι. Ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.
Μυ. Ἄπειμι. Κι. μὴ δῆτ᾽ ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ,
Ὑπάκουσον οὗτος, οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;
Παι. Μαμμία, μαμμία, μαμμία.
Κι. Αὕτη τί πάσχεις, οὐδ᾽ ἐλεεῖς τὸ παιδίον
Ἄλουτον ὂν κἄθηλον ἕκτην ἡμέραν.
Μυ. Ἔγωγ᾽ ἐλεῶ δῆτ᾽, ἀλλ᾽ ἀμελὴς αὐτῷ πατήρ
Ἐστιν. Κι. κατάβηθ᾽ ὦ δαιμονία τῷ παιδίῳ.
Μυ. Οἷον τὸ τεκεῖν, καταβατέον. Κι. τί γὰρ πάθω,
Ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ
Πολλῷ γεγενῆσθαι κἀγανώτερον βλέπειν,

Γπ 2

Χ᾽ ἁ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται,
Ταῦτ᾽ αὐτὰ δῆθ᾽ ἃ κἀμ᾽ ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.
Μυ. Ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
Φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.
Λυ. Τί ὦ πόνηρα ταῦτα ποιεῖς χ᾽ ἁτέραις
Πείθει γυναιξὶν κἀμέ τ᾽ ἄχθεσθαι ποιεῖς.
Κι. Αὐτή με λυπεῖ. Μυ. μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι,
Τὰ δ᾽ ἔνδον ὄντα τἀμὰ καὶ σὰ χρήματα
Χεῖρον διατιθεῖσ᾽. Κι. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
Μυ. Ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
Ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων; Κι. ἔμοιγε νὴ Δία
Τὰ τῆς ἀφροδίτης ἱερ᾽ ἀνοργίαστά σοι
Χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν, οὐ βαδιεῖ πάλιν;
Μυ. Μὰ Δί᾽ οὐκ ἔγωγ᾽, ἢν μὴ διαλλαχθῆτέ γε,
Καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε. Κι. τοί γὰρ ἂν δοκῇ
Κἄγωγ᾽ ἄπειμι ἐκεῖσε, νῦν δ᾽ ἀπομώμοκα,
Σὺ δ᾽ ἀλλὰ κατακλίνηθι μετ᾽ ἐμοῦ διὰ χρόνου.
Μυ. Οὐ δῆτα, καί τοι σ᾽ οὐκ ἐρῶ γ᾽ ὡς οὐ φιλῶ.
Κι. Φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης ὦ Μυρρίνιον.
Μυ. Ὦ καταγέλαστ᾽ ἐναντίον τοῦ παιδίου;
Μὰ Δί᾽, ἀλλὰ τοῦτο δ᾽ οἴκαδ᾽ ὦ μανῆ φέρε.
Κι. Ἰδοὺ τὸ μέν σοι παιδίον καὶ δὴ ᾽κ ποδῶν,
Σὺ δ᾽ οὐ κατακλινεῖ. Μυ. ποῦ γὰρ ἄν τις καὶ τάλαν
Δράσειε τοῦτο. Κι. ὅπου τοῦ Πανὸς καλόν.
Μυ. Καὶ πῶς ἔθ᾽ ἁγνὴ δῆτ᾽ ἀνέλθοιμ᾽ ἐς πόλιν.
Κι. Κάλλιστα δήπου λουσαμένη τῇ κλεψύδρᾳ.
Μυ. Ἔπειτ᾽ ὀμόσασα δῆτ᾽ ἐπιορκήσω τάλαν;
Κι. Εἰς ἐμὲ τράποιτο, μηδὲν ὅρκου φροντίσῃς.
Μυ. Φέρε νῦν ἐνέγκω κλινίδιον νῷν. Κι. μηδαμῶς,
Ἀρκεῖ χαμαὶ νῷν. Μυ. μὰ τὸν ἀπόλλω μή σ᾽ ἐγώ
Καίπερ τοιοῦτον ὄντα κατακλινῶ χαμαί.

Κι. Ἡ δὴ

Κι. Ἡ δὴ γυνὴ φιλεῖ με, δήλη ᾽στὶ καλῶς.
Μυ. Ἰδοὺ κατάκεισ᾽ ἀνύσας τι, κἀγὼ ᾽κδύομαι,
Καί τοι τὸ δεῖνα ψίαθός ἐστ᾽ ἐξοιστέα.
Κι. Ποία ψίαθος, μή μοί γε. Μυ. νὴ τὴν ἄρτεμιν,
Αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε. Κι. δός μοι νῦν κύσαι.
Μυ. Ἰδού. Κι. παπαιάξ. Μυ. ἧκε νῦν ταχέως πάνυ,
Ἰδοὺ ψίαθος, κατάκεισο καὶ δὴ ᾽κδύομαι,
Καί τοι τὸ δεῖνα προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
Κι. Ἀλλ᾽ οὐ δέομ᾽ οὐδὲν ἔγωγε. Μυ. νὴ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἐγώ.
Κι. Ἀλλ᾽ ἦ τοι τὸ πέος τόδ᾽ ἡρακλῆς ξενίζεται,
Ἀνίστασ᾽ ἀναπήδησον. Μυ. ἤδη πάντ᾽ ἔχω.
Κι. Ἅπαντα δῆτα; δεῦρο νῦν ὦ χρύσιον.
Μυ. Τὸ στρόφιον, ἤδη λύομαι μέμνησο νῦν,
Μή μ᾽ ἐξαπατήσῃς τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
Κι. Νὴ Δί᾽ ἀπολοίμην ἄρα. Μυ. σισύραν οὐκ ἔχεις;
Κι. Μὰ Δί᾽ οὐ δέομαί γ᾽, ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
Μυ. Ἀμέλει ποιήσεις τοῦτο, ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.
Κι. Ἄνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα,
Μυ. Ἔπαιρε σαυτόν. Κι. ἀλλ᾽ ἐπῆρται τοῦτό γε.
Μυ. Βούλει μυρίσω σε; Κι. μὰ τὸν ἀπόλλω μή μέ γε.
Μυ. Νὴ τὴν ἀφροδίτην ἤν τε βούλῃ γ᾽ ἤν τε μή.
Κι. Εἴθ᾽ ἐκχυθείη τὸ μύρον ὦ Ζεῦ δέσποτα.
Μυ. Πρότεινε δὴ τὴν χεῖρα κἀλείφου λαβών.
Κι. Οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν ἀπόλλω τουτογί,
Εἰ μὴ διατριπτικόν τε κοὐκ ὄζον γάμων.
Μυ. Τάλαιν᾽ ἐγὼ τὸ ῥόδιον ἤνεγκον μύρον.
Κι. Ἀγαθόν, ἔα αὔτ᾽ ὦ δαιμονία. Μυ. ληρεῖς ἔχων.
Κι. Κάκιστ᾽ ἀπόλοιθ᾽ ὁ πρῶτον ἑψήσας μύρον.
Μυ. Λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστρον. Κι. ἀλλ᾽ ἕτερον ἔχω
Ἀλλ᾽ ὦ ᾽ζυρὰ κατάκεισο καὶ μή μοι φέρε
Μηδέν. Μυ. ποιήσω ταῦτα νὴ τὴν ἄρτεμιν,

Ὑπολύομαι γοῦν, ἀλλ' ὅπως ὦ φίλτατε
Σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ. Κι. βουλεύσομαι.
Ἀπολώλεκέν με κἀπιτέτριφεν ἡ γυνή,
Τά τ' ἄλλα πάντα, κἀποδείρασ' οἴχεται,
Οἴμοι τί πάθω, τίνα βινήσω
Τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθείς,
Πῶς ταύτην παιδοτροφήσω,
Ποῦ χυναλώπηξ,
Μίσθωσόν μοι τὴν κύστην.

Χ.γε. Ἐν δεινῷ γ' ὦ δύστηνε κακῷ
Τείρει ψυχὴν ἐξαπατηθείς,
Κἄγωγ' οἰκτείρω σ', αἰαῖ,
Ποῖος γὰρ ἂν ἢ νεφρὸς ἀντίσχοι
Ποία ψυχή, ποῖοι δ' ὄρχεις,
Ποία δ' ὀσφῦς, ποῖος δ' αὖ ὄρρος
Κατατεινόμενος
Καὶ μὴ κινῶν τοὺς ὄρθρους.

Κι. Ὦ ζεῦ δεινῶν ἀντισπασμῶν.

Χ.γε. Ταυτὶ μέντοι νυνί σ' ἐποίη-
σ' ἡ πανβδελυρὰ καὶ πανμυσαρά.

Κι. Μὰ δί' ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά.

Χ.γε. Ποία γλυκερά, μιαρά, μιαρά,
Δῆτ' ὦ ζεῦ, ὦ ζεῦ,
Εἴθ' αὐτὴν ὥσπερ τοὺς θωμοὺς
Μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῆρι
Ξυστρέψας, καὶ ξυγγογγυλίσας
Οἴχοιο φέρων, εἶτα μεθείης,
Ἡ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν εἰς τὴν γῆν,
Κᾆτ' ἐξαίφνης
Περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.

Κή. Πᾷ τᾶν ἀσανᾶν ἐστιν γερωχία

Ἤτοι

Ἤτοι πρυτανίδες, λῶ τι μυσίξαι νέον.

Πρ. Σὺ δ' εἶ τίς; πότερον ἄνθρωπος ἢ κονίσαλος.

Κή. Κήρυξ ἐγὼν ὦ κυρσάνιε ναὶ τὼ σιώ
Ἔμολον ἀπὸ σπάρτας περὶ τᾶν διαλλαγᾶν.

Πρ. Κἄπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων;

Κή. Οὐ τὸν δί' οὐκ ἔγωγε. ποῖ μεταστρέφει;

Πρ. Τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ' ἢ βουβωνιᾷς
Ὑπὸ τοῦ ὁδοῦ. Κή. πάλαι ὄργα ναὶ τὸν κάστορα
Ἄνθρωπος. Πρ. ἀλλ' ἔστυκας ὦ μιαρώτατε.

Κή. Οὐ τὸν δί' οὐκ ἐγώνγα, μηδ' αὖ πλαδδίη.

Πρ. Τί δ' ἐστί σοι τοδί. Κή. σκυτάλα λακωνικά.
Εἴπερ γε χαὔτη 'στὶ σκυτάλη λακωνική.

Πρ. Ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότα με σὺ τἀληθῆ λέγε,
Τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστι τἀν λακεδαίμονι.

Κή. Ὀρσὰ λακεδαίμων πᾶα, καὶ τοὶ σύμμαχοι
Ἅπαντες ἐστύκαντι, πελλαύας δὲ δεῖ.

Πρ. Ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἔπεσεν,
Ἀπὸ πανός; Κή. οὐκ ἀλλ' ἀρχὰ μὲν οἰῶ λαμπιτώ
Ἔπειτα δ' ἄλλαι ταὶ κατὰ σπάρταν ἅμα
Γυναῖκες, αἵπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος
Ἀπήλαον τὼς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.

Πρ. Πῶς οὖν ἔχετε; Κή, μογίομες, ἂν γὰρ τὰν πόλιν
Αἵπερ λυχνοφορίοντες ἀποκεκύφαμες,
Ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῶ μύρτω θιγῆν
Ἐῶντι, πρὶν ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγω
Σπονδὰς ποιησόμεθα ποτὰν ἑλλάδα.

Ἀθη. Τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομώμοται
Ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἄρτι νυνὶ μανθάνω,
Ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
Αὐτοκράτορας πρέσβεις πέμπειν ἐνθαδί,
Ἐγὼ δ' ἑτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω

Πρέσβεις ἐλέσθαι τὸ πέος ἐπιδείξας τουδί.
Χ.γυ. Γωττάομαι, κράτιστα γὰρ πάντα λέγεις.
Χ.αν. Οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον
Οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πάρδαλις.
Χ.γυ. Ταῦτα μέντοι ξυνιεὶς, εἶτα πολεμεῖς εἰπέ μοι;
Ἐξὸν ὦ πόνηρε σὺ βέβαιον μ' ἔχειν φίλην.
Χ.αν. Ὡς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας οὐδέποτε παύσομαι.
Χ.γυ. Ἀλλ' ὅταν βούλῃ σύ· νυνὶ δ' οὔ σε περιόψομαι
Γυμνὸν ὄνθ' οὕτως, ὁρῶ γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ,
Ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ.
Χ.αν. Τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε,
Ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ τότ' ἀπέδυν ἐγώ.
Χ.γυ. Πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ, εἶτ' οὐ καταγέλαστος εἶ,
Κἂν μή με λυπῇς, ἐγώ σου γ' ἂν τόδε τὸ θηρίον
Τὸ 'πὶ τῷ 'φθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἂν ὃ νῦν ἔνι.
Χ.αν. Τοῦτ' ἄρ' ἦν με τοὐπιτρῖβον ὁ δακτύλιος οὑτοσί·
Ἐκσκάλευσον αὐτὸ, κᾆτα δεῖξον ἀφελοῦσά μοι·
Ὡς τὸν ὀφθαλμόν γέ μου νὴ τὸν Δία πάλαι δάκνει.
Χ.γυ. Ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος γ' ἔφυς ἀνήρ.
Ἦ μέγ' ὦ Ζεῦ χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι,
Οὐχ ὁρᾷς, οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἥδε τρικορυσία;
Χ.γε. Νὴ Δί' ὤνησάς γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει,
Ὥστ' ἐπειδὴ 'ξῃρέθη, ῥεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ.
Χ.γυ. Ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγὼ, καίτοι γε πάνυ πόνηρος εἶ,
Καὶ φιλήσω. Χ.γε. μὴ φιλήσῃς. Χ.γυ. ἤντε βούλῃ γ' ἤντε μή.
Χ.γε. Ἀλλὰ μὴ ὥρασ' ἵκοισθ', ὡς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει
Κἄστ' ἐκεῖνο τοὔπος ὀρθῶς κοὐ κακῶς εἰρημένον
Οὔτε συμπανωλέθροισιν οὐδ' ἄνευ πανωλέθρων.
Ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι
Οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὐδ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι,
Ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.

Χ.γυ. Οὐ

Χ.γυ. Οὐ παρασκευαζόμεσθα τῶν πολιτῶν οὐδέν' ὦ ν-
δρες φλαῦρον εἰπεῖν οὐδὲ ἕν,
Ἀλλὰ πολὺ τοὔμπαλιν
Πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν
Καὶ δρᾶν, ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ
Καὶ τὰ παρακείμενα,
Ἀλλ' ἐπαγγελλέτω
Πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή,
Εἴ τις ἀργυρίδιον
Δεῖται λαβεῖν μνᾶς ἢ δύ' ἢ
Τρεῖς, ὡς πόλλ' ἔσω 'στιν
Κἄχομεν βαλλάντια,
Κἄν ποτ' εἰρήνη φανῇ
Ὅστις ἂν νυνὶ δανείσηται
Παρ' ἡμῶν ἂν λάβῃ
Μηκέτ' ἀποδῷ,
Ἑστιᾶν δὲ μέλλομεν ξένους τινὰς Καρυστίους
Ἄνδρας καλούς τε κἀγαθούς,
Κἄστιν ἔτνος τι, καὶ
Δελφάκιον ἦν τί μοι,
Καὶ τοῦτο τέθυκ' ὥστε τὰ κρέα
Ἔδεσθ' ἁπαλὰ καὶ καλά,
Ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ,
Τήμερον, πρῲ δὲ χρὴ
Τοῦτο δρᾶν λελουμένους,
Αὐτούς τε καὶ τὰ παιδί' εἶ-
τ' εἴσω βαδίζειν,
Μηδ' ἐρέσθαι μηδένα,
Ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς
Ὥσπερ οἴκαδ' εἰς
Ἑαυτῶν γεννικῶς,

Ἴσως δ᾽ ἡ θύρα κεκλῄσεται.

Χ. γε. Καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἵδε πρέσβεις ἕλκοντες ὑπήνας
Χωροῦσιν ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν
Ἔχοντας.
Ἄνδρες λάκωνες, πρῶτα μέν μοι χαίρετε,
Εἶτ᾽ εἴπαθ᾽ ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἥκετε.

Λα. Τί δεῖ ποθ᾽ ὔμμε, πολλὰ μυσίδδειν ἔπη,
Ὁρῆν γὰρ ἔξεσθ᾽ ὡς ἔχοντες ἥκομες.
Βαβαὶ, νενεύρωται μὲν ἥδε συμφορὰ
Δεινῶς, τεθερμῶσθαί γε χεῖρον φαίνεται.
Ἄφατα, τί κ᾽ ἂν λέγοι τις, ἀλλ᾽ ὅπᾳ θέλει
Παντᾷ τις ἐλθὼν ἁμὶν εἰρήναν σέτω.

Χ. γε. Καὶ μὴν ὁρῶ καὶ τούσδε τοὺς αὐτόχθονας
Ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων
Θοιμάτι᾽ ἀποστέλλοντας ὥστε φαίνεται
Ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.

Ἀθ. Τίς ἂν φράσειε ποῦ ᾽στιν ἡ λυσιστράτη,
Ὡς ἄνδρες ἡμεῖς οὑτοιῒ τοιουτοιΐ.

Χ. γε. Χ᾽ αὕτη ξυνᾴδει χ᾽ ἀτέρα ταύτῃ νόσῳ,
Ἦ που πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;

Ἀθ. Μὰ Δί᾽ ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμμεθα
Ὥστ᾽ εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχὺ
Οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐ κλεισθένη βινήσομεν.

Χ. γε. Εἰ σωφρονεῖτε θοιμάτια λήψεσθ᾽ ὅπως
Τῶν ἑρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται.

Ἀθ. Νὴ τὸν Δί᾽ εὖ μέντοι λέγεις. Λα. ναὶ τὼ σιὼ
Παντάγε, φέρε τὸ ἔσθος ἐμβαλώμεθα.

Ἀθ. Ὦ χαίρετ᾽ ὦ λάκωνες, αἰσχρά γ᾽ ἐπάθομεν.

Λα. Ὦ πολυχαρείδα, δεινά γ᾽ αὖ πεπόνθαμες,
Αἴκ᾽ εἶδον ἁμὲς ἄνδρες ἀναπεφασμένως.

Ἀθ. Ἄγε δὴ λάκωνες αὔθ᾽ ἕκαστα χρὴ λέγειν,

Ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο. Λα. περὶ διαλλαγᾶν
Πρέσβεις. Ἀθ. καλῶς δὴ λέγετε χ᾽ ἡμεῖς τουτογί
Τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν λυσιστράτην,
Ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἂν μόνη.

Λα. Ναὶ τὼ σιὼ κ᾽ ἂν λῆτε τὸν λυσίστρατον.

Χο. Ἀλλ᾽ οὐδὲν ἡμᾶς ὡς ἔοικε δεῖ καλεῖν,
Αὐτὴ γὰρ ὡς ἤκουσεν ἥδ᾽ ἐξέρχεται,
Χαῖρ᾽ ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη, δεῖ δὴ νυνί σε γε.
Δεινὴν, ἀγαθὴν, φαύλην, σεμνὴν, ἀγανὴν, πολύπειρον
Ὡς οἱ πρῶτοι τῶν ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἴυγγι,
Συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τ᾽ ἀγκλήματα πάντ᾽
Ἐπέτρεψαν.

Λυ. Ἀλλ᾽ οὐχὶ χαλεπὸν τοὔργον εἰ λάβοι γέ τις
Ὀργῶντας, ἀλλήλων τε μὴ ᾽κπειρωμένους,
Τάχα δ᾽ εἴσομαι ᾽γὼ ποῦ ᾽στιν ἡ διαλλαγή,
Πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς λακωνικοὺς,
Καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ᾽ αὐθαδικῇ,
Μηδ᾽ ὥσπερ ἡμῶν ἅνδρες ἀμαθῶς τοῦτ᾽ ἔδρων
Ἀλλ᾽ ὡς γυναῖκας εἰκὸς οἰκείως πάνυ,
Ἢν μὴ διδῷ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε,
Ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς ἀθηναίους ἄγε,
Οὗ δ᾽ ἂν διδῶσι, πρόσαγε τούτους λαβομένη
Ἄνδρες λάκωνες, στῆτε παρ᾽ ἐμὲ πλησίον,
Ἐνθένδε τ᾽ ὑμεῖς καὶ λόγων ἀκούσατε,
Ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμι, νοῦς δ᾽ ἔνεστί μοι,
Αὐτὴ δ᾽ ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω,
Τοὺς δ᾽ ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους,
Πολλοὺς ἀκούσασ᾽ οὐ μεμούσωμαι κακῶς,
Λαβοῦσα δ᾽ ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι,
Κοινῇ δικαίως, οἱ μιᾶς τε χέρνιβος
Βωμοὺς περιῤῥαίνοντες ὥσπερ ξυγγενεῖς,

Ὀλυμπίασιν ἐν πύλαις, πυθοῖ, πόσους,
Εἴποιμ᾽ ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι,
Ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι
Ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε,
Εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ᾽ ἀεὶ περαίνεται.
Ἀθ. Ἐγὼ δ᾽ ἀπόλλυμαί γ᾽ ἀπεψωλημένος.
Λυ. Εἶτ᾽ ὦ λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,
Οὐκ ἴσθ᾽ ὅτ᾽ ἐλθὼν δεῦρο περικλείδας ποτὲ
Ὁ λάκων ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο,
Ἐπὶ τοῖς βωμοῖς ὠχρὸς ἐν φοινικίδι
Στρατιὰν προσαιτῶν, ἡ δὲ μεσσήνη τότε
Ὑμῖν ἐπέκειτο χ᾽ ὡ θεὸς σείων ἅμα,
Ἐλθὼν δὲ σὺν ὁπλίταισι τετρακισχιλίοις
Κίμων ὅλην ἔσωσεν τὴν λακεδαίμονα,
Ταυτὶ παθόντες τῶν ἀθηναίων ὕπο
Δῃοῦτε χώραν ἧς ὕπ᾽ εὖ πεπόνθατε.
Ἀθ. Ἀδικοῦσιν οὗτοι νὴ Δί᾽, ὦ λυσιστράτη.
Λα. Ἀδικοῦμες, ἀλλ᾽ ὁ πρωκτὸς ἄφατος καὶ καλός.
Λυ. Ὑμᾶς δ᾽ ἀφήσειν τοὺς ἀθηναίους οἴει,
Οὐκ οἶσθ᾽ ὅθ᾽ ὑμᾶς οἱ λάκωνες αὖθις αὖ
Κατωνάκας φοροῦντας, ἐλθόντες δορεὶ
Πολλοὺς μὲν ἄνδρας θετταλῶν ἀπώλεσαν,
Πολλοὺς δ᾽ ἑτέρους ἱππίους καὶ ξυμμάχους
Ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ᾽ ἡμέρᾳ μόνοι
Κἠλευθέρωσαν, κἀντὶ τῆς κατωνάκης
Τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἠμπίσχον πάλιν.
Λα. Οὔπα γυναῖκ᾽ ὄπωπα χαϊωτέραν.
Ἀθ. Ἐγὼ δὲ κύσθον γ᾽ οὐδέπω καλλίονα.
Λυ. Τί δῆθ᾽ ὑπηργμένων τε πολλῶν κἀγαθῶν
Μάχεσθε, κοὐ παύεσθε τῆς μοχθηρίας,
Τί δ᾽ οὐ διηλλάγητε, φέρε τί τοὐμποδών.

Λα. Ἀμές γ᾽

Λα. Ἀμές γ᾽ ἐλῶμες, αἴ τις ἀμὶν τοὔγκυκλον
Λῇ τοῦτ᾽ ἀποδόμεν. Λυ. ποῖον ὦ τᾶν; Λα. τὰν πύλον.
Ἇσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάττομες.
Ἀθ. Μὰ τὸν ποσειδῶ, τοῦτο μέν γ᾽ οὐ δράσετε.
Λυ. Ἄφετ᾽ ὦ ᾽γάθ᾽ αὐτοῖς. Ἀθ. κᾆτα τίνα κινήσομεν;
Λυ. Ἕτερόν γ᾽ ἀπαιτεῖτ᾽ ἀντὶ τούτου τοῦ χωρίου.
Ἀθ. Τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ᾽ ἡμῖν τουτονί
Πρώτιστα τὸν ἐχινοῦντα, καὶ τὸν μηλιᾶ
Κόλπον τὸν ὄπισθεν, καὶ τὰ μεγαρικὰ σκέλη.
Λυ. Οὐ τὼ σιὼ οὐχὶ πάντα γ᾽ ὦ λυσανίε.
Λυ. Ἐᾶτε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.
Ἀθ. Ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
Λα. Ἐγὼ δὲ κοπραγωγεῖν γα πρῶτα ναὶ τὼ σιώ.
Λυ. Ἐπὴν διαλλαγῆτε ταῦτα δράσετε,
Ἀλλ᾽ εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα βουλεύσασθε, καὶ
Τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
Ἀθ. Ποίοισιν ὦ τᾶν ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν,
Οὐ ταὐτὰ δόξει τοῖσι συμμάχοισι νῷν;
Βινεῖν ἅπασιν. Λα. τοῖσι γοῦν ναὶ τὼ σιὼ
Ἀμοῖσι. Ἀθ. καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία καρυστίοις.
Λυ. Καλῶς λέγετε, νῦν οὖν ὅπως ἁγνεύσετε,
Ὅπως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει
Ξενίσωμεν ὧν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν,
Ὅρκους δ᾽ ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε,
Κἄπειτα τὴν αὑτοῦ γυναῖχ᾽ ὑμῶν λαβὼν
Ἄπεισ᾽ ἕκαστος. Ἀθ. ἀλλ᾽ ἴωμεν ὡς τάχος.
Λα. Ἄγ᾽ ὅπα τὺ λῇς. Ἀθ. νὴ τὸν Δί᾽ ὡς τάχιστά γε.
Λυ. Στρωμμάτων δὲ ποικίλων καὶ χλανιδίων καὶ ξυστίδων
Καὶ χρυσίων ὅσ᾽ ἐστὶν ἐμοὶ
Οὐ φθόνος ἔνεστί μοι
Πᾶσιν παρέχειν φέρειν τοῖς

Παισίν, ὁπότ᾽ ἄν τε θυγάτηρ
Τινὶ κανηφορῇ,
Πᾶσιν ὑμῖν λέγω,
Λαμβάνειν τῶν ἐμῶν
Χρημάτων νῦν ἔνδοθεν,
Καὶ μηδὲν οὕτως
Εὖ σεσημάνθαι, τὸ μὴ οὐχὶ τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι
Χ᾽ ἅττ᾽ ἔνδον ἦ φορεῖν,
Ὄψεται δ᾽ οὐδὲν σκοπῶν εἰ μή τις
Ὑμῶν ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει,
Εἰ δέ τῳ μὴ σῖτος ὑμῶν ἐστι, βόσκει δ᾽ οἰκέτας
Καὶ σμικρὰ πολλὰ παιδία,
Ἔστι παρ᾽ ἐμοῦ λαβεῖν
Πυρίδια λεπτὰ μέν,
Ὁ δ᾽ ἄρτος ἀπὸ χοίνικος
Ἰδεῖν μάλα νεανίας,
Ὅστις οὖν βούλεται
Τῶν πενήτων ἴτω
Εἰς ἐμοῦ σάκκους ἔχων καὶ κωρύκους, ὡς
Λήψεται πυρούς, ὁ Μανῆς δ᾽ αὐτοῖς οὑμὸς ἐμβαλεῖ
Πρός γε μέντοι τὴν θύραν
Προαγορεύω μὴ βαδίζειν τὴν ἐμήν,
Ἀλλ᾽ εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα.

Θρ. Ἄνοιγε τὴν θύραν, οὐ παραχωρεῖν θέλεις;
Ὑμεῖς τί κάθησθε, μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
Ὑμᾶς κατακαύσω, φορτικὸν τὸ χωρίον,
Οὐκ ἂν ποιήσαιμ᾽, εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
Ὑμῖν χαρίζεσθαι προσταλαιπωρήσαιμεν.

Χο. Χ᾽ ἡμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.

Θρ. Οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά,
Οὐκ ἄπιθ᾽; ὅπως ἂν οἱ λάκωνες ἔνδοθεν

Καθ᾽

Καθ᾽ ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι.

Αθ. Οὔπω τοιοῦτον συμπόσιον ὄπωπ᾽ ἐγώ,
Ἦ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ λακωνικοί,
Ἡμεῖς δ᾽ ἐν οἴνῳ ξυμπόται σοφώτατοι.

Χο. Ὀρθῶς γ᾽ ὅτι νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν,
Ἢν τοὺς ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
Μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῦ πρεσβεύσομεν,
Νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν εἰς λακεδαίμονα
Νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὅ τι ταράξομεν,
Ὥσθ᾽ ὅ τι μὲν ἂν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν
Ἃ δ᾽ οὐ λέγουσι ταῦθ᾽ ὑπονενοήκαμεν,
Ἀγγέλλομεν δ᾽ οὐ ταὐτὰ τῶν αὐτῶν πέρι,
Νυνὶ δ᾽ ἅπαντ᾽ ἤρεσκεν. ὥστ᾽ εἰ μέν γέ τις
ᾄδοι τελαμῶνος κλειταγόρας ᾄδειν δέον,
Ἐπῃνέσαμεν ἂν καὶ προσεπιωρκήσαμεν.
Ἀλλ᾽ οὑτοιὶ γὰρ αὖθις, ἔρχονται πάλιν
Ἐς ταὐτόν, οὐκ ἐρρήσετ᾽ ὦ μαστιγίαι.

Θρ. Νὴ τὸν Δί᾽ ὡς ἤδη γε χωροῦσ᾽ ἔνδοθεν.

Λα. Ὦ πολυχαρείδα, λαβὲ τὰ φυσατήρια,
Ἵν᾽ ἐγὼ διποδιάξω γε κἀείσω καλόν
Ἐς τοὺς ἀθηναίους τε καὶ ἡμᾶς ἅμα,

Αθ. Λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν
Ὡς ἥδομαί γ᾽ ὁρῶν ἡμᾶς ὀρχουμένους.

Λα. Ὅρμαον,
Τὼς κυρσανίως ὦ μναμόνα
Τὰν τεὰν μῶαν, ἅ τις
Οἶδεν ἁμὲ τώς τ᾽ ἀσαναίως
Ὅκα τοὶ μὲν ἐπ᾽ ἀρταμιτίῳ
Πρόκροον θείκελοι
Ποττὰ κᾶλα, τὼς μήδως τ᾽ ἐνίκων
Ἁμὲ δ᾽ αὖ λεωνίδας

Σσ 4

Ἄγχι αἶπερ τὼς κάπρως
Θαγόντας οἰῶ τὸν ὀδόντα, πολὺς
Δ᾽ ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς ἤνσει
Πολὺς δ᾽ ἅμα
Καὶ κατὰ τῶν σκελῶν ἀφρὸς ἵετο,
Ἦν γὰρ τῶνδρες οὐκ ἐλάσσως
Τᾶς ψάμμας τοὶ πέρσαι,
Ἀγροτέρ᾽ ἄρτεμι, σηροκτόνε
Μόλε δεῦρο παρσένε, σιὰ
Ποτ᾽ τὰς σπονδάς, ὡς
Συνέχης πολὺν ἄμε χρόνον,
Νῦν δ᾽ αὖ
Φιλία δ᾽ αἰὲς εὔπορος εἴη
Ταῖσιν συνθήκαις
Καὶ τᾶν αἱμυλᾶν ἀλωπέκων
Παυσαίμεθ᾽ ὦ
Δεῦρ᾽ ἴθι δεῦρ᾽ ὦ
Κυναγὲ παρσένε.

Λυ. Ἄγε νῦν ἐπειδὴ τἄλλα πεποίηται καλῶς
Ἀπάγεσθε ταύτας ὦ λάκωνες, τὰς δὲ τε
Ὑμεῖς, ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα, καὶ γυνὴ
Στήτω παρ᾽ ἄνδρα, κᾆτ᾽ ἐπ᾽ ἀγαθαῖς συμφοραῖς
Ὀρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα,
Τὸ λοιπὸν αὖτις μὴ ᾽ξαμαρτάνειν ἔτι
Πρόσαγε χορόν, ἔπαγε χάριτας,
Ἐπὶ δὲ κάλεσον ἄρτεμιν,
Ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀγὲ χορὸν ἰήιον
Εὔφρον, ἐπὶ δὲ νύσιον
Ὃς μετὰ μαινάσι βάκχιος ὄμμασι
Δαίεται.
Διά τε πυρὶ φλεγόμενον

Ἐπί τε

Ἐπί τε πότνιαν ἄλοχον ὀλβίαν,
Εἶτα δὲ δαίμονας οἷς ἐπιμάρτυσι
Χρησόμεθ᾽ οὐκ ἐπιλήσμοσιν
Ἡσυχίας πέρι τῆς μεγαλόφρονος,
Ἣν ἐποίησε θεὰ κύπρις,
Ἀλαλαὶ ἰὴ παιήων,
Αἴρεσθ᾽ ἄνω ἰαί,
Ὡς ἐπὶ νίκῃ ἰαί,
Εὐοῖ εὐοῖ, εὐαὶ εὐαί,
Λάκων πρόφαινε δὴ σὺ μοῦσαν
Ἐπὶ νέᾳ νέαν.

Χ. λ. Ταΰγετον αὖτ᾽ ἐραννὸν ἐκλιπῶα μῶα
Μόλε λάκαινα, πρεπτὸν ἁμὶν
Κλέωα τὸν ἀμύκλαις ἀπόλλω σιὸν
Καὶ χαλκίοικον ἀσάναν,
Τυνδαρίδας τ᾽ ἀγασώς,
Τοὶ δὴ παρ᾽ εὐρώταν ψιάδδοντι
Εἷα μάλα ἔμβη-
ωἷα κοῦφα πάλλων,
Ὡς σπάρταν ὑμνίωμες,
Τᾷ σιῶν χοροὶ μέλλοντι
Καὶ ποδῶν κτύπος
Αἵτε πῶλοι ταὶ κῶραι,
Πὰρ τὸν εὐρώταν
Ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν
Ἀγκονεῦσαι,
Ταὶ δὲ κόμαι σείοντ᾽ αἶπερ βακχᾶν
Θυρσαδδοιᾶν, καὶ παδδοιᾶν,
Ἁγῆται δ᾽ ἁ λήδας παῖς
Ἁγνὰ χοραγὸς εὐπρεπής,
Ἀλλ᾽ ἄγε κόμαν

Παραμπυκίδδετε,
Χερὶ ποδοῖν τε πᾶδῆ
Αἶ τις ἔλαφος
Κρότον δ' ἅμα πο-
ῆ χωροφελέταν,
Καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν
Χαλκίοικον ὕμνη
Τὰν πάμμαχον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΛΥΣΙ-
στράτης τέλος.

Ἐν Βασιλείᾳ τῆς γερμανίας παρ' Ἀνδρ. κρατάνδρῳ,
καὶ Ἰωαν. Βεβελίῳ, ἔτει ἀπὸ τῆς θεογονίας ,αφλβ
μηνὸς γαμηλιῶνος γ'.

PALMA BEB.